

॥ श्री स्वामिनारायणोविजयतेतराम् ॥

મહામુનિવિરચિત

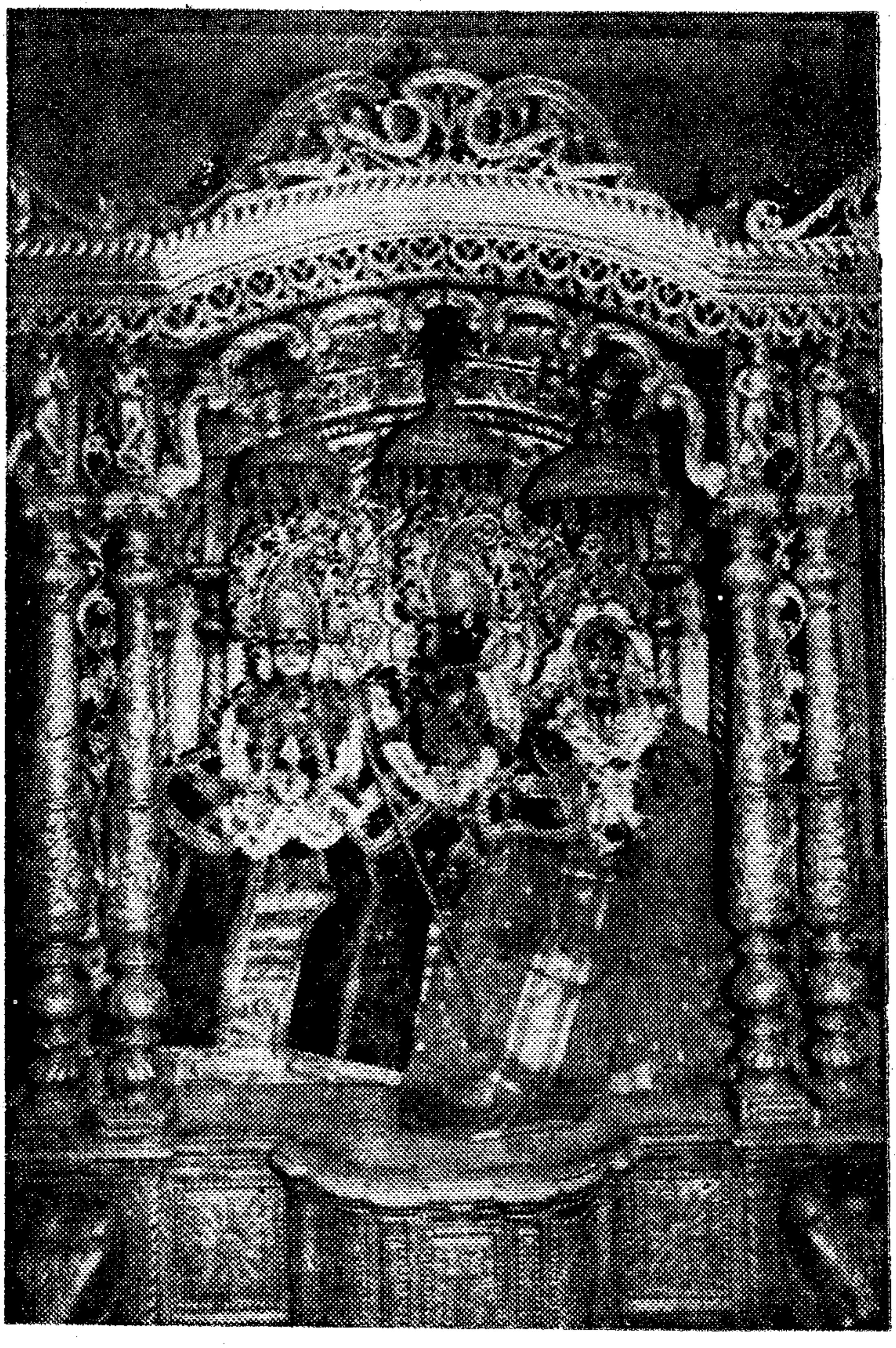
કીર્તન સારસંગ્રહ

(પ્રથમ ભાગ)

❁

शास्त्रीश्री हरिजीवनदासजी संशोधित।

सनातन धर्म धुरंधराचार्य महाराज
श्री अजेन्द्रप्रसादजी महाराजश्रीनी आज्ञाथी
छपावी प्रसिद्ध कर्ता वडताल मेनेजींग ट्रस्टी बोर्ड
वती श्री सुरत मंदिरना स. गु. शास्त्री स्वामिश्री
हरिस्वरूपदासजी तथा कोठारी श्री हरिकेशवदासजी
संवत्-२०४४
किंमत रू. १८-००

શ્રી સુરતમાં બિરાજમાન

શ્રી નારાયણ મુનિદેવ શ્રી રાધાવિહારી લાલજી મહારાજ

શ્રીહરિર્જયતિ ।

કિંચિત્ નિવેદનમ્ ।

સર્વ કોઈ સુજ્ઞોને સુવિદિત છે કે, જે પરબ્રહ્મ પરમાત્માની શાસ્ત્રીય આજ્ઞાના ઉલ્લંઘનથી થએલા તેમના કુરાજીપાના ફળભૂત આ દુરંત દુઃખમય સંસાર પ્રાપ્ત થયો છે. આજ્ઞા પાળી હોત તો આ સંસારભાર શિરે હોતજ નહિ. તે આ અસાર સંસારમાં અનાદિ કાળથી ભટક્યા કરતા જીવોને તે ભગવાનની સન્મુખતા સંપાદન સીવાય બીજો કોઈ મોક્ષ ઉપાય નથી. અપ્રસન્ન જેણે બંધન કર્યું છે તેજ પ્રસન્ન થવાથી છોડાવી શકે છે. એમનાજ હાથની વાત છે. આ અર્થ "न पश्यो मृत्युं पश्यति" "स स्वराट् भवति" "सर्वं ह पश्यः पश्यति" ઈત્યાદિ શ્રુતિઓએ અને આગમ પુરાણોએ પણ ઉદ્દઘોષીને વર્ણવ્યો છે.

ભગવાનની પ્રસન્નતાના ઉપાયો "आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यः" ઈત્યાદિકમાં શ્રવણ મનન નિદિધ્યાસન વગેરે બહુધા ઉપદેશ્યા છે. પરંતુ તેમાં ત્રૈવર્ણિકોનેજ અધિકાર હોવાથી સર્વસુલભ નથી. અને વળી કોઈ ઉપાયો તો જેનું મન અતિનિર્મળ હોય એવા સમર્થથીજ સાધ્ય હોવાથી, ઉપનિષદોના આશયને નહિ મીમાંસન કરનારાથી સંપાદન થઈ શકે તેમ નથી. એટલે આ ઉપાયો સર્વસુલભ અને સુખસાધ્ય નથી. એમ જાણીનેજ દયાપૂર્ણ હૃદયવાળા મહર્ષિઓએજ કોઈ પણ એવો સુંદર સર્વાધિકારી સફળ સારો ઉપાય શોધી કાઢયો છે. કયો ? તો ભગવાનના સ્વરૂપ રૂપ ગુણ વિભૂતિ નામ ચરિત્ર આદિકની સ્તુતિ કરવી. સ્તુતિનેજ કીર્તન ગાયન સ્તોત્ર કહેછે. આ ઉપાયમાં "मां हि पार्थ व्यपाश्रित्य.... स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्राः" આ ગીતાવાકયમાં કહ્યા પ્રમાણે સ્ત્રી શૂદ્રાદિ

સર્વને અધિકાર હોવાથી સર્વ જીવોના સંજીવનરૂપ સુલભ થાય છે. વળી દેશ કાળ વય સ્નાનાદિ અંગવિધિ વિશેષે રહિત હોવાથી સર્વકોઇએ સુખેથી સાધી શકાય છે. બીજા ઉપાયમાં તો અનેક અંગ વિધિઓ કઠીન છે. આમાં કોઇ વિધિની અપેક્ષા નથી. ફકત વાગિન્દ્રિય જોઇએ. તે તો સ્વવશ વર્તનારી સહાય સન્નદ્ધજ છે. વળી અનુષ્ઠાન સમયમાં પણ પરમાત્મામાં પરમ ભકિતને ઉપજાવનાર હોવાથી પરમાનંદ આપનાર થાય છે (બીજા ઉપાય તો સાધનને અંતે આનંદ ઉપજાવેછે) અને વળી પરમાત્માની પ્રસન્નતા સંપાદન કરી આપનાર હોવાથી તેમની ભકિતરૂપાપન્ન ઉપસના રૂપ પણ થાય છે. એટલે આમાં કશી ન્યૂનતા પણ નથી. એમ આ ઉપાય સર્વસુલભ અને સુકર અને સફળ છે. માટેજ સ્વતઃપ્રમાણ શ્રુતિએ પણ "घुत्रासो अस्य कीरयो जनासः" "પરમાત્માના નામાદિકનું કીર્તન કરનારા જનો અપુનરાવૃત્તિ-વાળા થાય છે." એમ કહ્યું છે. પુરાણોએ પણ "कलौ सङ्कीर्त्य केशवम्" 'कलौ तद्धरिकीर्तनात्' 'सङ्कीर्तनं भगवतो गुणकर्मनाम्नाम्' "लीलाकथारसनिषेवणमन्तरेण नान्यः प्लवो भगवतः पुरूषोत्तमस्य" 'सङ्कीर्त्य नारायणशब्दमात्रं विमुक्तदुःखाः सुखिनो भवन्ति 'स्वरूपरूपविभवगुणकर्माणि शार्ङ्गिणः। व्याचक्षीत निबध्नीत शृणुयात विलिखेत्पठेत्' ઇત્યાદિ બહુ કહ્યું છે. ઇતિહાસે પણ 'एष मे सर्वधर्माणां धर्मोऽधिकतमो मतः। यद्भक्त्या पुण्डरीकाक्ष स्तवैरर्चेन्नरः सदा' ઇત્યાદિ. 'यज्ञानां जपयज्ञोऽस्मि' એમ ભગવાને શ્રીમુખે ગીતામા કહ્યું છે. આ રીતે સમસ્ત શાસ્ત્રોએ આનો પ્રપંચ કરેલો હોવાથી આ ઉપાય સપ્રમાણ સર્વોત્તમ અને સરસ છે. દોષનિધિ કલિયુગમાં તો બીજી ગતિ નથી.

આ ઉદ્ધવ સંપ્રદાયમાં ઉપરની ઉપયોગી ઉત્તમ બાબત, શતાનંદાદિક કવિ મુનિઓએ ગીર્વાણ વાણીથી ગુંથેલી સત્સંગિ જીવનાદિ ગ્રંથોમાં ભરપુર છે. પરંતુ તેતો સંસ્કૃત ભાષાને જાણ-નારને જ સુગમ છે. બીજા અભણોને તેનો લાભ મળી શકે નહિ.

એમ ધારીને પ્રાકૃત દેશી ભાષાના ઘણા ગ્રંથો મુક્તાનંદાદિ મહા મુનિઓએ ગદ્યપદ્યમાં રચ્યા છે. ગદ્ય કરતાં પદ્યમાં અનેક પ્રકારના દેશી રાગવિશેષો મધુર આવતા હોવાથી તેમજ પ્રાચીન કવિકૃત પરોક્ષ પદ્યોનો પ્રચુર પ્રચાર ગૃહે ગૃહે આબાળવૃદ્ધ સ્ત્રી પુરૂષોમાં પરંપરાથી ચાલુ હોવાથી ગાનારાઓમાં સહજે આનંદ ઉત્સાહ પ્રેમ પ્રકટે છે. એમ ધારીને મોટા મુનિઓએ ઘણાં પદ્યો કે જેને કીર્તન નામથી કહેવામાં આવે છે તે રાગરાગનાં રચ્યાં છે.

આ સંપ્રદાયમાં એવાં કાવ્ય કીર્તનોને કરનારા કવિ મુનિઓ મુક્તાનંદસ્વામી પ્રેમાનંદસ્વામી બ્રહ્માનંદસ્વામી નિષ્કુળાનંદસ્વામી મંજુકેશાનંદસ્વામી દેવાનંદસ્વામી વગેરે કેટલાક થઈ ગયા છે, શ્રીહરિના સમ સમયના આ મુનિઓએ કરેલાં કીર્તનોનો પ્રચાર પ્રારંભથી હસ્તલેખ દ્વારા બહુધા થયો હતો. કાળક્રમે છાપખાનાની સગવડે બ્રહ્માનંદકાવ્ય નિષ્કુળાનંદકાવ્ય અને પ્રેમાનંદકાવ્ય છપાઇને બહાર પડયાં. સર્વથી વધારે પદ્યો પ્રેમાનંદમુનિકૃત છે. તેમનાં પદ્યો લગભગ હજાર ઉપરાંત તો છપાઇને હજુસુધી બહાર પડયાં નથી. મુક્તાનંદકાવ્યનાં અમુક પ્રકરણો વિશીર્ણ છપાઇને બહાર પડયાં છે પણ સર્વાંશે નહિ. ઉપરનાં કાવ્યોમાંથી અમુક ઉપયોગી પદ્યોની ચોપડીઓ પણ પૃથક્ પૃથક્ ઘણી બહાર પડી છે. એમ એનો પ્રચાર પ્રચુર થતો ગયો જાણીતો છે.

મહામુનિકૃતપદોમાંથી સારભૂતપદો સંસ્થા તરફથી છપાવાનો વિચાર થવાથી પ.પૂ.ધ. ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રી તથા ટ્રસ્ટી બોર્ડની લેખિત આજ્ઞા મેળવીને આ સર્વોપયોગી ઉપક્રમ કરવામાં આવ્યો છે. આ પુસ્તકમાં સારભૂત કીર્તનોનો સંગ્રહ કરેલો હોવાથી તેનું નામ 'કીર્તન સાર સંગ્રહ' આપ્યું છે તે સાર્થક છે.

કળિયુગમાં કીર્તન ભક્તિનો સકારણ વિશેષ વર્ણવેલો હોવાથી એજ સર્વોપયોગી સર્વોત્તમ છે. ભગવાનના સ્વરૂપ રૂપ ગુણ વિભૂતિ નામ લીલાને ગાવાં એનેજ કીર્તન કહેવામાં આવે છે અને એવું વર્ણન જેમાં હોય એવાં પદોને પણ કીર્તનશબ્દથી કહેવામાં આવે છે તે સમુચિત છે.

કેટલાક વર્ષોથી તો એવી તદ્દન વિપરીત પ્રવૃત્તિ પુષ્કળ પ્રમાણમાં થઈ ગઈ છે કે અલ્પજ્ઞ આધુનિકોએ યદ્વાતદ્વા કરેલા અર્થશૂન્ય નિરસ પદોનેજ જે તે જ્યાં ત્યાં લાંબે ઢાળે લલકારવા મંડ્યા છે. અને જે તે સ્વય કવિઓ પણ ઘણા થઈ પડ્યા છે. પ્રાચીન પ્રસાદભૂત સરસ અર્થગંભીર પદોને તો કોઈ જોતુ જાણતું પણ નથી. માસિકો ચલાવનારા અને ધનાઢ્ય બીજાઓ પણ તેવી અવળી પ્રવૃત્તિમાં પુષ્કળ ધન બુદ્ધિ આદિક શક્તિનો દુરૂપયોગ કરે છે અને તેમ કરીને તેનો પ્રચાર પણ પ્રચુર કર્યે જાય છે. એટલેથી અટક્યું હોય તો પણ ઠીક હતું. પરંતુ કોઈ બડીયા તો કર્તા મહામુનિઓ અને તેમનાં કાવ્યોમાં અક્ષમ્ય અવાચ્ય દોષારોપણ પણ (મુનિઓને સર્વોપરી ઉપાસના મહિમા જ્ઞાન ન હતું. તેથી શ્રીકૃષ્ણ શ્રીહરિને અભિન્નપણે વર્ણવ્યા છે. ગોલોક અક્ષરને એકપણે કહે છે. ભગવાન સાથે રાધા લક્ષ્મીને વર્ણવ્યાં છે વગેરે) કરે છે. એમ કરીને મૂળમાંથીજ ખોદી કાઢી નાંખવામાં આવે છે. અંતરમાં એમનાં પદોવિષે સ્વલ્પ શ્રદ્ધા ભાવ નથી. એમ કરવાનું કારણ તો પોતાની મનમાની મોટી મહત્તા મનાવવી એજ મહાપાપ અપરિહાર્ય છે. આ બધુ વિચારીએ તો જાણે પ્રાચીનોને સ્થાનજ ન રહ્યું હોય એવી અવદશા અનુભવાય છે. મહામુનિઓની મહેનતનો પણ લેશ અર્થ રહેતો નથી. એવાં અનેક કારણોથી આ પુસ્તકમાં સંપ્રદાયમાં મુખ્ય મનાતા માન્ય મુનિઓએ કરેલાં પ્રસાદભૂત કીર્તનોનેજ સ્થાન આપ્યું છે તે સર્વથા સમુચિત છે.

સાચું સારૂં કહીએ તો પ્રાચીનકૃત પદોનેજ પ્રથમ આદર આપવો યોગ્ય છે. કારણ કે જેના સ્વરૂપાદિકના વર્ણનનાં પદો છે તે પ્રત્યક્ષ મળેલા ભગવાન શ્રીહરિમાં પ્રબન્ધકર્તાઓને નિરતિશય શુદ્ધ ઉપાસના હતી અને પ્રેમરસમાં તેઓ તન્મય રહેતા. એ શિષ્ટોના આચારથી બીજા ગાનારા શ્રોતાઓને પણ પ્રત્યક્ષ ભગવાનમાં નિરતિશ ભક્તિ ઉપજે અને પ્રેમરસમાં તન્મય થાય. આ બાબત અનુભવસિદ્ધ છે. વળી પ્રમાણભૂત વેદાદિ શાસ્ત્રોએ જે નિર્ણય (ધર્મ જ્ઞાન વૈરાગ્યે સહિત ભક્તિ કરવામાં) કર્યો છે તે પણ પદોમાં મહામુનિઓએ સ્પષ્ટ શબ્દોમાં પ્રદર્શાવેલો છે. બીજા શ્રોતાઓને એજ નિર્ણયને અનુસરવાનું હોય છે. એટલે 'યદ્યદાચરતિ શ્રેષ્ઠઃ' એ ન્યાયે બીજા નિર્ણયની એમને અપેક્ષા રહે નહિ. વળી પદલાલિત્ય અર્થગૌરવ અને શબ્દસૌષ્ટવ આ જે અપેક્ષિત કાવ્યગુણો કહ્યા છે તે પણ એમની કવિતામાં સંપૂર્ણપણે છે. ઈત્યાદિ ઘણા ગુણો પ્રાચીન પદોમાં હોવાથી એનો જ આદર પ્રથમ કરવો ઉચિત છે. નવાં કીર્તનોની જેમ તેમ રચના કરવા કરતાં પ્રાચીન પ્રબંધોના અને પ્રબંન્ધકર્તા મુનિઓના ગુણોનું ગૌરવ શ્રીહરિમાન્ય હોવાથી પ્રાચીનનું જ આદરણ કરવું એ વધુ યોગ્ય છે. યદ્યપિ પ્રાચીન મહાપુરૂષોની પેઠે આપણામાં નિર્ભર ભક્તિ-પરવશતા ભલે ન હોય તથાપિ પ્રત્યક્ષ ભગવાનને મળેલા તેઓના પદ વચનોના ઉચ્ચારમાત્રથી પ્રસન્નતા સુખેથી વહેલી મેળવી શકાય છે. એટલે નવાં પદો રચીને કે ગાઈને ભગવાનને પ્રસન્ન કરવાનો પ્રયાસ નિરર્થક અને અનર્થક છે. એમ જ થાય તો મોટાઓનો કશો મહિમા આપણે સમજ્યા નથી એવો અર્થ નીકળે.

મુનિકૃત પદો પ્રથમ લેખિત હતાં. તેના ઉપરથી બીજી પ્રતો લખાઈ હતી. તેમાં બહુધા લેખક અભણ હોવાથી કેટલીક અશુદ્ધિ આવી જણાય છે. તેના ઉપરથી છાપકામ થતાં શોધકને અભાવે ઘણી અશુદ્ધિ આવી છે. કોઈ શબ્દ કે અર્થ નહિ સમજાયાથી

અન્યથા અન્ય શબ્દો પણ મુકવામાં આવ્યા છે. જેમ કે "પય સાકરમાં અહિઝેર જો" એવો મૂળ પ્રાચીન પાઠ હતો તેમાં "પયસાકરમાંહિ ઝેર જો" એવી ફેરવણી કરી. અહિ શબ્દ સર્પવાચક હતો. 'સર્પનું ઝેર' એવો અર્થ અન્વર્થ હતો તેમાં અનર્થ થયો. એવું બહુ બન્યું છે. કોઈ ખંડીયાઓએ તો પદોના આખા શબ્દો ફેરવવાનું દોઢડહાપણ વાપર્યું જણાય છે. જેમ કે, "આવ્યા ગોલોકવાસી રે" એવો મૂળ પાઠ હતો તેને ફેરવીને કોઇએ "અક્ષર-વાસી" તો કોઇએ "બ્રહ્મમહોલ વાસી" એમ નવું ગોઠવ્યું. એવો નિરર્થક અનર્થ તો ઘણોજ કર્યો જણાય છે. કેટલાકે તો પોતાની ઢંગઢાળ વિનાની મનસ્વી કૃતિને મહામુનિના નામથી ચડાવી દીધી જણાય છે. જેમ કે, 'અક્ષરના વાસી વાલો' આ પદ પ્રેમાનંદમુનિના નામથી ગોઠવી દીધું છે. આ પદ પ્રેમાનંદમુનિકૃત પદસંગ્રહમાં નથી. તેમજ વૃદ્ધોના ગાયન વ્યવહારમાં પણ હતું નહિ. હાલમાં જ્યાં ત્યાં જે તે લાંબે રાગે હલકારીને નિત્ય નિયમ તરીકે લલકારવા મંડયા છે. કેટલાંક પદો તો ખંડીયાઓએ તદ્દન નવાંજ વધારાનાં મુનિઓના નામથી નિપજાવી કાઢયાં છે. તેની ભાષા શબ્દ અને અર્થ જોતાં તદ્દન બનાવટી સાબીત થાય છે. જેમ કે, 'મુને સ્વપને ન ગમે રે સંસાર' આ એકજ પદ મુદ્રિત નિષ્કુળાનંદકાવ્યમાં મળે છે. લેખીત પ્રતોમાં તો તે મળતું નથી. તેની પાછળ બીજાં સાત પદો ઉપાસ્ય ઇષ્ટદેવ શ્રીજીને ઉતારી પાડવાના પાડાખારથી જોડી કાઢયાં છે. એમ પણ ઘણું ક્ષેપક ગોટાળીયું બન્યુ જણાય છે 'હવે મારા વાલાને નહિ રે વિસારૂં રે' આ પદ નિત્ય નિયમમાં ગવાય છે. થોડાં વર્ષોથી તેની સાથે 'હવે મારા વાલાનાં દર્શન સારૂ રે' એવું પદ ગાવાની શરૂઆત થઈ છે. આ બન્ને પદ નિષ્કુળાનંદસ્વામિના લેખિત કાવ્યસંગ્રહમાં જોતાં મળતાં નથી. વળી છાપતી વખતે કોઈએ ચોસરમાંથી એક બે પદો લીધાં છે અને બીજાં પડતાં મુકયાં છે. કોઈએ આઠ પદો હોય તો ફકત ચાર પદોજ લીધાં હોય છે.

એવી પણ અપૂર્ણતા જોવામાં આવે છે. એવા અક્ષમ્ય અવાચ્ય અનેક દોષો થયા જણાય છે. એવા દોષો ન આવવા દેવા માટેજ પ્રાચીન મૂળ લેખી પ્રતો ઉપરથી મેળવીને શોધીને આમાં નિવેશ કર્યો છે. છતાં મતિભ્રમથી કે પ્રેસદોષથી અશુદ્ધિ રહી ગઈ હોય તો તે ક્ષંતવ્ય છે. જુનાં પદો તો બહુ છે તેમાંથી જે સંપ્રદાયિ જનોમાં ચાલુ ગાવામાં આવે છે અને રસવાળાં મધુર રાગવાળાં પદો છે તેનોજ આમાં સંગ્રહ કર્યો છે. આ પ્રથમ ભાગમાં પ્રભાત, ગોડી, આરતી, થાળ, એકાદશી અને લીલા ભકિતનાં પદો સંગ્રહ્યાં છે. બીજા ભાગમાં ઉપદેશ, ઉત્સવ વગેરેનાં પદોનો સંગ્રહ થશે. ઉચિત વિસ્તાર થવાથી બે ભાગ કરવા પડયા છે. આમાં ઉપયોગી નિવેદન અને અનુક્રમણિકા પણ આપી છે. બીજા ઉપયોગી વિશેષો આમાં અનેક નિવેશ્યા છે તે તો જોવા ઉપરથી જણાશે. મોટી મોંઘવારીને લીધે ખર્ચો ઘણો આવે છે એતો સર્વ સુજનોની જાણમાં છે. આમાં લાભની આશા નહિ રાખીને પડી કીંમતજ રાખી છે.

સં. ૨૦૪૪ શાસ્ત્રી શ્રી હરિસ્વરૂપદાસજી

સુરત

श्री स्वामिनारायणो विजयते

અનુક્રમણિકા.

પ્રભાત સંગ્રહ

આરતી સંગ્રહ—

થાળ સંગ્રહ—

એકાદશી પદ સંગ્રહ—

ગોડી પદ સંગ્રહ—

લીલા ભક્તિ પદ સંગ્રહ—

મુકતાનંદ મુનિ કૃત—

પ્રેમાનંદ મુનિ કૃત—

૧૯ બ્રહ્માનંદ મુનિ કૃત—

નિષ્કુળાનંદ મુનિ કૃત—

૬૦ # ॥ કીર્તનસાર સંગ્રહ ॥

૬૨

૬૩ ## પ્રભાત સંગ્રહ

૬૭ ब्राह्मे मुहूर्ते शयनं विहाय निजस्वरूपं हृदि चिन्तयित्वा ।
૬૮ स्नातं विशुद्धं प्रचुराभिरद्भिः श्रीनीलकण्ठं हृदि चिन्तयामि ॥ १ ॥
૫૭૧ श्वेतं च सूक्ष्मं परिधाय वासः सितं द्वितीयं वसनं वसित्वा ।
૫૭૪ चतुष्कपीठाद्द्रुतमुत्तरन्तं श्रीनीलकण्ठं हृदि चिन्तयामि ॥ २ ॥
૫૭૫ आरुह्य विश्यामलनैजपीठे विधाय सन्नैष्ठिककर्म नित्यम् ।
૫૭૬ नारायणं मालिकया स्मरन्तं श्रीनीलकण्ठं हृदि चिन्तयामि ॥ ३ ॥
૫૭૭ सुगन्धिना केसरचन्दनेन सन्मल्लिकाचम्पकपुष्पहारैः ।
૫૭૮ सम्पूज्यमानं निजभक्तवर्यैः श्रीनीलकण्ठं हृदि चिन्तयामि ॥ ४ ॥
૫૮૦ कर्णे दधानं कुसुमावतंसं शिरःपटे कौसुमशेखरालिम् ।
૫૮૧ कण्ठे च नानाविधपुष्पहारान् श्रीनीलकण्ठं हृदि चिन्तयामि ॥ ५ ॥
૫૮૨ भक्ष्यैश्च भोज्यैः सह लेह्यचोष्यैर्दृष्ट्वा पुरो भोजनभाजनं च ।
૫૮૩ पूरीमदन्तं च ससूपभक्तं श्रीनीलकण्ठं हृदि चिन्तयामि ॥ ६ ॥
૫૮૫ भक्तैरनेकैर्मुनिभिर्गृहस्थैर्वृतं सभायां भगणैरिवेन्दुम् ।
૫૮૫ सहासवक्त्राम्बुजचारुनेत्रं श्रीनीलकण्ठं हृदि चिन्तयामि ॥ ७ ॥
૫૮૫ निःसीमकारुण्यसुधामयेन विलोकनेनातिमुदा स्वभक्तम् ।
૫૮૬ बद्धाञ्जलिं दीनमवेक्षमाणं श्रीनीलकण्ठं हृदि चिन्तयामि ॥ ८ ॥

૫૮૬

૫૮૭ ## માનસી પૂજાની રીતિ.

૫૮૮ રાગ ધોળ-પદ ૧

શ્રી સહજાનંદ સ્વામિના દાસ જે રે, કરે પ્રીતે નિત્ય ઉઠી પ્રભાત રે;
પ્રભુની પૂજા માનસી રે. ટેક૦

પહેલું શ્રીહરિનું રૂપ સંભારવું રે,
જેવા નીરખ્યા હોય સુંદર શ્યામ રે. પ્રભુની૦ ૧

વરી ધ્યા... અચળ નિજ નાથનું રે,
પ્રેમે પૂજવા હરિ સુખધામ રે. પ્રભુની૦ ૨
દંતધાવન આદિ ક્રિયા તે કરાવવી રે,
હરિને પાવલી પહેરાવવી પાય રે. પ્રભુની૦ ૩
સર્વે સેવાની સામગ્રી પાસે રાખવી રે,
હરિની પૂજાવિષ્યે વિઘન ન થાય રે. પ્રભુની૦ ૪
પહેલું સુગંધી ફુલેલ અંગે ચોળવું રે,
ઢાળી ચંદન બાજોઠીયે સાર રે. પ્રભુની૦ ૫
પછી નીર ઉનેથી નવરાવવા રે,
હરિને સજવા સુભગ શણગાર રે. પ્રભુની૦ ૬
હરિને પીતાંબર વસ્ત્ર પહેરાવવું રે,
અંગે ઉપરણી સોનેરી શીર પાઘ રે. પ્રભુની૦ ૭
પ્રેમે ઢોલીડે ઢાળીને પધરાવવા રે,
કરવો શ્યામને ચંદન અંગરાગ રે. પ્રભુની૦ ૮
કંઠે પુષ્પના હાર પહેરાવવારે,
હરિને ચોખલીયા ચોડવા સુંદર ભાલ રે. પ્રભુની૦ ૯
માથે મોતીડાના તોરા ધરાવવા રે.
હરિને હસવા ટીબકડી કરવી ગાલ રે. પ્રભુની૦ ૧૦
મોંઘા મોતીડાના હાર આરોપવા રે,
હાથે હેમકડાં નંગ જડાવ રે. પ્રભુની૦ ૧૧
કાને મકરાકૃતિ કુંડળ ધરાવવા રે,
બાંયે બાજુબંધ બાંધી શોભે માવ રે. પ્રભુની૦ ૧૨
હરિના ચરણુને ચંદન ચડાવવું રે,
ચાંપી ઉરમાં પામવી ઘણી શાંત રે. પ્રભુની૦ ૧૩
ધરી બાળભોગ આરતી ઉતારવી રે,
કરવું સ્તવન પ્રક્રમા બહુભાત રે. પ્રભુની૦ ૧૪

કરી અષ્ટ અંગે દંડવત દેવને રે,
પછી પૂજવા પ્રભુજીકેરા દાસ રે. પ્રભુની૦ ૧૫
હરિને ષટ રસ ભોજન ભાવતાં રે,
પીરસી પ્રેમશું બેસવું પ્રભુપાસ રે. પ્રભુની૦ ૧૬
ઘણી જુગતે જમાડી જગદીશને રે,
પ્રેમે પાનબીડી દેવી મુખવાસ રે, પ્રભુની૦ ૧૭
પ્રીતે પલંગે પોઢાડી પગ ચાંપવા રે,
હરિનો કરવો નિજમંદિર નિવાસ રે પ્રભુની૦ ૧૮
રહેવું નિશદિન હરિની હજુરમાં રે,
કરવી પ્રભુના ચરણકેરી સેવ રે. પ્રભુની૦ ૧૯
મુક્તાનંદ એવી રીતે પૂજા માનસી રે,
કરતાં ભવજળ તરે તતખેવ રે. પ્રભુની૦ ૨૦

રાગ બીભાસ–પદ ૧

પ્રાત ભયો પ્રાણપ્યારે, જાગો ગિરધારી. પ્રાત૦ ટેક૦
સખા સબ આયેદ્વાર, લે લેકર પુષ્પહાર;
કૃષ્ણ કહી દેર નહે, મંડળી તુમારી. પ્રાત૦ ૧
સંગ લે પૂજાકો સાજ, ગ્વાલની આઇ મહારાજ;
સબહીકે હાથ સોહે, કંચનકી થારી. પ્રાત૦ ૨
સંગ લે સખીસમાજ, આઇ હે દરશન કાજ;
દ્વારપે ખડીહે વૃષભાનકી દુલારી પ્રાત૦ ૩
દરશકો દાન દીજે, નયના સુફળ કીજે;
મુક્તાનંદ વારવાર, જાત બલિહારી. પ્રાત૦ ૪

પદ ૨,

બંસરી બજૈયા કા'ન, મેરે ઘેર આયે, બંસરી૦ ટેક૦

મોરલીમેં મીઠી મીઠી, રાગની સુનાયો. બંસરી૦ ૧
લગ્યો હે તુમારો ધ્યાન, ભઈ મેં તો એકતાન;
રસીક મોહન મોયે, કંઠસું લગાયો બંસરી૦ ૨
તન કિયો તુમકાજ, છોડી સબ લોકલાજ;
અધર સુધારસ પ્યારે, પ્રેમ કરી પાયો, બંસરી૦ ૩
તુમહીસે પ્રીત જોરી, ઓર સબહીસે તોરી;
મુક્તાનંદ એહી માગે, નેહકું નીભાયો. બંસરી૦ ૪

પદ ૩.

છોડો મેરો ચીર શ્યામ, પ્રાત ભયો પ્યારે. છોડો૦ ટેક૦
ચીડીયા કરત સોર, હોતહે ઘંટાકે ઘોર;
નથનીકો મોતી ડર્યો, હારહું તુમારે. છોડો૦ ૧
મુખકો તંબોળ ગયો, દીપક સો ખીન ભયો;
માનિની મથન મધ, પિયા મતવારે. છોડો૦ ૨
કુમુદની સકુચાની, કમલિની બિકસાની.
તુમતો નિઃશંક સદા, નંદકે દુલારે. છોડો૦ ૩
તુમહો જીવનપ્રાન, નીમખ ન છોડું ધ્યાન;
મુક્તાનંદ ગોપીકા યું, વચન ઉચ્ચારે. છોડો૦ ૪

પદ ૪.

આજકી તો શોભા શ્યામ, બરની ન જાવે. આજકી૦ ટેક૦
ભૂષન વસન શોભે, દેખ દેખ મન લોભે;
કુંડળકી જોત્ય શશી, સુરકું લજાવે. આજ૦ ૧
સોહત હો ભીનેવાન, બોલની અનંગ બાન;
ઉરપર પુષ્પહાર, અધિક સોહાવે. આજ૦ ૨
સુરવનિતાકે વૃંદ, નાચત અતિ આનંદ;
નારદ તુંબરૂ આય, તવ ગુન ગાવે. આજ૦ ૩
સ્યામરે શોભા તુમારી, સંતનકું સુખકારી;
મુક્તાનંદ એહી રૂપ, સદા ઉર ધ્યાવે આજ૦ ૪

રાગ ટોડી–પદ ૧

છાંડીકે શ્રીકૃષ્ણ દેવ, ઓરકી જો કરૂં સેવ;
કાટી ડારો કર મેરો, તીખી તરવારસે. છાંડીકે૦ ૧
ત્યાગીકે રસિક કહાન, ઓરકો જો ધરૂં ધ્યાન;
ચીર ડારો છાતિ મેરી, કઠીન કુઠારસેં. છાંડીકે૦ ૨
કૃષ્ણ બીન અન્ય જોહી, ઈષ્ટ જાની નમું તેહી;
ફોર ડારો શિર મેરો, મુશળ પ્રહારસેં. છાંડીકે૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે મોય, ઓર જો પ્રતીત હોય;
જાનીયો અધિક નીચ શ્વપચ લબારસે. છાંડીકે૦ ૪

પદ ૨

છાંડીકે શ્રીઘનશ્યામ, ઓરકો જો જપું નામ,
કર લે કટારી મેરી, જીહ્વા કાટી ડારીયો. છાંડીકે૦ ૧
લોકનકી લાજ ડરૂં, જો ન ભક્તચિહ્ન ધરૂં
પાવકકે મધ્ય મેરે, તનકુ પ્રજારીયો. છાંડીકે૦ ૨
જીવકાકો લોભ જાની, ભક્તિ કરૂં મેં છાની;
તેહી છીન તન મેરો, શૈલસેં પછારીયો. છાંડીકે૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે ટેરી, દ્રઢતા જો ડગે મેરી;
શૂળીયેં ચઢાઇ તીખે, તીરનસેં મારીયો. છાંડીકે૦ ૪

પદ ૩

હોય મેં શ્રીકૃષ્ણદાસ, ઓરકી જો કરૂં આશ;
જાનીયો લબાર લુબ્ચો, નીચ ઠગ જારસેં. હોય૦ ૧
જંત્ર મંત્ર સત્ય જાનું, તાકી જો પ્રતીત આનું;
જાનીયો અધિક મૂઢ, કુમતિ ગમારસેં. હોય૦ ૨
ધર્મહીન ભક્તિ કરૂં, પ્રભુસેં જો નહિ ડરૂં;
જાનીયો પ્રબળ પાપી, ભૂમિહુંકે ભારસેં. હોય૦ ૩

મુક્તાનંદ કહે ઈષ્ટ એક, તાકી જો ન રાખું ટેક;
જાનીયો અધિક બુરો, ગંડક બીડારસેં. હોય૦ ૪

પદ ૪

પાયકે શ્રીકૃષ્ણ પિયા, ઓરસેં જો જોરૂં જીયા;
જાનો મોય જગમધ્ય, સબસેં લબારજ્યું. પાયકે૦ ૧
પ્રગટ સ્વરૂપ ત્યાગું, ઓરસે જો અનુરાગું;
જાનીયો જરૂર મોકું, પાપકો પહારજ્યું. પાયકે૦ ૨
મદ્યમાંસભોગી દેવ, તાકી જો કરૂં મેં સેવ;
હોના સદા શીર મેરે, વજ્રકે પ્રહારજ્યું. પાયકે૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે મોય, ઓરકી જો આશ હોય;
વેશ્યાસમ વેશ મેરો, જાનો અતિ ખવારજ્યું. પાયકે૦ ૪

રાગ કેદારો પ્રભાતી–પદ ૧

ધ્યાન ધરય ધ્યાન ધરય ધર્મના પુત્રનુ, જેથકી સર્વ સંતાપ નાશે;
કોટી રવિચંદ્રની કાંતિ ઝાંખી કરે, એવા તારા ઉરવિષે નાથ ભાસે. ધ્યા.૧
શિરપર પુષ્પનો મુગટ સોહામણો, શ્રવણપર પુષ્પના ગુચ્છ શોભે;
પુષ્પના હારની પંક્તિ શોભે ગળે, નિરખતાં ભક્તનાં મન લોભે. ધ્યા.૨
પચરંગી પુષ્પનાં કંકણ કરવિષે, બાંહે બાજુબંધ પુષ્પકેરા,
ચરણમાં શ્યામને નૂપુર પુષ્પના, લલિત ત્રિભંગી શોભે ઘણેરાં. ધ્યા.૩
અંગોઅંગ પુષ્પનાં આભરણ પહેરીને, દાસપર મહેરની દૃષ્ટિ કરતા;
કહે છે મુક્તાનંદ ભજ દૃઢ ભાવશું, સુખતણા સિંધુ સર્વ કષ્ટ હરતા. ધ્યા.૪

પદ ૨

પ્રીત કરય પ્રીત કરય પ્રગટ પરબ્રહ્મશું, પરહર અવર પંપાળ પ્રાણી;
પ્રોક્ષથી ભવતણો પાર આવે નહિ, વેદ વેદાંત કહે સંત વાણી. પ્રી.૧
કલ્પતરૂ સર્વના સંકલ્પ સત્ય કરે, પાસે જઇ પ્રીતશું સેવે જ્યારે;
તેમ જે પ્રગટ પુરૂષોત્તમ પ્રીછશે, થાશે હરિજન તતકાળ ત્યારે. પ્રી.૨

પ્રગટને ભજી ભજી પાર પામ્યા ઘણા, ગીધ ગુનકા કપિવૃંદ કોટી;
વ્રજતણી નારય વ્યભિચાર ભાવે તરી, પ્રગટ ઉપાસના સૌથી મોટી. પ્રી.૩
શ્રીનારાયણ સ્વામિને પરહરી, જાર ભજનારે સર્વે ખ્વાર થાશે;
કહે છે મુક્તાનંદ પ્રગટ ભજ પ્રાણીયા, અઘતણા ઓઘ તતકાળ જાશે. પ્રી.૪

પદ ૩

રાત રહે પાછલી ચાર ઘટિકા તેયેં, સંતને શયન તજી ભજન કરવું;
સ્વામિનારાયણ નામ ઉચ્ચારવું, પ્રગટ પરબ્રહ્મનું ધ્યાન ધરવું. રા૦ ૧
તે સમે આળ પંપાળ બકવું નહિ, ચિત્ત હરિચરણમાં પ્રોઈ દેવું;
ગૃહસ્થને જક્ત જંજાળને પરહરી, કૃષ્ણ ગોવિંદ ગોપાળ કહેવું. રા૦ ૨
ભજન તજી એ સમે અન્ય ઉદ્યમ કરે, નારકી થાય તે નર ને નારી;
તે માટે અમુલક અવસર પામીને, હરિજન સર્વે લેજો વિચારી. રા૦ ૩
દુર્લભ સાજ તે સુગમ શ્રીહરિ કર્યો, ખોયલા દિવસની ભાંગી ખામી;
કહે છે મુક્તાનંદ ભજ દ્દઢ ભાવશું, શ્રીનારાયણ સત્ય સ્વામી. રાત૦ ૪

પદ ૪

ભજન કરય ભાવશું પ્રગટ પરબ્રહ્મનું, રાખ્ય હરિરૂપમાં મન તારૂં;
પ્રગટના ભજનથી પરમ સુખ પામીએ, ઉરથકી નાશ પામે અંધારૂં. ભજ૦ ૧
નખશિખ નાથની મૂર્ત્તિ સોયામણી, ચરણનાં ચિહ્ન સંતાપ ટાળે;
પ્રેમશું ચિંતવે ચરણ શ્રીહરિતણાં, ગ્રંથી ગાળે સર્વે કર્મ બાળે. ભજ૦ ૨
નખતણી પંક્તિની જ્યોત નિત્ય નિત્ય નવી, ઉદરમાં ત્રિવલી અધિક શોભે;
ઉર વિષે શ્રીવત્સ ચિન્હને નિરખતાં, ભક્તનાં ચિત્ત તત્કાળ લોભે. ભજ૦ ૩
નેણ ને વેણ ચિત્તચોર સોયામણાં, પરમ ઉદાર અતિ ચતુર સ્વામી;
કહે છે મુક્તાનંદ ભજ દ્દઢ ભાવશું, પ્રગટ પ્રમાણ એ અંતરજામી. ભજ૦ ૪

રાગ કેદારો પદ ૧

માવજી મુજપર ખુબ અઢળક ઢળ્યા, માહેરૂં મંદિર ધામ કીધું;
સુખતણા સિંધુ સહજે મળ્યા શ્યામળો, તમથકી માહેરૂં કાજ સીધું. મા૦ ૧

દીન દુર્બળતણી પીડ જાણી તમે, મુજપર મહેર અતિશેજ કીધી;
દોયલી વેળાના દામ છો નાથજી, શ્યામળા મારી સંભાળ લીધી. મા૦ ૨
જે સંગ નેહ કર્યો તેને નવ વિસરો, ભક્તવત્સળ તમે અધિક રસીયા;
બિરદ પોતાતણું સત્ય કરવા તમે, માહેરે મંદિરે નાથ વસીયા. મા૦ ૩
આજ અમૃતતણા મેહુલા વરસીયા, ભવતણી ભાવટ આજ ભાગી,
આજ મુક્તાનંદ અધિક સુખ ઉપજ્યું, તમ સંગ શ્યામ દઢ લગન લાગી. મા૦ ૪

પદ ૨

માહેરે મંદિર અખંડ રહો માવજી, તમ વિના દુઃખતણો અંત ના'વે;
આવતું જોબન અનંગ દુઃખ દે ઘણું, તન તણા તાપ તે કોણ શમાવે. મા. ૧
આશ સર્વે પરહરી પ્રીત તમશું કરી, વરી હું વિરહવંતી નાથ તમને;
મદનરિપુ મારવા તાપને ટાળવા, અધર અમૃતરસ પાઓ અમને. મા. ૨
તમ સંગ આશ ઉદાસ સંસારથી, નટવર નિમિષ કેમ રહું ન્યારી;
નયણુની આગળે અખંડ રહો નાથજી, બિવિધ વિનોદ કરતા વિહારી. મા. ૩
રસિયાજી તમ સંગ રંગ લાગ્યો ખરો, ગમે નહિ જક્તનો ગંધ મુજને.
આજ મુક્તાનંદ આડ સર્વે ટળી, અરપી હું તન મન નાથ તુજને. મા. ૪

પદ ૩

માહેરું ભાગ્ય અતિશેજ અધિકું થયું, નાથજી તમસંગ નેહ જોડી;
તનતણા તાપ સંતાપ સર્વે ટળ્યા, તન ધન જક્તશું પ્રીત તોડી. મા. ૧
અસત સુખ પરહરી નાથ તમને વરી, લોકની લાજ નવ ધારી મનમાં;
શૂરાની પેરે તમ સનમુખ ચાલતાં, અધિક આનંદ નવ માય તનમાં. મા. ૨
કોટિ બ્રહ્માંડના નાથ કરૂણા કરી, શ્રીહરિ માહેરે મોહોલ આવ્યા;
શરણાગતતણા લાડ પાળો સદા, ભક્તવત્સલ તમે નાથ કહાવ્યા. મા. ૩
દેહડી જાય પણ નેહ નવ છુટજો, એ પર આપજો નાથ અમને;
મુક્તાનંદ કહે નાથજી શ્રીહરિ, નિમિષ ન્યારા નવ મેલું તમને. મા ૪

પદ ૪

પુરૂષોત્તમ તમે પ્રગટ મુજને મળ્યા, આજ આનંદના ઓઘ વળ્યા મારે;
અસત્યની આશ સર્વે ઉરથી પરહરી, શ્યામળા થઈ દૃઢ શરણુ તારે. પુ. ૧
વિષય વાયુવડે તૃણુ જેમ ઉડતી, માવજી મેરૂને તુલ્ય કીધી;
કોટિ બ્રહ્માંડના નાથ કર સાહીને, અચળ પદવી મને આજ દીધી. પુ. ૨
હાસવિનોદ બહુ હેત દેખાડતા, મહાપ્રભુ આવીયા મહોલ મારે;
નટવર અલૌકિક રૂપ નિહાળતાં, રસીયાજી રાચીરૂં હું રંગ તારે. પુ. ૩
દુઃસહદુઃખ કાપીયું અખંડ સુખ આપીયું, અસ્થિર સ્થિર સ્થાપીયું છેલ રસીયા;
કહે છે મુક્તાનંદ સર્વે કાસળ ટળી, માહેરે મંદિર નાથ વસીયા. પુ. ૪

રાગ ભૈરવી–પદ ૧

મૂરતિ તમારી મારા શ્યામ શોભાધામ છે,
છબીપર વારૂં કોટિ કામ કે મન અભિરામ છે. મૂરતિ૦ ૧
પ્રેમી જનના પ્રાણુ છોજી તમે શ્રીહરિ;
દર્શન કાજ દયાળ આવી સર્વ સુંદરી. મૂરતિ૦ ૨
તલખે છે સૌ વ્રજસાથ દર્શન કારણે;
જાગો મારા જીવનપ્રાણુ કે તારે જાઉં વારણે. મૂરતિ૦ ૩
મનમોહન ચિત્તચોર દર્શન આપીયે;
મુક્તાનંદ કહે નાથ દુઃસહ દુઃખ કાપીયે. મૂરતિ૦ ૪

પદ ૨

તમે મારા પ્રાણુ આધાર છેલવર શ્રીહરિ;
જાગો મારા જગના જીવન જોઉં નેણાં ભરી. તમે૦ ૧
કોની સંગે જાગ્યા મારા શ્યામ રશિક શિરોમણી;
તમથકી તો વ્રજનાર, રસિક અતિશે ઘણી. તમે૦ ૨
રસમાં કર્યા ચકચુર તમને તો શ્રીહરિ;
મળી કોઈ ચતુર સુજાણ અલૌકિક સુંદરી. તમે૦ ૩

આવડી શું નિદ્રા મારા નાથ હસેછે સૌઉ ભામિની;
મુક્તાનંદ કહે માવ જાગો તો જુવે કામિની. તમે૦ ૪

પદ ૩

જાગો મારા જીવનપ્રાણ રજની વીતી ગઈ.
દર્શન કારણ દયાળ ગોપી ઘેલી થઈ. જાગો૦ ૧
મન માન્યું તમ સાથ રહે કેમ ધારણે;
તજી કુળ લોકની લાજ હરશંકરે કારણે. જાગો૦ ૨
ચાત્રક સરખી ટેક ધરીને વ્રજસુંદરી;
મન કર્મ વચને નાથ સર્વે તમને વરી. જાગો૦ ૩
જેશું મન માન્યુ મારા શ્યામ તે તો પ્યારી ઘણી;
મુક્તાનંદ કહે નાથ પેરયસી અમતણી. જાગો૦ ૪

પદ ૪

વ્રજવનિતાની વાત સુણીને હરિ જાગીયા;
ચરણે નમી સર્વે નાર, તાપ સર્વે ભાગીયા. વ્રજ૦ ૧
નિદ્રાનાં ભર્યાં નેણ ઉઘાડી જોયું શ્રીહરિ;
શોભે જાણે શરદ સરોજ રક્તરેખા ધરી. વ્રજ૦ ૨
પીતાંબર તનુધારી અધિક છબી શ્યામની;
શોભે જાણે રક્તસરોજ સહિત ધનદામની. વ્રજ૦ ૩
ફુલ્યાં છે વદનસરોજ રસીક રવી જોઇને;
મુક્તાનંદ કહે માવ લીધાં મન મોહીને. વ્રજ૦ ૪

રાગ રામગ્રી પ્રભાતી–પદ ૧

મનરે માન્યું નંદલાલસું, જોઈ પાઘ પેચાળી;
રીઝી રહી એના રૂપમાં, ભૂધરજીને ભાળી. મન૦ ૧
ભાલતિલક કોઇ ભાતનું, કેશરનું બિરાજે;
નયણાંની શોભા જોઇને, કોટિ રતિપતિ લાજે. મન૦ ૨

ફૂંલડાના તોરા ઝુકી રહ્યા, ઝળકે કુંડળ કને; કાને
મુખડાની શોભા જોઇને, મોહી ભીનલે વાને. મન૦ ૩
હીંડળતા શુભ હારને, જોતાં રહી છું લોભાઇ;
મુક્તાનંદના નાથસું, કીધી અચળ સગાઈ. મન૦ ૪

પદ ૨

જનમ સફળ કર્યો માહરો, નટવર નંદલાલે;
સુખડું અલૌકિક શ્યામળે, આપ્યું અતિઘણું વ્હાલે. જન૦ ૧
મનના મનોરથ પુરીયા, ગુણવંત ગિરધારી;
માવ ઉપર મેં માયરૂં, નાખ્યું સરવશ વારી. જન૦ ૨
પરવશ થઈ હું તો પ્રેમમાં, શ્યામળીઆની સંગે;
રસિક સલુણા વ્રજરાજને, રાચી હું તો રંગે. જન૦ ૩
જીતનો ડંકો વાગીઓ, રીઝયા કુંજવિહારી;
મુક્તાનંદના નાથને, વરી થઈ જગ ન્યારી. જન૦ ૪

પદ ૩

સગપણ કીધું મે શ્યામશું, મનમાં સમજી વિચારી;
આશ તજી સંસારની, ધાર્યા ઉરમાં મોરારી. સગ૦ ૧
નિમિષ ન મેલું નાથને, નેણું થકી ન્યારા,
પરમ સનેહી શામળો, મુને પ્રાણથી પ્યારા. સગ૦ ૨
ભવ બ્રહ્માદિક મહામુનિ, તેને દુર્લભ વ્હાલો;
તે રસીયોજી મુજને મળ્યા, નટવર નંદલાલો. સગ૦ ૩
થઇ હું અધિક અલબેલડી, લજ્જા લોકની મેલી;
મુક્તાનંદના નાથશું. બાંધી દ્રઢ કરી બેલી. સગ૦ ૪

પદ ૪

આજ મારૂં ભાગ્ય ઉદય થયું; જોયા વ્રજપતિ વ્હાલો.
છેલ છબીલો શામળો, લહેરી નંદજીનો લાલો. આજ૦ ૧

જરકશી પાઘના' પેચમ, તોરા અધિક વિરાજે;
મુખશોભા જોઈ માવની, પૂરણ શશી લાજે. આજ૦ ૨
ભાલ વિશાળ વિરાજતું, નેણાં અતિ અણિયાળાં;
અતિ ચંચળ રસનાં ભર્યાં, કંકોળેલ કાળાં, આજ૦ ૩
અંગોઅંગ મૂરતી માધુરી, રસીયો ગીરધારી.
મુકતાનંદના નાથની, છબીપર બલિહારી. આજ૦ ૪

રાગ ભૈરવી–પદ ૧

મેં તો ગુનેગાર તેરારે, હો સ્વામિન્ મેરા; મેંતો૦ ટેક૦
હું ગુનેગાર તેરા કીરતાર, દે શરન ચરન કેરારે; મેંતો૦ ૧
અધમ ઓધાર પતિતજન પાવન, મેટત ભવફેરારે; મેંતો૦ ૨
યેહી બીરૂદ ઘનશ્યામ સુની તેરા, કીનો ચરન ડેરારે; મેંતો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પ્રભુ ભવસાગરતે, પાર કરો બેરારે; મેંતો૦ ૪

પદ ૨

મેરી તકસીર કરીયો માફ, હો હરિ જગવ્યાપ; મેરી૦ ટેક૦
બહુત બની તકસીર મેરેસેં, સબવિધિ જાનત આપ; મેરી૦ ૧
હમ અપરાધી જીવ જનમકે, કહા બરનું કહી પાપ; મેરી૦ ૨
સ્થાપન ધર્મ ધર્મકુળ પ્રગટે, અધર્મ કરન ઉથાપ; મેરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ તર્યો ભવસાગર, તેરે ચરન પ્રતાપ; મેરી૦ ૪

પદ ૩

તોહે મેરી બાંહ ગ્રહેકી લાજ, હો મેરે મહારાજ; તોહે ટેક૦
હમ હે પતિત તુમ પતિતકે પાવન, ગિરિધર ગરીબનિવાજ; તોહે૦ ૧
યહુ જુગકે નરનારી પાતકી, સબહી ઓધારે આજ; તોહે૦ ૨
અધમ ઓધારન ત્રિભુવનતારન, શ્રીહરિ કૃપાકે જહાજ, તોહે૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પ્રભુ પ્રગટે ધર્મકુળ, અધમ ઓધારન કાજ. તોહે૦ ૪

પદ ૪

મેં તો છીન છીન તેરા ગુન્હેગાર, હો ધરમકુમાર મેં તો૦ ટેક૦
મેં ગુલામ તેરે ચરનકમળકા, તું મેરા શીરદાર. મેં તો૦ ૧
જો કરની સુની હો પ્રભુ મેરી, નાહિ કબહુ નિસ્તાર મેં તો૦ ૨
અપનો બિરૂદ બિચારીદે કેશવ, લીજે મોહન મેરી સાર. મેં તો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ, નામપર, બાર બાર બલિહાર; મેં તો૦ ૪

રાગ બિલાવલ–પદ ૧

જય શ્રીનારાયણ સર્વકારણ સદા, જય શ્રીઅક્ષરપતિ અંતરજામી; જય૦ ટેક૦
જય શ્રીધર્માત્મજ પ્રગટ પુરૂષોત્તમ,
જય શ્રીસહજાનંદ સુખદ સ્વામી. જય૦ ૧
રટત દશશતવદન નિગમ આગમ સદા,
જયસિ ત્વં નમત સુર શીશ નામી;
જયસિ ત્વં ભજત મુનિ ભકત નિષ્કામ જન,
જય શ્રી દાતાર કૈવલ્યધામી. જય૦ ૨
કાળ માયા પુરૂષ રચત બ્રહ્માંડ બહુ,
પરમપુરૂષ તવ દૃષ્ટિ પામી;
હોત પાલન પ્રલય તવ ભૃકુટિ ભંગ કરી,
જય શ્રીસર્વેશ્વર અહં નમામિ. જય૦ ૩
જય શ્રીકમલાપતિ જય શ્રીનૈષ્ઠિક જતી,
જયસિ ત્વં ભજત પુરૂષ અકામી;
જય શ્રીપરમેશ્વર તવ ચરણશરણમેં,
આયો પ્રેમાનંદ ગરૂડગામી. જય૦ ૪

પદ ૨

જય શ્રીમહારાજ શ્રીહરિ ધર્માત્મજ, જય શ્રીકૃષ્ણ લીલા વિહારી જય૦ ટેક
જયસિ જુગજુગ પ્રતિ ધર્માવનાય, ધરત લીલાવપુ જય તુમારી જય૦ ૧

જય શ્રી ધૃત મીન વરાહ કમઠાકૃતિ, જય શ્રીનરસિંહ વામન મોરારી;
જય શ્રીભૃગુકુલતિલક જયશ્રી રઘુનંદન,જયસિ શ્રીકૃષ્ણ બુધ કલંકી હતારી.જય૦ ૨
જય શ્રીનારદ વ્યાસ પૃથુ હરિહંસ દત્ત, ધનવંતરી મનુ હયરૂપ ધારી,
જય શ્રીબદ્રીપતિ કપિલસનકાદિક, જયસિ શ્રીવૈરાજ ધ્રુવ અચલ કારી. જય૦ ૩
જય શ્રી ચોવીશ ધૃતાકૃતિ માધવ, જય શ્રી હરન ભવદુઃખ ભારી;
જય શ્રી અવતારી ઘનશ્યામ તવ નામપર, જાત પ્રેમાનંદ પ્રાનવારી. જય૦ ૪

પદ ૩ પ્રેમાનંદ

જયસિ ત્વં ઘનશ્યામ અભિરામ આનંદઘન, જયસિ કૃષ્ણ હરિ કૃષ્ણ પ્યારે; જય૦
જયસિ અક્ષરપતિ દિવ્યવિગ્રહ સદા, જયસિ ધર્માત્મજ દ્રગનતારે જય૦ ૧
જયસિ સદા અજય અતિશુદ્ધ અમલાત્મન, જયસિ ધર્મધ્વજ દુઃખહારે,
જયસિ અશરણશરણ શરણાગતવત્સલ, જયસિ મહારાજ જીવન હમારે. જય૦ ૨
જયસિ નિરંજન રમન શમન ત્રયતાપતન, દમન દ્રપમાર મદ મોહ ભારે,
જયસિ ત્વં કરૂણાભવન દલન કલિમળ અશુભ,
જયસિ સુખસદન જય જગ ઉજારે; જય૦ ૩
જયસિ ભુવિ મંડન અશુભ મતખંડન, જયસિ સદય હૃદય મંગલ કારે;
જયસિ ત્વ વરણીન્દ્રવર મહાનૈષ્ઠિક સદા. પ્રેમાનંદ નામપર પ્રાન વારે. જય૦ ૪

પદ ૪

જયસિ રમનીય કમનીય દમનીય અરિ,
જયસિ સહજાનંદ અક્ષરવાસી: જય૦ ટેક૦
ત્વમપિ મમ જીવનં ત્વમપિ મમ લોચનં,
ત્વમપિં મે વાંછિત પરેદદાસી. જય૦ ૧
જય શ્રીમંજુલ મૃદુલ મધુર સુખવચન વર,
જયશ્રી ચિતવની ચલની મધુર હાસી
જય શ્રીકમલાનન પદ્મદલલોચન,
કરપર કમળદળ તુલ્ય આસી. જય૦ ૨

જય શ્રી સૌંદર્ય ઔદાર્ય વર સૌગુણાકર,
જયસિ ત્વં સોશીલ્ય વાત્સલ્યરાશી;
જય શ્રીકરુણાભવન જય શ્રીકરુણાંઘન,
જય શ્રીકમલારમન અવિનાશી. જય૦ ૩
ત્વમસિ ભજનીય નમનીય શમનીય દુઃખ.
ત્વમસિ મમ પ્રાણપતિ સુખપ્રકાશી;
દેહિ મમ નાથ તવ ચરણ રતિ અચળ મતિ;
પ્રેમાનંદ પ્રાણ કુરબાન જાશી. જય૦ ૪

રાગ કેદારો પ્રભાતી–પદ ૧

કીજીયે ધ્યાન શ્રીધર્મના કુંવરનું, સર્વ પહેલાં ઉઠી પ્રાતકાળે; કીજીયે૦ ટેક.
નિરખીયે રૂપ નખશીખ મહારાજનું, વાસના અશુભ તતકાળ ટાળે. કીજીયે ૧
સંત હરિભક્ત સૌ ઉંઘ આળસ તજી, ચિંતવીએ ચરણ અતિપ્રેમ આણી;
નિરખીએ નખમણિ સીમા શોભાતણી, દુર્લભ દેવને એમ જાણી. કી. ૨
જમણા તે ચરણના અંગુઠ ઉપરે, નખમાંહી ચિહ્ન તે જોઈ રહેવું;
ચિહ્નપર રક્તરેખા અતિ શોભતી, મન તેમાં લઈ પ્રોઇ દેવું. કી. ૩
અંગુઠા આંગળીયો ઉપર કેશ છે, સૂક્ષ્મ ચિહ્ન છે ચાખડીના;
અંગુઠા પાસની આંગળીએ તીલ છે, પ્રેમાનંદની જોએલ આંખડીના. કી. ૪

પદ ૨

મંગલમૂળ મહારાજના ચરણ છે ચિંતવતાં ચિત્તમાં શાંતિ થાયે;
કામ ને ક્રોધ મદ લોભ વ્યાપે નહિ, ઉરથકી સર્વ અજ્ઞાન જાયે. મં. ૧
જુગલ પદતળવિષે ષોડશ ચિહ્ન છે, નામ તેનાં હવે કહું વિચારી;
સ્વસ્તિ જવ જાંબુ ધ્વજ અંકુશ અંબુજ, અષ્ટકોણ વજ્ર ઉર્ધ્વરેખ પ્યારી. મં. ૨
નવ ચિહ્ન ધારવાં જમણા તે ચરણમાં, વામ પદમાં બીજા સાત શોભે;
મીન ત્રિકુણ ને વ્યોમ ગોપદ કળશ, અર્ધચંદ્ર ધનુષ ચિત્ત લોભે. મં ૩
જમણા તે ચરણની આંગળી છેલીયે, તિલ એક અનુપમ આનંદકારી;
પાનિયો સુંદર ઘુંટિ પિંડીપર, પ્રેમાનંદ તન મન જાય વારી. મ ૪

પદ ૩

નિરખતાં નાથની જાનું છબી જીવમાં, સુખ થાએ દુઃખ સઉ દૂર વામે;
જમણા સાથળવિષે ચિહ્ન એક અનુપમ, ચિંતવતાં ભક્તમન મોદ પામે. નિ. ૧
કેળના સ્થંભ જેવા સાથળ સુંદર, ગરૂડની પીઠ પાવનકારી;
કટિતટ પીતપટ કસ્યો કરૂણાનિધિ, શ્યામ શોભા કટિ લાગે પ્યારી. નિ. ૨
નલિનસમ નાભિપર ત્રિવલી છબી ઉદરમાં, ઉન્નત ઉરમાંહી કેશ સોહે;
સ્તનપર શ્યામ છાપનાં ચિહ્ન છે, તિલ એક ઉરવિષે ચિત્ત મોહે. નિ. ૩
ઉરવિષે કૌસ્તુભ શ્રીવત્સ ચિહ્ન છે, વિનગુણ હારની શોભા સારી;
દક્ષિણ બાહુને નિકટ તિલ ચાર છે, પ્રેમાનંદ જોઇ જોઇ જાય વારી. નિ. ૪

પદ ૪

અશરણશરણ ભુજદંડ મહારાજના, ચિહ્ન તેમાં હવે કહું વખાણી;
ભુજમાં છાપનાં ચિહ્ન છે સુંદર, કહોણીયો શ્યામ સુખધામ વાણી. અ. ૧
પોંચાથી ઉપર છાપનાં ચિહ્ન છે, કાંડાં છે કઠણ બળવાન ભારી;
કરભપર કેશ છે હથેળી રાતીયો, શ્યામ રેખા તેમાં ન્યારી ન્યારી. અ. ૨
રાતી છે આંગળીયો રાતા છે નખમણી, ઉપડતા તિખા જોયા જેવા;
એવા જે કરવર ધરત જન શીરપર, આતુર અભય વરદાન દેવા. અ. ૩
જાનુપર્યંત ભુજ સરસ ગજસુંઢથી, ભક્તને ભેટવા ઉભા થાયે;
એવા ઘનશ્યામની ભુજછબી ઉપરે, પ્રેમાનંદ તન મન વારી જાયે

પદ ૫

ચિંતવીએ ચિહ્ન મહારાજના અંગમાં, ભક્તજન ભાવશું વારવાર; ચિ. ટેક.
વામ ભાગે વળી કંઠને ભુજવચે, ચૌદ તિલ સૂક્ષ્મ સરસ સાર. ચિ. ૧
ડાબે પડખે વળી નવ તિલ નૌતમ, ત્રણ તિલ કાખમાં કહું છું જોઇ;
એક તિલ અનુપમ કંબુકંઠને વચે, નિરખતાં ભક્તમન રેછે મોહી. ચિ. ૨
ચિબુક ને અધરપર કેશરેખા છબી, અધરપ્રવાળ જોઈ ચિત્ત લોભે;
કુંદની કળીસમ દીપે દશનાવળી, કનકની રેખ માંહી સરસ શોભે. ચિ. ૩
દાઢમાં ચિહ્ન છે શ્યામ સોયામણું, મંદ મુખહાસ જોઇ લાજે કામ;
ધીરે સાદે કરી બોલતા વચન હરિ, પ્રેમાનંદનો સ્વામી ઘનશ્યામ. ચિ. ૪

પદ ૬

વારી જાઉં વારણે વદનશશિ ઉપરે, નિરખતાં નેણ નથી તૃપ્ત થાતાં; વા. ટેક
અમૃતદૃષ્ટિ કરે તાપ તનના હરે, હરેહરે કહે હરિ છીક ખાતાં. વા. ૧
શોભા તે શી કહું નાસિકા શુકતણી, ગોળ કપોળ બહુ લાગે રૂડા;
નાસિકા ઉપર શિળીનાં ચિહ્ન છે, ચિતવતાં ઘાટ નવ થાય કુડા. વા. ૨
જમણા કપોળમાં મોટો એક તિલ છે, તિલ એક મોટો છે ડાબે કાને;
જે જન નિરખીને ધારી લે ચિત્તમાં, તે નવ પડે માયા કાળ પાને. વા. ૩
કાન વિંધ્યા તેનાં ચિહ્ન છે સુંદર, ચંચળ દગમાંહી રેખા રતી;
પ્રેમાનંદ અલિ ખંજન વારૂં લઈ, ઉપમા દેવા નથી બુદ્ધિ થાતી. વા. ૪

પદ ૭

ભક્તમનરંજન ભૃકુટી ઘનસ્યામની, કામિની જોઈ તુરત થાય ઘેલી;
ભ્રકુટીને હેઠે ને નેત્રની ઉપરે, રેખા ઉંડી અતિ રસ ભરેલી. ભ. ૧
ભાલ વિશાળમાં પંચ રેખા ઉંડે, ઉભી છે બે ને ત્રણ ચંદ્રાકારે;
જમણી કોરે એક ચિન્હ છે ભાલમાં, ભક્તજન નિરખે તે વારંવારે. ભ. ૨
સુંદર મસ્તક શ્રીમહારાજનું, શિખા સુંદર જેમાં જોઈજ રહીએ;
ત્રણ તિલ છે વળી શિખાને પાછળે, વામ ભાગે તેને ધારી લઈએ. ભ. ૩
મોટો એક તિલ છે વામ વાંસામાંહી, મોટો એક કેશ છે તેને પાસે;
જમણા વાંસામાંહી આઘો એક તિલ છે, પ્રેમાનંદ નિરખતાં દુઃખ નાસે. ભ. ૪

પદ ૮

નખશિખ નિરખીને ચિહ્ન વર્ણન કર્યાં, સંત હરિભક્તને નિત્ય ગાવા;
ભક્તના ઉરવિષે શ્રીમહારાજની, સુંદર મૂર્તિ સાક્ષાત થાવા. ન. ૧
પુષ્પના ભૂષણ વસન મહારાજનાં, એક પદમાં હવે કહું વખાણી;
ઉજ્વળ પાઘ શીર શ્વેત પટકો ખભે, શ્વેત ધોતી પેરી પ્રીત આણી. ન. ૨
પુષ્પના હાર ઉર કંકણ પુષ્પનાં, પુષ્પના બાજુ તે બાંધ્યા બાંહે;
પુષ્પના ગુચ્છ તે ખોસ્યા બે કાનમાં, તોરા લટકે સુંદર પાઘમાંહે. ન. ૩
એ પદ જે કોઇ શીખે ને સાંભળે, એ છબીનું નિત્ય ધ્યાન ધરશે;
પ્રેમાનંદ કહે તેના ઉરમાં આવાને, સ્વામી સહજાનંદ વાસ કરશે. ન. ૪

રાગ ભૈરવી–પદ ૧

પ્રાત થયું મનમોહન પ્યારા, પ્રીતમ રહ્યા શું પોઢીને;
વારંવાર કરું છું વિનંતિ, જગજીવન કર જોડીને. પ્રા૦ ૧
ઘરઘરથી ગોવાળા આવ્યા, દર્શન કારણ દોડીને;
આંગણીએ ઉભી વ્રજઅબળા, મહી વલોવા છોડીને. પ્રા૦ ૨
બહુરૂપી દરવાજે બેઠા, શંકર નેજા ખોડીને
મુખડું જોવા આતુર મનમાં, જોરે રાખ્યા ઓડીને. પ્રા૦ ૩
ભૈરવ રાગ ગુણિજન ગાવે, તાન મનોહર તોડીને;
બ્રહ્માનંદના નાથ વિહારી, ઉઠો આળસ મોડીને. પ્રા૦ ૪

પદ ૨

રસિયોજી મધ્ય આંગણે બેઠા, કોમળ દાતણ કરવાને;
મખમલની ગાદી બહુમૂલી, પાટ ઉપર પાથરવાને. રસિ૦ ૧
આછું જળ જમનાનું આણ્યું, કંચન ઝારી ભરવાને;
સોના કેરું પ્યાલું લાવ્યા, સુંદર આગે ધરવાને. રસિ૦ ૨
દાસ મળ્યા સહુ દર્શન કારણ, જગને પાર ઉતરવાને;
દાતણ કરતા હરિને દીઠા, તે ના'વે ભવ ફરવાને. રસિ૦ ૩
મુખમંજન કીધું મનમોહન, હરિજનનાં મન હરવાને;
બ્રહ્માનંદનો વ્હાલો ઉઠ્યા, સ્નાનવિધિ અનુસરવાને. રસિ૦ ૪

પદ ૩

બાજટ કનકતણે આવી બેઠા, નીર ગરમ હરિ નહાવાને;
શ્વેત વસ્ત્ર પહેર્યું એક સુંદર, ભૂધરજી ભીંજાવાને. બા. ૧
અત્તર તેલ ફુલેલ અનુપમ, મર્દન કરવા માવાને;
અંગ ચોળે ઢોળે જળ ઉપર, રસિયાજી રીઝાવાને. બા. ૨
સ્નાન કરી ઉઠ્યા શ્યામળિયો, પ્રેમીજન લલચાવાને;
લલિત નવીન તૈયાર કરી લાવ્યા, પીતંબર પહેરવાને. બા. ૩
રત્નજડિત શુભ પાટ મનોહર, ગાદી નવલ બીછાવાને;
બ્રહ્માનંદના નાથને આવ્યા, ભોજન કાજ બોલાવાને. બા. ૪

પદ ૪

જમો જમોરે મારા જીવન જુગતે, ભોજનીયાં રસ ભરીયાંરે;
પાક શાક તમ સારૂ પ્રીતમ, કોડે કોડે કરીયાંરે. જમો૦ ૧
વળીયાં ગળીયાં તાજાં તાતાં, કનક થાળમાં ભરીયાંરે;
આરોગો મારા નાથ અલૌકિક, ઘૃત ઝાઝાં ઘેબરીયાંરે. જમો૦ ૨
કઢી વડી કારેલાં કાજુ, રાઇતણાં દહીથરીયાંરે;
જોઇએ તો ઉપસ્વી લેજો, મીઠું જીરૂં ને મરીયાંરે. જમો૦ ૩
બ્રહ્માનંદનો નાથ શીરાવ્યા, દુધ ભાત સાકરીયાંરે;
ચળું કર્યું હરિ તૃપ્ત થઇને, નિરખી લોચન ઠરીયાંરે. જમો૦ ૪

રાગ પ્રભાતી પદ ૧

આવોરે વા'લા હું તો તારા મોળીડાપર મોહરે,
વા'લાજી લાગોછો વા'લા મુને રહીછું જોઇરે; આવોરે૦ ૧
લટકંતી ચાલ રૂડી મિઠાં મિઠાં વેણુરે,
રસિયાજી જોઇને ઠરે છે મારાં નેણુ રે; આવોરે૦ ૨
આંખડલિ રૂપાળિ વા'લા મુને કામણીયાં કરેછેરે,
મધુર મધુર હસવું તો પ્રાણને હરે છેરે; આવોરે૦ ૩
મંદિર પધારો મારે શ્યામ પટ ધારીરે,
તન મન ધન લઇને પ્રેમસખી વારિરે; આવોરે૦ ૪

પદ ૨

વા'લા તમ સાથે મારે પ્રિતડી બંધાણીરે,
જનમ સંગાથી મારા સ્નેહિ તમને જાણીરે; વા'લા૦ ૧
લોકડિયાની લાજ મેલિ કુટંબથી તોડિરે,
શ્યામળિયા સ્નેહિ વા'લા મેં તો તમ સાથે જોડિરે; વા'લા૦ ૨
ઘરડાંનો ધંધો મને કાંઇ નવ સુઝેરે,
લાગ્યાંરે નેહનાં બાણ હવે કેમ રૂઝેરે; વા'લા૦ ૩

પ્રેમસખી કે'છે નિરખી નયણાં ઠરેછેરે,
વા'લા તમ સાથે મારૂં મનડું ફરેછેરે; વા'લા૦ ૪

પદ ૩

સખીરે શ્યામલિયે વા'સે મુને મોહની લગાડીરે,
વા'લાજીને જોવાને જોઇશ હુંતો દાડીરે. વા'લા૦ ૧
ચિતડાં ચોર્યાં છે મારાં છેલવર છબીલેરે,
હવે હુંતો રહી ન શકુ જોઈશ નંદને ફળીયેરે. વા'લા૦ ૨
ઘોડલાં ખેલવશે વા'લો સાંભળ સૈયર મારીરે,
તારે હુંતો જાઇને બેસીશ સામી બારીરે. વા'લા૦ ૩
મુજ સામુ જોશે હેતે વા'લો ઉભી રહીનેરે,
શ્યામળીયો બોલાવશે મુજને પ્રેમસખી કહીનેરે. વા'લા૦ ૪

પદ ૪

વિસરી માં જાજો વા'લા મને સ્યામળિયા ગિરધારીરે,
વારેવારે કહું છું વા'લા અરજ એ છે મારીરે. વિસરી૦ ૧
અમ જેવા ઘણા તમને મને આશ તમારીરે,
તે માટે રાખજો વા'લા મને પોતાની સંભારીરે વિસરી૦ ૨
અધર અમૃત પાજો રસિયા બોલાવીરે,
પાતળીયા પાવન કરજો મંદિર મારે આવીરે. વિસરી૦ ૩
પ્રેમસખી મોહી છે વા'લા રાજીવ નેણેરે,
બીજું નવ માગું વા'લા બોલાવજો મીઠે વેણેરે. વિસરી૦ ૪

રાગ ભૈરવ પદ ૧

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ કહોરે મન મેરા,
એહિ હે મહા મંત્રસાર મીટે ભવફેરા. સ્વામિ૦ ૧
રટહુ નામ અષ્ટ જામ ટરે તાપ તેરા,
માયા મોહાદિ મીટ ના'વે જમ તેરા. સ્વામિ૦ ૨

અજામિલ આદિ અધમ ઓધરે ઘણેરા,
મહિમા ત્રઈ લોકમેં પ્રસિદ્ધ નામકેરા. સ્વામિ૦ ૩
શ્રીમુખે શ્રીહરિ આપ એહી જાપ પ્રેરા,
મુક્તાનંદ મંત્રરાજ મેટત અંધેરા સ્વામિ૦ ૪

પદ ૨

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ જપના,
મનવા એહી મંત્રરાજ ઇષ્ટદેવ અપના. સ્વામિ૦ ૧
હરત ફરત કરત કામ સ્વામિનારાયણ કૈયે,
મોહાદિક શત્રુ મારિ પરમાનંદ પૈયે. સ્વામિ૦ ૨
ઉરમે હરિરૂપ ધારી રસના ગુન ગાવે,
તાપર હરિ અધિક અધિક કરૂણા વરષાવે. સ્વામિ૦ ૩
નિશદિન હરિનામ જપે લોકલાજ ત્યાગી,
મુક્તાનંદ તાસમો નહિ દુજો બડભાગી. સ્વામિ૦ ૪

પદ ૩

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સમરો સુખકારી,
મનવા એહી જપત જાપ કટત કર્મ ભારી. સ્વામિ૦ ૧
બ્રહ્મા ભવ રટતી નામ સનકાદિક ગાવે,
સહસ્ત્રવદન રટતી શેષ તૃપતી ન પાવે. સ્વામિ૦ ૨
અજામિલ ગુનકા ગજ ગીધકું ઓધારે,
નામિજુત નામને અનંત જંન તારે, સ્વામિ૦ ૩
નામિજુત નામ કહ્યો વેદમેં મોરારી,
મુક્તાનંદ શ્રીમુખકી રાખ રૂદે ધારી. સ્વામિ૦ ૪

પદ ૪

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ ભજના,
મનવા એહી મરમ જાની વૃથાવાદ તજના. સ્વામિ૦ ૧
હરિ વિના અન્ય કરત વાત બુદ્ધિ ભ્રષ્ટ હોવે,
જેસે પતિવ્રતા નારી ભટકત પત ખોવે. સ્વામિ૦ ૨

સુંદરવર સુભગ રૂપ તાકે ગુન ગાના,
તે બિના મન ઓર ઠોર ભુલીકે ન જાના. સ્વામિ૦ ૩
નારદમુનિ પ્રેમમગન અખંડ નામ લેવે,
મુક્તાનંદ તાકુ હરિ અખંડ દરશ દેવે. સ્વામિ૦ ૪

રાગ ભૈરવ પ્રભાતિ પદ ૧

પ્રાતસમે શ્રીપુરૂષોત્તમની, મૂર્ત્તિ મનમાં સંભારૂંરે,
નખશિખ શોભા નિરખી નાથની, કોટી કામછબી વારૂંરે; પ્રાત૦ ૧
ચરણકમળની શોભા જોઇને, મોહી રયું છે મન મારૂંરે,
સોળે ચિહ્નસહિત કુચ કુંકુમ, અંકિત પલ ન વિસારૂંરે; પ્રાત૦ ૨
જમણે ચરણે નખની કાંતિ, ચિહ્નસહિત ઘણું શોભેરે,
જુગલ ચરણ નખમંડળ જોતાં, ભક્તતણું મન લોભેરે; પ્રાત૦ ૩
જાનું જંઘા ઉદર અનુપમ, ત્રિવળીસહિત વિરાજેરે,
ઊંડી નાભી અજનું કારણ, સુંદર અતિશે છાજેરે; પ્રાત૦ ૪
મેર મુગટ મકરાકૃત કુંડળ, ભૃકુટી ભાલ વિશાળરે,
મુક્તાનંદ કહે કરે લટકાં, કરતા દીન દયાળરે; પ્રાત૦ ૫

પદ ૨

પ્રાતસમે પુરૂષોત્તમનું મુખ, ચિંતવતાં સુખ થાએરે,
શંકર શેષની સમતા પામે, જન્મ મરણ દુખ જાએરે. પ્રાત૦ ૧
વામ શ્રવણમાં શ્યામ બીંદુની, શોભા અતિશે સારીરે,
નાસાનિકટ કપોળે જમણે, ટિબકડી સુખકારીરે. પ્રાત૦ ૨
હસતાં હરીને નલવટ રેખા, ઉન્નત અતિ રૂપાળીરે,
ભાલ વિશાળ દંત દાડમકળી, આંખ્ય અધિક મરમાળીરે. પ્રાત૦ ૩
ચંદન ખોર સહિત મુખપંકજ, શોભા વર્ણવી ન જાયરે;
મુક્તાનંદ હજુરી હરીનો, કયાંથકી અન્ય કવિ ગાયરે. પ્રાત૦ ૪

પદ ૩

સાત દિવસ રહો મારે મંદિર, સુંદર વર સ્યામળિયારે;
મારૂં સર્વે તમારૂં મોહન, બીક મ રાખો બળિયારે, સાત૦ ૧
તન મન ધન મેં તમને અરપ્યું, લાવણ્યમાં લોભાણીરે,
કમળાકાંત કરો હવે કરૂણા, જન પોતાનાં જાણીરે. સાત૦ ૨
ઊર ઉપર રાખું અલબેલા, નિમખ ન મેલું ન્યારારે,
જીવન તમને જોઈ જોઈ જીવું, પ્રાણુથકી છો પ્યારારે. સાત૦ ૩
સુફળ મનોરથ કરો સ્યામળા, હું છું દાસી તમારીરે,
મુક્તાનંદ કહે મનમાં ધારો, વિનતિ કુંજવિહારીરે. સાત૦ ૪

પદ ૪

પુરૂષોત્તમ તમસાથે મારે, પૂરણ પ્રીત બંધાણીરે,
જે પદપંકજ સેવે મહામુનિ, તે ચરણે લપટાણીરે. પુરૂ૦ ૧
બ્રહ્મા ભવ સનકાદિક જેવા, જેનાં દરશન ઇચ્છેરે,
તે તમે પ્રેમીને વસ્ય પ્રિતમ, પ્રેમી હોય તે પ્રીછેરે. પુરૂ૦ ૨
મીન સર્વ જેમ નીરસ્નેહી, ચંદ્રસ્નેહી ચકોરરે,
તેમ મારૂં મન તમસંગ બાંધ્યું, નટવર નંદકીશોરરે. પુરૂ૦ ૩
તન મન ધન મેં તમને અરપ્યું, પામી અખંડ સોહાગરે,
મુક્તાનંદ કહે મો'લ આવ્યા, આજ અમારાં ભાગ્યરે. પુરૂ૦ ૪

પદ ૫

નાનકડે નંદજીને લાલે, ગોકુલ ઘેલું કીધુંરે,
કામણગારાં વેણુ કહીને, સહુનું ચિત્ત હરી લીધુંરે. ના૦ ૧
એકસમે અલબેલે વાલે, હરિયાં વસ્ત્ર અમારાંરે,
કૈયર, સરમાણા સહુ દેખતાં, જળથી કીધાં ન્યારાંરે. ના૦ ૨
નંદરાણી નોતરીયાં અમને, જમવા કરી બહુ પ્યારરે,
દુધ ગાગરી મસ્તક મારે, ઢોળી નંદકુમારરે. ના૦ ૩
નિત્ય નિત્ય એની આવ્યું ગાજું, ગણુતાં પાર ન આવેરે,
જેમ જેમ કપટ કરે કાનુડો, તેમ તેમ મનમાં ભાવેરે. ના૦ ૪

સુખ દીઠા વિન સુખ ન થાય, લાલનમાં લોભાણીરે,
મુક્તાનંદ કહે મોહન સાથે, પૂર્ણ પ્રીત બંધાણીરે. ના૦ ૫

પદ ૬

બહુનામી તમે બોલ દઇને, કેમ મારે મંદિર ના'વ્યારે,
ભુલ્યા ભવન કે ભૂધરજી, કોઇ ભામનિયે ભરમાવ્યારે. બહુ૦ ૧
ચાંદલીયો ઉગ્યો ત્યાં સુધી, વાટ જોઇ મેં વા'લારે,
કુસુમની સેજ સુની રહી મારી, ન ઘટે એમ નંદલાલારે. બહુ૦ ૨
સજી શણગાર રહી હું જોતિ, કા'ન કેણે વિલમાવ્યારે,
સાચું કહો શ્યામળીયા વાલા, રજની ક્યાં રમી આવ્યારે. બહુ૦ ૩
મુજથી બીક ન રાખો બળવંત, હું છું દાસી તમારીરે,
મુક્તાનંદ કહે જે સંગ જાગ્યા, ધન્ય ધન્ય તે વ્રજનારીરે. બહુ૦ ૪

પદ ૭

શ્યામસુંદર તમે કેમ કરી રીઝો, તે મુજને કહી દાખોરે,
તે હું માનીશ મન કર્મ વચને, અંતર રંચ મ રાખોરે. શ્યા૦ ૧
જે ગુણ ગ્રહી તમને રીઝવે, બડભાગી કોઇ નારીરે,
તે ગુણ ગ્રહી હું તમને સેવું, નટવર કુંજ વિહારીરે. શ્યા૦ ૨
સજી શણગાર સુભગ તન ગોરે, ગુણ રાખે અતિ જેરેરે,
જ્યાં લગી પીયુડે હસી ન બોલાવે, આભૂષણ સર્વે ડેરેરે. શ્યા૦ ૩
તે માટે હું તમને પુછું, કરૂણાનિધિ કહો સાચુંરે,
મુક્તાનંદ કહે તમે ન રિઝયા, ત્યાં સુધી સર્વે કાચુંરે. શ્યા૦ ૪

પદ ૮

વ્રજનારી વાત કહું તે, એકમનાં ઉર ધારોરે,
રૂપ ગુણે કરી હું નવ રિઝું, મુજને પ્રેમ પિયારોરે. વ્રજ૦ ૧
પ્રેમિજનનું એજ પારખું, અવગુણ મન ન આવેરે,
રંગ ઢંગ પલટે ક્ષણ ક્ષણમાં, તે કેમ પ્રેમી કા'વેરે. વ્રજ૦ ૨

પતિવ્રતાને પિયુસંગ પ્રીતિ, અળગું મન નવ ધારેરે,
ગુંજા રતન ગણે એક તોલે, તે મુજને નવ ભાવેરે. વ્રજ૦ ૩
ચાત્રક સરખી ટેક ગ્રહીને, જાણે રસની રીતિરે,
મુક્તાનંદ મોહન એમ બોલ્યા, તે સંગ મારે પ્રીતિરે. વ્રજ૦ ૪

પદ ૯

મોહનજીનું મુખડું જોતાં, મોહી રહ્યું મન મારૂંરે,
એક પલક મુને એ વિના, બીજે ક્યાંઇ ન લાગે સારૂંરે. મો૦ ૧
નટવર નાગર સુખના સાગર, જ્યારે વનમાં જાયરે,
થોડા જળમાં મીનતણી પેરય, પળ જુગ જેવી થાયરે. મો૦ ૨
સાંજસમે શ્યામળીયો વાલો, વનથકી વ્રજમાં આવેરે,
વાંસલડી વાતા ગોરજના, ભરિયા મન ઘણું ભાવેરે. મો૦ ૩
દિનનો તાપ દરશથી વીત્યો, અતિશે આનંદ પામીરે,
મુકતાનંદ કહે મુજપર અઢળક, ઢળિયા અંતરજામીરે. મો૦ ૪

પદ ૧૦

ધન્ય ધન્ય ધન્ય એ વ્રજનાં વાસી, ગોવિંદને મન ગમતાંરે,
ચૌદ લોકમાં થયા જાણીતા, રસીયાને સંગ રમતાંરે. ધન્ય૦ ૧
પૂર્ણ બ્રહ્મશું પ્રીત કરીને, લાવ અલૌકિક લીધોરે,
કોટી બ્રહ્માંડનો કર્તા હર્તા, વ્રજવનિતાએ વશ કીધોરે. ધન્ય૦ ૨
મુનિવરને દર્શન અતિ દુર્લભ, નિગમ નેતિ કહી ગાવેરે,
વ્રજનારી કર તાળી દઇને, ઘરઘર નાચ નચાવેરે. ધન્ય૦ ૩
વ્રજવાસિની ચરણુતણી રજ, શુકજી સરખા ઇચ્છેરે,
મુક્તાનંદ પ્રેમનો મારગ, પ્રેમી હોય તે પીછેરે. ધન્ય૦ ૪

રાગ રામકલિ પ્રભાતી–પદ ૧

વેલેરી ઉઠીને વા'લાજીનું વદન નિહારૂં,
જોઇને કમળમુખ દુઃખ દૂર વિસારૂંરે. વેલેરી૦ ટેક

વદન વા'લાજીનું અતિ સુખકારી,
નિરખી નિરખી જોઉં હુંતો સરવસ વારીરે. વેલેરી૦ ૧
મુખડુ જોયા વિના પાણીયે ન પીવું,
પ્રાણજીવનને હુંતો જોઇ જોઇ જીવુંરે. વેલેરી૦ ૨
પ્રાણજીવન જોવા મેંતો જનમ ધર્યો છે,
જુઠોરે સંસરીયો સર્વે ત્યાગ કર્યો છેરે, વેલેરી૦ ૩
પ્રેમાનંદના સ્વામિને કાજે મેલ્યાં છે,
સંસારીયાં સઉ બળતામે દાઝેરે. વેલેરી૦ ૪

પદ ૨

વા'લાજી જોવાને હુંતો વે'લી ઝબકીને જાગી,
આવીને ઉભી છું બાઇ હુંતો ખડકીએ લાગીરે. વા'લા૦
ખડકીએ ઉભી ઉભી હરિનાં ગુણડાંરે ગાવું,
નિરખી જીવન તનડાન. તાપ સમાવુરે. વાલા૦ ૧
વા'લોજી દીસે છે બાઇ શોભાનારે ધામ,
મોહનજીએ મળવાને મને આપ્યો છ રે કામરે. વા'લા૦ ૨
વા'લાજીને જોઇને લોભાણી મતિ મારી,
મનડુ કરે છે મળવા હું રાખું વારીવારીરે. વા'લા૦ ૩
પ્રે મા નં દ ના સ્વા મી ને જો ઇ,
મગન થઈ છું બાઈ હુંતો અંગોઅંગ મોઇરે. વા'લા૦ ૪

પદ ૩

શ્યામળીયો સનેહી બાઇ મને પ્રાણથી પ્યારા,
ઘડીએ ન મેલુ વા'લાજીને નયણાંથી ન્યારારે. શ્યા૦ ટેક
તન મન ધન મારૂં વા'લાજીને કાજે,
હવે નથી બી'તી દુરજન લોકડાંની લાજે. શ્યા૦ ૧
વા'લાજી સંગાથે બાઇ મારૂં ચિતડું બંધાણું,
હવે આ સંસારિયાંને તૃણ જેવા જાણુંરે. શ્યા૦ ૨

મેલ્યોરે સંસારિયો મેંતો હરિવર માટે,
વા'લોજી વરી છું બાઇ મારા શિરને સાટેરે. સ્યા૦ ૩
ભલેરે મળ્યા બાઇ મને હરિવર આવી,
પ્રેમાનંદના વાલાની હુંતો કાં'યારે. સ્યા૦ ૪

પદ ૪

આજ અલબેલો બાઇ મારે મંદિરે પધાર્યા,
વા'લાજીયે બાઇ મારાં કારજ સાર્યાંરે. આજ૦ ટેક
થોડું થોડું હસતા બોલતા મીઠી વાણી,
ગુણવંત આવ્યા ગોપિયોના ચિતડાને તાણીરે. આજ૦ ૧
આવીરે આંગણિયે ઉભા વા'લો આળસડું મોડેરે,
વા'લપ વધારી વા'લો મુજ સાથે પ્રીત જોડેરે., આજ૦ ૨
પ્રીતડી કરીને વાલે અધરરસ પીધો,
જનમ સુફળ બાઈ મારો હરિવરે કીધોરે. આજ૦ ૩
હરિવર મળીયા આનંદ ઓઘ વળીયા,
પ્રેમાનંદનોરે સ્વામી આજ અઢળક ઢળિયારે. આજ૦ ૪

રાગ ભૈરવ

વાસુદેવ નારાયણ વિષ્ણુ મોહન કૃષ્ણ મુરારી,
શંખ ચક્ર કરકમળ ગદાધર કમળાવર સુખકારી. વાસુદેવ૦ ૧
માધવ મુકુંદ માવ મધુસૂદન અક્ષરપર અવિનાશી,
રાધારમણ રમાપતિ રાઘવ હષીકેશ સુખરાશી. વાસુદેવ૦ ૨
પ્રાણનાથ પુરુષોત્તમ પૂરણ પ્રભુ પૂરણ અપારા,
પુંડરીકદૃગ પાળ પુરાતન પીતાંબર જગપ્યારા. વાસુદેવ૦ ૩
નરત્રાતા નરસિંહ નિરંજન નાથ નિડર બહુનામી,
તપફળ તપકારક તપવલ્લભ ધરનીધર ચિદ્ધામી. વાસુદેવ૦ ૪

વામન વક્ષાધાર વિશ્વંભર વરદાયક વ્રતધારી,
વિભુ વરાહ વિમળજશ વિઠ્ઠલ વ્રજપતિ કુંજવિહારી. વાસુદેવ૦ ૫
કમળનયન કેશવ કરુણાનિધિ કેવળ નાથણ કાલી,
હંસ હરિ હયગ્રીવ હિરણ્મય મચ્છ કચ્છ વનમાળી. વાસુદેવ૦ ૬
ગોકુલેશ ગોપાળ ગરુડધ્વજ ગુણાતીત ગોવિંદા,
ગોપીજનવલ્લભ ગિરિધારી ચતુરબાહુ વ્રજચંદા. વાસુદેવ૦ ૭
ભવતારણ ભૂધર ભુવનેશા ભક્તવત્સળ ભયહારી,
બદ્રીપતિ બળવીર મહાબળ શ્યામ રામ કંસારી. વાસુદેવ૦ ૮
જગકર્તા જગદીશ જગદ્ગુરૂ જગજીવન જદુરાયા,
યજ્ઞ યજ્ઞભુક્તા યોગેશ્વર કલ્કી બુદ્ધ કહાયા. વાસુદેવ૦ ૯
ઊર્ધ્વબાહુ મુકતેશ અધોક્ષજ અચ્યુત અમર અનંતા,
દીનબંધુ નટવર દામોદર કલિહર ત્રિભુવન કંતા. વાસુદેવ૦ ૧૦
પ્રાતઃસમય ઘનશ્યામ પિયાકી નામમાળ ઉઠી ગાયે,
બ્રહ્માનંદ મનોહર મુરતિ અંતરમાંહે ઠેરાયે. વાસુદેવ૦ ૧૧

રાગ ભૈરવ પદ ૧

અધમઉદ્ધારણ અવિનાશી તારા બરદની બલિહારીરે,
ગ્રહી બાંહ્ય છોડો નહિ ગિરિધર અવિચળ ટેક તમારીરે. અધમ૦ ટેક૦
ભરી સભામાં ભૂધરજી તમે થયા છો માડી મારીરે,
બેટાને હેતે બોલાવો અવગુણિયા વિસારીરે. અધમ૦ ૧
જેવો તેવો પુત્ર તમારો અણસમજુ અહંકારીરે,
પેટ પડયો તે અવશ્ય પાળવો વાલમ જુવો વિચારીરે. અધમ૦ ૨
અનળ અહિ જો ગ્રહે અજાણે તો છોડવે રોવારીરે,
બાળકને જનનીસમ બીજું નહિ જગમાં હિતકારીરે. અધમ૦ ૩
બ્રહ્માનંદની એજ વિનતિ મન ધારીએ મુરારીરે,
પ્રીત સહિત દર્શપરસાદી જોયે સાંજ સવારીરે. અધમ૦ ૪

પદ ૨

મનમોહન સુંદરવર મારા અવગુણિયા વિસરાવો રે;
અધમોદ્ધારક પતિતજનપાવન બિરદ તમારૂં ચહાવો રે. મન૦ ટેક.
સહુ દેખતાં શ્યામળિયા તમે માડી થયા છો માવા રે;
છોરૂની ચિંતા રાખોને માં દેશો મુંઝાવા રે. મન૦ ૧
બાળક હોય તે જેમ તેમ બોલે લીએ કુટાણું ખાવા રે;
જનની દોષ ન લેખે જાણે અણસમજુ હોય આવા રે. મન૦ ૨
શેરડીએ રમતાં અથડાતાં છોરા રાખે દાવા રે,
સબળ થઇ ડોઇ લીએ ચુંટીઆ તો માતા જાય મેલાવા રે, મન૦ ૩
મનગમતું સર્વે મેલીને એક તમને રીઝાવા રે,
બ્રહ્માનંદ કહે મન કર્મ વચને ગુણ તમારા ગાવા રે. મન૦ ૪

રાગ પ્રભાતિ પદ ૧

મહી માખણ માગેરે માવો, મહી માખણ માગે;
પ્રભાતે ઉઠીને માવો, મહી માખણ માગે. ટેક૦
ઉંઘમાંથી અલબેલો ઉઠયા, નેણાં નિદ્રાળું;
જમવા સારૂં ઝગડે ઉભા, ભૂધર ભુખાળું. પ્રભાતે૦ ૧
ગોકુળિયાની નારી સર્વે, આવી છે જોવા;
કજીયાળો કા'નુડો દે નહિ, ગાવડલી દોવા. પ્રભાતે૦ ૨
માતાજી આ મહી તમારૂં, નાખીશ હું ઢોળી;
બ્રહ્માનંદના નાથે આલી, મહીડાંની ગોળી. પ્રભાતે૦ ૩

પદ ૨

માતા મનાવે હરિને, માતા મનાવે;
પ્રભાતે ઉઠી હરિને, માતા મનાવે. ટેક૦
દાતણ પાણી પ્રથમ કરીને, સાર પછી ખાઇએ;
આઝાં માણસ જોઇને જીવન, ઘેલા ન થાઇએ. પ્રભાતે૦ ૧

તર્ત કરી આપું રોટલી તાજી, ઘીમાં ઝબોળી;
મેના મારા લાલ મનોહર, મહીડાની ગોળી. પ્રભાતે૦ ૨
સાસરિયાં તારા સગપણ સારું, આવી બેઠાં ડેલી;
બ્રહ્માનંદને નાથે ત્યારે, હસા ગોળીને મેલી. પ્રભાતે૦ ૩

પદ ૩

મોહન મનાવ્યા રંગીલો, મોહન મનાવ્યા;
મીઠું બોલાને માત જસોદાએ, મોહન મનાવ્યા. ટેક૦
કોમળ કાજુ જોઈ હરિને, દાતણિયું દીધું;
કંચનકેરી ઝારી લઇને, મુખ મંજન કીધું. મીઠું૦ ૧
નીર ઉને નવરાવ્યા મોહનને, અંગોઅંગ ચોળી;
ચંદન કેરી કાંસકી સુંદર, લઇ ચોટી ઓળી. મીઠું૦ ૨
કેશરકેરી આડ કરીને, માળા ફુલની ધારી;
બ્રહ્માનંદના વા'લાનું મુખ, નિરખે મહતારી. મીઠું૦ ૩

પદ ૪

જુગતે જમાડે હરિને, જુગતે જમાડે;
માત જસોદા મોહનજીને જુગતે જમાડે. ટેક૦
જગનો જીવન જમવા બેઠા, ગોપી સર્વે ઝાંખે;
ચંદનકેરો પંખો લઇને, માતા વા નાખે. માત૦ ૧
શીરા પુરી સેવ શેરૈયા, જલેબી તાજી;
આરોગે અલબેલો બેઠા, રસિયાજી રાજી. માત૦ ૨
બહુત પ્રકારનં શાક બનાવ્યાં, માંહી નાખેલ મસાલો;
બ્રહ્માનંદ કહે તૃપ્ત થઇને, ઉઠ્યા વ્રજજીવન વા'લો. માત૦ ૩

રાગ ભૈરવ પદ ૧

પ્રેમવશ શ્યામરો આધીન હોઇ આવે, પ્રે. પ્રગટસ્વરૂપ ધારી લાડકુ લડાવે. પ્રે. ૧
પ્રેમભક્તિકો પ્રતાપ જાનત બડભાગી.
અતિઉમંગ શ્યામ સંગ જાહિ લગન લાગી. પ્રે. ૨
કમલાસિ કિંકરી સેવા નહિ ભાવે, ચોરિચોરિ છાસ પિયે હિયમેં હુલસાવે. પ્રે ૩
પ્રેમિકું પલક શ્યામ છોડિ કે ન જાવે, મુક્તાનંદ મર્મસાર પ્રેમિજન પાવે. પ્રે ૪

પદઃ ૨

પ્રેમકો પ્રતાપ શેષ શંકરપે ગાવે, પ્રે. ધન્ય ધન્ય સો પુરૂષ નારી પ્રેમરાહ પાવે. પ્રે. ૧
જોગનેકિ જ્યોત નહિ નિશિકું નસાવે, સાધન સબ પ્રેમઆગે એસે મન આવે. પ્રે. ૨
ભાવવિન ભૂપતિકે ભોજન ન ભાવે, વિદુરકી નારી ચિલ છિલ કાછ વાવે. પ્રે. ૩
ભીલનિકે જુઠે ફલ ભાવ વશ ભાએ, મુક્તાનંદ પ્રેમકે પ્રતાપમેં લોભાએ, પ્રે. ૪

પદ ૩

સોઇ ધન્ય શ્યામ ચરન જાહિ લગન લાગી. સોઇ૦
તાકી સમતા ન કોઉ પાવત બીતરાગી. સો. ૧
જપતપ વ્રત જોગ સાધી મુનિજન વર માગે, દ્વિજીયો દયાળ પદપંકજ અનુરાગે.સો. ૨
અ થાકૃત મોહકી ઝપેટમાં ન આવે, કાળવ્યાળ અતિકરાળ તાહિ ના ડરાવે. સો. ૩
જ કહત આશસે ઉદાસ પ્રભુપદ રતિ લાવે, મુકતાનંદ તાકે ગુન ગોવિંદ સમ ગાવે. સો. ૪

પદ ૪

પ્રેમકી તો રીતિ સબ લોકસે હે ન્યારી. પ્રે. દેવેરે દયાળ સોઇ પાવત નરનારી. પ્રે. ૧
પ્રેમકા પ્રતાપકો મહેશ મર્મ પાયે, જોગી કે રૂપ રહે ભોગકું બહાએ. પ્રે. ૨
પ્રેમરાહ રીતિ સબ સનકાદિક પાઇ, લઘુ રૂપ માગિ કે વિટંબના મિટાઇ, પ્રે. ૩
નારદ શુક પ્રેમરાહ પ્રભુ પ્રતાપ પાયો, મુકતાનંદ સહજાનંદ ચરને ચિત્ત લાયો. પ્રે. ૪

રાગ ભૈરવ પદ ૧

વાસુદેવ નારાયણ વિષ્ણુ, પ્રાતસમે જપ કરના રે,
પ્રાત સમે જપ કરના પ્રભુકો, પ્રાત સમે જપ કરના રે, ટેક૦
તેહિ વિન અન્ય બકવાદ વચનસો, અસત જાની પરહરના રે. વાસુ૦ ૧

શ્વેતદ્વીપપતિ શિરપર ધારે, ઓરનસેં કયા ડરના રે,
કાળ કર્મ માયા જખ મારે, ધડક ન મનમેં ધરના રે. વાસુ૦ ૨
શ્વેતદ્વીપપતિ ચરન ઉપાસક, તાકે સંગ અનુસરના રે,
મુક્તાનંદ કહે એહિ ભજનસે, ભવજળ પાર ઉતરના રે વાસુ૦ ૩

પદ ૨

વાસુદેવ નારાયણ વિષ્ણુ, નિશદિન નામ ઉચ્ચારો રે;
નિશદિન નામ ઉચ્ચારો પ્રભુકો, નિશદિન નામ ઉચ્ચારો રે;
તેહિ બિન ઓર વાસના ઉરમેં, તાકે મૂળ ઉખારો રે. વાસુ૦ ૧
કેશવ માધવ કૃષ્ણ મુરારિ, શ્રી ઘનસ્યામ સંભારો રે;
કામ ક્રોધ મદ લોભ રિપુ હે, એ સબ ઉરસે ટારો રે. વાસુ૦ ૨
શ્વેતદ્વીપપતિ શ્રીપુરૂષોત્તમ પ્રેમ સહિત ઉર ધારો રે;
મુક્તાનંદ કહે એહિ શિખામન, શ્વાસઉત્સ્વાસ સંભારો રે. વાસુ૦ ૩

પદ ૩

શ્વેતદ્વીપપતિ શ્યામ હમારે, ઇષ્ટદેવ સુખકારી રે;
ઇષ્ટદેવ સુખકારી પ્રિતમ, ઇષ્ટદેવ સુખકારી રે,
કરૂણારસ પ્રગટ કરી કેશવ, મીલે આપ અવતારી રે. શ્વેત૦ ૧
મોહનકું તન મન ધન દિનો, ઓર બાસના ટારી રે;
અબ મેં ઓર કછું નહિ જાચું, ભયો કૃતારથ ભારી રે, શ્વેત૦ ૨
મનહિ વચનપરસો દંગોચર, વિચરત હેવ મુરારી રે;
મુક્તાનંદ કહે વાસુદેવપર, વારવાર બલહારી રે. શ્વેત૦ ૩

પદ ૪

શ્વેતદ્વીપપતિ શ્યામ હમારે, ઇષ્ટદેવ બહુનામી રે;
ઇષ્ટદેવ બહુનામી બળવંત, ઇષ્ટદેવ બહુનામી રે.
ત્યાગ સહિત તપ કરત નિરંતર, કરન ભક્ત નિષ્કામી રે. શ્વેત૦ ૧
અનંત ચંદ્રસમ તેજ પુંજમેં, અતિ તેજોમય સ્વામી રે;
દુવે ભુજ એક પાયોસે ઠાડે, જનહિત અંતરજામી રે. શ્વેત૦ ૨
સબ અવતારનકે અવતારી, સબહિ ધામકે ધામી રે;
મુક્તાનંદ મીલે પ્રભુ સમરથ, સબહિ વેદના વામી રે. શ્વેત૦ ૩

રાગ ભૈરવી પદ ૧

હોજી મેરે તો તુમ એક આધારા, એક આધારા તુમ એક આધારા;
હોજી મેરે તો તુમ એક આધારા, હોજી મેરે તો૦ ટેક૦
નાવ કે કાગકી ગતિ ભઈ મેરી, જહાં દેખું તહાં જળનિધિ ખારા. હોજી. ૧
તુમહિ મીલે આનંદ અતિશે, વિછુરત દુઃખકો અનંત અપારા. હોજી. ૨
રસિક શિરોમની તુમ વિન મોકુ, લગત હે સબ જગ જરત અંગારા. હોજી. ૩
મુક્તાનંદ કે અંતરજામી, કહા સમજાવું સબ જાનન હારા. હોજી. ૪

પદ ૨

હોજી મોય તોય દયા કરી કે નિભાવના,
કરી કે નિભાવના દયા કરી કે નિભાવના;
હોજી મોય તોય દયા કરી કે નિભાવના, હોજી મોય૦ ટેક૦
તુમ ગુનઆઋ પતિતપાવન પિયા, પતિત કે દોષ સકલ વિસરાવના. હોજી. ૧
શરણાગત વત્સલ તુમ સમરથ, દીન દીન જનકું અધિક અપનાવના. હોજી. ૨
નિજજન જાની દયા દીલ ધરી કે, નિજપદ પંકજ પ્રીત બઢાવના. હોજી. ૩
મુક્તાનંદકી એહી અરજ હે, અખંડ દરશ યહ ઓર ન ચાહના. હોજી. ૪

પદ ૩

હોજી તુમ તો મેરે પ્રાન આધારા, હોજી તુમ તો મેરે પ્રાન આધારા;
હોજી તુમ તો મેરે પ્રાન આધારા; હોજી તુમ તો. ટેક૦
હય્યાકો હાર કરી રાખુંગિ ઉર પર, પલ એક નાથ કરૂં નહિ ન્યારા. હોજી. ૧
જળ વિન મીન મરે એક છિનમેં, ત્યું મોય તુમ વિન સબ સંસારા. હોજી. ૨
વિન દેખે મોય કળ ન પરત, તેહિ કારન કરૂં દ્રગન કે તારા. હોજી. ૩
મુકતાનંદ કિયો નેહ જો તુમ સંગ, તુમહિ હો નાથ નિભાવન હારા. હોજી. ૪

પદ ૪

ભલા તુમ તો મેરે બાળ સંગાતિ, બાળ સંગાતિ મેરે બાળ સંગાતિ;
ભલા તુમ તો મેરે બાળ સંગાતિ, ભલા તુમ તો. ટેક.
તુમ વિન વિરહ વ્યથા મોય બાઢત, તુમકું વિલોકત શીતલ છાતી ભ. ૧

શ્યામ સલુને પિયા તુમ બિન મોકું, મહા દુઃખ દેતહે અનંગ અરાતિ. ભ.૨
કરૂણાસિંધુ દયા દિલ ધરકે, મોય કરો મહા રસકી માતિ. ભલા.૩
મુક્તાનંદકી એહી અરજ હે, ચરનસમીપ રહું દિનરાતિ. ભલા.૪

પદ ૫

ભલા શ્યામરે નિકી બંસી બજાવના, બંસી બજાવના નિકી બંસી બજાવના;
ભલા શ્યામરે નિકી બંસી બજાવના, ભલા શ્યામરે. ટેક૦
તેરી મોરલીને મેરો મન હર લીનો, નીકેનીકે રાગ રસિક પિયા ગાવના. ભ. ૧
લોકકી લાજ છુટ મોય બેરન્ય, ગોહોહન મિત મારે ઘેર આવના. ભ. ૨
મેરે પ્રાન ભયે પીયા તુમ વશ, કરૂણાનિધિ મેરી શુદ્ધ ન ભુલાવના. ભ. ૩
મુક્તાનંદ કહે કુંજભવનમાં, મન ભાયો કરી તાપ બુઝાવના. ભ. ૪

પદ ૧ રાગ વિભાસ

મેરે મન ભાયે રે, આલી મેરે મન ભાયે,
નન્દકો દુલારો પ્યારો, મેરે મન ભાયે. ટેક.
રાતે મદમાતે નેન, બોલત મધુરે બેન,
શીરપેં અમુલ નીકી, પગીઆં બનાયે. નં૦ ૧
હીરા પુંચી સોહે હાથ, ગ્વાલ બાલ લીયે સાથ,
નીરખી સલુણો નાથ, અતિ સુખ પાયે. નં૦ ૨
કેશર તીલક ભાલ, ગલ મોતીહુંકી માળ,
રસકે રસીલો લાલ, સુંદર સોહાયે. નં૦ ૩
પહેરી વસન પીત, રાજત અજબ રીત,
બ્રહ્માનન્દહુંકે મીત, ચિત્ત લલચાયે. નં૦ ૪

પદ ૨

સાંવરો ગુમાની દેખો, સાંવરો ગુમાની,
રસકે રસીલો છેલો, સાંવરો ગુમાની. ટેક૦
ચલત અનોખી ચાલ, ઓઢકે લીયે દુસાલ,
શીરપેં કલંગી લાલ, મેરે મન માની. રસ. ૧

સુંદર શ્રવન વામ, તીલ બીંદુ સોહે સ્યામ,
નીરખી લજીત કામ, છબી સુખ દાની. રસ. ૨
ગોરેહી સલુને ગાત, છબી બરની ન જાત,
ચિત્તકું હરાત થાકી, મુખહુંકી બાની. રસ. ૩
નીરખી નંદકો નંદ, પર્યો ગલે પ્રેમ ફંદ,
બ્રહ્માનંદ તન ધન, કીયે કુરબાની. રસ. ૪

પદ ૩

નંદકો દુલારો પ્યારો, નંદકો દુલારો,
સાંવરો સુજાન પ્યારો, નંદકો દુલારો. ટેક.
અજબ રંગીલી અંખી, પ્રફુલ સરોજ પંખી,
છેલો ગિરિધારી વન, મારી મતવારો. સાં૦ ૧
કેસર તીલક કીયે, મોતીહુંકી માલ હીયે,
મેંનકો હટાવે માન, નેનકો નજારો. સાં૦ ૨
ખેલે ગોપી ગ્વાલ સંગ, રાજે પીયા નવ રંગ,
સુપન વસન અંગ, અતિસે ઉદારો. સાં૦ ૩
બંસીકી બજાવે તાન, કુવર છબીલો કાન,
બ્રહ્માનંદ હુકો પ્રાણ, જીવન હમારો. સાં૦ ૪

પદ ૪

કુંજકો વીહારી કહાનો, કુંજકો વીહારી;
મોરે મન માન્યો કહાનો, કુંજકો વીહારી. ટેક૦
ચંદનકી કીયે ખોર, અરૂન દગન કોર;
ચલત ગયંદ ચાલ, લાલ ગિરિધારી. મો૦ ૧
છબી રંગ છાઈ જયું, કલંગી શિર લટકાઇ;
શિરપેં બનાવ પાઘ, અતિ સુખકારી. મો૦ ૨
ભાલકી વીશાલ રેખે, પ્રેમી પ્રેમહુંસે દેખે;
જનમ સુફળ લેખે, વ્રજહુકી નારી. મો૦ ૩

અતિસે ઉદાર સુખ, સાર પ્યાર યાહી સંગ;
બ્રહ્માનંદ વારવાર, જાત બલિહારી. મો૦ ૪

પદ ૧ રાગ વિભાસ

લાલચ લાગી રે, એની મુને લાલચ લાગી રે;
જોઇને જાદવરાય, મુને લાલચ લાગી રે. ટેક૦
સુંદર મુખ સોહામણું, શોભે સુંદર વાણી રે;
સુંદર વરની ચાલમાં, એની હું લોભાણી રે. જો. ૧
ગુણવંતાના ગીતમાં, મારૂં ચિત્ત ચોરાણું રે;
એ વીના હું બીજું, એની કાંઇ ન જાણું રે. જો. ૨
શાન કરી મુને શ્યામળે, આવીને ઓરે રે;
દીલડું મારૂં ડોલ્યું, એને ફુલને તોરે રે. જો. ૩
જમુનાં પાણી હું ગઇ, મળ્યા વીચમાં માવો રે;
બ્રહ્માનંદના નાથથી, થયો નેણ મેલાવો રે. જો. ૪

પદ ૨

પ્રાણથી પ્યારો રે, વાલો મુને પ્રાણથી પ્યારો રે,
છોગાવાળો છેલ, મુને પ્રાણથી પ્યારો રે. ટેક.
સેજ સોહાળી શ્યામળો, જાણે રસની રીતિ રે;
લટકાળા નંદલાલથી, લાગી પૂરણ પ્રીતિ રે. છો. ૧
છોગલું એનું ચિત્તમાં, મારે અટકયું આવી રે;
હાથ ગ્રહીને હેતમાં, મુજને બોલાવી રે, છો. ૨
સુખ ના આવે ધામમાં, ઘર કામ ભુલી રે;
જગનો જીવન જોઇને, ફરૂં છું હું ફુલી રે. છો. ૩
શું કરે સંસારીયો, લજ્યા લોકની ટાળી રે;
બ્રહ્માનંદના નાથથી, લાગી છે તાળી રે છો. ૪

પદ ૩

મન લોભાણું રે, હેલી મારૂં મન લોભાણું રે;
ચતુર વરની ચાલમાં, મારૂં મન લોભાણું રે. ટેક.
ચંગી રંગી ચાખડી, ચાલે ગજની ચાલે રે;
છેલ છબીલા શ્યામને, જોતાં થઇ નિહાલે રે. ચ૦ ૧
આંખડીયું અણીઆળીયું, વાલો ભીને વાને રે;
ચોરી લીધું ચિત્તડું, મોરલીની તાને રે. ચ૦ ૨
ફાવે ગજરા ફુલના, શીર ફુલની ટોપી રે;
દાવકી જોતાં થઇ ગઇ, ગુલતાન ગોપી રે. ચ૦ ૩
મોહનજીની મુરતી, પલ એક ન મેલું રે;
બ્રહ્માનંદના સ્વામીયે, કીધી રંગની રેલુ રે. ચ૦ ૪

પદ ૪

પ્રીત બંધાણી રે, હેલી મારે પ્રીત બંધાણી રે;
શ્યામ સલુણા સાથ, નારે પ્રાત બંધાણી રે. ટેક.
આવીને ઉભો આગળે, પીતંબર પેરી રે;
માલ ગળા વીચ માવને, શોભે ફુલડાં કેરી રે. શ્યા૦ ૧
રસ ભર્યાં લળકી રહ્યાં, કાને કુંડળ કાજુ રે;
બે ભુજામાં બાંધીયા, બાંયે બાજુ રે, શ્યા૦ ૨
મીઠી વાયે મોરલી, વાલો તીખે તાને રે;
રસ બસ કીધી રંગમાં, કોડીલે કાને રે. શ્યા૦ ૩
મંદિરીયામાં મુજને, મળ્યા શ્યામ સોહાગી રે;
બ્રહ્માનંદનો નાથ જોઈ, ભવ ભાવઠ ભાગી રે. શ્યા૦ ૪

રાગ સોહની પદ ૧

પ્રાણી સ્વામિનારાયણ દેવ સત્યસ્વરૂપ છેરે;
સત્યસ્વરુપ છે સુરમુનિના ભૂપ છેરે; પ્રાણી૦ ટેક,

નેતિ નેતિ કહી નિગમ ગાયે, ઉપનિષદનો સાર;
કાળ માયાદિક સહુના પ્રેરક, અક્ષરના આધાર, સત્ય. ૧
બ્રહ્મમોહોલના વાસી પ્રભુ, દિવ્યસ્વરૂપ સાકાર;
કમળા આદિક મુક્ત કોટિ, સેવે કરી અતિપ્યાર. સત્ય. ૨
નિજ ઇચ્છાયે નરતનું ધારી, પ્રગટ્યા શ્રીમહારાજ;
ભરતખંડના ભાવિક જનને, ઉદ્ધારવાને કાજ. સત્ય. ૩
સત્ય કહું છું સમ ખાઇને. ખોટી નથી લગાર;
પ્રેમાનંદ કહે ભજજો ભાઇઓ, થાશો ભવજળપાર. સત્ય. ૪

પદ ૨

પ્રાણી સ્વામિનારાયણ સમરથ શ્રી ભગવાન છેરે;
શ્રીભગવાન છે કૃપાના નિધાન છેરે, પ્રાણી. ટેક.
અધમઉદ્ધારણ દીનના બંધુ, શરણાગત પ્રતિપાળ;
સ્વામિનારાયણ નામ લે તેને, પાસે ન આવે કાળ, શ્રીભ૦ ૧
પુરૂષોત્તમજી પ્રગટ્યા પોતે, અનાથના એ નાથ,
આ અવસર જે નહિ માને તે પછી ઘસશે હાથ, શ્રીભ૦ ૨
જંત્ર નથી કશો જાદુ નથી, ભાઈ નથી મત ને પંથ;
જાણી જોઇને દયા કરી છે ઉદ્ધારવાને જંત. શ્રીભ૦ ૩
ઘોર કળીમાં સતયુગ થાપ્યો, અનાદી મોક્ષની રીત;
પ્રેમાનંદ કહે નહીં માને તો પછી થાશે ફજીત, શ્રીભ૦ ૪

પદ ૩

પ્રાણી શ્વાસ ઉચ્છવાસે સ્વામિને સંભારીયેરે,
હો સંભારીયે ઘડીયે ન વિસારીયે રે. પ્રાણી. ટેક.
પ્રાણી ખાતાં પીતાં હરતાં ફરતાં કરતાં ઘરનું કામ;
સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ, મુખે રટીયે નામ. હો. સં૦ ૧
ધન જોબન ને આવરદા, એનો ના કરીયે નિરધાર;
વિજળીના ઝબકારાની પેઠે, જાતાં ન લાગે વાર. હો. સં૦ ૨

સ્વામિનારાયણ ભજતાં પ્રાણી, થશે મોટું સુખ;
લખ ચોરાશીના ફેરા મટશે, જમપુરીનાં દુઃખ. હો. સં૦ ૩
પ્રગટ હરિનુ ભજન કરીને, ઉતરો ભવજલ પાર;
પ્રેમાનંદ કહે નહિ માનો તો, ખાશો જમનો માર. હો. સં૦ ૪

પદ ૪

પ્રાણી સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ ગાઇયેરે;
ગાઇયે દુરેજનથી લેશ ન લજાઇયે રે. પ્રાણી૦ ટેક.
સ્વામિનારાયણ મહા મંત્ર છે પ્રગટ હરિનું નામ;
આ અવસર જે કોઇ લેશે, તેના સરશે કામ. પ્રાણી૦ ૧
સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ, ઉંચે સાદે ગાય;
સાંભળીને જમદૂત તેને, દૂરથી લાગે પાય. પ્રાણી૦ ૨
સ્વામિનારાયણ નામનો પ્રાણી, અતિ મોટો પ્રતાપ;
અંતકાળે પ્રભુ તેડવા આવે, સ્વામિનારાયણ આપ. પ્રાણી૦ ૩
સ્વામિનારાયણ સુમરીયે પ્રાણી, તજી લોકની લાજ;
પ્રેમાનંદ કહે રાજી થઇ, તેના ઉરમાં રહે મહારાજ. પ્રાણી૦ ૪

રાગ બિલાવર પદ ૧

ભજ મન ધર્મતનય નંદનંદ, ભજ૦
ભજત સબહી ભય ભર્મ નશાવત, ઉભય રૂપ એક આનંદકંદ. ભ૦ ૧
ઉત મુનિવર કે વૃંદ લિયે સંગ, ઇત સંગ લે ગોપિન કે વૃંદ;
ઉત તપરત સંયમ વ્રત સેવત, ઇત રસકેલિ કરત વ્રજચંદ. ભ૦ ૨
ઉત તપફળ દેત કરત સબકો હિત, ઇત દે દરશ હરહિ ભવ ફંદ;
મુક્તાનંદ કે' ઇષ્ટ એહી પ્રભુ, પ્રગટ રૂપ જો સબ જગવંદ. ભ૦ ૩

પદ ૨

ધર્મતનય ભજ નંદકીશોર, ધર્મ૦
જનહિત જુગલ રૂપ ભએ મહા પ્રભુ, સુર મુનિવૃંદ જપત જેહિ ભોર; ધ૦ ૧

ઉત મુનિવૃંદ સહિત બદ્રિપતિ, ક્રોધસેં રહિત મદનમદ તોર;
ઇત વૃંદાવન નવલ વિહારી, ગાન તાન ગોપિન ચિત્તચોર. ધ૦ ૨
ઉત ઉપનિષદ વચન ઉચારત, ઇત મુખ બંશી કરત ઘનઘોર;
એહિ વિધિ પ્રગટ રૂપ કરૂણાનિધિ, મુક્ત લિયો હે ચરન ચિત્તચોર. ધ૦ ૩

પદ ૩

ધર્મતનય સોઇ પ્રભુ નંદલાલ, ધર્મ૦
શ્રીનારાયણ કૃષ્ણ કહાયકે, ગ્વાલન સંગ ખેલત ગોપાળ, ધર્મ. ૧
ઉત તપ સાધત શિશ જટા ધારી, ઇત રાજત ધરી મુગટ વિશાળ;
ઉત વનકળ ધરી રખન બૃડદવ્રત, ઇત ધરી પીત વસન રસતાળ. ધર્મ. ૨
ઉત ઇત કરતસો સબહિ ભક્તહિત, આપ અગુન સબ શુભ ગુન જાલ;
મુક્તાનંદકે મન માનુષ્ય મધ્ય, સોઇ પ્રભુ રાજત રાજમહાલ. ધર્મ. ૩

પદ ૪.

બદ્રિનાથ બને નંદકુમાર, બદ્રિ૦
સોઇ જુગજુગ શ્રુતિ ધર્મ સંત હિત, દુષ્ટ દલન પ્રગટત બહુવાર; બદ્રિ. ૧
ધર્મકી ગ્લાનિ હોત હે જબ જબ, તબ તબ ભૂપર ધરી અવતાર;
અનંત જીવ ઓધારેન કારેન, હરત સબહિ ભૂમંડળ ભાર. બદ્રિ. ૨
કળિ મધ્ય અધિક કૃપા કરી કેશવ, નિજ ભક્તનકે હરેઉ મદમાર;
સોઇ પ્રભુ સહજાનંદ બિરાજત, મુક્તાનંદકે પ્રાન આધાર. બદ્રિ. ૩

રાગ ભેરવ પદ ૧

પ્રભાતે ઉઠીને પ્રાણી, ગોવિંદ કેમ નથી ગાતો રે;
આઠ જામ ધામ ધન અર્થે, કામથકી નથી કા'તો રે; પ્ર૦
માતતણા ઉદરની માંહી, અહોનિશ તું અકળાતો રે;
જઠરાનળની બળતો ઝાલે, અતિકષ્ટ તુંને થાતો રે; પ્ર૦ ૨
તે દુઃખમાંથી બા'રો કાઢયો, માયાનો મદમાતો રે;
પરધન પરત્રિય કારણ ડોલે, બોલે મુખ મરડાતો રે; પ્ર૦ ૨

ગરભમાંહી નિત્ય ગરજુ થઇને, ખુટલ તું સમ ખાતો રે;
તે હરિથી અવળો થઈ ચાલે, લંપટ નથી લજાતો રે; પ્ર૦ ૩
જમપુરીમાં જમવાનો બાંધ્યો, ભુંડપ કેરો ભાતો રે;
બ્રહ્માનંદ કહે હજી સમજ તો, ઉગરીશ જાતો જાતો રે; પ્ર૦ ૪

પદ ૨

પ્રભાતે ઉઠીને પ્રાણી, ગાયે ગિરિવરધારી રે;
શ્યામ સુંદર વર જન્મ સંગાથી, કમળનેન સુખકારી રે; પ્ર૦
પાપરુપ મનદુષ્ટ પૂતના, વિષદાયક વ્યભિચારી રે;
માત સમાન મુક્તિ જેની કિધી, આવા દેવ મોરારી રે. પ્ર૦ ૧
ભારતમાં ભિષ્મ પણ રાખ્યો, પણ પોતાનો હારી રે;
પાંડવ તણા જગનમાં પોતે, પંક્તિ ભોમ સમારી રે. પ્ર૦ ૨
અંતર ભાવ અલૌકિક જેનો, તે સાથે અતિ રાજી રે;
નૃપ પકવાન્ન તજીને જમિયા, વિદુર ઘરે તરકારી રે, પ્ર૦ ૩
પતિવ્રતા કઇ પડી રહીને, તારી પંચભર્તારી રે;
બ્રહ્માનંદ કહે પ્રેમ કરીને, રટીએ કુંજ વિહારી રે. પ્ર૦ ૪

પદ ૩

પ્રભાતે ઉઠીને પ્રાણી, ધ્યાન હરીનું ધરવું રે;
આળ પંપાળ મિથ્યા એ ટાણે, કાંઈ બીજું નવ કરવું રે. પ્ર૦
સહિત કલંગી પાઘ સુરંગી, જોઈ મગ્ન થઈ ફરવું રે;
ભાલ તિલક શુભ રેખને ભાળી, કાળ થકી નવ ડરવું રે; પ્ર૦ ૧
ભ્રુકુટી નેનકમળ ભૂધરનાં, લખી અંતરમાં ઠરવું રે;
પૂરણ ચંદ્ર સરીખું પ્રભુનું, મુખ ક્ષણું નહીં વિસરવું રે. પ્ર૦ ૨
કરણ છબી ભુજ જુગલ કૃષ્ણનું, ભૂષણ સહિત વિસરવું રે.
હાર જુક્ત પકતુ ઉર હરિનું, ત્યાંથી નવ નિસરવું રે. પ્ર૦ ૩
ઉદર નાભિ ઉરુ જાનું જંઘા, ચરણ કમળમાં ફરવું રે;
બ્રહ્માનંદ કહે એ છબી ઉર ધરી, બીજું સર્વ પરહરવું રે; પ્ર૦ ૪

પદ ૪

પ્રભાતે ઉઠીને પ્રાણી, શ્રીઘનશ્યામ સંભારો રે;
મંગળ રુપ મનોહર મુર્તિ, લઇ અંતરમાં ધારો રે. પ્ર૦
અશરણ શરણ કૃષ્ણ અવિનાશી, નટવર નંદ દુલારો રે;
મોરલીધર મોહન મધુસુદન; એવાં નામ ઉચ્ચારો રે. પ્ર૦ ૧
ભરત ખંડમાં નર તન પામ્યા, અવસર આવ્યો સારો રે.
નંદકુમાર ચરણચિત્તધારી, વિષય વિકાર વિસારો રે. પ્ર૦ ૨
ભજીએ રંગ સહિત ભૂધરને, તજીએ સંગ નઠારો રે;
કુળ મરજાદા મેલીને કરીએ, પ્રાણજીવનને પ્યારો રે. પ્ર૦ ૩
સાચા સતની સોબત કરીને, કર્મનો ભાર ઉતારો રે;
બ્રહ્માનંદ કહે હરિ ભજો તો, સરશે અર્થ તમારો. રે. પ્ર૦ ૪

રાગ ભૈરવ—પદ ૧

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ, સ્વામિનારાયણ ભજરે;
કર રે મન ચરણ વાસ, જકત આશ તજરે; સ્વામિ. ટેક
નારદ સનકાદિ સિદ્ધ, ભજત જાહી અજરે;
શારદ શેષાદી નિગમ, ગાવત ઉઠી ફજરે. સ્વામિ. ૧
પુરુષોત્તમ પ્રગટ આજ, નટવર તનુ સજરે;
કાળજાળ નાશ હોત, ધરત ચરણધ્વજરે. સ્વામિ. ૨
અજામિલ ગણિકાદિક, તાર્યો જીન ગજરે;
અનંત આજ મુકત હોત, દેખત ભરી નજરે. સ્વામિ. ૩
પ્રેમાનંદ સરસ ફળ, સહજાનંદ ભજરે;
સરવોપરી જાત જીતી, ત્રંબ કઠોર બજરે. સ્વામિ. ૪

પદ ૨

હમનો એક સહજાનંદ સહજાનંદ ગાવે,
હમારે મન સ્વામિનારાયણ દુસરો ન ભાવે. હમ૦ ટેક
તપ તિરથ સાધનમેં સ્વપને નહિ જાવે,
જેસે કોઉ ધૃત છાંડ છાછકોં ન ખાવે. હમ૦ ૧

અણિમાદિક અષ્ટ સિદ્ધિ મુકિતકું ન ચાવે,
સબકો ફળ સહજાનંદ ચરન ચિત લાવે. હમ૦ ૨
સહજાનંદ જાપસેં ત્રિય તાપકો બુઝાવે,
ઇનહિકે પ્રતાપસેં અપાર ગતિ પાવે. હમ૦ ૩
આગમ નિગમ કઠિન રહસ્ય હમે ન સમઝાવે,
પ્રેમાનંદ સાર સુગમ સહજાનંદ આવે. હમ૦ ૪

પદ ૩

હમતો એક સહજાનંદ ચરનકે ઉપાસી,
લગન મગન મતવારે છોડી સબ આશી. હમ૦ ટેક.
અડસઠ અબ કોન કરે કોન ધીરે કાશી,
અષ્ટ સિદ્ધિ આદિક ચઉ મુકિતસેં ઉદાસી. હમ૦ ૧
ચૌદ લોક ભોગકે સુખ જાને સબ ફાંસી,
સહજાનંદ પદપંકજ મકરંદકે પ્યાસી. હમ૦ ૨
ચરનકમલ રસ લોભી મતિકે ઉજાસી,
નારદ સનકાદિ મધુપ ગુંજત બનબાસી. હમ૦ ૩
પુરુષોત્તમ સહજાનંદ જાને સુખરાસી,
પ્રેમાનંદ આયો શરન ચરનકો નિવાસી,

પદ ૪

હમતો હરિ સહજાનંદ રૂપસેં મતવારે,
હમારે સુખ સંપત એહિ પ્રાનજીવન પ્યારે. હમ૦ ટેક.
ભાવે કોઉ સુંદર કહો ભાવે કહો કારે,
હમકું યેહી રૂપ વિના ઓર સકળ ખારે. હમ૦ ૧
દેહનમે પ્રાનપિયા નેનનમે તારે,
ઇનહિપર તન મન ધન વારી વારી ડારે. હમ૦ ૨
હમારે યેહિ કરમ રેખ ટરત નહિ ટારે,
યેહિ કારન મહામુનિ જન કોટિક પચી હારે. હમ૦ ૩

પ્રેમાનંદ નિગમાગમ કહતહે અપારે,
સહજાનંદ શ્યામસુંદર નિરખી ઉર ધારે. હમ૦ ૪

રાગ ભૈરવ પદ ૧

જાગો લાલ છબીલે મોહન ભોર ભયો મોરે પ્યારે; જાગો૦ ટેક
ગુંજત ભ્રમર કમળ દળ ઉપર, બોલત કૌવા કારે. જાગો૦ ૧
મુખ ઉપરસે દૂર કરો પટ, દેખો કૌતુક દ્વારે;
સહસ્રવદન ચતુરાનન ષણ્મુખ, કરત કોલાહલ ભારે. જાગો૦ ૨
પંચાનન ગજવદન વિનાયક, સનકાદિક ઋષિ ચારે;
નાચત જંત્ર બજાવત નારદ, ગાવત જશ વિસ્તારે. જાગો૦ ૩
ઓરહી સુર સજ્જન મુનિ મંડળ, મીલી દ્વારે સબ ઠારે;
દેહો દરશ કમળદલલોચન, પ્રેમાનંદ બલીહારે: જાગો૦ ૪

પદ ૨

ભોર ભયો જાગો મોરે લાલા લોચન પલક ઉઘારો; ભોર. ટેક.
નિશિની ઘટી રવિરથરુચિ રાજી, ભયોહે ભુવન ઉજીયારો. ભોર. ૧
મલીન સુધાકર મુનિવર ઝલકયો, તમચુર ખગસોં પુકારો(?) ×
વિલસી ચકવી પ્રિયા સંગ, રતિપતિ શિથિલ ધનુક સોડારો. ભોર. ૨
વિકસે વારિજ નલિની સકુચી, મધુકર કરત ગુંજારો;
બોલત કાળ કપોત હંસ રવ, સુની મન હરખ અપારો. ભોર. ૩
જાગો માધવ મદનમોહન, નેંનન નિંદ નિવારો;
પ્રેમાનંદ બલિહારી પામ્યો, નિરખી બદન તુંહારો. ભોર. ૪

પદ ૩

અપને લાલકું સીખ લગાયક બરજ જસોદા રાની; અપ૦ ટેક.
દિન પ્રતિદિન કેસેં કરિ સહિયે, દુધ દહિંકી હાનિ. અપ૦ ૧

× અંધકારનો સમૂહ આકાશમાં પોકારતો લીન થયો.

મેં અપને મંદિરકે ખોને રાખ્યો માંખન છાની;
વાંહિ જાય તુમારે લરીકા, સોઉ લીયો પહીચાની. અપ૦ ૨
ખાય બહાય જગાયકે લરીકન, ભાજન ભંગ્યો જાની;
નિશંક હોય આંગન બીચ બેઠો, ગ્યાન કરત હોય ગ્યાની. અપ૦ ૩
મેં જબ જાયકે પુછયો મોહન, યહ કહા કીયો ગુમાની;
પ્રેમાનંદ કહે ઉત્તરે દીનો, ચિટિ * કે કાઢત પાની. અપ૦ ૪

પદ ૪

મૈયા આજ તુમારે લાલકુ પકરયો કરતે ચોરી; મૈયા૦ ટેક.
આયો મંદિર ચપલ મનોહર, ચિતવતહેં + ચહુઓરી. મૈયા૦ ૧
દેખ્યો દધિભાજન સીકેપર, રસિક હસ્યો મુખ મોરી;
તાહિત કીયો ઉપાય છબીલે, નૌતમ નંદકિશોરી. મૈયા૦ ૨
પીઠ પીઠપર ધરયો ઉલુખર, તાપર ચઢયો બરજોરી;
ગોરસ મીઠો રુચિર ખાય દહિ, લિયો ઓર ભરી ઝોરી. મૈયા૦ ૩
મેં જબ આઇ અચાનક પકરયો, દહિ રાખ્યો મુખ ઘોરી;
પ્રેમાનંદ કહે ડારી નેનમેં, ભજ્યો કુંજકી ઓરી. મૈયા ૪

રાગ વિભાસ પ્રભાતી પદ ૧

શોભાસાગર શ્યામ તમારી, મૂરતિ પ્યારી રે;
મૂરતિ પ્યારી રે, નાંખુ મારા પ્રાણુ વારી રે. શોભા૦ ટેક.
સુંદરતા જોઇ મુખની, શશિ સુર લજાઇ રે:
મુખ દેખાડી નવ શકયા, વસ્યા ગગન જાઇ રે. શોભા૦ ૧
માન હણ્યું મણિધરનું, શિખા કેશ કાળે રે;
અવનિ ઉપર રહી નવ શકયા, ગયા પાતાળે રે. શોભા૦ ૨

* ચુંટીયું ખણવું—ચીમટો દેવો. "ચિટી દઇ" પાઠાન્તર છે.
+ "ચિકવત સો"— એવો પાઠ પણ છે.

ચંચળ લોચન જોઇને, લજ્યા પામ્યા તીન રે;
ખંજન કુરંગ વનં વસ્યા; જળ બૂડ્યા મીન રે. શોભા૦ ૩
ચાલ ચતુરાઈ જોઇને, ગજ કહે ધિક્કાર રે;
પ્રેમાનંદ કે' શિર નાંખે, ધૂળ વારંવાર રે. શોભા૦ ૪

પદ ૨

વહાલી લાગે વાલમ તારા, મુખની વાણી રે;
મુખની વાણીરે, શ્રવણે સુણી લોભાણી રે. વહાલી૦ ટેક.
મુખની વાણી સાંભળી, તજી ચંચળતાઇ રે;
સ્થિર થઇને સેવે, ચરણ રમા ડાહી રે, વહાલી૦ ૧
મુખની વાણી સાંભળી, રાચ્યા સુંદર રૂપે રે;
જગત સુખને પરહરિ, લીધો ભેખ ભૂપે રે; વહાલી૦ ૨
વાણી સાંભળી સનકાદિકે, લીધી હૈયે ધારી રે;
ઘરથી ઘર ન માંડ્યાં, રહ્યા બ્રહ્મચારી રે. વહાલી૦ ૩
મુખની વાણી સાંભળી, મ્હારે પ્રીત બંધાણી રે.
પ્રેમાનંદ કે' તન મન, કરૂં કુરબાણી રે. વહાલી૦ ૪

પદ ૩

ઓરા આવો છેલ તમારૂં, છોગલું જોવું રે;
છોગલું જોવુંરે છેલા, મ્હારા મનમાં પ્રોવું રે. ઓરા૦ ટેક.
છોગલું તારૂં અટક્યું, મ્હારા ઉરમાં આવી રે;
મોહન તારી મૂરતિ, મ્હારા મનમાં ભાવી રે. ઓરા૦ ૧
મુખતણે મરકલડે, મુને ઘેલડી કીધી રે;
સામું જોઇ તમે શ્યામળા શુધ બુધ લીધી રે. ઓરા૦ ૨
શુધ ભુલી શરીરની, દિલ ક્યાં ન ગોડે રે;
મનડું વિંધ્યું માહેરું, નેણની ચોટે રે. ઓરા૦ ૩
એટલું હવે કરજો, માણીગર માવા રે;
પ્રેમાનંદના નેણામાં, રહો આવા ને આવા રે. ઓરા૦ ૪

પદ ૪

ક્હાન તમારે કારણે હું તો ઘેલડી ડોલું રે;
ઘેલડી ડોલું રે, તમ વિના બીજું ન બોલું રે. ક્હાન૦
લોકડીયાંની લાજ મેલી, સંસારવી તોડી રે;
મન કર્મ વચને માવજી, તમ સાથે જોડી રે. ક્હાન૦ ૧
બીક મેં તો સંસારની, સરવે કાઢી બારી રે;
રાજીવલોચન રસિયા, થઇ રહી તમારી રે. ક્હાન૦ ૨
તમે મ્હારા તમારી હું, દુરિજન જાણે રે;
પ્રીતમ વાતું પ્રીતની, નવ મળે નાણે રે. ક્હાન૦ ૩
રાજી રહેજો રસિયા, કે'વું ઘટે તે કહેજો રે;
પ્રેમાનંદના નાથજી, દરશન દેજો રે. ક્હાન૦ ૪

રાગ વભાસ–પદ ૧

આવો જ્યું બિરાજો ક્હાના મોરે નેના આગે; આવો. ટેક૦
નિરખ કમળમુખ ઉપજત અતિસુખ;
દુઃખકે સમૂહ દેખી ઉરહુંસે ભાગે. આવો. ૧
રુપકી અનુપમતાઈ દેખી મન લાગ્યો ધાઇ;
નેના તો અરુન લાલ કહો કહાં જાગે. આવો. ૨
બોલો તોતરીસી બાની રેનકી નિશાની જાની;
અધર અંજન કપોલન પીક દાગે. આવો. ૩
સાચી કહો સ્યામ અનુરાગે કોનઉંકે ધામ;
એડી છબી રહો ઉર પ્રેમાનંદ માગે. આવો. ૪

પદ ૨

વારી હું બિહારી કહો રૈનહુંકી બાતે; વારી૦ ટેક.
નેના તો રસાલકે ગુલાલઉતે આછે લાલ;
છૂટે પેચ પાઘઉકે બેન તોતરાતે. વારી૦ ૧

શ્રમજળ ભીનો પટ મોતીમાળા સોહે તટ;
સોંધેકી સુગંધ શ્યામ આવતહેં ગાતે. વારી૦ ૨
જીતેહો બીજેઈ જુધ નાહીં તનઉકી શુધ;
ઉર નખરેખ લાગી બિલસેંહો જાતે. વારી૦ ૩
પુછત સહેલી સાથ પ્રેમાનંદઉકે નાથ;
આયેહો સનેહિજુ તરત ઉઠી પ્રાતે. વારી૦ ૪

પદ ૩

રાતી રાતી રેખેં દેખેં ઉપજત ચેન; રાતી૦ ટેક.
ભોંહેતો કુટીલ વિલુલિત કચ સોહે લટ;
પ્રફુલિત પ્રાત દોઉ પંકજ નેન. રાતી૦ ૧
ચારુ ચિતવનીપર વારુ કોટી કામ ફેર;
મીન રુ મધુપતે ચંચળ સુખદેન. રાતી૦ ૨
વિચમેં હે સ્યાહી કારી મોહી યાસું વ્રજનારી;
યામેં સામ દામ ગુન રહતહેં એન. રાતી૦ ૩
કુશળ કટાક્ષજુતે ભીજ રહે નેહઉતે;
પ્રેમાનંદ વારી ચિતવત દિનરેન. રાતી૦ ૪

પદ ૪

નિરખી બદન કરું પ્રાન કુરબાન; નિરખી૦ ટેક.
આવો જ્યું બિહારી લાલ સોહે ગજગતિ ચાલ;
ભાલ તો વિશાળ દેખી ભઇ ગુલતાન. નિરખી૦ ૧
બાંકે પેચ પાઘઉકે ભોંહપર આઇ ઝુકે;
મોતીકી અનુપ જ્યોતિ સોહતહેં કહાન. નિરખી૦ ૨
બોલત મધુરી બાની ચિતવની મનમાની;
હસતહો મંદમંદ ચતુર સુજાન. નિરખી૦ ૩
નંદકે આનંદકંદ બાંધે ભુજ બાજુબંધ;
પ્રેમાનંદ વારી અંગ કોટી શશિ ભાન. નિરખી૦ ૪

રાગ પરજ પદ ૧

સોનેરી મોળીયું સુંદર સોનેરી મોળીયું, ધર્મકુંવરનું;
મોતીડે મોરીયું સુંદર મોતીડે મોરીયું, રસીક સુંદરનું. ૧
ભાલ વિશાળમાં સુંદર ભાલ વિશાળમાંઈ, તિલક કેશરનું;
ભ્રકુટી સુંદર જાણીયે ભ્રકુટી સુંદરરે, ધર મધુકરનું ૨
કરણે કુંડલિયા કાજુ કરણે કુંડલિયારે, જડીયલ મોતિયે;
ગોળ કપોળમાં ઝળકે ગોળ કપોળમાંરે; ઝળળળ જ્યોતિયે. ૩
નેણાં રંગીલાં લાલ નેણાં રંગીલરે, લાલ કમળની પાંખડી;
પ્રેમાનંદ નિરખી છબી પ્રેમાનંદ નિરખીરે, ઠરી છે આંખડી. ૪

પદ ૨

નાસિકા નમણી હરિની નાસિકા નમણી, પોપટ સરીખડી;
નિરખી વદન ચંદ્ર નિરખી વદન ચંદ્ર, કિરણું ઝાંખી પડી. ૧
કંઠ નિરખી હરિનો કંઠ નિરખીરે, વાધી છે પ્રીતડી;
છાતી ઉપડતીમાંહા છાતી ઉપડતીમાંહી, મોતી માળ એવડી. ૨
સુંદર ઉદર હરિના સુંદર ઉદરમાં, પડે છે ત્રિવળી;
નાભી ગંભીર ગોળ નાભી ગંભીર જોઇ, મનડું ગયું ગળી. ૩
કટિલંક નિરખી હરિનો કટિલંક નિરખી, મોહ પામ્યો કેસરી;
પ્રેમાનંદ નિરખી છબી પ્રેમાનંદ નિરખીરે, નટવર વેષરી. ૪

પદ ૩

લટકંતા આવે લાલ લટકંતા આવે, મારે મંદિર મોરારી;
ગજગતિ ચાલ સુંદર ગજગતિ ચાલરે, જોઇને બલિહારી. ૧
સાથળ ઘોંટણ સુંદર સાથળ ઘોંટણ જોઇ, પિંડીને પાનીયું;
ઘુંટી પેનાની છબી ઘુંટી પેનીનીરે, મારે મન માનીયું. ૨
અરુણ તળાં સુંદર અરુણ તળ માંહી, સોળ ચિહ્ન શોભત;
ઉર્ધ્વરેખામેં રુડી ઉર્ધ્વરેખામેંરે, મુનિમન લોભતાં. ૩
મૂરતી મહારાજની શ્રીમૂરતી મહારાજનીરે, ગાઇ પ્રીતે કરી;
પ્રેમાનંદ કહે નાથ પ્રેમાનંદ કહેરે, અંતરમાં રહો શ્રીહરિ. ૪

પદ ૪

ફુલડે ગરકાવ ફુલ્યા ફુલડે ગરકાવ ફુલ્યા, આવો ડોલરિયા;
અત્તરની ફોરમમાં પ્યારા અત્તરની ફોરમમાં, ભીના રંગભરિયા. ૧
હાર હજારો ઊર હાર હજારોરે, ગુચ્છ બે કાનમાં;
બાજુ કાંજુ છે બાંહ્ય બાજુ કાજુ છેરે, નિરખું નિત્ય ધ્યાનમાં. ૨
ગજરા ગુલાબી કરમાં ગજરા ગુલાબી કરમાં, ખુલ્યા મારા ચિતમાં;
જીવન જાણો છો બહુ જીવન જાણો છોરે, પાતળીયા પ્રીતમાં. ૩
મોહી છું માણીગર હું તો મોહી છું માણીગર, મુખને મરકલડે;
ગમીયા છો ગિરિધર ગમીયા છો ગિરિધર, પ્રેમાનંદને હલડે. ૪

રાગ મેવાડો—પદ ૧

અંતકાળે આવીરે સંભાળી લેજો શ્યામળારે, જોશોમાં અમારા અવગુણ શ્યામ;
પણ છે પોતાનુંરે પ્રભુજી તમે પાળજોરે, અધમ ઉદ્ધારણ કરૂણાના ધામ. અં. ૧
ગજને છોડાવ્યોરે ગ્રાહના મુખ થકીરે, કરતાં તે અર્ધ નામ ઉચ્ચાર;
એવી રીતે આવોરે સુંદર શ્યામળારે, વાટડી જોઉં છું વારમવારરે. અં. ૨
નારાયણને નામેરે અજામિલને ઉદ્ધાર્યોરે, કરતાં તે પુત્રતણોરે પોકાર;
એવું ને વિચારીરે અલબેલા આવજોરે, અમારે છે તમારો આધાર. અં. ૩
દોયલી વેળામરે દીનાનાથજીરે, કહોને અમે કેની કરીએ આશ;
મુક્તાનંદના સ્વામીરે સુંદર શ્યામળારે, અબળાને તેડીને રાખો પાસ. અં. ૪

પદ ૨

દોયલી વેળામાંરે કોઇ કેનું નથીરે, જ્યારે કરે જમડા આવીને જોર;
તેણી વેળા આવીરે દયાળું મુજ દીનનીરે, બાંહ્ય ગ્રહી રે'જો નંદકીશોર. દો. ૧
જ્યારે ત્રૂટે નાડીરે ઝલાઇ જાય જીભડીરે, વાજે કફસહિત શ્વાસનો ઘોર;
સગાં ને સંબન્ધિરે લાગે લુંટવારે, કુડાકુડ કહીને શોરબકોર. દો. ૨
સ્વારથનાં સગાંરે સર્વે સંસારમરે, તમ વિના જૂઠા સરવે જન;
અમોને તમારારે જન પ્રભુ પરમારથીરે, બીજે નવ માને મારૂં મન. દો. ૩

ત્રાહિ ત્રાહિ કહીરે પોકારૂં જોઇ તમભણીરે, સેવકની કરજો શ્યામ સંભાળ;
મુક્તાનંદના સ્વામિરે જાણ સુજાણ છોરે, વર્ણવે છે વેદ દીનદયાળ. દી. ૪

પદ ૩

આ અવસરરે દયાળું દયા બહુ કરીરે, ટાળવાને જન્મ મરણનારે તાપ;
વાહને ચડીનેરે આવો છો મારા વાલમારે, નારાયણ નામ જપતાંરે જાપ. આ.૧
અનેકને આવ્યારે અંતસમે તમેરે, સાથે લઇ સંતજનનોરે સાથ;
એવા તો તમારારે ગુણ અનંત અપાર છેરે, સાંભળતાં સર્વ થાય સનાથ. આ.૨
અધમ જાતિનેરે એવારી બહુ નારીનેરે, જેને નિંદે શાસ્ત્ર પુરાણ;
ગુણ અવગુણનેરે નાથ ગણતા નથીરે, શરણે આવ્યાના શ્યામ સુજાણ. આ.૩
કરુણારસરે પ્રગટ કર્યો કાનજીરે, કરવાને અનેક જનનો ઉદ્ધાર;
મુક્તાનંદના વા'લારે મહાસુખ આપીયુંરે, કરી નિત્ય નવલારે વિહાર. આ.૪

પદ ૪

ભલેને પધાર્યારે ગિરધર ગાજતારે, હવે મને કરી કૃતાર્થ કાન;
નયન ઠરેછેરે નાથને નિરખતાંરે, જેનું નિત્ય ધરીને રહેતાં ધ્યાન. ભ૦ ૧
દુઃખડાના દહાડારે હવે તો દૂરે પળ્યારે, લીધી છે છબીલા મારી સાર;
જીવન જોઇનેરે જગ જુઠો થયોરે, તમસંગ લાગ્યો રંગ એકતાર. ભ૦ ૨
કમળા સરિખીરે કરી મને કાનજીરે, ગ્રહી ગુણવંતે મારો હાથ;
ભાગ્ય અમારૂંરે ફળ્યું કોઇ કાળનુંરે, પામી પતિ અખિલ ભુવનનારે નાથ. ભ૦ ૩
અખંડ સુહાગીરે તમને જે જાણશેરે, માણસે મહાસુખ મોજ અપાર;
મુક્તાનંદના વા'લારે, તમને પરહરીરે, ભવજળ કોઇ ન પામે પાર. ભ૦ ૪

રાગ પરજ—પદ ૧

અંતકાળે આવીરે મારી શ્રીઘનશ્યામ કરો સહાયરે; અં. ટેક
રોમ કોટી વીંછીની તનમાં થાય વેદના, કફજાળે કંઠ રૂંધાય છે. અં. ૧
શુદ્ધ ન રહે જ્યારે પોતાના શરીરની, તનડાની નાડી તુટી જાય છે. અં. ૨
ઘરનાં માણસ જ્યારે ઘેરી બેસે પાસળે, પુમડું લઇને જળ પાય છે. અં. ૩
દેવાનંદ કહે દેહ તજવા ટાણે, હૈડું હાલકલોલ થાય છે. અં. ૪

પદ ૨

કાયાગઢ ઘેર્યોરે કાળે વીઠલવર વ્હેલા વા'રે આવજો. કાયા. ટેક.
જોર ન ચાલે તમ વિના બીજા કોઇનું, તનડાના તાપ બુઝાવજો. કા. ૧
જીભ ટુંકી થઇ વાણી તોતળી બોલાય ત્યારે, કોટી ગુના વિસરાવજો. કા. ૨
પાપ કર્યાં તે આડાં આવે જ્યારે પીડવા, મોહન તેથકી મુકાવજો. કા. ૩
દેવાનંદ કહે અધમ ઓધારણ, તનડાની વાસના તોડાવજો. કા. ૪

પદ ૩

મરવા ટાણે આવો રે માવા દર્શન દોછો હરિદાસને. મર. ટેક.
જનઅપરાધ તમે ઉર નથી ધારતા, આપો છો બ્રહ્મપુર વાસને. મ. ૧
ગુના અમારા હોય કોટી કોટી ગીરધર, નટવર કરજો હવે નાશને. મ. ૨
શ્રીઘનસ્યામ તમે કરૂણાના સાગર, ટાળો છો જનના ભવત્રાસને. મ. ૩
દેવાનંદ કહે દોયલી વેળામાં, અમને તમારી એક આશને. મ. ૪

પદ ૪

કહેજો ઓધા આવોરે વ્હાલો, પ્રાણ કરે જાવા પરીયાણને. કહે. ટેક.
પરમસ્નેહી તમે રહેજ્યો મારી પાસળે, સહજાનંદજી સુજાણને. કહે. ૧
બોતેર કોઠા ખાલી થાય મળ ઝરી ઝરી, વાઢીને મેલે જ્યારે વાણને. કહે. ૨
ખમખમખાંસી કરે હૈયામાં આવે હેડકી,પડખામાં શૂળ મારે બાણને. કહે. ૩
દેવાનંદ કહે વ્હાલા અંતે વ્હેલા આવજો, ભક્તવત્સળ દમ ભાણને. કહે. ૪

રાગ પરજ—પદ ૧

ક્યારે હવે દેખું રે, મારાં લોચનીયાંની આગે નાથને ક્યારે. ટેક.
એવાં સુકૃત મારાં ક્યારે ઉદે થાશે, મળશું ભુજા ભરી બાથને. ક્યારે. ૧
હેતે હસીને હરિ ક્યારે બોલાવશે, મેલશે માથે બેઉ હાથને. ક્યારે. ૨
એવો દિવસ મારે પાછો ક્યારે આવશે,મેલીશ ચરણે જઇ માથને. ક્યારે. ૩
પ્રેમાનંદ કહે હવે જો મળે, નીમખ ન મેલું સુખપાથને. ક્યારે. ૪

પદ ૨

કેદી હવે જોશું રે, એની રસીયાજી ધર્મકુમારને; કેદી ટેક.
જનમ સુફળ ત્યારે જાણશું રે સજની, જોશું હૈડા કેરા હારને કેદી. ૧
હાર પહેરાવી ક્યારે હેતે કરી હેરશું, નેણ તણા શણગારને. કેદી. ૨
ઢોલીયા ઉપર ક્યારે ઓસરીયે બિરાજશે, જોશે પોતાના પરિવારને, કેદી ૩
પ્રેમાનંદ આગે ક્યારે ગાઇશ, વજાડી સુંદર સિતારને. કેદી ૪

પદ ૩

શ્રીઘનસ્યામરે મુને, મોહની લગાડી મન લઈ ગયા, શ્રીઘન. ટેક.
છેલ છબીલે વહાલે છેતરીરે સજની, કુડાં દિલાસા મુને દઇ ગયા. શ્રીઘન. ૧
વાટડીયું જોઇ જોઇ ઉઠી આંખ્યું રોઇ રોઇ, શોકે તે પ્રાણ સુકાઇ ગયા. શ્રીઘન ૨
કેટલા દિવસ મુને પ્રાણજીવનના, દરશન વિના હવે થઇ ગયા. શ્રીઘન ૩
પ્રેમાનંદ કહે શું સુખ લેવા, પાપિયા પ્રાણ વાંસે રહી ગયા. શ્રીઘન ૪

પદ ૪

દરશન આપો રે, હવે દીનબંધુ કરૂણા કરી; દરશન ટેક
વદનકમળ દેખાડો અલબેલડા હેરો અમૃત નજરે ભરી. દરશન. ૧
દરશન વિના પળ જુગસમ જાય છે, દીરાત જાયે રોવતાં હરી. દરશન. ૨
દરશન દાને કરી દુઃખડાંરે ટાળો, દયાળુ દયા દીલમાં ધરી. દરશન. ૩
પ્રેમાનંદ કહે જોઇ મુખપંકજ, લટકાં ઉપર હું જાઉં મરી. દરશન. ૪

પદ ૫

અરજી ઉર ધારોરે વહાલા, અવિનાશી અબળાતણી; અર૰ ટેક
રાતદિવસ ઘનશ્યામ પોકારૂં, સાંભળજો સમરથ ધણી. અર૰ ૧
દરશન આપો દીનાનાથ દયાળું, હવેતો હરિ થઇ છે ઘણી. અર૰ ૨
વિરહની વેદના ટાળો અલબેલડા, નાથ પધારો બણી ઠણી. અર૰ ૩
પ્રેમાનંદ કહે જોઇ જોઈ જીવું, શ્યામ ચતુર ચિંતામણી. અર૰ ૪

પદ ૬

શું ઘણું કહીયે રે હવે, ધર્મકુંવર ઘનશ્યામજી; શું ઘણું. ટેક
અંતરજામી સુખસાગર સ્વામી, અધમઉદ્ધારણ નામજી. શું ઘણું૰ ૧

નિજજન જાણી હરિ દયા ઉર આણી, દરશન આપો સુખધામજી. શું ઘણું૦ ૨
બહુનામી નિજ બિરૂદ વિચારો, પાવન પૂરણકામજી. શું ઘણું૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ તમારી, રટણા લાગી છે આઠોજામજી. શું ઘણું૦ ૪

રાગ પ્રભાતી કેદારો-પદ ૧

"કીજીયે ધ્યાન શ્રીધર્મના કુંવરનું" એ ઢાળ છે.

દીન દયાળુ ગુરૂ દેવ દામોદર, કૃપાનિધિ કૃષ્ણ કહાવે; દીન. ટેક.
કરૂણા દ્દષ્ટિ કરી, જનને જુવે હરિ, દાસના દોષ હરિ હૈયે ન લાવે. દીન. ૧
કોટિ અપરાધ તે જનના કાપવા, આપવા આનંદ હરિ હૈયે હીસે;
કૈક કંગાલને તારવા નાથજી, આજ મહારાજની મરજી દીસે. દીન. ૨
અખિલ બ્રહ્માંડના અધમ ઉદ્ધારવા, પૂરણ પરબ્રહ્મે પણ લીધું;
પતિત એકે કોયે નરકમાં નવ પળે, આજ અલબેલડે એમ કીધું. દીન. ૩
મન કર્મ વચને સત્ય કરી માનજો, અસત્ય મિથ્યા અમે શીદ ભાખ્યું;
નિષ્કુલાનંદ હરિ નિત્ય ઉઠી ચિંતવે, આવે અધમ કોયે શરણ રાખ્યું. દીન. ૪

પદ ૨

ટેવ પડી તમને અધમ ઉદ્ધારવા, એહ વિના બીજું કાંઈ ન સુઝે;
અખંડ અવતાર તે અધમ ઉદ્ધારવા, એહ મર્મને કોઇ સંત બુઝે. ટેવ૦ ૧
નરતનુ ધારી એવું ના'વડે નાથજી, કોઇ જીવનું અકાજ કરતાં;
ભાવે કભાવે કોઇ તમને ચિંતવે, તેહનાં પાપ તમે તર્ત હરતા. ટેવ૦ ૨
જેમ રવિના ઘરમાં રજની નવ મળે, તો આરાધ્યે અંધારૂં ક્યાંથી આપે;
જાણે અજાણે જેમ અમૃતપાનથી, જનમ મરણ અંગે નવ વ્યાપે. ટેવ૦ ૩
પોતાના ગુણ તે કોઇ નવ પરહરે. જેહમાં જેહવો ગુણ રહ્યો;
નિષ્કુળાનંદ નર તન ધરી નાથજી, અધમ ઉદ્ધારણ એવો ગુણ ગ્રહ્યો. ટેવ૦ ૪

પદ ૩

પતિતપાવન પ્રભુ બિરૂદ સુણી સદા, માહેરૂં મન તે ધીરજ પામ્યું;
કોટિ અપરાધ તે ક્ષમા કરો ક્ષણમાં, જે જને આવીને શિશ નામ્યું. પ. ૧

જયંત જેવો કોઈ પાપી નવ પેખીયે, સીતાચરણે ચંચુપ્રહાર કીધી;
અપરાધ એવો કરી, લોક ચૌદ આવ્યો ફરી, દયા કરી તેને દિવ્ય દષ્ટિ. પ. ૨
અધમ આપે અહલ્યા શલ્યા આપે થઈ, ગૌતમ ગૃહિણી જગ જાણે;
તમારા પદરજથી સદ્ય શ્રાપ ટળી, મળ્યો દેવ દેહ તેહ ટાણે. પ. ૩
એવા અધમ તો અનેક ઉદ્ધારિયા, તારીયા ભવજળ જશ લીધો;
નિષ્કુળાનંદે એવા બિરૂદને જોઇને, સદા મુદા જો મનમાંહિ કીધો. પ. ૪

પદ ૪

આજ મહારાજ મળી જોડ જોયા સરખી, હું રે પતિત પતિતપાવન તમે;
તમે ગુણવંત ગુણના ભંડાર છો, તો અનેક અવગુણે પૂરણ અમે. આ.૧
તમે દયાળ કૃપાળ અકળ છો, તો મારી દુષ્ટતાને કોણ કળશે;
અધમ ઉદ્ધાર તમે નામે કા'વો નાથજી, તો અધમ મુજ નામે આંકજ વળશે. આ.૨
તમે નિષ્કલંક નિર્વિકારી નાથજી, તો કલંક વિકાર મુઆ કોટિ કા'વે;
જો તમારી ભલાઇનો પાર નથી આવતો, તો મારી ભુંડાઇનો અંત ન આવે. આ.૩
પોતે પોતાને ગુણે સહુ પૂરણ છે, જે કોઇમાં જેવો ગુણ રહ્યો;
નિષ્કુળાનંદના અવગુણ અપાર છે, તેમ તમારો ગુણ કેમ જાયે કહ્યો. આ.૪

રાગ પ્રભાતી પદ ૧

જાગો નિજજીવન બોલે, પંખીડાં વાણી,
તમારી સજ્યામાં, મારી સાડી ચંપાણી. જાગો૦ ૧
લોકડાંની લાજ મારે, શ્યામળા વાલા,,
તમે તો નિઃશંક પોઢયા નંદના લાલા. જાગો૦ ૨
સાસુડી ચકોર મારી, નણુદી ધુતારી;
આવલડી દોવાને મિષે, આવી'તી બહારી. જાગો૦ ૩
થાય છે અસુર મહી, વલોવા જાવું,
મુક્તાનંદના નાથજી, ઘણું શું કહી સમજાવું, જાગો૦ ૪

પદ ૨

કાનજી કોડિલા જાગો, પ્રાત થયું વાલા;
જાણીને મારા જીવન મિંચો, લોચનીયાં હાલા. કાન૦ ૧

કંઠથી બાંહડલી મેલો, કાનજી કાળા,
આડોસી પાડોસી જાગ્ય, મોહન મમાળા. કાન૦ ૨

હવે નહિ રે'વાય અમે, વવારૂં નાના,
સવારે શ્યામળીયા વાલા, કેમ રહીએ છાના કાન૦ ૩

લોકમાં લજ્જા રહે તેમ, કિજીએ કંના,
મુક્તાનંદના નાથજી, મા થાશો દિવાના. કાન૦ ૪

પદ ૩

આજની શોભા અલૌકિક. લાગે છે સારી,
જોઇને હસે છે વાલા, વ્રજની નારી, આ. ૧

કાજળની રેખા કપોળે, લાગે રૂપાળી;
જોઇને કાના, લે છે કરતાળી આ. ૩

હૈડા ઉપર હાર ઉર્યા, શોભે છે સારા,
પીતાંબર સાટે પટોળી, ઓઢી છે પ્યારા આ. ૩

વાંસળીને સાટે વેલણ, કેનુ લઇ આવ્યા,
મુક્તાનંદના નાથ આવા. 'કા' કયાં જઈ ફાવ્યા. આ. ૪

પદ ૪

આવોને અલબેલા વાલા, પુછું વાતલડી;
રસિયા રમી આવ્યા કેને, સંગે રાતલડી. આ. ૧

આળસકું અંગે ઘણું દિસે, નિદ્રાળું નેણાં;
પાતળા પ્રેમેશું બોતા, બોલો છો વેણાં. આ. ૨

ડોલતાં ડગલાં ભરો છો, પ્રીતમ પ્યારા,
કપોળે તંબોળતંતુ, લાગે છે સારા. આ. ૩

કેને રંગે રાચ્યા પ્રીતમ, કહો કાના અમને,
મુક્તાનંદની નાથજી. કોઈ નૈ કંચે તમને. આ૦ ૪

રાગ બિભાસ–પદ ૧

કાન ધુતારેરે, બેની મને કાન ધુતારેરે;
નેણું કેરે બાણે મારી, કાન ધુતારેરે. ટેક૦
સાન કરીને શ્યામળે, મુજ સામું જોયુ રે;
ચોટ લગાડી ચિત્તમાં, રસબાણ પ્રોયુ રે. નેણું૦ ૧
ઘાયલ થઇને ઘર સુધી, પહોતી પરાણેરે;
જેવી છે વિરહની વેદના, મારૂં મન જાણેરે. નેણું૦ ૨
અંગમાં વાધિ આપદા, ભોજન ન ભાવેરે;
રજની વીતે ઝુરતાં, નિદ્રા ન આવેરે. નેણું૦ ૩
મન માન્યું નંદલાલશું, બીજી ભ્રમણા ભાગીરે;
મુક્તાનંદ કહે માવશું, મને લગની લાગીરે. નેણું૦ ૪

પદ ૨

શ્યામ સંગાથેરે, બેની મારે શ્યામ સંગાથેરે,
તે દહાડાનું તાન મારે, શ્યામ સંગાથેરે.
મહેર કરીને માવજી, મુજ સામું જોયું રે;
મનડું મારૂં માવશું, અતિશેજ મોહ્યુંરે. તે૦ ૧
નેહ જણાવ્યો નેણમાં, ભૃકુટીની સાનેરે;
વ્યાકુળ કીધી વાલમે, મોરલીની તાનેરે. તે૦ ૨
અલૌકિક આપિયું, મને શ્યામ સુહાગીરે,
મોહનજીની મહેરથી, ભવ ભાવઠ ભાગીરે. તે૦ ૩
અખંડ સુહાગણ કરી, કોડિલે કાનેરે;
મુક્તાનંદ કહે મોહી રહી, એને શીને વાનેરે. તે૦ ૪

પદ ૩

મનડું માન્યુ રે, બેની મારૂં મનડું માન્યુંરે;
મોહનજીને સંગે મારૂં મનડું માન્યુ રે.
એ મારૂં ગમતું કરે, નિત્ય અંતરજામીરે,
સુંદર વરના સંગમાં, હું આનંદ પામીરે. મો. ૧

જોબનિયું મેં જાળવ્યું, મોહનજી માટેરે;
શ્યામ સંગાથે સહિ કર્યું, મેં તો શિરને સાટેરે. મો૦ ૨
આડય ન માનું કોઇની, મોહી બીને વાનેરે;
ગોવિંદ કીધી ઘેલડી, નેણુંની સાનેરે. મો૦ ૩
આનંદ વાધ્યો અંગમાં, ભૂધરને ભાળીરે;
મુક્તાનંદ કહે માવશું, દઢ લાગી તાળીરે. મો૦ ૪

પદ ૪

પ્રીતડી બાંધીરે, એની મારી પ્રીતડી બાંધીરે;
લટકાળા નંદલાલ સાથે, પ્રીતડી બાંધીરે.
સુંદર નેણ સોહામણાં, મુખ સુંદર વાણીરે;
સુંદરવરની ચાલમાં, એની હું લોભાણીરે. લ૦ ૧
કામણીયાં મુજને કર્યાં, કાનુડે કાળેરે;
દીલડું મારૂં ડોલવ્યું, મીઠી મોરલી વાળેરે. લ૦ ૨
નેણાં વેણાં મોરલી સૌ, કામણગારૂં રે;
વશ કરી મને વાલમેં, હર્યું ધીરજ મારૂં રે. લ૦ ૩
કુળ કુટુંબી લોકની, મરજાદા મેલીરે;
મુક્તાનંદ કહે માવશું, દઢ બાંધી બેલીરે. લ૦ ૪

રાગ રામકલી પદ ૧

મારૂં મન મોહ્યુંરે મા જોઇ નંદલાલ, મારૂં મન મોહ્યુંરે મા જોઇ નંદલાલ; ટેક
રસિક છેલવર રૂપ ઉજાગર, અંબુજનયન વિશાળ. મારૂ૦ ૧
મોહનવર મને મોહીની લગાડી, કરી કરી નીતમ ખ્યાલ, મારૂ૦ ૨
મર્મિ મને મર્મ જણાવી, વચને વધારી ઘણી વા'લ. મારૂ૦ ૩
મુક્તાનંદનો નાથ નવલ પ્રિયા, નિરખીને થઇ છું નિહાલ. મારૂ૦ ૪

પદ ૨

શોભે છે છબીલો વા'લો આનંદકંદ, શોભે છે છબીલો વા'લો આનંદકંદ;
બ્રહ્મા ભવ સનકાદિક નારદ, સ્તવન કરે છે સુરવૃંદ શોભે છે૦ ૧

રૂક્મિણીકાંત અખિલજગદીશ્વર, હરણ વિકટ ભવફંદ, શોભે છે૦ ૨
સોળ હજાર અષ્ટ પટરાણી, રહે વા'લો સદાય સ્વછંદ, શોભે છે૦ ૩
મુક્તાનંદનો નાથ નવલ પ્રિયા, વાસુદેવ જગવંદ. શોભે છે૦ ૪

પદ ૩

વાસુદેવ રૂક્મિણી સજે શણગાર, વાસુદેવ રૂક્મિણી સજે શણગાર;
પ્રિયા તન ચંદન ખોર બિરાજે, પ્યારી તન મૃગમદ સાર. વાસુદેવ૦ ૧
શ્યામસુંદર ઉર કૌસ્તુભ શોભે, પ્યારી ઉર નવસર હાર. વાસુદેવ૦ ૨
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ શ્યામકર, પ્યારી કર ચમર ઉદાર. વાસુદેવ૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે જુગલ રૂપ પર, વારી જાઉં વારંવાર. વાસુદેવ૦ ૪

પદ ૪

વા'લો મને વાલા લાગે રાજા રણછોડ, વા'લો મને વા'લા લાગે રણછોડ.
સત્યભામા રૂક્મિણી પટરાણી, બળભદ્ર બંધવ જોડ. વા'લો૦ ૧
ચક્રાદિક આયુધ કર શોભે, દુષ્ટ દનુજ મદ તોડ. વા'લો૦ ૨
વંકી પાઘ વંકી ભૃકુટીપર, વંકી અજબ મરોડ. વા'લો૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે રસિક પ્રીતમપર, વારૂં મદન કરોડ. વા'લો૦ ૪

ભૈરવી પ્રભાતિ. પદ ૧

પ્રાત થયું રે મારા પ્રાણ સનેહિ, જાગો જીવન જાઉં વારી; પ્રાત૦ ટેક
દર્શન કારણ મુનિવર મોટા, આવ્યા હરખ ભર્યા ભારી; પ્રાત૦ ૧
પંચાનન સહસ્રાનન ષડમુખ, ગજવદનો વર ઉર્ગારી;
શારદ નારદ વ્યાસ કીરમુની, સનકાદિક ઋષિવર ચ્યારી; પ્રાત૦ ૨
મૂષકવાહન શિખિવાહન જુત, વૃષભેશ્વર ભવભયહારી;
ગાયે નાચે કરે કુતુહલ, મૂર્તિ તમારી ઉર ધારી; પ્રાત૦ ૩
વદન ઉઘાડો અરવિંદલોચન, નિરખો કૌતુક કંસારી;
પ્રેમાનંદના નાથજી ઉઠ્યા, દીધાં દરશન સુખકારી; પ્રાત૦ ૪

પદ ૨

અલબેલો ઉઠ્યા હરિ હસતા, આવીને ઉભા ઓસરીયે; અલ૦
ફેંટો શ્વેત ઉપરણો ઓઢ્યો, કર નક્તા કલકી ધોહરીયે; અલ૦ ૧
શોભા સવારની સુંદર વરની, શું રે વખાણું વૈખરીયે;
પાટ ઉપર બેઠા પુરૂષોત્તમ, નીરખી જન નેણાં ભરીયે; અલ૦ ૨
આશિરવાદ વદે મુનિ નિરખી, અવિચળ રહો દરશન કરીયે;
ધર્મકુંવર તમ ઉપર વારે, તન મન પ્રાણ ફરી ફરીયે; અલ૦ ૩
ધર્માત્મજ કરો દંતધાવન, કનક પ્યાલુ આગે ધરીયે;
પ્રેમાનંદકે સુંદર મુખડું, નિરખી અંતરમાં ઠરીયે; અલ૦ ૪

પદ ૩

દીનાનાથ કરે દંતધાવન, લઇને કોમળ કરમાંઇ; દીના૦ ટેક.
કુંદકળિસમ દશન મંજન કરે, નેણાં લોભાણાં જોઇ ચતુરાઈ. દીના૦
મુખ પ્રક્ષાલન કરી મનમોહન, નાવા પધાર્યા સુખદાઈ;
ગંગાજળિયા કુવા કંઠે, ન્હાયે નાથ અતિ હરખાઇ. દીના૦ ૨
સરસ અત્તર લઇ કરે તન મર્દન, વર્ણિ મુકુંદ છબી ઉર લાઇ;
ઢોળે જળ ચોળે તન સુંદર, શોભા વરણવી નવ જાઇ. દીના૦ ૩
અંગ અંગોછી ઉજ્વળ ધોતી, પેરિ કટિપર સરસાઇ;
પ્રેમાનંદ કે' જમવા પધારયા, હરિકૃષ્ણ હરિ પુલકાઈ. દીના૦ ૪

પદ ૪

જમવા બેઠા અખિલલોકપતિ, ઓસરીયે અનુનગેરે; જમ૦ ટેક.
ષટ રસ ભોજન સરસ સુધારી, કનક થાળ ધરયો આગેરે. જમ૦ ૧
વિધવિધના પકવાન તે પીરસ્યાં, જે જે સારાં લાગેરે;
મોતીચૂર જલેબી ઘેબર, મન ગમતાં જે માગેરે. જમ૦ ૨
દૂધપાક જમે બીરંજ હરીસો, નિરખી દુઃખ દૂર ભાગેરે;
કઢી વડી જમી શાક વખાણ્યાં, સુંદર શ્યામ સુહાગેરે. જમ૦ ૩
ચળું કરીને મુખવાસ લીધો, અધર અરુણ પીક દાગેરે;
પ્રેમાનંદ કે' મનડું મોહ્યું, સરસ પેચાળી પાઘેરે. જમ૦ ૪

રાગ ભૈરવી પદ ૧

વંદુ શ્રીધર્મતનય બ્રહ્મપુર નિવાસી; વંદુ૦ ટેક.
લહત ન સકામી કોઉ, આતમા ઉપાસી; વંદુ૦ ૧
જાકે અગણિત નામ, સત ચિત આનંદ ધામ;
અક્ષર અમૃત જનવિશ્રામ, અચ્યુત અવિનાશી. વંદુ૦ ૨
અગણિત વિશ્વ આધાર, સુખનિધિ અતિ સર્વપ્રકાર;
કહત નિગમ ગતિ અપાર, સુંદર સુખરાશી. વંદુ૦ ૩
અગણિત રવિ શશિ સમાન, શીતળ પ્રકાશવાન;
શ્રીપતિ ભગવાન તામે, વસત સુખવિલાસી. વંદુ૦ ૪
અક્ષર નિવાસી દેવ, કોટી મુક્ત કરત સેવ;
આગે એક ટેક, પ્રેમાનંદ ગુણ ગાસી, વંદુ૦ ૫

પદ ૨

નારાયણ વાસુદેવ અક્ષરપતિ સ્વામી; નારા૦ ટેક.
સેવત પદપદ્મ જાકે પુરુષ નિષ્કામી. નારા૦ ૧
અક્ષરસમ કોટી મુક્ત, એકાંતિકધર્મજુક્ત;
પઢી પઢી નિત્ય પુરુષસુક્ત, સ્તુવત બહુનામી. નારા૦ ૨
ચંદનાદિક પુષ્પહાર, ગ્રહીકે ષોડશ પ્રકાર;
પૂજત પ્રભુ વિશ્વાધાર, ચરનને શિર નામી. નારા૦ ૩
અક્ષર અતિ પરમ ધામ, કરત તામે હરિ વિરામ;
પરમપુરુષ પૂરણકામ, અનંત નામ નામી. નારા૦ ૪
વૃષસુત સુંદર સુજાન, કોટીક શોભા નિધાન;
પ્રેમાનંદ વારે પ્રાન, નિરખી અંતરજામી. નારા૦ ૫

પદ ૩

ધર્માત્મજ ધર્મકુંવર સંતન સુખદાઈ; ધર્મા૦ ટેક.
અગ્રમહાજ શ્રીમહારાજ, વિચરત મહિ આઈ. ધર્મા૦ ૧

અતિશય આનંદકંદ, વૃષકુળવર વિશદચંદ;
મેટન દુઃખ દ્વંદ્વ, નિગમ કરત હે બડાઇ. ધર્મા૦ ૨
ધર્મલાલ પ્રણુતપાળ, અધરમકુળ પરમ કાળ;
તન તમાલ ગતિ મરાલ, સુંદર સુર રાઇ; ધર્મા૦ ૩
વદ્દત વદન અતિ રસાળ, મેટત ભવ શ્રમણ જાલ;
એસે હરિવર દયાળ, દેખે દુઃખ જાઇ. ધર્મા૦ ૪
અમિત શમિત ત્રિવિધ તાપ, ત્રિભુવન જન જપત જાપ;
બરનત ગુણ કર આલાપ, પ્રેમાનંદ ગાઈ. ધર્મા૦ ૫

પદ ૪

નારાયણ નારાયણ રસના નિત્ય ગાઇએ; નારા૦ ટેક.
પરહરિ છળ કપટ ચપટ, આનંદ સુખ પાઇએ. નારા૦ ૧
જાસે હોત જન્મ મરણ, અસદ્ ગ્રામ્ય કથા શ્રવણ;
પુનિ પુનિ ભવભ્રમણ શ્રમણ, સબડી દૂર બહાઇએ; નારા૦ ૨
શ્રીહરિ હરિકૃષ્ણ નામ, જનવિશ્રામ દમત કામ;
ઘનશ્યામ ચરનન પર, ત્રિભુવન બળ જાઇએ; નારા૦ ૩
કમનીય અતિ સરસ રુપ, અતિ અનુપ નમત ભુપ;
ધર્મસુત છબી વિલોકી, અંતહી હરખાઈએ; નારા૦ ૪
સબહીકો આધાર સાર, સુંદર શ્રીવૃષકુમાર;
પ્રેમાનંદ વારવાર, ચરનન શિર નાઇએ; નારા૦ ૫

રાગ બીહાગ પદ ૧

નેહરો નિભાય લીજ્યો રે હો મોહનજી મોરો, નેહ૦ ટેક.
શરણાગતકી બીનતી પિયા સુનીયે સબ ગુનપૂર;
નિજ જન જાની નીભાયે લાલા અવગુન કીજે દૂર રે; મોહ૦ ૧
બહત તુરાઈ ભવન દીવારી, કોઉ ન પાવત થાહ;
તામે હું બહી જાતથી લાલા, તુમહી પકરી બાંહરે. મોહ૦ ૨

બાંહ ગહી બલવંત જ્યું, જજ આવે ઉતારે પાર;
અધ બીચ છાંડે ના બને લાલા, લાગે કુલકું ગારરે. મોહ૦ ૩
તુમ હો તેસી કીજીયે વારી, સુનીયે શ્રી માહારાજ;
પ્રેમાનંદ કહે નાથજી અબ, બાંહ ગ્રહેકી લાજરે. મોહ૦ ૪

પદ ૨

શ્યામજી સહાય કીજોરે હો મહારાજ મોરી; શ્યામ૦ ટેક.
શ્યામ તુમારી સહાય બીના ભવ પાર ન પૈઉં નાથ,
યહ લોક પરલોકમેં મોરી લાજ તુમારે હાથ રે. મહા૦ ૧
હું અનાથ તબ કિંકરી મોયે એક તુમારી આશ;
તુમ બીના ત્રિભુવનકે સુખ વારી સબસો ભયઉ નીરાશરે. મહા૦ ૨
તપ તીરથ વ્રત નેમ સબ વારી તુમહી મોરે શ્યામ;
તુમ બીના ઓર બીસારીકે વારી રટું તિહારો નામરે. મહા૦ ૩
અબ હેતસેં નિશદિન વારી, રાખીયે શ્યામ હજૂર;
પ્રેમાનંદકે નાથજી મોહે, કબઉં ન કીજે દૂરરે. મહા૦ ૪

પદ ૩

બિરૂદ બીચારોરે હો અવિનાશી અપનો; બિરૂ૦ ટેક૦
શરણાગત વત્સળ તુમ વારી અધમ ઓધારન શ્યામ;
વરદાયક પ્રભુ અભયકર વારી પતિતપાવન નામરે. અવિ૦ ૧
જબ જબ તુમ વપુ ધરત હરિ વારી કરત અધમ ઓધાર;
અજામિલ ગનીકાદિક લાલા, તારે પતિત અપારરે. અવિ૦ ૨
નિરબળકે બળ તુમ હી હો વારી નિરધન કે ધન માલ,
સંતનકે સરવસ તુમ વારી, સનો નંદકે લાલરે. અવિ૦ ૩
તીન લોકકે નાથ તુમ વારી તુમ બસ સુરનરઇશ;
પ્રેમાનંદ યહ જાનીકે વારી, પરયો ચરન ધરી શીશરે. અવિ૦ ૪

પદ ૪

બીસર ન જાજ્યો રે હો બનવારી, મોયે બીસર; ટેક.
હમસે તુમકું બહુતહે વારી તુમતો હમરે એક;

યા કારક બીનતી કરું વારી, ધરીયે અંતર ટેકરે. બનવા૦ ૧
પ્રીતી કરતી સહેલહે વારી, સુનિયે મોહન મીત;
પાર નિભાવની કઠિનહે પીયા, અવગુનુવંતકી પ્રીતરે. બનવા૦ ૨
સબ ગુન પુરન જાનીકે હરિ તુમસો કીનો નેહ;
મૂર્તિ તુમારી નાથજી મેં, વારી પકરી બીનુ સંદેહરે. બનવા૦ ૧
એક ભરોસો એક બળ વારી એક આશ વિશ્વાસ;
પ્રેમાનંદકે નાથજી મોંયે સદા રાખીએ પાસરે. બનવા૦ ૪

રાગ ભૈરવી-તાલ ચંપક પદ ૧

લગી રટના ધનશ્યામકી નામકી, લગી ધર્મ કુંવર સુખધામકી નામકી; લગી૦ટેક.
લગી રટના રેન દીન ઘટ ભીતર, પ્રીતમ પૂરનકામકી નામકી; લગી૦ ૧
બીસરત નાહીં માધુરી મુરત, કૃષ્ણ દ્રગન બીસરામકી નામકી; લગી૦ ૨
તરસતહું સુંદર છબી દેખન, લાલન લલિત લલામકી નામકી; લગી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશામ નાથકી, ચેરી હુંતો બીનદામકી નામકી; લગી૦ ૪

પદ ૨

સાંનું સંવરેને બીસાસીયાં મારીયાં, મારી ઉર બીરહ કટારીયાં મારીયાં; સાનું૦ટેક.
બાલપનેકી વે પ્રીત ન જાતી મેરી, કીની કીસીકે સાથ મારીયાં મારીયાં; સાંનું૦ ૧
જાય બસ્યો વે વિદેશ મહેરમા, પ્રિતકી પરેજ મોહે ડારીયાં મારીયાં; સાંનું૦ ૨
દીન નહી ચેન રેન નહી નિંદિયાં, હોત દરદ અંત જારીયાં મારીયાં; સાંનું૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ સુરતપર, તન મન સબ સુખ વારીયાં મારીયાં; સાંનું૦ ૪

પદ ૩

લગી અંખીયાં યા ગોપાલકી લાલકી, અંબુજનેન બીશલકી લાલકી; લગી૦ ટેક.
લગી અંખીયાં સખીયાં સુન મેરી, ગતિ હોમઇયાં એહાલકી લાલકી; લગી૦ ૧
નેન નજારે પ્યારે ખાન ગુજારે, ચિતવની ચલની મરાલકી લાલકી લગી૦ ૨
છબી અટકી સુંદર વર નટકી. લગી ચટકી રુપજાલકી લાલકી; લગી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' બસી છબી અંતર, નટવર તરૂન તમાલકી લાલકી; લગી૦ ૪

પદ ૪

કારી મોહની દીલદારને યારને, કારી નટવર ધર્મકુમારને યારને; કારી૦ ટેક
મોહની લગાય મેરા મન હર લીના, જાદુ કીરતારને યારને; કારી૦ ૧
કિં કરૂણાના વે મંડા દીલ ભરમાયા, ગોકુળદે સીરદારને યારને; કારી૦ ૨
આવંદા જાવંદા મેડા ચિત લલચાવંદા, મીલંદા મોહન કરી પ્યારને યારને; કારી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ લટકપર, જાદીયાંમે બારબાર બારને યારને; કારી૦ ૪

રાગ ખટ-પદ ૧

આવોજી આવોજી અલબેલા મારી આંખડલિમાં, જતન કરીને તમને રાખું રે.
સુંદર મુખના મરકલડા પર પ્રાણ, વારી વારી નાખું રે. આવોજી૦ ૧
જીવન તમને જોવા સારૂં તો, વિશ્વ આવ્યું છે આખું રે;
શુક સનકાદિક નારદ સરખા, મુનિવર મળિયા છે લાખું રે. આવોજી૦ ૨
આરે સમે શોભો છો મારા વા'લા, શી ઉપમા કહી દાખું રે;
પ્રેમાનંદ કહે રાખી નેણામાં, ચરણકમળ રસ ચાખું રે. આવોજી૦ ૩

પદ ૨

વા'લા છોજી વા'લા મને પ્રાણથી પ્યારા, આંખડલિના તારા અલબેલા રે;
તન મન ધન મારું વારુ તમ ઉપર, શ્યામ સુંદર રંગ છેલા રે. વા. ૧
આવો આવો ઓરા આજ રાખું મારા ઉરપર, પ્રાણજીવન રંગરેલા રે;
આજ રહો મારે મંદિર મોહન, કાલ પધારજ્યો વે'લા રે. વા. ૨
તમ જેવા જીવન ક્યાંથી કેને બારણે, અલબેલાજી અકેલા રે;
પ્રેમાનંદના નાથ છોજી અતિ દુર્લભ, કૃપા કરીને રહો ભેલા રે. વા. ૩

પદ ૩

કહોજી કહોજી ક્યાં જાગ્યા જગજીવન તમે, આંખડલી ઉજાગરે રાતી રે;
નિદ્રાલુડાં નેણાંમાહિ શોભે અતિ સુંદર, રેખલડી મદન રસ માતી રે. ક૦ ૧
વદન ઉપર શ્રમ જળનારે મોતી, મુખ કાજળની રેખા ઓળખાતી રે;
તેણાને લઈ આ અતિ બળયારે ભીના, હાર તો ખુલ્યા છે બહુ છાતી રે. ક૦ ૨

કેઇરે ધુતારીનારે ધુત્યા અલબેલા, આજ શિથિલ થયા છો તેના તીરે રે;
પ્રેમાનંદના નાથ જોઇ જોઇ તમને, આંખડલિ ત્રપત નથી થાતી રે. કો૦ ૩

પદ ૪

જાઓજી જાઓજી શીદ ખોટા સમ ખાઓ, હમે જાણી જીવન ચતુરાઇ રે;
અર્થી રે હોય તે તો ખોટું રે બોલે, દોષ ન જુવે કાંઇ રે. જા. ૧
તન મન નેણાં વેણાં કેમ રહે છાના વાલા, તરત આવે ઓળખાઇ રે;
અધર અંજન પીક લીક લાલ સોહે ગાલ, ઉઠી નખ રેખા ઉરમાંઇ રે. જા. ૨
પીતાંબર સાટે તે લીલાંબર કેનું લાવ્યા લાલ, વેલણું રહ્યા છો હરિ સાઇ રે;
પ્રેમાનંદના નાથ જોઇ વ્રજનારી, હસે કર તાળી બજાઇ રે. જા. ૩

રાગ રામકલી પ્રભાતિ પદ ૧

મારૂં મન મોહ્યુંરે મા મોરલીના નાદે; મારૂં૦ ટેક.
ગમતું નથી ગોવિંદ વિના મુજને, મનડું વિંધાણું મીઠે સાદે; મારૂં. ૧
સાંભળતાં સંતોષ ન થાયે, જીવન જોવાને જાવા દે;; મારૂં. ૨
જાઇશ જોવા હું તો નૈ રઉં અટકી, લોક લાજ મરજાદે; મારૂં. ૩
પ્રેમાનંદના નાથને મળતાં, થઇ ચાલી જગ બાદે; મારૂં; ૪

પદ ૨

મારે મન વસીયો માંખણચોર; મારે૦ ટેક
સુખ સાગર વાલો રૂપ ઊજાગર, નાગરે નંદકિશોર; મારે૦ ૧
મોરલીધર મારગમાં મળિયો, ચરચીને ચંદન ખોર; મારે૦ ૨
સામું જોઇ મારૂં ચિત્ત હરી લીધુ, કીધું કહાને જાદુ જોર; મારે૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે મોહન લગાડી, ચપળ નેણની કોર; મારે૦ ૪

પદ ૩

જુઓ આજ શોભે વા'લો છોગાવાળો છેલ; જુવો૦ ટેક.
જરકસિ પાઘ જડાવના બાજુ, કેસર તિલક કરેલ; જુવો૦ ૧
કેસર ભીનો વા'લો છેલ છબીલો, અલવ ભર્યો છે અલબેલ; જુવો૦ ૨

ઉર બનમાળ ચાલ જોઇ મોહી, પીત પટ કમર કસેલ; જુવો૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથના લટકાં, આવી મારા ઉરમાં ખુંતેલ; જુવો૦ ૪

પદ ૪

નંદજીનો લાલો વા'લો હૈડાનો હાર; નંદ૦ ટેક.
પ્રાણથકી વા'લો મને મોહન, એ ઉપર મારે પ્યાર; નંદ૦ ૧
એરે વિના જે જે સુખ જગમાં, તે તો જેવા સોમલ ખાર; નંદ૦ ૨
જીવન ધન જસોદાનો જાયો, લોચનીયાનો શણગાર; નંદ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે તન મન વારું, વારણે વારમવાર; નંદ૦ ૪

રાગ ભૈરવ પ્રભાતી—પદ ૧

પ્રાતસમે શ્રીસહજાનંદની, મૂરતિ મનમાં ધારૂં રે; પ્રાત૦ ટેક.
નખશિખ નિરખી રૂપ અનુપમ, અંતરમાં ઉતારૂં રે. પ્રાત૦ ૧
રૂપાળા બહુ રાજીવલોચન, આવી વસ્યા મન મોરે રે;
પુષ્ટ તરૂણ મન ભીંને વાને, હંસગતિ ચિત ચોરે રે. પ્રાત૦ ૨
અંગોઅંગ અનુપમ ઝીણાં શ્વેત વસ્ત્ર બહુ શોભે રે;
પુષ્પતણાં આભૂષણ જોઈ જોઇ, ભક્તતણાં મન લોભે રે. પ્રાત૦ ૩
મેઘ સરીખેરે ઘેરે સાદે, બોલતા બહુનામી રે;
ભક્ત મનોરથ પૂરણ કરતા, પ્રેમાનંદના સ્વામી રે. પ્રાત૦ ૪

પદ ૨

પ્રાતસમે શ્રીસ્વામિજીનાં, ચરણ ચિહ્ન ચિતવિયે રે; પ્રાત૦ ટેક
સ્વસ્તિ જવ જાંબુ ધ્વજ રેખા, અંતરમાં ગોઠવિયે રે. પ્રાત૦ ૧
કુલિશ કમળ અંકુશ અષ્ટકોણ, જમણે ચરણે સંભારૂં રે;
વામ પદે મત્સ ત્રિકોણ કલશ ખરી, વ્યોમ ધનુષ શશિ ધારૂં રે. પ્રાત૦ ૨
જમણે ચરણે અંગોઠા ઉપરે, નખમાંહી ચિહ્ન જોઇ રે;
પે'લી ને છેલી આંગળીએ, તિલ તેમાં રાખું મન ટોઇ રે. પ્રાત૦ ૩
રાતા ને ચડિયાતા નખ દશે, આંગળિયોના જોવું રે;
પ્રેમાનંદ જોઇ પાની ઘુંટી, પિંડીમાં મન પ્રોવું રે. પ્રાત૦ ૪

પદ ૩

પ્રાતસમે ઉઠી પુરુષોત્તમની, મૂરતિમાં મન ધરિયે રે; પ્રાત૦ ટેક.
એ અવસર જે આડ કરે તે, પાપ જાણી પરહરિયે રે. પ્રાત૦ ૧
જાનું જુગલ જોઇને સુંદર, સાથળ શોભા સારી રે;
વામ સાથળમાં ચિહ્ન એક નિરખું, શ્યામ કટિ લાગે પ્યારી રે. પ્રાત૦ ૨
કમળ સરિખી નાભી ઉંડી, ત્રિવળી ઉદર માંહી રે;
ચડિયાતી છાતીમાં સુંદર, છાપ ચિહ્ન સુખદાઇ રે. પ્રાત૦ ૩
ગજેની સુંડ સરીખા ભુજદંડ, શોભાના ભંડાર રે;
પ્રેમાનંદ કહે મનમાં ધારું, કરવર અભય ઉદાર રે. પ્રાત૦ ૪

પદ ૪

પ્રાતસમે ઉઠી સુંદર મુખની, શોભા મનમાં સંભારું રે; પ્રાત૦ ટેક.
તન મન ધન શ્રીપુરુષોત્તમના, વદનકમળપર વારૂં રે. પ્રાત૦ ૧
અધર બિંબફળ દશન કુંદકળી, નાસાશુક ચિત્ત ચોરે રે;
ગોળ કપોળે શોભે સુંદર, તીલ એક જમણી કોરે રે. પ્રાત૦ ૨
લોચન લાલ કમળદળ સરખાં, રેખા માંહી રૂપાળી રે;
ભ્રકુટી કુટીલ વિશાળ ભાલમાં, તિલક કેસર મરમાળી રે. પ્રાત૦ ૩
સુંદર મસ્તક શિખા મનોહર, સંભારૂં હું જ્યારે રે;
પ્રેમાનંદ કહે સ્વામિ મારા, સદા દેખાજો ત્યારે રે. પ્રાત૦ ૪

રાગ ભૈરવી પ્રભાત પદ ૧

આવો મારા હૈડા કેરા હાર, વાલમ વારણે જાઉરે; આવો૦ ટેક.
મોહન મુખડું નિરખું સુંદર, શ્યામળિયા શિરદાર;
તન મન પ્રાણ લેઇને વારું, વારણે વાર હજાર. વાલમ૦ ૧
રૂપાળા છો રાજીવ લોચન, નટવર નંદકુમાર;
નેણાં મારાં ત્રપત નથી થાતાં, નિરખી પ્રાણ આધાર. વાલમ૦ ૨
મનડું મારૂં મોહી રહ્યું છે, સુંદર જોઇ શણગાર;
માથે મુકુટ રત્ન જડાઉ, કુંડળ મકરાકાર. વાલમ૦ ૩

નીલ કલેવર ચરચિત ચંદન, કટિ પટ પીત ઉદાર;
પ્રેમાનંદ કે' વારૂં વદનપર, કોટિ મદન વાર વાર. વાલમ૦ ૪

પદ ૨

આવો મારા મીઠડા બોલા માવ, વાલમ વહાલા લાગોરે; આવો ટેક.
વાલમ મુજને વહાલા લાગો, બહુ નટવર સુંદર નાવ;
હેત કરી હૈયાપર રાખું, રસિયા જાદવરાવ. વાલમ૦ ૧
પલંગ ઉપર પધરાવું પ્યારા, દૂધડે પખાળું પાવ;
ભૂધર ભેટું પ્રેમ કરી મારે, ઘણા દિવસનો ભાવ. વાલમ૦ ૨
કેશર ચંદન ચરચી કરું. ફૂલડામાં ગરકાવ;
આંખલડીથી અળગા ન મેલું, શોભાના દરિયાવ. વાલમ૦ ૩
જેમ રાજી રહો તેમ કરૂં હરિ, ન જોવું ન્યાય અન્યાય;
પ્રેમાનંદના નાથજી તમપર, પ્રાણ કરૂં નોછાવ. વાલમ૦ ૪

પદ ૩

આવો ઓરા રસિયા રાજીવનેણ, જીવન જોઇને જીવુંરે; આવો૦ ટેક.
નટવર નાગર શોભાના સાગર. સુંદરવર સુખદેણ;
આંખલડીમાં અમૃત વરસે, વહાલાં લાગે વેણ. જીવન૦ ૧
મુખની મીઠી વાતો સાંભળતાં, મનડું થયું છે મેણ;
કેશવ તમ કેડે ભમતું ફરે છે, જંપ નથી દિનરેણ. જીવન૦ ૨
લોક કુટુંબ સઉ કુટી થાકયા, કોઇનું ન માને કેણ;
પ્રિતમ તમ સંગ પ્રીત બંધાણી, જાણી સાચા સેણ. જીવન૦ ૩
સંસારિયા સઉ ઝેર થયા જાણે, જેવું કડવું અફેણ;
પ્રેમાનંદના પ્યારા તમ વિના, કયાંયે ન સુખચેણ. જીવન૦ ૪

પદ ૪

માણિગર મોરલીવાળા મીત, ગિરિધર ઘેલડી કીધીરે; માણિગર. ટેક.
મુખ તણા મરકલડાઇમાં, પ્રિતમ જોડી પ્રીત;
નેણતણે નજારે મારૂં, ચોરી લીધું ચિત્ત. ગિરિધર૦ ૧

મોહન મોરલી અધર ધરીને, ગાઇએ સુંદર ગીત;
આંગણિયે મારે ઉભા આવી, કરતાં લટકાં લલીત. ગિરિધર૦ ૨
લાવણ્યતા જોઈ મોહી રહી જાણે, ચિત્ર આલેખ્યાં ભીંત;
એવાને એવા આવી વસ્યા મારા, અંતરમાંઇ અજીત. ગિરિધર૦ ૩
ગોવિંદ હવે કયાંય ન ગોઠે, વાત થઇ વિપરીત;
પ્રેમાનંદના નાથજી હવે, રાખો હજુરમાં નિત. ગિરિધર૦ ૪

રાગ રામગ્રી–પદ ૧

નાથ રહો મારા નેણુમાં, હરિ આવા ને આવા;
તન મન જાઉં વારણે, તમ ઉપર માવા. નાથ૦ ટેક.
રાખીશ જતને જીવમાં, નહિ દેઉં જાવા;
દુર્લભ ઘણા છે રાજના, દરશન દેવને થાવા. નાથ૦ ૧
સુંદર મુખ છબી જોઇને, લોભાણાં છે નેણાં;
વહાલાં લાગે છે મુખનાં, મીઠાં મીઠાં વેણાં. નાથ૦ ૨
આંખડલી અમૃતે ભરી, રૂપાળી છે રેખું;
અતિ આનંદ સુખ ઉપજે, તમને જ્યારે દેખું. નાથ૦ ૩
નખશિખ શોભા અંગની, જોઇ લાજે છે કામ;
પ્રેમાનંદ જોઇ રાજને, આનંદ આઠો જામ. નાથ૦ ૪

પદ ૨

ધર્મકુંવર ઘનશ્યામજી, મારા પ્રાણુતણા આધાર;
નિમખ ન મેલું વેગળા, મારા હૈડાના હાર; ધર્મ૦ ટેક.
જીવું છું જીવન જોઇને, નેણુંના શણગાર;
જીવત સુખ મારૂં માવપર, વારૂં વારમવાર. ધર્મ૦ ૧
રૂપ શીલ ઉદારતા, ગંભીર ગુણધામ;
મૂરતિ તમારી માવજી, ભક્ત પૂરણકામ. ધર્મ૦ ૨

ભાગ્ય મારાં શું રે વર્ણવું, કહ્યામાં નાવે;
મુનિવરને મોંઘા ઘણા, તે ભેટયા મુને ભાવે. ધર્મ૦ ૩
અનેક જનમને આદરે, આંખડી આગે;
આ ઉભા અલબેલડો, પ્રેમાનંદ પાય લાગે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૩

આજ સફળ થઇ આંખડી, જોઈ છબી સુખકારી;
શોભા શ્રીઘનશ્યામની, ત્રિભુવનથી ન્યારી; આજ૦ ટેક.
ભાલ વિશાળમાં શોભતી, કેસરકેરી આડ;
ચાંદલિયો કંકુતણો, જોયા કેરી ચાડ. આજ૦ ૧
ભ્રકુટી વાંકી નાસા નમણી, લોચન રંગચોળ;
શોભે છે ચિતડુ ચોરતા, રૂડા કરણ કપોળ. આજ૦ ૨
નાની નાની મુહર ફુરતી, અધરબીંબ રૂડા;
હસતુ વદન જોઈ જીવમાં, ધાટ નવ થાયે કૂડા. આજ૦ ૩
ચિબુકતણી શોભા ઘણી. કંઠ કંબુ સમાન;
ઉન્નત ઊર છબી નિરખે, પ્રેમાનંદ ધરી ધ્યાન. આજ૦ ૪

પદ ૪

ધન્ય ધન્ય રસના માથરી, વર્ણવે રૂપ હરિનું;
આવાગમન એણે મટે, દુઃખ જમની પૂરિનું; ધન્ય૦ ટેક.
સંભારતાં સુખ ઉપજે, હરિના નખશિખ અંગ;
આનંદનિધિ સુખ ઉપજે, ચડે ચોગણો રંગ. ધન્ય૦ ૧
ભુજા જુગલ જગદીશની, શોભે શોભા ધામ;
ચિહ્ન સહિત સંભારતાં, નવ વ્યાપે કામ. ધન્ય૦ ૨
ત્રિવળી સહિત શોભે ઘણું, ઉદર અતિ સુખકારી;
ઉંડી નાભી સંભારતાં, સુખ થાયે છે ભારી. ધન્ય૦ ૩
કટિ સુંદર શ્રીકૃષ્ણની, શોભા સાથળ કેરી;
પ્રેમાનંદ કે' સંભારતાં નાશે અધર્મ વેરી. ધન્ય૦ ૪

પદ ૫

ધન્ય ધન્ય મારા મનને, સ્વામિને સંભારે;
અસત્ય આકારને પરહરી, સત્ય રૂપને ધારે; ધન્ય૦ ટેક.
મનરે વાણી પોંચે નહિ, નિગમ નવ જાણે;
તે મૂરતિના અંગને, ચિતવી ઉર આણે. ધન્ય૦ ૧
ઘુંટણ શ્રીમહારાજના, પિંડી ઘુંટી ને પાની;
ફણાને અ ગળીયો નખસહિત, નિરખે ભાગ્ય માની. ધન્ય૦ ૨
જમણા અંગુઠાના નખમાં, ચિહ્ન રાખું સંભારી;
અરુણ તળામાં ઓપી રહી, ઉર્ધ્વરેખા છે પ્યારી. ધન્ય૦ ૩
સોળે ચહ્ન શોભી રહ્યાં. તળામાંઇ વિશેખે;
અવર કવિ કયાથી વરણવે, પ્રેમાનંદ નિત્ય દેખે. ધન્ય૦ ૪

પદ ૬

શોભા શ્રીધનસ્યામની, વર્ણવ્યામાં નાવે;
નીત્ય નવી વર્ણવે શેષજી, તોયે પાર ન પાવે; શોભા૦ ટેક.
શ્વેત વસન શોભે ઘણુ, સર્વે અંગે હરિને;
શ્વેત પાઘ શિર ઉપરે, બાંધી પ્રીત કરીને. શોભા૦ ૧
શ્વેત અંગરખી અંગમાં, ઓઢયો શ્વેત દુસાલો;
શ્વેત ધોતીને શોભાડતા, શોભે ધર્મનો લાલો. શોભા૦ ૨
શ્વેત હાર તોરા પાઘમાં, કડાં બાજુ બિરાજે;
શ્વેત શોભા સર્વે અંગમાં, જોઇ રતિપતિ લાજે. શોભા૦ ૩
શ્વેત વસન શ્વેત ભૂષણ, સદા શ્રીહરિ ધારે;
એ છબી નીત નીત નિરખી, પ્રેમાનંદ પ્રાણ વારે. શોભા૦ ૪

રાગ રામકલી–પદ ૧

આજ હું આવીતું મુખ માવાનું જોવા,
ઘરનાં જાણેછે ગઇછે ગાવડલી દોવા. આજ૦ ૧
મુખની લાવણ્યતા મીઠીરે વાણી,
સાંભળતામાં એની હું તો મનમાં લોભાણીરે. આજ૦ ૨

ભાલ તિલક કેસરનું રે કીધું,
નયણુંને ચાળે મારૂં મન હરી લીધું રે. આજ૦ ૩
માયા લાગી છે મુને એનારે મુખની,
શું કહું વાત અલૌકીક સુખની રે. આજ૦ ૪
બ્રહ્માનંદના સ્વામીને નીરખી,
હેત ઘણેરે મારા હૈડામાં હરખી રે. આજ૦ ૫

પદ ૨

આજ મારો જનમ સુફળ થયો આલી;
છેલછબીલો આવ્યા મારે મંદિર ચાલી રે. આજ૦ ૧
માથે મુગટ ગળે મોતીડાંની માળા,
ચીત્તડાંને ચોરે એના નયણુંના ચાળા રે. આજ૦ ૨
જરકસી પાઘ કેસરીયે રે વાગે,
અલબેલો આવી ઉભા નયણુંને આગે રે. આજ૦ ૩
કરી હસીને તાળી રે લીધી,
કરૂણા કરીને મુને સોહાગણ કીધી રે. આજ૦ ૪
બ્રહ્માનંદનો સ્વામી સ્યામળીયો;
આજ મારો વાલો આવી અઢળક ઢળીયો રે. આજ૦ ૫

પદ ૩

આજ અલબેલો રંગ રમીયા રે રજની,
સુખની વાત કહું મારી સજની રે. આજ૦ ૧
મોલીડાને ઉપર છોગલાં રે મેલી;
વહાલોજી પધાર્યા મારે મંદિર હેલી રે. આજ૦ ૨
નૌતમ રૂપ અનુપમ જોઇને,
મનડું રહ્યું છે મારૂં વહાલાજીસું મોઇને રે. આજ૦ ૩
લોકની લાજ મરજાદા રે મેલી,
ખાંત કરીને મારા પીયુજીસું ખેલી રે. આજ૦ ૪
બ્રહ્માનંદના સ્વામીને સંગે;
આનંદ વાધ્યો અલૌકીક અંગે રે. આજ૦ ૫

પદ ૪

ધન્ય વ્રજનારી જેણે વહાલો વશ કીધા,
પ્રાણજીવનજી અધરરસ પીધા રે. ધન્ય. ૧
જેનું રે ધ્યાન ધરે ત્રીપુરારી,
તે આંગણ નચવે વ્રજનારી રે. ધન્ય. ૨
જે કારણ મુનિ મુખ નવ બોલે,
તે ગોપી જન સંગે ડોલે રે. ધન્ય. ૩
જેનો પાર વેદ નહીં પાવે,
તે ગ્વાલ સંગ રંગભર ગાવે રે. ધન્ય. ૪
બ્રહ્માનંદ કહે ધન્ય નારી,
જેને હેતે હળ્યા ગિરિધારી રે. ધન્ય. ૫

રાગ પ્રભાતી—પદ ૧

આજ સખી મને સુપનું લાધું, અવિનાશી ઘેર આવ્યા રે;
ભૂધરજીને ભાવ કરીને, મંદિરમાં પધરાવ્યા રે. આ. ૧
જરકસી પાઘે જરકસી વાઘે, અંતરમાં રસબસતા રે;
આવીને ઉભા મારી આગે, હરિવર સુંદર હસતા રે. આ. ૨
રમઝમ કરતાં મનડું હરતા, સુંદર મોરલી હાથે રે;
લલિત નવીન કલંગી લટકે, મેલ્યાં છોગાં માથે રે. આ. ૩
મૂર્તિ નવલ મનોહર મીઠી, મીઠી મુખની વાણી રે;
સુંદર વરની સુંદર શોભા, જોઇને હું લોભાણી રે. આ. ૪
મોહનજીને મળતાં હું તો, અતિશે આનંદ પામી રે;
આવી વહાલો અઢળક ઢળીયા, બ્રહ્માનંદનો સ્વામી રે. આ. ૫

પદ ૨

આજ સખી આનંદ મારા અંગમાં, રસીયો રંગભર રમીયા રે;
અલવીલો અલબેલો વહાલો, ગિરિધર મનડે ગમીયા રે. આ. ૧
કુણ જાણે જે શાં તપ કીધાં, ભૂધરને મન ભાવી રે;
જગજીવન પોતાની જાણી, બાંહ્ય ગ્રહી બોલાવી રે. આ. ૨

માન દેઇ સુંદર વર મુજને, કહાન સોહાગણ કીધી રે;
ભાવ કરી હઈડામાં બીડી, બીડી મુખમાં લીધી રે. આ. ૩
ગુણવંતે સુંદર ગિરિધારી, અવગુણીયા વીસાર્યા રે;
મતવાલો મારે મંદિરીએ, પ્રીત સહિત પધાર્યા રે. આ. ૪
રંગ ભીનો મનમોહન રમીયો, સેજલડી મુજ સાથે રે;
સજની મારો જનમ સુધાર્યો, બ્રહ્માનંદને નાથે રે. આ. ૫

પદ ૩

આવોને અલબેલા વહાલા, રંગભર ભેળાં રહીએ રે;
મળ્યાનો નટવર મોહનજી, લાભ અમોલક લઈએ રે. આ. ૧
મનમાં કોડ ઘણા છે મુને, મળવા તમને માવા રે;
મે'રે કરી મારે મંદિર આવો, પ્રેમે અધર રસ પાવા રે. આ. ૨
છબી તમારી છેલ છબીલા, લાગે મુજને પ્યારી રે;
ઓરા આવો રમીએ આપણ, ગુણવંતા ગિરિધારી રે. આ. ૩
તમ સારૂ સહીયાં ત્રીકમજી, લોકડીયાનાં મે'ણાં રે;
સેજડીયે આવી સુંદર વર, તૃપ્ત કરો મારાં નેણાં રે. આ. ૪
ઝાઝું શું કહી દાખું જીવન, પ્રાણ થકી છો પ્યારા રે;
બ્રહ્માનંદના શ્યામ સનેહી, નટવર રો' માં ન્યારા રે. આ. ૫

પદ ૪

આવોને અલબેલા આપણ, વાલમ કરીએ વાતું રે;
જોયા વિના તમને જગજીવન, અંતર સુખ નથી થાતું રે. આ. ૧
મનમાં હુંસ ઘણી છે મારે, મળવાને મોરારી રે;
આવોને હવે આળસ મેલી, વાલમ જાઉં હું વારી રે. આ. ૨
બીજે મારૂં મન નવ માને, તમ સાથે એક સાજું રે;
અંતરની જાણી અવિનાશી, શું કહીએ મુખ ઝાઝું રે. આ. ૩
નટવર આવો કંઠ લગાવો, ભાવે સામું ભાળો રે;
રંગ ભીના મોહન રંગીલા, રંગની રેલુ વાળો રે. આ. ૪

અવગુણ મારા ચિત્ત મત ધરજો, જો જો બિરૂદ તમારૂં રે;
બ્રહ્માનન્દ કહે વદન દેખાડી, મેટો દુઃખડું મારૂં રે. આ. ૫

રાગ પ્રભાતી–પદ ૧

આજ ઉજાગરો મોહ્ણુ દીસે હરી, પ્રાત સુધી કેની સાથે જાગ્યા;
પાઘના પેચ ચઉ દીશ છૂટી રહ્યા, વદન કાજળ તણા દાગ લાગ્યા. આ. ૧
આળસ અંગમાં થાક લાગ્યો અતિ, અધર તંબોળની રેખ રાતી;
ફૂલ ગળે માળ તે અતિ ચોળાઇ ગઈ, માલ મોતી તણાં ચેન છાતી. આ. ૨
કપટ મેલો હવે નાથ સાચું કહો, આજ કેને તમે હાથ આવ્યા;
પાલટી મોજડી પડી રહી પાંભડી, લાલજી ચીર ક્યાં થકી લાવ્યા. આ. ૩
કામરૂ દેશની મળી કોઈ કામની, મંત્રે બાંધ્યા તેની કેડ ડોલો;
બ્રહ્માનંદ કહે હરી વાત પૂછુ ખરી, બીઓ માં અમથકી સાચું બોલો. આ. ૪

પદ ૨

આજ પ્રરભાતના અસુરા આવીયા, લાલ ક્યાં એવડી વાર લાગી;
કુસમની સેજ મેં સજી તમ કારણે, જોઈ જોઇ વાટડી રેણ જાગી. આ. ૧
અમ ઘરે આવતાં દુરખ શુ દીઠલું, ત્યાં જઈ અધિક શું સુખ માન્યું;
કોલ મુજને દેઈ ગયા ઘેર કોઇને, જાદવા તમારૂં સાચ જાણ્યું. આ. ૨
વિસ ગાળ્યું દૈયે તોય નવ વદાડો, રીશ મેલી કરી ઈશ રહો છો;
સાચ તેને ઘરે રળો છો શ્યામળા, કપટના વાત અમ પાસે કહો છો. આ. ૩
જડી બુટી દેઈ કાંઇક જાદુ કરી, તમારૂં લીધલું ચિત્ત તાણી;
બ્રહ્માનંદ કહે તેનું વદન જોયા વિના, નાથ લેતા નથી અન્ન પાણી. આ. ૪

પદ ૩

પધારો પધારો નાથ કરૂણા કરી, શ્યામળા એકલાં સુખ ના'વે;
ગાળી એકાંત ગલ બાંહી નાખ્યા વિના, ઘોર તમ રાત તે કેમ જાવે. ૫. ૧
દીનબંધુ તમે સમુદ્ર છો દયાના, લાલ મુજ ઉપરે દયા લાવો;
પ્રીત રીતે કરી સેજમેં પાથરી, આપવા સુખ રંગ રેલ આવો. ૫. ૨

વાટડી જોઇને રહી છું વાલમા, ભેટવા તણી મન આશ ભારી;
સુખ તણા ધામ આરામ છો સંતના, શ્યામ પુરી કરો હામ મારી. પ. ૩
હેતની વાત કરી બાંહી ઝાલો હસી, ભુધરા ભાવની દૃષ્ટિ ભાળો;
બ્રહ્માનંદ કેરડા નાથ રંગ રમીને, વાલમા રંગની રેલ વાળો. પ. ૪

પદ ૪

કુણ તપ કીધલાં વ્રજતણી વનિતા, રંગ ભીનો જેને સંગ રાતા;
ઝળકે તે વદન નિસ રંગ મચવે ઝડી, ઘડી મેલી નથી દૂર જાતા. કુ૦ ૧
કોટી કલપાંત લગ નિમ વ્રત કરતાં, જેનો લક્ષ ઉરમાંહી નાવે;
તે વ્રજ વનિતાતણે વાંસે ફરે, કાનુડો કાનુડો કઈ બોલાવે. કુ૦ ૨
કાળના કાળ ભુપાલ ભુપોતણા, બિવાર્યા અલ્પ ભય થકી બીવે;
મહાજનતણા અન્નની રૂચી નહીં, પ્રમદા તણી યે ગ્રાસ પીવે. કુ૦ ૩
પરાપરે પાર તે પાર પરમાત્મા, વેદની ન પહોંચે તહાં વાણીઃ
બ્રહ્માનંદ કહે વ્રજનારને વાટમાં, દાણ રોકી લીએ થઇ દાણી. કુ૦ ૪

રાગ ભૈરવ પદ ૧

પ્રાણ સનેહી ઘરૂં આવો, અબ પિયરા, હીયરા ધીર ધરત નહીં મેરા. પ્રાણ. ટેક.
દરશ વિના દિલ દાહ ન બૂઝત, નહીં સુઝત કછુ કાજ અનેરા. પ્રાણ. ૧
રસિક પિયા ઘનશ્યામ મનોહર, રજની દિવસ રહો દગનેરા. પ્રાણ. ૨
ચાતક નિરંતર ચિત્તમેં, તલખત નામ રટત હરિ તેરા. પ્રાણ. ૩
બ્રહ્માનંદ ઉર નેહ વધારેન, ભવજળ તારન હો તુમ બેરા. પ્રાણ. ૪

પદ ૨

છેલ ચતુર ઘનસ્યામ સનેહી, પ્રાણજીવન મેરે ૯ ન પધારો. છેલ. ટેક
દૂર રહે દુઃખ હોત હે પ્રીતમ, નિકટ આય તન તાપ નિવારો. છેલ. ૧
દીનબંધુ સુખસિન્ધુ સાંવરે, અશરણશરણ હે નામ તુમારો. છેલ. ૨
ખાન પાન ધન ધામ ધરાદિક, તુમ બિન સર્વે સુખ ગલત નકારો. છેલ. ૩
બ્રહ્માનંદ કહત હરિ મેરો, દરશ પરસ કરી જનમ સુધારો. છેલ. ૪

પદ ૩

શ્યામ ચતુર વ્રજરાજ પધારો, તુમ બિન વિરહ અગ્નિ તન તાવે. શ્યામ. ટેક.
અંખી ભઇ હેરત પંથ અંખીયાં, ભોજન પાન કછુ નવ ભાવે. શ્યામ. ૧
મીલન કાજ તલખત મન મેરા, બિન દેખે અતિશય અકલાવે. શ્યામ. ૨
જ્યું મત્સી જળસે હોય ન્યારી, પયહુસે કછુ શાંતિ ન પાવે. શ્યામ ૩
બ્રહ્માનંદ કહત હરિ તુમ બિન, અંતરકો દુઃખ કોન મીટાવે. શ્યામ. ૪

પદ ૪

સુખ સાગર ઘનસ્યામ છબીલે, તુંમ જીયકે સાચે હિતકારી. સુખ ટેક.
શરણુ આયેકી હોત સહાઇ, ભવસંકટ મેટણુ ભયભારી. સુખ. ૧
નિજ જનકે ગુનકે તુમ ગ્રાહક, ઓવગુન સબ બિધિ દેત બિસારી. સુખ. ૨
જઠર અગ્નિસે જતન કિયે, તુમ, આજહુ અન્ન જળ દેત સંભારી સુખ. ૩
પ્રાનપ્રિયા તેરી કરણાકે પર, બ્રહ્માનંદ જાત બલિહારી. સુખ. ૪

રાગ રામકલિ પદ ૧

હો રંગીલે શ્યામરે રે, મેં તેરી નિજ દાસી.
મેં હું ચેરી મેહરમ તેરી, ચરનકમળકી નિવાસી. હો૦ ૧
નિમખ ન ભુલું નાથ નિરંતર, અંતર ચરન ઉપાસી;
અહોનિસ હરખ ભરી મેરી અખિયાં, પ્રિતમ તેરી પ્યાસી. હો૦ ૨
સુંદર વદન મનોહર સુરત, નટવર છબી અબિનાશી;
બ્રહ્માનન્દ નિરખહે તોય મુખ, તબ મોય સબ દુઃખ જાસી. હો૦ ૩

પદ ૨

હો રંગીલે શ્યામરે રે, તુમ મેહરમ હો મેરે;
મેં બંદી પ્રીતમ તમ સંદી, હાથ બેંકાણી તેરે. હો૦ ૧
જોગ યજ્ઞ તીરથ બરતાદીક, દેવી દેવ ઘનેરે;
ઇનસે કાજ સરે નહીં કબહુ, એ સબ માયા કેરે. હો૦ ૨
ઓર ઠોર મન ભ્રમે નહીં મેરો, ચરન કમળ ચિત્ત ડેરે;
બ્રહ્માનન્દ કહે મનમોહન, રહો મેરે અખિયન નેરે. હો૦ ૩

પદ ૩

હો રંગીલે શ્યામરે રે, અબ ઉઠકે હસી હેરો;
આયે ગ્વાલ બાલ દરશનકું, અંતર હરખ ઘનેરો. હો૰ ૧
દિનકર ઉદે ભયો હે પ્યારે, સબ મીટ ગયો અંધેરો;
અબ તો સમય ભયો મનમોહન, ગૌ ચરાવન કેરો. હો૰ ૨
કીજે સ્નાન દાન કરુણા નિધિ, પીત વસન અંગ પહેરો;
બ્રહ્માનન્દ હરખ અતિ અંતર, બદન બિલોકિત તેરો. હો૰ ૩

પદ ૪

હો સલુને શ્યામરે રે, અબ દરશન દીજે;
અંતર આશ દાસ સબ ઠાડે, તા પર કરુણા કીજે. હો૰ ૧
બીન દર્શન વ્યાકુળ બ્રજબિનતા, લાલ અરજ સુની લીજે;
ઇતની નિંદ કહા મેરે પ્યારે, આળસ તજકે ઉઠીજે. હો૰ ૨
બહુત અબેર ભયો મેં બલ જાઉં, પય સાકર ઉઠ પીજે
બ્રહ્માનન્દ વદનકી પ્યાસી, દેખ દેખ છબી જીજે. હો૰ ૩

રાગ પ્રભાતિ–પદ ૧

પ્રાત થયું પંખી બોલ્યાં, જાગો જીવન મારા;
આળસડું મેલીને ઉઠો, હરિ પ્રાણ થકી પ્યારા. પ્રાત.
મહી વલોવા ધેનુ દોવા, ઉઠી મહીયારી;
માવ તમારું મુખડું જોવા, આવી ઉભી બા'રી. પ્રાત. ૧
કોમળ દાતણ તયાર કરીને, લાવીને ધરિયું;
કંચન કેરી ઝારીમાં જળ, જમુનાનું ભરિયું. પ્રાત. ૨
તાજું માંખણ જમવા આપું, ઘૃત સાકર ને પોળી;
બ્રહ્માનન્દના નાથ ઉઠો, જાઉં મુખ ઉપર ઘોળી. પ્રાત. ૩

પદ ૨

જાગો જાગો જગજીવન વહાલા, ગુણિયલ ગિરિધારી;
દાસ તમારાં દર્શન કાજે, તલસે નર નારી. જાગો૰

સંત ગઈ પરભાત થયું, દીસે રવિનું અજવાળું;
ઉઠોને અલબેલા મુખડું, ભાવેથી ભાળું જાગો૦ ૧
ગિરિધરજી ગોઠીડા આવ્યા, સૌ થઇને ભેળા;
હાવકી મારા નાથ થઇ, ગાયો ચાર્યાની વેળા. જાગો૦ ૨
મહિયારી ઘર કામ મેલીને, આવી ઉભી બારણીએ;
બ્રહ્માનન્દના નાથ ઉઠો, જાઉં વાલમ વારણીએ. જાગો૦ ૩

પદ ૩

ઉઠોને અલબેલા પ્રીતમ, મોહન વનમાળી;
માનનિયોનાં મન હરવા, વાઓ વંસી રૂપાળી. ઉઠો૦
મહીડાં લઇ મહિયારી ચાલી, પોઢેલા જાણી;
લાલજી રોકી દાણ લિયો, મારા ડોલરિયા હાણી. ઉઠો૦ ૧
સૂરજ ઉગ્યે સ્યામળિયા, એવી નિદ્રા કેમ આવી;
કહાનજી તારે કારણે, કાજુ દાતણિયું લાવી. ઉઠો૦ ૨
રેણુ ગઈ રવિ જ્યોત થઇ, છૂટયા ગાયોના ગાળા;
બ્રહ્માનંદના નાથ આવ્યા, સર્વે તેડવા ગોવાળા. ઉઠો૦ ૩

પદ ૪

પ્રાણજીવન શું પોઢી રહ્યા, ઉઠો આળસડું મોડી;
મુખડું જોવા મુનિવર આવ્યા, ઉભા કર જોડી. પ્રાણ૦
દોણું વલોણું મેલીને સર્વે, આવી વ્રજનારી;
મોરલડી સુણવાની મનમાં, આશા છે ભારી. પ્રાણ૦ ૧
રૂપાળો શિર બાંધો રેંટો, ગૂઢે રંગ ઘેરો;
અજબ સુરંગી આંગલડી, પ્યારા મોહનજી પેરો. પ્રાણ૦ ૨
બાજુ કાજુ બેરખડા ધરો, હેમ કડાં હાથે;
બ્રહ્માનન્દ વારી જાય, તારી મૂર્તિને માથે. પ્રાણ૦ ૩

રાગ પ્રભાતિ–પદ ૧

જાગો ગિરિધારી જાઉં, વદન ઉપર વારી;
પ્રાત ભયો પ્રાણનાથ, જાગો ગિરિધારી. ટેક.
જન સમાજ દર્શ કાજ, ઠાઢે સબ દ્વારી;
ઉઠો મહારાજ આજ, કીજે અસવારી. પ્રાત. ૧
સુખનિવાસ ખડે દાસ, દર્શ આશ ભારી;
ગગન ભાસ રવિ ઉજાસ, તમર ત્રાસ ટારી. પ્રાત. ૨
મેવા મિષ્ટાન્ન આન, ઠાન કનક થારી;
કમળા અતિ હરખ માન, લીને કર ઝારી. પ્રાત. ૩
ભયો સવાર દયા ધાર, ઉઠીએ મોરારી;
બ્રહ્માનન્દ વાર વાર, જાવત બલિહારી. પ્રાત. ૪

પદ ૨

ઉઠો નન્દલાલા વારી, વિશ્વજીવન વહાલા;
ઠાઢે સબ ગ્વાલ બાલ, ઉઠો નન્દલાલા. ટેક.
ગઇ રેન દોહન ધેન, ઉઠી બ્રજબાલા;
વાતે શુભ વેન લેન, આયે સબ ગ્વાલા. ઠાઢે૦ ૧
સખા સાન કરત કહાન, તાન ગાન તાલા;
પ્રગટયો અબ ભાન, પ્રાણજીવન પ્રતિપાલા. ઠાઢે૦ ૨
કુર તુર ધૃત ભૂર, સ્વાદમેં રસાલા;
કમળા કર્પૂર લે, હજૂર ખરી થાલા. ઠાઢે૦ ૩
સખકે શુભ સદન સ્વામી, કોટી મદન કાળા;
બ્રહ્માનન્દ દર્શ દાન, દીજીએ કૃપાળા. ઠાઢે૦ ૪

પદ ૩

અંતર પટ ખોલો, હાંરે હમસે હસી બોલો;
કૃપાકે નિધાન કહાન, અંતર પટ ખોલો. ટેક.
નાગ નાથન નાથજીને, બાંધ ઘુ હિંડોલો;
નટવર છબી નિરખ હરખ, નાંખુગી ઝોલો. કૃપા૦ ૧

કનક જડિત પોંચી કર, મુગટ શિર અમોલો;
સુથની અરુ શોભિત અતિ, પહેરાઉ ચોળો. કૃપા૦ ૨
ઠાઢે નર નાર દ્વાર, કછુક અંતર તોલો;
આયે બલભ્રાત નાથ, કરુણા કર જોલો. કૃપા૦ ૩
ઉઠો બલવીર નીર, ગરમસેં અંઘોલો;
બ્રહ્માનન્દ પાસ રખો, સેવા કાજ ગોલો. કૃપા૦ ૪

પદ ૪

મેલો આળસ માવા, દઉં માખણ મહી ખાવા;
જશોમતી કહે હાથ જોડી, મેલો આળસ માવા. ટેક.
આયા સબ ગ્વાલ બાલ, તમને બોલાવા;
તે સંઘાથે નાથ તમારે, જાવું ધેન ચરાવા. જશો૦ ૧
ગોપિજન ગ્રામ કેરાં, મનને લલચાવા;
કેમ થયા છો કહાન વારી, નિદ્રાવશ આવા. જશો૦ ૨
ઉઠો અલબેલા હરિ, મોરલી મીઠી વાવા;
પેહેરો તન વસન પીત, ગીત મધુરાં ગાવા. જશો૦ ૩
દાતણ તૈયાર શ્યામ, ગરમ જલ કરાવા;
બ્રહ્માનન્દ પાસ દાસ, હાજર નવરાવા. જશો૦ ૪

રાગ ભૈરવ–પદ ૧

કમલાવર ઉઠો તો કાજુ, નિરખું વદન તમારું રે;
મહા મનોહર નૌતમ મૂર્તિ, લઇ અંતરમાં ધારું રે. કમ૦ ૧
કંચન કેરી ઝારી માંહી, નીર ભર્યું અતિ સારૂ રે;
દાતણ કરો હરો સર્વે દુખડાં, આપો સુખ જગન્યારૂ રે. કમ૦ ૨
હરિજન કેરૂ જુથ હરખ કરી, આવી ઉભું બારૂં રે;
જાગો તો જગજીવન જુગતે, આરતડી ઉતારૂં રે. કમ૦ ૩

વદનકમલ જોવા વહાલમજી, મનડું તલખે મારૂં રે;
પ્રાણજીવન સર્વે તમ ઉપર, બ્રહ્માનન્દ કહે વારૂં રે. કમ૦ ૪

પદ ૨

લક્ષ્મીવર લેહરખડા લાલન, ઉઠોને અલબેલા રે;
દાસ તમારાં દર્શન કારણ, આવીને ઉભેલા રે. લ૦ ૧
કાજુ કળી ગુલાબી કેશ, ગજરા મેં ગુંથેલા રે;
જાગો તો જગજીવન તમને પહેરાવું સૌ પહેલા રે; લ૦ ૨
કંચન કેરા થાળ કટોરા, ભોજન શાક ભરેલા રે;
દીનાનાથ જમો કરી દાતણ, વાલમ વહેલા વહેલા રે. લ૦ ૩
ઉઠો તો શિર કેશ ઓળીશું, અરસ પરસ ઉલઝેલા રે;
બ્રહ્માનન્દ કહે વાર કેમ થઇ, કુણે વશ કીધેલા રે; લ૦ ૪

પદ ૩

નારાયણ કમળાવર નૌતમ, જાગો જીવન મારા રે;
પ્રાત થયું બોલ્યાં વન પંખી, ફુલ્યાં કમળ સવારાં રે. ના૦ ૧
ઇંદ્રાદિક નારદ મુનિ આદિ, આવ્યા દેવ અપારા રે;
શિવ નંદિ પારવતી સહિતા, દ્વાર કર્યા ઉતારા રે; ના૦ ૨
વીણા તાલ મનોહર બાજે, મૃદંગતણા ધમકારા રે;
ધેરે મધુરે સાદ ગુણીજન, ગાવે ચરિત્ર તમારાં રે, ના૦ ૩
ભાવે સહિત જમો મનભાવન, ભોજન સારાં સારાં રે;
આળસ તજી મહાપ્રભુ ઉઠો. બ્રહ્માનન્દના પ્યારા રે. ના૦ ૪

પદ ૪

ઉઠોને અલબેલા વહાલા, લક્ષ્મીના વર લેહેરી રે;
અજબ નવીન દુશાલાં ઓઢો, પીતાંબર લ્યો પહેરી રે. ઉ૦ ૧
ગદા પદ્મ કર શંખ ચક્ર લઇ, ખળ નાંખો ખંખેરી રે;
અંતર દયા ધરો અવિનાશી, કરો મહત જન કેરી રે. ઉ૦ ૨

લટકાવો શિર લાલ કલંગી, ઉપરણી સોનેરી રે;
મંદ મંદ મુખ હસો મનોહર, હરિજન સામું હેરી રે. ઉ૦ ૩
સુર નર મુનિવર જુથ મળી સૌ, ઉભાં આંગણુ ઘેરી રે;
બ્રહ્માનન્દના નાથ વદન છબી, નિરખન આશ ઘણેરી રે. ઉ૦ ૪

રાગ ભૈરવ પદ ૧

પ્રાત સમે મારા પ્રાણજીવનનું, મુખડું જોવા જાઇએ રે;
તલવટ રેખા નૌત્તમ નિરખી, અંતર સુખીયાં થાઈએ રે. પ્રાત૦ ૧
દક્ષિણ ગોળ કપોળે તિલનું, શ્યામ ચિહ્ન ચિત્ત લાઇએ રે;
શ્રવણ વામમાં શ્યામ બિંદુ જોઈ, કામ ધામ વિસરાઇએ રે. પ્રાત૦ ૨
સુંદર શ્યામ જગાડયા સારુ, ઘેરે સાદે ગાઇએ રે;
ભ્રકુટી ભાલે તિલકને ભાળી, પરમાનન્દ સુખ પાઈએ રે. પ્રાત૦ ૩
નાથજીને આંગણીએ નિત્ય નિત્ય, જાતાં નહીં લજાઇએ રે;
બ્રહ્માનન્દ કહે ભાગ્ય હોય તો, કૃષ્ણતણા કહેવાઈએ રે; પ્રાત૦ ૪

પદ ૨

પ્રાંત સમે પાતળિયા કેરૂં, કોડે દર્શન કરીએ રે;
મહા મનોહર નૌતમ મૂરતિ, લોચનીયામાં ધરીએ રે. પ્રાત૦ ૧
જગજીવનને જગાડવા સારૂં, મંદિરીયામાં ગરીએ રે;
માત જસોમતી રીસ કરે તોય, નિરખીને નિસરીએ રે. પ્રાત૦ ૨
શ્યામળિયાને સારુ સજની, લોક લાજ પરહરીએ રે;
હોંસેથી હડસેલા ખાઇએ, નંદજીની ઓસરીએ રે. પ્રાત૦ ૩
પૂરવ ભવનાં પુણ્ય હોય તો, વહાલમજીને વરીએ રે;
બ્રહ્માનન્દ કહે કહાન કુંવરને, કેડે કેડે ફરીએ રે: પ્રાત૦ ૪

પદ ૩

થયું સવાર ચાલ સખી, જાઇએ નંદરાયને ફળીએ રે;
આ ટાણે આળસ મેલીને, હેતે હેતે હળીએ રે. થ૦ ૧

જદુપતિ કેરે દર્શન જાતાં, ખાળે તોય નવ ખળીએ રે;
ગિરિધર સારુ માળ્યો ખાઇએ, અંગણીએ ટળવળીએ રે. થ૦ ૨
અલબેલાને ઉઠ્યા જાણીને, ચરણ કમળમાં ઢળીએ રે;
ગુંથી હાર ગળે આરોપું, નવલ ગુલાબી કળીએ રે. થ૦ ૩
જશોમતીને ઘેર જોરે જોરે, દળણું લેઇને દળીએ રે.
બ્રહ્માનંદ કહે જેમ તેમ કરીને, મોહનજીને મળીએ રે. થ૦ ૪

પદ ૪

પ્રભાતે ઉઠીને પેહેલું, મુખ જોઇ આવાનું રે;
લોચનિયાથી વહાલું લાગે, મંદિર નંદબાવાનું રે. પ્ર૦ ૧
નવરાં ત્યાં ઉભા ન રહીએ, જે હોય તે લાવાનું રે;
કહાન કુંવરને નીર ગરમ લઈ, નિત્ય દેઇએ નહાવાનું રે. પ્ર૦ ૨
દધી માંખણ ઘૃત સાકર દેઇએ, ખાંતે કરીને ખાવાનું રે;
જગજીવનને જમતા જોઇને, અંતર સુખ થાવાનું રે. પ્ર૦ ૩
ચૌદ લોકના ભોગ સંપત્તિ, વશ એને વાવાનું રે;
બ્રહ્માનંદ કહે મારે જોઇએ, નિત્ય દર્શન આવાનું રે. પ્ર૦ ૪

આરતી સંગ્રહ—

મંગળા આરતી.

રાગ ભૈરવ—પદ ૧

આરતી ઉમંગ સહિત મંગળા ઉતારૂં;
મંગળમય મૂરતીપર તન મન ધન વારૂં. ટેક. ૧
મંગળમય મંડપમેં રાજત દોઉ ભાઈ;
નારાયણ નર સમેત સંતન સુખદાઈ. આરતી૦ ૨
મંગળમય મુનિવર સબ મંગળ ગુન ગાવે;
મંગળમય સબ સમાજ બરન્યો નહિ જાવે. આરતી૦ ૩

મંગળમય દરશ કરત સતિસમાજ આઇ;
મુક્તાનંદ મંગળમય પ્રભુપર બલ જાઇ. આરતી૦ ૪

પદ ૨

મંગળાકો દરશ કરત મુનિવર સબ આવે;
નિરખત મુખારવિંદ પરમાનંદ પાવે. ટેક૦ ૧
મણિમય શુભ્ર મંડપમધ્ય સિંહાસન રાજે;
અગણિત રવિ ચંદ્ર કાંતિ જાહી નિરખી લાજે. મંગળા૦ ૨
વાજત તહાં અતિ ઉમંગ વિવિધભાતી વાજા;
નમત કોટી બ્રહ્મા ભવ ત્રિભુવનકે રાજા. મંગળા૦ ૩
અગણિત ભુવનેશ ઈશ બદ્રિપતી ફાવે;
મુક્તાનંદ પ્રેમમગન ઠાઢો ગુન ગાવે. મંગળા૦ ૪

રાગ ભૈરવ. પદ ૧

આરતી શ્રીકૃષ્ણ દેવ મંગળા તુમારી,
આરતી ઉતારૂં ડારૂં તન મન ધન વારી. આ૦ ટેક. ૧
ઘંટા ઘરીયાર વાજે હોવત ધુની ભારી;
અગ્ર ધૂપ પંચબાતી પાવક પ્રજારી; આરતી૦ ૨
બાજત મૃદંગ તાલ નાચત સુરનારી;
સુરનર મુનિ દ્વાર ઠાઢે જય જય રવકારી. આરતી૦ ૩
અગણિત ભુવનેશ નમત ચરન ચિત ધારી;
મુક્તાનન્દ વાર વાર છબીપર બલહારી. આરતી૦ ૪

રાગ રામકલી–પદ ૧

મંગળ આરતી ઉતારૂં, કનૈયાજીકી મંગળ આરતી ઉતારૂં,
મંગળરૂપ અનુપમ મૂરતિ, ઉરસે પળ ન વિસારૂં. ક. ટેક.૧
ઘર ઘરસેં આયે વ્રજવાસી, દરશનકે હિત ધાઇ,
મંગળ ગાન કરત સબ ગોપી, શોભા બરની ન જાઇ. ક. ૨

બાજત તાલ મૃદંગ ઝાલરી, જય જય ધુનિ ભઇ ભારી,
મુક્તાનન્દ નંદનંદનકી, યા છબીપર બલીહારી. ક. ૩

શૃંગાર આરતી.

રાગ વિલાવર

કરત સિંગાર આરતી ભોર, વિરહકો તાપ સંતાપ મીટત સબ;
નિરખત નટવર નંદકિશોર. કરત. ટેક. ૧
કંચન થાર કપૂરકી બાતી, આરતી ઉતારે ઇંદ્ર કર જોર;
નાચત નભ અપછરા મુદિતમન, દેવ કરત અતિ દુંદભિ ઘોર. કરત૦ ૨
ભવ બ્રહ્માદિક આએ દરશહિત, જય જય શબ્દ હોત ચહુંઓર;
મુક્તાનંદકો નાથ પ્રગટ પ્રભુ, શોભાધામ મદનમદ તોર. કરત૦ ૩

રાજભોગ આરતી.

રાગ સારંગ

રાજભોગકી કીજે, આરતી શ્રી રાજભોગકી કીજે;
નિરખી બદન શ્રીપતીકો સુંદર, જનમ સુફળ કરી લીજે. આ.ટેક.૧
કંચન થાર કપૂરકી બાતી, ઘૃતજુત અનળ પ્રજારી;
અગ્રધૂપજુ કરત આરતી, ભઇ શોભા અતિ ભારી. આ. ૨
ઘનન ઘનન ઘંટા ધુની હોવત, શંખ ઝાલરી વાજે;
નોબત બજત મનહું ઘનગર્જત, ધ્વનિ સુની ત્રિભોવન ગાજે. આ. ૩
સોહે નીરાજનજુત શ્રીપતીમુખ, સબવિધિ શોભા ધામ;
મુક્તાનંદ કે' નાથકી છબીપર, વારૂં કોટીક કામ. આ. ૪

મધ્યાહ્ન સમયનું પદ.

રાગ સારંગ.

સુંદર શ્યામ સુજાન, પોઢે પ્રભુ સુંદર શ્યામ સુજાન;
રાજભોગકી આરતી કીની, ભયો હે દિવસ મધ્યાન. પોઢે. ટેક.૧

સેવકજનકું પ્રસાદી દીની, દિનેહે બિરાપાન;
બંદિજન સારંગ આલાપત, કરત મધુર સુર ગાન; પોઢે. ૨
કમળા કરત સુખદ પગચંપી, સોવત શ્રીભગવાન;
મુક્તાનંદ કે' પ્રભુ સુખસાગર, ગોવિંદ ગુનકે નિધાન. પોઢે॰ ૩

ઉત્થાપન સમયનું પદ. રાગ નટ

દીજીએ દરશનદાન દયાનિધિ દીજીએ દરશન દાન;
સુર નર મુનિ તવ દરશકે કારન આયે હે પરમ સુજાન; દયા. ટેક. ૧
ગંધર્વ સિદ્ધ ચારણ વિદ્યાધર, કરતહે તવ ગુન ગાન.
ગુણિજન ગાન કરત અતિ સુંદર, તોરત નઉતમ તાન; દયા. ૨
વૈષ્ણવવૃંદ કીએ તુમ ઉપર, તન મન ધન કુરબાન
મુક્તાનંદ કે' પ્રભુ મનવાંછિત, કીજીએ શ્રીભગવાન; દયા. ૩

સંધ્યા આરતીનાં પદ.

પદ ૧

આરતી કીજે સહજાનંદ સ્વામી, નટવર રૂપ પ્રગટ બહુનામી આ. ટેક. ૧
શારદ શેષ નારદ ગુન ગાવે, નિગમ નેતિ કહી પાર ન પાવે; આ. ૨
સર્વાતીત અકળ અવિનાશી, જાહી જપત મુનિ સહસ્ત્ર અઠ્યાસી; આ. ૩
માયા જીવ ઇશકે કારન, નરતન ધાર્યો પતિતજન તારન; આ. ૪
અંગોઅંગ પુષ્પ ધરે વનમાળી, હરિજનસંગ બજાવત તાળી; આ. ૫
એહિ છબી રહો નિત્ય નેનુકે આગે, મુક્તાનંદ કર જોરી કે માગે; આ. ૬

પદ ૨

જયદેવ જયદેવ, જય અંતરજામી, જય અંતરજામી:
વાસુદેવ જગવ્યાપક, (૨) નિરગુણ નિષ્કામી. જય. ટેક.
તેજોમય તનુધારી, શ્વેતદ્વિપ સ્વામી; (૨)
મુનિગણ મધ્ય બીરાજે, (૨) અતિ અગણિત નામી. જય. ૧

અનંત ચંદ્ર રવિ સરખા, મહા મુનિવર સંગે; (૨)
ચરણકમળ નિત્ય સેવે, (૨) અતિશે ઉમંગે. જય. ૨
નારાયણ પુરવાસી, અગણિત નરનારી; (૨)
પ્રેમ ઘણે કરી પુજે, (૨) પ્રભુપદ સુખકારી. જય. ૩
બ્રહ્મા ભવ સનકાદિક, નિત્ય દરશન આવે; (૨)
શુક શારદ મુનિ નારદ (૨) નિશદિન ગુણ ગાવે. જય. ૪
પ્રગટ રૂપ પરૂષોત્તમ, હરિ અજ અવતારી; (૨)
મુક્તાનંદ મહાપ્રભપર, (૨) જાએ બલિહારી; જય. ૫

પદ ૩

જયદેવ જયદેવ, જય સદગુરૂ સ્વામી, જય સદગુરૂ સ્વામી;
સહજાનંદ દયાળુ, (૨) બળવંત બહુ નામી. જય. ટેક.
ચરણસરોજ તમારાં, વંદુ કર જોડી; (૨)
ચરણે ચિત્ત ધર્યાથી, (૨) દુખ નાખ્યાં તોડી. જય. ૧
નારાયણ નરભ્રાતા, દ્વિજકુળ તનુ ધારી, (૨)
પામર પતિત ઉધાર્યા, (૨) અગણિત નર નારી; જય. ૨
નિત્ય નિત્ય નૌત્તમ લીલા, કરતા અવિનાશી, (૨)
અડસઠ તીરથ ચરણે, (૨) કોટ ગયા કાશી. જય. ૩
પુરૂષોતમ પરગટનું, જે દરશન કરશે; (૨)
કાળ કરમથી છુટી, (૨) કુટુંબ સહિત તરશે. જય. ૪
આ અવસર કરૂણાનિધિ, કરૂણા બહુ કીધી; (૨)
મુક્તાનંદ કહે મુક્તિ, (૨) સુગમ કરી સિધી. જય. ૫

શીતળ આરતીનું પદ.

રાગ બીહાગ-પદ ૧

શીતળ આરતી કીજે, શ્રીકૃષ્ણની શીતળ આરતી કીજે;
શોભાધામ શ્યામ મુખ નિરખત, જનમ સુફળ કરી લીજે; શ્રી. ટેક ૧

અગ્રબાનિ ધૃતબાતિ અનુપસે, સો પાવકસેં જારી,
અંગોઅંગ ભુષન મનિ.ઝળકત, ભઇ શોભા અતિ ભારી; શ્રી. ૨
સુર નર મુનિ સબ આએ દરશ હિત, બોલત જય જય બાની;
મધુરમધુર બાજીંત્ર બજાવત, હોવત ધુની સુખદાની; શ્રી. ૩
શ્રીઘનસ્યામ છબી નિરખત, આનંદ ઉરમાં ન સમાવે;
મુક્તાનંદ મદન મોહનપર, વારવાર બલ્લ જાવે; શ્રી. ૧

પદ ૨

કરત આરતી પ્યારી, શીતળ કરત આરતી પ્યારી;
પ્રેમમગન પિયુકો મુખ નિરખત, શ્રી વૃષભાન દુલારી; શી. ટેક ૧.
વ્રજવનિતા સબ આઇ દરશ હિત, પ્રેમ મગન ગુન ગાવે;
નેંન સેન સંકેત બતાવત, સોભા બરની ન જાવે; શી. ૨.
મોહન મુખવિધુ દેખિ ગોપીકા, કુમુદની જ્યું બિકસાની:
રસિક પ્રિતમસંગ રસબસ હો રહી, જાની પરમ સુખ દાની; શી. ૩
યું વ્રજમે નિત્ય નઉત્તમ લીલા, કરતહે કુંજબીહારી;
મુક્તાનંદ મદનમોહનકી, યા છબીપર બલિહારી; શી. ૪

શયન સમયનું પદ.

રાગ બીહાગ કનડો

પોઢે પ્રભુ સકળ મુનિકે સ્યામ, શ્રીનારાયણ દિવ્ય મૂરતી
સંતનકે વિશરામ, પોઢે. ટેક. ૧
અક્ષરપર આનંદઘન પ્રભુ, કિયો હે ભૂપર ઠામ;
જેહી મિલત જન તરત માયા, લહત અક્ષરધામ; પો. ૨
શારદ શેષ મહેશ મહામુની, જપત જેહી ગુનનામ;
જાસ પદ રજ શિશ ધરી ધરી, હોત જન નિષ્કામ; પો. ૩
પ્રેમકે પરયંક પર પ્રભુ; કરત સુખ આરામ;
મુક્તાનંદ નિજ ચરન ઢિગ, ગુન ગાવત આઠુ જામ; પો. ૪

રાગ બિહાગ

પોઢીએ સુખદેન સેજમેં, પોઢીએ સુખદેન; સેજમે૦ ટેક.
શ્રીઘનસ્યામ છબીલે મોહન, નિદ્રા વ્યાપિ હે નેન. સેજમેં૦ ૧
રંગ મહેલકી અટા ઘટાસમ, મની દીપક છબી એન;
સરસ સુમનકી સેજ સંવારી, નિરખી લાજ્યો હે મેન સેજમેં૦ ૨
બાજત તાલ મૃદંગ તંબુરો, સુનિ ઉપજત સુખચેન;
ગાવત તાન બિહાગ મુનિજન, સુભગ સોહાઇ હે રેન. સેજમેં૦ ૩
દુગ્ધ ફેનસમ સેજ પલંગપર, શ્યામ કરો સુખશેન;
પ્રેમાનંદ કહે શીઘ્ર ભોર ઉઠી, દુહોન્યું શ્યામ ધોરીધેન. સેજમેં૦ ૪

સંધ્યા આરતી

આરતી પ્રકટ પ્રભુકી કીજે, ચરણ કમળ લખી અંતર લીજે. આ૦ ૧
સનકાદિક નારદ ત્રિપુરારી, વિમળ નામ રટે વારમવારી. આ૦ ૨
અનંતકોટી ભુવનેશ ભવાની, સબવિધ મહિમા શકત ન જાની. આ૦ ૩
ધરત ધ્યાન દઢ જોગ મુનીશ્વર, શેષ સહસ્ત્રમુખ રટત નિરંતર. આ૦ ૪
નર નાટક ક્ષરઅક્ષર ન્યારા, પુરૂષોત્તમ પૂરણ જન પ્યારા. આ૦ ૫
નૌતમ રૂપ અકળ છબી ન્યારી, બ્રહ્માનંદ જાત બલિહારી. આ૦ ૬

રાગ સંધ્યા આરતી

જય દેવ જય દેવ, જય જનસુખકારી (૨) કમળનયન કમળાવર (૨)
ભક્ત ભયહારી. જય૦ ટેક
લક્ષ્માનાથ નારાયણ, ત્રિભુવન જનસ્વામી (૨) મેઘસ્યામ મનોહર (૨)
હરિ ગરૂડગામી. જય૦ ૧
કિરીટ મુગટ મકરાકૃતિ, પીતાંબર ધારી (૨) શ્રીવત્સ ભ્રગુપદ કૌસ્તુભ (૨)
વનમાળા પ્યારી. જય૦ ૨
દિવ્યસ્વરૂપ દયાનિધિ, સુર નર મુનિ ત્રાતા (૨) ભક્ત મનોરથ પૂરક (૨)
વાંછિત વરદાતા. જય૦ ૩
નાના રત્ન વિભૂષણ, ભૂષિત મુરારી (૨) સુંદર હસત વદનપર (૨)
પ્રેમાનંદ વારી. જય૦ ૪

થાળ સંગ્રહ—

રાગ કાનરો—પદ ૧.

વ્યારૂ કીજીએ નવલ વિહારી, ટેક૦
કનક થારમહિં ભોજન બહુવિધ, પ્રેમસેં લાઇ હે રાધિકા પ્યારી. વ્યારૂ. ૧
ખાટે ખારે તીખે અનુપમ, મધુર સ્વાદ અતિ સુખકારી;
છપનભોગ છતીંશહું વ્યંજન, વેગસેં લાઇ સબહિ વ્રજનારી. વ્યારૂ. ૨
દુધ ભાત મીસરી મનમોહન, રૂચિકર લીજીએ શ્રીગિરિધારી;
અતિ સુગંધી શીતળ સુખદાયક, ધરી હે આની જમુના જળ ઝારી. વ્યારૂ. ૩
આચમન કરીકે શ્યામસુંદર વર, પાનબીરી પીયા લીજીએ હમારી;
મુક્તાનંદ ચરનકો ચેરો, સંગ સદા પ્રસાદ અધિકારી. વ્યારૂ. ૪

પદ ૨

શ્યામ સુંદર વર વ્યારૂં કીજે, ટેક૦
ખટ રસ સહિત ચતુરવિધ ભોજન, કમળા કીયે હે સ્વાદ સબ લીજે. સ્યા. ૧
રૂચિજુત શાક પાક સબ જીમિકે, પય મીસરીસો પ્રેમજુત પીજે;
પટરાનિકો પ્રેમ લખી પ્રીતમ, ખુબ જીમો મન સબકે પતિજે. સ્યા. ૨
આચમન કરીકે રૂકમનિ કરશે, પાન બીરી મુખવાસ ગ્રહીજે;
મુક્તાનંદ કે' પ્રભુ જદુનાયક, સિત પ્રસાદી દાસકું દીજે. સ્યા. ૩

રાગ બિહાગ—પદ ૧

વ્યારૂં કીજે ઘનસ્યામ, બિનય સુતી વ્યારૂં કીજે ઘનસ્યામ;
નિજ જન મનરંજન કહનેકું, આયો સદા સુખ ધામ. બિનય૦ ૧
કનક થાર મહીં ભોજન બહુવિધ, ધરેહે પ્રેમીજન આવી;
રૂચિ રૂચિ ગ્રાસ લેહુ મનમોહન, સ્વાદકી બિગત લખાની. બિનય૦ ૨
સેવકજનકું સદા સુખદાયક, જીમત દરશન દીજે;
વ્રજજનકે મનમોદ બઢાવન, હાસ વિનોદહુ કીજે. બિનય૦ ૩
દુધ ભાત મિસરી મનભાવન, લીજે પરમ સુખકારી;
આચમન કર મુખવાસ મનોહર, કીજીયે કુંજવિહારી. બિનય૦ ૪

વ્રજ વનિતાકું સદા સુખદાયક, તુમ પ્રભુ પુરન કામ;
મુક્તાનંદ કે' નાથ ભક્ત હિત, રાજત ગોકુળ ગામ. બિનય૦ ૫

પદ ૪

વ્યારૂ કીજે વિહારી, રસિક પ્રીયા વ્યારૂ કીજે વિહારી;
કમળનયન કમળાવર કેશવ, સંતનકે સુખકારી. રસિક૦ ૧
કનકભુવન મધ્ય મણિમય મંડપ, તાવિચ ચોકી ઢારી;
રૂકમની આદિ રાની સબ આઇ, ભરભર કંચન થારી. રસિક૦ ૨
સબકે થાર એક સંગ આગે, ભઇ શોભા અતિ ભારી;
ભાવ સહિત પ્રભુ ભોજન કીજે, અકળ રૂપ અવતારી. રસિક૦ ૩
શુક નારદ સનકાદિક મુનિ સબ, સુરપતિ અજ ત્રિપુરારી;
મહાપ્રસાદ હું એ સબ ચાહત, ગાવત કીર્તિ તમારી; રસિક૦ ૪
સતભામા આચમન કરવાવત, લેકર કંચન ઝારી;
મુક્તાનંદ કે' પ્રભુ મુખવાસ લે, શ્રાદિ દિનેશ દુલારી. રસિક૦ ૫

રાગ ગરબી થાળ

સખી આનંદની વાત કહું આજરે, મેં તો નેહે કરી નોતર્યા મહારાજ રે. ૧
પ્રેમે ચોક વચ્ચે ચોકી ઢાળીરે, ઉઠયા ના'વા મોહન વનમાળી રે. ૨
અંગ ચોળી આનંદશું નવરાવ્યારે, પે'રી પીતાંબર મન ઘણું ભાવ્યા રે. ૩
પે'રી પાવલાં પધાર્યા લટકાળોરે, મારા મંદિરીયામાં આવ્યા મરમાળો રે. ૪
પાટે બેસારીને પુજ્યા મોરારીરે, અતિ આનંદશું આરતિ ઉતારી રે. ૫
બેઠા જમવા જગનો આધારરે, મેં તો પ્રેમે કરી પીરસ્યો કંસાર રે. ૬
શીરો પુરી સુંવાળી સાબુડીરે, ખાસાં ખાજલાં ને ખાંડ ઘણી રૂડી રે. ૭
સાટા મેસુબ જલેબી જુગ તાળીરે, ઘાટાં ઘેબર પેંડાની ભરી થાળી રે. ૮
દુધપાક પુરી પુરણપોળીરે, ઘણે ઘીએ રસરોટલી ઝબોળી રે. ૯
દહીંથરાં ભાત ભજીયાં ને દાળરે, કળાંરોટલી ને પુડલા રસાળ રે. ૧૦
ભળી મોળી વ્યંજન કડી ને કારેલારે, મગ મેથીએ વધારી કર્યા ભેળાં રે. ૧૧
તળ્યું સુરણ ઘણું ઘી ઘાલીરે, વડી વાલાને લાગે છે ઘણી વાલી રે. ૧૨

તળ્યાં પરવળ વાલોળ ને વૃંતાકરે, તળ્યાં તુરીયાં કકોડાં કેરું શાક રે. ૧૩
ટાંકો તાંદળજો ને સુવાની ભાજીરે, મેથી મોગરી મુળાની ઘણું ગજી રે. ૧૪
જમે જુગતે શું દીનદયાળરે, પાસે અનુપમ અથાણાં રસાળ રે. ૧૫
કેરી કાચરી તળેલાં આથ્યાં આદુરે, ડાળાં ગરમર ને શેલરાં સ્વાદુ રે. ૧૬
કાજુ કેરડાં પાપડ પ્રભુ જમેરે, પીયે જળ ગ્રાસો ગ્રાસ મુને ગમે રે. ૧૭
જમે મધુરા મધુરા જદુરાયરે, હું તો વીજણે ઢોળું વાય રે. ૧૮
જમી આચમન કર્યું અવિનાશરે, પ્રીતે પાનબીડી કરી મુખવાસ રે. ૧૯
સુર મુનિને દુરલભ સ્વાદરે, પામ્યા મુક્તાનંદ પ્રસાદ રે. ૨૦

રાગ ગરબી પદ ૧

જમો મારા નાથ જુગતિ કરીને રે, રહેછે જોઈ જોઈ નયણાં ઠરીને, જ૦
રુડો ચંદનપાટ ઢળાવું રે, જળ જમુનાજીનાં મંગાવું રે;
અંગે ચોળી અત્તર નવરાવું. જ૦ ૧
કાજુ ઓરડાની ઓશરીએ રે, પ્રેમે પાથરણા પાથરીએ રે;
આગે બાજોઠ કનકનો ધરીએ. જ૦ ૨
પ્રીતે નવલ પીતાંબર પહેરો રે, હેતે સહિત મનોહર હેરો રે;
પુરું થાળ હું કંચન કેરો. જ૦ ૩
તાજા લાખણસાઇ મોતૈયા રે, તળીયા મગદળ ને સેવૈયા રે;
કોડે કોડે આરોગો કનૈયા, જ૦ ૪
ખીર લાપસી સુંદર ખુરી રે, બિરંજ સેવ કસાર કચુરી રે;
પુડા માલપુવા શીરા પુરી. જ૦ ૫
દુધપાક જલેબી ને ખાજાં રે, તળીયા મોદક ઘેબર તાજાં રે;
રુડાં જાદરીઆં ઘૃત ઝાઝાં. જ૦ ૬
સાટા બરફી પતાસાં સાખેણી રે, ઠોર અરકી ને રોટલી ઝેણી રે;
હલવો સક્કરપારા સુત્રફેણી. જ૦ ૭
હેત ઝાઝે હું પીરસું હરખી રે, થઇ જાઉં છું દીવાની સરખી રે;
બ્રહ્માનંદના વહાલા તમને નિરખી. જ૦ ૮

પદ ૨

આરોગોને લાલજી લટકાળા રે. મીઠાબોલા અતિ મરમાળા. આ૦
તળીયાં નૌતમ ઘૃતમાં નિપજીયાં રે, રુડા અડદવડાં મનરંજીયાં રે;
તમને ભાવેછે સુંદર ભજીયાં. આ૦ ૧
તાન માન સર્વ એક ત્રાજુ રે, સ્વાદુ ફરફરતે એક બાજુ રે;
ફળી તીખી ને ગાંઠીયા કાજુ. આ૦ ૨
ફરસાણ ફુલવડી મંગાવું રે, તાજા ચોળા ચણા તે તળાવું રે;
વહાલા જમતાં તે ભાગી ન થાવું. આ૦ ૩
ટાંકો સુવા ને તાંદળજાની ભાજી રે, તળી અળવી મેથી વળી તાજી રે;
રસિયાજી જમો થઇ રાજી. આ૦ ૪
લુણી લાલરો વીણીને લાવી રે, તાજી પાનલી ચીલ તળાવી રે;
કુણુંજ પણુજ તે સાર કરાવી. આ૦ ૫
મૂળા મોગરી તળિયલ કોળું રે, નાંખ્યું પરવળમાં ઘૃત બોહોળું રે;
વૃંતાક નવીન વાલોળું. આ૦ ૬
તાજી સુરણની તરકારી રે, વડી કઢી તે લવીંગે વધારી રે;
ચોળા ગ્વારફળી છમકારી. આ૦ ૭
વા ઢોળું હું વિંઝણો લઇને રે, માગી લેજો જોઇએ તે કહીને રે;
બ્રહ્માનન્દ કહે જમો ધીરા રહીને. આ૦ ૮

પદ ૩

જમો જમો ગુણવંતા ગિરિધારી રે, મનુવાર માનો વહાલા મારી, જ૦
ભીંડી ડોડી રતાળુ રૂડાં રે, ચોંપ રાખી કર્યાં ચીચુડાં રે;
ઘીમાં ખુબ તળ્યાં છે ઘેસુડાં. જ૦ ૧
ભરથાં સેજરાં સ્વાદ ભરેલાં રે, તાજાં તુરીયાં નૈયાં તળેલાં રે;
કુંભી શાક કંકોડાં કારેલાં. જ૦ ૨
કુંણાં ચીભડાં તીંડસ લેરાં રે, દહી રાઇતાં સુંદર ઘેરાં રે;
કીધાં શાક તે કોચલા કેરાં. જ૦ ૩

મઠ કણક ને નીલવા મળિયા રે, કાજુ પાપડ ખાસા તળીયા રે;
પ્રીતે સહિત આરોગો પાતળિયા. જ૦ ૪
અંબ કેરી મુરબ્બો આણું રે, નિંબુ ગરમર મરચાં ખટાણું ;
આદાં કમરખ કેરૂં અથાણું. જ૦ ૫
કુંણા વાંસતણી કાતળિયું રે, કાજુ ચટણી કટેરની કળિયુ રે;
વળી કેરાં કાચરિયું તળિયુ. જ૦ ૬
દાળ અડદ ચણા કેરી ન્યારી રે, મગ ચોળા તુવેર વિધિ સારી રે;
ભુંજુ ઘૃતમાં લેહેજત અતિ ભારી. જ૦ ૭
દયા દીનને ઉપર આણી રે, પીજો જમતાં થોડું થોડું પાણી રે;
બ્રહ્માનંદ જાયે કુરબાણી. જ૦ ૮

પદ ૪

વહાલા મારા જમીએ વનમાળી રે, હૈડું હરખે છે ભૂધર ભાળી. વ૦
આંબાસાળ ને સૂત્ર ત્રિપાંખી રે, કીધો ભાત કેસર માંહી નાંખી રે;
જમતાં નિરખી ઠરે મારી આંખી. વ૦ ૧
આંબા રસ ને કેળાં ધર્યાં આગી રે, માંખણ સાકર લેજો માગીરે;
દયા કરીને મ થાજો ત્યાગી વ૦ ૨
ફુટી ખીચડી રાંધી છે ખાંતે રે, તાજુ ઘૃત પીરસ્યું રુડી ભાતે રે,
મારા નાથજી જમજો નિરાંતે. વ૦ ૩
સારો કરમલડો સખરાણું રે, દહીં લેજો ઝાઝું છે દુઝાણું રે;
કહાના જમતા ન કરીએ ખિંગાણું. વ૦ ૪
મીઠા દૂધનો કીધો છે માવો રે; હાથે સાકર નાંખી હલાવો રે;
ચોખા લઇને પ્રીતમજી શીરાવો. વ૦ ૫
સુગંધી કાલિન્દ્રીનાં વારી રે, ભરી કંચન કેરી ઝારી રે
ચળું કીજીએ દેવ મોરારી. વ૦ ૪
તાજાં પાન કાથો ચુંનો લાવુ રે, તજ લવિંગ સોપારી ચુરાવું રે;
બીડી લઇ મુખવાસ કરાવું વ૦ ૭
ચર્ચું કેસર ચંદન સારું રે, શણગારીને આરતિ ઉતારૂં રે;
બ્રહ્માનન્દ કહે ઘડી ન વિસારૂં. વ૦ ૮

રાગ ગરબી. પદ ૧

હારે આવો એક વાત કહું હેલી, કે વહાલે મારે કીધી રંગ રેલી રે, ૧
ગોવાળા નુતરીયા ઘેરે, કે પાક કરાવ્યા બહુ પેરે રે. ૨
રજની દીપક અજવાળ્યા, કે આંગણ ઢોલીડા ઢાળ્યા રે. ૩
ઢોલીડે બેઠા ગોવાળા, કે વહાલો વિચ ઉભા રુપાળા રે. ૪
સુંથણુલીની નાડી લટકે, કે જોઇ જોઇ મારૂં મન અટકે રે. ૫
બ્રહ્માનન્દ કહે પલવટ વાળી, કે મનોહર પીરસે વનવાળી રે. ૬

પદ ૨

હારે બિરંજમાં ઘી સાકર બહોળાં, કે વહાલો મારો દે છે છાકમ છોળાં રે, ૧
પકોડી કડી વડી પુડી, કે રસાળી રોટલીયો રૂડી રે, ૨
અથાણાં કેરી ને આદાં, કે ઝાઝાં વ્યંજન રાયજાદાં રે. ૩
રસિયો ફેરે રંગ રમતાં, કે ગોવાળાને મનડે ગમતાં રે. ૪
જોરાઇએ ઠેલ ભરે થાળી, કે ગોપી ચકિત થઇ ભાળી રે. ૫
ઘણાં ભોજનીયાં મન ગમતાં, કે બ્રહ્માનંદ જામ્યો રંગ જમતાં રે. ૬

પદ ૩

હારે કે ભાત રંધાવ્યા બહુ ભાતે, કે ખાંતીલો ફેરે ખાંતે રે. ૧
મગાવી દુધતણી હેલુ, કે વહાલે મારે મચવી છે રેલુ રે. ૨
નખાવી માંહી સાકર ઝાઝી, કે જમવા ગોપ થયા રાજી રે. ૩
ફેરે મોહનજી ફરતા, કે કોડે મનવારુ કરતા રે. ૪
ન પિયે તોયે જોરે નામે, કે ભૂધરજી ચડીયા ભામે રે. ૫
કાદવ દૂધ તણા કિધા, કે મનાવી હાર ચણુ દીધાં રે. ૬
બ્રહ્માનન્દ જમ્યા રસ સોતા, કે ગોવાળા માંડ ઘરે પોતા રે. ૭

પદ ૪

હારે કે પ્રેમે ઝાઝી સોપારી, કે સમારી સુડી લઇ સારી રે. ૧
મગાવ્યાં લવિંગ ઘણાં માવે, કે ફાંકાં જેમ જેને ભાવે રે. ૨
અનુપમ એલચીને ડોડે, કે ફરાવ્યા મુખવાસ કોડે રે. ૩

રસિયે હાંસ કરી રમતા, કે ગોવાળાને મનડે ગમતા રે. ૪
મેલ્યાં છોગલિયાં માથે, કે શોભતાં ગોપીજન સાથે રે. ૫
રાજે રમતા ગિરધારી, કે વદનપર બ્રહ્માનંદ વારી રે. ૬

રાગ ગરબી. પદ ૧

વહાલા આવો અમારે ઘેર રે, વારી જાઉં વાલમજી;
સેવા કરીશું સારી પેર રે, વારી જાઉં વાલમજી. ૧
કાંઇ નીર ઉંને નવરાવું રે, વા૦ કાંઇ જુગતે કરીને જમાડું રે. વા૦ ૨
કાંઈ કંચન થાળ કટોરા રે, વા૦ પાસે પાણી પીવાના આબખોરા રે. વા૦ ૩
કંસાર ને ચુરમાં ચોળી રે, વા૦ રસરોટલી ઘીએ ઝબોળી રે. વા૦ ૪
ભાજી તાંદળજાની સારી રે, વા૦ માંહી ચોળાફળી ચમકારી રે. વા૦ ૫
ભાજુ આદા કેરીનાં અથાણાં રે, વા૦ લિંબુ મરચાં જોયે તો મેં આણ્યાં રે. વા૦ ૬
તમે ચોખા ને દૂધ શિરાવો રે, વા૦ માંહી શાકર એક નખાવો રે. વા૦ ૭
તમે જમો ને ઢોળું હું તો વાય રે, વા૦ ત્યારે કાંઇક સારૂં મારૂં થાય રે. વા૦ ૮
જળ જમુનાની ભરી ઝારી રે, વા૦ તમને ચળુ કરાવે બ્રહ્મચારી રે. વા૦ ૯
કાથો ચુનો પાન લવીંગ સોપારી રે, વા૦ તમે મુખવાસ લ્યોને મોરારીરે. વા૦ ૧૦
પ્રભુ પલંગ ઉપર પોઢાડું રે, વા૦ ઝાઝી વાર થાય તો જગાડું રે. વા૦ ૧૧
ઘેલું ઘેલું બોલીને સુખ દેજો રે, વા૦ કાંઇ કહેવાનું હોય તો કહેજો રે, વા૦ ૧૨
આપો અબળાને આનંદ રે, વા૦ બલિહારી બ્રહ્માનંદ રે. વા૦ ૧૩

રાગ રામકલિ. પદ ૧

આવો રે વહાલાજી તમને, માંખણ જમાડું;
કહો તો તમારા ગોઠીડાને, ઘડીએક ખમાડું. આવો૦ ૧
રમત મેલો શ્યામ રંગીલા, થઈ ઝાઝી વેળા;
છોકરડાંને શીખ દીઓ, હરિ ચાલો હું ભેળા. આવો૦ ૨
સાકર કેરી સુખડી કીધી, તાજું ઘી નાંખ્યું;
જીવન તમને જમતાં દેખું, થાય ટાઢી આંખ્યુ. આવો૦ ૩

લાલજી તમને ભુખ લાગી હશે, પહેલેને પો'રે;
બ્રહ્માનન્દના નાથજી હું તો, જમાડીશ જોરે. આવો૦ ૪

પદ ૨

આરોગો અલબેલા વહાલા, સાકર સેવડલી;
રમવાની આવડી પડી શી, તમને ટેવડલી. આરો૦ ૧
ચોંપ કરીને સેવું રાંધું, ઘી તાજું લાવું;
તમે જમો હું આગળ બેશી, માંખી ઉડાવું. આરો૦ ૨
ખુબ મસાલા માંહી ખાંડી, દહીંવડાં કરૂં ખાટાં;
બરશીનો બાલભોગ કરો, બેક સેવૈયા સાટા. આરો૦ ૩
જે તમને મનડે ગમે, તે માગીને લેજો;
વધુ રહે તે બ્રહ્માનન્દને, પ્રસાદી દેજો. આરો૦ ૪

પદ ૩

બાલભોગ જમવા હરિને, માતા બોલાવે;
શેરીમાંથી સાદ કરીને, બાંહ્ય ગ્રહી લાવે. બાળ૦ ૧
મહી કટોરા ત્યાર કર્યો, માંહી મીસરી ઘોળીને;
ચોખાકેરા કરમલડો, કાજુ આપે ચોળીને. બાળ૦ ૨
વઢી વઢી વિનતિ કરે કહાના, ઝાઝું ના રમીએ;
બીજું કામ તજીને બાપુ, ભાવે તે જમીએ. બાળ૦ ૩
ભોજન પડતું મેલીને ઉઠે, રમવાને પ્યારે;
બ્રહ્માનંદના નાથને માતા, બેળે બેસારે. બાળ૦ ૪

પદ ૪

માંખણ જમાડું વહાલા મારા, આવોને ઓરા;
લટકાળા મુને વહાલા લાગો, ગિરિધારી ગોરા. માંખ૦ ૧
ભૂધર તમને જે ભાવે, તે આણીને આલું;
ત્રિલોકીમાં તમ જેવું બીજું, નથી કાંઇ વહાલું. માંખ૦ ૨
દહીથરાં ને દૂધ પેડા બેક, જલેબી સારી;
બરશીનો બાલભોગ કરો, જાઉં મુખ ઉપર વારી. માંખ૦ ૩

આદાં લીંબુનાં અથાણાં વળી, સાટા સાકરિયા;
બ્રહ્માનન્દને શીત પ્રસાદી, દેજો ડોલરિયા. માંખ૦ ૪

રાગ વેલાવલ–પદ ૧

લાલ મનોહર લીજીએ, મુખવાસ મોરારી;
શ્યામ સોહાગી શ્યામળા, જાયે મુખપર વારી. લાલ૦ ૧
જોઇએ તો લાવું જાયફળ, તજ સુંદર તાજી;
આરોગો મારા નાથજી, રસિયા થઇ રાજી. લાલ૦ ૨
લવિંગ સોપારી એલચી, કાથો ચુનો મેળાવું;
નાગરવેલી પાનની, કાજુ બીડી બનાવું. લાલ૦ ૩
હરિજન દર્શન કારણે, ઉભા ચહુ પાસ;
માવા મુખ તંબોળની, બ્રહ્માનંદને આશ. લાલ૦ ૪

પદ ૨

રતન સિંહાસન ઉપરે, રસિયોજી રાજે;
અદ્ભુત શોભા જોઇને, છબી કંદર્પ લાજે. રતન૦ ૧
જામો પહેર્યો જરકસી, સેહરો શિર સારો;
પીળી ઓઢી પામરી, બેઠા નન્દદુલારો. રતન૦ ૨
કમર કટારો શોભતો, પોંચી બેઉ હાથે;
ઉપરણી ઓપી રહી, મોલીડા માથે. રતન૦ ૩
ફુલમાળ ગળે ફુટરી, ધારી ગિરિધારી;
શોભા જોઇ શણગારની, બ્રહ્માનન્દ બલિહારી. રતન૦ ૪

પદ ૩

અખંડ પ્રિયાજીની આરતિ, અતિ હેતે ઉતારૂં;
મહા મનોહર મૂરતિ, અંતરમાં ધારૂં. અ૦ ૧
અગર ધૂપ અતિ શોભતા, દીપક અજુઆલુ;
મુખડું મોહન લાલનું, નિરખું રૂપાળું. અ૦ ૨

ભેરી શંખ મૃદંગ ધુનિ, વાજાં અતિ વાજે;
બ્રહ્મા ભવ સુર આવિયા, સૌ દર્શન કાજે. અ૦ ૩
જય જય વાણી ઉચ્ચરે, ઘેરે સ્વર ગાવે;
બ્રહ્માનન્દના નાથની, છબી જોઇ સુખ પાવે. અ૦ ૪

પદ ૪

પ્રાણજીવન પધરાવિયા, મંદિરીયા માંહી;
પોઢયા સારૂ પ્રેમસું, સુખ સેજ બીછાહી. પ્રાણ૦ ૧
પ્રીતમ બેઠા પલંગપર, આવી અલબેલો;
રુડો લાગે રાજવી, છોગાળો છેલો. પ્રાણ૦ ૨
મોહન દીધી મુજને, ફૂલડાંની માળા;
પગ ચાંપું હું પ્રેમથી, થયા શ્યામ સુખાળા. પ્રાણ૦ ૩
શીખ કરી સર્વે સાથને, પોઢયા કુંજવિલાસી;
બ્રહ્માનન્દ હજુરમાં, એકાંતિક દાસી. પ્રાણ૦ ૪

થાલ

રાગ સારંગ. રાજભોગનો થાલ.

જીમીયે જન સુખદાઇ, ભોજન જીમીયે જન સુખદાઈ; ભોજ૦ ટેક.
ખટ રસ ચાર પ્રકાર સુધારકે, ભક્તિ માત લે આઇ. ભોજ૦ ૧
પુર્યો કનક થાર અતિ સુંદર, કંચન પાટ બીછાઈ;
છપ્પન ભોગ છતીસહું બિંજન, રચના કહી ન જાઇ. ભોજ૦ ૨
લડુવા બહોત પ્રકારકે નૌતમ, પેંડા બરફી બનાઇ;
ઘેબર ખાજા સરસ જલેબી, સૂત્રફેણી મન ભાઈ. ભોજ૦ ૩
મરકી મેંસુબ સાટા ગુંજા, ગુલાબપાક ગુનદાઇ;
લુચઇ પુરી ડોર કચોરી, બરની ન શકયો .મીઠાઇ. ભોજ૦ ૪
ઘણી પાપડ પાપડી પૂડા, માલપૂવા અધિકાઇ;
સેવ સુંવારી ખીર ખાંડ ઘૃત, જીમીએ નાથ અઘાઈ. ભોજ૦ ૫

મધુ મેવા અરુ માખન મિસરી, સિરખન બીરંજ સોહાઈ;
ભજીયાં વડા ગુલ ગુલાબકળી ભલી, ગીનત પાર કો પાઇ; ભોજ૦ ૬
કેરી આદા નીંબુ મિરચી, ખારક દ્રાખ તિખાઈ;
અથાનેકો અંત નહી તબ, રહ્યો કહત સકુચાઇ. ભોજ૦ ૭
ભાજી સુંદર સરસ બની પ્રભુ, જીમો દેઉ બતાઇ;
કાશીફળ કંકોડાં પરવર, મુરનકી સરસાઇ. ભોજ૦ ૮
વાલોરી વૃંતાક કરેલા, કીતની કરૂ બડાઇ;
નયાંકો અતિ સરસ રાઇતો, તુલ્ય પરિહે રાઇ. ભોજ૦ ૯
કઢી વડી અરુ ચના તરેલકો, સ્વાદ હે સરસ સવાઇ;
બથુવા મેથી સુવા ટાંકા, ભાજી સરસ રંધાઈ. ભોજ૦ ૧૦
દાળ ભાત જીમીએ સુંદર, મીસરી ગોરસમાઈ.
હોરે હોરે ગ્રાસ ભરો પ્રભુ, લાવું દૂધ ઓટાઈ. ભોજ૦ ૧૧
અતિ આનંદ હોઇ જીમો જીવન, થાર સુનાવું ગાઈ;
પ્રેમાનંદ પનવારો જુંડકો, દીજે પાસ બોલાઇ. ભોજ૦ ૧૨

રાગ કાફી—પદ ૧

જમોને ગોપીનાથજી સુંદર લાડુ રે; જમો૦ ટેક.
ઘૃત સાકરમાંહી ઝાઝા ભેળીને, હરિવર હેતે હું જમાડુંરે. જમો૦ ૧
જગજીવન મારે હાથે જમો તો, ઘણું ઘણું માનીશ હું સપાડુંરે. જમો૦ ૨
સુંદર મુખડું હું જમતાંરે જોવું, થાયે મારા અંતરમાંહી ટાઢુંરે. જમો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઉભો આશ કરીને, જમીને આપો પનવાડુંરે. જમો૦ ૪

પદ ૨

જમોને ઘનશ્યામજી પુરી શીશીરે; જમો૦ ટેક.
બહુ પકવાન તમ કાજ કર્યા છે, બીરંજ હરીસો સાકર કેરીરે. જમો૦ ૧
લાવી છું ડોલરીયાના હાર ગુંથીને, જમોને જીવન તમે પેરીરે. જમો૦ ૨
જીવન તમને જમતાં જોવું તો, મટે મારા ભવફેરો ફેરીરે. જમો૦ ૩
પ્રેમાનંદને શીત પ્રસાદી, દીયે તો રાજી છે ઘણેરીરે. જમો૦ ૪

પદ ૩

લીયોને ગોપીનાથજી મુખવાસરે; લીયો૦ ટેક.
તજ એલાયચી જાવંત્રી જાયફલ, હાજરે ઉભી છું લૈને પાસરે. લીયો૦ ૧
કાથો ચુનો તજ લવીંગ સોપારી, બીડી મેં વાળી છે કરી ઉલાસરે. લીયો૦ ૨
મારે હાથે હું બીડી મુખમાંરે આપું, આજ મારે આવ્યો સાત્રકાશરે. લીયો૦ ૩
મુખ તંબોલ લીધાનીરે મોહન, પ્રેમાનંદને છે ઘણી આશરે. લીયો૦ ૪

પદ ૪

આપું છું બીડી પાનની હું બનાવીરે; આપું૦ ટેક૦
નાગરવેલીના પાન મનોહર, પાકાં પાકાં જોઇને આખાં લાવીરે. આપું૦ ૧
કાથો ચુનો ને લવીંગ એલાયચી, વાંકડી સોપારી કતરાવીરે. આપું૦ ૨
પ્રીત કરીને સુંદર બીડી મેં વાળી, મુખમાં મેલું પાસે આવીરે. આપું૦ ૩
પ્રેમાનંદને કૃપા કરીને, મુખ તંબોલ આલો ચાવીરે. આપું૦ ૪

રાગ બીહાગ–પદ ૧

મારે મંદીર પધારો પ્રભુ પ્રીત કરી; મારે૦ ટેક૦
શંકા કોયની ધરશો માં, આવો મગન થકા છોગાં શીશ ધરી. મારે૦ ૧
વિધવિધનાં પકવાન કર્યાં છે, પીરસી મેલ્યો છે મેં તો થાળ ભરી;
મોતીયા સેવૈયા સારા જલેબી પેંડા, બરફી ને ખીરંજ હરીસો હરિ. મારે૦ ૨
શાક પાક બહુ ભાતે કર્યાં છે, કસર નથી માંહી કસીયે જરી;
જે જે ગમે તે જમજો હરિ આરા, માગી લેજો ઉપર મોહુરે મરી. મારે૦ ૩
સર્વે મનોરથ પૂરો મારા, આવો નહીં આવે મારે લાગ ફરી;
પ્રેમાનંદના નાથ ધર્મકુંવર પીયા, મન કર્મ વચને હું તમને વરી. મારે૦ ૪

પદ ૨

મારે ભુવન પધારો હરિવર હસતા; મારે૦ ટેક
પ્રીત કરીને પ્રીતમ તમને, લાડવા જમાડું સુંદર લસલસતા. મારે૦ ૧
વસન આભૂષણ પહેરીને પધારો, ગૂડો રેંટા કમરે કસતા;

ચાખડીયો પેરીને ચટકતી લટકતી, ચાલે મારે ઉર વસતા. મારે૦ ૨
ડોલરીયાના ઉર હાર પેરીને, અંતર ફુલેલમાં મસમસતાં;
આવંતા ઉર શંક ન ધરશો, દુરિજન દેખીને છોને ભસતાં મારે૦ ૩
જમતાં જીવન લટકાં કરીને, નરનારીના ઉરમાં ધસતાં;
નેણાં ભરીને નિરખું નટવર, પ્રેમાનંદને લાડુ પીરસતાં. મારે૦ ૪

પદ ૩

તમે જમો જમો મારા ઠાકરીયા; તમે૦ ટેક
હરિવર મારે હાથે જમાડું, સુંદર લાડુ સાકરીયા. તમે૦ ૧
પેંડા બરફી ખાજાં જલેબી, મરકી મેસુબને ઘેબરીયાં;
શીરો પુરી કંસાર હરીસો, બીરંજ જમો કહાના કેશરીયા. તમે૦ ૨
ભજીયાં વડાં તળ્યાં છે પાપડ, મીઠું જીરૂ નાંખીને મરીયા;
શાક પાક સુંદર વર જમજો, રાયતડાં સુંદર કૈવરીયા. તમે૦ ૩
આંબામોરનો ભાત અનુપમ, દૂધ શાકર જમો ગિરિધરિયા;
વધે તે પ્રેમાનંદને આપો, ધર્મકુંવર રંગના ભરિયા. તમે૦ ૪

પદ ૪

આપું પાન બીડી જમો ભક્તપતિ; આપું૦ ટેક.
ધર્મકુંવર ઘનસ્યામ સુંદર વર, તમથી વહાલું મારે કોઇ નથી. આપું૦ ૧
નાગરવેલીના પાન મનોહર, કાથો ચુનો મેલી રતીરે રતી.
તજ એલાયચી માંહી લવીંગ સોપારી, બીડી વાળી છે વહાલા સરસ અતિ આ૦૨
સુંદર મુખમાં બીડી આપું, નિરખું ચકોર જ્યું ચંદ ગતિ;
પીકદાની કરૂં હાથ તણી મારે, ઘણારે દીવસની આશ હતી. આપું૦ ૩
તન મન વારૂં આરતિ ઉતારૂં, એ વર માગું કરી વિનંતિ;
ધર્મકુંવર ઘનસ્યામ ચરણમાં, પ્રેમાનંદની રહો અચલ મતિ. આપું૦ ૪

રાગ વસંત. પદ ૧

ધન્ય ધન્ય આજ શપરમો દહાડો, મોહન મંદિર પધાર્યાં;
અમ ઘેર આવતા વહાલાને, સોકલડીયે બહુ વાર્યા. ધન્ય૦ ૧

આજ મારાં ભાગ્ય કહ્યામાં ન આવે, મુખડું જોઈ જોઈ ફૂલી;
શું શું કરૂં શ્યામળીયા સારૂં, દેહ દશા સુધ ભુલી; ધન્ય૦ ૨
ઉઠી ઉતાવળી પ્રેમ વિવશ થઈ, દૂધડે ચરણુ પખાળ્યા;
દુઃખડાં લઇને મોતીડે વધાવ્યા, તાપ હૈયાના ટાળ્યા. ધન્ય૦ ૩
છપર પલંગપર સેજ સંવારી, પધરાવ્યા શ્યામ સોહાગી;
જીવન કહે છે લાવો જમ્યાનું, ભુખલડી બહુ લાગી. ધન્ય૦ ૪
છપન ભોગ છત્રીસે વ્યંજન, લાવીને પૂર્યા થાળ;
જમવા બેઠા હરિવર હેતે, શરણાગત પ્રતિપાળ. ધન્ય૦ ૫
લાડુ જલેબી ઘેવર સાટા, બરફી પેંડા બહુ સારા;
દળ મગદળને બિરંજ હરીસો, જમજો પ્રીતમજી પ્યારા. ધન્ય૦ ૬
વિધ વિધનાં પકવાન કર્યાં છે, ગણતાં પાર ન આવે;
જીવન જમજો સારાં સારાં, જે જે તમને ભાવે. ધન્ય૦ ૭
ખારેક દ્રાક્ષ ને ચીરીયા રાયતી, અથાણાં બહુ ભાંતિ;
ભજીયાં વડાં ને પાપડ પુડલા, જમજો હરિ ખાંતે. ધન્ય૦ ૮
દૂધપાક ને શ્રીખંડ બાસુદી, સીરો પુરી ને કંસાર;
ભાત ભાતનાં શાક કર્યાં છે, કઢી વડી રાયતા ત્યાર. ધન્ય૦ ૯
દાળ ભાત જમી દૂધ સાકર પીધાં, હામ હૈયાની વહાલે પુરી;
ચળું કરાવીને મુખવાસ આપે, પ્રેમાનંદ હજૂરી. ધન્ય૦ ૧૦

રાગ ઠુમરી થાલ ત્રિતાલ. પદ ૧

જીમત પીયા પ્રાન જીમાવતી પ્યારી રે; જીમા૦ ટેક.
કંચન થાર પરોસી લાઈ, બિંજન વિવિધ સંવારી. જીમા૦ ૧
મોતીચુર જલેબી સુંદર, દુધપાક સુખકારી. જીમા૦ ૨
માનભોગ મીઠીપૂરી કચોરી, બરા દધીમહીં ડારી. જીમા૦ ૩
પ્રેમાનંદકું પ્યારો શીત પ્રસાદી, દેતહે પાસ બેસારી. જીમા૦ ૪

પદ ૨

લાડીલો લાલ જીમત પૂરી દૂધપાક; લાડી૦ ટેક.
વિધ વિધકે પકવાન મીઠાઇ, બહુત પ્રકારેકે શાક. લાડી૦ ૧
જીમત મેવા શ્યામ મનોહર, કદલીફળ અરુ દ્રાક્ષ. લાડી૦ ૨
આસપાસ બેઠી સખા મંડળી, સબહીકું દેત ચાખ ચાખ. લાડી૦ ૩
પ્રેમાનંદ માગે જુંઠ પ્રસાદી, બહુત અંતર અભિલાખ. લાડી૦ ૪

પદ ૩

શીરો પૂરીરે આરોગો અવિનાશી; શીરો૦ ટેક.
મોતીચુર જલેબી ઘેબર, પેંડા બરફી ખાસી. શીરો૦ ૧
મીઠો બીરંજ હરીસો સુંદર, દૂધપાક સુખરાશી. શીરો૦ ૨
ઓટયો દૂધ ભાત ઝીનવાકો, મીસરી માંહી મીલાસી, શીરો૦ ૩
કછુ એક જુંઠ પ્રસાદી માંગત, પ્રેમસખી નીજ દાસી. શીરો૦ ૪

પદ ૪

લાલ વ્યારૂ કીજીએ મેં લાગું તોરે પૈયાં; લાલ૦ ટેક.
દૂધપાક સંયાવ સુંવારી, સેવે સરસ બનૈયાં. લાલ૦ ૧
ધૃત કંસાર લાપસી પ્યારે, સુખદા અતિ સુખદૈયાં. લાલ૦ ૨
બીરંજ બાસુદી સીખરન સુંદર, મિસરી દૂધ મલૈયા. લાલ૦ ૩
શ્રી ધનશ્યામ બદન છબી ઉપર, પ્રેમસખી બલજૈયાં. લાલ૦ ૪

રાગ ગરબી. થાળ

મારે મંદિર આવ્યા માવજીરે, જમવા જીવન પ્રાણ;
મેં તો પ્રેમ ઘણે પધરાવિયારે, સુંદર શ્યામ સુજાણ. ૧
પૂજા કીધી મેં પ્રેમશુંરે, અંગે ઘણો ઉમંગ;
જોતાં રસિયાજીના રૂપનેરે, રાચી એને રંગ. ૨
મેં તો ભોજનીયાં બહુ ભાતનારે, પીરસ્યો પૂરણ થાળ;
ધર્યો શ્યામ સલુણા આગળેરે, હસિયા દીનદયાળ. ૩

મને ભુખ ઘણી છે ભામનીરે, તે માટે તતકાળ;
તમે પ્રેમ ઘણે કરી પ્રમદારે, લાવ્યાં અન્ન રસાળ. ૪
આજ તો ભાવ વધ્યો છે ભામનીરે, જમવા તારે હાથ;
એવું કહીને આનંદ પામિયારે, જાણુ ઘણા જદુનાથ. ૫
ભાવે ભોજન ચાર પ્રકારનાંરે, શાક પાક બહુ અન્ન;
મારે હાથ જમ્યા છે માવજીરે, ટાઢું થયું તન. ૬
મેં તો છપ્પન ભોજન સૂચવીરે, જમાડયા જદુરાય;
પ્રેમે પાન બીડી દઈ મુખમાંરે, લાગી હરિને પાય. ૭
વાંએ હાસ કરી હસાવિયાંરે, સુંદર કરી સંવાદ;
આપ્યો મુક્તાનંદને પ્રેમશુંરે, થાળ ભરી પ્રસાદ. ૮

રાગ થાળ–પદ ૧

અવિનાશી આવોરે, જમવા કૃષ્ણ હરિ, શ્રીભક્તિધર્મસુતરે, જમાડું પ્રીત કરી. ૧
શેરડીયું વાળીરે, ફૂલડાં વેર્યા છે, મલીયાગરે મંદિરરે, લીપ્યાં લેર્યાં છે. ૨
ચાંખડીયું પે'રીરે, પધારો ચટકંતા, મંદિરીયે મારેરે, પ્રભુજી લટકંતા. ૩
બાજોઠે બેસારીરે, ચરણકમળ ધોવું, પાંપણીયે પ્રભુજીરે, પાત્રલીયા લોવું. ૪
ફૂલેલ સુગંધીરે, ચોળું હું શરીરે, હેતે નવરાવુંરે, હરિ ઉને નીરે. ૫
પે'રાવું પ્રીતેરે, પીતાંબર ધોતી, ઉપરણી ઓઢાડુંરે, અતિ ઝીણા પોતી. ૬
કેશર ચંદનનુંરે, ભાલે તિલક કરું, વંદન કરી વિષ્ણુરે, ચરણે શિશ ધરું. ૭
ઉર હાર ગુલાબીરે, ગજરા બાંધીને, નિરખું નારાયણરે, દષ્ટિ સાધીને. ૮
શીતળ સુગંધીરે, કલશ ભર્યા જળના, ઉલેચ બાંધ્યાછે રે, ઉપર મખમલના. ૯
કંચન બાજોઠેરે, બીરાજો બહુનામી, પકવાનેને પીરસીરે,થાળ લાવું સ્વામિ. ૧૦
મોતૈયા લાડુરે, સેવૈયા સારા, તમ કાજ કર્યા છે રે, લાખણસાઈ પ્યારા. ૧૧
મગદળ ને સેવદળરે, લાડુ દળના છે, ખાજાં નેખુરમાંરે, ચૂરમા ગોળના છે, ૧૨
જલેબી ઘેબરરે, બરફી બહુ સારી, પેંડા ને પતાસારે, સાટા સુખકારી. ૧૩
મરકી ને મેસુબરે, જમો જગવંદનજી, સુતરફેણી છેરે, ભક્તિનંદનજી. ૧૪

ગગન ને ગાંઠીયારે, ગુંદવડાં વહાલા, ગુલાબપાક જમજોરે, ધર્મ તણા લાલા. ૧૫
એલાયચીદાણારે, ચણા છે સાકરીયા, ગુંદરપાક સુંદરરે, જમજો ઠાકરીયા. ૧૬
ટોપરાપાક ટાઢોરે, સકરપારા સારા, સેવો ઘી સાકરરે, તમે છો જમનારા. ૧૭
કેસરિયો ખીરંજરે, ગળ્યો ને મોળો છે, સાકરનો શીરોરે, હરીસો ધોળો છે. ૧૮
લાપસી કંસારમાંરે, ઘી બહુ રસબસ છે. ખીર ખાંડ ઘી રોટલીરે,
જમો બહુ સરસ છે. ૧૯
બદામ ચારોળીરે, દ્રાખ તે નાંખીને, દૂધપાક કર્યો છેરે, જુવો હરિ ચાખીને. ૨૦
પૂરી ને કચોરીરે, પૂરણપોળી છે, રોટલીયો ઝીણીરે, ઘીમાં ઝબકોળી છે. ૨૧
પાપડ ને પુડલારે, મીઠો માલપુડો, માંખણ ને મિસરીરે, માવો દહીં ચુડો. ૨૨
ઘઉંની છે બાટીરે, બાજરાની પોળી, ઝાઝીવાર ઘીમાંરે, હરિ મેં ઝબકોળી. ૨૩
તલસાંકળી સુંદરરે, બીજી ગળપાપડી, ગાંઠીયા ને ફળીરે, ત્રીજી ફુલવડી. ૨૪
ભજીયાં ને વડાંરે, સુંદર દૈથરીયાં, વઘાર્યા ચણારે, માંહી મીઠું મરીયાં. ૨૫
ગુંજા ને મઠીયાંરે, ફાફડાં ફરસા છે, અળવી આદાંનારે, ભજીયાં સરસાં છે. ૨૬
કંચન કટોરેરે, પાણી પીજોજી, જે જે કાંઇ જોઇયે રે, તે માંગી લેજોજી. ૨૭
રોટલી રસ શાકરરે, જમજો અલબેલા, રાયણ ને રોટલીરે, ખાંડ કેળાં છેલા. ૨૮
મોરંબા કરયા છેરે, કેરી દ્રાખતણા, સુંદર વર જમજોરે, રાખશો માં મણા. ૨૯
કટોરા પૂરયારે, સુંદર શાકોના, કેટલાક ગણાવુંરે, છે ઝાઝા વાના. ૩૦
સુરણ તળ્યાં છે રે, સુંદર ઘી ઝાઝે, અળવી ને રતાળુંરે, તળ્યાં છે તમ કાજે. ૩૧
મેં પ્રીત કરીનેરે, પરવળ તળીયાં છે, વંસાકને વાલોળરે, ભેળાં ભળીયાં છે. ૩૨
કંકોડાં કોળાંરે, કેળાં કારેલાં, ગલકાં ને તુરીયાંરે, રૂડાં વઘારેલાં. ૩૩
ચોળી વાલોળોરે, પ્રીત કરી તળીયો, દુધીયાં ને ડોડાંરે, ગુવારની ફળીયો. ૩૪
લીલવા વઘારયારે, થયા છે બહુ સારા, ભીંડાની ફળીયોરે, તળીયો હરિ મારા. ૩૫
ટીંડા તાંદલીયોરે, મેથીની ભાજી, મૂળા મોગરીયોરે, સુવાની તાજી. ૩૬
ચણેચી ને ડોડીરે, ભાજી સારી છે, કઢી ને વડીરે, સુંદર વઘારી છે. ૩૭
નૈયાંના રાયતાંરે, અતિ અનુપમ છે, મીઠું ને રાઇરે, માંહી બે સમ છે. ૩૮
કેટલાંક ગણાવુંરે, પાર તો નહિ આવે, સારૂં સારૂં જમજોરે, જે તમને ભાવે. ૩૯
ખારૂં ને મોળુંરે, હરિવર કે'જોજી, મીઠું મરી ચટણીરે, માંગી લેજોજી. ૪૦

અથાણાં જમજોરે, સુંદર સ્વાદુ છે, લીંબુ ને મરચાંરે, આમળાં આદુ છે. ૪૧
રાયતી કેરીરે, કેરી બોળ કરી, ખારેક ને રાઇમાંરે, નાખ્યાં લવીંગ મરી. ૪૨
કેરાં ને કરમદાંરે, તળી છે કાચરીયો, બીલાં બહુ સારાંરે, વાંસ ને ગરમરીયો. ૪૩
દાળ ને ભાત જમજોરે, તમને ભાવે છે, ચતુરાઇ જમતાંરે, પ્રીતિ ઉપજાવેછે. ૪૪
પંખાળીના ભાતમાંરે, સુંદર સુગંધ ઘણો, એલાયચીનો પીરસ્યોરે,
આંબામોરતણો. ૪૫
મેં કઠણુ કરી છે રે, દાળ હરિ તુરની, પોતળી પીરસી છેરે, કે દાળ મસુરની. ૪૬
મગ ને અડદનીરે, કરી છે ધોઇને, ચોળી ને ચણાનીરે; ઘીમાં કરમોઇને. ૪૭
દહીં ને ભાત જમજોરે, સાકર નાંખીછે, દૂધ ને ભાત સારુંરે,
સાકર રાખીછે. ૪૮
દૂધની તર શાકરરે, ભાત જમજો પે'લા, શાકર નાંખીનેરે, દૂધ પીજો છેલા. ૪૯
જે જે કાંઇ જોઇયેરે, તે કે'જોજી અમને,કાંઇ કસરરાખોતોરે, મારાસમ તમને. ૫૦
જીવન જમીનેરે, ચળુ કરો નાથ, ચંદનગારેસુંરે, ધોવરાવું હું હાથ. ૫૧
તજ એલચી જાયફલરે, જાવંત્રી સારી, કાથો ને ચુનોરે, સરસ છે સોપારી. ૫૨
નાગરવેલીનાંરે, પાન લાવી પાકાં, ધોઇને લુછયાંછેરે, અનુપમ છે આખાં. ૫૩
માંહી ચૂરણ મેલીરે, બીડી વાળી છે, લલીતે લવીંગનીરે, ખીલી રસાળી છે. ૫૪
મુખમાં હું મેલુંરે, બીડી પ્રીત કરી, આરતિ ઉતારૂ રે, પ્રભુજી ભાવ ભરી. ૫૫
ફુલ સેજ બીછાવીરે, પોઢો પ્રાણપતિ, પાવલાયો ચાંપુંરે, હૈડે હરખ અતિ. ૫૬
થાલ ગાયો પ્રીતેરે,ધર્મ કુળ મુકુટમણી,આપો પ્રેમાનંદનેરે,પ્રસાદી થાળતણી. ૫૭

થાળ

જમો થાળ જીવન જાઉં વારી, ધોવું કર ચરણ કરો ત્યારી. જમો૦ ટેક
બેસો મેલ્યા બાજોઠીયા ઢાળી, કટોરા કંચનની થાળી;
જળે ભર્યાં ચંબુ ચોખાળી. જમો૦ ૧
કરી કાઠા ઘઉંની પોળી, મેલી ઘૃત સાકરમાં બોળી;
કાઢયો રસ કેરીનો ઘોળી. જમો૦ ૨

ગળ્યા સાટા ઘેબર ફુલવડી, દુધપાક માલપુવા કઢી;
પુરી પોચી થઈ છે ઘીમાં ચઢી; જમો૦ ૩

અથાણાં શાક સુંદર ભાજી, લાવી છું તરત કરી તાજી;
દહીં ભાત સાકર છે ઝાઝી; જમો ૪

ચળું કરો લાવુ જળ ઝારી, એલચી લવીંગ સોપારી;
પાનબીડી બનાવી સારી. જમો૦ ૫

મુખવાસ મનગમતા લઈને, પ્રસાદી થાળ તણી દઈને;
ભૂમાનંદ કહે રાજી થઈને. જમો૦ ૬

રાગ સામેરી થાળ-પદ ૧

વ્હાલા ભોજનીયાં બહુ ભાત, જમો ગીરધારીરે;
તમને જોવા કારણ આજ, આવી વ્રજનારી રે.
સોનાકેરો પાટલોરે, સોનાકેરો થાળ;
જળે જમુનાના નીરની ઝારી, ભરી મુકી તતકાળ. જમો૦ ૧
ઘેબર બહુ ઘીમાં કર્યાં રે, લાડુ સાકરના સાર;
સેવ સુંવાળી લાપસીમાંય, ઘી ઘુર્ણીંગ ધાર.. જમો૦ ૨
બરફી પેંડા ને મોતીયારે, જલેબી જગદીશ;
સુતરફેણી શામળા કરી, દળી ઝીણા અતીપીશ. જમો૦ ૩
દુધપાક ને પુરીયોરે, માલપુડા મેસુબ;
કેળાં સાકર રસરોટલી, આરોગો આજ હરિ ખુબ. જમો૦ ૪
ભજીયાં વડાં ને રાયતાંરે, વાલોળ ને વંતાક;
કંકોડાં કારેલડાં સમકાર્યાં, સલુણાં શાક. જમો૦ ૫
ટીંડોરાંને તુરીયાં રે; ગલકાં પરવળ પરબ્રહ્મ;
તુવેરની તમ કારણે વ્હાલા, દાળ કરી છે નરમ. જમો૦ ૬
વડી કડી સર્વે શાકમાં રે, વધાર્યાં વાલમ;
આરોગો અલબેલડા. શરમ રાખો તો મારા સમ. જમો૦ ૭

નૈર્યાં સુરણનું શાક મેંરે, કીધું તમારે કાજ;
ફુલવડી ફળી ગ્વારનીરે, ઘીમાં તળી મેં મહારાજ. જમો૦ ૮
ભાજી ભુધર બહુ ભાતનીરે અથાણાં અપાર;
દુધ ભાતમંય ઘેબલે નાંખું, સાકર વારંવાર. જમો૦ ૯
તૃપ્ત થઇ ચળુ કરો રે, આતમાના આધાર;
પહેરાવું અતિ પ્રીતસું, ચંપા ચમેલીના હાર. જમો૦ ૧૦
લવીંગ સોપારી એલચીરે, કાથો ચુનો ને પાન,
સાગાનંદના વહાલમા, મુખવાસ કરો ભગવાન. જમો૦ ૧૧

એકાદશી પદ સંગ્રહ—

રાગ ગરબી. પદ ૧.

ઉત્સવની પ્યારી કેશવની, આજ એકાદશી ઉત્સવની.
કોટીક ગૌ કેરુ દાન કરે પણ, નાવે તોલે એના લવની. આજ૦ ૧
મંગળ રૂપ સદા સુખકારી, વહાલી નિધિ જન વૈષ્ણવની. આજ૦ ૨
વચન પ્રમાણે કરે વ્રત તેને, ત્રાસ મટે રે મૃત્યુ ભવની. આજ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે વ્રત કરવું, એમ આજ્ઞા સ્વામી ઉદ્ધવની. આજ૦ ૪

પદ ૨

હરખ અતિ ભેટયા કૃષ્ણપતિ, આજ એકાદશી હરખ અતિ.
મનમોહન મારે મંદિર આવ્યા, અધિક થઇ હું તો પુણ્યવતી. આજ૦ ૧
પીતાંબર આભૂષણ પહેરી, ચાલંતા વહાલો હંસગતિ. આજ૦ ૨
પુરુષોત્તમ પૂરણ વર પામી, રહી ન ખામી હવે એક રતિ. આજ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે હરિ વરતાં, ચૌદ ભુવનમાં હું થઈ રે છતિ. આજ૦ ૪

પદ ૩

માવ મળ્યા તન તાપ ટળ્યા, આજ એકાદશી માવ મળ્યા.
પૂરવ ભવની પ્રીત જાણીને, આવીને અમ પર અઢળ ઢળ્યા. આજ૦ ૧
મુનિવર ધ્યાન ધરી ધરી થાકયા, કોઇથી વહાલો નવ જાય કળ્યા. આજ૦ ૨

મારૂં મંદિર પોતાનુંરે જાણી, ભૂધર સુખ દુઃખમાંહી ભળ્યા. આજ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે હરિ વર પામી, આનંદ કેરા ઓઘ વળ્યા. આજ૦ ૪

પદ ૪

સુફળ ફળી હું તો હરિને મળી, આજ એકાદશી સુફળ ફળી.
ચોંપ કરી નટ નાગર સારૂ, સેજ સજી કાજુ કુસુમ કળી. આજ૦ ૧
રસ બસ હોય રહી રસિયા સંગ, જ્યું મીસરી પયમાંહી ભળી. આજ૦ ૨
નિત્ય નિત્ય પ્રેમ રહું ઉર ધરતી, હરિ ચરણે મન વૃત્તિ હળી. આજ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે હરિ ઉર ધરિયા, જન્મ મરણ કેરી શંકા ટળી. આજ૦ ૪

રાગ ગરબી પદ ૧

એકાદશી આજનો દિન સારો રે, ગાયે નટવર નંદદુલારો; એ૦
એના વ્રતનો મહિમા ભારે રે, જાણે બ્રહ્માદિક ત્રિપુરારી રે;
મળે પ્રગટ પ્રમાણ મોરારી. એ૦ ૧
વ્રત રાખીને હરિવર વરિયે રે, દઢ અંતર આટી ધરિયે રે;
કોડે આનંદ ઉત્સવ કરીયે. એ૦ ૨
બ્રહ્માનન્દ કહે જે વ્રત રહ્યા છે રે, તે તો પાર સંસારને થયા છે રે;
એમ ઉદ્ધવજી કહી ગયા છે. એ૦ ૪

પદ ૨

એકાદસી ઉત્સવનો દિન રૂડો રે, કોડે નિરખીએ છેલ કાનુડો; એ૦
રસિયા સંગ રંગભર રમીએ રે, દેહ પ્રાણ ઇંદ્રિય મન દમીએ રે;
ત્યારે ગીરધરને મન ગમીએ. એ૦ ૧
નિત્ય પ્રેમ સુધારસ પીજે રે, કરી વ્રત નવ રાચીએ બીજે રે;
રસિયો નટ નાગર રીઝે. એ૦ ૨
જેણે વચને થકી વ્રત કીધું રે, તેનું સઘળું તે કારજ સીધું રે;
બ્રહ્માનન્દ કહે જન્મફળ લીધું. એ૦ ૩

પદ ૩

એકાદશી ઉત્સવનો છે દાડો રે, ખુબ રચીએ તે રંગ અખાડો; એ૦
કરીએ વ્રત અતિ ઉછરંગે રે, પે'રો વસ્ત્ર આભૂષણ અંગે રે;
રમીએ શ્યામ સુંદર વર સંગે. એ૦ ૧
સખી શ્યામ ચરણ ચિત્ત લાવે રે, વિષરુપ વિષય વિસરાએ રે;
ગિરિધર નટ નાગર ગાઇએ, એ૦ ૨
એનો મહિમા કહ્યામાં ન આવે રે, મોટા મોટા મુનિવર ગાવે રે;
બ્રહ્માનન્દ કહે હરિને મેળાવે. એ૦ ૩

પદ ૪

એકાદશી પ્રગટ પ્રભુજીને પ્યારી રે, સર્વે હરિજનને સુખકારી; એ૦
રહેશે વ્રત જે વચન પ્રમાણે રે, એમાં અસત્ય ભાવ નવ આણે રે;
તે તો મોક્ષ મહાપદ માણે. એ૦ ૧
કાજુ સબ જગ મંગળ કરણી રે, દુઃખ શોક સંતાપની હરણી રે;
સાચી મોક્ષતણી નિસરણી. એ૦ ૨
બ્રહ્માનંદ કહે ટળે ભવ ભીતિ રે, રડે વ્રત સનાતન રીતિ રે;
થાય પૂરણ હરિપદ પ્રીતિ. એ૦ ૩

રાગ ગરબી. પદ ૧

કોડે કોડે એકાદશી કીજીએ રે, એવું વ્રત જાવા નવ દીજીએ રે. કો૦ ૧
એ વ્રત કરે તે ધન્ય માનવી રે, તે તો નહાયો કોટિવાર જાહ્નવી રે. કો૦ ૨
જેણે વચન પ્રમાણે વ્રત આદર્યું રે, તેણે કારજ પોતાનું સર્વે કર્યું રે. કો૦ ૩
એનો મહિમા મુનિવર ગાય છે રે, અવિનાશી મળ્યાનો ઉપાય છે રે. કો૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે એમાં હરિ રહ્યા વસી રે, કીધી ઉદ્ધવ પ્રમાણે એકાદશી રે. કો૦ ૫

પદ ૨

હરિજન હોય તે હરિને ભજે રે, વ્રત એકાદશી તે કેદી ન તજે રે. હ૦ ૧
જાણે માત સમાન પરનારને રે, ગણે તુચ્છ સરીખો સંસારને રે. હ૦ ૨

મદ્ય માંસ હરામ જેને નવ ખપે રે, જીભે રાત દિવસ પ્રભુને જપે રે. હ૦ ૩
આપ્યું જીવ ઇશ્વરના જાણે ભ્રમને રે, રટે બ્રહ્મ થઇને પરબ્રહ્મને રે. હ૦ ૪
બ્રહ્માનન્દના વહાલાની છબી ઉર ધરે રે, મતવાલો થઇને જગમાં ફરે રે. હ૦ ૫

પદ ૩

ભલે આવી અનુપમ એકાદશી રે, મારે વહાલે સામું જોયું હસી રે. ભ૦ ૧
આજ વાધી આનંદકેરી, વેલડી રે, થઇ રસિયા સંગાથે રંગરેલડી રે. ભ૦ ૨
લટકાળા કુંવર નંદલાલની રે, ચિત્તડામાં ખુતી છે છબી ચાલની રે. ભ૦ ૩
રંગભીનો રમે રસ રંગમાં રે, અતિઆનંદ થયો છે મારા અંગમાં રે ભ૦ ૪
પ્રીતિ જાણી રસીલા વચને પળ્યા રે, બ્રહ્માનન્દનો વહાલો મુજને મળ્યા રે. ભ૦ ૫

પદ ૪

ધન્ય ધન્ય એકાદશી આજની રે, રૂડી નિરખી છબી વ્રજરાજની રે. ધ૦ ૧
ફુલડાનાં છોગાં તે ચિત્તમાં ધર્યાં રે, તે જોઇને મારાં નેણાં ઠર્યાં રે. ધ૦ ૨
ભાળી કેશર તિલક રુડું ભાલમાં રે, મારી લગની લાગી છે નંદલાલમાં રે. ધ૦ ૩
વાંકી ભૃકુટીમાં મન મારૂં ભમે રે, હવે બીજું દીઠું તે નવ ગમે રે. ધ૦ ૪
બ્રહ્માનન્દ કહે રુપાળી એની આંખડી રે, પ્યારી લાલકમળ કેરી પાંખડીરે. ધ૦ ૫

રાગ સામેરી–પદ ૧

એકાદશી થઇ એ વાત સર્વે જાણો રે,
એના વ્રત કેરી રીત ભાત ઉરમાં આણોરે. ટેક૦
સુતા જોઇને શ્યામને રે લડવાની કરી હામ,
નાડીજંઘનો દિકરો રે, આવ્યો મુર દાનવ એનું નામ. સર્વે૦ ૧
ઇંદ્રિય એકાદશ શ્યામનાં રે, તેનું જે કંઇ તેજ,
તેમ થી પ્રગટી પ્રમદારે, દેખી વરવા ઇચ્છયો એજ. સર્વે૦ ૨
તે સંગે બોલી સુંદરી રે, યુદ્ધ કરી મુને જીત,
ત્યારે વર હું તુજને રે, એમ કહી દેખાડી રીત. સર્વે૦ ૩
કન્યાને સંગ લડવા રે, આવ્યો એ અસુર,
ભૂમાનંદ કહે ખડગે રે, એનું શિર છેદી નાખ્યું દૂર. સર્વે૦ ૪

પદ ૨

પછી બોલ્યા સુંદર શ્યામ સુંદરી સંગેરે,
માગો વર આપું ઇનામ અતિ ઉમંગે રે. ટેક૦
માગ્યો વર માનનીયે રે, જોડી જીવનને હાથ,
મારા વ્રતને દિવસે રે, અન્ન ન જમે ન પીવે પાથ. સું૦ ૧
ઇંદ્રિય અગીઆરમાં ઉપની રે, માટે એકાદશી નામ,
તપસ્વી છઉં તે કારણે રે, મારૂં વ્રત કરે નિષ્કામ. સું૦ ૨
મનસહિત ઇંદ્રિયો રે કહાવે જે અગ્યાર,
મારા વ્રતને દિવસે રે, એને કરવા ન દેવો આહાર. સું૦ ૩
પંચ વિષયને પરહરી રહે તજી ક્રોધ ને કામ,
વ્રત કરે તેની ઉપરે રે, રીઝે ભૂમાનંદનો શ્યામ. સું૦ ૪

પદ ૩

વ્રત એકાદશીને તુલ્ય કોય ન કહાવેરે,
કરો કોટિક ગાયોનું દાન બરોબર ના'વેરે. ટેક૦
એકાદશે ઇંદ્રિયો રે રાખીને નિયમમાંઇ,
પ્રગટ પ્રભુ વિના મુખથી રે, વૃથા વાણી ન બોલે કાંઇ. કો૦ ૧
અડસઠ તીરથ કરવે રે આવું ન સરે કાજ,
એકાદશીને દિવસે રે, મુને મળ્યા પ્રગટ મહારાજ. કો૦ ૨
પ્યારી કરી પ્રબોધની રે; વ્હાલે આપ્યું વરદાન,
આ વ્રત કેરે દિવસે રે, કરવું કેવળ જળનું પાન. કો૦ ૩
હરિજનને નવ મૂકવી રે એકાદશી કહે શ્યામ,
ભૂમાનંદ કહે પામશો રે, તમે જરૂર વૈકુંઠ ધામ. કો૦ ૪

પદ ૪

અતિ ઉત્તમ દિવસ આજ એકાદશી આવીરે,
હરિજનના હૈયામાં હરખ, ઘણેરો લાવીરે. ટેક૦
સંગી હોય તે ન કરેરે એકાદશી વ્રતસાર,

સત્સંગી છોડે નહિ રે, જેને પ્રભુ સંધાથે પ્યાર. એ૦ ૧
મોહનના મનમાં ગમે રે આ વ્રતનો ઉપવાસ,
બ્રહ્મચર્ય યુકત જે કરે રે, તેને રાખે પોતાને પાસ. એ૦ ૨
આ વ્રત કરવું સહુને રે અંતર લાવી ઉછાવ,
કામાદિક પીડે નહિ રે, જેને પ્રગટ મળે માવ. એ૦ ૩
એકાદશી અઘનાશીની રે કહે હરિના જન,
ભૂમાનંદના નાથમાં રે, સદા રાખી પોતાનાં મન. એ૦ ૪

ગોડી પદ સંગ્રહ—

રાગ ગોડી–પદ ૧

શ્યામની છબી રે સખી શ્યામની છબી;
જેને ફુલડાંથી છાઈ સખી શ્યામની છબી. ટેક. ૧
ફુલડાના તોરાની ફોરે ભ્રમર કરે ગુંજાર;
અંગો અંગ હરિને શોભે ફુલડાંના શણગાર. શ્યામ૦ ૨
કાનોમેં ફૂલડાંનાં કુંડળ ફૂલોના ભુજબંધ;
ફૂલતણા ગજરા ફાવે છે સુંદર માંહી સુગંધ. શ્યામ૦ ૩
ફૂલતણો શિર મુગટ જોઇને મગન ફરે વ્રજનાર;
ફૂલતણી શોભા પર જાયે બ્રહ્માનંદ બલહાર. શ્યામ૦ ૪

પદ ૨

ફૂલની માળા રે શોભે ફૂલની માળા;
એની સુંદર વરને શોભે ગળે ફૂલની માળા. ટેક. ૧
નવલ કસુંબી પટકા ઉપર તોરે હદ વાળી;
ફૂલની પછેડી ઓઢી ઉભા વનમાળી. ફૂલ૦ ૨
ફૂલડાની વૈજયંતી માળા હરીવરને ફાવે;
એ માળાને જોવા સારૂ ઇંદ્રાદિક આવે. ફૂલ૦ ૩
ફૂલ કલંગી માથે લટકે છબી નૌતમ સારી;
બ્રહ્માનંદ કે' નટવર મૂરતિ નેણુંમાં ધારી. ફૂલ૦ ૪

પદ ૩

ફૂલની બાંધી રે પોચી ફૂલની બાંધી;
હેલી નટવરજીને હાથે પોચી ફૂલની બાંધી. ટેક. ૧
ફૂલતણા છોગલિયાં ફરતાં મેલ્યાં મરમાળાં;
કાનો ઉપર ફૂલડાં ખોસ્યાં લાગે રૂપાળાં. ફૂલ૦ ૨
ફૂલદડો ઉછાળે વાલો લટકે મન લેવા;
એ લટકાને જોવા આવે ભવ બ્રહ્મા જેવા. ફૂલ૦ ૩
ફૂલડાંની ટોપી ગુંથીને પ્રેમે પે'રાવી;
બ્રહ્માનંદ કે' એ છબી મેં તો અંતર ઠેરાવી. ફૂલ૦ ૪

પદ ૪

મન મારૂં મોયું રે હેલી મન મારૂં મોયું;
એની ફૂલડાંની શોભા જોઇને મન મારૂં મોયું. ટેક. ૧
ફૂલડાંના ગજરા ધાર્યા સુંદર વર છેલે;
જે ગજરાની ફોરે ભમરા કેડો ન મેલે. મન૦ ૨
ફૂલડાં કેરા તોરા પે'ર્યા વ્રજજીવન વાલે;
ભૂધરજી ફૂલોને ભારે લટકંતા ચાલે. મન૦ ૩
અલબેલાને સર્વે અંગે ફૂલી ફૂલવાડી;
બ્રહ્માનંદ કે' એ છબી જોવા આવે સૌ દાડી. મન૦ ૪

રાગ ગોડી—પદ ૧

પ્રગટ પ્રમાણુ હરિને, ભજ મન પ્રગટ પ્રમાણુ હરિને;
કામ ક્રોધ મદ લોભ તજીને, દઢ ઉર ટેક ધરીને. ટેક. ૧
ગર્ભવાસનું સંકટ પ્રાણી, જાઇશ માં વિસરીને;
કુબુદ્ધિ કૂડ કપટ પરહરજે, ભરજે પાવ ડરીને. ભજ. ૨
માલ મલક સર્વે મેલીને, જાવું જરૂર મરીને;
જાઇશ માં જમરાને આગે, આઝો ભાર ભરીને. ભજ. ૩
ભવદુઃખ ટળે મીટે સર્વે ભ્રમણા, સંતનો સંગ કરીને;
બ્રહ્માનંદ કે' આવો અવસર, નહિ પામીશ ફરીને. ભજ. ૪

પદ ૨

નારાયણ સુખકારી, ભજી લેને નારાયણ સુખકારી;
સાધુ જનની માન શીખામણ, વિષય વિકાર વિસારી. ટેક. ૧
માત પિતા સુત બાંધવ મેડી, નહિ તારાં સુત નારી;
જમને દ્વારે એકિલા જાવું, કરજે કરમ વિચારી. ભજી. ૨
રાજા રંક ગુણિજન પંડિત, ખેડુ ને વેપારી;
સગાં કુટંબિ સહિત સઉને, લે જાવે જમ મારી. ભજી. ૩
ભરતખંડમે દેહ મનુષ્યનો, મિલે નહીં વારમ વારી;
બ્રહ્માનંદ કે' થાને સુખિયો, સંત વચન ઉર ધારી. ભજી. ૪

પદ ૩

અલખ પુરૂષ અવિનાશી, ભજી લેને અલખ પુરૂષ અવિનાશી;
કરમ કટે તારાં અનંત જનમનાં, ફંદ મિટે ચોર્યાશી. ભજી. ૧
સગાં કુટંબી સુત ને નારી, માતા મામો ને માશી;
અંતે ભેળું કોય ન આવે, અંતર દેખ તપાસી. ભજી. ૨
ઘરમાં બેઠો ગાળ્યો બોલે, દેખી તીરથવાસી;
પરધન હરે કરે નિત્ય કુબુદ્ધિ, પરનારીની હાંશી. ભજી. ૩
મારૂં મારૂં કરતો મુરખ, મેલી ધન મરી જાશી;
બ્રહ્માનંદ કે' હરી સમરી લે, રસીક શ્યામ સુખરાશી. ભજી. ૪

પદ ૪

પ્રગટ હરિ ભજ પ્રાણી, સમજીને પ્રગટ હરિ ભજ પ્રાણી;
પાપ દ્રોહ પરિત્યાગ કરીને, દયા ધરમ ઉર આણી. સમ. ૧
પરધન પરત્રીય મદ માટી, નરકતણી નીશાણી;
તે પાપે કરી અવશ પિલાઇશ, ઘાલિ જમરા ઘાણી. સમ. ૨
સમજ્યા વિના ન બોલીશ કેદી, મુખથી મિથ્યા વાણી;
મમતા કેરો માથે મુરખ, ભાર માં લજે તાણી. સમ. ૩
એળે દેહ અમુલખ ખોયો, કીધી ધુળ કમાણી;
બ્રહ્માનંદ કે' તત્પર થઇ ભજ, જગપતી સાચા જાણી. સમ. ૪

રાગ ગોડી–પદ ૧

ફૂલના પે'રી રે જામા ફૂલના પે'રી,
ફૂલ્યો રસિક સુજાણ, જામા ફૂલના પે'રી. ફૂલના૰ ટેક.૧
ફૂલનો મુગટ કુંડળ ફૂલના છે કાન,
ઓઢી ઉપરણિ ફૂલોની શોભે, વાલો ભીને વાન. ફૂલના૰ ૨
સુગંધી ફૂલોના શોભે, હૈડે સુંદર હાર,
માથે ફૂલડ તોરા, અંગે તેજનો અંબાર. ફૂલના૰ ૩
ફૂલડાંના ગજરા બાજુ ફૂલની છડી,
કરે ઇંદ્ર ઉપરથી, પ્રેમે ફૂલની ઝડી. ફૂલના૰ ૪
ફૂલડાંના ઝાંઝર ચરણે પે'રી સુંદર શામ,
મુક્તાનંદને વાલે કાધું, ઘેલુ ગોકુળ ગામ. ફૂલના૰ ૫

પદ ૨

ફૂલડાં ધારી રે અંગે ફૂલડાં ધારી,
શોભે શ્યામળીઓ સુજાણ અંગે ફૂલડાં ધારી. ટેક. ૧
જરકસી પાઘડલીમાં ફૂલના તોરા,
માથે ભમર ગુંજાર કરી આવે છે ઓરા. ફૂલડાં૰ ૨
હૈડા ઉપર હાર સુંદર ફૂલના પે'રી,
ચોરે માનનિયોના મનને પ્યારા લટકાળો લે'રી; ફૂલડાં૰ ૩
ફૂલોના શણગાર પે'રી પ્રીતમજી પ્યારો,
અતિ આનંદ વધારે નિત્ય નંદનો લાલો; ફૂલડાં૰ ૪
મુક્તાનંદનો વા'લો ફૂલ્યા ગોપીને રંગે,
ગોપી અંગોઅંગ ફૂલી રહી શ્યામળા સંગે; ફૂલડાં૰ ૫

પદ ૩

નેણુને બાણે રે મારી નેણુને બાણે,
મુને મોહનજી મરમાળે મારી નેણુને બાણે. ટેક. ૧
નેણુંને નજરે પ્રિતમ પ્રાણ હર્યા મારા,
એક ઘડી અલબેલો વા'લો નહીં મેલું ન્યારા. નેણુને૰ ૨

નંદકુંવરના નેણું કેરાં જાદુડાં ભારી,
એની આંખલડીને જોતાં સર્વે મોહ રહી નારી. નેણુને૦ ૩
જોયા વિના જંપ ન થાય શું કરીએ બેની,
હું તો વા'લાને વશ થઇ છું લાગી મોહની એની. નેણુને૦ ૪
મુક્તાનંદને વા'લે મારૂં ચિત લીધું ચોરી,
એનું મુખ જોઇ જીવું જેમ ચંદ્ર ચકોરી. નેણુને૦ ૫

પદ ૪

પ્રીતડી બાંધી રે મારે પ્રીતડી બાંધી,
સખી શ્યામળીઆ સંગાથે મારે પ્રીતડી બાંધી. ટેક. ૧
નંદકુંવર નવરંગી સંગે લાગી રંગ ઝડી,
મારે ગોવર્ધનધારી શું ગાંઠ પ્રેમની પડી. પ્રીત૦ ૨
હૈડાકેરો હાર મોહન નહિ મેલું ન્યારો,
મારા જીવલડા સંગાતે જડયો નંદદુલારો. પ્રીત૦ ૩
સુંદરવરને સંગે મારૂં અંગ રહ્યું ફુલી,
એને સુખે હું સંસાર કેરો મારગડો ભુલી. પ્રીત૦ ૪
મુક્તાનંદને પ્યારે પ્રેમે બાંહી ગ્રહિ મારી,
પ્રીતમને પ્રતાપે સે'જે થઇ રહી જગન્યારી. પ્રીત૦ ૫

રાગ ગોડી–પદ ૧

લગની લાગી રે મારે લગની લાગી,
સખી શ્યામળીઆ સંગાથે મારે લગની લાગી. ટેક. ૧
મીઠે સ્વરે મોહનજીની મોરલી વાગી,
સાંભળતામાં ચટકી લાગી ઝબકી જાગી. લગ૦ ૨
વૃંદાવનની વાટે ચાલી કુળલજ્જા ત્યાગી,
વાંસલડી વગાડતાં જોયા શ્યામ સોહાગી. લગ૦ ૩

રસિયા સંગે રમતાં સર્વે ભ્રમણા ભાગી,
મેં તો અખંડ સોહાગ લીધો મુખડે માગી. લગ૦ ૪
મુક્તાનંદ કે' પળ એક ન્યારો નહી મેલું વા'લો,
શિરને સાટે ક્યાંથી મળે નંદનો લાલો. લગ૦ ૫

પદ ૨

ગિરધારી રે સખી ગિરધારી,
મારે નિરભે અખુટ નાણું. ગિરધારી૦ ૧
ખરચ્યું ન ખૂટે એને ચોર ન લુંટે,
દામની પેઠે એ ગાંઠે બાંધ્યું ન છુટે. ગિર૦ ૨
અણુગણ નાણું સંચે અંતે નિરધનીયા જાય,
તેની પેઠે નિરભે નાણું દુર ન થાય. ગિર૦ ૩
સંપત વિપત સર્વે સુપનું જાણું,
હરિના ચરણની સેવા પુરણ ભાગ્ય પરમાણું. ગિર૦ ૪
મુક્તાનંદ કે' મોહનવરને ઉરમાં ધારી,
હવે દુઃખ ને દારિદ્ર થકી થઈ હું ન્યારી. ગિર૦ ૫

પદ ૩

સુખ પામી રે સખી સુખ પામી,
હું તો શ્યામળીયાને શરણે જાતાં, સુખ૦ ૧
શરણાગતને પાળે સદા બહુનામી,
મારે હરિનો ઉપર હાથ કશી ન રહી ખામી. સુખ૦ ૨
તપ ને તીરથ મેં તો કાંય ન કીધું,
મારે ઘેર બેઠાં શ્યામ થકી કારજ સીધું. સુખ૦ ૩
સંસારીનું સુખડું જુઠું આવે ને જાય,
હરિનો અખંડ સોહાગ કેદિ કાળે ન ખાય. સુખ૦ ૪
મુક્તાનંદ કે' હરિજન કેરિ ગતી છે ન્યારી,
તેને દેહ દરશિ દેખે પોતા જેવા સંસારી. સુખ૦ ૫

પદ ૪

છેલ છોગાળો રે મીઠી મોરલી વાળો,
મારે મંદિરીએ પધારે નિત્ય છેલ છોગાળો. ટેક. ૧
હસતાં હસતાં મુજને દેખી આનંદ પામે,
એની કરૂણાની દ્રષ્ટી સર્વે દુખડાં વામે. છેલ૦ ૨
મોતીડાંની માળ પે'રી મલપંતો આવે,
ગાવું ત્યાં સંગાતે મારે પ્રેમશું ગાવે. છેલ૦ ૩
મેં વાલો વશ કિધા મુજને વાલે વશ કિધી,
સામા સામી પાનબીડી દીધી ને લીધી છેલ૦ ૪
મુક્તાનંદ કે' મોહન સંગે લાભ ઘણો લીધો,
મુખડેથી તંબોળ મુજને મે'ર કરી દીધો. છેલ૦ ૫

રાગ ગોડી. પદ ૧

આજની ઘડી રે ધન્ય આજની ઘડી,
મારા પ્રભુજી પધાર્યા ધન્ય આજની ઘડી. ટેક. ૧
જેની નિત્યે વાટ જોતાં જરૂખે ચડી,
તે તો અમપર આવ્યા કરેતા અમૃતઝડી. આજ૦ ૨
પિયુજી પધાર્યા એવી ખબર જડી,
ઉમંગે સું ઉઠી હું તો તજી આખડી. આજ૦ ૩
મારા મનમાં લોકડીયાની ના'વે લાજડી,
હરિને જોઇ જોઈ જીવું એવી ટેવ પડી. આજ૦ ૪
મુક્તાનંદ' કે' મોહન સાથે લાગી પ્રીતડી,
તેને સુપના જેવો સંસાર ન શકે નડી. આજ૦ ૫

પદ ૨

હરિને જોઇ રે સખી હરિને જોઇ,
મારો જનમ સફળ થયો હરિને જોઇ. ટેક. ૧

મોહનજીનું મુખડું જોતા રહીછું મોઇ,
હુંતો ત્રિકમજીને તોલે બિજું ન દેખું કોઇ. હરિ૦ ૨
લોકડીયાંની લાજ મેંતો ખાંતે શું ખોઇ,
જાણ્યું કોઇ મુને કાનુડાની કે'છે વગોઇ. હરિ૦ ૩
દરદિડાંની વાતું જાણે દરદિડાંની સોઇ,
હરિને નિમખ ન દેખુ ત્યાં તો મરછું રોઇ. હરિ૦ ૪
મુક્તાનંદ કે' મોહનજીમાં મનડું પ્રોઇ,
મેંતો જાણપણું જગતનું નાંખ્યું છે ધોઇ. હરિ૦ ૫

પદ ૩

માવને મળી રે આજ માવને મળી,
હું તો અતિશે ઉમંગે આજ માવને મળી. ટેક. ૧
મોહનજીને મળતાં ગયા તાપ ટળી,
મારી આજ શુભ ઇચ્છા વેલ્ય સુફળ ફળી. માવ૦ ૨
પલંગે પધાર્યાં પાય લાગી હું લળી,
મારો કંકણુ સહિત કર સાયો છે વળી. માવ૦ ૩
રસિયા સંગે રસબસ થઇને રહી છું મળી,
એની અકળ કળાને તાય ન શકી કળી. માવ૦ ૪
મુક્તાનંદ કે' મહા પ્રભુ બળીયા બળી,
એ છે અબળાને આધીન પીછે પ્રેમની ગળી. માવ૦ ૫

પદ ૪

સુખડું દીધું રે મુને સુખડું દીધું,
મારો વાલોજી સુહાગી મુને સુખડું દીધું. ટેક૦ ૧
અધર અમૃત મેં તો પામને પીધું,
મારે ભક્તિ મુક્તિ સોત સર્વ કારજ સીધું. સુખ૦ ૨
બ્રહ્મા ભવ જેવાને જે દુર્લભ કીધું,
તે તો સુખ માવાનું મેં લુંટીને લીધું. સુખ૦ ૩

મારાં નયણાં ચકોર જોઇ વદન વિધુ,
અતિ ઉમંગે ભરાણી જેમ ઉમંગ સિંધુ. સુખ૦ ૪
મુક્તાનંદ કે' માવજીની ગતિ છે ન્યારી,
મારો વાલોજી વિહારી તોય બ્રહ્મચારી. સુખ૦ ૫

રાગ કલ્યાણ-પદ ૧

દીઠે આજ દિવાળી, મોહન મુખ દીઠે આજ દિવાળી;
શ્યામ સુંદર મારે મહોલ પધાર્યા, વિઠ્ઠલ વર વનમાળી. મોહન૦ ૧
રૂપ અલૌકિક રસિક રાયનું, ભુલી હું તન શુદ્ધ ભાળી. મોહન૦ ૨
મુક્તાનંદના નાથને મળતાં, લોક લજ્જા સરવે ટળી. મોહન૦ ૩

પદ ૨

છોગલિયુ સુખકારી, સલુણા તારૂં છોગલિયું સુખકારી;
જરકશી પાઘમાં છોગું બિરાજે, જોઇને મોહી વ્રજનારી. સલુણા૦ ૧
રંગડાનું ભરિયું રસિક તારૂં છોગું, ગુણસાગર ગિરિધારી. સલુણા૦ ૨
મુક્તાનંદ કહે છોગલા ઉપર, વારમવાર બલહારી. સલુણા૦ ૩

પદ ૩

મુખડાની મોહની લાગી, મોહન તારા મુખડાની મોહની લાગી;
મુખ જોઇ માવ હું થઇ મતવાળી, તનસુખ લાલચ ત્યાગી. મોહન૦ ૧
આજ સપરમો દિન સુખકારી, મળ્યા તમે શ્યામ સુહાગી. મોહન૦ ૨
મુક્તાનંદ કહે મુખડું તમારૂં, જોઇને હું અતિ અનુરાગી. મોહન૦ ૩

પદ ૪

રસિયાજી રૂપ તમારૂં, મનોહર રસિયાજી રૂપ તમારૂં;
નંદનંદન તારૂં રૂપ અલૌકિક, જોઇને મોહ્યું છે મન મારૂં. મનોહર૦ ૧
છેલ છબીલા તારા છોગા ઉપર, વાલમ સરવસ વારૂં. મનોહર૦ ૨
મુક્તાનંદના નાથ હું તમને, ઉર થકી પળ ન વિસારૂં. મનોહર૦ ૩

રાગ ગોડી. પદ ૧

નરનારાયણ સ્વામી, મેરે શિર નરનારાયણ સ્વામી:
હિમત સહિત મોહદળ મારૂં, તો સાચા નિષ્કામી. મેરે. ટેક ૧
કામ ક્રોધ મદ લોભ મેવાસી, કાહુકિ શંક ન લાવે;
અબ ઈનકિ જડમૂળ ઉખાડૂં, બહોરિ ન શિશ ઉઠાવે. મેરે૦ ૨
કરે ગુરૂ જ્ઞાન ખડગ લે નિશદિન. મોહ ફોજ સબ મારૂં;
રણસેં પાવ ધરૂ નહિ પીછા, હિંમત કબહુ ન હારૂં મેરે૦ ૩
મોહ પ્રપંચી મારૂં રણબીચ, સબ ઝગડા મીટ જાઈ.
મુક્તાનંદ મગન રહું હરિ સંગ, ચરનકમળ લપટાઈ. મેરે૦ ૪

પદ ૨

હરિકે હુકમસેં શૂરા અબ મેં હરીકે હુકમસેં શૂરા;
નરનારાયણ દેવ રિઝાઉં, ખેત મચાઊં પૂરા. અબ-ટેક-૧
શિલ સંતોષ હજુરી ચાકર, નિશદિન રાખું પાસા.
સાવધાન રહુ રણ બિચ ઠાઢા, તોડું સબત્રાસા. અબ૦ ૨
કરડી ફોજ ફિરાઉં ચહુ દિશ, ચોર રહન નહી પાવે;
રાજ અકંટક કરી થીર બેઠું, સબ ટંટા મિટ જાવે. અબ૦ ૩
ભજન ભકિત બિચ કરત અડંગા, તિનકા શિશ ઉડાઉં;
મુક્તાનંદ મોહદળ હનિકે, મોજ ચરનરતિ પાઉં. અબ૦ ૪

પદ ૩

નર નારાયણ દેવા, મેરે પ્રભુ નર નારાયણ દેવા;
અબ મેં મરજી જાનિહે ઇનકી, કરૂંરી નિરંતર સેવા. ટેક૦ ૧
પિંડ બ્રહ્માંડસે પ્રીત મિટાઊં, શરન રહું હોઈ શૂરા;
અબકી બેર ન અવસર ચુકું, દાવ પડયા હે પૂરા. મેરે૦ ૨
પ્રગટ રૂપ પુરૂષોત્તમ પાએ, સબ મુનિવરકે સ્વામી;
કામ કુમતિકો મૂળ ઉખારૂં, હોઇ અતિ નિષ્કામી. મેરે૦ ૩
અષ્ટ સિદ્ધિ નવ નિધિ ચતુરધા, ઇનકી આશ ન મોઇ;
મુક્તાનંદ મગન રહું નિશદિન, પ્રભુ ચરને ચિત પ્રોઇ. મેરે૦ ૪

પદ ૪

બદ્રીનાથ બીરાજે, મેરે ઉર બદ્રીનાથ બીરાજે;
અબ મેં દિન ખિન હોઇ બોલું, તો નિજસ્વામી લાજે. ટેક૦ ૧
શૂરૂ સતિ અરૂં ગુરૂ મુખી જ્ઞાન, પિછા ચલત ન કોઈ;
જો પિછા પગ ધરત કુમતિ કરિ,જાત્રત જનમ વિગોય. મેરે૦ ૨
નર નારાયણુ દેવ દયા કરી, ટાર દઇ ભ્રમ ફાંસી;
અબ મેં નિમિતમાત્ર હોઇ રણુબિચ, મારૂં મોહ મેવાસી. મેરે૦ ૩
જનમ મરણુકા ઝઘડા ચુકયા, પ્રગટ દેવ ભયે રાજી;
મુક્તાનંદ મગન રહો નિશદિન, નિરભે નોબત બાજી. મેરે૦ ૪

રાગ ગોડી–પદ ૧

વેદ પુરાન પોકારે, સુનહુ સબ વેદ પુરાન પોકારે;
નર નારાયણુ દેવ ભજ્યા બીન, ભવજળ કોઉ ન તારે. ટેક. ૧
અનંત ભુવનકે ઇશહે તદપિ, અધિક ભરતખંડ રાજા;
નિજતપ ફળદે ભરતખંડ મધ્ય, કરત સબનકો કાજા. સુન૦ ૨
જુગજુગ વેદવચન પ્રતિપાલન, ઇશ ધરત અવતારા;
રામ કૃષ્ણુ આદિક વપુ ધરિકે, પતિત કિયે ભવપારા. સુન૦ ૩
એહી પ્રભુ અકળ રૂપ અવતારિ, એહી સબ અંતરજામી;
પ્રગટ પ્રમાણુ બિરાજત ભૂપર, મુક્તાનંદકે સ્વામી. સુન૦ ૪

પદ ૨

નર નારાયણુ સ્વામી, સબહિ પર નરનારાયણુ સ્વામી;
નેતિ નેતિ જેહી નિગમ બખાનત,અતિ બળવંત બહુનામી. ટેક. ૧
નિત્ય નિમિત વપુ ધરત સંતહિત, ભરતખંડ મધ્ય આઈ;
અગણિત જીવ ઓધારત નિજબળ, મહિમા બરન્યો ન જાઇ. સબ. ૨
ઇશકે ઇશ દેવ દેવનકે, જનહિત તપસી હોઈ;
કામકો ગર્વ ક્રોધ બિન ટાર્યો, કૃષ્ણુ રૂપ ભયે સોઈ. સબ. ૩

ક્ષર અક્ષરપર પ્રગટ રૂપસો, ચરિત કરત સુખકારી;
કરૂણાસિંધુ કમળદ્રગ ઉપર, મુક્તાનંદ બલહારી. સમ. ૪

પદ ૩

હરિ બિન કોઇ ન તેરા, સમજ નર હરિ બિન કોઇ ન તેરા;
ચાર દિનકી ચાંદની વીતે, આગે ખોત અંધેરા. ટેક. ૧
મનુષ્યા દેહ દયા કરી દીની, તાને ચેત સવેરા;
અબકો અવસર ભુલ જાયગો, સહેગો દુખ ઘનેરા. સમ. ૨
ભરતખંડ મધ્ય જનમ દિયોહે, જહાં પ્રભુ પ્રગટ બસેરા;
નરનારાયણ નામ રટણ કરિ, પાર કરો ભવ ફેરા સમ૦ ૩
કામ ક્રોધ મદ લોભ માન તજી, હો સતનકા ચેરા,
મુક્તાનંદ કહે મહાસુખ પાવે, માન્ય બચન દ્રઢ મેરા. સમ૦ ૪

પદ ૪

ધન ધુતા ગુરૂ ડોલે, હંસ હોઇ ધન ધુતા ગુરૂ ડોલે,
લોભકે પાશમે આપ બંધાને, સો કયા ઓરકું ખોલે. હંસ-ટેક-૧
કામ ક્રોધ અરૂ લોભ નરકકે, પંથ સબહિ મુનિ ગાએ,
ગીતામેં ગોવિંદ બહુત વિધિ, અરજુનકું સમજાએ, હંસ૦ ૨
સો મગ ચલિ ગુરૂ જ્ઞાન બતાવે, સો કયા ભવજળ તારે,
કામ ક્રોધ સંગ આપ બંધાને, ઓરકે જનમ બિગારે. હંસ૦ ૩
યા કારન સાચે ગુરૂ સેવો, જાસેં હોત કલ્યાના,
મુક્તાનંદ કહી હિતબાની, સુનિયો સંત સુજાના. હંસ૦ ૪

રાગ પૂરવ. પદ ૧

કોઉ કામ ન આવે, પ્રભુ વિના કોઉ કામ ન આવે,
જબ ઘેરે જમ કિંકર જીવકું, મતલબકું સબ ધાવે. પ્રભુ-ટેક ૧
માત પિતા જુવતિ સુત બંધુ, નિજનિજ સ્વારથ ગાવે,
અંત સમે હરિભજન ભુલાવત, આળ પંપાળ બતાવે. પ્રભુ૦ ૨

લોહ જંજીર જકડીકે જીવકું જમપુરમેં લઇ જાવે,
ધર્મરાય જબ લેખાં માગે, તબ પ્રાણી પિસ્તાવે. પ્રભુ૦ ૩
ભયભંજન ભગવાન ભજ્યા બિન, અબ યાં કોન છોડાવે,
મેં નહીં માની સત્ય વારતા, યું કહી શીશ ડોલાવે. પ્રભુ૦ ૪
જમરા જોરસેં મુદગર મારે, કાટી કાટી તન ખાવે,
મુક્તાનંદ વખતસર ચેતે, સો પ્રાણી સુખ પાવે. પ્રભુ૦ ૫

પદ ૨

ભયભંજન ભગવાન, સમર લ્યો ભયભંજન ભગવાન;
જીન સુમરે તિન મહાસુખ પાયો, ગાવત બેદ પુરાન. ટેક૦ ૧
ધ્રુ અંબરિષ પ્રહલાદ વિભિષણુ, સુમરે સારંગપાન;
પ્રગટ પ્રતાપ ભયો આ ભવમે, જાનત જાન અજાન. સુમ૦ ૨
મીરાં લોકલાજકું તજીકે, ભઇ હરિમેં એકતાન;
મતિ વિષકો પાન કરાયો, સો ભયો પિયૂષ સમાન. સુમ૦ ૩
બલિ ગુરૂશિખ સુની નહીં શ્રવને, દીનો સરવસ દાન;
ઉલટે આય ભયે તાકે બસ, કરી નિજબચન પ્રમાન. સુમ૦ ૪
અનંત બાતકી એક બાત હેં, સુનિ લેજો સબ કાન;
મુક્તાનંદ જીયકો જગમે, નહીં હીતકારી આન. સુમ૦ ૫

પદ ૩

અવસર ક્યું ન સુધારે, અમુલીક અવસર ક્યું ન સુધારે;
નરદેહી દેવનકુ દુર્લભ, સો વૃથારે બિગારે. અ૦ ૧
યા તન સબકો આદિ કારન, જીહાં જીહાંલુ મન ધારે;
સ્વર્ગ નરક અપવર્ગ આહિ નિગમ પુરાન પોકારે. અ૦ ૨
યા તને મિલે પ્રગટ પુરૂષોત્તમ, જો અન્ય નેહ નિવારે;
હરિકે ચરનકમળ ઉર ધરીકે, કુળ એકોતેર તારે. અ૦ ૩
સાચે સંત મિલે જબ જીવકું, તબ મોહ ફાંસિ ટારે;
મુક્તાનંદ મીલાવે હરિકું, જન્મ કોટી અઘ હારે. અ૦ ૪

પદ ૪

વિરથ ગયે પન તીન, ભજન બિના વિરથ ગયે પન તીન,
ના હરી ભજે ન ભવદુઃખ ભાંગે, રહ્યોરે વિષયમાં લીન. ભ. ટેક. ૧
મમતામેં માથાલગી ખુતો, મનમેં માને પ્રવીન,
હરિજન દેખિકે હાંસી કરતહે, મહા શઠમતિકો હીન. ભ૦ ૨
સ્વારથ કાજે શ્વાન જ્યું ડોલે, ઘરઘરમેં હોઇ દીના,
પરમારથકો રાહ ન પિછે, મનમે અધિક મલિના. ભ૦ ૩
ના કરણી સો સબ કર બેઠો, કરણી કછુ નહી કીના,
મુક્તાનંદકે' ભજ્યા બિન મોહન, સબ વિધિ હો ગયો ખીન. ભ૦ ૪

રાગ ગોડી—પદ ૧

મોરલી વાજે રે મીઠી મોરલી વાજે;
સખી સાંભળને શ્યામળીયાજીની મોરલી વાજે. મો૦ ટેક૦
મીઠે સ્વરે મોહનજીની મોરલી ગાજે;
સાંભળવાને સૈયર મારૂં દિલડું દાઝે. મો૦ ૧
આવે રે અલબેલો વિંટયા ગોવાળે ઝાઝે;
ગાતા આવે ગિરધર સુંદર સમાજે; મો૦ ૨
મોર મુગટ ને કાને કુંડળ વનમાળા રાજે;
નંદકુંવરને નિરખી કોટી કંદર્પ લાજે. મો૦ ૩
પિતાંબરની પલવટ વાળી છત્ર શિર છાજે;
પ્રેમાનંદનો વાલો ચાલો જોવાને કાજે. મો૦. ૪

પદ ૨

ગાયોની સાથે રે આવે ગાયોની સાથે;
ગાતા આવે ગિરધર ગાયોની સાથે. ગાયો૦ ટેક.
મોહનજીએ ધરિયો મુગટ ફૂલનો માથે;
ફૂલડાંના હાર મજાના પેર્યા છે નાથે. ગાયો૦ ૧

ફૂલતણા સણુગાર સર્વે બીજું નહિ આથે;
વ્રજવનિતા વશ કરવા લીધી મોરલડી હાથે. ગાયો૦ ૨
લટકાં કરતા આવે વાલો સખા સંગાથે;
વ્રજનારીને વિંધી વાલે ભ્રકુટીને ભાથે. ગાયો૦ ૩
વ્રજવનિતા વાલાને ભેટી ભરીને બાથે;
પ્રેમાનંદ કે' પુરણ કીધી પ્રેમની પાથે. ગાયો૦ ૪

પદ ૩

વ્રજની નારી રે મોહી વ્રજની નારી;
એની મોરલીને નાદે મોહી વ્રજની નારી. વ્રજ૦ ટેક.
મોરલીમાં વા'લે ગોડી આલાપી સારી;
સાંભળવાને વ્રજની નારી ચડી અટારી. વ્રજ૦ ૧
ફૂલડાંમાં ફૂલ્યા આવે મોહન મોરારી;
અંગો અંગ ઉપર કોટી અનંગ વારી. વ્રજ૦ ૨
નંદકુંવરને નિરખી હૈડે હરખ વધ્યો ભારી;
સર્વે અંગે ફુલી ગોપી પ્રેમની મારી. વ્રજ૦ ૩
મોહનજીની મૂર્તિને ઉરમાં ધારી;
પ્રેમાનંદ કે' પ્રિતમજી પર પ્રાણ બલિહારી. વ્રજ૦ ૪

પદ ૪

મોરલી વાઇ રે વા'લે મોરલી વાઇ;
સખી મારૂં મન મોહ્યું વાલે મોરલી વાઇ. મોર૦ ટેક.
વાંસલડીમાં વાલે ગોડી રાગણી ગાઇ;
મીઠે સ્વરે મનડું મારૂં ગયું વિંધાઇ. મોર૦ ૧
ઘેલી સરખી ઘરમાં કામ ન સૂઝે કાંઇ;
મળવા સારૂ મોહનજીને આતુર મનમાંઇ. મોર૦ ૨
મુખડું જોવા ઝંખુ ચડી ઝરૂખે જાઇ,
સાંઝસમે શ્યામળિયો આવ્યા ગાયો ચરાઇ. મોર૦ ૩

નિરખ્યા મેં તો નેણુ વેણુ બોલાવ્યા બાઇ;
પ્રેમાનંદને નાથ હસીને સાને સમજાઇ. મોર૦ ૪

રાગ ગોડી—પદ ૧

બ્રજમેં બસત અવિનાશી,ભકતહિત બ્રજમેં બસત અવિનાશી;
પુરન કામ શ્યામ સુંદર વર, નિજાનંદ સુખરાશી. ટેક. ૧
જાકે ચરન બસત સબ તિરથ, કોટી ગયાં અરૂ કાશી;
યા કારન શ્રી ત્યાગી ચપળતા, ચરન સેવે હોઇ દાશી. ભક્ત. ૨
કોટી મદનમદ હરન સોઈ પ્રભુ, અગણિત રૂપ પ્રકાશી;
મુક્તાનંદ કે' બ્રજવનિતા સંગ, રમત હે રાસ વિલાસી. ભક્ત. ૩

પદ ૨

ગૌધનકે સંગ આવે, સાંજ સમે ગૌધનકે સંગ આવે;
નટવર વેશ રસિક નંદનંદન, મધુરીશી બેન બજાવે. સાંજ૦ ૧
ગૌરજ અંગ ઉપર લપટાની, સો છબી અધિક સોહાવે;
ગોપીજન મન હરન મનોહર, મોરલીમેં ગૌરી ગાવે. સાંજ૦ ૨
મોરલીકો નાદ સુનત બ્રજવનિતા, અતિ આતુર ઉઠી ધાવે;
મુક્તાનંદ કે' નાથ નિરખી સબ, વિરહકો તાપ બુઝાવે. સાંજ૦ ૩

પદ ૩

સાંજ સમે બ્રજવાશી, આયે સબ સાંજ સમે બ્રજવાશી;
નંદરાય ઘર ભીર ભઇહે, નિરખન શ્રી અવિનાશી. ટેક.
નટવર વેશ રસિક નંદનંદન, અધિક રૂપ ગુનરાશી;
બ્રજવનિતા છબી દેખી અલૌકિક, ભઇ ઉર વિરહ વ્યથાશી. આયે૦ ૨
પ્રભુસંગ પ્રેમમગન સબ ગોપી, ઔરસે અધિક ઉદાશી;
મુક્તાનંદ કે' નાથ હર્યો મન, બ્રજપતિ અધિક વિલાશી. આયે૦ ૩

પદ ૪

બ્રજવાસી બડભાગી, સબહીસેં બ્રજવાસી બડભાગી;
પ્રગટ રૂપ પુરૂષોત્તમકે સંગ, જાહિ લગન દ્રઢ લાગી. ટેક૦ ૧

જેહી કારન મુનિ બનમેં બસત હેં, પંચ વિષય સુખ ત્યાગી;
સો બ્રજજનકી પ્રેમભક્તિ વશ, ધેનું ચારે અનુરાગી. સબ૦ ૨
વસ્ત્ર હરે તબહી બ્રજબનિતા, જો લીનો બર માગી;
મુક્તાનંદ કે' પ્રભુ તેહી રાસમેં, કીની અખંડ સુહાગી. સબ૦ ૩

રાગ કલ્યાણ–પદ ૧

મેરે તો તુમ જીવન બાળ મુકુંદા; મેરે૦ ટેક.
બિન દેખે મોયે કળ ન પરત હે, જ્યું ચકોર બિન ચંદા. મેરે તો૦ ૧
એહી કારન રહો નેનુંકે આગે, નટવર નંદજીકે નંદા. મેરે તો૦ ૨
કરૂણા દ્રગન કરી વિલોકી, મેટન ભવ દુખફંદા. મેરે તો૦ ૩
મુકતાનંદ નેહ નિભાવન, પીયા પ્રીતમ સુખકંદા. મેરે તો૦ ૪

પદ ૨

મેરે તો સુખદાયક તુમહી મોરારી; મેરે તો૦ ટેક.
તુંમ બિન ઓર દેવ નહીં જાચું, એહી દ્રઢ ટેક અમારી. મેરે તો૦ ૧
લોભીનકું જેસે ધન સુખદાયક, કામીનકું જેસી નારી. મેરે તો૦ ૨
તુમ કારન જોગન હોય બેઠી, અસત આશ સબ ટારી. મેરે તો૦ ૩
રસિક સલુને પિયા તેરે મુખ ઉપર, મુક્તાનંદ બલહારી. મેરે તો૦ ૪

પદ ૩

રસિક તેરે નેનુંમે જાદુ ભારી; રસિક૦ ટેક.
શ્યામરે સલુના તેરે નેન બાનસમ, મોયે કસિ ભરમારી. રસિક૦ ૧
બ્રેહકી પીર બઢી મેરે તનમે, ટરત ન કોઈ વિધિ ટારી. રસિક૦ ૨
લોકકી લાજ ન રહી મેરે મનમેં, કર ડારી મત વારી. રસિક૦ ૩
મુક્તાનંદ કે' નાથ દ્રગનસેં, કર ડારી જગન્યારી. રસિક૦ ૪

પદ ૪

નયન શર તિખે હે નાથ તુમારે; નયન૦ ટેક.
જીન જીનકુ લગી ચોટ નયનકી, લોટ પોટ કર ડારે; નયન૦ ૧

દેખનમેં તો કમળ હુંસે કોમળ, ભેદત અંતર ભારે; નયન૦ ૨
ચોટ લગી સનકાદિક નારદ, હો રહે જગસેં ન્યારે; નયન૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે કહા મુખસેં, ન જાનત જાનનહારે .નયન૦ ૪

રાગ પુરવ—પદ ૧

સંત સમાગમ કીજે હો. નિશદિન; સં૦ ટેક.
માન તજી સંતનકે મુખસે, પ્રેમ સુધારસ પીજે હો. નિશ૦ ૧
અંતર કપટ મેટકે અપના, લે ઉનકું મન દીજે હો. નિશ૦ ૨
ભવદુખ ટરે રૂ બરે સબ દુકીત, સબવીધી કારજ સીજે હો. નિશ૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ સંતનકી સોબત, જનમ સફળ કરી લીજે હો. નિશ૦ ૪

પદ ૨

હરી ભજતાં સુખ હોય, સમજ મન. હરિ૦ ટેક.
સમરન બીન મુઢ અજ્ઞાની, ઉમર દીની ખોય. સ૦ ૧
માત પીતા જુવતી સુત બંધુ, સંગ ચાલે નહિ કોય. સ૦ ૨
કયું અપને શીર લેત બુરાઇ, રહેના હે દીન દોય. સ૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કે' હરિ ભજ લે, ઢીનકી કહતહું તોય. સ૦ ૪

પદ ૩

સંત પરમ હિતકારી, જગત માંહી. સ૦ ટેક.
પ્રભુ પદ પ્રગટ કરાવત પ્રીતિ, ભરમ મીટાવત ભારી. જ૦ ૧
પરમ કૃપાળ સકળ જીવન પર, હરિસમ સબ દુઃખહારી. જ૦ ૨
ત્રિગુણાતીત ફીરત તન ત્યાગી, રીત જગતસેં ન્યારી. જ૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ સંતનકી સોબત, મીલત હે પ્રગટ મોરારી જ૦ ૪

પદ ૪

યુંહી જનમ ગમાત, ભજન બીન. યુ૦ ટેક
સમજ સમજ નર મુઢ અજ્ઞાની, કાળ નીકટ ચલી આત. ભ૦ ૧
ભયોરી બેહાલ ફીરત હે નિશ દિન, ગુણ વિષયનકે ગાત ભ૦ ૨

પરમારથકા રાહ ન પ્રીછત, પાપ કરત દીનરાત. ભ૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કે' તેરી મુરખ, આયુષ વૃથાહી જાત. ભ૦ ૪

રાગ ગોડી—પદ ૧

ફુલની બની રે શોભા ફુલની બની;
સખી શ્યામળિયાને અંગે શોભા ફુલની બની. ફુલની૦ ટેક.
ફુલ પાઘમાં તોરાકેરી શોભા અતિ ઘણી;
ફુલતણા બે ગુચ્છ જાણે ઉગ્યા તરણી. ફુલની૦ ૧
ફુલહારની શોભા હૈડે ન જાયે ભણી;
ફુલતણી ઊર અલબી ચાદર ફુલડાં તણી. ફુલની૦ ૨
ફુલના બાજુ બાંધ્યા બાંયે ડાબા જમણી;
ફુલતણા ગજરા જોઇ મોહ્યો રાતનો ધણી. ફુલની૦ ૩
ફુલડાંની સુંદર હરિએ પે'રી સુંથણી;
પ્રેમાનંદ કે' ફુલ મોજડી પે'રી ચરણી. ફુલની૦ ૪

પદ ૨

ફુલની ઘણી રે શોભા ફુલની ઘણી;
નખશિખ શોભા હરિની નિરખી ફુલની ઘણી. ફુલની૦ ટેક.
ફૂલડામાં ફુલ્યા આવે બણી રે ઠણી;
સુંદર વર શોભે છે જાણીયે રુપની મણી. ફુલની૦ ૧
સુંદર નિલ કલેવર ચરચ્યું નખશીખ ચંદણી;
હસતા વદનચંદ્રથી વરસે અમૃત કણી. ફુલની૦ ૨
મુનિવર નિરખે એક ટક મટકું તજી પાંપણી;
તન મન પ્રાણ વારે સાંભળતાં મીઠી બોલણી. ફુલની૦ ૩
નખશિખ શોભા વરણતાં થાકયા સહસ્રફણી.
પ્રેમાનંદ બલિહારી ચંચળ નિરખી ચિતવણી. ફુલની૦ ૪

પદ ૩

ફુલની જોઇરે શોભા ફુલની જોઇ;
હરિની નખશિખ શોભા સુંદર ફુલની જોઇ. ફુલની૦ ટેક.
માલતીનો મુગટ કુંડળ કુંદતણાં દોઇ;
ગુલછડીના ગુચ્છ કાને શોભે છે સોઇ. ફુલની૦ ૧
બોલસરીના બાજુ ગજરા ગુલાબી હોઇ;
ચંપા ચમેલીના હાર જોઇ હું મોઇ. ફુલની૦ ૨
ગુલદાવદીના દુપટામાં જાયી જુઇ પ્રોઇ;
દુપટાની ફરતી કોરે કેશરની તોઇ. ફુલની૦ ૩
માધવી મલ્લિકા કમળ કેતકી કોઇ;
પ્રેમાનંદ કે' સુંથણુલીયે રાખ્યું મન ડોઇ. ફુલની૦ ૪

પદ ૪

ધર્મતણા કુમાર શોભે ધર્મતણા કુમાર;
ફુલડાંમાં ફુલી રહ્યા ધર્મતણા કુમાર. ધર્મતણા૦ ટેક૦
ફુલતણું મોલડીયું માથે શોભાનો ભંડાર;
ફુલતણા તોરાપર મોહ્યા મધુકર કરે ગુંજાર; ધર્મતણા૦ ૧
કેશરની કલંગી સુંદર કરણે કરણીકાર;
પોપ ફુલના બાજુ હૈડે ડોલરિયાના હાર. ધર્મતણા૦ ૨
પારીજાત ને પાડલ કેરા ગજરા કરે અપાર;
ગુલછડીની છડી કરમાં શોભે સરસ સાર. ધર્મતણા૦ ૩
ફૂલ દડો ઉછાળતા આવે મંદિરીએ મોરાર;
પ્રેમાનંદ લઇ તન મન હરિપર વારે વારમવાર. ધર્મતણા૦ ૪

પદ ૫

ફૂલનો ધરિયો રે મુગટ ફૂલનો ધરિયો;
મોહનજીયે માથે મુગટ ફૂલનો ધરિયો. ફૂલનો૦ ટેક.
સુગંધી ફૂલાંનો સરસ મુગટ ભરિયો;
તોરો ગુચ્છતણો ન જાયે વરણવ કરિયો. ફૂલનો૦ ૧

મજરા બાજુ હાર હજારી, પે'રી ડોલરિયો;
મંદિરીએ પધાર્યા મારે, કુંવર કેશરિયો. ફૂલનો૦ ૨
ફૂલ પછેડી ઓઢી મારા, મનડાને હરિયો;
જીવનજીની શોભા જોઇ, આંખડિયો ઠરિયો. ફૂલનો૦ ૩
ફૂલ ચાખડિયું પે'રી ચટચટ, ચાલે નટવારિયા;
પ્રેમાનંદ કે' એવો આવી અંતરમાં અરિયો. ફૂલનો૦ ૪

પદ ૬

આંગણીએ આવી રે ઉભા, આંગણીએ આવી;
નાથ હમારો ઉભા મારે, આંગણીએ આવી. આંગણી૦ ટેક
થાળ ભરી ગજમોતીડે, વહાલા વધાવી;
પલંગે પધરાવ્યા, મોતી માળા પે'રાવી. આંગણી૦ ૧
જુગતેસું જમાડયા, ઝાઝા વ્યંજન બનાવી;
કનક કટોરા ભરી, દુધ શાકર પાવી. આંગણી૦ ૨
રાજીવ લોચન રાજી કીધા, હેતે બોલાવી;
તજ એલાચી આપ્યાં, મુખવાસ મંગાવી. આંગણી૦ ૩
વહાલે મુજને દીધો મુખવાસ, મુખમાંથી ચાવી;
પ્રેમાનંદ કે' ઘણા જનમની, આ ફેરે ફાવી. આંગણી૦ ૪

પદ ૭

બલિહારીરે જાઉં હું તો, બલિહારી જાઉં;
હરિની સાંવરી સુરતપર હું બલિહારી જાઉં. બલિહા૦ ટેક.
રતનજડિત મુગટ શિરપર, શોભા અતિ સારી;
રતનજડિત કુંડલિયાં કાને, મકરાકારી. બલિહા૦ ૧
રતનજડિત ગલબંધ ગોખરુ, કંઠો છબી ન્યારી;
રતનતણો ઉર હાર ઉતરી, માળા બહુ સારી. બલિહા૦ ૨
મોહનમાળા ને માંદલિયાં, ચંદનહાર ધારી;
રતનજડિત બાજુબંધ બેરખા, ધાર્યા મુરારી. બલિહા૦ ૩

કડાં સાંકળા વેંઢ વીંટિયો, પેચી બહુ પ્યારી;
કટિમેખળા કંદોરા પર, પ્રેમાનંદ વારી. બલિહા० ૪

પદ ૮

મોરલી વાઇ રે વહાલે, મોરલી વાઈ;
સખી મારૂ મન મોહ્યું વહાલે મોરલી વાઈ. મોરલી० ટેક.
કનક મોરલી અધર ધરીને, ગોડી રાગ ગાઈ;
સાંભળતામાં સુધ બુધ વિસરી, ઉઠી અકળાઇ. મોરલી० ૧
આવીને હું ઉભી અટારી, જોવા જદુરાઇ;
સાંજ સમે શ્યામળિયો વહાલો, આવ્યા વ્રજમાંઈ. મોરલી० ૨
લાલ ફેંટાપર મોર ચંદ્રિકા, છોગાંછબી છાઇ;
સુંદર શરદ પુનમ સરિખું, મુખ જોઇ લલચાઇ. મોરલી० ૩
નિલવરણુ તન ઉર વૈજંતી, પીતપટ સુખદાઇ;
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ છબીપર, તન મન બલજાઇ. મોરલી० ૪

રાગ ગોડી—પદ ૧

નારાયણુ ગાયે સ્વામિનારાયણુ ગાયે.વાલી વાલી તાળી દોયે કર બજાયે. ના. ૧
શિવ સનકાદિક નારદ નાચે જાચ્યા બ્રહ્માયે,તેહને ભજતાં ભાઇ શીદ લજાયે. ના. ૨
અંતર પાપ નિરંતર નામે ગાતાં ગમાયે,બહારનાં પરજળે પાપ તાળી બજાયે. ના. ૩
સર્વે સંકટ વિકટ વામે જપો જીભાયે, નિષ્કુળાનંદ કે' સદા સુખીયા થાયે. ના. ૪

પદ ૨

નારાયણુ કૈયે, સ્વામિનારાયણ કૈયે, તાળી જો રસાળી રૂડી હાથે શું લૈયે. ના. ૧
નિર્લોભી નિષ્કામી કહું નિઃસ્વાદી રૈયે, નિઃસ્પૃહી નિરમાની વ્રત એ ગ્રહૈયે. ના. ૨
પંચ વ્રતે પુરા શુરા શિર સાટે થૈયે, હર્તાં ર્ક્તાં ભજ્યે હરિ હાર્યે શું હૈયે. ના. ૩
નરનારાયણુ નામજ લેતાં જીતી જગ જૈયે,નિષ્કુળાનંદકે' ડંકો દન તન શિર દૈયે.ના.૪

પદ ૩

અવસર એળ્યે ન ખોયે, હો મનવા અવસર એળ્યે ન ખોયે, ટેક,
તું પામ્યો મનુષ્યનું દેહ, એક વિચાર કરી જોયે, હો મનવા० ૧

હોય સચેત નચિંત ખેલ ખેલો, મેનો જીવન મરણ દોયે;
હોઇ સનમુખ સુખદુઃખ સહી, લઇ વેષ ન વગોયે. હો મનવા૦ ૨
ભાગી અભાગી ભરે પગ પાછા, કાચા કાયર નર કોયે;
નહિ જીવત હત નિમત નિગમે, ખોયે એડો વિષ્ય દોયે. હો મનવા૦ ૩
મારી કટારી પે'રી જો કેશરીયાં નિસરિયા, નર જોયે;
નિષ્કુળાનંદ ન ફરે નર પાછા, સાચા શુરા સંત સોયે. હો મનવા૦ ૪

પદ ૪

અવસર ઓળખી લીજે, હો મનવા અવસર ઓળખી લીજે; ટેક૦
ખોઇ રે લાજને કાજ અગાડી, જીવિત હત ન જીવી જે. હો મનવા૦ ૧
અવસર વીતે જીતે નહિ જાણો, નાણે પળ ન પામી જે;
પલટી રે પલે ફલ ન મળે, કોટય ઉપાયે જો કરી જે. હો મનવા૦ ૨
ફરતાં રે મરતાં ધરતાં બહુ દેહ, એહ નરતન પામી જે.
તેહી તકમાંહી મળ્યા મનમોહન, અહો ભાગ્ય ગણી જે. હો મનવા૦ ૩
ધન્ય ધન્ય ભાગ્ય જાગ્ય નર જાણી,આણી આનંદ મન જીજે;
નિષ્કુળાનંદ સહજાનંદ પરસી, ડરશે નહિ તે ડર બીજે. હો મનવા૦ ૪

રાગ ગોડી—પદ ૧

"પ્રગટ પ્રણામ હરિને" એ ઢાળ

અજબ બન્યા હે આજ, અવસર અજબ બન્યાં હે આજ; ટેક,
જામે પ્રગટ મીલે પરમાનંદ, સરી ગયે સબ કાજ. અવસર૦ ૧
દેવ વાંછિત પાયે નર દેહ, ભવજળ તરવેકો ઝાઝ;
તામે સદ્દગુરુ મીલે મેહરમી, ભલો બન્યો હે સમાજ. અવસર૦ ૨
અબકી વેર સો ફેર ન આવે, જામે મીલે મહારાજ;
મનુષ્ય દેહકો લાહો જ લીનો, ભલી રીતે રહી લાજ. અવસર૦ ૩
ધન્ય સતસંગ ધન્ય સદ્દગુરૂ, ધન્ય ધન્ય અવસર આજ;
નિષ્કુળાનંદ આનંદ પદ પાયે, ગુરૂ મીલે ગિરધર રાજ. અવસર૦ ૪

પદ ૨

ચેત ચેત મન મંદ, હો અવસર ચેત ચેત મન મંદ; ટેક.
કર વિચાર ઉર વારવાર, સદ્ગુરૂ સહજાનંદ. હો અવ૦ ૧
અપાર સંસાર પાર ઉતરવા, હરવા ભવ દુઃખ દંદ;
રહે અવિનાશી ચરણ ઉપાસી, મીટે ચોરાશીનો ફંદ. હો અવ૦ ૨
આરે સંસાર પસાર નટબાજી, ભાજી જાય ઘડી ચંદ;
માત તાત સુત ભ્રાત ને ભગિની, મળ્યું કુટુંબ ઠગ વૃંદ. હો અવ૦ ૩
સમજ સમજ જીવત લીધું લુંટી, ફૂટી નયન થયો અંધ;
હજીરે સમજ મન ભજ ભવતારણ, કહે જો નિષ્કુળાનંદ. હો અવ૦ ૪

લીલા-ભક્તિનાં પદો—

રાગ ગરબી-પદ ૧

જનમ સુધાર્યો રે મારો, મળીયા નટવર નંદદુલારો. ૧
કરૂણા અતિશે રે કીધી, ભવજળ બુડતાં બાંહ્ય ગ્રહી લીધી. ૨
મુજપર અઢળક રે ઢળીયા, કરૂણા કરી ઘરએકાં મળીયા. ૩
મન દઢ કરીયું રે મોરારી, હવે હું થઇ રહી જગથી ન્યારી. ૪
આનંદ ઉરમાં રે ભારી, શીરપર ગાજે ગીરિવરધારી. ૫
નીરભેની નોબત રે વાગી, કહે મુકતાનંદ ભ્રમણા ભાગી. ૬

પદ ૨

ભ્રમણા ભાગી રે હયાની, નથી એ કેને વાત કહ્યાની. ૧
વીતી હોય તે રે જાણે, અણસમઝયા મન ઇર્ષ્યા આણે. ૨
જે રસ મુનિવર રે માણે, વ્હાલે મારે સુગમ કર્યો આ ટાણે. ૩
પ્રેમી જનનો રે પ્યારો, મુજને મળીયો નંદદુલારો. ૪
મહારસ મુજને રે આપ્યો, સંશય ભરમ સમૂળો કાપ્યો. ૫
હવે હું મહાસુખ રે પામી, વરીયા મુકતાનંદના સ્વામી. ૬

પદ ૩

મહાસુખ મુજને રે આપ્યું, જેનિસંકટ જમદુઃખ કાપ્યું. ૧
પુણ્ય પુરવને રે મળીયા, મળતાં તાપ હૃદાના ટળીયા. ૨
દર્શન દુર્લભ રે પામી, હવે મારી સકળ વેદના વામી. ૩
આનંદ ઉરમાં રે ભારી, હવે ન રહું કોઇની વારી. ૪
હરિસંગ હેતે રે બંધાણી, હવે મુને ન ગમે બીજી વાણી. ૫
અખંડ એવાતન રે દીધું, કહે મુકતાનંદ કારજ સીધ્યું. ૬

પદ ૪

બાંય ગ્રહી છે રે વ્હાલે, કરૂણા કરી નટવર નંદલાલે. ૧
હવે નહિ કોઇની રે ઓસીયાળી, શીરપર વીઠલવર વનમાળી. ૨
ભવ બ્રહ્માના રે સ્વામી, મુજને મળીયા અંતરજામી. ૩
ઘેર ઘેર લોકડાં રે કહેછે, મેણું મુને નંદનંદનનું દેછે. ૪
લાજ ન મનમાં રે આણું, અતીશે ભાગ્ય ભલું કરી જાણું. ૫
કોઇવીધ ન રહી રે ખામી, મળીયા મુકતાનંદના સ્વામી. ૬

રાગ કાફી ગરબી–પદ ૧

હાંરે હૈયાના હાર છો જી, તમે હરિ હૈયાના હાર છો;
સેજતણા શણગાર છો જી. તમે૦
મુખથી શું ઘણું કહીએ મોહન રે, પ્રાણતણા આધાર છોજી. તમે૦ ૧
બાલપણામાં અતીશે વ્હાલા રે, નટવર નંદકુમાર છોજી. તમે૦ ૨
દુરીજનીયાંને દૂર ઘણા છો રે, પ્રેમી તે જનના પ્યાર છોજી. તમે૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે નરનાટક ધરી રે, શરણાગતના સાર છોજી. તમે૦ ૪

પદ ૨

નયણાં ઠરે છે જોઇને રે, મારાં નયણાં ઠરે છે જોઇને;
રહીશું મોહનસંગ મોહીને રે. મારાં૦
જે દિનમાં દર્શન નવ પામું રે, તે દિન વીતે રોઇને રે મારાં૦ ૧

લોકડીયાંની લાજ ન રાખું રે, કેં મર કેણે વગોઇને રે. મારાં૦ ૨
શ્યામ વિના હું ચૌદ ભુવનમાં રે, રંગે ન રાચુ કોઇને રે. મારાં૦ ૩
મુક્તાનંદ મોહનવર પામી રે, કુળમરજાદા ખોઇને રે. મારા૦ ૪

પદ ૩

મોહ્યું નયણુની સાનમાં રે, મન મોહ્યું નયણુની સાનમાં;
વાંસલડીના તાનમાં રે. મન૦
કામ ને કાજ મુને કાંઈ નવ સુઝે રે, ગિરધરજીના ગાનમાં રે. મન૦ ૧
આંખડલી અણીયાળી જોઇને રે, કુંડળની છબી કાનમાં રે. મન૦ ૨
મન ગમે તેમ મુખથી બોલું રે, જાણે બેઠી છું રાનમાં રે. મન૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે થઇ મતવાલી રે, વાલમજીના વાનમાં રે. મન૦ ૪

પદ ૪

કાનુડાસંગ મન લાગ્યું, સૈયર મારૂં કાનુડા સંગ મન લાગ્યુ;
પ્રેહેતું તે બાણ ઉર વાગ્યું. સૈયર૦
શ્યામ વિના હું ચૌદ ભુવનમાં રે, અળગી નવ અનુરાગું. સૈયર૦ ૧
મોહનવર સાથે મન માન્યું રે, બીજું તે કાંઇ નવ માગું. સૈયર૦ ૨
ફૂલડે સેજ સમારી સુંદર રે, વાટડી જોઇ જોઇ જાગું. સૈયર૦ ૩
મુકતાનંદ મોહનવર મળતાં રે, જન્મ મરણ દુઃખ ભાગ્યું. સૈયર૦

પદ ૫

કાનુડે કાંકરી મારી, સૈયર મને કાનુડે કાંકરી મારી;
કહી કહી વાત નઠારી. સૈયર૦ ૧
બાંહડી મેલાવું તિહાં પાલવ ઝાલે રે, સમજાવી રહી હારી. સૈયર૦ ૧
ઉર પર હાથ અળવ કરી નાંખ્યો રે, તોડયો છે હાર હજારી. સૈયર૦ ૨
ગોકુળીયામાં કેમ રહેવાશે રે, ન ગણે પરણી કુંવારી. સૈયર૦ ૩
મુક્તાનંદ કેમ રહે મરજાદા રે. ઘેલા થયો છે ગિરધારી સૈયર૦ ૪

પદ ૬

કાનુડાને શું કહીએ, સયર હવે કાનુડાને શું કહીએ;
કહેતાં લાજ઼ઈ ધુડય થઈ રહીએ. સૈયર૦

જમુનાજીનો મારગ રોકે રે, કેમ કરી પાણી જઇએ. સૈયર૦ ૧
દાણીનું મિષ લઇ બોલે હિવાનું રે, તે અમે કેમ કરી દઇએ. સૈયર૦ ૨
આલિંગન કરી આનંદ પામે રે, નિત્ય નિત્ય કેટલું સહીએ. સૈયર૦ ૩
મુક્તાનંદ મોહનના દુઃખથી રે, કેમ કરી ગોકુળ રહીએ. સૈયર૦ ૪

પદ ૭

કાનુડો કેડ ન છોડે, સૈયર મારો કાનુડો કેડ ન છોડે;
નેણું સાથે નેણુ જોડે. સૈયર૦
છાંના તે છાના કરી છમકલડાં રે, આવીને બાંહ્ય મરોડે. સૈયર૦ ૧
અણુ તેડયો વાંસે આવીને રે, બંસી બજાવી તાન તોડે. સૈયર૦ ૨
આવો એનો તો અળવિલો રે, હવે ચડયો છે મોહ ઘોડે. સૈયર૦ ૩
મુક્તાનંદ મટુકી મહીની રે, ભુજ ભરી ભિડતાં ફોડે. સૈયર૦ ૪

પદ ૮

કાનુડાને કોઇ વારે, સૈયર હવે કાનુડાને કોઇ વારે;
કેડયે ફરે છે શીદ મારે. સૈયર૦
જમુનાં જળ ભરવા કેમ જઇએ રે, આવી બેસે જળ આરે. સૈયર૦ ૧
લોકની લાજ મરજાદ ન રાખે રે, તેજ કરે જે મન ધારે. સૈયર૦ ૨
સર્વે લોકમાં કર્યાં છતરાયાં રે, આલ્ય કરીને આલિંગ્યા રે. સૈયર૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે ચાકે ચઢાવ્યાં રે, અળવિલે આઠા રે. સૈયર૦ ૪

રાગ ગરબી–પદ ૧

વ્હાલા રમઝમ કરતા કહાન, મારે ઘેર આવો રે;
મારા પુરા કરવા કોડ, હસીને બોલાવો રે. ૧
મારે તમસંગ લાગી પ્રીત, શ્યામ સોહાગી રે;
મેં તો તમસંગ રમવા કાજ, લજ્જા ત્યાગી રે. ૨
વ્હાલા અબળા ઉપર મહેર, કરજો મોરારી રે;
હું તો જન્મોજનમની નાથ, દાસી તમારી રે. ૩

મારા પ્રાણતણા આધાર, પ્રીતમ પ્યારા રે;
પળ રહો માં નટવર નાથ, મુજથી ન્યારા રે. ૪
આવો છોગાં મેલીને શ્યામ, ધડક મ ધારો રે;
મેં તો ફુલડે સમારી સેજ, શ્યામ સુધારો રે. ૫
વ્હાલા નયણાતણું ફળ નાથ, મુજને આપો રે;
મુકતાનંદ કહે મહારાજ, દુઃખડાં કાપો રે. ૬

પદ ૨

હું તો છું ધણી નગણી નાર, તોય તમારી રે;
તમે ગુણસાગર ગોપાળ, દેવ મોરારી રે. ૧
મુને કરી પોતાની કહાન, દોષ ન જોયા રે;
તમે ગુણગ્રાહક ગોપાળ, મુજપર મોહ્યા રે. ૨
તમે શ્યામ સુંદર સુખરુપ, કુંજવિહારી રે;
મારે મંદિર આવો માવ, તમપર વારી રે. ૩
મુને કરી કૃતારથ કહાન, શ્યામ સોહાગી રે;
મારે ભવની ભાવટ આજ, સરવે ભાગી રે. ૪
મારે અમૃત વર્ષ્યા મેહ, થઈ અનુરાગી રે;
મારી તમસંગ ત્રિભુવનરાય, લગની લાગી રે; ૫
મારા પુંણ્યતણો નહિ પાર, તમસંગ મળતાં રે;
મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, અંતર ટળતાં રે. ૬

પદ ૩

મારું મનગમતું કરી માવ, સુખડું દીધું રે;
મારું મંદિરીયું મહારાજ, વૈકુંઠ કીધું રે; ૧
હવે રહો રસીયા દિનરાત, કરી મન હેતું રે.
મુને મળી ચિંતામણી શ્યામ. દુઃખ નહિ વેહું રે; ૨
મુને સર્વે સૈયરમાં શ્યામ કીધી સમોતી રે;
મારા હૈડા કેરી હામ, સર્વે પોતી રે. ૩

વ્હાલા મુજ નગણીપર નાથ, અઢકળ ઢળીયા રે;
તમે એકાંતે અલબેલ, આવીને મળીયા રે. ૪
મુને મુખથી દીધો તંબોળ હસીને બોલાવી રે;
મારા મનની ઇચ્છા આજ, સઘળી આવી રે. ૫
તમે રસીયાજી રસરીત, સુખ આપ્યું રે;
મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, દુઃખડું કાપ્યું રે. ૬

પદ ૪

મારા મંદિરીયામાં માવ, મોજું માણો રે;
મને શુ કરશે સંસાર, ધડક મ આણો રે. ૧
હુંતો તરણા તુલ્ય સંસાર, સઘળો જાણું રે;
વ્હાલા એક તમારા બીક, ઉરમાં આણું રે. ૨
તમે ભૂપતણા છો ભૂપ, મહા સુખકારી રે;
વ્હાલા તન મન ધન પારવાર, તમપર વારી રે. ૩
તોય અધર અમૃતથી નાથ, હું ન ધરાવુ રે;
વ્હાલા નિત્ય નૌત્તમ શણગાર, સજી સુખ આપું રે. ૪
તમે રસીયા રંગની રેલ, વ્હાલમ વાળી રે;
હુંતો મગન થઇ મસ્તાન, સુખડું ભાળી રે. ૫
મુને આપ્યો અખંડ સુહાગ, કુંજવિહારી રે;
મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, જાઉં બલિહારી રે. ૬

પદ ૫

વ્હાલા સુંદર શ્યામ સુજાણ, મારે ઘેર આવો રે;
મારા પ્રાણતણા આધાર, મન ઘણું ભાવો રે. ૧
તારી વાંસડલી વ્રજરાજ ,ચિતડું ચોરે રે;
તારાં નયણાં નંદકુમાર, કાળજ કોરે રે. ૨
તારી ઘુઘરડીનો ઘોર, ઘમઘમ બોલે રે;
તે સુંણતાં સુંદર શ્યામ, મન મારૂં ડોલે રે. ૩

તારા ઝાંઝરનો ઝણુકાર, અતિ સુખકારી રે;
તારી છબી પર સુંદર શ્યામ, જાઉં બલહારી રે. ૪
વ્હાલા ઉર મુક્તાફળ હાર, સુંદર છાજે રે;
તેને નિરખી કોટિક કામ, શોભા લાજે રે. ૫
વ્હાલા એ છબી ઉરમાં નાથ, નિશદિન રહે જ્યો રે;
મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, દર્શન દેજ્યો રે. ૬

પદ ૬

તારી મીલ્યમાં મોહન વેલ્ય, કાનડ કાળા રે;
તેણે મોહ્યું છે મારૂં મન, છેલછોગાળા રે. ૧
તારા કરનાં લટકાં કા'ન, ચિતડું ચોરે રે;
હું તો મોહી રહી મહારાજ, ફુલડાંને તોરે રે. ૨
તારી વનમાળા વ્રજરાજ, અતિ સુખકારી રે;
તારા કુંડળિયાં પર કા'ન, જાઉં બલહારી રે. ૩
તારા ભાલ તિલકની શ્યામ, શોભા ન્યારી રે;
તારી પાઘડલીના પેચ, પર જાઉં વારી રે. ૪
તારા ફુલડાંના બાજુબંધ, ગજરા શોભે રે;
તેને નિરખતાં નંદકુમાર, મન મારૂં લોભે રે. ૫
એવી શોભાને ધરતા શ્યામ, અમઘર આવો રે;
મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, હસીને બોલાવો રે. ૬

પદ ૭

તમે મહેર કરી મહારાજ, સામું જોયું રે;
તે દિનથી સુંદર શ્યામ, મન મારૂં મોહ્યું રે. ૧
મારી પશુ પક્ષિની પેઠ્ય, તે તમે ટાળી રે;
મને કરૂણાની દૃષ્ટિએ કાન, રહો છો ભાળી રે. ૨
મારા અવગુણીયા રે અપાર, મન નથી ધરતા રે;
રહો છો અધિક અધિક અલબેલ, કરૂણા કરતા રે. ૩

તારા ગુણ જોઇ ગિરધરલાલ, મનમાં હું હરખી રે.
હું તો જીવું છું જગદાધાર, તમને નિરખી રે. ૪
મારે તમ થકી જગમાં કોઇ, નથી બીજું પ્યારૂં રે;
વહાલા તન ધન પ્રાણ સમેત, તમપર વારૂં રે. ૫
મારે મંદિર આવો માવ, મહાસુખ દેતા રે;
મુકતાનંદ કહે મહારાજ, મન હરી લેતા રે. ૬

પદ ૮

મારે મંદિર આવો માવ, રંગભર રમીએ રે;
વહાલા ભોજનીયાં બહુ ભાત્ય, જમાડું તે જમીએ રે. ૧
મેં તો ફુલડે સમારી સેજ, માણો તમે માવ રે;
મારે મંદિર રાખું માવ, નહિ દઉં જાવા રે. ૨
મુને તમ વિના જે પળ જાય, તે ઘણું સાલે રે;
તારી લાલચમાં નંદલાલ, પ્રોવાણાં ભાલે રે. ૩
મુને સુળી જેવો સંસાર, સઘળો લાગે રે;
જાણું ક્યારે મળે નંદલાલ, દુઃખડું ભાગે રે. ૪
મુને રજની તે વેરણ્ય થાય, તમ વિના વહાલા રે;
આપો સુખડું અલૌકિક શ્યામ, શ્રીનંદલાલા રે. ૫
વહાલા અબળા ઉપર મહેર, કરજ્યો મોરારી રે;
મુકતાનંદ કહે મહારાજ, દાસી તમારી રે. ૬

પદ ૯

મારા આત્માના આધાર, પ્રિયતમ પ્યારા રે;
તમે મોટા થઇ મહારાજ, રહો કેમ ન્યારા રે. ૧
તમે વિરહને બાળો માવ, મુજને મા મારો રે;
મારે મંદિર આવીને માવ, કારજ સારો રે. ૨
મારે એક તમારી આશ, હેર મુરારી રે;
મારૂં કરજ્યો ગમતું કાન, કુંજવિહારી રે. ૩

તમે જગજીવન રસરીતમાં, ઘણું જાણો રે;
મારી સેજલડી પર શ્યામ, મોંઝું માણો રે. ૪
તમે રસમાં ડાહ્યારાજ, શું કહી દાખું રે;
હું તો અંતર તમશું ભાવ, રંચ ન રાખું રે. ૫
મારૂં નૌતમ જોબન નાથ, તમને દેખાડું રે;
મારા ઉર ઉપર અલબેલ, રંગે રમાડું રે. ૬
મારા મનમાં છે વિરહની ઝાળ, શ્યામ શમાવો રે;
મુકતાનંદ કહે મહારાજ, મંદિર આવો રે. ૭

રાગ ગરબી–પદ ૧

મારૂં મન મોહન સંગ માન્યું, છપાડયું કેમ કરી રહે છાનું રે. ૧
શ્યામળીયે સંભારી લીધી, સૈયરમાં સમોતી કીધી રે. ૨
આજ મારૂં ભાગ્ય ભલું હેલી, બંધાણી બળવંત સંગ બેલી રે. ૩
હવે નહિ હીણુપ્ય મન આણું, છબીલા સંગે સુખ માણું રે. ૪
બળવંત બાંહ્ય ગ્રહી મારી, હવે હું જગથી થઇ ન્યારી રે. ૫
હવે હું તો પૂરણ સુખ પામી, મળ્યા મુકતાનંદના સ્વામી રે. ૬

પદ ૨

અખંડ રહો મંદિરિયે મારે, મોહી હુંતો છોગલીયે તારે રે. ૧
પાઘડલી પેચાળી સારી, કલંગી તોરાપર વારી રે. ૨
કાનુમાં કુંડળીયાં શોભે, જોઈ જોઇ મન મારૂં લોભે રે. ૩
શોભો છો વનમાળા પહેરી, વાંસડલી વાતા મુખ ઘેરી રે. ૪
શોભો છો પીતાંબર ધારી, અનુપમ લટકાંપર વારી રે. ૫
ન મેલું એક ઘડી ન્યારા, અગટ મુકતાનંદના પ્યારા રે. ૬

પદ ૩

સુંદરવર સેજલડી આવો, હાંઝલડી વ્રહની બુઝાવો રે. ૧
સજી મેં તો સેજલડી સારી, કે તમસંગ રમવા મોરારી રે. ૨

મુજપર મહેર કરો વ્હાલા, લોભાડો શું નટવર ઠાલા રે. ૩
અંગોઅંગ આલીંગન લીજે, કે મુજને પોતાની કીજે રે. ૪
લાગી મુને લાલચડી તારી, કેમ કરી રહું નટવર ન્યારી રે. ૫
કરો મનગમતું બહુનામી, સદા મુક્તાનંદના સ્વામી રે. ૬

પદ ૪

બેઠી મુંને બદલામી તારી, વિચારો ગુણવંત ગીરધારી રે. ૧
કહે છે સહુ કાનુડાવાળી, વજાડે લોકડીયાં તાળી રે. ૨
લજાડી કોઇની નવ લાજું, સહુના શીર ઉપર ગાજું રે. ૩
મારૂ મન તમ સાથે વળગ્યું, અધ ક્ષણ નવ જાએ અળગું રે. ૪
દલાસા દઇ દઇને વ્હાલા, રહો કેમ ન્યારા નંદલાલા રે. ૫
મારે ઘેર રસીયા રહો રંગી, સદા મુકતાનંદના સંગી રે. ૬

પદ ૫

આવો હરિ પૂછું એકાંતે, રમીયા કે સંગે રાતે રે. ૧
કે સાથે મન માન્યું વ્હાલા, કહો સત્ય બોલી નંદલાલા રે. ૨
ઘેરાણાં નિદ્રામાં નેણાં, બોલો છો બી'તા મુખ વેણાં રે. ૩
કપોળે કાજળ કહો ક્યાંથી, ચોળાંણા સરખા પણ ત્યાંથી રે. ૪
હૈયામાં હાર ઘણા ખુંતા, શ્યામળીયા કે સંગે સુતા રે. ૫
પૂછું છું ચરણે શીર નામી, કહો મુકતાનંદના સ્વામી રે. ૬

પદ ૬

શ્યામળિયા સત્ય કહો અમને, અમે નહિ કહીએ કાંઇ તમને રે. ૧
પીતાંબર ક્યાં પલટયું કાના, નીલાંબર લઇ આવ્યા છાના રે. ૨
વાંસલડી વાલમ ક્યાં ભુલ્યા, ફરો છો વેલણ લઇ ફુલ્યા રે. ૩
મોજડીયો કહો ક્યાં વિસારી, ફુમકિયાળી ચરણે ધારી રે. ૪
અંગોઅંગ જાઓ વેષ વારી, હસે છે જોઇ જોઇ વ્રજનારી રે. ૫
કહ્યા વિના વાત પડી બા'રી, છબીપર મુકતાનંદ વારી રે. ૬

રાગ ધોળ-પદ ૧

સુખદાયક રે સ્વામી સહજાનંદ, પ્રગટ પુરૂષોત્તમ શ્રીહરી. ટેક૦
જેનું સ્વામિનારાયણ નામ છે, જેને ભજને રે પામે ભવજળપાર. પ્રગટ૦ ૧
જેનાં દર્શન ઇચ્છે મહામુનિ, કરુણાનિધિ રે પ્રભુ પરમ ઉદાર. પ્રગટ૦ ૨
વ્હાલે કળિમધ્યે અતિ કરૂણા કરી, ધાર્યો દ્વિજકુળ રે ગુણનિધિ અવતાર. પ્ર૦ ૩
વ્હાલે સતયુગસમ ધર્મ સ્થાપીયો, ટાળ્યા નિજજનના મનથી મદમાર. પ્ર૦ ૪
એનો જે જને કીધો આશરો, તેતો તરી ગયા રે કુળસહિત સંસાર. પ્ર૦ ૫
મુક્તાનંદ કે' મહિમા અપાર છે, કરે નિશદિન રે નેતિ નિયમ પોકાર. પ્ર૦ ૬

પદ ૨

પ્રેમે પ્રગટ્યા રે સુરજ સહજાનંદ, અધર્મ અંધારૂં ટાળીયું. ટેક૦
માયારાત્ય મુમુક્ષુની ટળી, થયું હરિ મળતાં પૂરણ પ્રભાત. અધર્મ૦ ૧
સંશય શોક હર્યા સર્વે જીવના, જેણે માની રે પ્રેમે વ્હાલાની વાત. અધર્મ૦ ૨
જુઠા જ્ઞાની ઉલુક જગમાં હતા, તે સંતાણા રે પાપપર્વતમાંય. અધર્મ૦ ૩
કામ ક્રોધ ને લોભ જે ચોર તે, ડરી ભાગ્યા રે રહેવા ઠામ ન ક્યાંય. અધર્મ૦ ૪
દેખી સંત કમળવન ફુલીયાં, દુઃખ પામ્યા રે પાપી કુમુદ અપાર. અધર્મ૦ ૫
મુકતાનંદ કે' મહાસુખ આપીયું, એને વારણે રે જાઉં વારમવાર. અધર્મ૦ ૬

પદ ૩

કરી કરૂણા રે સ્વામિ સહજાનંદ, પધાર્યા અખંડ સુખ આપવા. ટેક૦
જેનાં દરશનથી દુષ્કૃત ટળે, જેને સ્પર્શે રે પામે પાતક નાશ. પધાર્યા૦ ૧
જેનું શરણ ગ્રહે સુખ પામીયે, વેગે નાશે રે મોહ માયાના પાશ. પધાર્યા૦ ૨
જેનો મહિમા અનંત અપાર છે, શુક શારદ રે મુનિ નારદ ગાય. પધાર્યા૦ ૩
મતિમંદ ન જાણે એ મર્મને, જેમ ઉલુકને રે રવિ નવ દેખાય. પધાર્યા૦ ૪
વ્હાલો નારદ નિગમના વેણને, સત્ય કરવા રે પોતે શ્રીબદ્રીનાથ. પધાર્યા૦ ૫
મુક્તાનંદ કે' અધર્મ ઉથાપીયો, ભક્તિ જ્ઞાન વૈરાગ્ય સ્થાપ્યા ગ્રહી હાથ. પધાર્યા૦ ૬

પદ ૪

પોતે પરબ્રહ્મ રે સ્વામી સહજાનંદ, બદ્રીપતિ પ્રબળ પ્રતાપ છે. ટેક૦
વ્હાલો ભરતખંડનાં નરનારીને, પોતે તપ કરી રે આપે ફળ સોય. બ૦ ૧

હરિના તપકેરા પુણ્ય પ્રતાપથી, થયાં શુદ્ધ મન રે હરિજન સર્વ કોય. બ૦ ૨
સ્વામિનારાયણ નામ ઓચરે, તેને જન્મમરણ જમનો ભય જાય. બ૦ ૩
સર્વે નરકકુંડ ખાલી થયા, ભુખ્યા જમગણ રે કર ઘસી પસ્તાય. બ૦ ૪
પામ્યા અનંત જીવ હરિધામને, તેની ગણના રે કહેતાં શેષ લજાય. બ૦ ૫
મુક્તાનંદ કે' મહિમા અતિ ઘણો, તેને એક મુખે રે, કવી કેટલોક ગાય. બ. ૬

રાગ ગરબી—પદ ૧

સ્વામી રે કે

સહજાનંદ સ્વામી કે, ભજ દૃઢ ભાવ કરી;
આવો અવસર દુર્લભરે કે, વારે વારે નાવે ફરી. ૧
તું તો સત્ય કરી માનેરે કે, સંતની વાતલડી;
તજી દેજે તું વેગેરે કે, મન કેરી ઘાતલડી. ૨
પરધન પરનારીરે કે, તજી સતસંગ કરે;
હરિવિમુખની સંગતરે કે, વિષ જાણી પરહરે. ૩
મારૂં કહ્યું સત્ય માનેરે કે, જાવું છે જરૂર મરી;
કર પુણ્ય પ્રમારથરે કે, સંપત રહેશે ધરી. ૪
એવું સમઝી વિચારીરે કે, પાણી પહેલી પાળ કરો;
વ્હાલો મુક્તાનંદનોરે કે; ભજી ભવકષ્ટ તરો. ૫

પદ ૨

સ્વામિનારાયણ કહેતાંરે કે, કેમ તું લાજે છે;
તારા શિરપર વેરીરે કે, જમરા ગાજે છે. ૧
જમદૂત જોરાવરરે કે, લેશે તારા પ્રાણ હરી;
તારાં સગાં ને સંબંધીરે કે, રહેશે હાય હાય કરી. ૨
જેને કાજે કરેછેરે કે, કુકર્મ અતિ ભારી;
તે તો સંગે ન ચાલેરે કે, નવ જોબન નારી. ૩
જાશે પાપે પોતાનેરે કે, નરકમાં જમસંગે;
પીશે લોહી તે તારૂંરે કે, ચીરી ચીરી સહુ અંગે. ૪

એવું સમજી વિચારીરે કે, શ્રીહરિને ભજજે;
મુક્તાનંદ સત્ય કહેછેરે કે, સર્વ કુકર્મ તજજે.

પદ ૩

ઘનશ્યામને સેવોરે કે, કુમતિને દૂર કરી;
એ છે સર્વના સ્વામીરે કે, પ્રગટ પ્રમાણ હરી. ૧
જેનું ધ્યાન ધરેછેરે કે, મહામુનિ શુક જેવા;
જેના પદપંકજનીરે કે, કરે કમળા સેવા. ૨
એવા શ્રીનારાયણરે કે, ભજે તેનાં કષ્ટ હરે;
એને ઈષ્ટ જે જાણેરે કે, તે તો કુળસહિત તરે. ૩
વ્હાલો નિજ તપનું ફળરે કે, સહુને આપે છે;
ધરી રૂપ અલૌકિકરે કે, ભવદુઃખ કાપે છે. ૪
એવા પ્રગટ પ્રભુનેરે કે, ભજો ભ્રમણા ત્યાગી;
મુક્તાનંદ કે' હરિ ભજીરે કે, થાશો બડભાગી. ૫

પદ ૪

શ્રીનારાયણ ભજજોરે કે, શુદ્ધ થઈ નરનારી;
સાચા સંતની વાણીરે કે, લેજ્યો ઉરમાં ધારી. ૧
ખરશબ્દ સરિખીરે કે, કુરીજનની વાણી;
તેને ઉરમાં ન ધરજ્યોરે કે, દુઃખદાયક જાણી. ૨
કામી ક્રોધી ને લોભીરે કે, લંપટ જે નગરા;
તેને સંત ન ગણશોરે કે, તે તો જમદૂત ખરા. ૩
કહી સત્ય શીખામણરે કે, તેને નિંદા કહેશે;
તે તો જમપુર કેરાંરે કે, દારણ દુઃખ સહેશે. ૪
સંત અસંતને સમઝીરે કે, ભાવે હરિભજન કરો;
મુક્તાનંદ કે' નારાયણરે કે, નામે ભવસિંધુ તરો. ૫

રાગ ધોળ-પદ ૧

ગોપીનાથ આવો મારે ઓરડે, તમ સાથે રે વાધ્યો પૂરણ પ્યાર. નાથ૦ ૧
મેં તો શેરી વળાવીને સજ કરી, સેરડીયે રે વેર્યાં ફૂલ અપાર. નાથ૦ ૨
મેં તો મોતીડે ચોક પુરાવીયો, પ્રેમે બાંધ્યાં રે તરીયાં તોરણ દ્વાર. નાથ૦ ૩
મેં તો જાુગતેથી તમને જમાડવા, ભાવે ભોજન રે કીધાં વિવિધ પ્રકાર. નાથ૦ ૪
મેં તો પલંગ બીછાવ્યો પ્રીતશું, વેગે સજ્યા રે સોળે શણગાર. નાથ૦ ૫
હું તો ચાતક સરખી થઈ રહી, તમ કારણે રે પ્યારા પ્રાણઆધાર. નાથ૦ ૬
મારે તમ સંગ પૂરણ પ્રીતડી, તેણે વિષસમ રે થયો સર્વે સંસાર. નાથ૦ ૭
મુક્તાનંદના શ્યામ સુજાણ છો, હવે શું કહું રે ઘણું વારમવાર. નાથ૦ ૮

પદ ૨

ગોપીનાથ રહો મારા મોલમાં, સુખદાયક રે પ્યારા શ્રીઘનશ્યામ. નાથ૦ ૧
મેં તો તન ધન તમ અર્થે કર્યું, મારી પુરો રે હેડાંકેરી હામ. નાથ૦ ૨
મેં તો શંકા તજી રે સંસારની, તમ સાથે રે કીધી પૂરણ પ્રીત. નાથ૦ ૩
હું તો હાથ જોડી હાજર રહું, તમને સેવું રે રસીયા રસરીત. નાથ૦ ૪
એક નિમિષ ન મેલું વેગળા, કરી રાખું રે મારા હૈયાનો હાર. નાથ૦ ૫
મારે તમથી કોયે વ્હાલું નથી, પુરૂષોત્તમ રે પ્યારા પ્રાણ આધાર. નાથ૦ ૬
ક્યારે મરજી લેશ લોપું નહિ, જે જે જોયે રે તે તે રાખીશ ત્યાર. નાથ૦ ૭
મુક્તાનંદના શ્યામ છબીલડા, તમ સાથે રે વાધ્યો પ્રેમ અપાર. નાથ૦ ૮

પદ

પ્યારા મુજને લાગી તારી મોહની, રસીયાવર રે તારૂં જોઇને રૂપ. મુ૦ ૧
તારાં નેણ ચપળ ચિત્તને હરે, મીઠી મુખની રે સુણી વાણી અનુપ. મુ૦ ૨
વાંકી પાઘમાં તોરા ઝૂકી રહ્યા, જોતાં હૈડે રે ફુલડાંકેરા હાર. મુ૦ ૩
અંગોઅંગમાં આભ્રણ ફૂલનાં, તેને નીરખી રે વાધ્યો વિરહ અપાર. મુ૦ ૪
તારા મુખપંકજને માવજી, જોતાં નેણાં રે મારાં તૃપ્ત ન થાય. મુ૦ ૫
તમને અણદીઠે થાઉં આંધળી, જોતાં રસીયા રે હૈડે હરખ ન માય. મુ૦ ૬
હું તો પ્રેમદીવાની થઇ રહી, તેણે ભુલી રે જુઠો જગવ્યવહાર. મુ૦ ૭
મુક્તાનંદના પ્રીતમ નહિ તજું, કરી રાખીશ રે મારા હૈયાનો હાર. મુ૦ ૮

પદ ૪

મારાં નેણાં ઠરે છે જોઇને, મનમોહન રે તારૂં રૂપ રસાળ. નેણાં૦ ૧
માથે મોરમુગટ સોહામણો, કાને કુંડળ રે ઉર મોતીની માળ. નેણાં૦ ૨
રૂડું મંદ હાસ્ય મનને હરે, વાંકી ભ્રકુટી રે શોભે ભાલ વિશાળ. નેણાં૦ ૩
તારા લોચનની છબી લાલજી, જોતાં રસીયા રે વશ થઇ તતકાળ. નેણાં૦ ૪
કોટી પતિતને પાર ઉતારવા, દ્રગગોચર રે રસીયા તારૂં રૂપ. નેણાં૦ ૫
મને પ્રગટ મળ્યા તમે માવજી, સુખદાયક રે કોટી ભુવનના ભૂપ. નેણાં૦ ૬
મારૂં મન તમ સાથે માનીયું, મુને લાગ્યો રે રસીયા તારો રંગ. નેણાં૦ ૭
મુકતાનંદના નવલ સનેહિડા, મારા ઉરમાં રે ન સમાય ઉમંગ. નેણાં૦ ૮

પદ ૬

મારા વ્હાલાજીશું વાલપ દીસે રે, તેનો સંગ કેમ તજીએ;
તે વિના તે કેને ભજીએ રે. તેનો૦ ટેક.
સન્મુખ થાતાં શંકા ન કાજે, જો ભાલાંતણો મે' વરસે રે;
હંસ જઈ હરિજનને મળશે, તે કાચી કાયા પડશે રે. તેનો૦ ૧
શુળી ઉપર શયન કરાવે, તોયે સાધુના સંગે રહીએ રે;
દુરીજન લોક દુભંખરા બોલે, તેનું સુખદુઃખ સર્વે સહીએ રે. તેનો૦ ૨
અમૃતથી અતિ મીઠાં મુખથી, હરિનાં ચરિત્ર સુણાવે રે;
બ્રહ્મા ભવ સનકાદિક જેવા, જેનાં દર્શન કરવા આવે રે. તેનો૦ ૩
નરક કુંડથી નરસું લાગે, દુરીજનનું મુખ મનમાં રે;
મુક્તાનંદ મગન થઇ માગે, વ્હાલા વાસ દેજો હરિજનમાં રે. તેનો૦ ૪

રાગ જગલો—પદ ૧

હો ગિરધારી મુગટપર વારી, હો ગિરધારી. ટેક૦
વારી મુગટપર શ્રીમનમાળી, અઓઅંગકી છબી ન્યારી. હો ગિ૦ ૧
વૃંદાવનમેં રાસ રચતહો, સંગ લીયે વૃજનારી. હો ગિ૦ ૨
અનંત સખીકો આનંદકારી, કહાવત હો બ્રહ્મચારી. હો ગિ૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે શ્યામ સલુણા, તેરી ગત સબસેં ન્યારી. હો ગિ૦ ૪

પદ ૨

હો બંસીવારે રસીલે પિયા પ્યારે, હો બંસીવારે. ટેક૦
પિયા પ્યારે મેરે હાર હૈયાકે, નેક ન કરી હું ન્યારે. હો બંસી૦ ૧
તુમ બિના પગ મેકે કળ ન પરતહે, નટવર નંદદુલારે. હો બંસી૦ ૨
મીનકું નીર જ્યું પ્રીતમ, જીવનપ્રાન હમારે. હો બંસી૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે તુમ બિન જીકે, નેહ સફળ હમ ટારે. હો બંસી૦ ૪

પદ ૩

હો ગિરધારી મેરે ઘેર આયો, હો ગિરધારી. ટેક૦
મેરે ઘેર આયા પિયા રસકે લોભી, રસકી બાત સુનાયો. હો ગિ૦ ૧
મોય હોંસ પિયા ચુંનરીયાકી, રંગ ભરી ચુંનર લાયો. હો ગિ૦ ૨
રંગરસીલી મોરલી મુખ ધર, ગેરે સ્વરસેં ગાયો. હો ગિ૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે કુસુમ સેજપર, આય કરો મન ભાયો. હો ગિ૦ ૪

પદ ૪

હો બનમાળી દરશકી મેં પ્યાસી, હો બનમાળી. ટેક૦
પ્યારી દરશકી મેં શ્યામ સલુને, ઔર સકળસે ઉદાસી. હો બ૦ ૧
તુમ વિન કુસુમસેજ મોય પ્રીતમ, હોતહે આગ અભ્યાસી. હો બ૦ ૨
ભુષન વસન ભાર સો તુમ બિન, કુસુમમાળ ગળે ફાંસી. હો બ૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે તાપ બુઝાવન, આય મીલો અવિનાશી. હો બ૦ ૪

પદ ૫

હો પીયા પાયા તો ફીર ક્યા સોના, હો પીયા. ટેક૦
પીયા પાયા જબ સાર સબનકો, હાડ ચામ ક્યા જોના. હો પીયા૦ ૧
મગન ભયે મનમોહન સંગે, મગન હોય ક્યા રોના. હો પીયા૦ ૨
બખ્તર પહેરકે રણમેં નીકસે, નરમ ગરમ ક્યા હોના. હો પીયા૦ ૩
મુક્તાનંદ મોહ સબ તજીકે, શ્યામ ચરન મન પ્રોના. હો પીયા૦ ૪

પદ ૬

હો રંગ લાગ્યા તો ઇસબિધ રહેના, હો રંગ. ટેક૦
રંગ લાગ્યા જબ શ્યામસુંદરકા, તન મન તાકું દેના. હો રંગ૦ ૧

જુઠી આશ જગતકી તજીકે, સુખ દુઃખ તનમેં સહેના. હો રંગ૦ ૨
રોમ રોમમેં રટન હરિકિ, જુઠ ન મુખસેં કહેના. હો રંગ૦ ૩
મુક્તાનંદ ફંદ સબ તજીકે, જનમ સુફળ કર લેના. હો રંગ૦ ૪

રાગ ધોળ પદ ૧

પુરૂષોત્તમ પ્રાણુથી પ્યારા રે, આવો અંતરજામી;
તમને નિમિષ ન મેલું ન્યારા રે, આવો અંતરજામી. ૧
તમે જીવન દોરી છો મારી રે, આ૦ હુંતો અબળા દાસી તમારી રે. આ૦ ૨
મારે તમથી નથી કોઇ પ્યારૂં રે, આ૦ હુંતો સર્વસ્વ તમપર વારૂં રે. આ૦ ૩
મેંતો લોકની લજ્જા ટાળી રે, આ૦ મારે મંદિર બિરાજો વનમાળી રે, આ૦ ૪
કહે મુક્તાનંદ રંગીલા રે, આ૦ રાખુ ઉરપર છેલ છબીલા રે. આ૦ ૫

પદ ૨

તમે નટવર શ્રીનંદલાલા રે, રહેજો નેણુંની આગે.
મુને વ્હાલમ છો ઘણું વ્હાલા રે, રહેજ્યો નેણુંની આગે. ૧
વ્હાલા તમ વિના ન રહેવાય રે, ર૦ તમને નિરખીને આનંદ થાય રે. ર૦ ૨
તમે દુર્લભ દેવ મોરારી રે, ર૦ હુંતો વાલમ તમ પર વારી રે. ર૦ ૩
મેંતો આશા અસત્યની મેલી રે, ર૦ મેંતો તમસંગ બાંધી બેલી રે. ર૦ ૪
કહે મુક્તાનંદ પિયુ પ્યારા રે, ર૦ તમને નિમિષ ન મેલું ન્યારા રે. ર૦ ૫

પદ ૩

મારે તમસંગ પ્રીત બંધાણી રે, ગુણુવંત ગિરધારી;
મેંતો જુક્તિ તમારી જાણી રે, ગુણુવંત ગિરધારી. ૧
તારૂં રૂપ જોઇને રહી ફુલી રે, ગુ૦ હુંતો લોકનો મારગ ભૂલી રે. ગુ૦ ૨
મારે ભક્તિ ઉદય થઇ સાચી રે, ગુ૦ હુંતો રંગે તમારે રાચી રે. ગુ૦ ૩
મારે તમસરખા શિર સ્વામી રે, ગુ૦ હુંતો પૂરણ પદવી પામી રે. ગુ૦ ૪
કહે મુક્તાનંદ રંગ લાગ્યો રે, ગુ૦ મારે જીતનો ડંકો વાગ્યો રે. ગુ૦ ૫

પદ ૪

તમે મુજપર અઢળક ઢળીયા રે, પુરૂષોત્તમ પ્યારા;
મુને કુંજભુવનમાં મળીયા રે, પુરૂષોત્તમ પ્યારા, ૧
મારો કરુણા કરી કર સાયો રે, પુ૦ મુને અધરામૃત રસ પાયો રે. પુ૦ ૨
હું તો થઇ અતિશે બડભાગી રે, પુ૦ મારે તમસંગ લગની લાગી રે. પુ૦ ૩
મેં તો જાણી અલૌકિક રીતિ રે, પુ૦ હું તો તમને મળી જગ જીતી રે. પુ૦ ૪
કહે મુક્તાનંદ મોરારી રે, પુ૦ હું તો થઇ રહી નાથ તમારી રે. પુ૦ ૫

રાગ ગરબી. પદ ૧

સહજાનંદ સ્વામી રે, ન પ્રગટત આ સમે રે,
પ્રાણી કોઈ પામત નહિ ભવપાર રે;
મતિયાં ને પાંખડી રે, શબ્દની જાળમાં રે,
બાંધી બાંધી બોળત જીવ અપાર રે. સહ૦ ૧

કામી ક્રોધી લોભી રે, ગુરૂ થઇ બેસતા રે,
જતી સતી જડત નહિ જગ માંય રે;
જ્ઞાન ને વૈરાગ્ય રે, ભક્તિ ઝુરીને રે,
મરી ઝરી જાત ન લાધત ક્યાંય રે. સહ૦ ૨

કાળીંગાની ફોજો રે, કરત અતિ જોરને રે,
કરી ગુરૂ પંડિતમાં પ્રવેશ રે;
માંસ ને મદીરા રે, પરત્રિયા સંગથી રે,
ધર્મનો રે રહત નહિ લવલેશ રે. સહ૦ ૩

વધત વટાળ રે, ઘણો આ સંસારમાં રે,
વર્ણ અઢારે થઇ એકતાર રે;
સંત ને અસંતમાં રે, કોઇ સમજત નહિ રે,
ભવજળ બુડત સહિ સંસાર રે. સહ૦ ૪

નરકના પંથથી રે, કોઈ ન નિવાર રે;
કોઇ ન કરત ભવસેતુ ઉદ્ધાર રે;
મુક્તાનંદ કહે છે રે, તેતો દુઃખ ટાળીયા રે,
જાઉં એને વારણે વારમવાર રે. સહ૦ ૫

પદ ૨

સહજાનંદ સ્વામી રે, પોતે પરબ્રહ્મ છે રે,
સ્વામિનારાયણ જેનું નામ રે;
સત્ય ધર્મ સ્થાપી રે, અધર્મ ટાળીઓ રે,
કીધા વ્હાલે નિજજન અતિ નિષ્કામ રે. સહ૦ ૧
પોતાના આશ્રમની રે, રીતિ પ્રગટ કરી રે,
કળીમધ્યે કામની લીધી લાજ રે,
સમજુ શાણા રે, શિષ્ય જાણી એ પ્રતાપને રે,
નિશ્ચે કરી જાણ્યા શ્રીમહારાજ રે. સહ૦ ૨
જમ ને પાંખડી રે, કુટે છે પેટને રે.
જાણે ગયો આપણો સર્વે ગરાસ રે,
સત્સંગ ફેલાયો રે, સર્વે સંસારમાં રે,
કેને ગળે નાખશું જઇ હવે પાશ રે, સહ૦ ૩
એકાંતિક ધર્મ રે, પ્રગટ કરી આપીયો રે,
કીધા વ્હાલે બ્રહ્મરૂપ નિજદાસ રે,
મુક્તાનંદ કહે છે રે, જાઉં એને વારણે રે,
જેણે મુંને આપ્યો બૃહદ વાસ રે. સહ૦ ૪

પદ ૩

સદ્ગુરૂ સાચા રે, સેવો શુદ્ધ ભાવશું રે,
જેથી ટળે મનના વિવિધ વિકાર રે;
જેને સંગે વાધે રે, પ્રભુજી સંગ પ્રીતડી રે,
ટળી જાય જાત વર્ણ અહંકાર રે. સદ્ગુરૂ૦ ૧

વર્તમાન પાંચ રે, પળાવે દઢ કરી રે,
સંભળાવે હરિનાં ચરિત્ર પરમ ઉદાર રે,
એવા ગુરૂદેવ રે, ગોવિંદ સમ જાણજો રે,
જેને સંગે પામીએ ભવજળ પાર રે. સદ્‌ગુરૂ૦ ૨

ગુરૂ વિના જ્ઞાન રે, ન પામે મનમુખી રે,
કહે છે એમ મહા મુનિ વેદ પુરાણ રે,
એવું તે વિચારી રે, સદ્‌ગુરૂ સેવજો રે,
જેથી હરિ પામીએ પ્રગટ પ્રમાણ રે. સદ્‌ગુરૂ૦ ૩

ગુરૂજીનાં વચન રે, વિચારી ઉર ધારજો રે,
ટાળો તમે મોહ મમતા અભિમાન રે,
મુક્તાનંદ કહે છે રે, એવી રીતે વર્તતા રે,
તેને ઉર વાસ કરે ભગવાન રે, સદ્‌ગુરૂ૦ ૪

પદ ૪

સંત સમાગમ રે, શુદ્ધ થઇ કીજીએ રે,
સંત થકી લીજીએ વિવેક વિચાર રે,
કપટ કુબુદ્ધિ રે, ઉર થકી ટાળીએ રે,
ટાળીએ જુઠો તન અહંકાર રે, સંત૦ ૧

સંતજન સંગે રે, રહી હરિ ગુણ ગ્રહીએ રે,
અવગુણ ઉર થકી કરીયે ત્યાગ રે,
ઇર્ષા અભાવ રે, ન લેવો સંતનો રે,
તન સુખ તજવાં રે ગ્રહી વૈરાગ્ય રે. સંત૦ ૨

ક્રોધ ન કરવો રે હરિજન ઉપરે રે,
વચન સુણી ન બાંધવું વેર રે,
સમજી વિચારી રે, વચન મુખે બોલીએ રે,
વણસમજે નવ વાવીએ ઝેર રે, સંત૦ ૩

શ્રીનારાયણ રે, સ્વામિના દાસ જે રે,
તેને સંગે રહેવું થઇને ગુલામ રે;
મુક્તાનંદ કહે છે રે, એવી રીતે વર્તતા રે,
સંત સંગે પામશો અક્ષર ધામને રે. સંત૦ ૪

રાગ ગરબી પદ ૧

છોગાળા રણછોડની શોભા, જોઇ મોહ્યું મન મારૂં રે. છો૦
શ્યામને સંગે રાચી હુંતો રંગે, બીજું થયું સહુ ખારૂં રે. છો૦ ૧
તન ધન પ્રાણ પ્રભુપર વારૂં, હિંમત કદી ન હારૂં રે. છો૦ ૨
લોકની લાજે ને કુળમરજાદે, ધડક ન મનમાં ધારૂં રે, છો૦ ૩
મુક્તાનંદનો નાથ રંગીલો, પ્રીતમ પળ ન વિસારૂં રે. છો૦ ૪

પદ ૨

રંગીલા રણછોડ શું મારે, પુરણ પ્રીત બંધાણી રે. રંગી૦
સુખડાનો સાગર રૂપઉજાગર, જનસુખકારી જાણી રે. રંગી૦ ૧
વ્હાલાની વાત સુણી મન માન્યું, ગમતી નથી અન્ય વાણી રે. રંગી૦ ૨
જે પદ સેવે સદા સત્યભામા, તે ચરણે લપટાણી રે. રંગી૦ ૩
મુક્તાનંદના નાથને નીરખી, લાવણ્યમાં લોભાણી રે. રંગી૦ ૪

પદ ૩

આવો રે અલબેલા વ્હાલા, સુંદરવર સુખકારી રે. આ૦
મારે મંદિરીયે રહો રંગભીના, ગુણસાગર ગિરધારી રે. આ૦ ૧
રસીયા તમારૂં રટણ કરૂં છું, ફુલડે સેજ સમારી રે. આ૦ ૨
તમઅર્થે મર્માળારે મોહન, લોકની લાજ વિસારી રે, આ૦ ૩
મુક્તાનંદના નાથ હું તમપર, વ્હાલમજી જાઉં વારી રે, આ૦ ૪

પદ ૪

શ્યામળીયા રંગરેલ છબીલા, મારે મંદિરીયે આવો રે. શ્યા૦
મોહનવર મારે ઘરે આવી, તનના તાપ બુજાવો રે. શ્યા૦ ૧

મુજપર મહેર કરી મનમોહન, કરૂણાના ઘન વરસાવો રે. શ્યા૦ ૨
રસની રીતમાં કહાન કોડીલા, જાણ પ્રવીણ કહાવો રે. શ્યા૦ ૩
મુતાનંદના વાલમ મુજને, લાલન લાડ લડાવો રે. શ્યા૦ ૪

રાગ સોરઠ—પદ ૧

મોહન મારી છો જીવન દોરી,
નેણુની સાનમાં મારૂં લીધું ચિત્ત ચોરી. મોહન૦ ૧
જન્મોજન્મની જાદવા રે હું દાસી તોરી,
ચિત્ત ચોરી છેટે રહ્યા તમે શુદ્ધ ભુલ્યા મોરી. મોહન૦ ૨
કોણ મળી ધુતારડી રે ગુણવંતી ગોરી;
મંદિરે મારે આવતા જેણે ભાંગી છે ઓરી. મોહન૦ ૩
વિરહને બાણે વાલમા મારૂં નાખ્યું કાળજડું કોરી.
મુક્તાનંદના નાથજી તમે ચંદ હું ચકોરી. મોહન૦ ૪

પદ ૨

મોહન મુને પ્રાણથકી પ્યારા;
નટવર તમને નીરખતાં સર્વે તાપ ટળ્યા મારા. મોહન૦ ૧
ગુણસાગર ગોવિંદજી રે ગુણ જોઇ તમારા;
તમસંગ મનડું માનીયું જાણી નર સૌ નઠારા. મોહન૦ ૨
શોક સંતાપને શામળા રે કાઢ્યા છે બારા;
અતિ આનંદે પ્રેમના છુટે અંતર ફૂવારા. મોહન૦ ૩
પલ એક પ્રિતમ પાતળા રે, નહિ મેલું ન્યારા;
મુક્તાનંદના નાથજી કરી રાખુ દ્રગતારા. મોહન૦ ૪

પદ ૩

મોહ્યું મન નેણતણી સાને;
વશ થઈ રહી હું વાલમાં મીઠી મોરલીને તાને. મોહ્યું૦ ૧
સોરઠ રાગ સુણાવીયો રે, મોરલી જો માને;
ગુણવંત થઇ હુંતો ઘેલડી રે, તારે ગીરધરજી ગાને. મોહ્યું૦ ૨

શીરપર પાઘ સોયામણી રે, કુંડળ શુભ કાને;
નખશીખ શોભા જોઇને રે, ઘણું મોહી ભીને વાને. મોહ્યું૦ ૩
કીધી પોતાની કાનજી રે, દર્શનને દાને;
મુક્તાનંદના નાથજી રે, હવે નહિ રઝળું રાને. મોહ્યું૦ ૪

પદ ૪

ઓરા આવો ગુણવંત ગિરધારી;
મન કર્મ વચને માવજી, હુંતો છઉં દાસી તારી. ઓરા૦ ૧
સેજ સુહાગી ફૂલડે રે સુંદર સમારી;
રસીક સોહાગી શ્યામળા, જોઉં વાટડી તમારી. ઓરા૦ ૨
ધડક ન ધરશો રે અંતરે, શું કરશે સંસારી;
તન મન ધન તમ ઉપરે, નાખું વાલમજી વારી. ઓરા૦ ૩
દુર્જનીયાં સૌ દાઝતાં રે, રહેશે જખ મારી;
મુકતાનંદના નાથજી રે, રાખું ઉરપર સુખકારી. ઓરા૦ ૪

રાગ કહરવા–પદ ૧

મોહની લગાઇ મેરી મૈયા, લગાઇ મેરી મૈયા; લટકાળે નંદલાલ. મો૦ ટે.
નયનુંકે બાણુસેં મારી, બાણુસે મારી૦ ભુલી તન સંભાળ. મો૦ ૧
પરવશ પર્યો હે મેરો જીયરા, પર્યો૦ હો ગઇ હાલ બેહાલ. મો૦ ૨
નયનું નિરઝર લાગી, નિર૦ બિન દેખે દયાળ. મો૦ ૩
મુક્તાનંદ મન હર લીનો, મન૦ કરકે નૌત્તમ ખ્યાલ. મો૦ ૪

પદ ૨

રટના લગી હે હરિ તેરી, લગી૦ રહ્યો હાજરા હજુર. રટના૦ ટેક૦
જીવું તહાં જીવન ઉરસેં, જીવન૦ પળ ના રહો દૂર. રટના૦ ૧
તુમહો તેસી પ્રભુ કીજો, તેસી૦ મેં હું કપટી ક્રૂર. રટના૦ ૨
અખંડ દર્શ યહ દીજો, દર્શ૦ નિત્ય બરસત નુર. રટના૦ ૩
મુક્તાનંદ નયનકમળકે, નયન૦ તુમ રવિ સુખપુર. રટના૦ ૪

પદ ૩

શ્રીહરિ ગોવિંદ ગોપાળ, ગોવિંદ૦ રટું નિશદિન નામ. શ્રી૦ ટેક૦
નારાયણ નરહરિ વિષ્ણુ, નર૦ ગરુડધ્વજ રામ. શ્રી૦ ૧
નિરંજન નરકનિવારણ, નરક૦ સબ સંતનકે શ્યામ. શ્રી૦ ૨
મધુસુદન મોહનિવારણ, મોહ૦ ગુણપર ગુણધામ. શ્રી૦ ૩
મુક્તાનંદ દુંદ મીટાવન, દુંદ૦ જપુ આઠો જામ. શ્રી૦ ૪

પદ ૪

નારાયણ નામ ઉચ્ચારે, નામ૦ પાવે ભવજળપાર. નારા૦ ટેક૦
ગજ ગ્રાહકે મુખસેં છોડાયો, મુખસે૦ અર્ધ નામ ઉચ્ચાર. નારા૦ ૧
પ્રહલાદ બચ્યો હરિ રટકે, બચ્યો૦ લીયો ગીરિસેં ઉગાર. નારા૦ ૨
અજામિલ અધમ અઘ છુટો, અધમ૦ કરી પુત્ર પોકાર. નારા૦ ૩
મુક્તાનંદ મનમેં વિચાર્યો, મનમેં૦ સ્વામિનારાયણ સાર. નારા૦ ૪

રાગ ગરબી—પદ ૧

મોહન તારી મૂરતિ મુને પ્યારી રે, એક નિમિષ ન મેલું ન્યારી. ટેક૦
મેં તો તન મન તમને દીધું રે. સર્વે કારજ સુધારી લીધું રે;
મારું તમ થકી કારજ સીધું. મોહન૦ ૧
તારા મુખડાની માયા લાગી રે, મારા મનની તે ભ્રમણા ભાગી રે;
હું તો મોહ નિદ્રામાં થી જાગી. મોહન૦ ૨
મેં તો તમ સંગ પ્રીતિ જોડી રે, બીજા સર્વ સંઘાથે ત્રોડી રે;
શું કરશે મુરખ મોં મોડી. મોહન૦ ૩
છબી જોઈ અલૌકિક તારી રે, તારે વશ થઇ રહી ગિરધારી રે;
જાય મુકતાનંદ બલિહારી. મોહન૦ ૪

પદ ૨

મોહન તારી મોહની મુને લાગી રે, રસીયા તમશું અનુરાગી. ટેક૦
તારા નેણુ ને વેણુ લોભાણી રે, મુને ગમતી નથી અન્ય વાણી રે;
તારે વશ થઇ સારંગપાણી. મોહન૦ ૧

મુને રંગ લાગ્યો હવે તારો રે, તેણે સુફળ જન્મ થયો મારો રે;
મુને લાગો સંસારીડો ખારો. મોહન૦ ૨

મેં તો આશા અસત્યની મેલી રે, તમ સાથે બાંધી દૃઢ બેલી રે;
તારા ગુણ જોઇ થઈ અલબેલી. મોહન૦ ૩

કહે મુક્તાનંદ ઉમંગે રે, મારૂં મન માન્યું તમ સંગે રે;
હું તો રાચી તમારે રંગે. મોહન૦ ૪

પદ ૩

વ્હાલા તારા વેણુની બલિહારી રે, હું તો સુણતાં થઈ જગન્યારી. ટેક૦

મેં તો જુક્તિ તમારી જાણી રે, સાંભળતાં મનોહર વાણી રે;
હું તો હાથ તમારે વેચાણી. વ્હાલા૦ ૧

મારે મોહ મમતા સર્વે ભાગી રે, તમ સાથે અચળ લે લાગી રે;
તારે વચને કરી વૈરાગી. વ્હાલા૦ ૨

અંગ પલટીને થઇ અલબેલી રે, આશા પિંડ બ્રહ્માંડની મેલી રે;
તમે કીધી આનંદની એલી. વ્હાલા૦ ૩

કહે મુક્તાનંદ મોરારી રે, તારો રંગ લાગો મુને ભારી રે;
હું છઉં અબળા દાસી તમારી. વ્હાલા૦ ૪

પદ ૪

સુંદરવર શ્યામળા આવો ઓરા રે, માથે જોઉં ફૂલાંકેરા તોરા. ટેક૦

જોઇ રૂપ અલૌકિક તારૂં રે, તેમાં મનડું લોભાણું છે મારૂં રે;
એક નિમિષ ન થાયે ન્યારૂં. સુંદર૦ ૧

પીળાં પુષ્પના હારને પહેરી રે, વાતા વાંસલડી મુખ ઘેરી રે;
શાને નાં'વો મંદિર મારે લ્હેરી. સુંદર૦ ૨

તારી આંખડી કામણગારી રે, જોતાં વશ થઇ રહી ગિરધારી રે;
તારી બાનકની બલિહારી. સુંદર૦ ૩

કહે મુક્તાનંદ સુખકારી રે, મુને વ્હાલા છો કુંજવિહારી રે;
નાખું સર્વસ્વ તમપર વારી. સુંદર૦ ૪

રાગ ગરબી

વાટડી જોઉં છું રે વહાલા, હજી કેમ નાવ્યા નંદલાલા રે, વાટડી૦

કારતકે કપટ વચન કહાવો, નમેરા નાથ ન વ્રજ આવો;
મિથ્યાબોલા તોય મન ભાવો રે. વાટડી૦ ૧
માગસરે મહાદુઃખમાં ગોપી, રહી તન મન તમને સોંપી;
તમ સારૂ લોકલાજ લોપી રે. વાટડી૦ ૨
પોષે પલંગ રચ્યો પ્રીતે, રસીલાશું રમશું રસ રીત્યે;
ભરોંસે ભલ માર્યાં સીતે રે. વાટડી૦ ૩
માહે મોહ લાગ્યો મુજને, શું કહીયે નગણુનાવ તુજને;
ન લખીયો કાગળ સંગ દ્વિજને રે. વાટડી૦ ૪
ફાગણે વનવેલી ફૂલી, તે પર ભમર રહ્યા ઝુલી;
વાલમ વિના હું ભટકું ભુલી રે. વાટડી૦ ૫
ચૈતરે ચિત્તશાંતિ ના'વે, પીયુ વિના ભોજન નવ ભાવે;
જાણું જે વ્હાલો આ વેળે આવે રે. વાટડી૦ ૬
વૈશાખે વાટ ઘણી જોઈ, ન લખીયો કાગળીઓ કોઇ;
રહ્યા શું કુબ્જામાં મોહી રે. વાટડી૦
જેઠે જુગત્ય સકળ જાણી, કીધી તમે કુબજા પટરાણી;
ભરો છો તેનાં પરવશ થઇ પાણી રે. વાટડી૦ ૮
અષાઢે આરત ઘણી તનમાં, બપૈયા બોલે છે વનમાં;
પીયુ પીયુ સુણી ઝુરૂં મનમાં રે. વાટડી૦ ૯
શ્રાવણે શ્યામ વિના સુનાં, વુઠે ઘણું વારિ રહ્યા ઉનાં;
પીયુજી પરહરીયાં કરી જુનાં રે. વાટડી૦ ૧૦
ભાદરવે નવું નવું ભાવે, નગણાને મેહેર ન મન આવે;
જાણુને કોણ કહી સમજાવે રે. વાટડી૦ ૧૧

આસુવે અન ગળાણુ મારે, એથી કોણુ તમ વિના ઉગારે;
કામનીનું કારજ કોણુ સારે રે.   વાટડી૦ ૧૨

આવ્યા ઘરે બળવંત બહુનામી, હવે હું તો પૂરણુ સુખ પામી;
મળ્યા મુક્તાનંદના સ્વામી રે.   વાટડી૦ ૧૩

રાગ મેવાડો—પદ ૧

ઓધાજી અમે શ્યામને શું કહી મેલું રે,   ઓધાજી૦ ટેક૦
આવું કરવુ હતું જ્યારે, મારવાં હતાં મુદ મારે;
પીયુડે ન કહ્યું પહેલું રે.   ઓધાજી૦ ૧

નેણુકેરાં બાણે મારી, વશ કીધી વ્રજનારી;
ગોકુળિયું કરી ગયા ઘેલું રે.   ઓધાજી૦ ૨

યાદવોમાં જઈ કરી, સબળ શોભે છે હરિ;
કુબ્જાશું બાંધી બેલુ રે.   ઓધાજી૦ ૩

મુક્તાનંદ વ્રજનારી, બોલે છે રીસની મારી;
સગળ સુધાર્યું છેલું રે.   ઓધાજી૦ ૪

પદ ૨

ઓધાજી અમને શ્યામ વિના સુખ ન આવે રે;   ઓધાજી૦ ટેક૦
સગાં ન દીઠાં સુહાયે, મંદિરીયું ખાવાને ધાયે,
ભોજનીયું નવ ભાવે રે.   ઓધાજી૦ ૧

રજનીમાં નીંદ ત્યાગી, લગની એ સાથે લાગી;
કહાન ન સંદેશો કાવે રે.   ઓધાજી૦ ૨

દીવાની થઈને ડોલું, બપૈયાની પેરે બોલું;
મોહની લગાડી મારે રે.   ઓધાજી૦ ૩

મુક્તાનંદ માવ પાસે, અમને કોઇ રાખે વાસે;
કાનને કોઇ તેડી લાવે રે. ઓધાજી૦ ૪

પદ ૩

ઓધાજી અને વ્હાલાને વિશ્વાસે રહ્યા રે, ઓધાજી૦ ટેક૦
આવ્યાની અવધિ દીધી. ચિત્તવૃત્તિ ચોરી લીધી;
કુડાં કુડાં વેણ કહ્યાં રે. ઓધાજી૦ ૧
લોકડાની લાજ છોડી, પ્રીતમશું પ્રીત જોડી;
માવ સારૂ મે'ણાં સહ્યાં રે. ઓધાજી૦ ૨
રાધાજી જેવી રાણી ત્યાગી, કુબજાશું પ્રીત લાગી;
તે દુઃખે ભરાય હૈયાં રે. ઓધાજી૦ ૩
મુક્તાનંદ વ્રજનારી, જાણે એને બ્રહ્મચારી;
જોગ અંગ ભલો અહ્યાં રે. ઓધાજી૦ ૪

પદ ૪

ઓધાજી એવું કુબજા શું તપ કીધું રે: ઓધાજી૦ ટેક૦
એવી બુદ્ધિ એને આવી, મોહનને મનમાં ભાવી;
શ્યામને ચંદન દીધું રે. ઓધાજી૦ ૧
જપ તપ જોગ કરી, પ્રગટ ન પામે હરિ;
સેજમાં કારજ સીધું રે. ઓધાજી૦ ૨
કમળાનું પદ પામી, ભોગવ્યા સુરેશ સ્વામી;
અધર અમૃત પીધું રે. ઓધાજી૦ ૩
મુક્તાનંદ સુખ ઉેલું, માવશું બંધાય બેલું;
વે તો એણે માગી લીધું રે. ઓધાજી૦ ૪

રૂક્મિણી વિવાહનાં પદો—

રાગ ધોળ-પદ ૧

કુંદનપુર વિવા' રચ્યો, ભૂપતિ ભીમકરાય;
કન્યા તે દેવા શ્રીકૃષ્ણને, આનંદ ઉર ન સમાય. ૧
રૂકમયે તે જાણીયું, ઉર વ્યાપ્યો અતિશે કાળ;
કન્યા ન આપું શ્રીકૃષ્ણને, એ છે ગાયોતણો ગોવાળ. ૨
રૂકમૈયાનું મન મેલું ને, તેડાવ્યો શિશુપાળ;
રૂક્મિણીએ તે ખબર જાણી, ને અંતર ઉઠી ઝાળ. ૩
દુર ઘણી દ્વારામતિ, રહ્યો લગન વચ્ચે દિન એક;
અંતરજામી આવજો, રાખજો મારી ટેક. ૪
એવું તે કહીને કુંવરી, કરી કાગળ લખવા આશ;
મુક્તાનંદ કહે માનિની, થઇ જગથકી ઉદાશ. ૫

પદ ૨

મારી સાર લેજો અવિનાશી રે, જાણી જનમોજનમની દાસી રે; ૧
વાંચી કાગળ વેલેરા આવો રે, મારા તનના તે તાપ બુઝાવો રે. ૨
દિન એક લગન વચે જાણી રે, વ્હેલા આવજો સારંગપાણી રે; ૩
મે તો તમ અર્થે તન કરીયું રે, મેં તો તમ ચરણે ચિત ધરીયું રે. ૪
જો નાથ નહિ આવો વ્હેલા રે, તજું પ્રાણ લગન પહેલા રે; ૫
કહે મુક્તાનંદ મોરારી રે, વ્હાલા રાખજો ટેક અમારી રે. ૬

પદ ૩

લઇને કાગળ વિપ્ર સીધાવ્યા, હરિની કરૂણાથી દ્વારકાં આવ્યા. ૧
દેખી દ્વારકાં મહાસુખ ધામ, જેના રાજા છે સુંદર શ્યામ. ૨
વ્હાલો વિપ્રને આવતા જાણી, ઉઠ્યા સન્મુખ સારંગપાણી. ૩
પુછી ક્ષેમને કાગળ લીધો, વાંચી પત્ર હૈયે દઢ કીધો. ૪
પૂજ્યા વિપ્રને દઇ ઘણું માન, જાવા તૈયાર થયા ભગવાન. ૫

સાથે વિપ્રને રથમાં બેસારી, ચાલ્યા કુંદનપુર શ્રીમોરારી. ૬
એવા ભક્તવત્સળ શ્રીગિરધારી, જાય મુક્તાનંદ બલિહારી. ૭

પદ ૪

માનિની મનમાં ચિંતવે, કેમ ના'વ્યા સુંદર શ્યામ;
વાર થઇ કેમ વિપ્રને, નવ સરીયું મારૂં કામ. ૧
જો નહિ આવે જદુપતિ, તો તજીશ મારા પ્રાણ;
એવામાં દ્વિજ આવીયો, જેમ આવે રામનું બાણ. ૨
વિપ્ર વદન જોઈ વનિતા, મન આનંદ વાધ્યો અપાર;
પ્રાણજીવન પધારીયા, જગજીવન જગદાધાર. ૩
કુંદનપુર હરિ આવીયા, સુણી ભુપતિ ભીમકરાય;
સામા જઇ સનમાન કીધું, આનદ ઉર ન સમાય. ૪
ત્રિકમ તોરણ આવીયા, વરત્યો તે જયજયકાર;
મુક્તાનંદ કહે માનિનીના, પુણ્યતણો નહિ પાર. ૫

પદ ૫

દેવીપુજાનું મિષ લઈ પ્યારી રે, ચાલી નીરખવા કુંજવિહારી રે: ૧
સાથે લીધો પૂજાનો સામાન રે, નેણે નીરખવા શ્રીભગવાન રે. ૨
હરિના ભક્ત અનાદિનાં માની રે, ભાવે પુજીયાં ભવ ને ભવાની રે; ૩
વળતાં રૂપ પ્રકાશીયું બાળી રે, પ્રેમે પામવા શ્રીવનમાળી રે. ૪
સંગે અસુર હતા રખેવાળ રે, દેખી રૂપ પડ્યા તત્કાળ રે ૫
વેગે આવીયા અંતરજામી રે, મળીયા મુક્તાનંદના સ્વામી રે, ૬

પદ ૬

કર સાહીને રથપર લીધાં, મનવાંછિત કારજ સીધાં. ૧
કન્યાહરણ કરીને હરિ વળીયા, સૈન્યસોતા ત્યાં બળભદ્ર મળીયા. ૨
વાંસે રૂકમયો ચડયો શિશુપાળ, લેશે કેમ કરી કન્યા ગોપાળ. ૩
બાંધી દ્વારકામાંહીથી લાવું, નહિ તો પુરમાંહી પાછો ન આવું. ૪
જઇને જદુપતિ સંગ જુદ્ધ કરીયો, વ્હાલે સર્વેતણો મદ હરીયો. ૫

રુકમૈયાની વાઢી છે દાઢી, કાપી કેશ ને મુકયો છે કાઢી. ૬
રુક્મિણીનો શોક નિવારી મુક્તાનંદ કહે પધાર્યા મોરારી. ૭

પદ ૭

માધવપુરનો માંડવો, આવે જાદવકુળની જાન;
પરણે તે રાણી રુક્મિણી, વર વાંછિત શ્રીભગવાન. ૧
જાદવ જાનૈયા થયા, વળી માંડવીયા પણ સોય;
વિધિસહિત વિવા' રચ્યો, કસર ન રાખી કોય. ૨
માણેકસ્થંભ મંડપ રચ્યો, મધ્યે ચોરી બાંધી સાર;
મોહન આવ્યા માયરે, કોટી ભુવનના કરતાર. ૩
માથે તે મુગટ જડાવનો, કાને કુંડળ મકરાકાર;
બાંયે બાજુબંધ બેરખા, કોટે કૌસ્તુભ મણિનો હાર. ૪
શોભે ઘણા શણગારમાં, પીતાંબર અતિ ઉદાર;
હેમકડાં બેઉ હાથમાં, પાયે ઝંઝરનો ઝમકાર. ૫
વ્હાલાનું વદન સોહામણું, જાણું ઉગ્યો પુનમચંદ;
મુક્તાનંદ કહે મોહન વરને, જોઇ થયો આનંદ. ૬

પદ ૮

વળતી લાડડીને શણગારી રે, પીઠી ચોળી ને પાટ બેસારી રે; ૧
નીલી સાડી પરી તન સારી રે, જેણે રીઝે તે શ્રીગિરધારી રે. ૨
સોળે શણગાર અંગઅંગ ધારી રે, ચાલી ભેટવા દેવ મોરારી રે; ૩
સંગે માનિની મંગળ ગાય રે, તેની શોભા તે વર્ણવી ન જાય રે. ૪
એવી રીતે મંડપ મધ્ય આવ્યાં રે. તેડી પીયુજી પાસ પધરાવ્યાં રે; ૫
કર સાહ્યો ચરાચર સ્વામી રે, નારી માયરે મહાસુખ પામી રે. ૬
શોભે માયરે મહાસુખકારી રે, જાય મુક્તાનંદ બલહારી રે. ૭

પદ ૯

વરકન્યાની જોડ બીરાજે, જોતાં કોટી કામછબી લાજે.
વાજે દેવનાં વાજાં અપાર, પરણે અખીલ ભુવનના આધાર. ૨

બ્રહ્મા ઉચરે વેદ વચન, જયજયકાર થયો ત્રિભુવન. ૩
ચારે ફેરા હરિસંગ ફરીયાં, નારી જગના જીવનજીને વરીયાં. ૪
શોભે અખંડ અલૌકીક જોડ, માથે બત્રીશ ભમરીનો મોડ. ૫
લાડો લાડી જમે રે કંસાર, જેનો નિગમ ન પામે પાર. ૬
મુક્તાનંદ કહે મહાસુખકારી, એવાં ચરિત્ર કરે ગિરધારી. ૭

પદ ૧૦

કંસાર જમતાં કામિની, બોલે વિવિધ વચન રસાળ;
શ્યામ સુંદર તેને સાંભળે, હસતા તે દીનદયાળ. ૧
બંદીજન જયજય કરે, ગાય ગંધર્વ મધુર ગાન;
અનંત નાચે અપ્સરા, સૂર આવ્યા ચડી વિમાન. ૨
બ્રહ્માદિક સૂર પુષ્પવૃષ્ટિ, કરે તે વારમવાર;
ઢોલ નગારાં ગડગડે, વાજીંત્રોનો નહિ પાર. ૩
ચારે મંગળ વરતીયાં, વર કન્યા ભલી જોડ;
રૂકિમણી લઇને આવીયા, દ્વારકા શ્રીરણછોડ. ૪
દીન જાણીને દયા આણી, પુરી મનની આશ;
મુક્તાનંદ કહે ચરણસેવા, દઇને રાખ્યાં પાસ. ૫

પદ ૧૧

શ્રીકૃષ્ણ પરણ્યા રૂકિમણીને, આવ્યા તે નગર મોઝાર;
જેણે એ વિવા' નીરખીયો, તેનાં પુણ્યતણો નહિ પાર. ૧
પ્રેમેસું માતાએ પોંખીઆ, જગજીવન જગદાધાર;
લિયે ઉમંગે શ્યામનાં, વારણાં વારમવાર. ૨
પુરવાસી સહુ પ્રેમશું, નીરખતાં નટવર નાથ;
જન્મ સુફળ કરી જાણીયો, મહાસુખી થયો સર્વ સાથ. ૩
રૂકિમણીએ જે ધારીયું, તે સાચું કીધું શ્યામ;
ભક્તજનનાં લાડ પાળે, એવા છે કરૂણાના ધામ. ૪
અધમ જન ઉદ્ધારવા, થયા મનુષ્યરૂપ મહારાજ;

પાવન જશ વિસ્તારીઓ, સુણતાં તે સીજે કાજ. ૫
નરનારી જે રૂક્મિણીનો, વિવા' શીખે ને ગાય;
તેને તે રીઝે શ્રીહરિ, સર્વે પાતક પ્રલય થાય. ૬
શેષજી પાર ન પામીયા, કહેતાં તે હરિજશ સાર;
તોય તેના ગુણ ગાવતાં, જાણીને અધમ ઉદ્ધાર. ૭
મુક્તાનંદ કહે મહાપ્રભુની, અચળ જુગ જુગ જોડ;
શ્રોતા જન જે સાંભળો, તે બોલો જય રણછોડ. ૮

અથ ફટાણાના ઘોળ—

અવિદ્યા છે નકટી નાર્ય, પ્રભુથી પાછી ભાગે જો;
એનું કહ્યું કરે તેને સાથ, જમનું લા'રૂં લાગે જો. ૧
જમનું છે જબરૂં જોર, મારશે મોંઢુ બાંધી જો;
બોલો છો ફાટયા બોલ, આવડી શું આવી આંધી જો. ૨
બુંડી મરો લાગે છે લાજ, વેણુ શું વાંકાં કાઢો જો;
પ્રભુ વિના કાઢે જો બોલ, જીભડીને ઘસી વાઢો જો. ૩
હરિ ભજે લાગે છે લાજ, કુડમાં કેવા રાજી જો;
મુક્તાનંદ કે' મૂરખ લોક, પાવરાં દીસે પાજી જો. ૪

ઘોળ-ઢાળ

નાના મોટી વરતિયો સંભાળિને લેજ્યો,
જમના જીવનને કોઇ દોષ મ દેજ્યો. ૧
સુરતિ સંભાળ્યા વિના ભ્રષ્ટ મતિ થાશે,
વિમુખ થઇને ઘણાં ખાસડાં ખાશે. ૨
સમઝુંને શીખ લાગે ભજે અવિનાશી,
મૂરખ ન માને ગળે પડે જમ ફાંસી. ૩
પ્રભુને જે ભજે તેને સઘળે છે સારૂં,
મુક્તાનંદ કે' મૂરખને સઘળે અંધારૂં. ૪

ઢાળ

દુર્લભ અવસર આવ્યો ભજી લિયો અવિનાશી;
પ્રગટ થયા છે વા'લો વૃંદાવનના વાસી. ૧
દર્શન દઈ દુઃખડાં કાપે શ્રીગિરિધારી;
શ્વાસે ઉશ્વાસે ભજો દેવ મુરારી. ૨
આ અવસર નહિ ચેતે તે તો ઘણું દુઃખ સહેશે;
ઉંટ ને ગધેડાં થઇને ભારને વહેશે. ૩
પ્રભુને વિસારી જે કોઇ બીજે ચાલે ચઢશે;
મુક્તાનંદ કે' મૂઢમતિ નરકમાં ૪

ધોળ-ઢાળ

આજ ભવજળ પાર ઉતરિયાં રે, આનંદભર;
મારાં સહજે કારજ સરીયાં રે. આનંદભર. ૧
મેં તો લોકની લજ્જા ત્યાગી રે, આ૦
મારી મતિ મોહનસંગ જાગી રે. આ૦ ૨
મદમોહને રોતાં કરીયાં રે, આ૦
મેં તો સુંદર વર ઉર ધરીયા રે. આ૦ ૩
મુક્તાનંદ કે' મોહન ધારી રે, આ૦
મેં તો દુર્મતિ દુબધા વિસારી રે. આ૦ ૪

રાગ પરજ—પદ ૧

લે લાગી રે મારે લે લાગી, મરમાળા શું મારે લે લાગી. ટેક૦
મધ્ય રાત્યેરે વ્હાલે મોરલી વજાડી. સાંભળતામાં ઝબકી જાગી. મર૦ ૧
બંસીને નાદે હું તો ઘાયલ થઇ છુ, લોકતણી લજ્જા ત્યાગી. મર૦ ૨
નંદના નંદનસું નેહ બંધાણો, મનડાની ભ્રમણા ભાગી. મર૦ ૩
મુક્તાનંદના નાથને મળતાં, વાત જઇને વેહદ વાગી. મર૦ ૪

પદ ૨

મન વસીયારે મારે મન વસીયા, મનગમતા મોહન મનવસીયા. ટેક૦
જરેકશી પાઘ કસુંબી જામો, પીતાંબર કમરે કસીયા. મન૦ ૧
ગોપીજનને મનડેરે ગમતા, રાસ વિનોદતણા રસીયા. મન૦ ૨
પ્રેમી જનને વશ પાતળીયો, અણુતેડયા આવે ધસીયા. મન૦ ૩
મુકતાનંદના નાથને મળતાં, તનડાના તાપ સર્વે વામીયા. મન૦ ૪

પદ ૩

રંગ લાગોરે મારે રંગ લાગો, રસીયાજીનો મારે રંગ લાગો. ટેક૦
ગુઢો રંગ લાગો ગીરધરનો, ઉવટ વાનો હવે ભય ભાગો. ર૦ ૧
જુઠું જગતનું સગપણ તોડયું, જેમ તોડે કાચો ધાગો. ર૦ ૨
જીવડાના સાથે રંગ જડીયો, જેમ સોના સંગ સોહાગો. ર૦ ૩
મુક્તાનંદના નાથને મળતાં, જીતતણો ડંકો વાગો. ર૦ ૪

પદ ૪

હરિ વરીયારે હરિ વરીયા, શીર પાસંગમાં દઇ હરિ વરીયા. ટેક૦
જુઠી જગતની આશ તજીને, જગનો જીવન વ્હાલા કરીયા. શી૦ ૧
જેને વરેરે જમત્રાસ ન નાશે, તે સર્વે નર પરહરીયા. શી૦ ૨
વ્હાલે પહેરાવ્યો મને અખંડ ચુડો, જેને દેખીને જમડા ડરીયા. શી૦ ૩
મુક્તાનંદના નાથને મળતાં, કાળતણે શીર પગ ધરીયા. શી૦ ૪

રાગ ધોળ—પદ ૧

મારે પ્રીત બંધાણી રે કે શ્યામળીયા સંગે,
મારૂં મન રંગાણું રે કે રસીયાને રંગે. ૧
એનું રૂપ જોઇને રે કે મન મારૂં મોહી રહ્યું,
મારે હરિ વિના બીજું રે કે સુખ વીખતુલ્ય થયું. ૨
મીઠી મુખડાની વાણી રે કે સુણી હું તો લોભાણી.
તજ્યું હરિ વિના બીજું રે કે દુઃખદાયક જાણી, ૩

તજી લોકલજ્યાને રે કે હરિવરને ભમવા,
મારે હોંસ ઘણીક છે રે કે રસીયા સંગ રમવા. ૪
હવે નિમિષ ન મેલું રે કે નટવરને ન્યારા,
વ્હાલો મુક્તાનંદનો રે કે પ્રભુ મુને અતિ પ્યારા. ૫

પદ ૨

મેં તો સગપણ કીધું રે કે સુંદરવર સાથે
કરુણા કરી પુરણું રે કે હરિવર ગૃહી હાથે. ૧
મેં તો જપ તપ તીર્થ રે કે સાધન નવ કીધું,
મારું મન મોહનથી રે કે સર્વ કારજ સીધું. ૨
જેનું ધ્યાન ધરે છે રે કે અજ શંકર જેવા,
તેના ચરણકમળની રે કે મળી મુજને સેવા, ૩
મુજને કીધી પોતાની રે કે હરિ અંતરજામી,
થયા રસીયોજી રાજી રે કે બળવંત બહુનામી. ૪
મારે શ્યામ સુંદરશું રે કે દૃઢ લગની લાગી,
વ્હાલે મુક્તાનંદને રે કે કીધી મને બડભાગી. ૫

પદ ૩

મોહનવર મારી રે કે છે જીવનદોરી;
એનું મુખ જોઇ જીવું રે કે જેમ ચંદ્ર ચકોરી. ૧
મુને લગની લગાડી રે કે કોડીલે કહાને,
મને વશ કરી વ્હાલે રે કે બંસીને તાને. ૨
મારો જીવ જડાણો રે કે શ્યામળીયા સંગે,
હું તો રસીક પ્રીતમને રે કે અતિ રાચી રંગે, ૩
મેં તો વાત વિસારી રે કે જુઠા જગ કેરી,
મારે મન વસીયા રે કે લટકાળો લહેરી. ૪
હું તો થઈ બડભાગી રે કે હરિસંગ હેત કરી,
વ્હાલો મુક્તાનંદનો રે કે વરી વ્રજરાજ હરિ. ૫

પદ. ૪

નયણુંની સાને રે કે મન મારૂં લીધું હરી.
શ્યામળીયાની સંગે રે કે હવે હું તો બેઠી ઠરી. ૧
મોહનવર વોણું રે કે પળ નવ જાય રહ્યું,
એનું સુખડું અલૌકિક રે કે મુખ નવ જાય કહ્યું. ૨
મે તો હરિવર સંગે રે કે જાણી રસ રીતલડી,
ટળી પીંડ બ્રહ્માંડથી રે કે હવે મારી પ્રીતલડી. ૩
મારૂં મન હરિવોણું રે કે અવળું નવ ડોલે,
ગુંજા રતન ગણું નહિ રે કે હવે હું તો એક તોલે. ૪
થઈ વિમળ વિવેકી રે કે હરિવરને પામી,
વ્હાલે મુક્તાનંદને રે કે સાચો કર બહુનામી. ૫

રાગ હમીર કલ્યાણ—પદ ૧

મોહન મતવારે રે મોહન મતવારે, પ્રીતમ મેરે પ્યારે;
ના રહો મોસેં ન્યારે રે. મોહન૦
એક પલક મોસેં ન્યારે રહો તો, વિરહ અગ્નિ તન જારે રે. મો૦ ૧
અબ જીન દૂર તજો મોય પ્રીતમ, હાથ બીકાની મેં તુમારે રે. મો૦ ૨
તન મન ધન મેં તુમકું દીનો, ઓર સનેહ નીવારે રે. મો૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે મેં તેરી દાસી, તુમ હો નાથ હમારે રે. મો૦ ૪

પદ ૨

રસીક નંદનંદા રે રસીક નંદનંદા, મધુર મુસકાય ડાર્યો મોય ફંદા રે. રસીક૦
પ્રેમકે ફંદમેં જબસેં પરી પીયા, તબસેં લગત જગ ગંદા રે. ર૦ ૧
પ્રીતકી રીત અલૌકેક પ્રીતમ, ના જાનત જન મંદા રે. ર૦ ૨
તેરાહી ધ્યાન રટત મુખ તેરો, નિશદિન આનંદકંદા રે. ર૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે નેનકે આગે, રહોજી સદા વ્રજચંદા રે. ર૦ ૪

પદ ૩

વ્હાલમ વ્રજવાસી રે વ્હાલમ વ્રજવાસી, ચરનકી મેં દાસી;
ઓરનસેં ઉદાસી રે. વ્હાલમ૦

તેરેઇ ચરનકમળ ચિત્ત અટકયો, શ્યામ સુંદર સુખરાશી રે. વ્હા૦ ૧

તુમ વિન ઓર કછુ ન સોહાવત, તેરેઇ દર્શનકી પ્યાસી રે. વ્હાલ ૨

સબ સાધન ફળ શ્યામસુંદર તુમ, કોટિ ગયા અરૂ કાશી રે. વ્હા૦ ૩

મુકતાનંદ કહે નેનસે ન્યારે, પલક ન રહો અવીનાશી રે. વ્હા૦ ૪

પદ ૪

સુનોજી ગિરધારી રે સુનોજી ગિરધારી, અરજ હે હમારી;
મેં શરન તુમારી રે. સુનોજી૦

ચરનસમીપ રહું મેં નિશદિન, જ્યું વૃષભાનું કુમારી રે. સુ૦ ૧

તુમ સંગ પ્રેમમેં વિઘ્ન પડે તો, નાથજી દીજે નીવારી રે. સુ૦ ૨

પ્રીત પ્રતીત રહો તુજ જનમેં, કબહુ ટરે નહિ ટારી રે. સુ૦ ૩

મુકતાનંદ કર જોરીકે માંગત. દીજીએ દેવ મોરારી રે. સુ૦ ૪

રાગ સામેરી. પદ ૧

હરિ ભજતાં સહુ મોટપ પામે, જનમ મરણ દુઃખ જાયે રે.

પારસ પરસી લોહ કંચન થઇ, મોંઘે મુલ વેચાય રે, હરિ૦ ૧

મુનિ નારદની જાતને જોતાં, દાસી પુત્ર જગ જાણ રે.

હરિને ભજી હરિનું મન કેવાણા, વેદ પુરાણ વખાણે રે. હરિ૦ ૨

રાધાજી અતિ પ્રેમ મગન થઇ, ઉર ધાર્યા ગિરધારી રે;

હરિવર વરી હરિતુલ્ય થયાં, જેનું ભજન કરે નરનારી રે. હરિ૦ ૩

શ્યામળીયાને શરણે જે આવે, તેનાં તે ભવદુઃખ વામે રે;

મુકતાનંદના નાથને મળતાં, અખંડ એવાતણ પામે રે. હરિ૦ ૪

પદ ૨

પ્રેમી જનને વશ પાતળીઓ, શ્યામ સુંદર સુખકારી રે;

જાતિ વરણ રૂપે ન રીઝે, પ્રભુજીને ભક્તિ પ્યારી રે. પ્રે૦ ૧

પ્રેમ ન નીપજે દેશ વિદેશે, પ્રેમ ન હાટે વેચાય રે;
પ્રેમના પાસંગમાં શિર સોંપે, તે જન પ્રેમી થાય રે. પ્રે૦ ૨
પ્રેમની વાત સુણી પરીક્ષિત, સઘળી સમજ નવ લીધી રે;
સમજીને શુક મુનિએ રસને છપાડયો, મોક્ષ રીત કહી દીધી રે. પ્રે૦ ૩
વ્રજવનિતાના પ્રેમની આગે, ઉડયા કોટી કબીરા રે;
મુક્તાનંદ એ પ્રેમનો મારગ, સમજે સંત સુધીરા રે. પ્રે૦ ૪

પદ ૩

પ્રેમ ભક્તિ જેને ઘટ આવી, તેહને રંગ હરિ રાચે રે;
વ્રજવનિતા કરતાળી બજાવે, નટવર થેઇ થેઇ નાચે રે; પ્રે૦ ૧
મોટા મોટા મુનિવર દેહ દમિને, આત્મદર્શન ઇચ્છે રે;
પીંડ બ્રહ્માંડથી પ્રીત તજે પણ, પ્રેમનો રાહ ન પ્રીછે રે, પ્રે૦ ૨
પ્રેમનો મારગ શુકજી પ્રીછે, કાં પ્રીછે વ્રજનારી રે;
મુનિ નારદ રહે પ્રેમ વશ, કાં વૃષભાનકુમારી રે. પ્રે૦ ૩
પ્રેમની આગળ સાધન સર્વે, રવિ આગળ જેમ તારા રે;
મુક્તાનંદ કહે પ્રેમનો મારગ, પ્રીછે તે પ્રભુજીને પ્યારા રે. પ્રે૦ ૪

પદ ૪

પ્રેમ રસાયન જે જન પામે, તેહનો તે મારગ ન્યારો રે;
પીંડ બ્રહ્માંડમાં પ્રીત ન રાખે, ઉર ધારે પિયું પ્યારો રે. પ્રે૦ ૧
લોકલાજ મરજાદ ન માને, રહે હરિને રંગ રાચી રે;
ત્રિભુવનમાં તે ધન્ય ધન્ય અબળા, તેહની તે ભક્તિ સાચી રે. પ્રે૦ ૨
અબળાને આધીન શ્યામળીઓ, અજીત એ અબળા પાખે રે;
પ્રેમીજન એ મરમને પ્રીછી, હરિસંગ માન ન રાખે રે. પ્રે૦ ૩
કામ ક્રોધ મદ મોહતણાં દળ, પ્રેમીપાસ ન આવે રે;
મુક્તાનંદ પ્રગટ પ્રભુ ઉર ધરી, લટકેશું લાડ લડાવે રે. પ્રે૦ ૪

પદ ૫

નયન ઠરે મારાં તમને નીહાળી, શ્યામ સુંદર સુખકારી રે;
છેલ છબીલા શ્યામ તમારી, જાનકની બલીહારી રે. નય૦ ૧

રૂપ તમારું રસિક સલુણા, જોતાં તૃપ્તિ ન થાય રે;
ગુણસાગર તારા ગુણમાં લોભાણી, તમ વિના પળ ન રહેવાય રે. નથ૦ ૨
વાલમજી તારાં વચન સુણીને, મુજને મોહની લાગી રે;
તમ વિના શ્યામ અમે નહિ બીજું, ભ્રમણા તે સર્વે ભાગી રે. નથ૦ ૩
હાલરની લકરીની પેરપે, નિમિષ ન મલું ન્યારા રે;
મુક્તાનંદના નાથ મનોહર, પરમ સનેહી પ્યારા રે. નથ૦ ૪

પદ ૬

રસીકરાય મારે મો'લ પધારો, ગુણસાગર ગિરધારી રે;
શ્યામ સુંદર હું તો સરવસ તમપર, વાલમ નાંખું વારી રે. રસીક૦ ૧
ફૂલડે સેજ સમારી સુંદર, છોડીલા તમ કાજે રે;
છોગાં મેલીને આવો શ્યામળિયા, ડરશો માં લોકની લાજે રે. રસીક૦ ૨
જન્મોજન્મની હું દાસી તમારી, નાથ તમે શીર મારે રે;
ચાત્રકની પેર છેલ છોગાળા, રંગ રાચી હું તારે રે. રસીક૦ ૩
અધર અમૃત રસ પાન કરાવો, અલબેલા ઘેર આવી રે;
મુક્તાનંદના નાથ કાં નાસો, લાડકડા લલચાવી રે. રસીક૦ ૪

પદ ૭

નટવર તમસંગ નેહ બંધાણો, પરવશ થઈ હું તો પ્યારા રે;
બપૈયાની પર બના છું, નાથ રહો કેમ ન્યારા રે. નટ૦ ૧
નંદનંદન તારા નેણને બાણે, મનડું વેંધાણું છે મારું રે;
જીવડલો તમ સાથે બંધાણો, ધીરજ કેમ કરી ધારું રે. નટ૦ ૨
જળ વિના મીન મરે એક પળમાં, તેમ મારી ગતિ જાણો રે;
વ્હાલવતી હું તો વિનતિ કરું છું, નાથ દયા દીલ આણો રે. નટ૦ ૩
મનમોહન તમે મારે મંદિરીએ, અખંડ રહો અવિનાશી રે;
મુક્તાનંદના નાથ રસીલા, જાણી પોતાની દાસી રે. નટ૦ ૪

પદ ૮

તમ સંગ મન માન્યું મનમોહન, નટવર નંદદુલારા રે;
તમ વિના પળ કલ્પસમ વીતે, નાથ ન રહો પળ ન્યારા રે. તમ૦ ૧

નેણને બાણે હું નથ વેધાણી, અળગું તે કેમ રહેવાય રે;
બોલ્યું ન ગમે બીજા કોઇનું, મંદિર ખાવા ધાય રે. તમ૦ ૨
સગુ કુટુંબ પિયર સાસરીયું, તમ વિના સૌ વિખ જેવું રે;
મન કર્મ વચને હું દાસી તમારી, ચરણકમળ નિત્ય સેવું રે. તમ૦ ૩
નાથજી પળ એક ન્યારા ન રહેવું, એ વર મુજને આપો રે;
મુક્તાનંદના નાથ રસીલા, પોતાની કરી સ્થાપો રે. તમ૦ ૪

રાગ મારૂ—પદ ૧

ગુણવંત ગિરધારી, પ્રગટ થયા ગુણવંત ગિરધારી. ટેક૦
ભકિતધર્મસુત શ્રી પુરૂષોત્તમ, સ્યામળો સુખકારી. પ્રગટ૦ ૧
ઘોર કળી મધ્ય સત્યયુગ સ્થાપ્યો, હરિ ભવભયહારી. પ્રગટ૦ ૨
ભવજળ પાર કર્યા કળિયુગમાં, અગણિત નરનારી. પ્રગટ૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે શ્રી સ્વામિ, જીવન નિધિ મારી. પ્રગટ૦ ૪

પદ ૨

પ્રગટ્યા જગસ્વામી, પુરવ મધ્ય પ્રગટ્યા જગસ્વામી. ટેક૦
દ્વિજકુળ દેહ ધર્યો પુરૂષોત્તમ, બળવંત બહુનામી. પુરવ૦ ૧
અવધનગરથી આવ્યા સોરઠમાં, હરિ અંતરજામી. પુરવ૦ ૨
શરણાગત જે અનંત નરનારી, કીધાં નિષ્કામી. પુરવ૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે નિજજનનાં, દુઃખ નાખ્યાં વામી. પુરવ૦ ૪

પદ ૩

કૃષ્ણસ્વરૂપ હરિ, પ્યારા મુને કૃષ્ણસ્વરૂપ હરિ. ટેક૦
શ્રીઘનસ્યામ સદા સુખસાગર, નીરખું પ્રેમ ભરી. પ્યારા૦ ૧
તીરથમિષે પૃથ્વી કરી પાવન, વર્ણિવેષ ધરી. પ્યારા૦ ૨
ધર્મસહિત ભકિત દઢ સ્થાપી, અધર્મ દૂર કરી. પ્યારા૦ ૩
મુકતાનંદ કહે ત્રિભુવનમાં, જશ તે રહ્યો પ્રસરી. પ્યારા૦ ૪

પદ ૪

દ્વિજકુળ દેહ ધર્યો, બદ્રીપતિ દ્વિજકુળ દેહ ધર્યો. ટેક૦
અતિ કરુણારસ પ્રગટ કરીને, ભુમિનો ભાર હર્યો. બદ્રી૦ ૧
અધર્મસેનસહિત કલીયુગ પણ, મનમાં અધિક ડર્યો. બદ્રી૦ ૨
શ્રી ઉદ્ધવસ્વામિના મતને, અતિશે પ્રગટ કર્યો. બદ્રી૦ ૩
મુક્તાનંદ પ્રગટ ગુણ ગાવે, અતિ ઉમંગ ભર્યો. બદ્રી૦ ૪

રાગ કાફી–પદ ૧

પ્રગટકે ગુન હમ ગાવે, પ્રગટ દરશકું પાવે; ટેક૦
પ્રગટ વિના જે ભૂત ભાવષ્યકે, સો સુપનેમે ન ભાવે. પ્રગટ૦ ૧
જોગી જંગમ તપસી સંન્યાસી, પ્રોક્ષહી મોક્ષ બતાવે;
પ્રગટ પ્રીછ વિના પછિ હારે, કુકસ કુટી ઉડાવે. પ્રગટ૦ ૨
પ્રગટ ભક્તિ અરૂ પ્રગટ પ્રાપ્તિ, પ્રગટ વિના મન નાવે;
પ્રગટ મોક્ષકા પંથ બતાવે, પ્રગટ ભાવ ઉર લાવે. પ્રગટ૦ ૩
પ્રગટ નવલ પ્રભુ પ્રગટ પ્રેમરસ, પ્રગટસોં ભરભર પાવે;
પ્રગટ પ્રમાણુ પ્રાણજીવન પર, દાસ મુકુંદ બલ જાવે. પ્રગટ૦ ૪

પદ ૨

પ્રગટ વિન પ્યાસ ન ભાગે, કહાં નહિ હે કરતાર. ટેક૦
જ્યું જળ ભૂમિમેં સભર ભર્યો હે, અર્થ ન આવે લગાર. પ્રગટ૦ ૧
એક અખંડ વિશ્વમે વ્યાપક, સદ્‌ગુરૂ સોઇ ઉદાર;
નિત્ય નિમિત્ત રૂપ નરહરિકો, જાનત જાનનહાર. પ્રગટ૦ ૨
સો પ્રભુ છાંડી ચરાચર વ્યાપક, સો કોઇ કરહીં વિચાર;
મનહીં બચનપર વેદ વખાને, જ્યું આકાશ અપાર. પ્રગટ૦ ૩
રવીકે તેજસે જ્યું રવી પ્રકાશે, ત્યું ગુરુમુખ બ્રહ્મવિચાર;
દાસ મુકુંદ મર્મ યહ જાનીકે, ભયેહે બહુત ભવપાર. પ્રગટ૦ ૪

પદ ૩

પ્રગટ વિન પ્રીછ અલોની, કહારી ભયો કથી જ્ઞાન. ટેક૦
જ્યું રવિ ગેરિક ચિત્રકે કીને, તમ ન ટરત બિન ભાન. પ્રગટ૦ ૧
કલ્પનાગે પંચામૃત પાયંક, મગન ભયો મસ્તાન;
જાગે ભૂખકી ભૂખ પોકારત, એસો સુપનગ ધ્યાન. પ્રગટ૦ ૨
વપુ ચોવિશમાં વ્યાસદેવ જ્યું, આંટે વેદ પુરાન;
તોહુ ન અંતર અગ્નિ બુઝાની, બિન પરગટ ગુનગાન. પ્રગટ૦ ૩
સો નર ચિત્ત કહાં ઠેરાવે, વિન પ્રભુકી પહિચાન;
દાસ મુકુંદ રામજ સબ એસી, જ્યું બિનતેગા મ્યાન. પ્રગટ૦ ૪

પદ ૪

પ્રગટ બિન કૌ સુખ પાવે. બહુ વિધિ બાત બનાવે. ટેક૦
રવિ રવિ કહે રેન નહિ જાવે, જળ કહી તૃષા ન બુઝાવે. પ્રગટ૦ ૧
અમૃત કહે અમર નહિ હોવે, ધન કહી ધનહી ન પાવે;
ધનકે કહેરા ધનિક જો હોઈ, નિર્ધન કોઈ ન રહાવે. પ્રગટ૦ ૨
રાજા કહે રાજ જો પાવે, રંક નજરે નહિ આવે;
ભોજન કહે ભુખ જો ભાગે, વૃથા કષ્ટ કેહી આવે. પ્રગટ૦ ૩
સાચે સદ્ગુરૂ બિન સબ દુનિયા, કથી કથી કર્મ ઉપાવે;
મુક્તાનંદ મિથ્યા સબ કહેની, રહેનીમેં રંગ જમાવે. પ્રગટ૦ ૪

રાગ રામકલી પદ ૧

સાંભળ સૈયર અમે પતિવ્રતા નારી,
શ્યામળા સંઘાતે દઢ ટેક અમારી રે. સાં૦ ૧
બપૈયાના જેવી બેની ટેક મુને પ્યારી,
દઢ વ્રત ધારીને વરી છું ગિરધારી રે. સાં૦ ૨
નંદના નંદન તજી અળગા ન થાયે,
અમૃત તજીને હવે વિષ કેમ ખાયે રે. સાં૦ ૩

જન્મ સુધાર્યો બાઇ હરિવર પામી,
મુક્તાનંદના સ્વામિસંગે ભાગી સર્વે ખામીરે. સાં૦ ૪

પદ ૨

સાંભળ સૈયર કહું સતીયોની રીતિ.
જેને સુણી પ્રભુસંગ થાય દ્દઢ પ્રીતિ રે. સાં૦ ૧
આભુષણ વસ્ત્રકેરી આશ નવ રાખે;
નિશદિન ભાવ ભક્તિ અધકેરી દાખે રે. સાં૦ ૨
સતીને પતિ જો લેશ સુખ નવ આપે;
તોય તે પતિને શિર દોષ ન થાપે રે. સાં૦ ૩
મનગમતું મેલીને જે સેવે ગિરધારી;
મુક્તાનંદના વ્હાલાને તે પ્રાણથકી પ્યારી રે. સાં૦ ૪

પદ ૩

પતિવ્રતા નારી પિયુસંગ પ્રીતિ;
પતિને સેવ્યાની તેતો જાણે સર્વે રીતિ રે. પતિ૦ ૧
જેમ હરિ કહે તેમ તાનં મીલાવે;
વણતેડ્યા વ્હાલો તેને મંદિર આવે રે. પતિ૦ ૨
અંતરજામી ઉપરને ચટકે ન રીઝે;
શીરને સાટે સેવે તેનું કારજ સીજે રે. પતિ૦ ૩
જેવા જેને વ્હાલા લાગે રસીયો વિહારી;
મુક્તાનંદ કે માવને તે તેવી લાગે પ્યારી રે. પતિ૦ ૪

પદ ૪

નયણુંથી ન્યારા મારા નાથજી મ રેહજો;
રસીયા રસીલી વાતો કૃપા કરી કહેજો રે. નય૦ ૧
તમને ન દેખું ત્યારે ચટપટી લાગે;
વદન વિલોકી મારાં સહુ દુઃખ ભાગે રે. નય૦ ૨

મૂર્તિ તમારી મને પ્રાણથકી પ્યારી;
અંગોઅંગ શોભા જોઇ મોહી ગિરધારી રે. નય૦ ૩
અમૃત ચખાડયું વ્હાલા હવે વિષ ન ભાવે;
મુક્તાનંદના વ્હાલા તમ વિન સુખ ન આવે રે. નય૦ ૪

પદ ૫

નયણ ઠરે છે મારાં તમને નિહાળી;
રસના રસિલા લાગા તમસંગ તાળી રે. નયણ૦ ૧
મુખની મધુરતા ને નયણુંની સાને;
વશ કરી લીધી મીઠી મોરલીને તાને રે. નયણ૦ ૨
સુખનું સદન શોભા ધામ છો મુરારી;
કોટિ કંદર્પ નાખું તમપર વારી રે. નયણ૦ ૩
સુળી જેવાં જાણી તજ્યાં સગાં ને સંસારી;
મુકતાનંદના નાથ તારો રંગ લાગ્યો ભારી રે. નયણ૦ ૪

પદ ૬

તમ સંગ ટેક મારી ગોકુળ ચંદ્ર;
પ્રાણથકી પ્યારા મને છોજી નંદનંદા રે. તમ૦ ૧
દઢ વ્રત ધાર્યું મેં તો મનમાં મુરારી;
કાં તો વરૂં તમને કાં રહું રે કુમારી રે. તમ૦ ૨
જેને શિર ભય તે તો અબળા કહાવે;
અબળાને અબળા વરે શું સુખ આવે રે. તમ૦ ૩
ચોરાશી ભમે તે સર્વ નારી વ્યભિચારી;
પતિફેરો પાર ના'વે થાય ઘણી ખ્વારી રે. તમ૦ ૪
તમને વરે તે સાચી સતિ ગિરધારી;
મુક્તાનંદ નાથ તમે ભવભયહારી રે. તમ૦ ૫

રાસલીલાનાં પદો—

રાગ ગરબી-પદ ૧

વંશી બજાડી ગિરિધારી, વૃંદાવન વંશી વજાડી ગિરિધારી;
અનુપમ સ્વર ઉચ્ચારી. વૃંદા૦
શરદ પુનમનો ચાંદ જોઈને રે, મન હરખ્યા મુરારી. વૃંદા૦ ૧
શબ્દ સુંણીને ચૌદ ભુવનમાં રે, થકિત થયાં નરનારી. વૃંદા૦ ૨
ગોપીજનનું ગમતું કરવા રે, રસિયે રજની વધારી. વૃંદા૦ ૩
મુક્તાનંદ મોહનની લીળા રે, ન શકે વેદ વિચારી. વૃંદા૦ ૪

પદ ૨

વંશી સુંણીને વ્રજનારી, મગન થયાં વંશી સુણીને વ્રજનારી;
લોકની લાજ વિસારી. મ૦
અવળાં આભૂષણ અંગે પહેરી રે, અવળાં વસન તન ધારી. મ૦ ૧
જે જ્યાંથી તે ત્યાંથી ચાલી રે, ન રહી કોઇની વારી. મ૦ ૨
મોહન વરને મળવા સારૂં રે, વિરહની વેદના ભારી. મ૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે ગઇ તિહાં ગોપી રે, જ્યાં હતા કુંજવિહારી. મ૦ ૪

પદ ૩

ગિરધર કહે સુંણો ગોપી, આવ્યાં કેમ ગિરધર કહે સુંણો ગોપી;
કુળ મરજાદા લોપી. આ.
વન જોઇને જાઓ ઘરે વનિતા રે, રહી શરદ ઋતુ ઓપી. આ. ૧
પતિવ્રતાએ પિયુને ભજવો રે, તન મન ધન સર્વ સોપી. આ. ૨
કઠણ વચન કહી કહી હરિ હાર્યા રે, રહી અચળ પગ રોપી. આ. ૩
મુક્તાનંદ અધર ડસી અબળા રે, કાંનસંગ બોલિયાં કોપી. આ. ૪

પદ ૪

કહોને વાલમ ક્યાં જઇએ, ચરણ તજી કહોને વાલ્યમ ક્યાં જઇએ;
જીહાં જઇ સુખિયા થઇએ. ક૦

મનમોહન તમસંગ મન માન્યું રે, હો' ઘરમાં કેમ રહીએ. ચ૦ ૧
શૂરતણી પેરય સનમુખ ચાલ્યાં રે, પાછા પગ કેમ દઇએ. ચ૦ ૨
રસિક પ્રીતમ તમે સહુના સ્વામી રે, હો' કેમ પરનર કહીએ. ચ૦ ૩
કાંતો પ્રાણ તજીશું પ્રિતમ રે, નહિ તો મહાસુખ લઇએ. ચ૦ ૪
મુક્તાનંદ કહે મોહન સંગે રે, વિરહનું દુઃખ કેમ સહીએ. ચ૦ ૫

પદ ૫

મગન થયા મુરારી, વચન સુંણી મગન થયા મુરારી;
રાસ રચ્યો સુખકારી. વચન૦
પ્રેમપરીક્ષા પૂરણ કીધી રે, હરિસંગ હેતમાં ન હારી. વચન૦ ૧
વચ્ચે વચ્ચે વ્રજરાજ વિરાજે રે, બે પાસે વ્રજનારી. વચન૦ ૨
મોર મુગટ ધરી મોહન નાચે રે, થેઇ થેઇ શબ્દ ઉચ્ચારી. વચન૦ ૩
મુક્તાનંદ મોહનની શોભા રે, નિરખિ નિરખિ જાઉં વારી. વચન૦ ૪

પદ ૬

માનિની તાન મિલાવે, મોહનસંગ માનિની તાલ મિલાવે;
રાસમાં રંગ જમાવે. મોહન૦
તાથેઇ તાથેઇ શબ્દ સુંણાવે રે, કોઇ નાચે કોઇ ગાવે. મોહન૦ ૧
ઝળકે ઝાલ્ય ને ખળકે ચુડી રે, શોભા વર્ણવી ન જાવે. મોહન૦ ૨
અતિશે માન વધ્યું અબળાને રે, કહેતાં તે પાર ન આવે. મોહન૦ ૩
મુક્તાનંદ ગયા તજી ગિરધર રે, વનિતા વન વન ધાવે. મોહન૦ ૪

પદ ૭

પુછતી ફરે છે વ્રજનારી, વનોવન પુછતી ફરે છે વ્રજનારી;
કોઇ દેખાડો સુખકારી. વનો૦
હે તુલસી હે જાય ચમેલી રે, તમે છો પ્રભુજીને પ્યારી. વનો૦ ૧
હે ચંપક હે બકુળ કેતકી રે, પીડા તે ટાળજ્યો અમારી. વનો૦ ૨
વડ પિંપળ આંબાને પુછે રે, દિઠડા દેવ મુરારી. વનો૦ ૩
મુક્તાનંદ મોહનવર કહે રે, ડોલતા દેહ વિસારી. વનો૦ ૪

પદ ૮

સ્યામનાં ચરણ નિહાળી, મગન થયાં શ્યામનાં ચરણ નિહાળી;
આહિં ગયા છે વનમાળી. મગન૦
આ પગલાં સખી નંદનંદનનાં રે, સંગે છે નારી મર્માળી. મગન૦ ૧
એ તો એકલડી મહાસુખ માણે રે, રસિયાસંગ રૂપાળી. મગન૦ ૨
આં સખી પુષ્પ વિણ્યાં પંચરંગી રે, ગુંથી છે વેણી સંભાળી. મગન૦ ૩
મુક્તાનંદ દુઃખિત થયાં દિલમાં રે, ગોકુળને સંભારી વ્રજવાળી. મગન૦ ૪

પદ ૯

માનિની મનમાં ફુલાણી, મોહનસંગ માનિની મનમાં ફુલાણી;
હું તો હરિની પટરાણી. મોહન૦
સૌ ગોપીનો સંગ તજીને રે, મુજસંગ પ્રીતિ બંધાણી. મોહન૦ ૧
કાંધ ચઢાવીને ચાલ્યા મોહન રે, હરિ હસિયા સુણી વાણી. મોહન૦ ૨
અંતરધાન થયા અવિનાશી રે, માનિની મન પસ્તાણી. મોહન૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે નારીતણા ગુણ રે, સૂચવ્યા શારંગપાણી. મોહન૦ ૪

પદ ૧૦

વનિતા વનમાં પોકારે, વાલમ વિના વનિતા વનમાં પોકારે;
ત્રાહિ ત્રાહિ શબ્દ ઉચ્ચારે. વાલમ૦
ત્રણ્ય ભુવનમાં તમ વિના બીજો રે, નથી આધાર અમારે. વાલમ૦ ૧
તમ વિના પુરુષોત્તમ પ્યારા રે, દુઃખસાગર કોણ તારે. વાલમ૦ ૨
વનિતાના વૃંદને વાત સુણાવી રે, સાંભળી શ્યામને સંભારે. વાલમ૦ ૩
મુક્તાનંદ મળી સહુ ગોપી રે, ગુણ સુણીસુણી મન ધારે. વાલમ૦ ૪

પદ ૧૧

ઉન્મત્ત થઇ અલબેલી, વાલમ વિના ઉન્મત્ત થઇ અલબેલી;
દેહ દશાને મેલી. વાલમ૦
શ્યામ સુંદરનું ચિંતન કરતાં રે, સહુની દશા થઇ છેલી. વાલમ૦ ૧
કોઇ થઇ કૃષ્ણ લલિત ગતિ ચાલે રે, કોઇ પાડે તરુને ઠેલી. વાલમ૦ ૨
વંશી વજાડી મેં મોહ પમાડયાં રે, પશુ પક્ષી વનવેલી. વાલમ૦ ૩
મુક્તાનંદ કોઇ ગિરિ કર ધારે રે, કોઇ તો કરે છે જળકેલી. વાલમ૦ ૪

પદ ૧૨

વદન દેખાડો વનમાળી, વિરહણીને વદન દેખાડો વનમાળી;
લાગી છે તમસંગ તાળી. વિરહ૦
જનમ ધરી તમે જય કર્યો વ્રજનો રે, સહુને તે રાખ્યાં સંભાળી. વિરહ૦ ૧
કમળા તમકારણ વ્રજ વસિયાં રે, રંગભિની રૂપાળી. વિરહ૦ ૨
જમનાંનું જળ નિર્વિષ કરીયું રે, કાઢિયો વશ કરી કાળી. વિરહ૦ ૩
અનંત વિધથી વ્રજને ઉગાર્યું રે, દુ:ખડાં તે નાખ્યાં ટાળી. વિરહ૦ ૪
મુક્તાનંદ કહે રાસ રમાડયો રે, પ્રેમશું પળવટ્ય વાળી. વિરહ૦ ૫

પદ ૧૩

પ્રેમ જોઇ પ્રગટયા મુરારી, ગોવાળણિનો પ્રેમ જોઇ પ્રગટ્યા મુરારી;
ઉમંગેશું ઉઠી વ્રજનારી. ગો.
કોઇ સખી ચરણ ગ્રહી સુખ પામી રે, કોઇ ઉરપર કર ધારી. ગો. ૧
કોઇ આલિંગન કરવા ધાંખે રે, કોઈ તો ચુંબન કરે પ્યારી. ગો. ૨
ભૃકુટી ચઢાવી રહી કોઇ ભામા રે, કોઇ રહી દેહ વિસારી. ગો. ૩
મુકતાનંદ નટવરની લીલા રે, નિરખિ નિરખિ બલહારી. ગો. ૪

પદ ૧૪

ગોપિકા મધ્ય ગિરિધારી, શોભે છે ઘણા ગોપિકામધ્ય ગિરિધારી;
ચરણ સેવે છે વ્રજનારી. શો.
જેમ તારામાં ચંદ વિરાજે રે, માનિનીમાં તેમ મુરારી. શો. ૧
ચરણ ગ્રહીને ચરણે શિર નામી રે, પુછિયો પ્રશ્ન વિચારી. શો. ૨
શા માટે ન ભજો ભજતાંને રે, શી તકસીર અમારી. શો. ૩
મુક્તાનંદ કહે મર્મવચન સુંણી રે, કામિનીને કહે સુખકારી. શો. ૪

પદ ૧૫

સુંદરી કહું સત્ય વાણી, કપટ તજી સુંદરી કહું સત્ય વાણી;
પ્રેમની રીતિ પ્રમાણી. કપટ૦
ભજતાંને જે ભજું નહિ અબળા રે, પતિત તરે કેમ પ્રાણી. કપટ૦ ૧

ભક્ત આધીન સદા વ્રત મારૂં રે, ગાય છે વેદ વખાણી. કપટ૦ ૨
મુજને ભજે તેને હું ન વિસારૂં રે, જન પોતાના જાણી. કપટ૦ ૩
મુક્તાનંદ મોહનની વાણી રે, સુણતાં સર્વે લોભાણી. કપટ૦ ૪

પદ ૧૬

રાસ રચ્યો વનમાળી, વૃંદાવન રાસ રચ્યો વનમાળી;
પ્રેમેશું પળવટયવાળી. વૃંદા૦
કોઈ સખી તાળ મૃદંગ બજાવે રે, કોઇ તો બજાવે કરતાળી. વૃંદા૦ ૧
કરનાં લટકાં કરી કોઇ નાચે રે, કોઇ ફરે ફુદડી રૂપાળી. વૃંદા૦ ૨
રાધા રાસમાં રંગ જમાવે રે, મોહનસંગ મર્માળી. વૃંદા૦ ૩
ગોપીદીઠ બન્યા ગિરિધારી રે, વ્યવહારિક હદ ટાળી. વૃંદા૦ ૪
મુક્તાનંદ મોહનસંગ રમતાં રે, ન શકી આપ સંભાળી. વૃંદા૦ ૫

પદ ૧૭

માનિનીને મહાસુખ દીધું, કૃપા કરી માનિનીને મહાસુખ દીધું;
અધરે અમૃતપાન કીધું. કૃપા.
કોટિ કંદર્પનો દર્પ હરવાને રે, ભૂતળ ભોગીનું રૂપ લીધું. કૃપા. ૧
સફળ મનોરથ કર્યાં શ્યામળિયે રે, કામિનીનું કારજ સીધું. કૃપા. ૨
બાળત્રિયું જોબન હરિ સારૂં રે, પ્રેમે પાતળિયે પીધું. કૃપા. ૩
મુક્તાનંદ વદન વિધુ જોઇને રે, શ્યામ થયા સુખસિંધુ. કૃપા. ૪

પદ ૧૮

થકિત થયાં સર્વ નારી, મોહનસંગ થકિત થયાં સર્વ નારી;
કેશ દુકૂળ પડયાં ભારી. મોહન૦
રસિયો રણસંગ્રામ ન છોડે રે, બ્રહ્મચર્ય વ્રતધારી. મોહન૦ ૧
માનિનીના મુખ થકી શ્રમજળ લુંછેરે, રસિયો રાસવિહારી. મોહન૦ ૨
જુવતિ સહિત જઇ જમુનામાં રે, શ્રમ નિવાર્યો સુખકારી. મોહન૦ ૩
મુક્તાનંદ કરી જમુનામાં રે, જળક્રીડા મુરારી. મોહન૦ ૪

પદ ૧૯

શું કર્યું વિઠ્ઠલ વનમાળી, કહો મુનિ શું કર્યું વિઠ્ઠલ વનમાળી;
ધર્મસેતુ કેમ ટાળી. કહો૦
પરદારા પ્રસંગ જગતમાં રે, સહુ નિંદે ગુણશાળી. કહો૦ ૧
સંશય છેદ કરો ગુરૂ મારો રે, અનુપમ ઉત્તર વાળી. કહો૦ ૨
સમર્થ શુદ્ધ કરે કોણ તમ વિન રે, અંતરના મળ ગાળી. કહો૦ ૩
મુક્તાનંદ પરીક્ષિતે પુછ્યું રે, નરે નાટ્યકને ભાળી. કહો૦ ૪

પદ ૨૦

ગોવિંદની ગતિ ન્યારી, સુણો નૃપ ગોવિંદની ગતિ ન્યારી;
ભોગી થયા બ્રહ્મચારી. સુણો૦
જેમ પ્રતિબિંબશું બાળક રે, તેમ ગોપીશું ગિરિધારી. સુણો૦ ૧
જેમ અગ્નિ શુભ પ્રજાળે રે, તેમ વ્રજરાજ વિહારી. સુણો૦ ૨
દેખાદેખી કરે કોઇ પ્રાણી રે, નરકે પડે નરનારી. સુણો૦ ૩
મુક્તાનંદ શુકે સમજાવ્યા રે, ભેદ સકળ સુખકારી. સુણો૦ ૪

પદ ૨૧

પ્રમદા સુધાની પેરથ પીધી, રસિયે વાલે પ્રમદા સુધાની પેરથ પીધી;
કમળા સમાન સર્વ કીધી. રસિયે૦
માન હર્યું મદવતી કેરૂં રે, વનિતાને વશ કરી લીધી. રસિયે૦ ૧
જે સુખને ભવબ્રહ્માદિક ઇચ્છે રે, સુંદરી તે સુખ લઇ સીધી. રસિયે૦ ૨
રસીક જને જે કહી સુખસીમા રે, દયાળે ગોપાંગનાને દીધી. રસિયે૦ ૩
મુક્તાનંદ મોહનસંગ પ્રીતે રે, મળી છે ગોપીને મહાનિધી. રસિયે૦ ૪

પદ ૨૨

રાસ કરી કહે વનમાળી, રમાડી રાસ કરી કહે વનમાળી;
જાઓ ઘર નારી મર્માળી. રમાડી૦
શરદનિશા મુજ સંગ રંગ રમિયાં રે, બોલ દીધા'તા વ્રજવાળી. રમાડી૦ ૧
કામિનીને કષ્ટ થયું અંતરમાં રે, લાગી નિઠુરસંગ તાળી. રમાડી૦ ૨

જામ અર્ધ રજની રહી વનિતા રે, વચન સંભાળો હઠ ટાળી. રમાડી૦ ૩
મુક્તાનંદ વચન ગ્રહી વનિતા રે, દુઃખ પામી ઘર ભાળી. રમાડી૦ ૪

પદ ૨૩

રાસ સુણે જે નરનારી, રસિલાજીનો રાસ સુણે જે નરનારી;
તેને રીઝે ગિરધારી. રસિલા૦
પૂરણ બ્રહ્મની લીલા પ્રીતે રે, ગાય તે થાય બ્રહ્મચારી. રસિલા૦ ૧
પતિત જનને દેવા પરમ પદ રે, કીધું ચરિત્ર સુખકારી. રસિલા૦ ૨
વૃંદાવન વિલસ્યા જે વા'લો રે, અકળ સ્વરૂપ અવતારી. રસિલા૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે મહા દુઃખ વામે રે, પામે તે પ્રગટ મુરારી. રસિલા૦ ૪

રાગ ગરબી-પદ

મનમોહન મંદિર આવો રે, વાટડી જોઉં છું વનમાળી;
મને હેત કરી બોલાવો રે, તમ સાથે લાગી તાળી. ૧
તો તમ અર્થે તન કરિયું રે, વાટ૦ મને બીજું સર્વ વિસરિયું રે. તમ૦ ૨
મને વિરહની જ્વાળા ભારી રે, વાટ૦ રહું કેમ કરી નટવર ન્યારી રે. તમ૦ ૩
મારી અરજી અંતર ધારો રે, વાટ૦ સુંદરવર કારજ સારો રે. તમ૦ ૪
કહે મુક્તાનંદ સુખ આપો રે, વાટ૦ દર્શન દઈ સંકટ કાપો રે. તમ૦ ૫

પદ ૨

મારું તન બળવાને તલપે રે, શ્યામળિયાજી સુખ આપો;
મન વિરહનું મારું કલપે રે, પોતાની કરી સ્થાપો. ૧
તનડાનો તાપ બુઝાવિ રે, શ્યામ૦ અલબેલા મંદિર આવિ રે. પો૦ ૨
ગુણસાગર ગુણ સંભાળી રે, શ્યામ૦ મારા અવગુણ ઉરથી ટાળિ રે. પો૦ ૩
તમે કરુણાસાગર કા'વો રે, શ્યામ૦ લટકાળા શું લલચાવો રે. પો૦ ૪
મને છેટે રહી કાં મારો રે, શ્યામ૦ રસબસ થઈ કારજ સારો રે. પો૦ ૫
કહે મુક્તાનંદ મુરારી રે, શ્યામ૦ અબળાને આશ તમારી રે. પો૦ ૬

પદ ૩

રંગના ભિના રંગના રસિયા રે, ગિરધારી ગોકુળ આવો;
તમે કુબજ્યા સંગ કેમ વસિયા રે, અમ સાથે બાંધી હાવો. ૧
તલપે છે અબળા નારી રે, ગિર૦ તમે કીધી કુબજ્યા પ્યારી રે. અ૦ ૨
મનડાની આંટી ટાળી રે, ગિર૦ મનમાની કુબજ્યા કાળી રે. અ૦ ૩
તમે કુબજ્યાના વર કા'વો રે, ગિર૦ શું જગમાં હાસ કરાવો રે. અ૦ ૪
કહે મુક્તાનંદ ગુમાની રે, ગિર૦ આવડા કેમ થયા નિર્માની રે. અ૦ ૫

પદ ૪

વેરણયને સંગે વસિયો રે, એ દુઃખ કેમ કરી સહેવાશે;
કપટી કુબજ્યાનો રસિયો રે, તલપતાં જીવડો જાશે. ૧
દાઝ્યા પર લુંણ લગાવે રે, એ દુઃખ૦ કુડા સંદેશા કા'વે રે. તલ૦ ૨
કુબજ્યાની કરે વડાઇ રે, એ દુઃખ૦ મહાદુઃખ છે હૈડા માંઇ રે. તલ૦ ૩
કપટિશું પડીયું પાનું રે, એ દુઃખ૦ વિરહનું દુઃખ રહે કેમ છાનું રે. તલ૦ ૪
મુક્તાનંદ મોહન વોણું રે, એ દુઃખ૦ જીવ્યાં તે જનમ વગોણું રે. તલ૦ ૫

પદ ૫

તમ સાથે પ્રીતિ બંધાણી રે, નટવર ન્યારી કેમ રહું;
હવે ન ગમે કેની વાણી રે, નટવર ન્યારી કેમ રહું. ૧
મને વિરહને બાણે મારી રે, નટ૦ ખટકે ઉરમાં ભારી રે. નટ૦ ૨
દર્શન વિના દુઃખ નવ ભાગે રે, નટ૦ મને વિષ જેવું સઉ લાગે રે. નટ૦ ૩
મોરલીમાં કામણ કીધું રે, નટ૦ મારૂં ચિત્ત ચોરીને લીધું રે. નટ૦ ૪
કહે મુક્તાનંદ મુરારી રે, નટ૦ તમ વિન પળ મહાદુઃખ કારી રે. નટ૦ ૫

પદ ૬

સુંદર વર સુણ્યો કાને રે, તમને મળવા તલપું છું;
મન મોહ્યું મીને વાને રે, તમને મળવા તલપું છું. ૧
વાંસળીએ વ્યાકુળ કીધી રે, તમને૦ મને પોતાની કરી લીધી રે. તમને૦ ૨
પ્રેમવંતી વિકળ ફરૂં છું રે, તમને૦ અંતરમાં ઝુરી મરૂં છું રે. તમને૦ ૩

દિનમાં ભોજન નવ ભાવે રે, તમને૦ રજનિમાં નિદ્રા ન આવે રે. તમને૦ ૪
કહે મુક્તાનંદ મુરારી રે, તમને૦ સુણો અરજી નાથ અમારી રે. તમને૦ ૫

પદ ૭

મોહનવર ક્યારે મળશો રે, કરૂણાસાગર મહેર કરી;
વિરહનું દુઃખ ક્યારે ટળશો રે, કરૂણાસાગર મહેર કરી. ૧
મને હેત કરીને હેરો રે, કરૂણા૦ નવ કીજે નટવર વેરો રે. કરૂણા૦ ૨
મારી અરજી અંતર ધારો રે, કરૂણા૦ મને દુઃખસાગરથી તારો રે. કરૂણા૦ ૩
એકાંતે મંદિર આવો રે, કરૂણા૦ મારા તનના તાપ બુઝાવો રે. કરૂણા૦ ૪
કહે મુક્તાનંદ મન માન્યું રે, કરૂણા૦ આલિંગન કીજે છાનું રે. કરૂણા૦ ૫

પદ ૮

રસિયાજી રસની રીતે રે, અલબેલા મંદિર આવો;
હું તો મોહી તમારે ગીતે રે, અલબેલા મંદિર આવો. ૧
મેં તો ફુલડે સેજ સમારી રે, અલ૦ તમસંગ રમવા ત્રે' ભારી રે. અ૦ ૨
મારૂં તે સર્વ તમારૂં રે, અલ૦ હું સર્વસ્વ તમ પર વારૂં રે. અ૦ ૩
મારે તમ વિન પળ જુગ જેવી રે, અલ૦ મારે લોકલાજ વિષ તેવી રે. અ૦ ૪
કહે મુક્તાનંદ દુઃખ હરવા રે, અલ૦ મને કમળા જેવી કરવા રે. અ૦ ૫

રાગ ગરબી—પદ ૧

રે પ્રાણજીવન પ્રિતમ પ્યારા, રહો કેમ નટવરજી ન્યારા; રે પ્રાણ૦
રે મોરલિને નાદે મન હરિયું, નેણામાં કામણીયું કરીયું;
ભુલી હુ તો પિયર સાસરીયું. રે પ્રાણ૦ ૧
રે સુંદર મૂરતિ મનમાની, દેખી હું તો થઇ છું દિવાની;
છપાડી વાત ન રહે છાની. રે પ્રાણ૦ ૨
રે તમસંગ મન માન્યું વા'લા, બોલો છો કેમ થઇને કાલા;
કરો મનગમતું નંદલાલા. રે પ્રાણ૦ ૩
રે જનમોજનમની હું તમારી, વાલમજી મા દેજ્યો વિસારી;
છબી પર મુક્તાનંદ વારી. રે પ્રાણ૦ ૪

પદ ૨

રે ઠરવાનું ઠામ તમે મારૂં, બીજું સર્વે માયાનું લારૂં; રે ઠર૦
રે સગપણ તમ સાથે સાચું, ન થાયે કોઇ કાળે કાચું;
હવે નહિ બીજે રંગે રાચું. રે ઠર૦ ૧
રે લજ્જા મેં લોકતણી મેલી, આનંદે થઇ છું અલબેલી;
બાંધી મેં તો તમ સાથે બેલી. રે ઠર૦ ૨
રે તમ સંગ રંગ લાગ્યો ભારી, જુઠું સુખ જાણ્યું મેં સંસારી;
સાચે સુખે રાચી ગિરધારી. રે ઠર૦ ૩
રે તલપે છે મન વરતિ મારી, રે તમ સંગ રમવા મુરારી;
કરો મુક્તાનંદના વા'લા પ્યારી. રે ઠર૦ ૪

પદ ૩

રે રસિક શિરોમણી બહુરંગી, તમે મારા સાચેરા સંગી; રે રસિક૦
રે તમ સંગ પ્રીતડલી જોડી, તેડો તિહાં આવું નિત્ય દોડી;
લજ્જા મેં તો લોકતણી છોડી. રે રસિક૦ ૧
રે હૈડાનો હાર કરી રાખું, વારી તન ધન તમ પર નાંખું;
પ્રેમે કરી પૂરણ રસ ચાખું. રે રસિક૦ ૨
રે તન મેં તો તમ અર્થે કરિયું, બીજું મને સર્વે વિસરિયું;
હવે મારૂં મન તમસંગ ઠરિયું. રે રસિક૦ ૩
રે રસિયા હું રાજતણી કા'વી, પ્રીતિ તમ સાથે કરી ફાવી;
થઇ છું મુક્તાનંદના વા'લા આવી. રે રસિક૦ ૪

પદ ૪

રે છેલ છબીલા છોગાળા, મને વશ કીધી કા'નડ કાળા. રે છે૦
રે મોરલીમાં મંત્ર ભણી ભારી, વજાડી છે બેહદ ગિરધારી;
તેણે હરી લીધી શુદ્ધ મારી. રે છે૦ ૧
રે તમ વિના બીજું નથી ગમતું, રહે છે મન તમ સાથે રમતું;
મળ્યા વિના દુઃખડું નથી શમતું. રે છે૦ ૨

રે ઉરમાં છે આશ ઘણી અમને, જાળવિયું છે જોબન ખાઈ સમને;
હવે ઘણું શું કહીએ તમને. રે છે૦ ૩
રે રસિયાજી રસરીતિ કીજે, અધર અમૃત પૂર્ણ પીજે;
પ્યારા મુક્તાનંદના લાવો લાજે. રે છે૦ ૪

પદ ૫

રે શ્યામ તમે સાચું નાણું, બીજું સર્વે દુઃખદાયક જાણું; રે શ્યામ૦
રે તમ વિના સુખ સંપત કા'વે, તે તો સર્વે મહાદુઃખ ઉપજાવે,
અંતે એમાં કામ કોઈ ના'વે. રે શ્યામ૦ ૧
રે મૂરખ લોક મરે ભટકી, જૂઠા સંગ હારે છે શિર પટકી;
એથી મારી મનવરતિ હટકી. રે શ્યામ૦ ૨
રે અખંડ અલૌકિક સુખ તારૂં, જોઈ જોઈ મન મોહ્યું મારૂં;
ધરા ધન તમ ઉપર વારૂં. રે શ્યામ૦ ૩
રે બ્રહ્માથી કીટ લગી જોયું, જાુઠું સુખ જાણીને વગોયું;
મુક્તાનંદ મન તમ સંગ મોહ્યું. રે શ્યામ૦ ૪

રાગ ગરબી–પદ ૧

મારો મત કહું તે સાંભળો વ્રજવાસિજી, તજો સાધનનો ઉર આમળો. વ્રજ૦ ૧
ગુરુ સંત તે હરિનું ભજન કરે, વ્રજ૦ જે પ્રગટ રૂપ હરિ વિચરે. વ્રજ૦ ૨
ચૈતન્ય સમરસ નહિ ભેદ ઘણા, વ્રજ૦ પરમેશ્વર ઈશ્વર જીવતણા. વ્રજ૦ ૩
અન્ય જીવ ને સંતમાં ભેદ ઘણો, વ્રજ૦ જેમ ગંગોદક મદિરાતણો. વ્રજ૦ ૪
મેં લીલા સુંદર પ્રગટ કરી, વ્રજ૦ તેને ગાવી અતિ આનંદભરી. વ્રજ૦ ૫
અંતકાળે આવું દાસ કને, વ્રજ૦ રથ અશ્વ વિમાન વાસંતતને. વ્રજ૦ ૬
તે લીલા પૂરણ પ્રીતશું, વ્રજ૦ કે'વી સાંભળવી રસ રીતશું. વ્રજ૦ ૭
જો રહેશો દાસના દાસ થઈ, વ્રજ૦ સુખ માનીશ ભક્તિ કરીશ સઈ. વ્રજ૦ ૮
મારા લોક ને મૂર્તિ માહેરી, વ્રજ૦ છે પરમ સત્ય ગુણબાહેરી વ્રજ૦ ૯
એને અસત્ય કહી જે જાણે છે, વ્રજ૦ તેને જમ ઉંધે શિર તાણે છે. વ્રજ૦ ૧૦
મારૂં ધાર્યું અસત્ય સત્ય થાય છે, વ્રજ૦ સમર્થ કરી ગુણડા ગવાય છે. વ્રજ૦ ૧૧

મેરી દષ્ટિએ જગત ઉપજે શમે, વ્રજ૦ થઇ રૂપ અનેક માયા રમે. વ્રજ૦ ૧૨
હું સદા રહું સતસંગમાં, વ્રજ૦ હું રાચ્યું તેહના રંગમાં. વ્રજ૦ ૧૩
સતસંગ તજી જે જાય છે, વ્રજ૦ તે જમના કિંકર થાય છે. વ્રજ૦ ૧૪
હું રહું બ્રહ્માંડમાં રૂપ ધરી, વ્રજ૦ નૃપ જોગી વિપ્રને અનુસરી. વ્રજ૦ ૧૫
એવો મારો મત જે જાણશે, વ્રજ૦ મુકતાનંદ મહાસુખ માણશે. વ્રજ૦ ૧૬

રાગ ગરબી–પદ ૧

મારૂં શ્યામળા સંગાથે મન મોહ્યું રે, મેં તો જુઠું જગ સગપણ ખોયું રે. ૧
મને કાનજી કોડિલે દયા કીધી રે, મને પોતાની કરી લીધી રે. ૨
મારૂં ઉદય થયું ભાગ્ય સુખકારી રે, વર વરિયા મેં કુંજવિહારી રે. ૩
મારે નટવર સંગ થયો નેડો રે, ભવપાર થયો છે મારો બેડો રે. ૪
હું તો અખંડ એવાતન પામી રે, મળ્યા મુક્તાનંદના સ્વામી રે. ૫

પદ ૨

મારે પ્રભુજી સંગાથે લાગી પ્રીતિ રે, એ છે અતિ ઉત્તમ રસ રીતિ રે. ૧
મને રસિકની રીતડી જણુણી રે, જેમ હંસ દૂધ પીવે તજી પાણી રે. ૨
એવી રીતે હું રસિલા સંગે રાચી રે, પ્રીતિ પાતળા સંગાથે કરી સાચી રે. ૩
જુઠું જગતનું સગપણ ટાળી રે, વર વરિયા મોહન વનમાળી રે. ૪
હું તો પ્રેમે અખંડ સુખ પામી રે, મળ્યા મુક્તાનંદના સ્વામી રે. ૫

પદ ૩

મને રસિયો મોહન ઘણું પ્યારો રે, એક નિમિષ ન મેલું ન્યારો રે. ૧
મેં તો લોકડાંની લજ્જા ટાળી રે, મને લાગી છે ત્રિકમસંગ તાળી રે. ૨
એની આંખડી અધિક અણીયાળી રે, જોતાં મનમાં વસ્યા વનમાળી રે. ૩
મારે બેલડી બંધાણી હરિ સંગે રે, હું તો રિઝી રહી રસિયાને રંગે રે. ૪
કરી કરુણા ગ્રહી છે મને હાથે રે, વા'લે મુક્તાનંદને નાથે રે. ૫

પદ ૪

મેં તો સગપણ કીધું હરિ સંગે રે, અતિ આનંદ વાધ્યો છે મારે અંગે રે. ૧
મારા પુણ્યનો પાર ન આવેરે, મને રસિયોજી હસિને બોલાવે રે. ૨

મારો જનમ સુફળ કર્યો વા'લે રે, આપ્યો અખંડ સુહાગ નંદલાલે રે. ૩
મને રસિયાનો રંગ ચડ્યો ભારી રે, હું તો થઇ રહી જગથી ન્યારી રે. ૪
હું તો અતિશય આનંદ પામી રે, મળ્યા મુક્તાનંદના સ્વામી રે. ૫

રાગ ગરબી–પદ ૧

યમુનાં તટ ગોકુળ ગામ રે, એ છે પૂર્ણાનંદનું ધામ રે. ૧
તહાં ગિરધર ગોપીયોને સંગે રે, કરે ખેલ રમે બહુ રંગે રે. ૨
ક્યારેક અનુભવ વાર્તા ઉચ્ચારે રે, સુંણી ગોપી ગોપાળ મન ધારે રે. ૩
દેહ દેહીનું રૂપ દર્શાવે રે, તેમાં સત્ય સ્વરૂપ સમઝાવે રે. ૪
ક્યારેક વનમાં જઇને વનમાળી રે, ગાય ગિરિધર દઇ કરતાળી રે. ૫
ક્યારેક લઇ કરૂ દડુલો દયાળ રે, છોડે સખાને ચુકે જો તાલ રે. ૬
ક્યારેક શિર પર ચરણ લગાડે રે, ક્યારેક કર ગ્રહી કાનજી જગાડે રે. ૭
કોઇ ધ્યાન ધરી રહે જો ગોવાળ રે, હસે દડુલો દઇને દયાળ રે. ૮
એ દડુલા વિરાજે જેને હાથે રે, એ છે અખિલ ભુવનના નાથ રે. ૯
એવી લીળા કરંતો લટકાળો રે, જુવે મુક્તાનંદ મર્માળો રે. ૧૦

પદ ૨

વા'ગો ગોકુળિયામાં ગિરિધારી રે, કરે લીલા લાગે છે અતિ પ્યારી રે. ૧
એક સમે આનંદી રમે રંગે રે, સર્વે સખા નાચે તેને સંગે રે. ૨
તહાં ગાજવીજ વૃષ્ટિ મંડાણી રે, લાગ્યાં પડવા ગગનથી પાણી રે. ૩
વાલો ગર્જ્યા ગોખમાં આવી રે, કરી આજ્ઞા સઉને ભાવી રે. ૪
તેવે સમે સુંદર વર શોભે રે, જોઈ કોટિક કામ મન લોભે રે. ૫
નિત્ય સંધ્યા સમે આરતી થાય રે, તેની શોભા વર્ણવી ન જાય રે. ૬
ચડે પુષ્પના હાર અપાર રે, બોલે હરિજન જયજયકાર રે. ૭
ચડે ચંદન તુલસીના હાર રે, માથે ભ્રમર કરે ગુંજાર રે. ૮
તહાં વાજીંત્ર વાજે અપાર રે, તાલ મૃદંગ સરોદા સતાર રે. ૯
વીણા ઘુઘરં ને કરતાળ વાજે રે, મુક્તાનંદ કહે મોહન વિરાજે રે. ૧૦

પદ ૩

એક સમે વાલો રંગભર રમે રે, જોઇ વ્રજવાસિને ઘણું ગમે રે. ૧
નાચે નાથ ને વજાડે કર તાળી રે, ફરે ફુદડી રસિયો રૂપાળી રે. ૨
ચડે ચરણે ચંદન શુભ હાર રે, ધન્ય ધન્ય નિસ નવલા વિહાર રે. ૩
શોભે ઊર્ધ્વરેખા અતિ પ્યારી રે, જાઉં નિરખી બલહારી રે. ૪
નખપંગતિ નિરખિ મન લોભે રે, સાદી ગુડકી પે'રીને ઘણા શોભે રે. ૫
કાટ કસુંબલ ફેંટે કરી કસિ રે, જેણે જોયા તેને મન રહ્યા વસિ રે. ૬
શિર લાલ સોરંગી ફેંટો રાજે રે, પીળા પુષ્પના તોરા છાજે રે. ૭
કાજુ કેવડા તે કુંકુમે રંગી રે. ધરી છોગલાં ને નાચે નવરંગી રે. ૮
ઉર અનુપમ હાર સાર લેજે રે, ચુવા ચંદન અત્તર અંગ ભેજે રે. ૯
એવા અંગોઅંગ શોભાધામ રે, ગાય મુક્તાનંદ ગુણગ્રામ રે. ૧૦

પદ ૪

એક સમે સુંદર વર સંગે રે, ગાય નાચે ગોવાળ બહુ રંગે રે. ૧
એમ કરતાં અર્ધ નિશી થઇ રે, એક ગોવાળે ઉમંગી વાત કઈ રે. ૨
પ્રભુ ભેટ્યાનો છે ઘણો ભાવ રે, આજ આવ્યો છે અમારે ભલો દાવ રે. ૩
કરી પ્રીત કહે દેવ મુરારિ રે, તમે અનુપમ વાર્તા ઉચ્ચારિ રે. ૪
આવો એક એક મળો કરી પ્રીત રે, એ છે ઉત્તમ રસની રીત રે. ૫
વા'લે ઉર ધરી આલિંગન કીધું રે, વા'લે વા'લ્યપ વધારી સુખ દીધું રે. ૬
ભેટ્યા ભાવ કરી દીનદયાળ રે, કર્યા કૃતારથ ગોવિંદ ગોપાળ રે. ૭
તે ટાંણે જે ન આવી શક્યા કો'ક રે, ઘસી હાથને ઘણો કર્યો શોક રે. ૮
કરે લીલા કોડિલો સુખ દેવા રે, સુખ આપે તે ચિત્ત હરી લેવા રે. ૯
રૂડા રસિક જનની રીતિ રે, પિયે મુક્તાનંદ રસ પ્રીતે રે. ૧૦

રાગ ગરબી–પદ ૧

હો નવરંગી ગ્વાલની ગોરી, તજી માન તું આવની ઓ'રી; હો.
મારૂં દાણુ ચોરી કેમ ચાલી, થઇ છું જોબન મદ મતવાલી;
ખેંચી લેશ મહી કર ઝાલી. હો. ૧

તારો મદ હમણાં ગળિ જાશે, નોખી વાત નવાઇની થાશે;
તારૂં મહીડું તે વનમાં વેરાશે. હો. ૨

મુક્તાનંદનો નાથ કે' પ્યારી, આપી દાણ જાઓ સહુ કુમારી;
એમાં રહેશે લાજ તમારી. હો. ૩

પદ ૨

હો નંદનંદન નટવર દાણી, આવી બોલો માં વરવિ વાણી; હો.
નવાં ફેલ કરો છો મુરારી, રોકી રાખો છો નિત્ય પરનારી;
એમાં જાશે લાજ તમારી. હો. ૧

નવી દાણની રીત ન કીજે, પ્રેમે પાયે તે ગોરસ પીજે;
કેદી દાણનું નામ ન લીજે. હો. ૨

મુક્તાનંદના નાથ છો નાના, ઠાલું જોર જણાવો છો શું કાના;
બો'શો ભર્મ રહેજ્યો હવે છાના. હો. ૩

પદ ૩

હો ગુજરડી ગુમાન જે તારૂં, તેને આ ઘડીએ હું ઉતારૂં. હો.
તારે ધન જોબન બળ ભારી, નથી બોલતી વેણ વિચારી;
એમાં થાશે ફજેતી તારી. હો. ૧

મારૂં મનડુ તેયે રાજી થાશે, મહીડું ખેંચી ગોવાળિયા ખાશે;
તારૂં માન તેયે ગળિ જાશે. હો. ૨

મુક્તાનંદનો નાથ કે' તારી, મારે માનથું વેર છે ભારી;
નથી જાણતી રીત અમારી. હો. ૩

પદ ૪

હો મનમોહન કુંજવિહારી, હું છઉં અબળા દાસી તમારી. હો.
મારે તમથી નથી કોઇ પ્યારૂં, વા'લા મારૂં તે સર્વ તમારૂં;
હું તો સરવસ તમ પર વારૂં. હો. ૧

પ્રેમે શ્યામ સુંદર વર પીજે, કે'વાનું હોય તે કે'જે;
મને પોતાની કરી લીજે. હો. ૨

સુણી વિનતિનાં વેણ મુરારી, રિઝયા રસિકરાય સુખકારી;
જાય મુક્તાનંદ બલહારી હો. ૩

રાગ ગરબી–પદ ૧

સહજાનંદસ્વામી સુજાણ રે,દ્વારકાંનાથ જાવા, કર્યું પ્રેમસહિત પરિયાણ રે. દ્વા. ૧
નિજસંબંધી અવધપુર વાસિ રે, દ્વા૦ તેશું બોલિયા પ્રેમ પ્રકાશી રે. દ્વા. ૨
નિજ ભાઇ ભત્રિજા જેહ રે, દ્વા૦ સ્વામી ત્યાર કર્યા છે તેહ રે. દ્વા. ૩
મુકયા સચ્ચિદાનંદ મુનિ સંગ રે, દ્વા૦ વધ્યો સહુને અતિઉમંગ રે. દ્વા. ૪
ચાલ્યા ચોંપે કરી દ્વિજ સોય રે, દ્વા૦ વાટે વિલંબ કરે નહિ કોય રે. દ્વા. ૫
ગયા ગોમતામાં પ્રેમ કરી ધાયા રે, દ્વા૦ કર આપીને ગોમતી નાહ્યા રે. દ્વા. ૬
થઇ સચ્ચિદાનંદને સમાધિ રે, દ્વા૦ રહ્યા ઉનમની આસન સાધી રે. દ્વા. ૭
દ્વિજે અતિશે જગાડિ જોયા ત્યારે રે, દ્વા૦ નવ જાગ્યા મુકીને ગયા તારે રે. દ્વા. ૮
ખમી શકયા ન વિરહનો તાપ રે, દ્વા૦ લીધી આરંભડે જઇ છાપ રે. દ્વા. ૯
કર આપીને દર્શન કીધા રે, દ્વા૦ કહે મુક્તાનંદ કાજ સીધા રે. દ્વા. ૧૦

પદ ૨

મુનિ જાગ્યા સમાધિમાંથી સોય રે, રણછોડરાય જોવા;
સંગે વિપ્ર ન દીઠા કોય રે. રણ૦ ૧
ગયા ગોમતીમાં કરવા સ્નાનરે, રણ. સહ્યું ગુગળીનું અતિ અપમાનરે. ર. ૨
તેણે ગોમતી ના'વા ન દીધા જ્યારેરે.રણ. મુનિ ત્રણ ઉપવાસ કર્યા ત્યારેરે. ર. ૩
મુનિ નાહ્યા વિના કરી સંતાપરે, રણ ગયા ચોંપે શું લેવા છાપરે. ર. ૪
આવ્યા આરંભડે તતકાળરે, રણ. જોયો લાંઘણચોરો વિકરાળરે. ર. ૫
મુનિ દીન થઇ માગી છાપરે, રણ. મને છાપ દઇ ટાળો સંતાપરે. ર. ૬
તેણે દામ વિના છાપ ન દીધીરે, રણ. મુનિ ત્રણ લાંઘણ ત્યાં કીધીરે. ર. ૭
ગયા છાપ વિના શંખોદ્ધારરે, રણ. પહોચ્યા રણછોડરાયને દ્વારરે. ર. ૮
સહ્યું પોળિયાનું અતિ અપમાનરે, રણ. મુનિ ભજે અખંડ ભગવાનરે. ર. ૯
કીધા ત્યાં પણ પાંચ ઉપવાસરે, રણ. કહે મુક્તાનંદ અતિ પ્યારારે. ર.૧૦

પદ ૩

જોઇ સચ્ચિદાનંદની પ્રીતરે, રણછોડરાય રિઝયા;
જોઇ સર્વ અલૌકિક રીતરે. રણ. ૧
રહ્યો જામનિનો પો'ર ચોથો જ્યારેરે, ર. દીધું અંતરમાં દર્શન ત્યારેરે. ર. ૨

જેવું અંતરમાં દર્શન દીધુંરે, રણ. તેવું બા'ર પ્રગટ રૂપ કીધુંરે. ૨. ૩
મુનિ નેણ ઉઘાડી જ્યારે જોયુંરે, રણ. જોઇ પ્રગટ સ્વરૂપ મન મોહ્યુંરે. ૨. ૪
વા'લે હસીને મુકયા છે માથે હાથરે, રણ. પ્રેમે બોલ્યા અખિલ જગનાથરે. ૨. ૫
મુનિ માગો તે વરદાન આપુંરે, રણ. તારાં સર્વે સંકટ કાપુંરે. ૨. ૬
મુનિ સચ્ચિદાનંદ સમય જાણીરે, રણ. બોલ્યા બેઉ કર જોડી વાણીરે. ૨. ૭
પ્રભુ અમારે તમ સંગ પ્યારરે, રણ. અહીંયાં ગુગળીને અમપર ખારરે. ૨. ૮
માટે આવો અમારે સાથરે, રણ. કરો હરિજન સઉને સનાથરે. . ૯
માગ્યો એ વર અંતરજામીરે, રણ. આવો મુકતાનંદના સ્વામીરે. ૨.૧૦

પદ ૪

બોલ્યા પ્રેમે કરી સુખધામરે, સાંભળો સંત વાણી;
મોટા સંત મારા આતમારામરે. સાં૦ ૧
હું તો ભકત આધીન કહેવાઉરે, સાં૦ સાધુ વેચે ત્યાં વેચાઉરે. સાં૦ ૨
તમે ઉદ્ધવને આશરે જેહરે, સાં૦ મારે ઉદ્ધવ સમાન છે તેહરે. સાં૦ ૩
અહિંયાં તમ પર સઉને દ્વેષરે, સાં૦ તેને ઉર થયો લોભ પ્રવેશરે. સાં૦ ૪
માટે આવીશ તમારે સંગરે, સાં૦ એમાં થાશે તે સૌને ઉમંગરે. સાં૦ ૫
હું વસીશ આવીને વરતાલરે, સાં૦ તેણે મુજ મગ વાધશે વા'લરે. સાં૦ ૬
મારો સાજ સર્વ સંગ લાવીરે, સાં૦ તિયાં રહીશ હું ધામ બનાવીરે. સાં૦ ૭
મારો અહિં તેવો તિયાં નિત્ય વાસરે, સાં૦ જોશે હરિજન અધિક પ્રકાશરે. સાં૦ ૮
તમે જેવી રીતે વર માગી લીધોરે, સાં૦ મેં તેવીજ રીતે સત્ય કીધોરે. સાં૦ ૯
એમ કહી થયા અંતરધાનરે, સાં૦ કહ્યું મુકતાનંદ ભગવાનરે. સાં. ૧૦

રાગ ગરબી–પદ ૧

એને ઉદ્ધવ સંગાથે અતિ પ્રીતડી રે, જાણી ઉદ્ધવને આશરે સંત,
રણછોડરાય વરતાલ આવીયા રે;
એ તો ભકત આધીન સદા શ્યામળોરે, રાખ્યું બિરૂદ પોતાનું ભગવંત. રણ. ૧
મુનિ સચ્ચિદાનંદ સંગ ચાલિયારે, જોઇ સાધુની સાચી પ્રીત; રણ.

ગૃહી ત્યાગી ઉદ્ધવને આશરેરે, વા'લો કરવા સહુને પુનિત. રણ. ૨
રૂડી ફાગણ શુદી એકાદશીરે, તે દિ પ્રેમે પધારિયા શ્યામ; રણ,
વા'લો આવી વસ્યા વરતાલમાંરે, કર્યું વરતાલ ગામ નિજ ધામ. રણ. ૩
જેમ શ્વેતદ્વીપથી પધાર્યા દ્વારકાંરે, તેમ દ્વારકાથી આવ્યા વરતાલ; રણ.
વા'લો ભકત વત્સલ બિરૂદ રાખવારે, કરી સેવક સગાથે ઘણી વાલ્ય. રણ. ૪
વા'લે સરોવર રૂપે કરી ગોમતીરે, થયા લક્ષ્મીનારાયણ આપ; રણ.
સંઘ આવે તે ગોમતીમાં નાહીનેરે, છાપ લેતા ટળે મહા પાપ. રણ. ૫
આવે જાત્રાયે લોક સહુ દેશનારે, કરી દર્શન પામે આનંદ; રણ.
જે જે નયણ ભરી જુવે નાથનેર, તેના ટાળે છે ભવના ફંદ. રણ. ૬
ભાવે ગાય શિખે ને સાંભળેરે, કંડા કૃષ્ણપ્રસાદ સુખ રૂપ; રણ.
છુટે નરનારી મહા પાપથીરે, પામે વૈકુંઠ ધામ અનુપ. રણ. ૭
વા'લે કળિમધ્ય અતિ કરૂણા કરીરે, તેનો મર્મ ન જાણે મતિમંદ; રણ.
વા'લો મુક્તાનંદનો નાથજીરે, પોતે વાસુદેવ જગવંદ. રણ. ૮

રાગ ઘોળ–પદ ૧

જીરે ધન્ય ધન્ય આ ભૂમિનાં ભાગ્ય કૃપાનિધાન કૃપા કરી;
જીરે પધારિયા પૂરણ બ્રહ્મ સદ્‌ગુરૂ રૂપ શ્રીહરિ. ૧
જીરે ધન્ય ધન્ય સતસંગી સંત, જેહને તે દર્શન આપિયાં;
જીરે ટાળ્યા જન્મ મરણના તાપ કર્મનાં બંધન કાપિયાં. ૨
જીરે આજ આનંદ અંગ ન માય નવલા તે નેહ વધારિયા;
જીરે આજ અમૃતના વુંઠા મેઘ પુરુષોત્તમ પધારિયા. ૩
જીરે તહાં માનિના મંગળ ગાય, વાજીંત્ર વાજે અતિ ઘણાં;
જીરે ઉડે આનંદકેરી છોળ વૈષ્ણવ જનને વધામણાં. ૪
જીરે વા'લો સોળ કળામય શ્યામ નિરખિને નયણાં સુફળ થયાં;
જીરે તે તો પુણ્ય પવિત્ર નરનારિ ભાગ્ય ન જાયે કહ્યાં. ૫
જીરે આજ પ્રગટ્યા કોટી કલ્યાણ હરખે ઉર ધાર્યા હરિ;
જીરે મુક્તાનંદ તે તદરૂપ ગરભવાસ ના'વે ફરી. ૬

પદ ૨

જીરે મારાં પુણ્યતણો નહિ પાર મોહન વર મુજને મળ્યા;
જીરે કરી અમઉપર ઘણી મહેર બોલે પોતાને પોતે પળ્યા. ૧
જીરે કીધી સેવકજનની સાર કાનડ વર કોડામણો;
જીરે એનાં નિરખ્યા જેવાં નેણ નિરખિ નિરખિ જાઉં ભામણે. ૨
જીરે સાંભળવા સરખાં વેણ સાંભળતાં ચિત્ત ઠરે;
જીરે વા'લો નટવર નવલી પેર લીલા અલૌકિક નિત્ય કરે. ૩
જીરે મેં તો પ્રેમે પિયુનો હાથ ઉર ધરી હારદ જાણીયું;
જીરે લીધા ઉર ઉપર અલબેલ મનગમતું સુખ માણિયું. ૪
જીરે મને મુખથી દીધો તાંબૂલ અધર અમૃતરસ પાઇને;
જીરે એની સેજડલીનાં સુખ મુખથી તે ન શકું ગાઇને. ૫
જીરે એ તો વિરહિને હરિશું વિહાર અમૃતસમ મુાન ગાય છે;
જીરે મુક્તાનંદ મૂર્ખ લોક તેહને તો વિષસમ થાય છે. ૬

રાગ ગરબી—પદ ૧

મારૂં તમ સાથે મન મોહ્યું રે, સુંદર શ્યામળીયા;
મુજ સામું જે દિનથી જોયું રે. સું૦ ૧
મને નેણુંની સાને વશ કીધીરે, સું૦ મને પોતાની કરી લીધી રે. સું૦ ૨
મને હસિને હેતશું બોલાવીરે, સું૦ મને લાલચ ખુબ લગાવી રે. સું૦ ૩
વા'લા આવો અમારે ઘેર રે, સું૦ કરો મુક્તાનંદ પર મે'ર રે. સું૦ ૪

પદ ૨

મારે મંદિર આવો માવરે, નટવર નંદનંદા;
મને ભેટયાનો ઘણો ભાવ રે. નટ૦ ૧
વા'લો અંગો અંગ ફુલડાં ધારીરે, નટ૦ મને ભાવેશું ભેટો મુરારીરે. નટ૦ ૨
મેં તો તમ અરથે તન કીધુંરે, નટ૦ મેં તો સરવસ તમને દીધુંરે. નટ૦ ૩
મારી આશ પુરી કરો આધારરે, નટ૦ કરો મુક્તાનંદ પર પ્યારરે. નટ૦ ૪

પદ ૩

મારે તમસંગ સગપણ બાંધ્યુંરે, કાનવર કોડિલા;
જેમ રાંકને રતન લાધ્યુંરે. કા૦ ૧
મને લાગ્યો તમારો રંગરે, કા૦ મને ગમે તમારો સંગરે. કા૦ ૨
હવે આલિંગન કરી સુખ આપોરે, કા૦ મારી વ્રે'ની તે વેદના કાપોરે. કા૦ ૩
કરી છે મર્મની વાત મન ધારજ્યોરે, કા૦ મુક્તાનંદનું કારજ સારજ્યોરે. કા૦ ૪

પદ ૪

મારી અરજી અંતર ધારોરે, મોહન મનગમતા;
વેગે કામિનીનું કારજ સારોરે. મો૦ ૧
મારૂં તનડું તપે છે તમ કાજરે, મો૦ ઘણું કહેતાં લાગે છે લાજરે. મો૦ ૨
મને પળ જુગ જેવી થાયરે, મો૦ તમ વિના ક્ષણ ન રહેવાયરે. મો૦ ૩
આવો પ્રેમે અધરરસ પીજેરે, મો૦ મુક્તાનંદ પર કરુણા કીજેરે. મો૦ ૪

રાગ વેરાડી–પદ ૧

મનોહર મૂરતિ મનોહર મૂરતિ, મારા મનમાં ચોટી માવ;
સુંદર શ્યામ મનોહર મૂરતિ. ટેક.
સુંદર પાઘ સોયામણી શોભે, સુંદર ભાલ વિશાળ;
સુંદર નેણુની સાનમાં, મારૂં મન હર્યું તતકાળ. સું૦ ૧
હિંડળતો શુભ હાર ગળામાં, જોઇને જાદવરાય;
મનડું મોહન ભેટવા, મારૂં અતિ ઘણું અકળાય. સું૦ ૨
ચટકા કરતી ચાખડી પે'રી, ચાલો છો સુંદર શ્યામ;
મોહન આડી મીટમાં, કીધું ઘેલું ગોકુળ ગામ. સું૦ ૩
મુખ જોયા વિન સુખ નહિ, લાગી રટના આઠો જામ;
મુક્તાનંદના નાથજી, હું તો ભુલી ઘરનું કામ. સું૦ ૪

પદ ૨

કીધી મેં તો પ્રીતડી, કીધી મેં તો પ્રીતડી, તમ સાથ કોડિલા કા'ન;
સાચા સેણશું કીધી પ્રીતડી. ટેક.

ચાત્રકની પેર શ્યામળા મારી, તમશું બાંધી ટેક;
વાલમજી તમને વરી, હું તો સમઝી સાર વિવેક. સા૦ ૧
મોરલડીના નાદમાં, મારૂં ચિત્ત થયું ચકચુરૂં;
મોહન લાગી મોહની, હવે રહી ન શકું દૂર. સા૦ ૨
સુપન તુલ્ય સંસારિયો, મારા મનમાં ભાશે ભાવ;
તમે સાથે મન માનિયું, મારા નેહ વધારણ નાવ. સા૦ ૩
જીત્તનો ડંકો વાગીયો, મારે નેહ થયો તમ સંગ;
મુક્તાનંદના નાથજી, હું તો રાચિ તમારે રંગ. સા૦ ૪

પદ ૩

નટવર નાથજી નટવર નાથજી, આવો મંદિર મારે માવ;
નાગર છેલ છબિલા નાથજી. ટેક૦
સેજ સમારી ફૂલડે સુંદર, કોડિલા તમ કાજ;
તમ અરથે તનડું કર્યું, મેં તો વાલમજી વ્રજરાજ. ના૦ ૧
લોકડિયાની લાજમાં હું તો, નથી બંધાણી નાથ;
છેલ છબીલા શ્યામળા, મારો ભાવ ગ્રહ્યો તમે હાથ. ના૦ ૨
શું કહી દાખું શ્યામળા મોહન, છો ઘણું જાણ સુજાણ;
મીનની પેરય માવજી, મારા તમશું બાંધ્યા પ્રાણ. ના૦ ૩
જીવનદોરી જાદવા મારી, કેમ રહું પળ દૂર;
મુક્તાનંદના નાથજી, હવે રહેવું નેણ હજુર. ના૦ ૪

પદ ૪

જીવું છું જોઇને જીવું છું જોઇને, તારૂં મુખડું મોહનલાલ;
સુંદર શ્યામ જીવું છું જોઇને. ટેક૦
મુખ તમારૂં માવજી જોવા, લોચનીયાં અકળાય;
અણદીઠે પળ એક તે, જુગ કોટિક જેવી થાય. સુંદર. ૧
અમલિડાંની પેરય અમારે, દરશન જોયે દેવ;
એવું જાણી અલબેલડા, આપો ચરણકેરી સેવ. સુંદર. ૨

મુખની પૂર્ણ મોહના લાગી, જીવ જોયા વિન જાય;
માન વિછોયું નીરથી, તેને કેમ સુખી રહેવાય. સુંદર. ૩
પ્રેમના ફંદમાં હું પડી, મારે ઝેર થયો સંસાર;
મુક્તાનંદના નાથજી, મારે એક તમે આધાર. સુંદર. ૪

રાગ કલ્યાણ–પદ ૧

હો નંદનંદા આવોને મારે મોલ રે;

વાટડી જોઇને રહી છું વાલમરે, હાંરે સત્ય માની તમારા બોલરે. હો૦ ૧
ગુણસાગર તારા ગુણમાં લોભાણીરે, હાંરે બીજું નવ દેખું તમ તોલરે. હો૦ ૨
બપૈયાની પેરચ બની છુંરે, હાંરે મારે મટી ગઇ મનડાની ડોલરે. હો૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે મહાપ્રભુજીરે, હાંરે શું સમઝીને દીધા કોલરે. હો૦ ૪

પદ ૨

હોજી રંગભીના રસિલા આવો આજ રે;

ફૂલડે સેજ સમારી સુંદરરે, હાંરે મારી સુફળ કરોને વ્રજરાજરે. હો૦ ૧
નટવર નૌત્તમ જોબન મારૂંરે, હાંરે હું તો રાખી રહી છું તમ કાજરે. હો૦ ૨
કમળાવર તમને શું કહીયેરે, હાંરે ઘણું કહેતાં લાગે છે લાજરે. હો૦ ૩
મુક્તાનંદ કે' માન વધારોરે, હાંરે ગુણસાગર ગરીબ નિવાજરે. હો૦ ૪

પદ ૩

હો કાનુડા ચપળ ચિત્ત ચોર રે;

શોકલડી સાથે લોભાણારે, હાંરે તમે અમને તો ભાળ્યાં ચોરરે. હો૦ ૧
શું કરવા ચિત્ત ચોર્યું અમારૂંરે, હાંરે હવે કરશું પાધરા દોરરે. હો૦ ૨
લલચાવી લટકતાં મેલોરે, હાંરે એવો ક્યાંથી શીખ્યા કુનોરરે. હો૦ ૩
મુક્તાનંદ કે' પ્રાણથી પ્યારારે, હાંરે તમે નટવર નંદકીશોરરે. હો૦ ૪

પદ ૪

હો ગિરિધારી હો ધિરા ધિરા આજ રે;

મનગમતું કરેરે શું મોહનરે, હાંરે ફરી ન કરો આવાં કાજરે. હો૦ ૧

બો'ત દિવસની દાઝ છે દીલમાંરે, હાંરે હવે મેટે લણુશે મા'રાજરે. હો૦ ૨
મુખડે તે બીજું ને મનમાં તે બીજુંરે, હાંરે તમે દેખંતા દગાબાજરે. હો૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે મહીંડું લેતાંરે, હાંરે ગયા ગિરધર લોપીને લાજરે. હો૦ ૪

રાગ ગરબી–પદ ૧

મારે ઘેર આવ્યા રે, સુંદર વર શ્યામળીયો;
હરખ ભરી હું હરિને નિરખું રે, પિયું પ્રિતમ પાતળિયો. મારે૦ ૧
મુખડું દેવાને મન હરી લેવા, અમ પર અઢળક ઢળિયો. મારે૦ ૨
જાળવિયું જોબન જે સારૂં, તે અવસર આજ મળિયો. મારે૦ ૩
લક્ષ્મીનો વર લાડકવાયો, અકળ ન જાય કળિયો. મારે૦ ૪
આશ્ચર્ય વાત સેજડિએ આવ્યા, બોલ પોતાને પળીયો. મારે૦ ૫
મુક્તાનંદ મોહનની મહેરે, ખોયા દિનો ખંગ વળીયો. મારે૦ ૬

પદ ૨

મારે મન માન્યારે, મોહન મોરલીવાળો;
કસુંબલ પાઘ કેસરિયો જામો, નિરખી નયણુનો ચાળો. મારે૦ ૧
કોઇ કહેશે તમે શું લઇ બેઠાં, કુળનો ધર્મ ન પાળ્યો. મારે૦ ૨
લોકની લાજ મરજાદ ન માનું, હરિવર છેલછોગાળો. મારે૦ ૩
ત્રિભુવનમાં એવી નારી ન દેખું, ન ચળે જોઇ કા'ન કાળો. મારે૦ ૪
જેને વર્યે જમ ત્રાસ ન નાશે, તે વરને લઇ બાળો. મારે૦ ૫
એવું વિચારી લાડકડી લક્ષ્મી, વરી મોહન મરમાળો. મારે૦ ૬
મુક્તાનંદ મોહન વર મળતાં, ઢળ્યો અલૌકિક ઢાળો. મારે૦ ૭

પદ ૩

સુખની સીમા રે, વ્રજના વાસી માણે;
લોકડીયાંની લા'રે બંધાણાં, અવળાને સવળું જાણે. સુખની૦ ૧
ષટ દર્શનમાં ખોળ્યો ન લાધે, નરહરિ નેતરું તાણે. સુખની૦ ૨
જે સુખને બ્રહ્મા ભવ ઇચ્છે, સુગમ થયું આ ટાણે. સુખની૦ ૩

વેદીયા વાદ કરી કરી થાકયા, અગમ અગાધ વખાણે. સુખની૦ ૪
ચતુરાઇએ સ્વપ્નામાં ન આવે, ન મળે નટવર નાણે. સુખની૦ ૫
મુક્તાનંદ એ મરમ અલૌકિક, પ્રેમી ઉરમાં આણે. સુખની૦ ૬

પદ ૪

મારે મન વસિયા રે, ગુણવંતો ગિરધારી;
શ્યામ વિના મુને કામ ન સુઝે, વિરહની વેદના ભારી. મારે૦ ૧
કા'ન કુંવર સારૂં મેં સજની, લોકની લાજ વિસારી. મારે૦ ૨
દિવાની સરખી થઇ ડોલું, હાંસી કરે નરનારી. મારે૦ ૩
કાળજડું કોરીને પેઠી, કા'નનયણ કટારી, મારે૦ ૪
ઘાયલની ગતિ ઘાયલ જાણે, શું જાણે સંસારી. મારે૦ ૫
મુક્તાનંદ મોહનને મળતાં, થઇ રહી જગથી ન્યારી. મારે૦ ૬

પદ ૫

મારૂં મન હરીયું રે, શ્યામળિએ સુખ દઇને;
હાવ ભાવ કરી હેત ઘણેરૂં, કામણગારૂં કહીને. મારૂં૦ ૧
છોકરડે છેતરિયાં સજની, વિઠ્ઠલે વ્રજમાં રહીને. મારૂં૦ ૨
વિરહનો તાપ દીધો વાલીડે, મોહન મથુરાં જઇને. મારૂં૦ ૩
ધરયના એ નો'તા ધુતારા, આવડયું ઉપદેશ લઇને. મારૂં૦ ૪
ધૂર્તપણું ધુતારામાં પેઠું, ધુતીને સંગે થઇને. મારૂં૦ ૫
મુક્તાનંદ મોહન વિના વ્રજમાં, કેમ રહેસું દુઃખ સહીને. મારૂં૦ ૬

પદ ૬

ધરયનો એ છે રે, ધૂર્તપણામાં પુરો;
કુબ્જાને કોઇ દોષ મ દેજ્યો, નહિ વ્રજચંદ અધુરો. ધરયનો૦ ૧
વૃંદાનું વ્રત ભંગ કરાવ્યું, તે દીનો છળમાં શુરો. ધરયનો૦ ૨
એને જે અનુસરિયાં સજની, જ્યાં જીવો ત્યાં ઝુરો. ધરયનો૦ ૩
સુર્પનખાનું નાક છેદાવ્યું, એવો સદાય અલુરો. ધરયનો; ૪
અમશું પ્રીત કરી એણે પહેલી, રહેતો હમેશ હજુરો. ધરયનો૦ ૫
મુક્તાનંદ મતલબનો મર્જી, ગર્જ સર્યે થયો દૂરો. ધરયનો૦ ૬

પદ ૭

બાળસનેહિ રે, મોહન મુજને ગમતા;

મથુરા જઈ મોટા થઈ બેઠા, પહેલાં તો ભેળા ભમતા બાળ૦ ૧
આજ તો અમને દર્શન દુર્લભ, જોડે બેસીને જમતા. બાળ૦ ૨
અણુતેડયા વાંસે આવીને, રસિયો રંગભર રમતા બાળ૦ ૩
જે કહેતાં તે કામજ કરતા, નટવર રહેતા નમતા. બાળ૦ ૪
જોગી જેવો વેષ જણાવી. દેહ પ્રાણને દમતા. બાળ૦ ૫
મુક્તાનંદ મોહનની લીલા, રાખતા શીલ ને સમતા. બાળ૦ ૬

પદ ૮

પ્રીત પૂરવની રે, નાથ ન મુકી દેજ્યો;

બહુનામી તમ સાથે બંધાણી, શ્યામ સંભાળી લેજ્યો. પ્રીત૦ ૧
બોલ કોલ દીધા જે બળવંત, ગુણવંત દઢ કરી ગ્રહેજ્યો. પ્રીત૦ ૨
નમણી નારી વરે સમરથને, અવગુણ એની પેરય સહેજ્યો પ્રીત૦ ૩
પોતાની જાણીને પ્રીતમ, કહેવું ઘટે તે કહેજ્યો. પ્રીત૦ ૪
પાસે રાખો તો પાડ ઘણો માનું, નજર કરંતા રહેજ્યો. પ્રીત૦ ૫
મુક્તાનંદ કહે મહેર તમારી, નિર્ભય ફરકે નેજો. પ્રીત૦ ૬

પદ ૯

તમસંગ લાગી રે, ત્રિકમ મુજને તાળી;

અસત જગતની આશ તજીને, વરિયા વર વનમાળી. તમ૦ ૧
સગાં સંબન્ધી સહુ મળી મુજને, કહે છે કા'નુડાવાળી. તમ૦ ૨
તમને ભજતાં આડય કરે તે, સુખ સંપત દેઉં બાળી. તમ૦ ૩
શિર જાયે તોય શ્યામ ન મુકું, લોકની લાજ પણ ટાળી. તમ૦ ૪
ત્રિભુવનનાથ વરી હું તમને, નહિ કોઇની ઓશિયાળી. તમ૦ ૫
મુક્તાનંદ કહે મહેર કરીને, શબળ લીધી સંભાળી. તમ૦ ૬

પદ ૧૦

મારે ઘેર રહેજ્યો રે, રસિયા રંગભર રમતા;
શોક્ડલીને વે'ણે વાલડા, ભૂધરજી રખે ભમતા. મારે૦ ૧
જોઇએ તે આણિ આણિ આપું, મેવા મીઠાઇ જમતા. મારે૦ ૨
વણુ વાંકે વઢજ્યો વાલમજી, દરદ લગાડી દમતા. મારે૦ ૩
વાંકુ વે'ણુ ન બોલું વ્હાલાને, ચિત્તમાં લાવિશ સમતા. મારે૦ ૪
એક પગભર અમે ઉભલાં રહેશું, મુકીને મનની મમતા. મારે૦ ૫
મુક્તાનંદ કહે મોજ કરોને, છો ગિરધર મનગમતા. મારે૦ ૬

રાગ ગરબી–પદ ૧

સખી ધન્ય ધન્ય વ્રજનો વાસ, ધન્ય નંદરાણી રે;
જેના પુત્ર થયા પરબ્રહ્મ, વેદે વખાણી રે. ૧
સખી ધન્ય ધન્ય નંદજી તાત, હરિને લડાવે રે;
જેનો મહિમા શારદા શેષ, નારદ ગાવે રે. ૨
સખી ધન્ય ધન્ય જમુના તીર, જ્યાં હરિ ડોલે રે;
આણે અવસર તીરથ કોઇ, ના'વે તેને તોલે રે. ૩
સખી ધન્ય ધન્ય ગોપ ગોવાળ, હરિના સંગી રે;
જેને સંગે શ્યામ સુજાણુ, રમે બહુ રંગી રે. ૪
સખી ધન્ય ધન્ય આપણાં ભાગ્ય, હરિવર મળિયા રે;
હવે ખોયલા દીવસના ખંગ, સરવે વળિયા રે. ૫
સખી વ્રજવાસીનાં ભાગ્ય, વેદ વખાણે રે;
મુક્તાનંદ કે' મોહન સંગ, મહાસુખ માણે રે. ૬

પદ ૨

સખી ગોકુળ ગામનું ભાગ્ય, નવ જાયે કળિયું રે;
વ્હાલે સર્વે લોકથી સરસ, કર્યું નંદ ફળિયું રે.
સખી નિત્ય નિત્ય નંદને દ્વાર, ઉત્સવ થાય રે;

ઉડે આનંદ કેરી છોળ, ગોપીયો ગાય રે. ૨
સખી ધન્ય આ ભૂમિનાં ભાગ્ય, જ્યા હરિ નાય રે;
તેને નિરખી ગોપી ગોપાળ, રંગમાં રાચે રે. ૩
સખી સ્નેહની નજરે નાથ, સહુને ભાળે રે;
ઘણું મગન કર્યાં મસ્તાન, કા'નડ કાળે રે. ૪
સખી નિત્ય નિત્ય આનંદ કેળ્ય, કરે અવિનાશી રે;
જેના દર્શન કારણ દેહ, દમે વનવાસી રે. ૫
સખી શારદા નારદ શેષ, વ્રજરેજ વદે રે;
જીહાં મુક્તાનંદનો નાથ, રમે આનંદે રે. ૬

પદ ૩

સખી નંદતણે દરબાર, આનંદ એલી રે,
તેને નિરખી સહુ વ્રજનાર્ય, ફરે છે ઘેલી રે. ૧
સખી બ્રહ્મા ભવ સુરરાજ, વ્રજ ગુણ ગાવે રે;
જીહાં પ્રગટ પૂરણ બ્રહ્મ, ધેનું ચરાવે રે. ૨
સખી જીવજંતુ વ્રજમાંહિ, તે બડભાગી રે;
જેની તાળી ત્રિભુવનરાય, તે સંગ લાગી રે. ૩
સખી વ્રજનાં વેલી ને વૃક્ષ, ધન્ય ધન્ય કા'વે રે;
જેની છાયામાં સુંદર શ્યામ, વેણુ વજાવે રે. ૪
સખી વૃંદાવનની ભૂમિ, શ્રેષ્ઠ કહેવાણી રે;
જીહાં ચરણ ધરે સુખ રૂપ, શારંગ પાણી રે. ૫
જીહાં કમળાએ કીધો નિવાસ, હરિસંગ રમવા રે;
સખી મુક્તાનંદના નાથ, ને મન ગમતા રે. ૬

પદ ૪

સખી ધન્ય ધન્ય શ્રી ગિરિરાજ, હરિ કર ધાર્યો રે;
જેનો ચૌદ ભુવનમાં શ્યામ, જશ વિસ્તાર્યો રે. ૧
વાલે ઇન્દ્રનું મોડયું માન, વ્રજજન કાજે રે;

ધર્યો એક કરે દિન સાત, ગિરિ વ્રજરાજે રે. ૨
સખી વ્રજવાસિને તુલ્ય, કોઇ ન દેખું રે;
જેને વશ થયા વૈકુંઠનાથ, ધન્ય ધન્ય લેખું રે. ૩
સખી જે નિશદિન હરિસંગ, મહારસ માણે રે;
તેના પુણ્યનો શંકર શેષ. પાર ન જાણે રે. ૪
સખી વ્રજવાસી જે જન, ધન્ય ધન્ય કા'વ્યાં રે;
નિત્ય ભાવ વધ્યો ભરપુર, હરિ મન ભાવ્યાં રે. ૫
સખી આપણાં ભાગ્ય અપાર, હરિસંગ રમતાં રે;
સખી મુકતાનંદના નાથ, ને મન ગમતાં રે. ૬

પદ ૫

સખી વાંસલડી વ્રજમાંહિ, સહુને સાલે રે;
એ તો શોકયતણી પેરય સ્યામ, ને સંગ મા'લે રે. ૧
એને કરથી પળ એક કા'ન, ધરે નહિ હેઠી રે;
એ તો વેરણ્ય થઇ વ્રજ માંહિ, કયાંથી પેઠી રે. ૨
એ તો આપણો માલ અપાર, નિશદિન લુંટે રે;
કરે અધર અમૃતનું પાન, તાર ન તુટે રે. ૩
સખી શોકયલડીથી શાલ, વંશીનું ભારી રે;
એને મુખથકી મોહનલાલ, કરે નહિ ન્યારી રે. ૪
સખી વન સહુ વંશીની જાત્ય, મન ઘણું હરખે રે.
તે માને છે મોટા ભાગ્ય, નેણે જળ વરખે રે. ૫
સખી જે જળ પીને વાંસ, વધ્યો તો વનમાં રે;
હવે તે નદી કમળસમેત, ફૂલી મનમાં રે. ૬
સખી વાંસલડીની જાત્ય, નહિ કાંઈ છાની રે;
એ તો મુક્તાનંદના નાથ, ને મન માની રે. ૭

પદ ૬

વ્હાલો નિત્ય નંદજીને દ્વાર, રમે ગિરધારી રે;
તેને નિરખીને મનમાંહિ, મગન વ્રજનારી રે. ૧

વ્હાલો વાંકાં ચુંકાં કહી વેણ, સહુને હસાવે રે;
કરે મર્મની વાત મોશર, મન ઘણું ભાવે રે. ૨
વ્હાલો ચાલે ચટકતી ચાલ્ય, ગાયો દોત્રા રે;
કરે કરનાં લટકાં કા'ન, મનડું મો'વા રે. ૩
વ્હાલો છાના કરે બહુ ચેન, કોઇ ન જાણે રે;
એની મીટયમાં મોહન વેલ્ય, મનડું તાણે રે. ૪
એ તો મંત્ર ભણી ભણી માવ, મોરલી વાય રે;
તેને સાંભળતાં નરનારય, વશ થઇ જાય રે. ૫
એ તો મોહ પમાડયાના મંત્ર, મુખથી બોલે રે;
વ્હાલો મુક્તાનંદનો નાથ, મગન થઇ ડોલે રે. ૬

પદ ૭

વ્હાલો નિત્ય નિત્ય નૌત્તમ વેશ, ધરે વનમાળી રે;
તેને નિરખીને ગોવાળ, વજાડે તાળી રે. ૧
વ્હાલો મોર મુગટ ધારી માવ, નટવર નાચે રે;
તેને જોઇને ગોપી ગોપાળ, મન ઘણું રાચે રે. ૨
માથે લાલકસુંબી પાઘ, તોરા લે'કે રે;
પહેર્યા જરકશી જામો સુરંગ, અંતર લેકે રે. ૩
બાંધ્યા ફુલડાંના બાજુબંધ, હાર વિરાજે રે;
કાને કુંડળ મકરાકાર, રવિશશી લાજે રે. ૪
કેડયે ઘુઘરડીનો ઘેર, ઘમકે ભારી રે;
તેને સુણતાં સઊ વ્રજમાંહિ, મોહ્યાં નરનારી રે. ૫
દેહિ ચંદન ખોર સમેત, સુંદર છાજે રે;
મુક્તાનંદ મહાસુખરૂપ, વ્રજમાં વિરાજે રે. ૬

પદ ૮

મારે મંદિર આવો માવ, તનપર વારી રે;
મેં તો તમસંગ રમવા કાજ, સેજ સમારી રે. ૧

મેં તો તમને અરપ્યું તન, શ્યામ સુહાગી રે;
મારો હાથ ગ્રહો મહારાજ, કરો બડભાગી રે. ૨
મારા મનમાં મોટી આશ, તે તમે જાણો રે;
મારૂં મનગમતું કરી માવ, મોજું માણો રે. ૩
વ્હાલા અતર અમૃતની આશ, પ્યારા, બુઝાવો રે,
મને ભેટ્યાનો બહુ ભાવ, મંદિર આવો રે. ૪
તમે બ્રહ્માદિકના ભૂપ, શું ઘણું કહીયે રે;
મુને આપો અખંડ સુહાગ, સ્થિર થઇ રહીયે રે. ૫
બીજા અવળા જીવ અનેક, પતિ તમે પ્યારા રે;
મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, રહો કેમ ન્યારા રે. ૬

પદ ૭

મારે તમસંગ પુરણ પ્રીત, બીજે ન રાચું રે;
હું તો તમ વિના સગપણ સ્યામ, ગણું સર્વે કાચું રે. ૧
મેં તો લોકની લાજ મરજાદ, સઘળી તોડી રે;
મેં તો શિરસાટે તમસંગ, પ્રીતિ જોડી રે. ૨
હું તો સ્વપ્ના તુલ્ય સંસાર, સઘળો દેખું રે;
હું તો તમ વિના બીજું કઇ, સચ ન લેખું રે. ૩
તારી લાવણ્યમાં નંદલાલ, હું લોભાણી રે;
મુને ગમતી નથી ઘરમાંય, કેની વાણી રે. ૪
મારે પળ જુગ જેવી થાય, તમ વિના વ્હાલા રે;
મુને કાંઇ ગમે નહિ કામ, શ્રીનંદલાલા રે. ૫
રહેજ્યો નયણું આગળ નાથ, આવાને આવા રે;
મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, નહિ દેઉ જાવા રે. ૬

રાગ પંચમ–પદ ૧

રજનીને અંતરેરે રસિયાજી આવિયારે, કેને સંગે જાગ્યા જીવનપ્રાણ;
બિં'તા બિં'તા બોલોરે વા'લાજી મુખ વેંણડારે, પ્રગટ દિસે છે અંગમાં એંધાણ. ૨.

નયણુ તમારાંરે દિસે નિદરાળવારે, લાગી છે કપોળે કાજળ રેખ;
પીતાંબર સાટેરે પટોળી લઇ આવિયારે, તેણે ઘણું શોભે છે નટવર ભેખ. ર. ૨
નવસરો હારરે ઉઠયો છે હૈયે શોભતોરે, શિથિલ થયાં છે સર્વેરે અંગ;
કોણ મળી છેરે નૌત્તમ કામિનીરે, જેનો તમને લાગ્યો છે રસિયારે રંગ. ર. ૩
કાલું શું સંતાડોરે અમ થકી આવડુંરે, કહોને સત્ય બોલી સુંદર શ્યામ;
મુક્તાનંદના વા'લારે મનભંગ કયાં થયારે, અમે નહિ લઇયે તમારૂંરે નામ. ર. ૪

પદ ૨

રસના રસિલારે રજની વહી ગઇરે, પ્રાત સમે આવ્યા અમ ઘર શ્યામ;
મનમાં વિચારોરે મારા વાલમારે, હવે આંહિ શું છે તમારૂંરે કામ. ર. ૧
કોલ શાને દીધારે લગાડ્યાં ઠાલી લાલચેરે, જદુપતિ જાણી તમારી પ્રીત;
દઢતા તમારીરે જણાણી હવે શ્યામળારે, જેને ગાડે બેસો તેનાં ગાઓ ગીત. ર. ૨
સેજડી સમારીરે વા'લા મેં તો ફુલડેરે, તે તો તમે સુની રાખી છે આજ;
પ્રાત સમે આવ્યારે પ્રભુજી મને પીડવારે, સારી મારી શોકલડીનુંરે કાજ. ર. ૩
વા'લાજી તમારાંરે કપટ છળ જાણીયાંરે, તોય નવ તુટે તમ સંગ વા'લ્ય,
મુકતાનંદના સ્વામીરે સુંદર શ્યામળારે, અમઘેર આવજ્યો રાસલાજી કાલ્ય. ર. ૪

પદ ૩

ક્રોધ શાને કરોરે રાધાજી અમ ઉપરે, ભોળી મન આણીને ખોટીરે ભ્રાંત;
સમ ખાઇ સાચુંરે કહું છું હવે કામિનીરે, જેણે તમે પામો મનમાંરે શાંત. ક્રો. ૧
આજ મને મળ્યોરે શ્રીદામા ગોવાળિયોરે, ભાવે કરી ભેટયો ભુજ ભરી અંક;
નવસરો હારરે પહેર્યોતો તેણે કંઠમાંરે, તેનો મારે લાગ્યો છે ઉરમાંરે ડંક. ક્રો. ૨
કાજળ સરીખીરે કપોળે રેખા સાઇનીરે, લાગ્યો મારો કાગળ લખતાંરે હાથ;
પીતાંબર સાટેરે પટોળી લીધી પ્રમદારે, તે તો તમ સારૂં જાણે સહુ સાથ. ક્રો. ૩
ગોવાળને સંગેરે આ વેળા થઇ આવડીરે. તેણે કીધાં કૌતક અનંત અપાર;
મુક્તાનંદનો વા'લોરે હસીને કહે કામનીરે, એમાં નથી ફેર ને ફારલગાર. ક્રો. ૪

પદ ૪

વારિ વારિ જાઉંરે વદન પર વાલમારે, હવે તમે સાચું બોલ્યારે શ્યામ;
જુગતિ તમારીરે જણાણી સર્વ વાતમાંરે, તેણે મારૂં મન પામ્યું વિસરામ. વા. ૧

આવો ભોળા આજરે તમને તો જાણીયારે, ભલું તમે કપટ તજ્યું છે કા'ન;
પિયુજી પટોળીરે લાવ્યા છો મુજ કારણેરે, હવે નહિ રાખું તમશું ગુમાન. વા.૨
એક આવે હાસીરે બીજી તો ચડે રીસડીરે, આવ્યા દેવા શોકયતણો પરસાદ;
કપટ તમારૂંરે જણાય નાના બાળનેરે, જોઇ જોઈ જુઠા સર્વ સંવાદ. વા.૩
તમારે અનેકરે અમારે તમે એક છોરે, ઘણું ઘણું શું કહીએ મહારાજ;
મુક્તાનંદના વા'લારે વે'લેરા પધારજોરે, સાથે લઇને સેજડલિનોરે સાજ. વા.૪

રાગ ખંભાતી–પદ ૧

જાઇશ હું તો જળ ભરવા રે, જાઇશ હું તો જળ ભરવા રે;
એક પંથ બે કામ છે મારે, મોહનનું દરશન કરવા રે. જાઇશ૦ ૧
જમનાંને તીરે વાલો વેણુ વજાડે, માનિનીયોનાં મનડાં હરવા રે. જાઇશ૦ ૨
રસિકરાયનું રૂપ જોઇને, ચરણકમળ ચિતડું ધરવા રે. જાઇશ૦ ૩
મુક્તાનંદના નાથને સેવિશ, મનવાંછિત કારજ સરવા રે. જાઇશ૦ ૪

પદ ૨

મોહન સંગ મોહ્યું છે મન મારૂંરે, મોહન સંગ મોહ્યું છે મન મારૂં રે;
નંદનંદન વ્રજરાજ પ્રિયા વિના, શિર પર બીજો નહિ ધારૂં રે. મો૦ ૧
રૂપ અલૌકિક રસિકરાયનું, જોઇને થયું છે સર્વે ખારૂં રે. મો૦ ૨
મરમાળાના મુખપંકજ પર, તન મન ધન સરવસ વારૂં રે. મો૦ ૩
મુક્તાનંદનો નાથ હવ્યાનો, હારે પલક નહિ વિસારૂં રે. મો૦ ૪

પદ ૩

રસિક સંગ લાગી રંગ ઝડી રે, રસિક સંગ લાગી રંગ ઝડી રે;
છેલ છબીલો શ્રીગિરિધારી, ન્યારા ન મેલું એક ઘડી રે. ર૦ ૧
મુખ જોયા વિન સુખ ન થાયે, એજ અલૌકિક ટેવ પડી રે. ર૦ ૨
રસિક મોહન કેરી માધુરી મૂરતિ, જીવડલાને મેં તો સાથ જડી રે. ર૦ ૩
મુક્તાનંદનો નાથ ગ્રહી કર, શ્યામ કેરી અખંડ ખુંમારી ચડી રે. ર૦ ૪

પદ ૪

મોહન મારૂં લીધું છે મનડું હરિ રે, મોહન મારૂં લીધું છે મનડું હરિ રે;
મીઠા મીઠા વેણુ કહી મરમાળાં, નેણુની સાનમાં જાદુ કરી રે. મો૦ ૧
રસિક છેલવર જોઇ રંગ લાગ્યો, લોકલજ્જા સર્વે વિસારી રે. મો૦ ૨
પ્રીતની રીત હું પ્રીછિ અલૌકિક, ભવસાગરમાં ન આવું ફરી રે. મો૦ ૩
મુક્તાનંદનો નાથ નવલ પ્રિયા, વિગતે કરીને વ્રજરાજ વરી રે. મો૦ ૪

રાગ ધોળ–પદ ૧

રસિયાવર કુંજવિહારી, હું તો વલમ તમપર વારી. ૧
જોઈ રૂપ તમારૂં હું મોઇ, તમ તુલ્ય ન દેખું કોઇ. ૨
મને રંગ ચડયો છે તમારો, મને લાગ્યો સંસારિયો ખારો. ૩
મારૂં મન તમસંગ બંધાણું, પ્રેમે પરમાનંદ સુખ માણું. ૪
મુક્તાનંદના નાથ મુરારી, રાખું ઉર પર શ્રીગિરિધારી. ૫

પદ ૨

મનમોહન મૂરતિ તમારી, મને પ્રાણ થકી ઘણી પ્યારી. ૧
રાખું હૈડાનો હાર કરીને, ન્યારા નહિ મેલું જગથી ડરીને. ૨
મેં તો તમસંગ રમવા મુરારી, જુઠી લોકની લાજ વિસારી. ૩
મેં તો જાણી અલૌકિક રીતિ, બાંધી પાતળા તમસંગ પ્રીતિ. ૪
મુક્તાનંદના નાથ રંગીલા, રાખું નયણુંમાં છેલછબીલા. ૫

પદ ૩

ગુણસાગર શ્રીગિરિધારી, હું છું અબળા દાસી તમારી. ૧
મારે તમને જોયા વિના વા'લા, પળ કલ્પ તુલ્ય નંદલાલા. ૨
વણ દીઠે તે પળ ન રે'વાય, ખાલી મંદિર ખાવાને ધાય. ૩
વા'લા રૂપ તમારે હું મોઇ, બીજું દીઠું ગમે નહિ કોઈ. ૪
મુક્તાનંદના શ્યામ સુહાગી, મારે તમસું અચળ લે લાગી. ૫

પદ ૪

મને રંગ ચડગો છે તમારો, તેણે સુફળ જનમ થયો મારો. ૧
તમે બ્રહ્માદિકના સ્વામી, મને પ્રકટ મળ્યા બહુનામી. ૨
મારે આનંદ અંગ અપાર, તમને નિરખી નંદકુમાર. ૩
મારે આજ આનંદ ઝડી લાગી, રસિયા તમશું અનુરાગી. ૪
મુક્તાનંદ કે' પ્રિતમ પ્યારા, તમને નિમિષ ન મેલું ન્યારા. ૫

રાગ ધોળ પદ ૧

આવો નટવર નંદ દુલારા રે, મને પ્રાણ થકી છો પ્યારા રે. ૧
મે તો તહુ કર્યું તમ કાજે રે, હવે ન ડરૂં હું લોકની લાજે રે. ૨
મારે તમ જેવા શિર સ્વામી રે, હું તો અવિચળ પદવી પામી રે. ૩
તમે મુજ ઉપર થયા રાજી રે, હું તો ત્રિભુવનને શિર ગાજી રે. ૪
મુક્તાનંદના નાથ સુહાગી રે, મારે જીત્યાના નોબત વાગી રે. ૫

પદ ૨

મારે આજ આનંદ અપાર રે, તમને નિરખીને નંદકુમાર રે. ૧
મારે મંદીર આવ્યા મુરારી રે, હું તો વાલમ પર વારી રે. ૨
મેં તો સજીયા સુભગ શણગાર રે, તમ કારણ પ્રાણ આધાર રે. ૩
કીધા સફળ મનોરથ મારા રે, તમે પ્રાણજીવન પિયુ પ્યારા રે. ૪
મુક્તાનંદ કે' થઇ બડભાગી રે, મારે તમ સંગ લગની લાગી રે. ૫

પદ ૩

રસિયાવર છો ઘણું વ્હાલા રે, રાખું ઉરપર શ્રી નંદલાલા રે. ૧
મારા હૈડાના હાર છો પ્યારા રે, એક નિમિત્ત તમને ન મેલું ન્યારા રે. ૨
મેં તો સઉ થકી પ્રીતી તોડી રે, તમ સંગ અચળ મતિ જોડી રે. ૩
મેં તો જાણ્યો પ્રતાપ તમારો રે, તેણે સફળ જનમ થયો મારો રે. ૪
મુક્તાનંદ કે' કુંજવિહારી રે, હું તો થઇ રહી નાથ તમારી રે. ૫

પદ ૪

હું તો મોહી છોગલીએ તારે રે, થયું ધ્યાન અખંડ ઉર મારે રે. ૧
પ્યારા ગુણસાગર ગિરિધારી રે, તારા છોગલીયા પર વારી રે. ૨
છોગુ રંગડાનું ભરિયું રૂપાળું રે. મારા ચિતમાં ચોંટયું મરમાળું રે. ૩
તોરા ફુલડાના પાઘમાં જોઇ રે, વા'લા મનડું રહ્યું મારૂં મોઇ રે. ૪
મુક્તાનંદ કહે શ્યામ સુહાગી રે, તારૂં રૂપ જોઇ અનુરાગી રે. ૫

રાગ સામેરી-પદ ૧

આજ મારૂં ભાગ્ય અલૌકિક સજની, અલબેલા ઘેર આવ્યા રે;
ભૂધરજીને ભાવ કરીને, મંદિરમાં પધરાવ્યા રે. આજ૦ ૧
જેહનું ધ્યાન ધરી ધરી મુનિવર, મોહાદિક રિપુ મારે રે.
તે મારો વા'લો આલિંગન કરવા, પ્રેમેશું હાથ પ્રસારે રે. આજ૦ ૨
નૌત્તમ જોબન નાથ રંગીલો, રંગ વાધ્યો અંત ભારી રે;
મોહનવર ઉપર મેં સજની, સરવસ નાખ્યું વારી રે. આજ૦ ૩
જાળવિયું જોબન હરિ સારૂં, પ્રેમે પાતળિયે પીધું રે.
મુક્તાનંદનો નાથ સુહાગી, અખંડ એવાતન દીધું રે. આજ૦ ૪

પદ ૨

મેઉલો તે વરશે ને હરિ મંદિરમાં, રમઝમ કરતા આવે રે;
મોરલીના સ્વરમાં મલાર આલાપે, રાગ રાગણી ગાવે રે. મેઉ૦ ૧
શ્યામ ઘટા ઘનની ચઢી આવી, શ્યામ કોકિલા બોલે રે;
શ્યામ સુંદરની વંશી સુણીને, દીલ વસિયર થઇ ડોલે રે. મેઉ૦ ૨
મોરલીને તાને ભીને ભીને વાને, મોહી રહ્યું મન મારૂં રે;
રસિકરાય વિન પળ જુગ જેવી, ક્યાંઇ ન લાગે સારૂં રે. મેઉ૦ ૩
રાત દિવસ મુખપંકજ જોતાં, નયણાં તૃપતિ ન પામે રે;
મુક્તાનંદનો નાથ રસિલો, ખુબ લગાડી ભામે રે. મેઉ૦ ૪

પદ ૩

વિઠ્ઠલવરને વરે જે સજની, પતિવ્રતા તેજ કહાવે રે;
ચોરાશીનું ભ્રમણ ભમતાં, પતિનો પાર ન આવે રે. વિઠ્ઠલ૦ ૧
જીવ જીહાં જીહાં જનમ ધરે તિહાં, ન ટળે ભુંડા હેવા રે;
અનંત ભાતના પતિ શિર થાપે, શ્વાન શુકર ખર જેવા રે. વિઠ્ઠલ૦ ૨
પ્રભુ વિના ટેક ધરે જે પ્રાણી, તે સર્વે જુઠી થાય રે;
તે માટે અમે હરિવર વરિયા, સમઝી સમઝી મન માંય રે. વિઠ્ઠલ૦ ૩
કોટી જનમનાં કલંક ટળ્યાં છે, પુરુષોત્તમ વર પામી રે;
મુક્તાનંદના નાથને મળતાં, કોઇ વિઘ્ન ન રહી [illegible] રે. વિઠ્ઠલ૦ ૪

પદ ૪

નંદનંદન મારે જીવન દોરી, નિમિષ ન મેલું ન્યારા રે;
ઉર ઉપર રાખું અલબેલો, પ્રાણ થકી છે પ્યારા રે. નંદ૦ ૧
મેઉલો તે વરષે ને હરિ મંદિરમાં,થઈ આનંદની એલી રે;
લોકની લાજ મરજાદ ન માનું, મોહન મુખ જોઇ ઘેલી રે. નંદ૦ ૨
રસિકરાય સંગ નેહ કરીને, દેહ ગેહ શુદ્ધ ભુલી રે;
શ્યામ સુંદરનું રે સુખડું પામી, ફરૂં છું મગન થઇ ફુલી રે. નંદ૦ ૩
રૂપ અલૌકિક રસિકરાયનું, જોતાં તૃપતિ ન પામું રે;
મુક્તાનંદના નાથે જોયું, કરૂણાની દૃષ્ટિએ સામું રે. નંદ૦ ૪

રાગ ગરબી–પદ ૧

સખી નંદનંદન મુજને મળ્યા, મારે આનંદના ઓઘ અતિશે વળ્યાજીરે. નંદ.૧
હું તો જમુનાં જળ ભરવા ગઇ, મારે ભેટય ભુધરસંગ ત્યાં થઇજીરે. નંદ.૨
મને હસિને હેતે કરી વાતડી, મારી અતિ શીતળ થઇ છાતડીજીરે. નંદ.૩
મુક્તાનંદના સ્વામીને જોઇને, હું તો રહી છું મોહનસંગ મોહિનેજીરે. નંદ.૪

પદ ૨

સખી મન રચ્યું છે મારૂં મોહિને, નંદલાલ સુંદર વર જોઇનેજીરે. મન ૧
હું તો જે દિનથી હરિને મળી, સગાં કુટુંબ સંસારમાંથી ટળિજીરે. મન. ૨
મને લોક કહે સહુ ઘેલડી, મેં તો બાંધી મોહનસંગ બેલડીજીરે. મન. ૩
મુક્તાનંદના સ્વામિને કારણે, કાઢી લોકલજ્જા સર્વ બારણેજીરે. મન. ૪

પદ ૩

મેં તો સગપણ હરિવરશું કર્યું, મને જુઠું જગત સહુ વિસર્યુંજીરે. સ૦ ૧
મને રંગ ચઢયો છે વ્રજરાજનો, મેં તો ત્યાગ કર્યો લોક લાજનોજીરે. સ૦ ૨
મારો કાનજી કોડિલે કરસાઇને, કરી મસ્ત પૂરણ રસ પાઇનેજીરે સ૦ ૩
મુક્તાનંદના સ્વામિને હું વરી, મારો જનમ સુફળ કર્યો શ્રીહરિજીરે. સ ૪

પદ ૪

મારે મોહન સંગાથે થઇ પ્રીતડી, મેં તો જાણી છે રસની રીતડીજીરે. મો૦ ૧
મેં તો અંતર ધારી તિખી ટેકને, હું તો પામી છું પરમ વિવેકનેજીરે. મો૦ ૨
મારે હરિ વિના અન્ય તે હરામ છે, એવી ટેક અખંડ આઠું જામછેજીરે મો૦ ૩
મુક્તાનંદના સ્વામિને ગમવા, મેં તો ટેક લીધી છે એ શું રમવાજીરે. મો૦ ૪

રાગ ગરબી—પદ ૧

પ્રથમ હરિને રે, ચરણે શીશ નમાવું; નૌત્તમ લીલા રે, નારાયણની ગાવું. ૧
મોટા મુનિવર રે, એકાગ્ર કરા મનને; જેને કાજે રે, સેવે જાઇ વનને. ૨
આસન સાધી રે, ધ્યાન ધરીને ધારે; જેની ચેષ્ટા રે, સ્નેહ કરી સભારે. ૩
સહજસ્વાભાવિકરે, પ્રકૃતિ પુરૂષોત્તમની; સુણતાં સજનીરે, બ્હીક મટાડે જમની. ૪
ગાવું હેતે રે, હરિનાં ચરિત્ર સંભારી; પાવન કરજ્યો રે, પ્રભુજી બુદ્ધિ મારી. ૫
સહજસ્વભાવે રે, બેઠા હોય હરિ જ્યારે: તુળસીની માળારે, કર લઇ ફેરવે ત્યારે. ૬
રમુજ કરતા રે, રાજીવનેણ રૂપાળા; કોઇ હરિજનની રે, માગી લેઇને માળા. ૭
બેવડી રાખી રે, બબે મણકા જોડે; ફેરવે તાણી રે, કઇક માળા તોડે. ૮
વાતો કરે રે, રમુજ કરીને હસતાં; ભેળી કરી રે, માળા કરમાં ધસતાં. ૯
ક્યારેક મિચીરે, નેત્રકમળને સ્વામી; પ્રેમાનંદ કહે રે, ધ્યાન ધરે બહુનામી.૧૦

પદ ૨

સાંભળ સૈયર રે, લીલા નટનાગરની; સુણતાં સુખડું રે, આપે સુખસાગરની. ૧
નેત્રકમળને રે, રાખી ઉઘાડાં ક્યારે; ધ્યાન ધરીને રે, બેસે જીવન બા'રે. ૨
ક્યારેક ચમકી રે, ધ્યાન કરતાં જાગે; જોતાં જીવન રે, જન્મમરણદુઃખ ભાગે. ૩
પોતા આગળ રે, સભા ભરાઇ બેસે; સંત હરિજન રે, સામું જોઇ રહે છે. ૪
ધ્યાન ધરિને રે, બેઠા હોય હરિ પોતે; સંત હરિજન રે, તૃપ્ત ન થાયે જોતે. ૫
સાધુ કીર્તન રે, ગાયે વજાડી વાજા; તેમને જોઇરે, મગન થાયે મહારાજા. ૬
તેમની ભેળા રે, ચપટી વજાડી ગાય; સંત હરિજન રે, નિરખી રાજી થાય. ૭
ક્યારેક સાધુ રે, ગાય વજાડી તાળી; ભેળા ગાય રે, તાળી દઇ વનમાળી. ૮
આગળ સાધુ રે, કીર્તન ગાય જ્યારે; પોતા આગળ રે, કથા વંચાય ત્યારે. ૯
પોતે વારતા રે, કરતા હોય બહુનામી; ખસતા આવે રે, પ્રેમાનંદના સ્વામી. ૧૦

પદ ૩

મનુષ્યલીલા રે, કરતા મંગળકારી; ભક્તસભામાં રે, બેઠા ભવભયહારી. ૧
જેને જોતાં રે, જાયે જગઆસક્તિ; જ્ઞાન વૈરાગ્ય રે, ધર્મસહિત જે ભક્તિ. ૨
તે સંબંધી રે, વાર્તા કરતા ભારી; હરિ સમઝાવે રે, નિજજનને સુખકારી. ૩
યોગ ને સાંખ્ય રે, પંચરાત્ર વેદાંત; એ શાસ્ત્રનો રે, રહસ્ય કહે કરી ખાંત. ૪
જ્યારે હરિજન રે, દેશ દેશના આવે; ઉત્સવ ઉપર રે, પૂજા બહુવિધ લાવે. ૫
જાણી પોતાના રે, સેવકજન અવિનાશી; તેમની પૂજારે, ગ્રહણ કરે સુખરાશી. ૬
ભક્ત પોતાના રે, તેને શ્યામ સુજાણ; ધ્યાન કરાવી રે, ખેંચે નાડી પ્રાણ. ૭
ધ્યાનમાંથી રે, ઉઠાડે નિજજનને; દેહમાં લાવે રે, પ્રાણ ઇન્દ્રિય મનને. ૮
સંતસભામાં રે, બેઠા હોય અવિનાશ: કોઇ હરિજનને રે, તેડવો હોય પાસ. ૯
પહેલી આંગળી રે, નેત્રતણી કરી સાન; પ્રેમાનંદ કહે રે, સાદ કરે ભગવાન. ૧૦

પદ ૪

મોહનજીની રે, લીલા અતિસુખકારી; આનંદ આપે રે, સુણતાં ન્યારી ન્યારી.
ક્યારેક વાતો રે, કરે મુનિવર સાથે; ગુચ્છ ફુલોનાં રે, ચોળે છે બે હાથે.
શીતળ જાણી રે, લીંબુ હાર ગુલાબી; તેને રાખે રે, આંખ્યો ઉપર દાબી.

ક્યારેક પોતે રે, રાજીપામાં હોયે; વાતો કરે રે, કથા વચાયે તોયે. ૪
સાંભળે કીર્તન રે, પોતે કાંઇક વિચારે; પુછવા આવે રે, જમવાનું કોઇ ત્યારે. ૫
હાર ચઢાવે રે પુજા કરવા આવે; તેના ઉપર રે, બહુ ખીજી રીસાવે. ૬
કથા સાંભળતાં રે, હરે હરે કહી બોલે; મર્મ કથાનોરે, સુણી મગન થઈ ડોલે ૭
ભાન કથાને રે, બીજી ક્રિયા માંહે, કયારે અચાનક રે, જમતા હરે બોલાયે ૮
થાયે સ્મૃતિ રે, પોતાને જ્યારે તેની; થોડુંક હસે રે, ભક્તસામું જોઇ એની. ૯
એમ હરિ નિત્ય નિત્ય રે, આનંદરસ વરસાવે; એ લીલારસરે, જોઇ પ્રેમાનંદ ગાવે.

પદ ૫

સાંભળ સજની રે; દિવ્યસ્વરૂપ મુરારિ; કરે ચરિત્ર રે, મનુષ્યવિગ્રહ ધારી. ૧
થયા મનોહર રે, મોહન મનુષ્ય જેવા; રૂપ અનુપમ રે, નિજજનને સુખ દેવા. ૨
ક્યારેક ઢોલિયે રે, બેસે શ્રીઘનસ્યામ; ક્યારેક બેસે રે, ચાકળે પૂરણકામ. ૩
ક્યારેક ગોદડું રે, ઓછાડે સહિત; પાથર્યું હોયે રે, તે પર બેસે પ્રીત. ૪
ક્યારેક ઢોલીયા રે, ઉપર તકીયો ભાળી; તેપર બેસે રે, શ્યામ પલાંઠી વાળી. ૫
ઘણુંક બેસે રે, તકીયે ઓઠીંગણ દઇને; ક્યારેક ગોઠણ રે, બાંધે ખેસ લઇને. ૬
ક્યારેક રાજી રે, થાય અતિશે આલી; સંત હરિજનને રે, ભેટે બાથમાં ઘાલી. ૭
ક્યારેક માથે રે, મેલે લઇ બે હાથ; છાતી મહે રે, ચરણકમળ દે નાથ. ૮
ક્યારેક આપે રે, હાર તોરા ગીરધારી; ક્યારેક આપે રે, અંગનાં વસ્ત્ર ઉતારી. ૯
ક્યારેક આપે રે, પ્રસાદીના થાળ; પ્રેમાનંદ કહે રે, ભક્તતણા પ્રતિપાળ.૧૦

પદ ૬

એવાં કરે રે, ચરિત્ર પાવનકારી; શુકજી સરખા રે, ગાવે નિત્ય સંભારી. ૧
ક્યારેક જીમને રે, દાંત તળે દબાવે; ડાબે જમણે રે, પડખે સહજ સ્વભાવે. ૨
છીંક જ્યારે આવે રે, ત્યારે રૂમાલ લઇને; છીંક ખાયે રે, મુખપર આડો દઇને. ૩
રમુજ આણી રે, હસે અતિ ઘનસ્યામ; મુખપર આડો રે, રૂમાલ દઇ સુખધામ. ૪
ક્યારેક વાતો રે, કરતાથકા દેવ; છેડે રૂમાલને રે, વળ દીધાની ટેવ. ૫
અતિદયાળુ રે, સ્વભાવ છે સ્વામીનો; પરદુઃખહારી રે, વારી બહુનામીનો. ૬

કોઇને દુઃખીયો રે, દેખી ન ખમાયે; દયા આણી રે, અતિ આકળા થાયે. ૭
અન્ન ધન વસ્ત્ર રે, આપીને દુઃખ ટાળે; કરૂણાદૃષ્ટિ રે, દેખી વાનજ વાળે. ૮
ડાબે ખભે રે, ખેસ આડસોડે નાખી; ચાલે જમણા રે, કરમાં રૂમાલ રાખી. ૯
ક્યારેક ડાબો રે, કર કેડ ઉપર મેલી; ચાલે વહાલો રે, પ્રેમાનંદનો હેલી. ૧૦

પદ ૭

નિત્યનિત્ય નૌત્તમ રે, લીલા કરે હરિરાય; ગાતાં સુણતાં રે, હરિજન રાજી થાય. ૧
સહજ સ્વભાવે રે, ઉતાવળા બહુ ચાલે; હેત કરીને રે, બોલાવે બહુ વહાલે. ૨
ક્યારેક ઘોડલે રે, ચ્હડવું હોય ત્યારે; ક્યારેક સંતને રે; પીરસવા પધારે. ૩
ત્યારે ડાબે રે, ખભે ખેસને આણી. બેમને બાંધે રે, કેડ સંધાથે તાણી. ૪
પીરસે લાડુ રે, જલેબી ઘનસ્યામ; જણસ જમ્યાની રે, લેઇ લેઇ તેનાં નામ. ૫
ફરે પંગતમાં રે, વારંવાર મહારાજ; સંત હરિજનને રે, પીરસવાને કાજ. ૬
શ્રદ્ધા ભક્તિ રે, અતિઘણી પીરસતાં; કોઇના મુખમાં રે, આપે લાડુ હસતાં. ૭
પાછલી રાત્રિ રે, ચાર ઘડી રહે ત્યારે; દાતણ કરવા રે, ઉઠે હરિ તે વારે. ૮
ન્હાવા બેસે રે, નાથ પલાંઠી વાળી; કર લઇ કળશ્યો રે, જળ ઢોળે વનમાળી. ૯
કોરે વસ્ત્ર રે, કરી શરીરને લુવે; પ્રેમાનંદ કહે રે, હરિજન સર્વે જુવે. ૧૦

પદ ૮

રૂડા લાગે રે, નાહીને ઉભા ગેરે: વસ્ત્ર પહેરેલું રે, સાથળ વચ્ચે નીચોવે. ૧
પગ સાથળને રે, લુંહીને સારંગપાણી; કોરા ખેસને રે, પહેરે સારીપેઠ તાણી. ૨
ઓઢી ઉપરણી રે, રેશમી કોરની વહાલે; આવે જમવા રે, ચાખડીએ ચઢી ચાલે. ૩
માથે ઉપરણી રે, ઓઢી બેસે જમવા; કાન ઉઘાડા રે, રાખે મુજને ગમવા. ૪
જમતાં ડાબા રે, પગની પલાંઠી વાળી; તેપર ડાબો રે, કર મેલે વનમાળી. ૫
જમણા પગને રે, રાખી ઉભો સ્યામ; તેપર જમણો રે, કર મેલે સુખધામ. ૬
રૂડી રીતે રે, જમે દેવના દેવ; વારે વારે રે, પાણી પીવાની ટેવ. ૭
જણસ સવાદુ રે, જણાયે જમતાં જમતાં; પાસે હરિજન રે બેઠા હોય મનગમતા ૮
તેને આપી રે, પછી પોતે જમે; જમતાં જીવનરે, હરિજનને મન ગમે. ૯
ફરવે જમતાં રે, પેટ ઉપર હરિ હાથ; ઓડકાર ખાયે રે, પ્રેમાનંદના નાથ.૧૦

પદ ૯

ચળુ કરે રે, મોહન તૃપ્ત થઇને; દાંતને ખોતરે રે, સળી રૂપાની લઇને. ૧
મુખવાસ લઇને રે, ઢોલિયે વિરાજે; પૂજા કરે રે, હરિજન હેતે આજે. ૨
પાંપણ ઉપર રે, આંટા લઈ અલબેલો; ફેંટો બાંધે રે, છોગું મેલી છેલો. ૩
વર્ષા ઋતુને રે, શરદ ઋતુને જાણી; ઘેલા નદીનાં , નિરમળ નીર વખાણી. ૪
સંત હરિજનને રે, સાથે લઈ ઘનશ્યામ; ન્હાવા પધારે રે, ઘેલે પૂરણકામ. ૫
બહુ જળક્રીડા રે, કરતા જળમાં ન્હાઇ; જળમાં તાળી રે, દઇને કીર્તન ગાય, ૬
ન્હાઇને બારે રે, નિસરી વસ્ત્ર પહેરી; ઘોડે બેસી રે, ઘેર આવે રંગલહેરી. ૭
પાવન જશને રે, હરિજન ગાતા આવે, જીવન જોઇને રે, આનંદ ઉર ન સમાવે. ૮
ગઢપુરવાસી રે, જોઇને જગઆધાર; સુફળ કરે છે રે, નેણાં વારમવાર. ૯
આવી બિરાજે રે, ઓસરીએ બહુનામી; ઢોલિયા ઉપર રે, પ્રેમાનંદના સ્વામી. ૧૦

પદ ૧૦ પુરુષોત્તમ

નિજસેવકને રે, સુખ દેવાને કાજ; પોતે પ્રગટયા રે, પુરૂષોત્તમજી મહારાજ. ૧
ફળીયામાંહી રે, સભા કરી વિરાજે; પૂરણશશી રે, ઉડુગણમાં જેમ છાજે. ૨
બ્રહ્મરસ વરસી રે, તૃપ્ત કરે હરિજનને; પોઢે રાત્રે રે, જમી શ્યામ શુદ્ધ અન્નને. ૩
બે આંગળીયો રે, તિલક કર્યાની પેરે: ભાલ વચ્ચે રે, ઉભી રાખી કરે. ૪
સુના સુના રે, માળા માગી લઇને; જમણે હાથે રે, નિત્ય ફેરવે ચિત્ત દઇને. ૫
ભુલ ન પડે રે, કેદી એવું નિયમ; ધર્મકુંવરની રે, સહજ પ્રકૃતિ એમ. ૬
ભર નિદ્રામાં રે પોઢયા હોય મુનિનાથ; કોઇ અજાણે રે, લગાર અડી જાય. ૭
ત્યારે ફડકી રે, જાગે સુંદર શ્યામ; કોણ છે ? પુછે રે, સેવકને સુખધામ. ૮
એવી લીલા રે, હરિની અનંત અપાર; મેં તો ગાઇ રે, કાંઇક મતિ અનુસાર. ૯
જે કોઇ પ્રીતે રે, શીખે સુણે ગાશે; પ્રેમાનંદનો રે, સ્વામી રાજી થાશે. ૧૦

રાગ ગરબી પદ ૧

આવો રમીયેરે વાસુદેવ વનમાળી, આજ અનુપમરે આવી છે દિવાળી. ૧
દીવા કીધારે આંગણીયે બહુ ભાતે, તોરણ બાંધ્યારે ત્રિકમ રમવા ખાતે ૨
જોયા જેવીરે માંડડીઉં શણગારી, શોભા આવીરે દીપમાળની સારી. ૩
ગાયે ગરબીરે રમે મુનીવર રાસે, થેઇ થેઇ થાયેરે નાચે સુર આકાશે. ૪
આનંદ વાધ્યોરે છબી અલૌકિક જોઇને, પ્રેમાનંદનારે નાથ રહ્યું મન મોહીને. ૫

પદ ૨

ગિરિધર આવોરે ગરબે રમીયે વહાલા, હેતે લીજેરે તાળી નંદના લાલા. ૧
આજ સપરમોરે દહાડો રમીયે કોડે, આવો રસિયારે લીજે તાળી જોડે. ૨
હું તો રીઝી રે રાજ તમારે રંગે, આનંદ વાધ્યો રે અલબેલા તમ સંગે. ૩
હળવે હળવે રે ફરીએ આવો ઓરો, છેલા જોવુંરે પાઘડલીના તોરા ૪
આળસ મેલીરે બાંધો કમરે પટકો, પ્રેમાનંદનારે નાથ જોઉં તારો લટકો. ૫

પદ ૩

શી કહું શોભારે શ્યામળીયા તમારી, રાખું ઉરમાંરે ગુણવંતા ગિરધારી. ૧
પાઘલડીનીરે ઉપમા શી કહી દાખું, મોળીડા ઉપરરે ત્રિભુવન વારી નાંખું. ૨
રૂડા લાગેરે જરકસના હરિ જામા, પે'રીને આવોરે આનંદી વર સામા. ૩
કમર કશી છેરે લાલ અનોખી રીતે, મનડું મોહ્યું રે છેલ છબીલા પ્રીતે ૪
હાર બિરાજેરે ઉરપર આનંદકારી, એ છબી ઉપરરે પ્રેમાનંદ બલિહારી. ૫

પદ ૪

સજની ઉભારે આંગણીયે અલબેલો, ગીત મધુરાંરે ગાયે રસીલો છેલો.૧
નટવર વેષેરે શોભે રંગનો ભીનો, લટકે બાંધેરે પટકો છેલ નવીનો. ૨
હાર બીરાજેરે હૈડે સુંદર સારા, જોતાં નેણાંરે ત્રપત ન થાયે મારા. ૩
રસિયે બાંધ્યારે બાંહે સુંદર બાજુ, થોડું હસતારે હેત જણાવે ઝાઝું. ૪
ઉભા મોડેરે આળસડું બહુનામી, સુંદર શોભેરે પ્રેમાનંદનો સ્વામી. ૫

રાગ ગરબી પદ ૧

ઓરા આવો સ્યામ સનેહિ, સુંદર વર જોઉં વહાલા;
જતન કરીને જીવન મારા, જીવમાંહી પ્રોઉં વહાલા. ૧
ચિહ્ન અનુપમ અંગોઅંગના, સુરતે સંભારૂં વહાલા;
નખશિખ નિરખી નૌત્તમ મારા, ઉરમાં ઉતારૂં વહાલા ૨
અરુણ કમળસમ જુગલ ચરણની, શોભા અતિ સારી વહાલા;
ચિંતન કરવા આતુર અતિ, મનવૃત્તિ મારી વહાલા. ૩
પ્રથમ તે ચિંતવન કરું, સુંદર સોળે ચિહ્ન વહાલા;
ઉર્ધ્વરેખા ઓપી રહી, અતિશે નવીન વહાલા. ૪
અંગુઠા આંગળી વચ્ચેથી, નિસરીને આવી વહાલા;
પાનીની બે કોરે જાતાં, ભકતને મન ભાવી વહાલા. ૫
જુગલ ચરણમાં કહું મનોહર, ચિહ્ન તેનાં નામ વહાલા;
શુદ્ધ મને કરી સંભારતાં, નાશ પામે કામ વહાલા. ૬
સ્વસ્તિ અષ્ટકોણ ને ઉર્ધ્વરેખા (સ્વતિ,) જાંબુ જવ વહાલા;
વજ્ર અંકુશ કેતુ ને પદ્મ, જમણે પગે નવ વહાલા. ૭
ત્રિકોણ કલશ ને ગોપદ સુંદર, ધનુષ ને મીન વહાલા;
અર્ધચંદ્ર ને વ્યોમ છે સાત, ડાબે પગે ચિહ્ન વહાલા. ૮
જમણા પગના અંગુઠાના, નખમાંહી ચિહ્ન વહાલા;
તેતો નિરખે જે કોઈ ભકત, પ્રીતિએ પ્રવીણ વહાલા. ૯
એજ અંગુઠાને બા'રે, એક તિલ નૌત્તમ ધારું વહાલા;
પ્રેમાનંદ કહે નિરખું પ્રીતે, પ્રાણ લક્ષ વારું વહાલા. ૧૦

પદ ૨

ચરણકમળની છબી ચિંતવતાં, અલૌકિક રૂડી વહાલા; ૧
સરવે ચિહ્ન સંભારી ધારૂં; અંત સમે મુડી વહાલા.
જમણા પગના અંગુઠા પાસેની આંગળિયે વહાલા;
ડાબે પડખે તિલ એક સુંદર, નિરખી દુઃખડાં લીએ વહાલા. ૨
જમણા પગની નૌત્તમ છેલી, આંગળિની બારે વહાલા;

તીલ એક નખંને પાસે જોતાં, વાલપ વધારે વહાલા. ૩
ડાબા પગની ઉર્ધ્વરેખાની, બી તે કોરે વહાલા;
એ ચિહ્ન પાસે પાસે શ્યામ, ચિતડાને ચોરે વહાલા. ૪
બે પગની આંગળિયો તળાં, મનોહર રાતાં વહાલા;
અંગુઠા આંગળિના નખ, રાતા ચડિયાતા વહાલા. ૫
બે ચરણુના અંગુઠાને, આંગળિયો ઉપર વહાલા;
જોયા જેવા ઝીણા ઝીણા, રોમ અતિ સુંદર વહાલા. ૬
બે અંગુઠા પાસેની બે, આંગળિયે જોઉં વહાલા;
ચાંખડીયોનાં રૂડાં ચિહ્ન, તે પાંપણીયે લ્હોઉં વહાલા. ૭
બે પગની બહારલી ઘુંટી, તે હેઠે કેવા વહાલા;
આસનના ઘસારાનાં ચિહ્ન, જોવા તે જેવાં વહાલા. ૮
જમણા પગની ઘુંટી ઉપર, પાંચ તસુ છે જો વહાલા;
નળીને ઉપર તીલ એક તેમાં, મન મારું રહેજો વહાલા. ૯
મોટું એક ચિહ્ન જમણા પગની, સાથળને બા'રે વહાલા;
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીતે નિરખું, વારે ને વારે વહાલા. ૧૦

પદ ૩

શોભા નિરખી નેણાં મારાં, ત્રપત ન થાયે વહાલા;
મનડું મગન થયું છે હેડે, હરખ ન માયે વહાલા. ૧
ડાબા પગની ઘુંટી ઉપર, પાંચ તસુ કહીએ વહાલા;
નળી ઉપર મોટા તીલ, મનમાં ધારી લઇએ વહાલા. ૨
તેને પાસે નાનો તીલ છે, તેમાં ચિત્ત ચોટ્યું વહાલા;
એ પગના ઘુંટણુની બા'રે, એક ચિહ્ન છે મોટું વહાલા. ૩
શ્યામકટિ રૂપાળી જોઇને, કંદર્પ લાજે વહાલા;
શિતળ ઉદરમાંહી ત્રિવળી, સુંદર બિરાજે વહાલા. ૪
ઉંડી ગોળ અનુપમ નાભી, તેની બે કોરે વહાલા;
બે તીલ છે બહુ રૂપાળા, તે ગમીયા મન મોરે વહાલા. ૫

નાભીથી પણ બે તસુ ઉપર, ત્રણ તીલને ધારૂં વહાલા;
બે તીલ ઉપર એક એક છે, એક વચ્ચે સંભારૂં વહાલા. ૬
વચલા તીલથી બે તસુ ઉંચો, એક તીલ નિરખીને વહાલા;
જમણી કુખમાં બે તીલ મોટા, જોઉં હરખીને વહાલા. ૭
ડાબે પડખે કુખથી ઉપર, મોટા તિલ ચારે વહાલા;
તેની પાસે બીજા નાના, ચાર તીલ એક હારે વહાલા. ૮
રોમતણું રુપાળું શ્રીવત્સ, ચિહ્ન એક ઉરમાંહી વહાલા;
ત્રિનગુણ હાર હિયામાં શોભે, સુંદર સુખદાયી વહાલા. ૯
છાતી વચ્ચે એક ચિહ્ન, અર્ધ ચંદ્ર આકારે વહાલા;
પાંચ તસુ પ્હોળું જોઇ, પ્રેમાનંદ પ્રાણ વારે વહાલા. ૧૦

પદ ૪

એ ચિહ્ન વચ્ચે રૂડા લગાર, ડાબી તે કોરે વહાલા;
સુંદર એક તીલ મોટો, મારા ચિતડાને ચોરે વહાલા. ૧
એ તીલથી છે ડાબી કોરે, બે તસુ છેટે વહાલા;
એક તિલને જોતાં સરવે, ભવદુઃખને મેટે વહાલા. ૨
બે તીલથી બે તસુ છેટે, ડાબી કોર માંહી વહાલા.
સ્તન ઉપર એક તીલ તેમાં, ચિત્ત ચોંટયું જોઈ વહાલા. ૩
બે સ્તનથી ઉપર છે, બે છાપતણાં ચિહ્ન વહાલા;
એ છબી જોવા સારૂં મારૂં, મન છે આધીન વહાલા. ૪
કરિના બે કર સરખી ભુજા, તે દીર્ઘ ઉદાર વહાલા;
સંભારતાં તરત તે, ઉતારે ભવપાર વહાલા. ૫
જમણી ભુજાને પાસે છે, માંહે ઉભી તે હારે વહાલા;
જોયા જેવા સુંદર મોટા, તીલ રૂડા ચારે વહાલા. ૬
જમણી ભુજાના મૂળથકી છે, ત્રણ તસુ હેઠે વહાલા;
એક છાપનું ચિહ્ન જોતાં, જનમ મરણ મેટે વહાલા. ૭
તે છાપનું ચિહ્ન રૂડું, તેને પડખે બાંગ્રે વહાલા;

નાના તીલ છે ચાર તેને, જોઉં વારે વારે વહાલા. ૭
કુણિયે છે શ્યામ બેઉ કર, કઠણ્ છે મુંચા વહાલા;
બે તીલ છે બહુ રુડા, જમણા પુંચાથી ઉંચા વહાલા. ૯
જમણા હાથની છેલ્લી આંગળિ, તે ઉપર સારો વહાલા;
પ્રેમાનંદ કહે મોટા તીલ એક, લાગે અતિ પ્યારો વહાલા. ૧૦

પદ ૫

કૃપાળા છો રાજીવલોચન, ધર્મતણા કુમારે વહાલા;
શોભાની છો સીમા મારા, નેણુતણા શણગાર વહાલા. ૧
ડાબી ભુજાના મૂળથી હેઠે, ત્રણ તસું છે જો વહાલા;
છાપતણા એક ચિહ્નમાંહ્ય, નિત્ય મન મારૂં રહેજો વહાલા. ૨
ડાબી કુણીથી હેઠા નૌતમ, ઉપરલે ભાગે વહાલા;
તીલ એક જોતાં મારા મનને, રુડો બહુ લાગે વહાલા. ૩
ડાબા હાથના અંગુઠા પાસેની, આંગળિયે વહાલા;
નખને પાસે નાનો તીલ, મનમાં ધારી લીયે વહાલા. ૪
એ આંગળી ને વચલી આંગળી, એ બેઉને મધ્યે વહાલા;
એક તીલ છે અતિ નૌતમ, જોયા જેવો સંધે વહાલા. ૫
ડાબા હાથના પોંચા ઉપર, સુંદર એક તીલ છે વહાલા;
એ માંહી તે મનડું મારૂં, વળગું વિશેકે વહાલા. ૬
બે હાથના નખ નૌતમ, છે રાતા ચડિયાતા વહાલા;
અગ્ર ભાગે તિક્ષણ છે, અતિ રૂડા દેખાતા વહાલા. ૭
બે હાથની હથેલી છે, રાતી સુખધામ વહાલા;
હથેલીમાં રેખા થોડી, થોડી છે જો શ્યામ વહાલા. ૮
બે હથેલીના મૂળ ઉપર, આઠ તસુ જોતાં વહાલા;
છાપતણાં બે ચિહ્નો અનુપમ, ચિત્તમાં પરોતાં વહાલા. ૯
કંઠ વચ્ચે તીલ એક અનુપમ, જોતાં દુઃખ જાયે વહાલા;
તેની પાસે નાનો તીલ એક, પ્રેમાનંદ ગાયે વહાલા. ૧૦

પદ ૬

રૂપ તમારૂં રસિયાજી, નિરખતાં સુખદાયી વહાલા;
ચિહ્નતણો નહિ પાર વધારે, વાલપ ઉરમાંહી વહાલા. ૧
ડાબા ખભાથી હેઠો, વાંસામાં છે મરમાળો વહાલા;
રોમ સહિત મોટો તીલ રૂડો, જોતાં રૂપાળો વહાલા. ૨.
એ તીલથી હેઠો વાંસામાં, એક તીલ છે બીજો વહાલા;
તેને હેઠે જોયા જેવો, એક તીલ છે ત્રીજો વહાલા. ૩
કરોડાની જમણી કોરે, ડોક થકી હેઠે વહાલા;
સુંદર એક તીલ જોયા જેવો, બે તસુ છેટે વહાલા. ૪
જમણી ખરપડી ઉપર નૌતમ, એક તીલ છે નાનો વહાલા;
પ્રીત કરીને રાખું મારા, મનમાંહી છાનો વહાલા. ૫
કરોડાની જમણી કોરે, વાંસામાં સારા વહાલા;
ચાર તીલ છે જોયા જેવા, લાગે બહુ પ્યારા વહાલા. ૬
ડાઢીથી હેઠો એક તીલ છે, અતિશે અનૂપ વહાલા;
ડાઢી ઉપર કેશની રેખા, સુંદર સુખરુપ વહાલા. ૭
મધુર અધરપર શોભે રૂડી, રોમતણી રેખું વહાલા;
હસતું કમળ સરીખું મુખ, ઓરા આવો દેખું વહાલા. ૮
મુખમાંહે જમણી કોરની, હેઠલી જે ડાઢ વહાલા;
તેમાં સ્યામ સુભગ ચિહ્ન એક, જોઉં રાખી ચાડ વહાલા ૯
શ્યામ ચિહ્ન છે જોવા જેવું, જીભમાં સુખકારી વહાલા;
સુંદર વદન કમળપર જાયે, પ્રેમાનંદ વારી વહાલા. ૧૦

પદ ૭

હરિજનના જીવન છો મોહન, ભક્તચિન્તામણિ વહાલા;
શી કહું શોભા સુંદર વરજી, અંગોઅંગતણી વહાલા. ૧.
જમણી કોરે કપોળમાં, નાસીકા પાસે વહાલા;
એક મોટા તીલ જોતાં સરવે, દુઃખ મારાં નાશે વહાલા. ૨

એ તીલને પાસે એક નાનો, તીલ તેને જોઇએ વહાલા;
નેત્રતણા ખુણાથી હેઠો, તેમાં ચિત્ત પ્રોઇએ વહાલા. ૩
બે નેત્રની પાંપણ ઉપર, ભ્રકુટીને થડે વહાલા;
તેને હેઠે ઉપર ઝીણી, કરચલીયો પડે વહાલા. ૪
નાસીકા ઉપર છે ઝીણા, ચિહ્ન તે અભિરામ વહાલા;
ડાબા કાનમાં શ્યામ બિન્દુ તે, છબી તણું ધામ વહાલા. ૫
અમળ કમળદળ સમ આંખડી, રૂડી રૂપાળી વહાલા;
કંદર્પની કમાન સરખી, ભ્રકુટી મેં ભાળી વહાલા. ૬
ચડીયાતા વિશાળ ભાલમાં, રસાળી તે શોભે વહાલા;
તિલક આકારે ઉભી રેખા, એ જોઇ ચિત્ત લોભે વહાલા. ૭
ભાલમાંહી મનોહર જોતાં, જમણી તે કોરે વહાલા;
કેશથી હેઠું એક અનુપમ, ચિહ્ન તે ચિત્ત ચોરે વહાલા. ૮
કેશર કેરી આડ મનોહર, ભાલ વચ્ચે કીધી વહાલા;
કુમકુમને ચાંદલીયે મારી, બુદ્ધિ હરી લીધી વહાલા. ૯
તાળવા ઉપર એક રૂપાળો, મોટો તિલ જોઈ વહાલા.
પ્રેમાનંદ કહે મારૂં મન ત્યાં, રહ્યું જાઈ મોહી વહાલા. ૧૦

પાદ ૮

શોભાના શણગાર હરી મારા, હૈડાના છો હાર વહાલા;
ધર્મતણા કુમાર મારા, પ્રાણ તણા આધાર વહાલા. ૧
અતિશે રૂપાળા સુંદર, શિખાના છે કેશ વહાલા;
છબીપર બલહારી જાયે, શારદ ને શેષ વહાલા. ૨
શિખાને સમીપે રૂડો, એક તીલ છે આગે વહાલા;
એ છબી નિરખતાં મારાં, સરવે દુઃખ ભાગે વહાલા. ૩
શિખાને પછવાડે જમણી, કોરે તે કહીએ વહાલા;
ત્રણ તીલ છે અતિ રૂડા, સામું જોઇને રહીએ વહાલા. ૪
નખશિખ નિરખી સુંદર સરવે, ચિહ્ન મેં ગાયાં વહાલા;
ચિંતવન કરી નિત્યે મારા, ચિત્તમાં ડેરાયાં વહાલા. ૫

બાવન છે સરવે ચિહ્ન, ત્રેસઠ તીલ છે જો વહાલા;
રૂપ શીલ ને ગુણે સોતા, અંતરમાં રહેજો વહાલા. ૬
એ વીના ઝીણા તીલ ચિહ્ન છે, અંગમાં અપાર વહાલા.
ગાયા મેં તો જોઇ મારી, બુદ્ધને અનુસાર વહાલા. ૭
આવી રીતે મૂરતિને જે, અંતરમાં ધારે વહાલા;
પ્રીત કરીને ચિહ્ન અનુપમ, સરવે સંભારે વહાલા. ૮
તેના ઉરમાં આવી તમે, નાથ કરો વાસ વહાલા;
કામ ક્રોધ ને કાળ માયા, તે સહુ પામે નાશ વહાલા. ૯
એ પદ જે કોઇ શીખે સુણે, પ્રીત કરીને ગાશે વહાલા;
પ્રેમાનંદ કહે તે પર સ્વામી, બહુ રાજી થાશે વહાલા. ૧૦

ગરબી પદ ૧

વંદુ સહજાનંદ રસરૂપ અનુપમ સારને રે લોલ;
જેને ભજતાં છુટે ફંદ કરે ભવ પારને રે લોલ. ૧
સમરૂં પ્રગટ રૂપ સુખ ધામ અનુપમ નામને રે લોલ;
જેને ભજ બ્રહ્માદિક દેવ ભજે તજી કામને રે લોલ. ૨
જે હરિ અક્ષરબ્રહ્મ આધાર પાર કોઇ નવ લહે રે લોલ;
જેને શેષ સહસ્રમુખ ગાય નિગમ નેતિ કહે રે લોલ. ૩
વર્ણવું સુંદર રૂપ અનુપમ જુગલ ચરણે નમી રે લોલ;
નખશિખ પ્રેમ સખીના નાથ રહો ઉરમાં રમી રે લોલ. ૪

પદ ૨

આવો મારા મોહન મીઠડા લાલ કે જોઉં તારી મૂરતી રે લોલ;
જતન કરી રાખું રસિયારાજ વિસારૂં નહિ ઉરથી રે લોલ, ૧
મન મારૂં મોહ્યું મોહન લાલ પાઘડલીની ભાતમાં રે લોલ;
આવો ઓરા છોગલાં ખોસું છેલ ખાંતિલા જોઉ ખાંતમાં રે લોલ. ૨
વહાલા તારૂં ઝળકે સુંદર ભાલ તિલક રૂડાં કર્યાં રે લોલ;
વહાલા તારા વામ કરણમાં તીલ તેણે મનડાં હર્યાં રે લોલ. ૩

વહાલા તારી ભ્રકુટિને બાણે શ્યામ કાળજા મારાં કોરિયાં રે લોલ;
નેણે તારે પ્રેમસખીના નાથ કે ચિત્ત મારાં ચોરિયાં રે લોલ. ૪

પદ ૩

વહાલા મને વશ કીધી વ્રજરાજ વાલમ તારા વહાલમાં રે લોલ.
મન મારૂં તલફે જોવા કાજ ટીબકડી છે ગાલમાં રે લોલ. ૧
વહાલા તારી નાસિકા નમણી નાથ અધરબિંબ લાલ છે રે લોલ;
છેલા મારા પ્રાણ કરૂં કુરબાન, જોયા જેવી ચાલ છે રે લોલ. ૨
વહાલા તારા દંત દાડમના બીજ ચતુરાઈ ચાવતા રે લોલ;
વહાલા મારા પ્રાણ હરો છો નાથ મીઠું મીઠું ગાવતા રે લોલ. ૩
વહાલા તારે હસવે હરાણું ચિત્ત બીજું હવે નવ ગમે રે લોલ.
મન મારૂં પ્રેમ સખીના નાથ કે તમ કેડે ભમે રે લોલ. ૪

પદ ૪

રસિયા જોઈ રૂપાળી કોટ રૂડી રેખાવળી રે લોલ;
વહાલા મારૂં મનડું મળવા ચ્હાય કે જાય ચિતડું ચળી રે લોલ. ૧
વહાલા તારી જમણી ભુજાને પાસ રૂડા તીલ ચાર છે રે લોલ;
વહાલા તારા કંઠ વચે તીલ એક અનુપમ સાર છે રે લોલ. ૨
વહાલા તારા ઉરમાં વિનગુણ હાર જોઈ નેણાં ઠરે રે લોલ;
વહાલા તેતો જાણે પ્રેમી જન જોઈ નિત્ય ધ્યાન ધરે રે લોલ. ૩
રસિયા જોઈ તમારૂં રૂપ રસીક જન ઘેલડા રે લોલ;
આવો વહાલા પ્રેમસખીના નાથ સુંદર વર છેલડા રે લોલ. ૪

પદ ૫

વહાલા તારી ભુજા જુગલ જગદીશ જોઈને જાઉં વારણે રે લોલ;
કરનાં લટકાં કરતા લાલ આવોને મારે બારણે રે લોલ. ૧
વહાલા તારી આંગળીયોની રેખા નખ મણિ જોઈને રે લોલ;
વહાલા મારા ચિત્તમાં રાખું ચોરી કહું નહિ કોઈને રે લોલ. ૨
વહાલા તારા ઉરમાં અનુપમ છાપ જોવાને જીવ આકળો રે લોલ;
વહાલા મારા હૈડે હરખ ન માય જાણું જે હમણાં મળો રે લોલ. ૩

વહાલા તારૂં ઉદર અતિ રસરૂપ શીતળ સદા નાથજી રે લોલ;
આવો ઓરા પ્રેમીસખીના પ્રાણ મળું ભરી બાથજી રે લોલ. ૪

પ્રેમસખી

પદ ૬

વહાલા તારી મૂરતિ અતિ રસરૂપ રસિક જોઇને જીવે રે લોલ;
વહાલા એ રસના ચાખણહાર છાશ તે નવ પીવે રે લોલ. ૧
વહાલા મારે સુખ સંપત તમે શ્યામ મોહન મન ભાવતા રે લોલ;
આવો મારે મંદિર જીવન પ્રાણ હસીને બોલાવતા રે લોલ. ૨
વહાલા તારૂં રુપ અનુપમ ગૌર મૂરતિ મનમાં ગમે રે લોલ;
વહાલા તારૂં જોબન જોવા કાજ કે ચિત્ત ચરણે નમે રે લોલ. ૩
આવો મારા રસિયા રાજીવનેણ મરમ કરી બોલતા રે લોલ;
આવો વહાલા પ્રેમસખીના સેણ મંદિર મારે ડોલતા રે લોલ. ૪

પદ ૭

વહાલા તારૂં રૂપ અનુપમ નાથ ઉદર શોભા ઘણી રે લોલ;
ત્રિવળી જોવું સુંદર છેલ આવોને ઓરા અમ ભણી રે લોલ. ૧
વહાલા તારી નાભિ નૌત્તમ રૂપ ઉંડી અતિ ગોળ છે રે લોલ;
કટિલંક જોઇને જાદવરાય કે મન રંગ ચોળ છે રે લોલ. ૨
વહાલા તારી જંઘા જુગલની શોભા મનમાં જોઇ રહું રે લોલ;
વહાલા નિત્ય નિરખું પીંડી ને પાની કોઇને નવ કહું રે લોલ. ૩
વહાલા તારા ચરણકમળનું ધ્યાન ધરૂં અતિ હેતમાં રે લોલ;
આવો વહાલા પ્રેમસખીના નાથ રાખું મારા ચિત્તમાં રે લોલ. ૪

પદ ૮

વહાલા તારા જુગલ ચરણ રસરૂપ વખાણું વહાલમાં રે લોલ;
વહાલ અતિ કોમળ અરૂણ રસાળ ચોરે ચિત્ત ચાલમાં રે લોલ. ૧
વહાલા તારે જમણે અંગુઠે તીલ કે નખમાં ચિહ્ન છે રે લોલ;
વહાલા છેલી આંગળીએ તીલ એક જોવાને મન દીન છે રે લોલ. ૨
વહાલા તારા નખની અરૂણતા જોઇને શશિકળા ક્ષીણ છે રે લોલ;

વહાલા રસચોર ચકોર જે ભક્ત જોવાને પરવીણ છે રે લોલ. ૩
વહાલા તારી ઊર્ધ્વરેખામાં ચિત્ત રહો કરી વાસને રે લોલ;
માગે પ્રેમસખી કર જોડ દેજો દાન દાસને રે લોલ. ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

આજ મારે ઓરડે રે, આવ્યા અવિનાશી અલબેલ;
બાઇ મેં બોલાવીયા રે, સુંદર છોગાંવાળો છેલ. ૧
નીરખ્યા નેણાં ભરી રે, નટવર સુંદર શ્રીઘનસ્યામ;
શોભા શી કહું રે, નીરખી લાજે કોટિક કામ. ૨
ગુંથી ગુલાબના રે, કંઠે આરોપ્યા મેં હાર;
લઇને વારણાં રે, ચરણે લાગી વારંવાર. ૩
આપ્યો મેં તો આદરે રે, બેસવા ચાકળીયો કરી પ્યાર;
પૂછ્યા પ્રીતશું રે, બાઇ મેં સર્વે સમાચાર. ૪
કહોને હરી ક્યાં હતા રે, ક્યાં થકી આવ્યા ધર્મકુમાર;
સુંદર શોભતા રે, અંગે સજ્યા છે શણગાર. ૫
પહેરી પ્રીતશું રે, સુરંગી સુંથણલી સુખદેણ;
ઝાડી હીરની રે, જોતાં તૃપ્ત ન થાય નેણ. ૬
ઉપર ઓઢીયો રે, ગુદો રેંટો જોવા લાગ;
સજની તે સમે રે, ધન્ય ધન્ય નીરખ્યા તેનાં ભાગ્ય. ૭
મસ્તક ઉપરે રે, બાંધ્યું મોળીડું અમૂલ્ય;
કોટીક રવિ શશી રે, તે તો નાવે તેને તુલ્ય.
રેશમી દોરનો રે, કરમાં સ્હાયો છે રૂમાલ;
પ્રેમાનંદ તોરે, એ છબી નીરખી થયો નિહાલ. ૯

પદ ૨

સજની સાંભળો રે, શોભા વર્ણવું તેની તેહ;
મૂર્તિ સંભારતાં રે, મુજને ઉપજયો અતિ સનેહ. ૧

પહેર્યા તે સમે રે, હરીએ અંગે અલંકાર;
જેવા મેં નીરખ્યા રે, તેવા વર્ણવું કરીને પ્યાર. ૨
બરાસ કપૂરના રે, પહેર્યા હૈડે સુંદર હાર;
તોરા પાઘમાં રે, તે પર મધુકર કરે ગુંજાર, ૩
બાજુ બેરખા રે, બાંહે કપૂરના શોભીત;
કડાં કપૂરનાં રે, જોતાં ચોરે સહુનાં ચિત. ૪
સરવે અંગમાં રે, છંટે અત્તરની બહુ ફોર;
ચોરે ચિત્તને રે, હસતા કમળનયનની કોર. ૫
હસતા હેતમાં રે, સૌને દેતા સુખ આનંદ;
રસરુપ મૂર્તિ રે, શ્રીહરિ કેવળ કરુણાકંદ. ૬
અદ્‌ભુત ઉપમા રે, કહેતાં શેષ ન પામે પાર;
ધરીને મૂરતિ રે, જાણે આવ્યો રસ શૃંગાર ૭
વાલપ વેણમાં રે, નેણાં કરુણામાં ભરપુર;
અંગો અંગમાં રે, જાણીયે ઉગીયા અગણિત સૂર. ૮
કરતાં વાતડી રે, બોલી અમૃતસરખાં વેણ;
પ્રેમાનંદનાં રે, જોતાં તૃપ્ત ન થાયે નેણ. ૯

પદ ૩

બોલ્યા શ્રીહરિ રે, સાંભળો નરનારી હરિજન;
મારે એક વારતા રે, સૌને સંભળાવાનું છે મન. ૧
મારી મૂરતી રે, મારા લોક ભોગ ને મુક્ત;
સર્વે દિવ્ય છે રે, ત્યાં તો જોયાની છે જુક્ત, ૨
મારું ધામ છે રે, અક્ષર અમૃત જેનું નામ;
સર્વે સાત્રથી રે શક્તિ ગુણે કરી અભિરામ. ૩
અતિ તેજોમય રે રવિ શશી કોટીક વારણે જાય;
શીતળ શાંત છે રે, તેજની ઉપમા નવ દેવાય. ૪
તેમાં હું રહું રે, દ્વિભુજ દિવ્ય સદા સાકાર;
દુર્લભ દેવને રે, મારો કોઇ ન પામે પાર. ૫

જીવ ઇશ્વરતણો રે માયા કાળ પુરૂષ પ્રધાન;
સૌને વશ કરૂં રે, સૌનો પ્રેરક હું ભગવાન. ૬
અગણિત વિશ્વની રે, ઉત્પત્તિ પાલન પ્રલય થાય;
મારી મરજી વિના રે, કોઇથી તરણું નવ તોડાય. ૭
એમ મને જાણજો રે, મારા આશ્રિત સૌ નરનારી;
મેં તમ આગળે રે, વાર્તા સત્ય કહી છે મારી. ૮
હું તો તમ કારણ રે, આવ્યો ધામથકી ધરી દેહ;
પ્રેમાનંદનો રે, વ્હાલો વર્ષ્યા અમૃતમેહ. ૯

પદ ૪

વળી સૌ સાંભળો રે, મારી વાર્તા પરમ અનુપ;
પરમ સિદ્ધાંત છે રે, સૌને હિતકારી સુખરૂપ. ૧
સૌ હરિભક્તને રે, જાવું હોયે મારે ધામ;
તો મને સેવજ્યો રે, તમે શુદ્ધ ભાવે થઇ નિષ્કામ. ૨
સૌ હરિભક્તને રે, રહેવું હોય મારે પાસ
તો તમે મેલજો રે, મિથ્યા પંચ વિષયની આશ. ૩
મુજ વિના જાણજો રે બીજા માયિક સૌ આકાર;
પ્રીતિ તોડજો રે. જુઠા જાણી કુટુંબ પરિવાર. ૪
સા તમે પાળજો રે, સર્વે દઢ કરી મારાં નિમ;
તમ પર રીઝશે રે, ધર્મ ને ભક્તિ કરશે ક્ષેમ. ૫
સંત હરિભક્તને રે, દીધો શિક્ષાનો ઉપદેશ;
લટકાં હાથનાં રે, કરતાં શોભે નટવર વેશ. ૬
નિજજન ઉપરે રે, અમૃત વર્ષ્યા આનંદકંદ;
જેમ સૌ ઔષધી રે, પ્રીતે પોખે પૂરણચંદ્ર. ૭
શોભે સંતમાં રે, જેમ કાંઇ ઉડુગણમેં ઉડુરાજ;
ઇશ્વર ઉદય થય રે, કળીમાં કરવા જનનાં કાજ. ૮
એ પદ શીખશે રે, ગાશે સાંભળશે કરી પ્યાર;
પ્રેમાનંદનો રે, સ્વામી લેશે તેની સાર. ૯

રાગ ગરબી. પદ ૧

પ્રગટ હરિ મુજને મળ્યા રે લોલ,
કાંઈ કહ્યામાં નાવે વાત, મારી બેની. પ્રગટ૦ ટેક
આજ દીનબંધુ અઢળક ઢળ્યા રે લોલ,
પોતે પુરૂષોત્તમ સાક્ષાત, મારી બેની. પ્રગટ૦
એતો પ્રકૃતિ પુરૂષથી પર છે રે લોલ,
એતો અક્ષર તણા આધાર; મારી બેની. પ્રગટ૦
એતો રાધા રમાના વર છે રે લોલ,
એનો નિગમ ન પામે પાર, મારી બેની. પ્રગટ૦ ૨
એતો રાજાધિરાજપણે રાજતા રે લોલ,
એતો ત્રિભુવન પતિ ભગવાન, મારી બેની. પ્રગટ૦
એતો સુરનર મુનિ શિર છાજતા રે લોલ,
મનમોહન રૂપનિધાન, મારી બેની. પ્રગટ૦ ૩
મહામુક્ત પુજે જેની પાદુકા રે લોલ,
એવા પરમપુરૂષ મહારાજ, મારી બેની. પ્રગટ૦
જેને ઘડીયે ન મેલે રમા રાધિકા રે લોલ,
એવા દુર્લભ સુલભ થયા આજ, મારી બેની. પ્રગટ૦ ૪
નરવિગ્રહ ધર્યો કરૂણા કરી રે લોલ,
લીધો દ્વિજકુળે અવતાર, મારી બેની, પ્રગટ૦
પ્રેમાનંદનો સ્વામી આજ શ્રી હરિ રે લોલ,
મુક્તિ આપી કરે ભવપાર, મારી બેની પ્રગટ૦ ૫

પદ ૨

પ્રભુ પ્રગટ થયા છે આ સમે રે લોલ,
શ્રીકૃષ્ણ કમળદળ નેણ, અવિનાશી. પ્રગટ૦ ટેક
જેને સુરપતિ નરપતિ સહુ નમે રે લોલ,
એવા ધર્મકુંવર સુખદેણ, અવિનાશી. પ્રગટ૦ ૧

જે ગોકુળનો નંદ લાડીલોરે લોલ,
તેજ ભક્તિધર્મસુત શ્યામ, અવિનાશી. પ્રગટ૦
તેણે મુક્તિનો દ્વાર ઉઘાડીયોરે લોલ,
નરનારીને દેવા નિજધામ, અવિનાશી. પ્રગટ૦ ૨
શુદ્ધ ધર્મ ધરાપર થાપવારે લોલ,
ઉખાડવા અધર્મનાં મુળ, અવિનાશી પ્રગટ૦
નિજજનને અખંડ સુખ આપવારે લોલ,
પાવન કરવા ભક્તિ ધર્મ કુળ, અવિનાશી. પ્રગટ૦
આજ મોક્ષ આપવાને આવીયારે લોલ.
બ્રહ્મમહોલવાસી હરિરાય, અવિનાશી. પ્રગટ૦
મોટા મુક્ત મુનિ સાથે લાવિયારે લોલ,
જેના દર્શન કરી પાપ જાય, અવિનાશી. પ્રગટ૦ ૪
મોક્ષપતિ કુંવર ભક્તિધર્મનારે લોલ,
હરિકૃષ્ણ નારાયણ નામ, અવિનાશી. પ્રગટ૦
વહાલો તરત કાપે છે બંધ કર્મનારે લોલ,
પ્રેમાનંદનો સ્વામી ઘનસ્યામ, અવિનાશી. પ્રગટ૦ ૫

પદ ૩

જેને જોઇએ તે આવો મોક્ષ માગવારે લોલ,
આજ ધર્મવંશીને દ્વાર, નરનારી. જો૦ ટેક.
આવો પ્રગટ પ્રભુને પગે લાગવાને લોલ,
વહાલો તરત ઉતારે ભવપાર, નરનારી. જો૦ ૧
જન્મમૃત્યુના ભય થકી છુટવારે લોલ,
શરણે આવો મુમુક્ષુ જન, નરનારી. જો૦
શીદ જાઓ છો બીજે શિર કૂટવારે લોલ,
થાતો તરત થાશો પાવન, નરનારી. જો૦ ૨
ભુંડા શીદ ભટકો છો મત પંથમાંરે લોલ,
આવો સત્સંગ મેલીને મોક્ષરૂપ, નરનારી. જો૦

આણો પ્રેમ પ્રતીત સાચા સંતમાંરે લોલ,
થાશે મોક્ષ અતિશે અનુપ, નરનારી. જો૦ ૩
જુવો આંખ ઉઘાડીને વિવેકનીરે લોલ,
શીદ કરો છો ગોળ ખોળ એકપાડ, નરનારી. જો૦
લીધી લાજ બીજા ગુરુ ભેખનીરે લોલ,
કામ ક્રોધે લગાડી છે રાડ, નરનારી. જો૦ ૪
એવા અજ્ઞાની ગુરુના વિશ્વાસથીરે લોલ,
જાશો નરકે વગાડતા ઢોલ, નરનારી. જો૦
વહાલો તરત છોડાવે કાળપાશથીરે લોલ,
પ્રેમાનંદ કહે આપે છે હરિ કોલ, નરનારી. જો૦ ૫

પદ ૪

જાઉં ધર્મકુંવરને વારણે રે લોલ,
ભવ બુડતાં ઝાલી મારી બાંહ્ય, અલબેલે. ધર્મ૦ ટેક.
બાંહ્ય ઝાલી તાણી લીધી બારણે રે લોલ,
નહિ તો વહીને જાતી કયાંની કયાંય, અલબેલે. ધર્મ૦ ૧
વહાલે ઘોર કળીમેં કરુણા કરી રે લોલ,
લીધો ધર્મગૃહે અવતાર, અલબેલે. ધર્મ૦
પોતે અક્ષરપતિ આવ્યા હરિ રે લોલ,
કરવા અધમતણો ઓધાર, અલબેલે. ધર્મ૦ ૨
વહાલે પ્રગટ પ્રતાપ જણાવીઓ રે લોલ,
મેટયા લખ્યા વિધાતાના લેખ, અલબેલે. ધર્મ૦
જીવ જમના તે હાથથી છોડાવીયા રે લોલ,
મારી કરમની રેખપર મેખ, અલબેલે. ધર્મ૦ ૩
ચાર વર્ણ ને આશ્રમ ચારનારે લોલ,
થાપ્યા અચળ ધરાપર ધર્મ, અલબેલે. ધર્મ૦
મદ્ય માંસ ચોરી ફેલ જારનારે લોલ,
નરનારીનાં મેલાવ્યાં કર્મ, અલબેલે. ધર્મ૦ ૪

કીધાં શુદ્ધ અંતર નરનારીનાં રે લોલ,
ધર્મ ભક્તિ પ્રવરાવ્યા માણ, અલબેલે. ધર્મ૦
એવાં દિવ્ય ચરિત્ર ગિરિધારીનાં રે લોલ,
પ્રેમાનંદ જોઇને વારી જાય, અલબેલે. ધર્મ૦ ૫

રાગ ગરબી. પદ ૧

ધર્મકુંવર ઘનશ્યામજી, મારા પ્રાણતણા આધાર; જોઇને જીવું છું૦ ટેક
તન મન ધન તમ ઉપરે, લઇ વારૂં વાર હજાર. જોઇને જીવું છું. ૧
સુંદર મૂર્તિ મોહિની, મારા મનમાં ખુંતી રાજ; જોઇને જીવું છું.
તમ વિના મને કહાનજી, બીજું કાંઇ નવ સુઝે કાજ. જોઇને જીવું છું ૨
પાંપણપર આંટો દઇ તમે, બાંધી પાઘ અનુપ; જોઇને જીવું છું.
કોટિક કંદર્પ વારણે, લઇ વારૂં એવું રૂપ. જોઇને જીવું છું. ૩
ભાલ તિલક શોભે ઘણું, જાણે ભ્રકુટી કામ કબાણ; જોઇને જીવું છું.
કમળનયન કટાક્ષમાં, મારા તાણી લ્યોછો પ્રાણ. જોઇને જીવું છું. ૪
મધુરૂં હસવું જોઇને. મને વાધે પ્રેમ અપાર; જોઇને જીવું છુ.
ત્રિભુવનમાં એવી કોણ છે, જે વશ નવ થાયે નાર. જોઇને જીવું છું. ૫
વામ કરણમાં શ્યામ છે, તિલ નિરખ્યા જેવો નીત; જોઇને જીવું છુ.
તિલ જોઈ જમણા ગાલમાં, વાધે પ્રેમાનંદને પ્રીત. જોઇને જીવું છું. ૬

પદ ૨

શી કહું શોભા અંગની, જોઇ લોચનીયાં લોભાય; ચિતડું ચોરે છે. ટેક
નિરખી નાસા કીરને, મારા ભવના પાતક જાય. ચિતડું ચોરે છે. ૧
અધર પ્રવાળાંની ઉપમા, જાણે કુંદકળીસમ દાંત; ચિતડું ચોરે છે.
ચિબુકતણી શોભા ઘણી, કંબુકંઠ જોયાની ખાંત. ચિતડું ચોરે છે. ૨
વક્ષઃસ્થળ વહાલું ઘણું, મને મળવા વાધે પ્રીત; ચિતડું ચોરે છે.
આજાન બાહુ ઉર ધરી, આવો મળીયે મોહન મીત. ચિતડું ચોરે છે. ૩
ઉદરમાંહી ત્રિવળી પડે, ઉંડી નાભી નૌત્તમ જોઇ; ચિતડું ચોરે છે.

શ્યામ કટી સોયામણી, ઉરમાંહી રહ્યું મન મોઇ. ચિતડું ચોરે છે. ૪
જાનુ જુગલ છબી જોઇને, મારો સફળ થયો અવતાર; ચિતડું ચોરે છે.
પિંડી પાની નિરખતાં, મારો દૂર થયો સંસાર. ચિતડું ચોરે છે. ૫
સોળે ચિહ્ને જુક્ત છે, એ જુગલ ચરણની જોડ; ચિતડું ચોરે છે.
અખંડ રહો આવી ઉરમાં, પુરો પ્રેમાનંદના કોડ. ચિતડું ચોરે છે. ૬

પદ ૩

નવલ સનેહિ નાથજી, રૂપાળા રાજીવનેણ; વહાલા લાગો છો. ટે
હસતાં હસતાં હેતમાં, બોલો છો મીઠાં વેણ. વહાલા લાગો છો. ૧
આંખડલી અમૃતે ભરી, કાંઈ કરૂણા કહી નવ જાય; વહાલા લાગો છો.
ચિત્ત ચોરાણું ચાલમાં, મરકલડે મન લોભાય. વહાલા લાગો છો. ૨
આતુરતા નથી અંગમાં, દીસે છે શીલ સ્વભાવ; વહાલા લાગો છો.
પ્રેમતણો પ્રવાહ વહે, નેણાંમાં નટવર નાવ. વહાલા લાગો છો. ૩
ભૂધર ભાવિક ભાવના, નથી અરથા અરથી શ્યામ; વહાલા લાગો છો.
પરમારથને કારણે, પધાર્યા પૂરણકામ. વહાલા લાગો છો. ૪
દીન ઉપર દયા કરી, તમે દુર્લભ દર્શન દેવ; વહાલા લાગો છો.
કલ્પતરૂ છો કહાનજી, જાણે મોટા મુનિવર ભેવ. વહાલા લાગો છો. ૫
કરૂણાનિધિ કરૂણા કરીને, છોગાળા રંગછેલ; વહાલા લાગો છો.
પ્રેમાનંદ કહે અખંડ રહો, આંખડલીમાં અલબેલ. વહાલા લાગો છો. ૬

પદ ૪

ધર્મકુંવર શ્રીકૃષ્ણજી, તમે ભક્તપતિ ભગવાન; એ વર માગું છું૦ ટેક.
દયાનિધિ તમે દાસને, નિત્ય આપો છો એ દાન. એ વર માગું છું૦ ૧
નિર્વિકલ્પ ઉત્તમ અતિ, એવો નિશ્ચે થાય તમારો; એ વર માગું છું૦
અલબેલા તમ આગળે, હું અરજ કરૂં એ સારૂં. એ વર માગું છું૦ ૨
માહાત્મ્યજ્ઞાને સહિત હરિ, એવી એકાંતિકી ભક્તિ; એ વર માગું છું૦
પ્રીત રહે તવ ચરણમાં, બીજે રહે સદા વિરક્તિ. એ વર માગું છું૦ ૩
હું માં તમારૂં ભક્તપણું, હરિ એમાં કોઇ પ્રકાર; એ વર માગું છું૦
દોષ ન રહે કોઇ જાતનો, એ આપો ધર્મકુમાર. એ વર માગું છું૦ ૪

તમારા કોઇ ભક્તનો, મારે દ્રોહ ક્યારે નવ થાય; એ વર માગું છું૦
સંગ એકાંતિક ભક્તનો, મને નિત્ય આપો મુનિરાય. એ વર માગું છું૦ ૫
દાસ તમારા દાસનો, મને રાખો નાથ હજુર; એ વર માગું છું૦
પ્રેમાનંદની વિનતિ, સાંભળજો શ્યામ જરૂર. એ વર માગું છું૦ ૬

રાગ ખમાચ–પદ ૧

રૂડા લાગો છો રાજેન્દ્ર મંદિર આવતા રે; રુડા૦ ટેક.
જરકસિયો જામો હરિ પે'રી, માથે બાંધી પાઘ સોનેરી;
ગુઢો રેંટો ઓઢી મન લલચાવતા રે. રુડા૦ ૧
હૈડે હાર ગુલાબી ફોરે, ચિત્ત મારું રોકી રાખ્યું તો રે;
ગજરા કાજુ બાજુ મન મારે ભાવતા રે. રુડા૦ ૨
કનકછડી સુંદર કર લઇને, ગજગતિ ચાલો હળવા રહીને;
ચીતડું ચોરો મીઠું મીઠું ગાવતા રે. રુડા૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ વિહારી, જાઉ તારા વદનકમળપર વારી;
હેતેસું બોલાવી તાપ શમાવતા રે. રુડા૦ ૪

પદ ૨

વહાલી લાગે છે વરણાગી તારી વાંકડી રે; વહાલી૦ ટેક.
લલિત ત્રિભંગી સુંદર શોભે, સુરનરમુનિના મનને લોભે;
ચાલો ચાલ ચટકતી, પે'રી ચાંખડી રે. વહાલી૦ ૧
સુંદર હસીત વદનની વાણી, સુણતાં વ્રજવનિતા લલચાણી;
જોઇને મોહી અણિયાળી ચંચલ આંખડી રે. વહાલી૦ ૨
નવલ મનોહર સુંદર છેલા, ઓરા આવોને અલબેલા;
મળિયે મોહન બાંધી બાંયે રાંખડી રે. વહાલી૦ ૩
શ્રીઘનશ્યામ છબીના ધામ, પ્રેમાનંદ ભજે આઠો જામ;
જોયાની લાગી છે નિશદિન ધાંકડી રે. વહાલી૦ ૪

પદ ૩

તારી બાનકની બલિહારી મારા નાથજી રે; તારી૦ ટેક.

સુંદર રૂપ કહ્યામાં ના'વે, શેષ સહસ્રમુખ પાર ન પાવે;
કોટિક કામ લજાય જોડે હાથજી રે. તારી૦ ૧

મોહ્યું મન મુખને મરકલડે, ગિરિવરજી અમિયા છો દલડે;
ક્ષણું ન મેલે સાગરતનયા સાથજી રે. તારી૦ ૨

રૂપ શીલ ગુણ રસના સાગર, તરુણ કિશોર સદા નટનાગર;
વ્રજવનિતાના પ્રાણજીવન સુખપાથજી રે. તારી૦ ૩

કરુણારસમય જોવું હસવું, કરુણા કરી જન ઉરમાં વસવું;
પ્રેમાનંદ નિત્ય ગાવે એ ગુણ ગાથજી રે. તારી૦ ૪

પદ ૪

વારે વારે જાઉં વહાલાજી તારે વારણે રે; વારે૦ ટેક.

આદિપુરુષ ઇશ્વર અવતારી, કરુણારસમય મૂર્તિ ધારી;
પતિતપાવન પ્રગટ્યા આજ આમ કારણે રે. વારે૦ ૧

નરનારી અગણિત અથડાતાં, ભવસાગરમાં ડબકાં ખાતાં;
બળવંત બાંહ્ય ગ્રહીને કાઢતાં બારણે રે. વારે૦ ૨

અધમઉધારણ નામના નામી, બિરૂદ તમારૂં સદાયે સ્વામી;
કીધું સત્ય કળીમાં બહુ જન તારણે રે. વારે૦ ૩

મળિયા પુરૂષોત્તમ એમ જાણી, અચળ આશરો ઉરમાં આણી;
પ્રેમાનંદ હરીને બેઠો શરણે રે. વારે૦ ૪

રાગ ગરબી—પદ ૧

શોભા શી કહું રે રૂડી, વરણન કરતાં જાય ચિત્ત બૂડી;
હરિવર જોયા રે રંગમાં, મોહી હું તો રસિયાજીના અંગમાં. ૧

ઉદર અનુપમ રે નિરખી, ઉપમા પીપળ પાનના સરખી;
ત્રિવળી સુંદર રે શોભે, જોઇ જોઇ ચિતડું મારાં લોભે. ૨

નાભી ઉંડી રે રૂપાળી, બ્રહ્મા બેસે ત્યાં આસન વાળી;
કટિલંક જોઇને રે મનમાં મૃગપતિ લાજી રહ્યો મહા વનમાં. ૩
હરિયે ઉપવીત રે ધારી, મુનિના મનને આનંદકારી;
નિરખી આનંદ રે પામી, આવા રૂડા પ્રેમસખીના સ્વામી. ૪

પદ ૨

હરિને નિરખ્યા રે નેણે, વહાલાને વરણવું સુંદર વેણે;
શ્યામ શરીરે રે શોભે, આજાન બાહુ ચિતડાં લોભે. ૧
મૂરતિ ઉંચી રે વખાણું, સવાચોસઠ તસુ પરમાણું;
સુંદર શોભે રે શરીરે, પીત પટ પેહેર્યાં છે બળવીરે. ૨
ઘેરે સાદે રે ગાજે, સાંભળી મેઘ નગારાં લાજે;
હસતા આવે રે પાસે, કેસર સરખો સુગંધ શ્વાસે. ૩
કૌતુહલના રે ભરિયા, જોગ કળાના પૂરણ દરિયા;
બ્રહ્મવિદ્યાના રે સ્વામી, આવા રૂડા પ્રેમસખી વર પામી. ૪

પદ ૩

રંગનો ભીનો રે જોઇ, હરિના જુગલ ચરણ પર મોહી;
સાથળ રૂડા રે કેવા, નિરખી મનમાં રાખ્યા જેવા. ૧
ગોળ છે જાડા સ્વરૂપે, ઉપમાં કદળી સ્તંભની ઓપે;
શોભિત શોભા રે ધામ, વ્રજવનિતાના પુરણકામ. ૨
સુંદર શોભે રે જાનું, નિરખી ધન્ય ભાગ્ય કરી માનું;
જંઘા જુગલને રે નિરખી, ચંદન ચરચી મનમાં હરખી. ૩
ઘુંટી અનુપમ રે પાની, નિરખી મનમાં રાખું છું છાની;
એ પદ ઉરમાં રે ધારી, પુંજી પ્રેમસખી બલિહારી. ૪

પદ ૪

ચરણ હરિના રે શોભે, જોઇ જોઇ મુનિમન મધુકર લોભે;
છબી અલૌકીક રે ન્યારી, સોળે ચિહ્નતણી બલિહારી. ૧
મત્સ્ય તે મહાસુખ રે આપે, ત્રિકોણ ગોપદ દુઃખડાં કાપે;

કલશ ધનુષને રે ધારે, વ્યોમ તે તાપ હૈયાના હારે. ૨
અર્ધ ચંદ્ર ઉગ્યો રે ભારી, સ્વસ્તિ અષ્ટકોણ મંગળકારી;
જવ ને જાંબુ રે વિરાજે, વજ્ર ધ્વજ અંકુશ અતિ છાજે. ૩
અંબુજ શોભા રે સારી, લાગે ઉર્ધ્વરેખા અતિ પ્યારી;
શુક જેવા જોગી રે વિચારે, નિત્ય ઉઠી પ્રેમસખી ઉર ધારે. ૪

પદ ૫

એ ચરણના રે ભોગી, શિવ સનકાદિક શુક જેવા જોગી;
મનમાં વિચારે રે પ્રીતે, તેણે કરી કામાદિક રિપુ જીતે. ૧
ધ્યાનમાં નખમણી રે દેખે, ઝીણી આંગળીયોની રેખે;
જોવે ચિહ્ન જમણે રે અંગુઠે, બીજે નવ રાચે ભામે જુઠે. ૨
ઋષિમણ પુજે રે આનંદે, ભવ બ્રહ્માદિક નિત્ય ઉઠી વંદે;
શેષ સંભારે રે મનમાં, પૂજે ગોવાળ વૃંદાવનમાં. ૩
કુચ ને કુમકુમ રે સમારી, ઉરપર રાખે વ્રજની નારી;
ઉપનિષદનો રે સાર, પ્રેમસખી કરી રાખે ઉર હાર. ૪

પદ ૬

સુંદર શોભે રે રસિયો, વહાલો મારા હૃદયકમળમાં વસિયો;
રૂપ અલૌકીક રે જોઇ, ઉપમા તોલે ના આવે કોઇ. ૧
નિત્ય ઉઠી નારદ રે ગાવે, શેષ સહસ્રમુખ પાર ન પાવે;
શ્રીનારાયણ રે સ્વામી, હું તો એ જોઇને આનંદ પામી. ૨
નખશિખ શોભા રે વખાણી, સુફળ કરૂં છું મારી વાણી;
આંગો અંગને રે ગાવું, હવે હું પાછી ભવમાં ના'વું. ૩
હવે હું તો થઇ છું રે માતી, હરિના ગુણ સાગરમાં ન્હાતી;
વહાલે મને ઝાલી રે હાથે, રસિયે પ્રેમસખીને નાથે. ૪

રાગ ગરબી—પદ ૧

વંદુ પુરૂષોત્તમ પરબ્રહ્મ અનાદિ દેવને રે લોલ;
જેની દેવ દાનવ મુનિ વૃંદ કરે નિત્ય સેવને રે લોલ. ૧

વંદુ કૃષ્ણ કમળદળ નેણ સકળ સુખધામને રે લોલ;
વંદુ ગોલોકપતિ રાય તે જ્યોતિથી શ્યામને રે લોલ. ૨
વંદુ સકળ કળા ગુણ ધામ જગત આધારને રે લોલ;
ગાવે શારદ નારદ શેષ લહે નહિં પારને રે લોલ. ૩
વંદુ અક્ષરબ્રહ્મ આધાર કે ધર્મ નિવાસને રે લોલ;
વંદુ પ્રેરક માયા કાળ સકળ ભય નાશને રે લોલ. ૪
માગુ કર જોડીને નાથ કે વાણી પ્રકાશને રે લોલ;
ગાવું સુંદર કૃષ્ણ સ્વરૂપ હરખ અતિ દાસને રે લોલ. ૫
વર્ણવું નખશિખ રૂપ અનૂપ હરિચરણે નમી રે લોલ;
આપો પ્રેમસખીના નાથ કે બુદ્ધિ અનુપમી રે લોલ. ૬

પદ ૨

વરણવું પૂરણ બ્રહ્મ દયાળ નારાયણ મૂરતિ રે લોલ;
મોહન કોટિક શોભાધામ નહિ મેલું ઉરતી રે લોલ. ૧
શોભે સુંદર શ્યામ શરીર હરિ હસી હેરતા રે લોલ;
સુંદર કમળની માળા નાથ હાથમાં ફેરતા રે લોલ. ૨
શોભે સુંદર ભાલ વિશાળ લલિત રેખાવળી રે લોલ;
જોતાં લોચન ત્રપત ન થાય કે જાયે ચિતડું ચળી રે લોલ. ૩
સુંદર ઝીણા નૌતમ કુટિલ અકળના કેશ છે રે લોલ;
બાંધી પાઘ મનોહર શિશ કે નટવર વેશ છે રે લોલ. ૪
પ્રફુલિત પંકજ સરખા વિશાળ મનોહર નેણ છે રે લોલ;
રુડાં અમૃત સરખાં રસાળ કે મીઠાં વેણ છે રે લોલ. ૫
ભ્રકુટી કુટિલ કટાક્ષને બાણ કે કાળજ કોરતા રે લોલ;
શોભે પ્રેમસખીનો નાથ કે ચિતડા ચોરતા રે લોલ. ૬

પદ ૩

શોભા પુરણ ચંદ્ર સમાન કે મોહન મુખતણી રે લોલ;
નિરખી મુનિજન વૃંદ ચકોર પ્રીત અતિશય ઘણી રે લોલ. ૧
શોભે સુંદર લાલ કપોળ મનોહર નાક છે રે લોલ;

હરિનું કેસર ચંદને ચરચિત રૂડું ભાલ છે રે લોલ. ૨
નાસા શોભીત મુનિ મન લોભીત છે બલવીરની રે લોલ;
કવિએ સરવે ખોળીને આપી ઉપમા કીરની રે લોલ. ૩
શોભે અધરબિંબ અતિસાર પાનબીડી ચાવતા રે લોલ;
વ્રજવનિતાના જીવન પ્રાણ કે તાપ સમાવતા રે લોલ. ૪
શોભે સુંદર બતરીશ દાંત કે જાણે કુંદ કળી રે લોલ;
ચોર્યાં કેઇ કેરા ચિત્ત કે હસતા લળી લળી રે લોલ. ૫
સુંદર શંખ સરીખો કંઠ રુડી રેખાવળી રે લોલ;
વારે પ્રેમસખી લેઇ પ્રાણ હરિને મળી મળી રે લોલ. ૬

પદ ૪

નારાયણ પુરૂષોત્તમ દેવ કે શોભાધામ છે રે લોલ;
પ્રગટ્યા ભક્તતણા મનરંજન પુરણકામ છે રે લોલ. ૧
શોભે ભુજા યુગલ સુખરૂપ વિપુલ વિલસી રહી રે લોલ;
કવિએ ઉપમા હસ્તિસુંડ કમળ દંડની કહી રે લોલ. ૨
કરમાં સારંગ ચાપના ચિન્હ તેણે અતિ શોભતા રે લોલ.
જાણે કઠિન કુરમની પીઠ કે મુનિમન લોભતા રે લોલ. ૩
ઝીણી આંગળિયોની રેખા નખમણિ લાલ છે રે લોલ;
લાજે ઐરાવત કલહંસ એવી રૂડી ચાલ છે રે લોલ. ૪
એવી ભુજા અનુપમ સાર કે શોભે શ્યામની રે લોલ;
ચુંબન કરવા તલખે નિશદિન વ્રજની ભામની રે લોલ. ૫
નિરખી ઉન્નત હૃદય વિશાળ કે દુઃખ સરવે ટળ્યા રે લોલ;
આવા રૂપ પ્રેમસખીનો નાથ કે મુજને ભલે મળ્યા રે લોલ. ૬

રાગ ગરબી પદ ૧

ધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણની રે, મૂરતિ મારે મનમાની;
જીવન જોયા લાગ છે રે૦ ૨૬૦
તરૂણ મનોહર મૂરત રે, રેખા ઉઠે નાની નાની. જીવન૦ ૧

મસ્તક મુગટ જડાવનો રે, કુંડળ મકરાકાર; જીવન૦
કેસર તિલક લલાટમાં રે, જોઇ જોઇ વાધે પ્યાર. જીવન૦ ૨
ઉરમાં અનુપમ ઉતરી રે, કંચન કેરી અનૂપ; જીવન૦
રતને જડિત બાજુ બાંધીયા રે, સુરનરમુનિ ને ભુપ. જીવન૦ ૩
વેંઢ વીંટિયો કડાં સાંકળા રે, શોભે છે કરવર માંય; જીવન૦
પ્રેમાંનંદ છબી ઉપરે રે, તન મન ધન બલજાય. જીવન૦ ૪

પદ ૨

મદન મનોહર મૂરતિ રે, રાજહંસ ગતિ ચાલ;
નિરખી નેણા ઠરે રે૦ ટેક.
જરકસી જામા પહેરીયા રે, સોનેરી સુરવાળ. નિરખી૦ ૧
કનક રેંટા કમરે કસ્યો રે, કરમાં રેશમી રૂમાલ; નિરખી૦
કનક હિંડોળે હિંચતા રે, શોભે છે ધર્મનો લાલ. નિરખી૦ ૨
પુરૂષોત્તમ પરિબ્રહ્મને રે જોવા મળ્યું સરવે જકત; નિરખી૦
નારી નરનો પાર નહીં રે, લાખો મુનિ હરિભક્ત. નિરખી૦ ૩
વ્રતપુરિના ચોકમાં રે, જાદવરાય જોવાય; નિરખી૦
ઘોડલાના ઘુંમરમાં જોઇ રે, પ્રેમાનંદ વારી જાય. નિરખી૦ ૪

પદ ૩

નવીન આંબાનું જોડલું રે. તે વચ્ચે અતિઅભિરામ
હિંડોળો હેમનો રે૦ ટેક.
બાંધ્યો બેઉ આંબા ડાળમાં રે, સુંદર શોભાધામ. હિંડોળો૦ ૧
રમણિક હિંડોળા તણી રે, શોભા કહી નવ જાય; હીંડોળો૦
શોભા ત્રિભુવનની આવી રે, ઉગી ઉઠી હરખાય. હિંડોળો૦ ૨
હિંડોળામાં શ્રીહરિ રે, શોભે છે સૂર્ય સમાન; હિંડોળો૦
કરે લીલા ભાત ભાતની રે; પુરૂષોત્તમ ભગવાન. હિંડોળો૦ ૩
જોઇ મૂરતિ મહારાજની રે, લોચન ત્રપત ન થાય; હિંડોળો૦
પ્રેમાનંદ હરિ ઉપરે રે, તન મન પ્રાણ વારી જાય. હિંડોળો૦ ૪

પદ ૪

કનક છડી લઇ કરમાં રે, ઉભા હિંડોળે નાથ;
ધર્મસુત લાડીલો રે૦ ટેક.
મુનિવર હરિજન ઉભલા રે, ચારે પાસે જોડી હાથ. ધર્મ૦ ૧
કેસર ચંદન કંકુ લઇને રે, સરસ કુસુમના હાર; ધર્મ૦
અગર ધુપ દીપ આરતિ રે, ઉતારે કરી પ્યાર. ધર્મ૦ ૨
હાર પે'રાવે હેતમાં રે, હરિજન ઉભા અપાર; ધર્મ૦
કર ચરણે કરી કેટલા રે, લે છે ધર્મકુમાર. ધર્મ૦ ૩
કેટલાક લે છડીયે કરી રે, હાર હરિ ઘનશ્યામ; ધર્મ૦
પ્રેમાનંદ ગાયે નિરખી રે, નિર્ગુણના ગુણગ્રામ. ધર્મ૦ ૪

રાગ સોલા પદ ૧

પ્યારા ઘનશ્યામ, પુરણકામ રે, આવો ઓરા ખોસું માથે તોરા. મારા રાજ૦ ૧
ધર્મકુમાર, જાઉં બલિહાર રે, લાગે પ્યારી, મુરતિ તમારી, મારા૦ ૨
નખશિખ જોવું, ચીતડું પરોવું રે, ચરણોમેં, કરૂં પરણામ, મારા૦ ૩
ઉર્ધ્વરેખા રૂડી, અંત સમે મુડી રે, નખસાંઇ, ચિન્હ સુખદાઇ, મારા૦ ૪
જોઇ પ્રેમાનંદ આનંદકંદ રે, નખમણિ, શોભા જગતણી, મારા૦ ૫

પદ ૨

કૃષ્ણ શ્રીહરિ, ઉભા રહોને જરી રે, નેણાં આગે મન મારૂં લાગે, મારા રાજ૦ ૧
જોઉં કુણા ઘુંટી, પિંડી સાથળ ફુટી રે, શ્યામકટી, જોયે દુઃખ મટી, મારા૦ ૨
ઉદર નિરખી, કરૂં માંહી બકી રે, મળીમળી, નિરખું ત્રિવળી, મારા૦ ૩
હૃદય વિશાળ, માંહી મોતી માળ રે, અતિ શોભે, જોઇ મન લોભે, મારા૦ ૪
જોવા છાપ ચિહ્ન, પ્રેમાનંદ દીન રે, સ્તન શ્યામ, અતિસુખધામ, મારા૦ ૫

પદ ૩

નારાયણ નામ, રટું આઠું જામ રે, મારા સ્વામી, અંતર જામી, મારા રાજ૦ ૧
શોભાના ભંડાર, જાઉં બલિહાર રે, ભુજા જોઇ, મન રહ્યું મોહી, મારા૦ ૨

અભય ઉદાર, ચિહ્ન તે અપાર રે, જોઇ બળ જનમ સુફળ, મારા૦ ૩
કરિ કર સમ, ઓધાર્યા અધમ રે, માથે મેલી, ચાંપ્યા મેં સાહેલી, મારા૦ ૪
રાતી હથેળીમાં, રેખા સુખસીમા રે. નખચંદ નિરખે પ્રેમાનંદ, મારા૦ ૫

પદ ૪

નમું કર જોડી, બુદ્ધી છે થોડી રે, શું ગાવું પાર ન પાવું, મારા રાજ૦ ૧
જોઇ કંબુકંઠ, મદન અટંટ રે, થયો દીન, પરમ પ્રવીણ, મારા૦ ૨
વદન વિલોકી, ભક્તજન શોખી રે, જોઇ ફૂલ્યા, તન સુધ ભુલ્યા, મારા૦ ૩
ચંદ્રનો પ્રકાશ, શશી સુખ હાસ રે, કુંદ કળી. દંત આવળી, મારા૦ ૪
અધર પ્રવાળ, રુપની જાળ રે, નાખી રેખે, પ્રેમાનંદ દેખે, મારા૦ ૫

પદ ૫

અળ્યા ભક્ત ટોળે, જમણે કપોળે રે,તીલ જોવા, ચિત્તમાં પરોવા,મારા રાજ૦ ૧
નાસિકા નમણી, સીમા શોભાતણી રે, અણિયાળાં નેણાં મરમાળાં, મારા૦ ૨
નેણુંને ચાળે ભ્રકુટિ ઉલાળે રે, ઘેલાં કીધાં ચિત ચોરી લીધાં, મારા૦ ૩
ભાલ વિશાળ, તિલક રસાળ રે, કેસરનું શોભે હરિવરનું, મારા૦ ૪
શિખા છબીદાર, નિરખે વાર વાર રે; એક મન, પ્રેમાનંદ ધન્ય, મારા૦ ૫

રાગ ખમાચ પદ ૧

મન વસિયોરે મારે મન વસિયો, વ્રજરાજ કુંવર મારે મન વસિયો, મન૦ ટેક
છેલ છોગાળો વહાલો અતિ મરમાળો, રંગભીનો રસનો રસિયો રે. વ્રજ૦ ૧
હળવે શું વહાલો હેત કરીને, મુજ સામું જોઇને હસિયો રે. વ્રજ૦ ૨
કસુંબલ પાઘ કેશરનો ભીનો, પીતાંબર કમરે કસીયો રે. વ્રજ૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ છબીલો, સોળ કળા પૂરણ શશિયો રે. વ્રજ૦ ૪

પદ ૨

મન હરિયું રે મારૂં મન હરિયું, બેની નંદને કુંવર મારૂં મન હરિયું; બેની૦ ટેક
નેણાં ભરી નીરખ્યો નટનાગર, સાગર સુખનો શું કરિયું રે. બેની૦ ૧
સુંદર મુખ શ્રીનંદકુંવરનું અતિ આનંદ સુખનું ભરિયું રે. બેની૦ ૨

જરેકસી પાઘ બાંધીને સુંદર, નૌતમ છોગલીયું ધરિયું રે. બેની૰ ૩
પ્રેમાનંદના નાથનું મુખડું, નીરખીને અંતરમાં હાર્યું રે. બેની૰ ૪

પદ ૩

ગિરિધરજી રે માનો ગિરિધરજી, મારો પાલવ મેલોને ગિરિધરજી; મારો૰ ટેક
પાલવ મેલોને વહાલા છેલ છબીલા, માનોજી મોહન મારી એ અરજી રે. મારો૰ ૧
શા કારણ શ્યામળિયા વહાલા, શીદને થયા છો આવડા ગરજી રે. મારો૰ ૨
ગિરિધરિયા ઘેલું મા બોલો, રસિયા જાણી મેં રાજની મરજી રે. મારો૰ ૩
પ્રેમાનંદના રે નાથ ઠગારા, શ્યામળિયા સુંદર વરજી રે. મારો૰ ૪

પદ ૪

મહી ઢળશે રે મારૂં મહી ઢળશે, મેલોને શ્યામ સુંદર મારૂં મહી ઢળશે, મેલો૰ ટેક
મહી ઢળશેને ગોળી મહીની રે ફુટશે,એમાંથી વહાલા તમને શું મળશે રે. મેલો૰ ૧
સાંભળશે રે મારી સાસુ ઠગારી, મુજપર બહુ રીશે બળશે રે. મેલો૰ ૨
વળગો ા રે વિઠ્ઠલવર મુજને, દુરજનિયા રે દેખીને કળશે રે. મેલો૰ ૩
પ્રેમાનંદના નાથજી તમને, જોઇ જોઇને દુઃખડા ટળશે રે. મેલો૰ ૪

રાગ કાલિંગડાની ગરબી. પદ ૧

માણકીએ ચડ્યા રે મોહન વનમાળી, શોભે રૂડી કરમાં લગામ રૂપાળી. મા૰
માણીગર સૌને કહે છે આવો લાર. મુનિ વર્ણિ પદાતિ ને સવાર;
વ્રતપુરી જાવા કર્યો નિરધાર. મા૰ ૧
કેસર બેરી ઓઢણી ને ફુલમાળ, તાજણુ તીખી વાંગળીનો ઘણો તાળ;
શોભે ઘણા વ્હાલા લાગે છે મગલ, મા૰ ૨
પ્રેમીભક્ત વિનતી કરે દોડી દોડી, લોહચંમક તુલ્ય વૃત્તિ મુરતીમાં જોડી;
નથી જાતી દરબારમાંથી છોડી. મા૰ ૩
આજ્ઞા આપો અમે જાયે વ્રતપુરી, જાવો પ્રભુ રામનવમી નથી દુરી;
સેવક દાસ પ્રેમાનંદ હજુરી. મા૰ ૪

પદ ૨

વાલમજી વ્હેલા વળજો ગઢપુરે, વ્રતપુરી નથી દેશાંતર દુરે; વાલ૦
માણકીનો વેગ દેખ્યો સુણ્યો કોઇ, આકાશથી તારો ખર્યો જાણ્યું જોઇ;
ગરૂડ લાજ લોપી માણકીએ સાઇ. વાલ૦ ૧
મન વેગે ગાંફ જઇ રેહ્યા રાત, સીંજીવાડે સ્વામી ગયા પરભાત;
હાં હાં કરતા વડતાલમાં ગઇ વાત. વાલ૦ ૨
વ્રતપુરી હાલ કોલોલ આનંદ, સામૈયે ચાલો આવ્યા જગવંદ;
ભલે ભલ સ્વામી તમે સહજાનંદ. વાલ૦ ૩
વાજાં વાગે આવ્યા નારાયણ સ્વામી, સભામધ્યે શોભે હેલી બહુનામી
પ્રેમાનંદ કહે અક્ષર ધામના ધામી. વાલ૦ ૪

પદ ૩

ડોલરીયો જમવા ઉઠ્યા રંગરેલ, માણીગર અળવ ભર્યો અલબેલ. ડો૦
જમ્યા વ્હાલા સંતને પીરસવા આવ્યા, મોતીચુર થાળ ભરીને મંગાવ્યા.
પાંચવાર ફર્યા સંતને હરખાવ્યા. ડો૦ ૧
પોઢ્યા વ્હાલા બંગલે જઇને સુખકારી, જાગ્યા સાંજે સભા કરી મોટે સારી;
ધન્ય ધન્ય બે આંબા અઘહારી. ડો૦ ૨
જુમલ કુંડ રંગના કરાવેલ તાલ, ત્યાં તો શોભે ઉર્વી ઘણી વિશાળ;
આવ્યા સંત ઘણા ઘણા સાયંકાળ. ડો૦ ૩
દર્શન બહુ આપ્યાં તમે સુખધામ, ઘોડે ચડી સંઘમાં ફર્યા ઘનસ્યામ;
પ્રેમાનંદ કહે બંગલે ગયા ભગવાન. ડો૦ ૪

પદ ૪

સવારે ગોમતી ગયા ભગવાન, રટે ત્રણ લોક નારાયણ નામ. સ૦
આજ રામનવમી જનનો હીલોળ, સતસંગી સર્વે કરે છે કોલોલ;
ગાન તાન ઉત્સવ ઝાંઝ ઝકોળ. સવારે૦ ૧
આવ્યા હેલી મંદિરમાં મતવાલો, સંતસભામધ્યે શોભે ધર્મલાલો;
સતસંગી પુજા કરવાને ચાલો. સવારે૦ ૨

પુજા કરી આરતી ભક્ત ઉતારે, સંતસભા મૂર્તિને અંતરમાં ધારે;
રઢીયાળો લટકાં કરીને રીઝાવે. સવારે૦ ૩
દસ દિવસ જમી જમાડ્યા સીધાવ્યા, વ્રતપુરીવાસી ગઢપુરે આવ્યા;
પ્રેમાનંદ મોંઘે મોતીડે વધાવ્યા. સવારે૦ ૪

રાગ પરજ-પદ ૧

નેણામાં રાખું રે નેણામાં રાખું રે, નાથજીને જતન કરીને રે,
મારાં નેણામાં રાખું. ટેક૦
શિવ સનકાદિક શુક જેવા જોગી, હાંરે જેની વાટું જુવે છે લાખું રે, નાથ. ૧
છેલ છબીલાજીની મૂરતિ ઉપર, હાંરે મારા પ્રાણ વારી વારી નાખું રે, નાથ. ૨
નયણે નિરખી હરિને ઉરમાં ઊતારૂં, હાંરે એના ગુણડા નિશદીન ભાખું રે, નાથ. ૩
પ્રેમાનંદ કહે હરિરસ અમૃત, હાંરે હું તો પ્રેમ કરી નિત્ય ચાખું રે, નાથ. ૪

પદ ૨

અળગા ન મેલું રે અળગા ન મેલું રે, નાથ તમને આંખડલિથી રે,
અળગા ન મેલું. ટેક.
મદન મોહન તારી મુરતિ જોઇને, હાંરે મારૂં મનડું થયું છે ઘેલું રે, નાથ. ૧
લોક કુટુંબ પરિવાર તજીને, હાંરે મેં તો તમ સંગ બાંધ્યું છે બેલું રે, નાથ. ૨
પ્રાણજીવન તમે પાસે રાખ્યનું, હાંરે મને વચન દીધું છે વે'લું રે, નાથ. ૩
પ્રેમાનંદ કહે જોઇ જોઇ જીવું, હાંરે તારૂં મોળિડું રંગનું ભરેલું રે, નાથ. ૪

પદ ૩

નહિ દીયું જાવારે નહિ દીયું જાવા રે, નાથ તમને આંખડલિથી રે,
નહિ દીયું જાવા રે. ટેક.
જીવનની પેડે જાળવીને રાખીશ, હાંરે એક લગારે ન દેઊં દુખાવા રે, નાથ. ૧
મન ગમતાંરે ભોજન રાંધી જમાડું, હાંરે લાવું સાકર નાંખીને દૂધ પાવા રે, નાથ. ૨
શ્વેત અંબર અતિ ઝીણાં લાવું, હાંરે મારા પ્રાણ તમને પે'રાવા રે, નાથ. ૩
જાવાનું રે તમે નામ લીયો તો, હાંરે પ્રેમાનંદના સમ છે માવા રે, નાથ. ૪

પદ ૪

આવાને આવા રે આવાને આવા રે, રહેજે મારી આંખડિમાં રે,
આવાને આવા. ટેક.
આવાને આવા મારા નાથ બિરાજો, હાંરે મારા તનના તાપ બુઝાવા રે, રે'જો. ૧
ડોલરિયાના નિત્ય હાર પે'રાવું, હાંરે રૂડા તોરા લાવું લટકાવા રે, રે'જો. ૨
અમૃત વેણે સુકોમળ નેણે, હાંરે અતિ અમૃત ઝડી વરસાવા રે, રે'જો ૩
પ્રેમાનંદ કહે નાથજી આગે, હાંરે રહું હાજર નિશદીન ગાવા રે. રે'જો. ૪

રાગ ગરબી પદ ૧

હું તો જાઇશ ગિરિધર જોવા રે, મા મુને વારીશ માં;
મારા ઉરમાં છબીલાજીને પ્રોવા રે, મેણે મારીશ માં; મા મુ૦ ટેક
જાઈશ જોવા હું તો નંદજીનો લાલો, હાંરે મારો પરમ-
સનેહી લાગે વહાલો રે. મા મુ૦ ૧
છેલ છબીલો વહાલો કુંજવિહારી, હાંરે એતો જીવનદોરી
છે મારી રે. મા મુ૦ ૨
વારીશ માં તને કહું છું રે વેહેલું, હાંરે હું તો માથું
જાતાં નહી મેલું રે. મા મુ૦ ૩
પ્રેમાનંદના સ્વામીના સારૂં,હાંરે કુરબાણ કર્યું જીવિત મારૂં રે. મા મુ૦ ૪

પદ ૨

હાંરે મેં તો જોયા ચતુર નંદલાલ રે, ઉભા ઓસરિયે:
હાંરે કર્યા તિલક કેશરનાં ભાલ રે, સુંદર વર હરિયે; ઉભા૦ ટેક.
શ્વેત પાઘ શીર ઉપર શોભે, હાંરે જોઇ છોગલીયાં ચિત્ત લોભે રે, ઉભા૦ ૧
શ્વેત હાર પેર્યા ઉર પર કાજુ,હાંરે બાંધ્યા શ્વેત ફુલોના બાજુ રે. ઉભા૦ ૨
શ્વેતાંબર સરવે અંગે બીરાજે, હાંરે જોઇ કોટી કામ છબી લાજે રે. ઉભા૦ ૧
પ્રેમાનંદ કહે પલવટ વાળી, હાંરે ચડતા ઘોડલડે વનમાળી રે. ઉભા૦ ૪

પદ ૩

વહાલો ઘોડલાં ખેલાવે ઘનશ્યામ રે, બાઇ મારે આંગણીયે;
મારાં ચિતડાં ચોરે છે સુખધામ રે, આંખડલીની અણીયે. બાઇ૦ ટેક.
ઘોડલ ફેરે ને વહાલો મુજસામું હેરે, હાંરે મને ન્યાલ
કીધી આણે ફેરેરે. બાઇ૦ ૧
ચપળ તુરંગ અતિવેગે ફરે છે. હાંરે એતો ગરુડનો ગર્વ હરે છેરે. બાઈ૦ ૨
સુર નર મુનિજન નિરખેછે પ્રીતે, હાંરે જાણે ચિત્ર
આલેખ્યાં છે ભીંતેરે. બાઇ૦ ૩
રૂડા લાગેછે ખભે ફરકે છે પટકો, હાંરે રીજ્યો પ્રેમાનંદ
જોઇ લટકોરે. બાઈ૦ ૪

પદ ૪

હાંરે સખી ન્હાવા પધારે મહારાજ રે, જીવન જમુનામેં;
સાથે લીધો છે સરવે સમાજ રે, મનને વીસામે; જીવ૦ ટેક.
હળવા રે હળવા વહાલો હાલે બજારે, હાંરે ઉભા નગરવાસી
પ્રાણ વરે રે. જીવ૦ ૨
છત્ર ચમર શિર ઉપર રાજે, હાંરે આગે અગણિત વાજાં વાજેરે. જીવ૦ ૨
ઉતર્યા ગોવિંદ જમુનામેં ન્હાવા, હાંરે આવી સૂરમુનિ
પુષ્પે વધાવે રે. જીવ૦ ૩
ગિરિધર ન્હાયે ને ગોપીયો ગાયે, હાંરે જોઇ પ્રેમાનંદ વારી જાયે રે. જીવ૦ ૪

રાગ સામેરી. પદ ૧

આવો આવોને સુંદર શ્યામ, મારે ઘેર આવો રે;
મારા પુરોને મનના કોડ, હસીને બોલાવો રે. આવો. ટેક.
તમ કારણે શ્યામલિયા રે વાલા, રહુંછું મગ જોઇ, મારે૦
લોકતણી મરજાદરે મેલી, તમ ચરણે ચિત્ત પ્રોઇ. મારે૦ ૧
પ્રેમ ભરી પાતળિયા રે વાલા, આવીને ઉભીછું બાર; મારે૦
મંગળ થાળ ભરયાં સગ મોતી, વધાવાને વારમવાર. મારે૦ ૨

મસમસતા મંદિરીયે મોહન, આવોને સુંદર છેલ; મારે૦
અંગો તે અંગ આલિંગન લેઇને, વાળોને રંગડાની રેલ. મારે૦ ૩
હસ્તકમળ મૂકો મારે માથે, હરોને હૈયાના તાપ; મારે૦
પ્રેમાનંદના ઉપર મોહન, મૂકો ચરણની છાપ. મારે૦ ૪

પદ ૨

તારા મુખ પર મોહનલાલ, જાઉં બલિહારી રે;
તમે ભલે પધાર્યા ગોવિંદ, ગિરિવર ધારી રે. તારા૦ ટેક.
અઢળક આજ ઢળ્યા અલબેલા, કીધી કૃતારથ કાન; જાઉં૦
તનના તાપ હર્યા મારા વાલા, દીધાં તે દરશનદાન. જાઉં૦ ૧
સુંદર મુખ છો સુખના રે, સાગર નાગર નવલ કિશોર; જાઉં૦
પુરૂષોત્તમ છો પરદુઃખભંજન, છો મારા ચીતડાંના ચોર. જાઉં૦ ૨
છેલ છબીલા તારા મુખડાની વાણી, સાંભળીને થૈશું નિહાલ; જાઉં૦
નેણાં તે સફળ થયાં મારા વાલા, નિરખી સુંદર ચાલ. જાઉં૦ ૩
સફળ જનમ કીધો મનમોહન, હેતે સાહ્યો મારો હાથ; જાઉં૦
ભુજ ભરિને ભેટયા મારા સ્વામિ, પ્રેમાનંદના હો નાથ. જાઉં૦ ૪

પદ ૩

તારે મોળીડેરે ગિરિધર લાલ, મનડું મોહ્યુંરે; તારે૦ ટેક.
રંગભીના તમારૂં રૂપ, રમતાં જોયું રે. તારે૦
જરકસી પાગ કેસરીયા રે જામા, વા'લા દીસો છો શોભાસુર, મન૦
અતિ અનુપમ પેર્યા પિતાંબર છો જીવન જોબનપુર. મન૦ ૧
હેમના હાર હૈયે મોતીડાની માળા, કુંડળ ઝળકે કાન; મન૦
હસતા ને રમતા હેતમાં રે, મોહન ભેટોને ભીને વાન. મન૦ ૨
ફુલોંના હાર બાજુ તોરા રે, લળકે ઝળકે છે સુંદર ભાલ; મન૦
લટકાં રે જોઇને લાલચ લાગી, નટવર નંદલાલ. મન૦ ૩
અંગો અંગ નટનાગર શોભા, જોઇને રીઝયાં મન; મન૦
પ્રેમાનંદ કહે પ્રાણજીવનપર, વારૂં તન મન ધન. મન૦ ૪

પદ ૪

રૂડાં લાગે છે મોહનલાલ, લટકાં તારાં રે;
ભોળાં ભોળાં છે સુંદર છેલ, મનડાં મારાં રે; રૂડાં૦ ટેક.
રાત દિવસ હું તો ઘેલી ફરૂં છું, કાંઇ નવ સુઝે કામ; લટ૦
લોકતણી મરજાદા રે મેલી, જોવાને સુંદર શ્યામ. લટ૦ ૧
સગાં કુટુંબ પીયર સાસરીયાં, સરવે મેલ્યાં વિસારી; લટ૦
મન કર્મ વચને તમને વરીછું, ગુણવંતા ગિરિધારી. લટ૦ ૨
હસવું ને બોલવું જોવું તમારૂં, ઘડીએ ન ઉરથી વિસારૂં; લટ૦
તન મન ધન આ જીવત મારૂં, સરવસ તમપર વારૂં. લટ૦ ૩
વારે ધારે વહાલા લટકાં તમારાં, જોતી ફરૂં કરતાર; લટ૦
પ્રેમાનંદના શ્યામ સનેહી, છો મારા હૈડાના હાર. લટ૦ ૪

રાગ પરજ પદ ૧

મનના માનેલ માવ રે, આવો વાલા મનના માનેલ માવ રે; આવો૦ ટેક
અમે અબળા વા'લા દાસ તમારાં રે, અમપર આવડલો શ્યો દાવ રે. આ. ૧
મોતિડાં વેરાવું વા'લા ચોક પૂરાવું રે, દૂધડે પખાળું તારા પાવ રે. આ. ૨
એકવાર વાલા મારે મંદિર પધારો રે, જોવા મારા દલડાંનો ભાવ રે. આ. ૩
પ્રેમાનન્દના શ્યામ મનોહર, નઠોર ન થઇયે નાવ રે. આ. ૪

પદ ૨

છેલ છબીલા કહાન રે, ઘેલાં કિધાં છેલ છબીલા કહાન રે; ઘેલાં. ટેક.
મનમોહન મારૂં મન હરી લીધું, શ્યામ સુંદર ગુણવાન રે. ઘેલાં. ૧
મીઠી મીઠી રે મુખ મોરલી વાઇને, ગાઇને તે સુંદર તાન રે. ઘેલાં ૨
વશ કીધી વાલમ ગિરિધારી, મારી નેણાં કેરી સાન રે. ઘેલાં. ૩
પ્રેમાનન્દ કહે જન્મ સુધાર્યો રે, દીધું જીવન કેરૂં દાન રે. ઘેલાં. ૪

પદ ૩

મોરલિએ મન મોહ્યું હો, માવા તારી મોરલીએ મન મોહ્યું હો; માવા. ટેક.
હળવે હેતમાં સાન કરીને, કામણગારિ મિટયે જોયું હો. માવા. ૧

તે દહાડાની હું તો ઘાયલ થઇછું રે, જીવત સુખ સર્વે ખોયું હો. માવા. ૨
લોક કુટુંબની આશ તજીને, ચરણકમળ ચિત્ત પ્રોયું હો. માવા. ૩
પ્રેમાનન્દ કહે તમને મળીને, જન્મ મરણ દુઃખ ખોયું હો. માવા. ૪

પદ ૪

જીવન પ્રાણ આધાર છો, માવા મારે જીવન પ્રાણ આધાર છોરે હો; માવા. ટેક
તમ ઉપર શ્યામળિયારે વાલા, મેં તો તન ધન ઘોળ્યું પરિવાર રે હો. માવા. ૧
પ્રાણજીવન વા'લા છો મુજને, છોજી મારા હૈડાંના હાર રે હો. માવા. ૨
જનમ સંગાથિ શ્યામળિયા વા'લા, મારા નયનતણા શણગાર રે હો. માવા. ૩
પ્રેમાનંદ કહે ઘડીયે ન મેલુ વાલા, સુખના સાગર સાર રે. હો. માવા. ૪

રાગ મારુ–પદ ૧

છેલ છોગાળો વા'લો મને છેલ છોગાળો, વા'લો મોરલીવાળો રે; વા'લો. ટેક
મારા પ્રાણથકી મને વા'લો રે, લટકાળો નંદજીનો લાલો. વા'લો. ૧
મારે સુખ સંપત શ્યામળિયો રે, મારે પ્રાણજીવન પાતળિયો. વા'લો. ૨
એનું મુખડું જોયા વિના ઘેલી રે, નહી શકું ક્ષણ એક મેલી. વા'લો. ૩
નટનાગરે નંદકિશોર રે, પ્રેમાનંદનો જીવનદોર હેલી. વા'લો. ૪

પદ ૨

કેસરભીનો રે કહાન જોઇ કેસરભીનો રે, છેલો નંદજીનો રે, કહાન. ટેક
જોઇ મનડું લોભાણું છે મારૂં રે, મારા પ્રાણ લેઇને વારૂં. કહાન. ૧
એની મૂરતિમાં હું તો મોહી રે, નથી ત્રપતી થાતી જોઇ જોઇ. કહાન. ૨
મનમોહન મોરલીવાળો રે, મીઠાબોલો ઘણો મરમાળો. કહાન. ૩
મારા મનમાં ગમ્યા ગિરિધારી રે, પ્રેમાનંદ જાયે બલિહારી. કહાન. ૪

પદ ૩

કેશવ કેડે રે ફરે મન કેશવ કેડે રે, મોહી પાગને છેડે રે; ફરે. ટેક.
વ્રજજીવન જાદવરાય રે, અણદીઠે ઘણું દુઃખ થાય. ફરે. ૧
હું તો મગન રહું જ્યારે દેખું રે, રાતી આંખડલિની રેખું. ફરે. ૨

વા'લો મોરલીમાં મારૂ ગાયે રે, સુણી હૈડે તે હરખ ન માયે. ફરે. ૩
પ્રેમાનંદના નાથને કાજ રે, મેલી લોકકુટુંબની લાજ. ફરે. ૪

પદ ૪

પ્રાણથી પ્યારો રે પાતળિયો પ્રાણથી પ્યારો, આંખડલીનો તારો રે; પાત. ટેક
સ્યામળિયો વર સુખખાની રે, રંગરસિયો છેલ ગુમાની. પાત. ૧
લટકાળો નંદજીનો લાલો રે, મને પ્રાણથકી ઘણો વા'લો. પાત. ૨
મારે એથી વા'લુ નહિ કોઇ રે, રાખું જીવડલામાં પ્રોઇ. પાત. ૩
એ સારુ તજ્યો સંસાર રે, પ્રેમાનંદને હૈડાનો હાર. પાત. ૪

રાગ કાફી–પદ ૧

કહાનુડે કામણ કીધું મા, કામણગારે, કામણગારે હો ધુતારે; કહા૦ ટેક
આવી ઉભા આંગણિયે મારે, હસી હસી વ્હાલ વધારે; કહા૦ ૧
એકવાર મુખ જોયું મોહનનું મેં, લાજ ઉઘાડીને લગારે; કહા૦ ૨
શુંરે જાણું જે મને શું કરી નાંખ્યું, આંખડલીને અણુસારે; કહા૦ ૩
મોરલડીમેં મને મોહની લગાડી, પ્રેમાનંદને પ્યારે; કહા૦ ૪

પદ ૨

જીવન જોયા વિના મા, ઘડી ન રે'વાયે, ઘડી ન રે'વાયે જીવ જાયે; જીવ૦ ટેક.
કામ કાજ મને કાંઇ નવ સુજે, ઘરમાં મન અકુળાયે; જીવ૦ ૧
નવલ મનોહર નંદના કુંવરને, જોયા વિના જંપ ન થાયે; જીવ૦ ૨
વણ દીઠે વસમું બહુ લાગે, દીઠે હરખ ન માયે; જીવ૦ ૩
પ્રેમાનંદનો વા'લો હસીને બોલાવે, એ સુખ મુખે ન કે'વાયે; જીવ૦ ૪

પદ ૩

મોહન મન માન્યો મા, મોરલીવાળો, મોરલીવાળો કહાન કાળો; મોહ૦ ટેક.
મન્મથ કોટિક વારૂં વદનપર, ચપળ આંખડલીનો ચાળો; મોહ૦ ૧
નટવર નાગર સુખનો સાગર, રસિયો છેલ છોગાળો; મોહ૦ ૨
સામું જોઇને બહુ સુખ ઉપજાવે, મોહનવર મરમાળો; મોહ૦ ૩

પ્રેમાનંદનો વહાલો વા'લડો લાગે, રાજીવનેણ રૂપાળો; મોહ૦ ૪

પદ ૪

વા'લીડો વહાલો લાગે મા, કુંજબિહારી, કુંજબિહારી ગિરધારી; વા'લિ૦ ટેક
વા'લીડો લાગે એની મોરલીને રાગે, વશ થઇ સૌ વ્રજ નારી; વા'લિ૦ ૧
મરમાળી રે એના મુખડાની વાતો, આંખલડી છે કામણગારી; વા'લિ૦ ૨
જોઇ જોઇને નેણાં ત્રપત ન થાયે, જાઉં એના વેણાં ઉપર વારી; વા'લિ૦ ૩
પ્રેમાનંદનો સ્વામી શ્યામળિયો, જીવનદોરી છે મારી; વા'લિ૦ ૪

રાગ કાફી–પદ ૧

રાખું લોચનિયાંમેં જીવન મારાને, રાખું૦ જીવન મારા પ્રાણ પ્યારાને; રાખું૦ ટેક.
જતન કરીને મારા જીવમાં રાખું, માણિગર મોરલીવાળાને. રાખું૦ ૧
નેણુંના અગ્રથી નહીરે જાવા દીયું, નટવર નેણુંના તારાને. રાખું૦ ૨
અલબેલાને મારા ઉરપર રાખું, હરિવર હાર હજારાને. રાખું૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પળ ન વિસારૂં, જીવન જગ ઉજીયારાને. રાખું૦ ૪

પદ ૨

જાઉં વાલમજીના વેણાપર વારી રે, જાઉં૦ વેણાપર વારી બલિહારી રે; જાઉં. ટેક
વાતડી કરીને મારૂં મન વશ કીધું, લીધી મને ભવથી ઉગારી રે. જાઉં ૧
મૂર્તિ મનોહર મનમોહનની, જીવનદોરી છે જો મારી રે. જાઉં. ૨
જગજીવન મને પ્રાણથી પ્યારો, હઇડાનો હાર હજારી રે. જાઉં. ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રાણજીવનને, રાખું મારા ઉરમાં ઉતારી રે. જાઉં. ૪

પદ ૩

કા'ન કેસરીયાને જોઇ હું લોભાણી રે, કાન. જોઇને લોભાણી મીઠી વાણી રે; કા૦ ટેક
કહાન કેસરીયો મારે મનડે રે વસિયો, નટવર નવરંગ દાણી રે. કા૦ ૧
વનમાળી રે વા'લપનો ભરીયો, રસિયો સારંગપાણી રે. કા૦ ૨
અલબેલે રે આંખડલીને ચાળે, ચિત મારૂં લીધું છે તાણી રે. કા૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ સંગાથે મારે, અવિચળ પ્રીત બંધાણી રે. કા૦ ૪

પદ ૪

ઓરા આવો કાન છેલ ગુમાની રે, ઓરા૰ છેલ ગુમાની સુખદાની રે; ઓરા. ટેક
નેણાં ભરીને નિરખું રે નટવર, મૂર્તિ મારે મનમાની રે. ઓરા. ૧
તરુણ કિશોર મનોહર મૂર્તિ, મુહરખું પુટે છે નાની નાની રે. ઓરા. ૨
આવા તમારા સુખની રે શોભા, રાખું મારા લોચનીયાંમેં છાની રે. ઓરા. ૩
પ્રેમાનંદના પ્યારા ભુજ ભરી ભેટું, તન મન કરું કુરબાની રે. ઓરા. ૪

રાગ જંગલો—પદ ૧

ગોવિંદા થારા ગજરા દેખ ભૂલ ગઇ કજરા; ગો૰ ટેક
ભૂલ ગઇ કજરા ઔર અંગ આભૂષણ, નાથ થાંને નિરખ્યા
ભરી નજરા. ગો૰ ૧
મજરામેં ગુલતાન હોઇ છુ, દેખી થારા બાજુબંધ ભજરા. ગો૰ ૨
હારતો હજારે થારે ગુછ ગુલાબી, તોરા થારા પાગમાંઇ અજરા. ગો૰ ૩
શ્યામળીયા સરદાર છો મારા, પ્રેમાનંદ કરે થાંને મજરા. ગો૰ ૪

પદ ૨

બિહારી થારી અંખીયાં અજબ જાદુગારી; બિહારી૰ ટેક.
જાદુગારી અંખીયા થારી, ચિતવની જગસું ન્યારી. બિહારી૰ ૧
બોલનીમેં સબ વશ કર લીની, ગોકુળ ગામકી નારી. બિહારી૰ ૨
ચલનીમેં ચિત્ત ચોર લીયો છે, ભૂપતિ ભયે ભેખધારી. બિહારી૰ ૩
મુસકનીમેં મોહ્યો રતિનાયક, પ્રેમાનંદ જાત પ્રાન વારી. બિહારી૰ ૪

પદ ૩

સલુના થાંને સેવતિરો સેહરો ધરાવું; સલુના૰ ટેક.
સેવતિરો સેહરો કલંગી કેતકીરી, માલતિરા મોતી લટકાવું. સલુના૰ ૧
બકુલરા બાજુ ગજરા ગુલાબી, હારતો હજારી ગુંથી લાવું. સલુના૰ ૨
જાઇ જુઇ મોગરા ચંપા ચમેલી, દાઉદીરો દુપટો બનાવું. સલુના૰ ૩
ફુલરારી સેજપર શ્યામ બીરાજો, પ્રેમાનંદ કે' આગે આવું. સ નલુા૰૪

પદ ૪

ચાલોને લાલ માલતિરા બાગમેં બીરાજો; ચાલો૦ ટેક.
સેવતિરી સુંદર કલીયાં બીન બીન, મારું થારો મુકુટ બણાજો. ચાલો૦ ૧
ગજરા બાજુ તોરા હાર પેહેરાવીને, નેણાં ભરી નાથ નિરખાજો. ચાલો૦ ૨
અંબ કદંબરી કુંજમેં કહાના, મીઠી મીઠી મોરલી બજાજો. ચાલો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીત કરીને, પ્યારા થારો પ્રેમરસ પાજો. ચાલો૦ ૪

રાગ જંગલો પદ ૧

હો મહારાજ તેરો બદન બતાજા રે; હો મ૦ ટેક.
બદન દેખાય કે સુખ ઉપજાય કે, આગે કે ઉરમેં ઠેરાજા રે. હો મ૦ ૧
બચનસુધા ઝરી બરખી નાથ હરિ, તન મન તાપ મીટાજા રે. હો મ૦ ૨
નેહસું બોલાય કે બિરહ સમાય કે, નવરંગ નેહ બઢાજા રે. હો મ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પ્રાન દેકે દરશ દાન, જીવન બહનિ જીવાજા રે. હો મ૦ ૪

પદ ૨

દીનાનાથ દીનબંધુ શરણુ તિહારી રે; દીના૦ ટેક.
શરણુ તિહારી મેં શ્યામ આગ્યાકારી, મન કર્મ વચને મોરારી રે. દીના૦ ૧
આઠો જામ રટું નામ તેરા અવિનાશી, નંદકુંવર ઉર ધારી રે. દીના૦ ૨
ભલા બંસીવારે પ્યારે ભરોસેં તિહારે હું મેં, નાથ ન દીજે વિસારી રે. દીના૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથ દીન જાની ગ્રહી હાથ, રાખો શરણુ બનવારી રે. દીના૦ ૪

પદ ૩

ભલા નંદલાલ પ્યારે અબતો નીભાય લે રે; ભલા૦ ટેક.
નેહરો નીભાવન નાથ સ્યામ ધન, અશરણુ શરણુ લગાય લે રે. ભલા૦ ૧
નિજજન જાની દયા દીલ આની, ચરન કમળ લપટાય લે રે. ભલા૦ ૨
ભવસાગરસું કૃપાનિધિ કેશવ, બાંહ ગ્રહીકે બચાય લે રે, ભલા૦ ૩
બરજી આનંદકંદ કરત હે પ્રેમાનંદ, સ્યામજી સમીપ બોલાય લે રે. ભલા૦ ૪

પદ ૪

ભલા બંસીવારે પ્યારે પીર ન જાંનદા વે; ભલા૦ ટેક.
પીરકી મારી મેં પુકારું બનવારી, દયા દીલહું નહીં આનદા વે. ભલા૦ ૧

કરતહું અરજ ગરજ તેરી નીશદિન, મનમોહન નહીં માનદા વે. ભલા૦ ૨
બન બન બ્યાકુળ ફીરતહું ઢુંઢતી, કહાન ગવૈયા તાનદા વે. ભલા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથ મીલો હસી ભરી બાથ, દાતા દરસન દાનદા વે. ભલા૦ ૪

રાગ જંગલો–પદ ૧

મેંતો તેરે બીરૂદ ભરોસેં બહુનામી, મેંતો૦ ટેક.
સેવા સુમરન કછુવે ન જાનુ, સુનીયો પરમ ગુરુ સ્વામી. મેંતો૦ ૧
ગજ અરુ ગીધ તારીહે ગનીકા, કુટીલ અજામિલ કામી. મેંતો૦ ૨
યેહી સાખ શ્રવને સુની આયો, ચરનશરન સુખધામી. મેંતો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે તારો કે મારો, સમરથ અંતરજામી. મેંતો૦ ૪

પદ ૨

અપનો બિરૂદ બીચ્યારો નાથ; અપ૦ ટેક.
અશરન શરન અધમ ઓધારન, નિગમ ગાવત યહ ગાથ. અપ૦ ૧
બનચર મલીન ગીધ બંધુસમ, મીલે હરખી ભરી બાથ. અપ૦ ૨
ગૌતમ નારી તારી જડ જેની, ચરન પરસી સુખપાથ. અપ૦ ૩
પ્રેમાનંદ વિશ્વાસ આની ઉર, પર્યો ચરન ધરી માથ. અપ૦ ૪

પદ ૩

રાખો પ્રભુ અપને બિરૂદકી લાજ; રાખો૦ ટેક.
હમ હેં પતિત તુમ પતિતકે પાવન, સુનીયે ગરીબ નીવાજ. રાખો૦ ૧
જુગ જુગ અધમ ઓધારત અગનીત, નઇ ન કરી કછુ આજ. રાખો૦ ૨
ગનીકા ગીધ અજામિલ આદીક, કીતને ગીનું મહારાજ. રાખો૦ ૩
પ્રેમાનંદ પતિત તીહારો, તુમ સમરથ શીરતાજ. રાખો૦ ૪

પદ ૪

અબ તો નાથ નિભાઇ લીજે; અબ૦ ટેક.
જેહી ભુજ તારે પતિત બહુ તાકો, નેક સહારો દીજે. અબ૦ ૧
કૃપાસિંધુ કૃપા કરી અબ તો, નેક સુદષ્ટિ કીજે. અબ૦ ૨

તુમ બીના ઓર સબહીં હમ જેસે, કાંકો શરન ગહીજે. અબ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ તીહારો, બદન વિલોકી જીજે. અબ૦ ૪

રાગ ગરબી પદ ૧

સજની પુછોને નંદજીનો લાલ કે કેમ ચંચળ થયા રે લોલ;
કીધો કીધો નટવર વેષ કે કેમ તોડી દયા રે લોલ. ૧
સજની શું છે આ રાતે કામ કે નંદકુમારને રે લોલ;
શણગાર્યા રૂડા તુરંગ થયા અશવારને રે લોલ. ૨
સાથે નહી લઇ જાયે વ્રજરાજ તો કયારે આવશે રે લોલ;
સજની અધરામૃત વ્રજનાથ હવે કયારે પાવશે રે લોલ. ૩
મળશે મનગમતી કોઇ નાર કે જાશે વિસરી રે લોલ;
સજની મેલીને ચાલ્યા નાથ કયારે મળશે ફરી રે લોલ. ૪
સજની જગથી તોડી પ્રીત કમળમુખ જોવતી રે લોલ;
મેલી પ્રેમસખીને નાથ રહી સર્વે રોવતી રે લોલ, ૫

પદ ૨

ન ઘટે તમને પ્રાણજીવન કે ચાલ્યા મેલીને રે લોલ;
દુઃખને દરિએ મારા નાથ કે નાંખ્યાં ઠેલીને રે લોલ. ૧
રસિયા કરવી નહોતી પ્રીત કે પહેલી નાથજી રે લોલ;
રસિયા અમૃત પાઇને માર્યાં એક સાથજી રે લોલ. ૨
રસિયા સરવથા તોડયો સનેહ એક તમને વરી રે લોલ;
વ્રજવનિતાના જીવનનાથ તમે સારી કરી રે લોલ. ૩
રસિયા રંગે રમાડતાં રાસ વધાર્યાં વહાલને રે લોલ.
રસિયા લેવા અમારા પ્રાણ કર્યાં બેહાલને રે લોલ. ૪
રસિયા માર્યાં રસનાં બાણ કે ઠાર્યાં કેમ ઠરે રે લોલ;
તમ વિના પ્રેમસખીના નાથ કે એવી કુણ કરે રે લોલ. ૫

પદ ૩

ઓધવ કહેજો એક સંદેશો વ્રજના નાથને રે લોલ;
મા વિસારજો પ્રાણજીવન કે ગોપીસાથને રે લોલ. ૧

રસીયા કરજો અમારી સાર કે અતિ અબળાતણી રે લોલ;
વા'રે ચઢજો દીનાનાથ કે હવે થઇ છે ઘણી રે લોલ. ૨
થઇ છે તમ વિના વ્રજનાથ કે સર્વે ઘેલડી રે લોલ;
સંભારીને સુંદર શ્યામ રડેછે સાહેલડી રે લોલ. ૩
રસિયા આંખે આંસુ ધાર ભુલી ઘરકામને રે લોલ;
વહાલા કોકિલા ઉચે સ્વરસું પોકારે શ્યામને રે લોલ. ૪
રસિયા આવો પ્રાણજીવન કે વાળો વાનને રે લોલ.
આપો પ્રેમસખીના નાથ કે દરશન દાનને રે લોલ. ૫

પદ ૪

રસિયા નિત્ય નિત્ય કરતી આડ ચાંદલીયો લાલનો રે લોલ;
તે ઘણું ખટકે મારા નાથ તીર જેમ ભાલનો રે લોલ. ૧
બેસતા મોહન આવીને બા'ર કે નાંખી ચાકળો રે લોલ;
તે સંભારીને સુંદર શ્યામ થાયે છે મન આકળો રે લોલ. ૨
રસિયા જમતા કરતા ખેલ કે બહુ હાંસી કરી રે લોલ;
તે લટકાપર પ્રાણજીવન કે હું જાઉં મરી રે લોલ. ૩
રસિયા બોલી મધુરાં વેણ કે કરતા વાતડી રે લોલ;
તે સંભારીને મારા નાથ ભરાઇ આવે છાતડી રે લોલ. ૪
રસિયા ફુલડે સંવારી સેજ ઢાળી છે મેં તો ખાટડી રે લોલ;
આવો પ્રેમસખીના નાથ જોવું છું તારી વાટડી રે લોલ. ૫

પદ ૫

આવો આવો સુંદર સ્યામ કે ભુવન મારે ડોલતા રે લોલ;
હસતા હસતા સુંદર વેણુ કમળમુખ બોલતા રે લોલ. ૧
ચિતડે ચોંટી સુંદર શ્યામ ચપળતા નેણુની રે લોલ.
મન મારૂં મોહ્યું મોહનલાલ મધુરતા વેણુની રે લોલ. ૨
રસિયા લાગ્યો મુજને રંગ ચટકતી ચાલનો રે લોલ;
જોતાં ત્રપત ન થાયે નેણ ચંદ્રમા ભાલનો રે લોલ. ૩

રસિયા ઝાલ્યો છે મારો હાથ રખે હવે છોડતા રે લોલ;
વહાલા રહેજો મન મારે વાસ આળસ અંગ મોડતા રે લોલ. ૪
વહાલા જાતાં વળતાં શ્યામ શેરીએ મારે નિસરો રે લોલ;
રસિયા પ્રેમસખીના નાથ મને મા વિસરો રે લોલ; ૫

પદ ૬

અલબેલા આવો મારે ઘેર કે જાઉં તારે વારણે રે લોલ;
પહેરાવું ચંપાના હાર લાવી છું તમ કારણે રે લોલ. ૧
રસિયા બાંધો રૂપાળી પાઘ આંટા લેજો બેવડા રે લોલ;
ઓરા આવોને સુંદર છેલ કે ખોસું કેવડા રે લોલ. ૨
લટકા કરતાં આવો શેરીએ કે પોતાની ગોખમાં રે લોલ.
પ્રાણજીવન જોવાને કાજ બેસીશ હું તો ગોખમાં રે લોલ; ૩
આવીને બેસો મારે બાર કરો રૂડી વાતડી રે લોલ;
રસિયા જોઈ તમારૂં રૂપ ઠરે છે મારી છાતડી રે લોલ. ૪
લાલચ લાગી છે અલબેલ મોહી છું તારા વેણુમાં રે લોલ;
આવો પ્રેમસખીના પ્રાણ રાખું મારા નેણુમાં રે લોલ. ૫

પદ ૭

સજની એક દિવસ જળ ભરવા જમુના હું ગઈ રે લોલ;
સામા મળીયા નંદજીનો લાલ કે જોઈ મોહી રહી રે લોલ. ૧
જે દહાડાથી સુંદર શ્યામ મારી દષ્ટે પડયા રે લોલ.
લખીને રાખ્યા હૃદિયામાંહ્ય કે ચિત્ત આવી ચડયા રે લોલ. ૨
લાગ્યાં લાગ્યાં ચંચળ નેણુ હવે કેમ વિસરે રે લોલ;
લટકાં કરતાં પેઠા લાલ હવે કેમ નિસરે રે લોલ. ૩
સખી ચૌદ ભુવનમાં એક એની મારે આશ છે રે લોલ;
હવે મારે મન કર્મ વચને નાથ ચરણુમાં વાસ છે રે લોલ, ૪
કીધી કીધી મુજપર મહેર કે આજ ઝાકળક દળ્યા રે લોલ;
મળીયા પ્રેમસખીનો નાથ કે આડા અંક વળ્યા રે લોલ. ૫

પદ ૮

સજની મનડે વાળી ગાંઠ તે છોડું કેમ કરી રે લોલ;
ટાળી ન ટળે કરમની રેખ તેમ મારે હરિ રે લોલ. ૧
મન કર્મ વચને ઝાલી હાથ હાલરે જેમ લાકડી રે લોલ;
તેમજ પ્રાણ સંગાથે લીધા મનમોહન જડી રે લોલ; ૨
તેલે પલાળીને વાળે જેમ ગાંઠ કે રૂડી હીરની રે લોલ.
સજની એમ પડી મારે આંટી કે મોહન આહીરની રે લોલ. ૩
જોતાં લોચન ત્રપત ન થાયે કે એવી ટેવ પડી રે લોલ;
સજની પ્રાણજીવન જોયા વિના ચાલે નહી ઘડી રે લોલ. ૪
રસિયા સાથે લાગી પ્રીત કે દુઃખ સર્વે ટળ્યાં રે લોલ;
સજની પ્રેમસખીનો નાથ કે આજ અઢકળ ઢળ્યા રે લોલ. ૫

રાગ ગરબી—પદ ૧

આવો મોહન મારે ઓરડીયે, ઓરડીયે રંગની ઝડીયે; આવો૦ ટેક
અલબેલા આવો અંતર ચરચું, ગોવિંદજી તન ગોરડીયે. આવો૦ ૧
હેત કરીને હાર પહેરાવું, મોતિડાં પ્રોવું તોરડીયે. આવો૦ ૨
પ્રીતમ તમને પ્રેમ કરીને, રાખીસ્યું જીવન ચોરડીયે. આવો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' છેલકુંવરપર, વારૂં મારા પ્રાણ ઘડી ઘડીયે. આવો૦ ૪

પદ ૨

આવો વહાલા મારા બારણીયે, બારણીયે જાઉં વારણીયે. આવો૦ ટેક.
સામી આવું મોતી થાલ ભરીને, નાથ વધાવા કારણીયે. આવો૦ ૧
તન મન ધન આ જીવિત મારૂં, વારું વાર હજારણીયે. આવો૦ ૨
આતુર થયું છે મન મળવાને, રાખી રહી જીવ ધારણીયે. આવો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' તમને મળતાં, ઠરિને બેઠા જીવ ઠારણીયે. આવો૦ ૪

પદ ૩

આવો પાડોશી પાતળિયા, પાતળિયા તમે ક્યાં હળિયા. આવો૦ ટેક.
આપણું મંદિર મેલીને પ્યારા, બીજે અઢળક ક્યાં ઢળિયા. આવો૦ ૧

મારે આંગણિયે થઈને જાઓ છો, કેને ભુવન કો'ને શ્યામળિયા. આવો૦ ૨
અમને તે કોલ દઈને કેશવ, બોલ્યે હજી કેદિ ન પળિયા. આવો૦ ૩
અમને તમારી આશ ઘણી છે, પ્રેમાનંદના વહાલા છળિયા. આવો૦ ૪

પદ ૪

આવો મનોહર મનહરતા, મનહરતા લટકાં કરતા. આવો૦ ટેક.
જીવન જરકસી પાઘ બાંધીને, નૌતમ છોગલિયાં ધરતા. આવો૦ ૧
પ્રાણજીવન તમે પ્રીત કરીને, શીદ હીંડો તરતા તરતા. આવો૦ ૨
આવંતા અલબેલ મંદિરીયે, દુરિજન દેખી રખે ડરતા. આવો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' જાતાં વળતાં, અમને રખે વહાલા વિસરતા. આવો૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

આવોને અલબેલા રે અલબેલા, મારે મંદિરિયે મારે છેલા રે; આવો૦ ટેક.
શેરડિયો સુંદર વાળું, ઓસરીયે ઢોલીડો ઢાળું રે, આવો૦ ૧
કેશર ચંદન સરસ રીતે, ચતુર વર ચરચું પ્રીતે રે. આવો૦ ૨
હળવા રહી હાર પેરાવું, કહે તો વાલમ આગે ગાવું રે. આવો૦ ૩
વહાલા પ્રેમાનંદ એ માગે, રે'જો આંખડલીને આગે રે. આવો૦ ૪

પદ ૨

છેલવર છોગાળા રે છોગાળા, મરમાળા નેણાના ચાળા રે; છેલ૦ ટેક.
આંખલડી કામણગારી, જાઉં મોહન મુખપર વારી રે. છેલ૦ ૧
મુખડાની મીઠી વાણી, હું તો લાવણ્યમાં લોભાણી રે. છેલ૦ ૨
મેં તો રૂપ તમારૂં જોયું, જોઈને મન મારૂં મોહ્યું રે. છેલ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે તન મન વારું, જીવનજી ઉરમાં ધારું રે. છેલ૦ ૪

પદ ૩

મોહી છું મરકલડે રે મરકલડે, ગિરિધરજી ગમીયા દલડે રે; મોહી૦ ટેક.
મુખનો મરકલડો મીઠો, તેતો જાણે જેણે દીઠો રે. મોહી૦ ૧
મોહનજી મોહની છાની, ઘર ઘાલ્યું છેલ ગુમાની રે. મોહી૦ ૨

નટવરજી નેંડો લાગ્યો, સંસારનો તોડ્યો ધાગો રે. મોહી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીતમ પ્યારા, છો આંખડલીના તારા રે. મોહી૦ ૪

પદ ૪

માડી મને જોવાદે રે જોવા દે, મોહનમાં મનડું પ્રોવાદે રે; માડી૦ ટેક.
સુંદર વર શોભે કેવા, મારા મનમાં રાખ્યા જેવા રે. માડી૦ ૧
આ જોને સામો આવે, મને હેત કરી બોલાવે રે. માડી૦ ૨
મારા આંગણીયામાં ઉભો, કરે મળવાનો મનસુબો રે. માડી૦ ૩
જોઇ મોહી છે વ્રજની નારી, જાયે પ્રેમાનંદ બાલહારી રે. માડી૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

રે સ્વામિનારાયણ સાંભરે, ગાતાં તે સાતે વાર રે;
રે વાણી તે રસ ભરી આપજો, ધર્મતણા કુમાર રે. સ્વામિ૦ ૧
રે આદિત્ય સહજાનંદ ઉદીયા, કરવા પતિત ભવપાર રે. સ્વામિ૦ ૨
રે સોમ સરખા શીતળ સદા, ક્રુરતા ન મળે લગાર રે. સ્વામિ૦ ૩
રે મંગળકારી મૂર્તિ, ધર્મકુંવર કીરતાર રે. સ્વામિ૦ ૪
રે બુધ પુજે તેની પાદુકા, હરખ ભરયા વારવાર રે. સ્વામિ૦ ૫
રે ગુરૂ સુર મુનિ ભૂપના, સહજાનંદજી સરદાર રે. સ્વામિ૦ ૬
રે શુક્ર સરખા સ્વભાવના, રિપુ સદા સુખ સાર રે. સ્વામિ૦ ૭
રે શનિ સરખા નરનારનો, કીધો તે આજ ઓધાર રે. સ્વામિ૦ ૮
રે આ પદ ગાયે ને શીખે સાંભળે, વાધે પ્રભુ પદ પ્યાર રે. સ્વામિ૦ ૯
રે સ્વામિનારાયણ નામ પર, પ્રેમાનંદ જાય બલિહાર રે. સ્વામિ૦ ૧૦

રાગ ગરબી ધોળ.

મને મળીયા સહજાનંદ સ્વામિ, સચ્ચિદાનંદ અંતરજામી. ૧
હું તો થઇ છું હવે સતસંગી, મારે પ્રભુ સાથે પ્રીત અભંગી. ૨
મારાં સરવે તે કારજ સિધ્યાં, વતમાન સ્વામિજીનાં લીધાં. ૩

મારે માથે સ્વામિની છાપ, સરવે પુરૂષ કીધા ભાઇ બાપ. ૪
દુરિજનીયાંને વેણે ન દાઝું, સ્વામિનારાયણ કે'તાં ન લાજું. ૫
હુંતો બેઠી છું હરિવર ધારી, પ્રેમાનંદના સ્વામિપર વારી. ૬

પદ ૨

મારે સ્વામિનારાયણ ભજવા, દુરિજનીયાંના સંગને તજવા. ૧
મેંતો મેલ્યો સંસારીયો માડી, જોવા સ્વામિનારાયણ દા'ડી. ૨
મને સ્વામિનારાયણ ભાવે, લોક સ્વામિની કહીને બોલાવે. ૩
વાટે ઘાટે ને જાતાં વળતાં, સ્વામિનારાયણ શ્રવણે સાંભળતાં. ૪
મુખે સ્વામિનારાયણ ગાઉં, લોકલાજ થકી ન લજાઉં. ૫
પ્રેમસખી કે' સ્વામિને સારૂં, કુરબાન કર્યું શિર મારૂં. ૬

પદ ૩

સખી ચાલ હરિ જોવા જાઇએ, નિરખી પ્રભુ પાવન થાઇએ ૧
સખી નેનતણું ફળ એ છે, વેદ પુરાણ તે એમ કે'છે. ૨
જેને નિગમ નેતિ કહી ગાવે, શિવ બ્રહ્મા તે પાર ન પાવે. ૩
એ છે કૃષ્ણ નારાયણ દેવ, સુર મુનિ કરે નિત્ય સેવ. ૪
એ છે પુરૂષોતમ મહારાજ, પ્રભુ પ્રગટ્યા તે આપ કાજ, ૫
પ્રેમસખી કહે સ્વામિને હેલી, વરીયા અંતર આંટી મેલી. ૬

પદ ૪

મારા પુણ્ય તણો નહિ પાર, વર મળીયા તે જગદાધાર. ૧
મારા ઉરમાં કીધો વહાલે વાસ, હું તો થઇ છું સ્વામિની દાસ. ૨
મને અખંડ એવાતન આપ્યું, મારૂં જનમ મરણ દુઃખ કાપ્યું. ૩
મારો સફળ જનમ વહાલે કીધો, મેંતો હરિ સાથે લાવો લીધો. ૪
હુંતો અખંડ હરિગુણ ગાવું, હવે પાછી તે ભવમાં ન આવું. ૫
મળ્યા પુરૂષોતમ બહુનામી, વહાલો પ્રેમસખીનો સ્વામી. ૬

દોહા

નિર્વિકલ્પ અતિ ઉત્તમ, નિશ્ચય તવ ઘનશ્યામ;
માહાત્મ્ય જ્ઞાન જુત ભક્તિ તવ, એકાંતિક સુખધામ. ૧
મોહીમેં તવ ભક્તપનો, તામેં કોઇ પ્રકાર;
દોષ ન રહે કોઈ જાતકો, સુનીયો ધર્મકુમાર. ૨
તુમારો તવ હરિભક્તકો, દ્રોહ કબુ નહી હોય;
એકાંતિક તવ દાસકો, દીજે સમાગમ મોય. ૩
નાથ નિરંતર દરસ તવ, તવ દાસનકો દાસ;
એહી માગું કરી વિનય હરિ, સદા રાખીયો પાસ, ૪
હે કૃપાળુ હે ભક્તપતિ, ભક્તવત્સળ સુનું બાત;
દયાસિંધુ સ્તવન કરી, માગુ વસ્તુ સાત. ૫
સહજાનંદ મહારાજકે, સબ સત્સંગી સુજાન;
તાકું હોય દઢ વર્તનો, શિક્ષાપત્રી પ્રમાન. ૬
સો પત્રીમેં અતિ બડે, નિયમ એકાદશ જોય;
તાકી વિગતી કહતહું, સુનીયો સબ ચિત્ત પ્રોય. ૭
હિંસા ન કરની કાહુકી, પરત્રિયા સંગકો ત્યાગ;
માંસ ન ખાવત મદ્યકું, પીવત નહિ બડ ભાગ. ૮
વિધવાકું સ્પર્શત નહિ, કરત નહિ આતમઘાત;
ચોરી ન કરની કાહુકી, કલંક ન કોઉકું લગાત. ૯
નિંદત નહીં કોઇ દેવકું, બીન ખપતો નહિ ખાત;
વિમુખ જીવકે વદનસેં, કથા સુની નહી જાત. ૧૦
એહી વિધિ ધર્મકે નિયમમેં, બરતો સબ હરિ દાસ;
ભજો શ્રી સહજાનંદ પદ, છોડી ઓર સબ આસ. ૧૧
રહી એકાદશ નિયમમેં, કરો શ્રીહરિપદ પ્રીત;
પ્રેમાનંદ કહે ધામમેં, જાઓ નિઃશંક જગ જીત. ૧૨

દોહા

જય જય મંગળ કરન પ્રભુ, મંગળમય તવ નામ;
હરત અમંગળ ભક્તકે, શ્વેતભુવનપતિ શ્યામ. ૧
જટા છત્ર મૃગચરમ ધર, ઉર્ધ્વ બાહુ મૃદુ હાસ;
નિજ જનહિત નિત્ય કરત તપ, જય જય મૂર્તિ પ્રકાસ. ૨
શ્વેતાભિધ નિજ દ્વીપપર, મુનિવૃંદ લીયે સાથ;
ઉર્ધ્વ બાહુ રત ઉગ્ર તપ, કરત નિરંતર નાથ. ૩
એકાંત ધર્મ આશ્રિત સદા, શ્વેત પૂરૂપ નિજ દાસ;
તિનકી તુમ પ્રભુ કરત સદા, ઉતરે વાસના નાસ. ૪
શ્વેતાંબર સુસ્મિત વદન, શ્વેત સુલેપન અંગ;
શ્વેત ભુવન રાજત સદા, શ્વેત પુરૂષકે સંગ. ૫
સદાનંદ અરવિંદ પદ, પ્રફુલ્લિત વદન સરોજ;
દયા સુધા પૂરીત નયન, મોહીત કોટી મનોજ. ૬
શ્વેત નામ તવ શ્વેત વપુ, શ્વેત પુષ્પ ઉર હાર;
શ્વેત પુરૂષ વલ્લભ સદા, શ્વેત બંધુ કરતાર. ૭
શાંત સદા તેજોમય, મુક્ત નિરંજન અપાર;
પૂજત ચરન સરોજ તવ, લીયે વિવિધ ઉપચાર. ૮
કોટીક ઇંદુ કાંતિ સમ, શોભીત સદા સુરેશ;
કલાનિધિ નૈષ્ઠિક પ્રભુ, જય જય વર્ણિ વેષ. ૯
શાંતી દાંતી જપ તપ કરી, હોત હો પ્રગટ અનૂપ;
ચતુ સનાનંદન સુખદ, જય જય શાન્ત સ્વરૂપ. ૧૦
જુગ જુગ પ્રતિ પ્રભુ ધરત તુમ, લીલા રૂપ અપાર;
ભક્તિ સહિત સદા ધર્મકો, પાલત વારમવાર. ૧૧
નિજ આશ્રિતકું બ્રહ્મ ગતિ, દેત હો શ્યામ સુજાન;
પ્રગટત પ્રતિ યુગ નાથ તુમ, નીજ જ્ઞાન કમળકે ભાન. ૧૨
કર્મપાસ નાનાવિધિ, બાંધે જીવ અનંત;
મુક્તિ કારન તુમહિ હો, સહજાનંદ ભગવંત. ૧૩

સુપર્ણ તુમ યોગેશ્વર, ધર્મવંશ પ્રતિપાલ;
હંસ વિષ્ણુ મહાપુરુષ તુમ, પૂરન પરમ દયાળ. ૧૪
વૈકુંઠ સત્ય અક્ષર તુમ, પુરુષોત્તમ પદ શ્યામ;
બ્રહ્મલોકપતિ નાથ તુમ, નીલકંઠ સુખ ધામ. ૧૫

રાગ ધોળ-પદ ૧

ધર્મકુવર હરિકૃષ્ણ ચરણ નખચંદ્રને,
મન કર્મ વચને વંદુ વારમવાર જો;
આ અવસર અલબેલાજી અઢળક ઢળ્યા,
કરવા વહાલો અનેક પતિત ભવપાર જો. ધર્મ૦ ૧
શું કહી વર્ણવું પાવન પ્રથિત પ્રતાપને,
ભવ બ્રહ્મા શેષ નિગમ નેતિ કહી ગાય જો;
અક્ષરનિવાસી મુક્ત પૂજે જેની પાદુકા,
અખિલભુવનપતિ શ્રીપુરુષોત્તમરાય જો. ધર્મ૦ ૨
સદા સાકાર છે દિવ્ય નરાકૃતિ નાથજી,
માયા કાળ પુરૂષના પ્રેરક એહ જો;
જગત જન્મ પાલન લય લીલા જેહની,
તે અવિનાશી ધર્યો સુંદર નરદેહ જો. ધર્મ૦ ૩
ઉપનિષદના શિર ઉપર જે શોભતા,
રમારમણ શ્રીઅક્ષરપર અવિનાશ જો;
અનેક અધમ ઓધારવાની દીક્ષા ગ્રહી,
પ્રેમાનંદ કે' આવ્યા ધર્મનિવાસ જો. ધર્મ૦ ૪

પદ ૨

પરમપુરૂષ પુરુષોત્તમ પૂરણકામ છે,
દિવ્યાકાર સ્વરાટ સદા ઘનશ્યામ જો;
એકાંતિક જનવલ્લભ શ્રીઅક્ષરપતિ,

વાસુદે વિષ્ણુ નારાયણ નામ જો. પરમ૦ ૧
અનંત કલ્યાણકારી ગુણમંડિત વિગ્રહ,
અનંત શક્તિધર અનંત પ્રતાપ નિવાસ જો;
અનંત કળાનિધિ અનંતભુવનપતિ શ્રીહરિ,
ભક્તિધર્મસુત કૃષ્ણ હરિ અવિનાશ જો. પરમ૦ ૨
ક્ષર અક્ષરના જીવન પ્રાણપતિ પ્રભુ,
અવતારી એ છે આજ ધર્યો અવતાર જો;
દિવ્યપણામાં મનુષ્યપણું પ્રગટ કર્યું,
મનુષ્યથકા છે દિવ્ય સદા સાકાર જો. પરમ૦ ૩
નિર્ગુણ સગુણ એ શક્તિ છે પોતાતણી,
કર્ત્તાથકા છે અકર્ત્તા જોગનિધાન જો;
નિરાકાર સાકાર કળાનિધિ શ્રીહરિ,
પ્રેમાનંદનો સ્વામી શ્રીભગવાન જો. પરમ૦ ૪

પદ ૩

એવા શ્રીહરિ સ્વામિ સહજાનંદજી,
દિવ્ય સગુણ સાકાર દિવ્ય કલાનિધિ નાથ જો;
દિવ્ય શક્તિપતિ પુરૂષોત્તમ પ્રગટ થયા,
દિવ્ય મુક્ત લઇને આવ્યા હરિ સાથ જો. એવા૦ ૧
આવીને નિજ દિવ્ય પ્રતાપ પ્રગટ કરયો,
સ્થાપ્યો ધર્મ એકાંતિક અવનીમાંય જો;
આચરજકારી અનંત ચરિત્ર નવ જાય કહ્યાં,
શેષાદિક કવિ નિત્ય નવાં કેટલાંક ગાય જો. એવા૦ ૨
ધ્યાન ધારણા સમાધી બહુ ભાતની,
નવ જાણે કોઇ મુક્ત મુનિવર દેવ જો;
અનંત જીવના એક કાળે પ્રાણ તાણવા,
દેખાડે નિજધામ અનંત તતખેવ જો. એવા૦ ૩

અંતકાળે ધરી અનંત રુપ શ્રીનાથજી,
તેડવા જાયે નિજ જનને મહારાજ જો;
ગરુડ વિમાન અશ્વ ગજ રથ લઇ પાલખી,
પ્રેમાનંદનો સ્વામી ગરીબનીવાજ જો. એવા૦ ૪

પદ ૪

સ્વામિનારાયણ આજ પ્રગટ મહામંત્ર છે,
શ્રવણે સાંભળતાં કંપે દનકરદૂત જો;
ભવનાં બંધન સદ્ય કાપી સુખીયાં કરે,
શું કહી દાખું મહિમા અતિ અદ્ભૂત જો. સ્વામિ૦ ૧
અનેક પતિત ઓધાર્યા પૂરવે આ મંત્રથકી,
અજામિલ ગનીકા આદિક અપાર જો;
તે મંત્ર આજ મહારાજે પ્રગટ કર્યો,
કળિમાં કરવા અનેક પતિત ભવપાર જો. સ્વામિ૦ ૨
સકામી જન સુમરી પામે ત્રિવર્ગને,
નિષ્કામી જન પામે પદ નિર્વાણ જો;
નામતણા નામી સ્વામી પ્રગટ મળ્યા,
તે જનના શું કરું મુખે વખાણ જો. સ્વામિ૦ ૩
ભવ બ્રહ્મા મુનિ મુક્ત જપે આ મંત્રને,
તે સહુ પામ્યા મનવાંછિત સુખ સાજ જો;
પ્રેમાનંદ કહે કર જોડી સહુ જનને,
ભૂલશો માં અવસર આવ્યો આજ જો. સ્વામિ૦ ૪

રાગ જંગલો. પદ ૧

જમુનાકે તીર ઠાડો જમુનાકે તીર,
બાંકો બલબીર ઠાડો જમુનાકે તીર; ઠાડો૦ ટેક.
હો નેના બેના બાંકે બાંધે બાંકી પાઘ શિર,
ચંદનકી ખોર કીને સાંવરે શરીર. ઠાડો૦ ૧

હો બાંકી ભોહેં સોહે ચિત્ત મોહે નાસા કીર,
દેખત ચકિત રતિપતિ હતધીર. ઠાડો૦ ૨
હો બાંકે લાલ બાંકે ગ્વાલ લીયે સંગ બીર,
બાંસુરી બજાવે બાંકી ધીર ધીર ધીર. ઠાડો૦ ૩
હો ભરવા ગઇથી હું તો જમુનાકો નીર,
પ્રેમાનંદકો નાથ દેખી ગઇ પીર. ઠાડો૦ ૪

પદ ૨

રાજીવનેન રસિયો રાજીવનેન,
ઉપજત ચેન દેખી રાજીવનેન; રસિ૦ ટેક
હો વિકસે વારીજસમ અતિ છબી એન,
ભ્રકુટી ભમર ઝુંક માનું રસ લેન. રસિ૦ ૧
હો ચારુ ચિતવની મુસકની સુખદેન.
કુટિલ કટાક્ષઉમેં સુચવત સેન. રસિ૦ ૨
હો જમુના પુલિનપર ચારતહેં ધેન,
મોહન બજાવત મધુરીસી બેન. રસિ૦ ૩
હો માઇ વ્રજનારી સંગ ડોલે દિનરેન,
પ્રેમાનંદ છબીપર વારી કોટિ મેન. રસિ૦ ૪

પદ ૩

રૂપ રસખાની રસિયો રુપ રસખાની, સાંવરો ગુમાની; રસિ૦ ટેક૦
હો તરૂન કિશોર છબી દેખરી સયાની,
ઉઠત કમળમુખ રેખા નાની નાની. રસિ૦ ૧
હો મદનસદન દૃગ જુગ સખી જાની,
હરલેત મન મેરો મૃદુ મુસકાની. રસિ૦ ૨
હો ચાલત મરાલગતિ અતિ છબી આની.
રતિપતિ મતિ દેખી અતિ સકુચાની. રસિ૦ ૩
હો એ છબી રહો ઉર રૂપકો નિધાની,
પ્રેમાનંદ બિનતિ કરત નીત છાની. રસિ૦ ૪

પદ ૪

રૂપકો રસાલ પ્યારો રૂપકો રસાલ,
ગિરિધરલાલ પ્યારો રૂપકો રસાલ; પ્યારો૦ ટેક.
હો મૃગમદ તિલક તરુન શશિ ભાલ,
નભ તજી ચાહે ચંદા મીલ્યો તતકાલ. પ્યારો૦ ૧
હો મૃદુ મુસકની છબી અધર પ્રવાલ,
કંબુ સમ કંઠ ભુજા સોહત બિશાલ. પ્યારો૦ ૨
હો નવનિરદવપુ ઉર બનમાલ,
જાની નિજ સખા ધન હોતહેં નિહાલ. પ્યારો૦ ૩
હો લાલહુકી ચાલ પર મોહેહેં મરાલ,
પ્રેમાનંદ ધારી ઉર તજ્યોહે જંજાલ. પ્યારો૦ ૪

'સખી ગોકુળ ગામના ચોકમાંરે' એ રાગ. ગરબી-પદ ૧

બલિહારી શ્રીગિરિધરલાલની રે, વહાલો તેજોનિધિ સુખકંદ;
સદા સાકાર બિરાજે બ્રહ્મમહોલમાં રે. સદા૦ ટેક
વહાલો દ્વિભુજ ચતુર્ભુજ શ્રીહરિ રે, સદા સેવિત શ્રીનંદસુનંદ. સદા૦ ૧
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મને ધરે રે, યોગેશ્વર શ્રીજગદીશ,
ચારે તત્વ ચારે આયુધમાં રે, રચે વિશ્વ તેમાંથી ઇશ. સદા૦ ૨
પદ્મમાંથી રચી પૃથિવી હરિ રે, શંખમાંથી રચ્યું જળ શ્યામ;
ચક્રમાંથી રચ્યું તેજ તત્વને રે, ગદામાંથી વાયુ સુખ ધામ. સદા૦ ૩
એમ વિશ્વ રચિને હરિ અવતર્યા રે, કરવા તે અધમઉદ્ધાર;
પ્રેમાનંદનો સ્વામી ઘનશ્યામજી રે, વ્રજજીવન નંદકુમાર. સદા૦ ૪

પદ ૨

સખી છેલ છબીલો કુંવર નંદનો રે, અતિ શોભે છે આનંદકંદ
અલબેલો બિરાજે નંદ આંગણે રે. અલ૦ ટેક.
જેનો મહિમા વખાણે મહામુનિ રે, શેષ શારદ નારદ શુક છંદ; અલ૦ ૧

વહાલો સોળકળા જુકત શ્રીહરિ રે,નવરસમય નટવર લાલ;
કોટિ કંદર્પ જોઇ લાજે રૂપને રે, નિરખતાં વાધે ઘણું વહાલ. અલ૰ ૨
એવી શિતળ સભા નંદ આંગણે રે, બ્રહ્મરૂષિ ને રાજરૂષિવૃંદ;
શોભે મુનિ સભામાં શ્રીપતિ રે, વહાલો તારામધ્યે જેમ ચંદ. અલ૰ ૩
કરી લટકાં બોલ્યો વ્રજસાથને રે, કરી વાતો બોલ્યા મુનિરાય;
જોઇ સુંદર છબી ઘનસ્યામની રે, પ્રેમાનંદ વારી વારી જાય. અલ૰ ૪

પદ ૩

સખી૰ આજ અલૌકિક વાતડી રે, કૃપા કરી કીધી ઘનશ્યામ;
સાંભળીને ઠરે મારી છાતડી રે; સાંભ૰ ટેક.
શુક નારદ ઉદ્ધવ નિજદાસને રે, પુછયાં પ્રશ્ન અતિ સુખધામ. સાંભ૰ ૧
એક શું છે હેતુ કલ્યાણનુ રે, જેણે ન થાયે એવું તે શું કે'વાય;
પછી ન થયો ઉત્તર બીજા કોઇથી રે, પોતે બોલ્યા શ્રીવૈકુંઠરાય. સાંભ૰ ૨
ભય પામ્યો મુમુક્ષુ જન્મમરણથી રે, તેને તર્યાનો એજ ઉપાય;
સતશાસ્ત્ર સાકાર મારી મૂર્તિ રે, સાચા સંત સાકાર મને ગાય. સાંભ૰ ૩
એને વિષે જોડાય જન પાતકી રે, તેતો સહેજે પામે ભવપાર;
પ્રેમાનંદ કે' ભજે જાઇ ધામમાં રે, દિવ્ય રૂપે મને સાકાર. સાંભ૰ ૪

પદ ૪

ભવસાગર તરવાંને ઇચ્છતો રે, એવો જે મુમુક્ષુ જન;
ભજે મને તજી સર્વ વાસના રે. ભજે૰ ટેક.
કરે સાધન કલ્યાણનાં પ્રીતશું રે, મારી મૂર્તિમાં ધરી મન. ભજે૰ ૧
મને ભજતાં વિઘન તેને ઘણાં રે, છે સમજાવું કહી રીત;
મારો આકાર ઉછેદન જે કરે રે, એવાં શાસ્ત્ર સુણે કરી પ્રીત. ભજે૰ ૨
એવા શાસ્ત્રઅભ્યાસી જન છે રે, બ્રહ્મજ્ઞાની તેનો વિશ્વાસ;
એતો નિશ્ચે પાડે કલ્યાણથી રે, મેલે નરકે કરી નિરાશ. ભજે૰ ૩
એજ વિરોધી છે કલ્યાણના રે, એવા જ્ઞાની ને ગ્રંથ કે'વાય;
પ્રેમાનંદનો સ્વામી કે' ત્યાગવા રે, પાપરૂપ જાણીને બલાય. ભજે૰ ૪

પદ ૫

એવા પાપી પાડે મારગ મોક્ષથી રે, મુખે કથી મિથ્યા બ્રહ્મજ્ઞાન;
સંત સરવે કહું તે આપ માનજો રે. સંત૦ ટેક.
દેખાડે સભર ભર્યો આતમા રે, ખોદે આકાર અવતાર તોડી તાન. સંત૦ ૧
જન અર્થી હોય જે કલ્યાણના રે, કરે જો પાપીમાંહી પરતીત;
જેવા પોતે નાસ્તિક પાપી હોયે રે, શિખાવે સર્વે તેવી રીત. સંત૦ ૨
પછી સંત સાકાર મારી મૂર્તિ રે, તેમાં દોષ પરઠે તતકાળ;
તજી સેવા ઉપાસના આશરો રે, થઇ બેસે તે બ્રહ્મકુદાળ. સંત૦ ૩
કેવળ કથે મિથ્યા બ્રહ્મજ્ઞાનને રે, મારી ઉપાસના તજી જન;
પ્રેમાનંદનો સ્વામી કહે શ્રીહરિ રે, થઇ પિશાચ ફરે વનોવન. સંત૦ ૪

પદ ૬

કથનમાત્ર તે બ્રહ્મજ્ઞાને કરી રે, જન સિદ્ધિ પામે નહીં કોય;
મુમુક્ષુને પાડવાનો પાસ છે રે. મુમુ૦ ટેક.
જેમ તાંદુલ વિના કુટે કુસકા રે, તેનો શ્રમ તે નિષ્ફળ હોય. મુમુ૦ ૧
જન ભુખ્યો તર્શ્યો જ્યેષ્ઠ માસનો રે, પ્રીત કરી ચાટે આકાશ;
નવ જાયે ક્ષુધા તૃષા તેહની રે, એમ વાંચક જ્ઞાન પ્રયાસ. મુમુ૦ ૨
એવા બ્રહ્મજ્ઞાનિનો સંગ ત્યાગવો રે, મન કર્મ વચને તે જરૂર;
પંચ મહાપાપના શિરોમણી રે, એવા જ્ઞાનીને ત્યાગજો દૂર. મુમુ૦ ૩
દિવ્ય રૂપ સાકાર મારી મૂર્તિ રે, કરૂં લીલા ધરી અવતાર;
પ્રેમાનંદનો સ્વામી કહે શ્રીહરિ રે, મારા આશરા વિના મળે ખ્વાર. મુમુ૦ ૪

રાગ ગરબી—પદ ૧

ચાલો જોવા રસિયા રણછોડને રે, દ્વારિકાના વાસી ભગવાન;
પુરુષોત્તમ પધારયા વરતાલમાં રે;
જેનાં દરશન દુર્લભ દેવને રે, શિવ બ્રહ્મા ધરે નિત્ય ધ્યાન. પુ૦ ૧
જેને કાજે જોગી વનમાં વસે રે, તપ કરે ને ખાય મુળ કંદ; પુ૦
જેને નિગમ ગાયે નેતિ કહી રે, ખોળે શુકમુનિ સનક સનંદ. પુ૦ ૨

જેણે ગોકુળમાં લીલા કરી રે, માર્યા દૈત્ય દાનવને અપાર; પુ૦
વહાલે જઇને વાસી પછી દ્વારિકા રે, વર્યા અષ્ટ કુળવંતિ નાર. પુ૦ ૩
થયા અર્જુનસખા અલબેલડો રે, પુરયા ભક્તતણા સરવે કોડ; પુ૦
હવે આવ્યા વહાલો વરતાલમાં રે, પ્રેમાનંદનો વહાલો શ્રીરણછોડ. પુ૦ ૪

પદ ૨

વરતાલે આવ્યા સખી શ્યામળો રે, દ્વારકાંના પતિ દીનાનાથ;
રુકિમણીરમણ રણછોડજી રે; રુક૦ ટેક.
નેણાં ભરીને નિરખીએ નાથને રે, ચાલો સરવે સૈયરનો સાથ. રુક૦ ૧
કૃપા કરીને કેશવ પધારિયા રે, સહુ તેડી પોતાનો સમાજ; રુક૦
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ ગોમતી રે, રુકિમણી સહિત જદુરાજ. રુક૦ ૨
જન આવે જોવાને દેશ દેશના રે, ન્હાયે ગોમતી ને લે સહુ છાપ; રુક૦ .
નેણે નિરખી રુકિમણી રણછોડને રે, બાળે અનેક જનમનાં પાપ. રુક૦ ૩
આવિ વસ્યા અખંડ અલબેલડો રે, દ્વારાવતિ કીધી વરતાલ; રુક૦
પ્રેમાનંદનો વહાલો રંગ છેલડો રે, કીધાં નરનારીને નિહાલ. રુક૦ ૪

પદ ૩

વારી જાઉં રંગીલા રણછોડને રે, વહાલો ભક્તતણા પ્રતિપાળ;
આવી અખંડ વસ્યા વરતાલમાં રે; આવી૦ ટેક.
આવ્યા દીનતણાં દુઃખ કાપવા રે, થયા પ્રગટ શ્રીદીનદયાળ. આવી૦ ૧
શોભે શ્યામ સ્વરુપ અલબેલડો રે, મરમાળી તે મૂરતિ અનૂપ; આવી૦
રુકિમણી ને શ્રીરણછોડજી રે, કહીયે લક્ષ્મીનારાયણ રૂપ. આવી૦ ૨
વહાલો રાજાધિરાજપણે રાજતા રે, શોભે કોટીક શોભા સુર; આવી૦
કરે અખંડ લીલા વરતાલમાં રે, વહાલો ભક્તમનોરથપૂર. આવી૦ ૩
ગાયે ધોળ મંગળ પુરવનિતા રે, થાએ ઉત્સવ આઠે જામ; આવી૦
વાજે નોબત નગારાં ગડગડે રે, પ્રેમાનંદનો વહાલો શોભે શ્યામ. આવી૦ ૪

પદ ૪

શોભા શીરે વખાણું શ્યામની રે, મુખે વરણન કરી નવ જાયે;
મારાં નેણાં લોભાણાં જોઇ નાથને રે. મારાં૦ ટેક.

કોટી કંદર્પ વારૂં લેઇ વારણે રે, શેષ સારદા નિગમ નેતિ ગાય. મારાં૦ ૧
મરમાળી મનોહર મૂરતિ રે, વહાલો તેજતણા અંબાર; મારાં૦
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ હાથમાં રે, શોભે પેહેરી રુડા શણગાર. મારાં૦ ૨
હરિનું હસતું વદન સોહામણું રે, કર્યું કેશર તિલક ભાલ; મારાં૦
હરિની આંખડલી કમળકેરી પાંખડી રે, નિરખતાં વાધે ઘણું વાલ. મારાં૦ ૩
હરિને માથે મુગટ તે જડાવનો રે, કાને કુંડલ મકરાકાર; મારાં૦
અંતરમાંથી ક્ષણુંએ ન વિસરે રે, પ્રેમાનંદ જાય બલિહાર. મારાં૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

રંગભીનો રણછોડરાય, આવ્યા વરતાલે;
જેને નિગમ નેતિ કહી ગાય, આવ્યા વરતાલે. ૧
હરિ દ્વારિકાંના દેવ, આવ્યા વરતાલે;
સુર મુનિ કરે નિત્ય સેવ, આવ્યા વરતાલે. ૨
શ્રીપુરૂષોત્તમ મહારાજ, આવ્યા વરતાલે;
કરવા સહુ જનનાં કાજ, આવ્યા વરતાલે. ૩
વહાલો ચરોતરને ચોક, આવ્યા વરતાલે,
પ્રભુજી પોતાની શોખ, આવ્યા વરતાલે. ૪
રુકિમણિરમણ રણછોડ, આવ્યા વરતાલે;
નિજ જનના પૂરવા કોડ, આવ્યા વરતાલે. ૫
કરી પ્રીત મુનિવર સાથ, આવ્યા વરતાલે;
વહાલો પ્રેમાનંદનો નાથ, આવ્યા વરતાલે. ૬

પદ ૨

નિત્ય આપે રણછોડ રાય, પરચા વરતાલે;
જન જોઇ જોઇ અચરજ થાય, પરચા વરતાલે. ૧
નિજ દૃષ્ટિ આગળ દાસ, પરચા વરતાલે;
ભીડભંજન હનુમાન પાસ, પરચા વરતાલે. ૨

કીધો લીંબડો મીઠો દૂધ, પરચા વરતાલે;
ફળ ફુલ પાન કરી શુદ્ધ, પરચા વરતાલે. ૩
જન તેડી પત્ર હમેશ, પરચા વરતાલે;
લઇ જાયે દેશ વિદેશ, પરચા વરતાલે. ૪
વર્ષ એકનો આંબો બાળ, પરચા વરતાલે;
ફુલ્યો ફળ્યો સરવે ડાળ, પરચા વરતાલે. ૫
તે જોવા ગોમતી તીર, પરચા વરતાલે;
પ્રેમાનંદ કે' થાય બહુ ભીડ, પરચા વરતાલે. ૬

પદ ૩

વારતાલે રણછોડ રાય, લીલા લેહેર કરે;
નિત્ય આનંદ ઉત્સવ થાય, લીલા લેહેર કરે. ૧
જન આવે અપરમપાર, લીલા લેહેર કરે;
અતિ પ્રેમ ભર્યાં નર નાર, લીલા લેહેર કરે. ૨
સહુ પામે જોઇ આનંદ, લીલા લેહેર કરે;
વહાલો ટાળે ભવના ફંદ, લીલા લેહેર કરે. ૩
વહાલે કીધાં જન નિષ્પાપ, લીલા લેહેર કરે;
જગ છાયો અતિ પરતાપ, લીલા લેહેર કરે. ૪
વહાલો પ્રગટ પ્રમાણુની પેસ્ય, લીલા લેહેર કરે;
આપે પરચા ઘેરો ઘેર્ય, લીલા લેહેર કરે. ૫
કોઇ પ્રેમી જનને સાથ, લીલા લેહેર કરે;
બોલે પ્રેમાનંદનો નાથ, લીલા લેહેર કરે. ૬

પદ ૪

વહાલો ભક્તિધર્મસુત શ્યામ, વરતાલના વાસી;
તેનું રણછોડ કેશવ નામ, વરતાલના વાસી. ૧
તેમને પરતાપે જીવ, વરતાલના વાસી;
થયા જીવ મટીને શિવ, વરતાલના વાસી. ૨

જે જન સેવે કરી પ્યાર, વરતાલના વાસી;
આપે ધર્માદિક ફળ ચાર, વરતાલના વાસી. ૩
જેમ સાત પુરી ચાર ધામ, વરતાલના વાસી;
તેમ વરતાલ કીધી શ્યામ, વરતાલના વાસી. ૪
કીધી વરતાલ વૈકુંઠ તૂલ્ય, વરતાલના વાસી;
મુક્તિમય ધામ અમૂલ્ય, વરતાલના વાસી. ૫
પ્રેમાનંદ કહે નર નારી, વરતાલના વાસી;
ભજો વૃંદાવન વિહારી, વરતાલના વાસી. ૬

ગરબી. પદ ૧

જેજે શ્રીરણછોડ છેલ છબિલા રે, ભલે આવ્યા વરતાલ રસના રંગિલા રે;
જેજે શ્રીરણછોડ વરતાલવાસી રે, ટાળ્યાં દુઃખ જનમમરણ અવિનાશી રે. ૧
જેજે શ્રીરણછોડ રાય રૂપાળા રે, વા'લા બહુ લાગો છો વરતાલવાળા રે. ૨
જેજે શ્રીરણછોડ રાય રંગ લે'રી રે, ભલે આવી આંણા ચરોતરમાં ફેરી રે, ૩
જેજે શ્રીરણછોડ ધર્મના લાલ રે, ભલે નિજધામ કીધી વરતાલ રે. ૪
જેજે શ્રીરણછોડ રાય રંગ રસિયા રે, ભલે આવી વરતાલે હરિ વસિયા રે. ૫
જેજે શ્રીરણછોડજી મહારાજ રે, ભલે આવ્યા સઉનાં સારવા કાજ રે. ૬
જેજે શ્રીરણછોડ રાય રૂડું કીધું રે, ભલે તમે સઉને દરશન દીધું રે. ૭
જેજે શ્રીરણછોડ બહુનામી રે, ભલે આવ્યા પ્રેમાનંદના સ્વામી રે. ૮

પદ ૨

ચાલો જોવા રણછોડરાય વરતાલે રે, આવે તેને ધર્માદિક ફળ આલે રે;
ચાલો જોવા લક્ષ્મીનારાયણરાય રે, જોઇ પ્રભુ જનમમરણ દુઃખ જાયે રે. ૧
ચાલો જોવા ભક્તિમાત ધર્મદેવ રે, હરિકૃષ્ણ મુક્તિ આપે તતખેવ રે. ૨
ચાલો જોવા વૃંદાવન વિહારી રે, શ્રીઘનશ્યામ હરે છે દુઃખ ભારી રે. ૩
ચાલો જોવા હરિના દશ અવતાર રે, મત્સ્ય કચ્છ શૂકર અમરઉદ્ધાર રે. ૪
ચાલો જોવા નરહરિરૂપ મોરારી રે, લે છે વાલો ભવસાગરથી ઉતારી રે. ૫

ચાલો જોવા શેષશાયી સુખકંદ રે, ટાળે વાલો ચોરાશીના ફંદ રે. ૬
ચાલો જોવા સરજદલ આપાઆપ રે, ટાળે વાલો ત્રિવિધ તનના તાપ રે. ૭
ચાલો જોવા ભીડભંજન હનુમાન રે, આપે વાલો સુખસંપતનાં દાન રે. ૮
ચાલો જોવા ગજવદનો ગણસ્વામી રે, હરે વાલો વઘ્ન અનેક બહુનામી રે. ૯
ગાયા સહુ દેવ વરતાલના વાસિ રે, કૃપા કરો પ્રેમાનંદ પર સુખરાશિ રે. ૧૦

પદ ૩

પુનમિયા સાંભળજ્યો હરિજન રે, પુનમનો મહિમા સુણો એકમન રે;
પુનમનો મહિમા છે અતિ ભારી રે, ગાયે શેષ શારદા અજ ત્રિપુરારી રે. ૧
પુનમનો મહિમા અપરમપાર રે, ગાયે વેદ પુરાણ વારમવાર રે. ૨
પુનમનો મહિમા છે અનહદ રે, ગાયે શુક સનકાદિક નારદ રે. ૩
પુનમે રાસ રમ્યા રણછોડ રે, પુર્યા વાલે ગોપિજનના કોડ રે. ૪
પુનમે મોરમુગટ ધર્યો માથ રે, રમ્યા વાલો રાસ ગોપિજન સાથ રે. ૫
પુનમે પુનમે દરશને જાયે રે, તેને એક ડગલે જગનફળ થાય રે. ૬
જુવે જાઇ મુગટસહિત વ્રજચંદ રે, તેના ટળે જનમમરણના ફંદ રે. ૭
પુનમિયા હરિજન જે નિં'મ ધારી રે, પ્રેમાનદ જાયે તેની બલિહારી રે. ૮

પદ ૪

ચાલો સખિ ભલે આવી પૂરણ માસી રે, ચાલો જોવા રણછોડ વરતાલવાસી રે;
ચાલો સખિ મોરમુગટ ધર્યો વાલે રે, ચાલો સખિ વહેલાં જાઇએ વરતાલે રે. ૧
ચાલો સખિ વરતાલ ગોકુળધામ રે, ત્યાં તો નિત્ય રાસ રમે ઘનસ્યામ રે. ૨
ચાલો સખિ જાઇએ હરિના ગુણ ગાતાં રે, બળે પાપ પ્રભુજીને સન્મુખ જાતાં રે. ૩
ચાલો સખિ મોરમુગટ ધરી શ્યામ રે, ઉભા સામો શ્યામળિયો સુખધામ રે. ૪
ચાલો સખિ જોઇએ છેલ છોગાળો રે, વાલો શ્રીરણછોડ વરતાલવાળો રે. ૫
ચાલો સખિ મુગટસહિત મુખ જોઇએરે, ચાલો સખિ જનમમરણ દુઃખ ધોઇએરે. ૬
ચાલો ત્યાં તો આનંદ ઉત્સવ થાય રે, જોઇ વાલો આનંદ અંગ ન માય રે. ૭
ચાલો સખિ પુનમે જોઇએ પૂરણચંદ રે, વાલાપર વારી જાઇએ પ્રેમાનંદ રે. ૮

પદ ૫

ધન્ય ધન્ય વરતાલ હરિનું ધામ રે, ત્યાં વાલો પ્રગટ વિરાજ્યા ઘનશ્યામ રે. ૧
ધન્ય ધન્ય વરતાલપુરના લોક રે, કીધાં વાલે મુક્તિ આપીને અવિશોક રે. ૨
ધન્ય ધન્ય વરતાલનાં નરનારી રે, જેણે જોયા ધર્મકુંવર ગિરિધારી રે. ૩
ધન્ય ધન્ય વરતાલપુરનો વાસ રે, જેને ઘરે પ્રગટ પધાર્યા અવિનાશ રે. ૪
ધન્ય ધન્ય વરતાલપુરની શેરી રે, વિચર્યા ધર્મકુંવર રંગલેરી રે. ૫
ધન્ય ધન્ય વરતાલની ફુલવાડી રે, ત્યાં પ્રભુ બેસતા જઇ દાંડી દાંડી રે. ૬
ધન્ય ધન્ય વરતાલની વૃક્ષ વેલી રે, વિચરતા હાર છોગલાં હરિ મેલી રે. ૭
ધન્ય ધન્ય વરતાલપુરની ધરણી રે ફર્યા પ્રભુ લેઇ સાથે મુનિ વરણી રે. ૮
ધન્ય ધન્ય વરતાલના ચોકમાંઈ રે, ધર્યો વાલે મોરમુગટ સુખદાઇ રે. ૯
ધન્ય ધન્ય પ્રભુજી રમ્યા રંગરાગ રે, વાલે સઉ આનંદ પમાડયા નિજદાસ રે. ૧૦
ધન્ય ધન્ય બ્રહ્માદિકના નાથ રે, રમ્યા હોળી વરતાલે મુનિવર સાથ રે. ૧૧
ધન્ય ધન્ય અબીલ ગુલાલ ને રંગ રે, તેણે રંગ્યા નિજજન મુનિના અંગ રે. ૧૨
ધન્ય ધન્ય બે આંબા વરતાલે રે, તેણે બાંધ્યો હિંડોળો ધર્મલાલ રે. ૧૩
ધન્ય ધન્ય પહેરી જામા જરકસીયા રે, બેઠા ફુલડોળે ધરમસુત રસિયા રે. ૧૪
ધન્ય ધન્ય મોરમુગટ ધર્યો શિશ રે, સહુનાં સુફળ લોચન જગદીશ રે. ૧૫
ધન્ય ધન્ય સુર નર મુનિ નારાયણ રે, ફર્યા વાલો ઘોડલાની ઘુંમરે વિંટાણા રે. ૧૬
ધન્ય ધન્ય વડતાલ વૈકુંઠ કીધી રે, સઉને વાલે દેહ છતેં મુક્તિ દીધી રે. ૧૭
ધન્ય ધન્ય વરતાલ લીલા રૂપ રે, સંભારતાં સાભરે ધર્મકુળ ભૂપ રે. ૧૮
ધન્ય ધન્ય મન વાણી ગુણપાર રે, તે પ્રભુ વિચર્યા શ્રીધર્મકુમાર રે. ૧૯
ધન્ય ધન્ય હરિની લીલા અનંત રે, ગાતાં શેષ શારદા નવ પામે અંત રે. ૨૦
પ્રેમાનંદ એક રસના શું ગાવું રે, કર જોડી પ્રભુપદ શિષ નમાવું રે. ૨૧

રાગ ગરબી—પદ ૧

"તારી બાનકની બલહારી રે, લાલજી લટકાળા" એ રાગ છે.

સખિ ચાલો જઇએ વરતાલ રે, રણછોડરાય જોવા;
આજ મુગટ ધર્યો છે નંદલાલ રે, રણછોડરાય જોવા. ટેક. ૧

સખિ આજ પુનમનો દન રે, રણ૦ વાલો જઇએ જોવા જીવન રે. રણ૦ ૨
પહેર્યા જરકસી જામા શ્યામ રે, રણ૦ ધર્યો મુગટ વાલે છબીધામ રે. રણ૦ ૩
જોઇ કેસર તિલક વાધે પ્યાર રે, રણ૦ કાને કુંડળ મકરાકાર રે. રણ૦ ૪
પહેર્યાં આભૂષણ અતિસાર રે, રણ૦ જાય પ્રેમાનંદ બલિહાર રે. રણ૦ ૫

પદ ૨

આજ પુનમ સપરમો દિન રે, ચાલ સખિ વરતાલે;
મારે મોહન જોયાનું મન રે, ચાલ સખિ વરતાલે. ટેક. ૧
જોઇએ રણછોડરાય રંગ છેલ રે, ચાલ૦ વાલો છોગાંવાળો અલબેલ રે. ચા૦ ૨
એ નેણાંતણું ફળ જાણ રે, ચાલ૦ કહે શાસ્ત્ર વેદ પુરાણ રે. ચા૦ ૩
જોઇએ નેણાં ભરી મહારાજ રે, ચાલ૦ થાય અવતાર લેખે આજ રે. ચા૦ ૪
થાય જનમ મરણ દુઃખ દૂર રે, ચાલ૦ પ્રેમાનંદ જોઇ શોભા સુર રે. ચા૦ ૫

પદ ૩

ચાલો પુનમે પુનમે જોવા રે, રસિયો વરતાલે;
ચાલો જનમ મરણ દુઃખ ખોવા રે, રસિયો વરતાલે. ટેક. ૧
હરિ મુખ જોઇ મુક્તિ થાય રે, રસિ૦ દુઃખ અનેક જનમનાં જાય રે. ર. ૨
પુરે મનના સરવે કોડ રે, રસિ૦ વરતાલે શ્રીરણછોડ રે. ર. ૩
ધરે મુગટ પુનમે શ્યામ રે, રસિ૦ આવે સુરમુનિ જોવા તજી ધામ રે. ર. ૪
ગાયે મગન જોઇ સુખકંદ રે, રસિ૦ બલહારી પ્રેમાનંદ રે. ર. ૫

પદ ૪

ધન્ય પુનમિયાં નરનાર્ય રે, આવે વરતાલે;
એના પુણ્યતણો નહિ પાર રે, આવે વરતાલે. ટેક. ૧
એક ડગલે જગનફળ થાય રે, આવે૦ એનાં જનમ મરણ દુઃખ જાયરે. આ. ૨
થાયે સુતવિત્ત સુખ જાયે રોગ રે, આવે૦ પામે મનવાંછિત બહુ ભોગરે. આ. ૩
જે નિર્વાસનિક હરિજન રે, આવે૦ એનું પ્રભુપદ ચોટે મન રે. આ. ૪
હરિજન સહુ સમઝિ એમરે, આવે૦ પ્રેમાનંદ કે' ન ત્યાગવાં નેમ રે. આ. ૫

રાગ ગરબી પદ ૧

વનમાં વાગે રસાળી વેણુ, સાંભળ સાહેલી રે;
શરદ પુનમની અજવાળી રેણ. સાં૦ ૧
ગાઢી લાગે છે વિરહને જોર, સાં૦ ખટકે છે આવી કાળજાની કોર. સાં૦ ૨
મરમ ભરી વાગે ઘેરે નાદ, સાં૦ જાણીએ આપણને દેછે સાદ. સાં૦ ૩
મન્મથ મારે છે વિરહના બાણ, સાં૦ મળવા થાય છે તનમાં તાણ. સાં૦ ૪
નથી હવે રહેતી મારે હૈડે ધીર, સાં૦ થઈ છું વ્યાકુળ વહે નેણે નીર. સાં૦ ૫
વાંસળી વધારે છે હૈડે વા'લ, સાં૦ ચાલ હવે જોવા નંદલાલ. સાં૦ ૬
દીધો કોલ હરિ રમવા કાજ, સાં૦ પુરો બોલ થયો છે આજ. સાં૦ ૭
નિસર્યાં ગોપીજન રમવા રાસ, સાં૦ પ્રેમાનંદના વા'લાને પાસ. સાં૦ ૮

પદ ૨

ઉભલા મોહન જમુના તીર, શોભે શ્યામળીઓ રે;
નટવર સુંદર ઘનશ્યામ શરીર. શો૦ ૧
મોર મુગટ મકરાકાર કાન, શો૦ કૃપાસિંધુ હરિ રૂપનિધાન, શો૦ ૨
ચંચળ લોચન છે ભાલ વિશાળ, શો૦ ઉરપર ઓપે વૈજયંતી માળ. શો૦ ૩
કટિપર પહેર્યાં પીતાંબર સાર, શો૦ ચરણે ચાખડીયો ચટકાદાર. શો૦ ૪
અધર વિરાજે અલબેલી વેણુ, શો૦ મધુરી વાયે હરિ સુંદર નેણ. શો૦ ૫
હસતાં હરી વધારે વા'લ, શો૦ ગોપી રીઝયાં જોઇ નંદનો લાલ. શો૦ ૬
ચરણે લાગ્યાં ગોપી જોડી હાથ, શો૦ બળના બોલ્યા હસિ ગોપીનાથ. શો. ૭
કહો કેમ આવ્યાં તમે મેલી ધામ, શો૦ ગોપીને પુછે પ્રેમાનંદનો શ્યામ. શો૦ ૮

પદ ૩

વ્રજમેં શોરે થયો ઉતપાત, કો'ને વ્રજનારી રે,
સઉ કેમ આવ્યાં તમે અર્ધિ રાત. કો૦ ૧
આવ્યાં જોવાને વૃંદાવન, કો૦ મુજને જોયાનું થયું મન. કો૦ ૨
જુવો વૃંદાવન કુંજ કુટીર, કો૦ કમળ ફુલ્યાં જુવો જમુના તીર. કો૦ ૩
બોલે કોકીલા મધુકર મોર, કો૦ બોલે સારસ હંસ ચકોર. કો૦ ૪

વન જોઈ જાઓ ઘેર વ્રજનીનાર, કો૦ ખોળતા હશે તમને બાઇ ભરતાર. કો૦ ૫
કુળવંત નારીનો એ છે ધર્મ, કો૦ નિજપતિ સેવે સતી જાણી મર્મ. કો૦ ૬
નિજપતિ રોગી અંધ હોય નિર્ધન, કો૦ તોય ન ત્યાગે સતી શુદ્ધ મન. કો૦ ૭
એમ હરિ બોલ્યા મરમાળાં વેણ, કો૦ પ્રેમાનંદનો પ્યારો પંકજનેણ. કો૦ ૮

પદ ૪

ગોપી બોલ્યાં ધરી અંતર ધીર, હો અલબેલાજી રે;
ખોતરે ભુમિ વહે નેણે નીર, હો૦ ૧
પતિ તમે સાચા હરિ પ્રાણઆધાર, હો૦ તમપર વારી નાખ્યો સંસાર હો૦ ૨
[illegible] આવ્યાં કરી સહુથી વેર, હો૦ તજીશું પ્રાણ ના જઇએ ઘેર, હો૦ ૩
રસિયારાજ રમાડો રાસ, હો૦ અમને ઘણા રે દિવસની આશ. હો૦ ૪
અમને રાસ રમ્યાના કોડ, હો૦ પુરો આશ રસિયા રણછોડ. હો૦ ૫
પાવો અધર સુધારસ શ્યામ, હો૦ હરિવર પુરો હૈડાની હામ. હો૦ ૬
શોભાસાગર સુંદર છેલ, હો૦ ઉર પર લીજે આવો અલબેલ. હો૦ ૭
પૂરણ જાણી ગોપીની પ્રીત, હો૦ પ્રેમાનંદ કે' હસિ ચોર્યાં ચિત્ત. હો૦ ૮

પદ ૫

રમે રાસ ગોપી ગોપાળ, જમુનાં તીરેજીરે, લટકાં કરે લટકાળો લાલ. જ. ૧
એક એક ગોપી ને એક એક કાન, જ૦ કંઠ ભુજ મેલી કરે અધરપાન. જ. ૨
ચંચળ નેણાં ચલાવે નાર, જ૦ ઉપર લે'કે નવસરીયો હાર. જ. ૩
કરવર ઝાલી ફરે ફુદડી રે, જ૦ થેઇ થેઇ થાયે નાચે નવલીપેરે. જ. ૪
ભુજ ભરી ભીડે વાલાને વાંસ, જ૦ કુચ ભુજ પીડે હસી સુંદર શ્યામ. જ. ૫
ગોપી ગાયે લે ઉંચી તાન, જ૦ મોહન આપે વખાણી માન. જ. ૬
સુંદર વાગે અતિ તાલ મૃદંગ, જ૦ આનંદ જાયે ઉભારણો અંગ. જ. ૭
શ્રમજળ છુટ્યાં અંગે અપાર, જ૦ પ્રેમાનંદ જોઇ બલિહાર. જ. ૮

પદ ૬ ઉભરાણો

સુંદર શોભા સખી કહી ન જાય, નાચે નટવર જીરે;
સુર નર મુનિ જોઇ રહ્યા લોભાઇ, ના૦ ૧
નૌતમ નાચે સંગીતની ચાલ, ના૦ રમઝમ વાજે રૂડી રસાળ. ના૦ ૨

વાજે દોકડ સારંગી તાર, ના૦ ગાયે સુંદર શ્રીનંદકુમાર. ના૦ ૩
સાતે સ્વર લઇ ત્રણ્યે ગ્રામ, ના૦ રાગણી રાગ આલાપે શ્યામ. ના૦ ૪
ગગને છાયાં સુરમુનિ વિમાન, ના૦ જોઇને મોહ્યા સુરમુનિ વિજ્ઞાનિ. ના૦ ૫
વરષે દેવ કુસુમના મેહ, ના૦ ઉપજ્યો નાથ જોઇ નવલ સનેહ. ના૦ ૬
ધન્ય જમુના ધન્ય વૃંદાવન ધામ, ના૦ ધન્ય ધન્ય ગોપી ધન્ય ગોકુળગામ. ના૦ ૭
ધન્ય રસ રાસ રમે ગોકુળચંદ, ના૦ નિરખી ગાયે ધન્ય પ્રેમાનંદ. ના૦ ૮

શરદ પુનમનો ગરબો પદ ૧

ગોપિ આવોને ગોકુળ ગામની રે લોલ,
રમિએ ગરબે સરસ શોભે જામની રે લોલ. ૧
સખિ આજ આનંદનો દિન છે રે લોલ,
આજ ગરબે રમ્યાનું મન છે રે લોલ. ૨
ગરબે ગોવિંદ તણા ગુણ ગાઇયે રે લોલ,
હરિના ગુણસાગરમાં નાઇયે રે લોલ. ૩
રમિયે ગોકુળ ગામના ચોકમાં રે લોલ,
હરિ બેઠા હવેલીના ગોખમાં રે લોલ. ૪
આવિ ઠામ ઠામની ટોળે મળી રે લોલ,
રમે હેતે પ્રીતે હળિ મળિ રે લોલ. ૫
આવ્યાં રાધિકાજી રંગભર રમવા લોલ,
મધુસૂદન તણે મન ગમવા રે લોલ. ૬
પહેર્યાં વસ્ત્ર આભૂષણ શોભતાં રે લોલ,
કાનકુંવર તણા મન લોભતાં રે લોલ. ૭
ગાયે ગરબી મીઠે સ્વરે માનિની રે લોલ,
સુંદર શોભે શરદ કેરી ચાંદની રે લોલ. ૮
ગાયે ઉચ્ચ સ્વરે પાડે તાળીયો રે લોલ,
ચરણે ધમકે છે ઝાંઝરી રૂપાળિયો રે લોલ. ૯

કરે લટકાં ગોપી સુંદર હાથનાં રે લોલ,
મન મોહ્યાં પ્રેમાનંદના નાથનાં રે લોલ. ૧૦

પદ ૨

રંગ જામ્યો છે રમતાં અતિઘણો રે લોલ,
પ્રેમ કહ્યામાં ન આવે ગોપી તણો રે લોલ. ૧
પ્રેમ પ્રીતની તો રીત ઘણી વેગળી રે લોલ,
તેતો જાણે જેણે દીઠી સાંભળી રે લોલ. ૨
શું જાણે સંસારી એ મર્મમાં રે લોલ,
ઘણાં દુઃખ લખ્યાં જેના કર્મમાં રે લોલ. ૩
એમ રમે આનંદમાં ગોપિયો રે લોલ,
હરિસારૂં તે લોક લાજ લોપિયોં રે લોલ. ૪
એક એકથી અધિક શોભે સુંદરી રે લોલ,
ગાયે ગોવિંદના ગુણ પ્રેમે ભરી રે લોલ. ૫
મન અર્પણ કર્યાં છે હરિચરણમાં રે લોલ,
ચિત્ત ચોંટયાં સુંદર શ્યામ વરણમાં રે લોલ. ૬
ગોપી કૌતુક કરે છે કોઇ ભાતના રે લોલ,
પ્રેમ નેમ જેમ હોય ખેલ ખાંતનાં રે લોલ. ૭
કોઇ અધર ઉછાળી ગરબો ઝીલતી રે લોલ,
કોઇક ફરે બેડું માથે મેલતી રે લોલ. ૮
કોઇક માંટલી ઉછાળી અધર તાકતી રે લોલ.
કોઇ હરિપર નેણબાણ નાખતી રે લોલ. ૯
એમ પ્રેમમાં ગોપી ગરબે ફરે રે લોલ,
પ્રેમાનંદના નાથને રાજી કરે રે લોલ. ૧૦

પદ ૩

ગોપિ ગરબે રમે છે તેવતેવડી રે લોલ,
સુંદર શોભે છે સરવે રાધા જેવડી રે લોલ. ૧

સજી નવસાત શણગાર શોભતિ રે લોલ,
મનમોહન તણા મન લોભતી રે લોલ. ૨
હિર હેમનાં પે'ર્યાં છે પટ અંગમાં રે લોલ,
ઉર આભૂષણ જડિયલ નંગમાં રે લોલ. ૩
સરસ સુમન ગુંથ્યાં છે રૂડી વેણમાં રે લોલ,
આંજ્યાં આંજણ અણિયાળા નેણમાં રે લોલ. ૪
સિંદુર માંગ સમારિ રળિયામણી રે લોલ,
ભાલે આડ કરી છે કુંકમતણી રે લોલ. ૫
કરણ ફુલ ને શોભે છે શીશ દામણી રે લોલ,
ચંદ્રકળાની સરશ શોભા બની રે લોલ. ૬
નાકે વાળી રૂપાળી રતને જડી રે લોલ,
કોટે કંઠી તુસી હેમ હાંસડી રે લોલ. ૭
ઉર આભૂષણ અપરમપાર છે રે લોલ,
ચરણ વિછુંવા ઝાંઝર ઝણકાર છે રે લોલ. ૮
કર કંકણ કંચન ચુડો ચળકે રે લોલ,
નખશિખ અંગ આભરણ ઝળકે રે લોલ. ૯
જોઇ મોહ્યા છે સુંદરવર છેલડો રે લોલ,
પ્રેમાનંદનો પ્યારો અલબેલડો રે લોલ. ૧૦

પદ ૪

મોહન બેઠા છે આવીને અટારીયે રે લોલ,
સજ્યો શણગાર અંગ ગિરિધારીયે રે લોલ. ૧
બાંધ્યો ફેંટો આંટાદાર જરકસી રે લોલ,
શોભા ત્રિભોવનની આવી વસી રે લોલ. ૨
ફુલ તોરા લટકે છે સુંદર પાઘમાં રે લોલ,
કેશર તિલક વિરાજે ભાલમાં રે લોલ. ૩
ગુચ્છ ખોસ્યા ગુલાબી બે કાનમાં રે લોલ,

કર તાળી પાડે છે ભેળા તાનમાં રે લોલ. ૪
ઉર હાર ગજરા ને બાજુ બાંધીયા રે લોલ,
ગોપિ નેણાં સાથે નેણ સાંધિયા રે લોલ. ૫
પહેર્યાં પીતાંબર ઓઢી જોડી સાલની રે લોલ,
શોભા શીરે વખાણું નંદલાલની રે લોલ. ૬
મુખ મધુર મધુર હસતા હરિ રે લોલ,
હેત પ્રીતની તો વાત નવ જાય કરી રે લોલ. ૭
અતિ આનંદ વરસે છે સુંદર નેણમાં રે લોલ,
વળી વા'લપ ઘણી વા'લાના વેણમાં રે લોલ. ૮
હરિ હસતા હસતા નાંખી કાંકરી રે લોલ,
આવી વાગી રાધાને ઉર આકરી રે લોલ. ૯
રાણી રાધા ઉંચુ જોઇને હસ્યાં રે લોલ,
પ્રેમાનંદનો પ્યારો ઉરમાં વસ્યા રે લોલ. ૧૦

રાગ ઠુમરી. પદ ૧

દોઉ ઠાડેવે કદમઉકી છૈયા; દો૦ ઉ૦ ટેક
ઔર બરન હે જેઠ હમારે, શ્યામ બરન મેરે સૈયા. દોઉ૦ ૧
ઔરકો નામ હે હલધર ભૈયા, શ્યામકો નામ કનૈયા. દોઉ૦ ૨
ઔરકે શિરપર જરકસી ચીરા, શ્યાય શિર મુકુટ ધરૈયા. દોઉ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ સુંદર છબી, રહો મેરે અંખિયનમૈયા. દોઉ૦ ૪

પદ ૨

મોરે બાલમ બીરાજે આજુ અગિયાં; મોરે૦ ટેક.
ફુલોંકા હાર બાજુબંધ ગજરા, ફુલોંકી બાંધી પ્યારે પાગયા. મોરે૦ ૧
નબિન તરુતરે શ્યામ બીરાજે, બેઠે ગ્વાલ બાલ ગાયે અગિયા. મોરે૦ ૨
થકિત ભઇ લખી રૂપ શ્યામકો, ઠાડી ચીતવત એક ટગિયા. મોરે૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ છબીલે, મોહની લગાય મોયે ઠગિયા. મોરે૦ ૪

પદ ૩

બ્રંદાબનકી સઘન કુંજ ગલિયાં; બ્રદા૦ ટેક.
પ્રફુલ્લિત તરૂન લતા બન બેલી, કેસર કુસુમકી કલિયાં, બ્રદા ૧
ગુંજત ભમર કોકિલા કુંજત, બીચ શ્યામ બજાવે મોરલિયાં. બ્રદા૦ ૨
બંસી શ્રવન સુની બીરહા સતાવે, કેસી કરૂં મોરી અલિયાં. બ્રદા૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ મીલે તો, લેઉગી મેં હસી હસી બલિયાં. બ્રદા૦ ૪

પદ ૪

આજ બંગલેમેં ઘુઘરુ બાજે; આજ૦ ટેક.
બ્રંદાબનકી કુંજમેં બંગલા, તહાં રાધાશ્યામ બીરાજે. આજ૦ ૧
બાજત મૃદંગ ગત ગાવત ગોપી ગન, થેઈ થેઇ હોત સમાજે. આજ૦ ૨
નાચત સુંદર શ્યામ રાધિકા, નિરખી રતિપતિ લાજે. આજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ સુંદર છબી, અબિલોકીત દુઃખ ભાજે. આજ૦ ૪

રાગ રેખતા પદ ૧

જમુનાકે તીર ઠાડો નંદલાલ બંસીવારો;
ચિતવતહિં ચિત્ત મોહે, બાંકે નેનકો નજારો. જમુ૦ ટેક.
જળ ભરન ગઇથી જમુના, શિરતે ઉઘાડો ઉતારો.
ઘુંઘટકી ઓટ ખોલી દેખ્યો મેં કહાન કારો. જમુ૦ ૧
ચંદનકી ખોર કીને, શિર મોરમુગટ ધારો;
પટ પીત હાથ મોરલી લીએ નંદકો દુલારો. જમુ૦ ૨
આછી બજાવે બાંસુરી, ગાવે જ્યું તાન પ્યારો.
મધુરીસી મીઠી બોલની મેરા મનકું બેંધી ડારો. જમુ૦ ૩
ચંચળ વિલાસ નેના મનમથકો માન ગારો;
પ્રેમાનંદ કે' ચીતઉતે હોન ન દેઉં ન્યારો. જમુ૦ ૪

પદ ૨

ઠાડો કદમકી છૈયાં બ્રજરાજકો કનૈયા;
કહા કહું સલોને રૂપકી, કછુ જાત નાહીં કૈયાં. ઠાડો૦ ટેક૦

પગિયાં અનુપ ભાગપેં અનુરાગસું બનૈયાં;
કેશરકે તિલક શોભા ત્રિભુવનકી છીન લૈયાં. ઠાડો૦ ૧
કુંડળકી ઝળક સોહે સુકપોલનીમેં ઝૈયાં;
એ જ્યું મીન માનું સરવર તજી મીલનહે એયાં. ઠાડો૦ ૨
ભ્રકુટી બંક ચપળ નેન ચિતવની ચીતૈયાં;
મૃગ મીન નલિન ખંજન છબી દેખકે લજૈયાં. ઠાડો૦ ૩
ઝુકી રહ્યો તકી નાસાશુક અધરબિંબ પૈયાં.;
છબી દેખી પ્રેમાનંદ મગન પરત ચરન મૈયાં. ઠાડો૦ ૪

પદ ૩

ઇન સાંવરે ગુમાની મોયે કીની હે દિવાની;
નેનનકી સેનઉંમે મેરા મનકું લીનો તાની. ઇન૦ ટેક.
જમુના ગઇથી આલી ભરવેકું હું જો પાની.
આયેવે શ્યામ કુંજતે અકેલી મોયે જાની. ઇન૦ ૧
ઘનશ્યામ સુંદર છેલો બોલે જો મીઠી બાની;
હસની ચિતવની ચલની મોરે મનકે બીચ માની. ઇન ૨
અંખિયાં ભઇ ઉતાવરી છબી દેખકે લોભાની;
મોરી બાંહ દાહની સો મીલબેકું ફરકાની. ઇન ૩
વેતો ચતુર આતુર સુનહે સખી સયાની;
પ્રેમાનંદકો નાથ મીલકે કીની હે ઉર નિશાની. ઇન ૪

પદ ૪

દેખોરી આલી શોભા બને કુંજકે બિહારી;
મનોજ તરુન કોટિક છબીપેં જાત વારી. દેખો૦ ટેક.
ચંચળ બિશાલ નેનમેં સખી દેખરી ખુમારી;
છીન લીન શરદ પંકજકી સુન્દરતા સારી. દેખો૦ ૧
નવિન જલકી દ્યુતિ છીન લીન ગિરિધારી;
દેખરી આકાશ સોહત માનું જેશી ઝુંઠી થારી. દેખો૦ ૨

ઉર ઉતંગ ભુજ અજાન નલિન નાભી પ્યારી;
છીન લઈ અતિ કલહંસકી ગયે માનસર બિચારી. દેખો० ૩
બ્રજકી વધુ ત્રિલોકે છબી બેઠીકે અટારી;
પ્રેમાનંદકો નાથ આવત ધનસ્યામ આનંદકારી. દેખો० ૪

લોયાની લીલાનાં પદો

રાગ ધોળ. પદ ૧

"મોહનને ગમવાને ઇચ્છો માનિની," એ ઢાળ છે.

સાંભળ સજની લીળા પુરૂષોત્તમતણી;
એક સભાની સંભળાવું અતિસાર જો. સાંભળ० ટેક,
શુક સનકાદિક ભવ બ્રહ્મા વાંસે ફરે;
જોવા ને સાંભળવાનો ઘણો પ્યાર જો. સાંભળ० ૧
ધર્મકુંવર પ્રગટ થઇને પધારિયા;
પૂરવથી પશ્ચિમમાં પૂરણચંદ જો.
ગુર્જર સોરઠ કંક દેશ બહુ વિચર્યા;
અક્ષરપતિ સંગ લઈ મુક્ત મુનિના વૃંદ જો. સાંભળ० ૨
કંક દેશમાં અતિ પાવન એક પુર છે;
દુર્ગનગર શુભ ઉન્મત્ત સરિતા તીર જો.
કુળ સહિત પુરપતિ શ્રીહરિનો દાસ છે;
અભયાત્મજ ઉત્તમ નૃપતિ મહાધીર જો. સાંભળ० ૩
ત્યાં રહીને શ્રીહરિએ બહુ લીલા કરી;
કહેતાં સાંભળતાં શેષ ન પામે પાર જો.
પ્રેમાનંદ કહે આસપાસનાં ગામમાં;
રહીને પાવન કીધાં બહુ નરનાર જો. સાંભળ० ૪

પદ ૨

સાંભળ સજની નામ કહું તે ગામનાં;
બોટાદ ને કારિયાણી સારંગપુર જો. સાંભળ० ટેક.

ઝીંઝાવદર ને કુંડળ નાગડકું સહી;
સુંદરિયાણું લોયાપતિ નૃપ સૂર જો. સાંભળ૦ ૧
એ આદિક જે ગામમાં રહીને નાથજી;
લીળા કરી તે કોઇથી નવ કહેવાય જો.
શેષ શારદ કવિ કોટિક તે થાકે લખી;
પાર ન પાવે અનંત જનમ વહી જાય જો. સાંભળ૦ ૨
લવમાત્ર લીળા કહું લોયા ગામની;
રહ્યા નિરંતર માસ બે સુધી ત્યાંય જો.
સહસ્ત્રાવધિ સાથે મુનિ મુક્ત હરિજન;
જમે જમાડે સ્વામી મુનિ દ્વિજ રાય જો. સાંભળ૦ ૩
નિજ હાથે નિત્ય શાક કરી વૃતાકના;
મુનિવર સારૂં મોહન આનંદકંદ જો.
પોતે પીરસે પુરૂષોત્તમ કરી પ્રીતશું;
જમે ને નિરખી હરખે પ્રેમાનંદ જો. સાંભળ૦ ૪

પદ ૩

વળી વખાણું શાકોત્સવ લીળા કરી;
નયણે નિરખ્યા કરતાં સુંદર શાક જો. વળી૦ ટેક.
દ્વાદશ મણુ એકાક્ષર તો વધારમાં;
જોવા આવ્યા શિવ બ્રહ્મા તજી નાક જો. વળી૦ ૧
ચીરીઓ ચાર સુધારીને વૃતાકની;
મેલે મોટા ભાંડમાંહિ ભગવાન જો.
લવણુ મશાલો હલદી મરચાં માવજી;
નિજ હાથે લઇ નાંખે કૃપાનિધાન જો. વળી૦ ૨
હલદીવાળા હાથ લુ'વે નીજ ધોતીએ;
શોભે સુંદર પીળે પટ પરિગ્રહ જો.
અક્ષરપર પુરુષોત્તમજીએ નરવપુ ધર્યું;
જાણે મોટા મુનિ એકાંતિક મર્મ જો. વળી૦ ૩

શું વર્ણવું એ શાકતણા સવાદને;
રમા રાધિકા તે ડોલાવે શિશ જો.
ભવ બ્રહ્મા સુરને તો સ્વપ્ને નવ મળે;
પ્રેમાનંદને પીરસે નિત્ય જગદીશ જો. વળી૦ ૪

પદ ૪

જમે જીવનજી શાક કરેલ નિજ હાથનું;
સુંદર ઝીણી રોટલિયો રસરુપ જો. જમે૦ ટેક.
વખાણી વખાણીને આપે શ્રીહરિ;
પાસે બેઠા નિજજન મુનિ અનૂપ જો. જમે૦ ૧
શાક પાક બીજાં અનંત ભાતનાં થાળમાં;
ખટ રસ ભોજન ચાર પ્રકાર કહેવાય જો.
ભક્ષ્ય ભોજ્ય ને લેહ્ય ચોસ્ય જમે હરિ;
નિરખી નિરખી નેણાં શિતળ થાય જો. જમે૦ ૨
જમી ચળુ કરી મુખવાસ લઇને નાથજી;
કટિ બાંધે કસી આડસોડે લઇ ખેસ જો.
પીરશે શાક પંગતમાં અતિ પ્રીત કરી;
મુનિવરને હરિજનને નટવર વેશ જો. જમે૦ ૩
આનંદ રસ એમ નિત્ય વરસે શ્રીનાથજી;
નિજજનને સુખ આપે આનંદકંદ જો.
અતિ અદ્ભૂતહારી ચરિત્ર કરે નિત્ય નિત્ય નવાં;
નિરખીને જાયે વારી પ્રેમાનંદ જો. જમે૦ ૪

પદ ૫

ધન્ય ધન્ય શું વર્ણવું ભાગ્ય લોયાતણાં; ધન્ય૦
ધન્ય નરનારી ધન્ય નૃપ સુરો ભક્ત જો. ધન્ય૦ ૧
પરમ પુરૂષ શ્રીનારાયણ નિત્ય રમે જમે;
લોયામાં શ્રી ભક્તિધર્મકુમાર જો.
નિજજનને ઘર આંગણુ જાઇ પગલાં ધરે;

દરશન દેવા પ્રીતે પ્રાણ આધાર જો. ધન્ય૦ ૨
એક સમે લોયામાં ચંદ્રગ્રહણ થયું;
ભદ્રાવતી નદી ન્હાવા પધાર્યા નાથ જો.
અશ્વને શકટ જોડાવી શ્રીહરિ નિસર્યા;
મુનિવર ને હરિજન સહુ લઇને સાથ જો. ધન્ય૦ ૩
શરદ ૠતુમાં શીતતણું જોર અતિ ઘણું;
મુનિવર શ્રીહરિ નાહિને તાપ્યા તાપ જો.
પ્રેમાનંદ કહે નાહીને પ્રભુજી પધારિયા;
ગાજતે વાજતે અખિલલોકપતિ આપ જો. ધન્ય૦ ૪

પદ ૬

વળી વખાણું લીળા લોયા ગામની;
સુણતાં શ્રવણે પાતક પ્રલે થાય જો. વળી૦ ટેક.
દુર્લભ છે સુરપુરવાસી નરનારને;
વ્યાસ વિરંચી શુક નારદ નિત્ય ગાયે જો. વળી૦ ૧
શ્રીહરિના બંધુ બે આવી ત્યાં મળ્યા;
રામપ્રતાપ ને નાના ઇચ્છારામ જો.
ખબર સુણી અતિ હરખે આવ્યા દેશથી;
ઘણેક કાળે ભેટ્યા સુંદરશ્યામ જો. વળી૦ ૨
લોચન ભરી નિરખ્યા અઘમોચન નાથને;
જેમ અતિ પ્રીતે નિરખે ચંદ ચકોર જો.
ઓળખે ચિહ્ન એધાણી સરવે અંગમાં;
બાળપણામાં દીઠા હતાં જે મો'ર જો. વળી૦ ૩
એમ લોયામાં રહીને બહુ લીલા કરી;
શેષાદિક કવિ કોટિ ન પામે પાર જો.
એક રસનાએ અલ્પ કવિ શું દાખવે;
મન કર્મ વચને પ્રેમાનંદ બલિહાર જો. વળી૦ ૪

રાગ ઠુમરી–પદ ૧

યાર કનૈયા નીકો જારે, પ્યારે ન મારો નેન રસિયા; યાર૦ ટેક.
નેન સેનકી પીરા જીયરા, પરત નાહીં પળ ચેન રસિયા. યાર૦ ૧
તોરે નેન અતહિં અનિયારે, ખટકતહેં દિનરેન રસિયા. યાર૦ ૨
નેના રાતે મદન રસમાતે, રેખે રસભરી એન રસિયા. યાર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારે પીર ન જાનો, ના માનો સુખદેન રસિયા. યાર૦ ૪

પદ ૨

છાંડ કનૈયા બૈયાં મોરી, જી ના બોલો ગ્વાલ બતિયા ટેક.
નંદકુંવર નખરે ન કરોરે, ના છુવો મોરી લાલ છતિયાં. છાંડ૦ ૧
અબહિં શ્યામ તેં છોટો લરીકા, થોરી હે ગોપાળ મતિયાં. છાંડ૦ ૨
હમ પરનારી રાજ કંસકો, ના સીખો કુચાલ ધતિયાં. છાંડ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પ્યારે માનો, પકરી જૈહો કાલ રતિયાં. છાંડ૦ ૪

પદ ૩

આય લંગરના તોરયો હરવા, ગિરિધર કર બરજોર ચોરિયાં; આય૦ ટેક.
લે ગયો દુલરી તીલરી ચોલરી, પંચલરિયાંકી છોર દોરિયાં. આય૦ ૧
ઘુંઘટ ખોલી બદન અવિલોકે, જ્યું ચંદાકી ઓર ચકોરિયાં. આય૦ ૨
સો સો દીની મેં રામ દુહૈયા, એક ન માની મોર નીઠોરિયાં. આય૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ ગોકુળમેં, ઘર ઘર તાકત ચોર ગોરિયાં. આય૦ ૪

પદ ૪

લૂટરે જમુનાકે તટવા, નાગર નટવા છેલ ગુજરિયાં: લૂટ૦ ટેક.
દધચારી ઠાડી રહોરે સુંદરી પરમ સયાન,
લે લકુટી ઠાડે હરિ લાં લાગત હમરો દાન. ગુજ૦ ૧
કહા લદે હમ જાતહે રે લોંગ સોપારી છેલ,
દાન કાહેકો લેતહો રે રોકી હમારી ગૈલ. ગુજ૦ ૨
મટુકિયામેં કા' ભર્યોરી સુધે ન બોલો બેન,
જો હોયે સોઉ દે દેઉરી કા' ચમકાવતી નેન. ગુજ૦ ૩

મોહન યા મગ જાતહે રે હમ દધી બેચન નીત,
પ્રેમાનંદકે નાથ કબહુરે ના સુની દાનકી રીત. ગુજ૦ ૪

રાગ ઠુમરી–પદ ૧

ભલાજી મેરો કંગના નિકારી ગયોરે, કદમકી કુંજમેં; ગેરો૦ ટેક.
આય અચાનક નિઠુર નંદકે, ભલાજી મેરો પોંચા પકરી ગહ્યો રે. કદ૦ ૧
કંગના નિકારી ગારી મોયે દીની, નાહક મોસું ઝગરો મચાય દયો રે. કદ૦ ૨
ઈત ગોકુળ ઉત મથુરા નગરી, ભલાજી મેરો કોન સુને કયો રે. કદ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ સાંવરો, છકયો મદ જોબન તરુન ભયો રે. કદ૦ ૪

પદ ૨

ભલાજી મેરી મટુકી છિનાય લીની રે, સાંવરિયા યારને; મેરી૦ ટેક.
મેં દધીબેચન ચલી રે ગોકુળસેં, ભલાજી મોયે બીચમેં
બેહાલ કીની રે. સાંવ૦ ૧
દધી મેરો ખાય મટુકી મેરી ફોરી, લંગરવાને ઝટકી પટકી દીની રે. સાંવ૦ ૨
દે દે ગારી જીયા મેરો જારી, સટકી ગયો કુંજમેં કંગના છીની રે. સાંવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે સઘન કુંજમેં, પોકારતી ગ્વાલની રંગભીની રે. સાંવ૦ ૪

પદ ૩

ભલાજી મેરો બરજ્યો માનત નાંહરે, બેદરદી સાવરો; મેરો૦ ટેક.
કર બરજોરી મેરો બાજુબંધ છોર્યો, જાનીકે મેરી પકરી મરોરી બાંહ રે, બેદ૦ ૧
બાજુબંધ છોરી નેના ભર મારી, સટક ગયો સાવરો કુંજમાંહ રે. બેદ૦ ૨
કાલ લે ગયો મેરો કરકો કંગનવા, આજ મેરી દુલરી લે દબકાંહ રે. બેદ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથકી કરની, કહત રાધે જસોમતીકું આંહ રે. બેદ૦ ૪

પદ ૪

બરજ મૈયા અપને કનૈયાકું રે, બીગર્યો તેરે પ્યાર શું; મૈયા૦ ટેક.
બરજતી નાહીં સીખ લગાયકે, ભલાજી તેરે હલધર ભૈયાકું રે. બીગ૦ ૧
નિત્ય નિત્ય હમસું કરત અનહોની, પકરી મૈયા પરસત હૈયાંકું રે. બીગ૦ ૨

સબ દેખત આયે ખોલત ઘુંઘટવા, કહિયે કહા યે નિરદૈયાકું રે. બીગ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ તરુન ભયો અબ, કહો મૈયા જાયે નંદરૈયાકું રે. બીગ૦ ૪

રાગ દાદરા-પદ ૧

પિયા મેરા પ્યારા, મોહન મતવાલા, પિયા૦ ટેક.
મોહનલાલકી મોહની મૂરત, ચંચળ નેન વિશાળા. પિયા૦ ૧
ચાલ ચલત કલહંસકી સુંદર, કર ગહી રેશમી રુમાલા. પિયા૦ ૨
હંસત હંસત આવત મન ભાવત, ગાવત તાન દેત તાલા. પિયા૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ મનોહર, ગોપીવર ગોપાલા. પિયા૦ ૪

પદ ૨

જીયા મેરા બાંકા, મેવાસી કહાના; જીયા૦ ટેક.
બંસીમેં સબ બ્રજ બસ કીનો, નંદગામ બરસાના. જીયા૦ ૧
જમુના પેઠી કાળીનાગ નાથ્યો, દાવાનળ કીયો પાના. જીયા૦ ૧
નખપર લે ગોવરધન ધાર્યો, મઘવાકો હર્યો માના. જીયા૦ ૨
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ કુંવરપર, તન મન ધન કુરબાના. જીયા૦ ૩

પદ ૩

જીયા મેરા જાદુ લગાય બસ કીના; જીયા૦ ટેક.
પાનનકી પુડીયામેં પ્યારે, કા' જાનું કછુ દીના. જીયા૦ ૧
મનમોહનાને મનવા મેરા, હંસ હંસકે હર લીના. જીયા૦ ૨
તરૂન તિયા મન પ્રાન હરનકું, પરમ ચતુર પરબીના. જીયા૦ ૩
પ્રેમાનંદને જાદુગારેકું, અંતરમેં લખ લીના. જીયા૦ ૪

પદ ૪

જરા ચીરેવાલે મેરી ઓર હેરિયે; જરા૦ ટેક.
નેક નજરે ભર હેરી હરિ મેરે, સિર કરપંકજ ફેરિયે. જરા૦ ૧
બની ઠનીકે બહુનામી મેરે, નેક નેના આગે ઠેરિયે. જરા૦ ૨
ગજરા હાર ગુલાબી બાજુ, પ્રીત કરી ભલા પેરિયે. જરા૦ ૩
પ્રેમાનંદ પરમ સુખ પાયો, કમળનયન કીપા તેરિયે. જરા૦ ૪

રાગ ઠુમરી–આદિ ત્રિતાલ–પદ ૧

જાઓ જાઓ છબીલે છેલ રે, મોરી રસિયા ગેલ ન રોકો; જાઓ૦ ટેક.
હાથ ન ડારો હિયે હાર તુટેગો, અવિનાશી અલબેલ રે. મોરી૦ ૧
તુમ તો લાડીલે નંદરાયકે, રાજકુંવર રંગરેલ રે. મોરી૦ ૨
ના ઝગરો બીન કારજ કહાના, ના બોલો એક ફેલ રે. મોરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રભુ ઇન તિલનમેં, ના નીકસેગો તેલ રે. મોરી૦ ૪

પદ ૨

મારી મારી સાંવરીયા યારે રે, મોયે નેનોંકી બરછી તરછી; મારી૦ ટેક.
પ્રાનજીવન મોરી પીર ન જાની, બેદરદી દીલદાર રે. મોહે૦ ૧
નેન નજારે અતિ અનિયારે, હો ગયે આરકેપાર રે. મોહે૦ ૨
કસત કરેજે સુખ નાહીં સેજે, છૂટ ગયો સંસાર રે. મોહે૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે હાથ તિહારે, બેકાની કિરતાર રે. મોહે૦ ૪

પદ ૩

જાની જાની બેદરદી પ્રીત રે, ચિત્તચોર લંગરવા તેરી; જાની૦ ટેક.
શ્યામ બિહારી જાની તિહારી; અજબ અનોખી રીત રે. ચિત્ત૦ ૧
સુંદર હસી હસી નેન બાન કસી, મારત અપને મીત રે. ચિત્ત૦ ૨
દુરિજનકું હરિ પરસત નાહીં જરી, હરત મિત્રકો ચિત્ત રે. ચિત્ત૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે પ્રાન હમારે, સાંવલ અકળ અજીત રે. ચિત્ત૦ ૪

પદ ૪

લાગે લાગે કરેજે બાન રે, તેરે નેનાં રસિક રતના રે; લાગે૦ ટેક.
નેન બાનકે મારે પ્યારે, ભૂલ ગઇ તન ભાન રે. તેરે૦ ૧
ચંચળ નેન ચપળ ચિતવનીમેં, બસ કીને મોરે પ્રાન રે. તેરે૦ ૨
બીનું દેખે બ્યાકુળ ફિરત બાવરી, તેરે લીયે શ્યામ સુજાન રે. તેરે૦ ૩
સુંદર વર પિયા તેરી છબીપર, પ્રેમાનંદ કુરબાન રે. તેરે૦ ૪

રાગ ઠુમરી-પદ ૧

મેરે એક આસરા તેરા રે, ધરમકુંવર મહારાજ રાજ; મેરે૦ ટેક.
મેં ચાકર તેરે ચરનકમલકા, તેં પરમેશ્વર મેરા રે. ધર્મ૦ ૧
તેરે ચરન શરન બીનું સ્વામી, કઉ સુખ નહીં હેરા રે;
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ દશો દિશ, સબહી કાળને ઘેરા રે. ધર્મ૦ ૨
ત્રિભુવન ભ્રમત ભ્રમત પચી હાર્યો, પાયો મેં દુઃખ ઘનેરા રે;
અચળ નિકેત એક નહી પાયો, તુમ બીના ધર્મકિશોરા રે. ધર્મ૦ ૩
અમરપતિ નર નાથ અસુર સુર, સબ માયાકે ચેરા રે;
પ્રેમાનંદ જાની સબ દુઃખમય, દીયો ચરન તેરે ડેરા રે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૨

તેરે દ્વારે પર્યો ગુન ગાઉં રે, ધર્મકુંવર ઘનસ્યામ નાથ; તેરે૦ ટેક.
અધમઓધાર શરણાગતપાળક, નાથ રટું તેરા નાઉં રે. ધર્મ૦ ૧
અખિલલોકપતિ પરમપુરૂષ તુમ, તુમકું ગાઈ રીઝાવું રે;
તુમ બીના તુમ મોયે ઓર ન દેયો, યેહી મોજ મેં પાઉં રે. ધર્મ૦ ૨
કરો ક્ષમા અપરાધ નાથ મેરો, શ્યામ તેરી બલજાઉં રે;
યેહી બીનય મેરો કરૂનાસાગર, ઓર કછુ નહી ચાઉં રે. ધર્મ૦ ૩
નિત્ય નિત્ય નીરખું વદન કમળ છબી, ઉરમહીં આનંદ વટાઉં રે;
પ્રેમાનંદ યેહી વર માંગત, દાસ રાવરો કહાઉં રે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૩

મેરે તુમ બીના ઓર ન કોઇ રે, સત્ય કહું સોં ખાઈ નાથ; મેરે૦ ટેક.
પરમપુરૂષ તેરે ચરન કમળતેં, દૂર ના તજી હો મોઇ રે. સત્ય૦ ૧
નાથ તુમારે જન એકાંતિક, તીનસું પ્રીતિ હોઇ રે;
દૂર કરો મેરી ઈતર વાસના, રહું રૂપ તવ જોઇ રે. સત્ય૦ ૨
કોન પુન્યતેં પ્રાપ્ત ભયે પ્રભુ, અબ ના તજીહું તોઇ રે;
દુર્લભ દેવ નિગમ તોયે ગાવત, શ્યામ માગે મોયે સોઇ રે. સત્ય૦ ૩
દીનાનાથ દીનકી બીનતી; સુની રાખો ઉર ગોઇ રે;
પ્રેમાનંદ કહે ચરન ચિહ્ન છબી, રહું નેનનમે પ્રોઇ રે. સત્ય૦ ૪

પદ ૪

ધર્મકુંવર કરૂનાનિધાન, એક સુનીયો બીનતી મેરી રે; ધર્મ૦ ટેક.
અખંડ રહે મેરે નેનકે આગે, નાથ મૂરતી તેરી રે. ધર્મ૦ ૧
યેહી સાધન મેરે પરમ ચતુર વર, રહું સુંદર છબી હેરી રે;
પરહરી ઓર બીચાર બાંહબલ, હોઇ રહું તેરી ચેરી રે. ધર્મ૦ ૨
સુંદરશ્યામ કામમદમોચન, બસન ભુષન તન પે'રી રે;
નવલકિશોર મનોહર સુંદર, રહો અખંડ દ્રગ ઠેરી રે. ધર્મ૦ ૩
સુંદર બદન કમળ છબી નીરખું, જ્યું ચકોર ચંદ કેરી રે;
પ્રેમાનંદ કહે નાથ રહો મોરે, નેનનમેં રંગ લેરી રે. ધર્મ૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

આજ મારે હરિ પરોણા ઘેર આવ્યા,
હાંરે મેં તો મોતીડાંને લેરખે વધાવ્યા રે; આજ૦ ટેક.
શિવ સનકાદિક શુક જેવા જોગી, પૂરણ બ્રહ્મપદ રસના રે ભોગી;
હાંરે આવા સંત સંગાથે લાવ્યા રે. આજ૦ ૧
શિવ વિરંચી જેનો પાર ન પાવે, શેષ સહસ્ત્રમુખ શારદા ગાવે;
હાંરે જેના નિગમાગમે જશ ગાવ્યા રે. આજ૦ ૨
સંત હરિને હું તો નયણે રે નિરખી પ્રેમ મગન મારા હૈડામાં હરખી;
હાંરે મેં તો ઓરડાની ઓસરી પધરાવ્યા રે. આજ૦ ૩
આઠે પહોર આનંદ જેના અંગમાં, રમે ગોવિંદ એવા સંતનારે સંગમાં;
હાંરે વહાલો પ્રેમસખીને મન ભાવ્યા રે. આજ૦ ૪

પદ ૨

એવા સંત તે હરિને ગમે, હાંરે વહાલો પ્રેમે તેને સંગ રમેરે, એવા૦ ટેક.
બ્રહ્મરૂપ થઇ ભજે ગિરિધારી, ભક્તિ ભજન કરે નિરહંકારી;
હાંરે ત્યાગ વૈરાગ્ય સહિત વન ભમે રે. એવા૦ ૧
નિરપ્રેહી નિર્લોભી નિષ્કામ, નિર્માની થઇ ભજે તે રામ;
હાંરે મળે ફળ ફુલ અન્ન તે જમેરે. એવા૦ ૨

કપટરહિત લેશ દંભ ના રાખે, જેમ રહે તેમ મુખથીરે ભાખે;
હારે તેને ત્રિભુવનવાસી નમે રે. એવા૦ ૩
પુરૂષોત્તમ પદ રજના રે સંગી ,સત્ય વચન દ્રઢ નિયમ અભંગી:
હાંરે પ્રેમસખીનો નાથ કહે તે ખમે રે. એવા૦ ૪

પદ ૩

એવા સંત હરિને પ્યારા રે, હારે તેથી ઘડીએ ન રહે
વહાલો ન્યારા રે; એવા૦ ટેક.
મહિમા હરિનોરે સારી પેઠે જાણે, મન અભિમાન તેનો લેશ ન આણે:
હાંરે રહે બ્રહ્મસ્વરૂપ મતવાલા રે. એવા૦ ૧
નાના મોટા ભજે જે હરિને, મન કર્મ વચને દ્રઢ કરીને;
હાંરે તેને પોતાના કરતાં જાણે સારા રે. એવા૦ ૨
એવા તે સંતને વસિયે રે પાસે, જન્મ મરણનો સંભવ નાસે;
હારે વરસે અખંડ તે બ્રહ્મરસ ધારા રે. એવા૦ ૩
એ સંતને તે સેવે જે પ્રાણી, પ્રેમ પ્રતીતિ ઉરમારે આણી;
હાંર પ્રેમસખી કહે ઉતારે ભવ પારા રે એવા૦ ૪

પદ ૪

એવા સંતની બલિહારી રે, હાંરે જેને ગુણે રિઝયા ગિરિધારી રે; એવા૦ ટેક
કામક્રોધ લોભ મનમાં ન આણે, સોનું ને ધૂળ તે સમ કરી જાણે;
હાંરે જેને ગીતાજી ગાય છે પોકારી રે. એવા૦ ૧
હરિ વિના બીજો ઘાટ ન લાગે, લોભ લહરનો લેશ ન લાગે;
હારે નારી ન શકે નયણ બાણ મારી રે. એવા૦ ૨
બ્રહ્મવિદ્યા જેને દ્રઢ કરી સાધી, પિંડ બ્રહ્માંડની તજીરે ઉપાધી;
હાંરે ભૂતપ્રાણીતણા હેતકારી રે. એવા૦ ૩
બ્રહ્મસ્વરૂપમાં રહે નિત્ય ન્હાયા, પ્રગટ હરિગુણમાં ચિતડાં હરાયાં;
હાંરે પ્રેમસખી એવા સંતો ઉપર વારી રે. એવા૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

શ્યામ પધારો ઘનશ્યામ પધારો, શ્યામ પધારો ફુલવાડીયે રે; ઘન૦ ટેક.
ફુલડાં ભરીને બાંધ્યો ફુલહિંડોળો. હરિવર હેતે ઝુલાડીયે રે; ઘન૦ ૧
પ્રીતડી કરીને બહુ પાક બનાવ્યા, જીવન જુગતે જમાડીયે રે; ઘન૦ ૨
ફુલોના હાર તોરા ગજરા પેહેરાવીએ, ફુલની પછેડી ઓઢાડીયે રે; ઘન૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' ગાય ગુણ તમારા, તાલ મૃદંગ બજાડીયે રે; ઘન૦ ૪

પદ ૨

નાથ પધાર્યા મારો નાથ પધાર્યા, ત્રિભુવન આનંદ કરતા રે; મારો૦ ટેક,
હાથમાં લાકડલી ને પે'રી છે ચાંખડલી, ધીરે ધીરે પગ ધરતા રે. મારો૦ ૧
શેરી વાળીને મેં તો સેજ્જ કરી છે, વેર્યા છે ફુલડાં ફરતા રે. મારો૦ ૨
હસતા રમતા ને હેત વધારતા, હરિજનનાં મન હરતા રે. મારો૦ ૩
પ્રેમાનંદનો પ્રાણજીવન ધન્ય, રાણી રાધાનો ભરતા રે. મારો૦ ૪

પદ ૩

શ્યામ સનેહી ઘનશ્યામ સનેહી, હેતે હરિ ઘેર આવીયા રે; ઘન૦ ટેક.
સામૈયુ લઈને શ્યામ સુંદરને, મોંઘે મોતીડે વધાવીયા રે. ઘન૦ ૧
દૂધડે ચરણ પખાળ્યા પ્રભુના, પાટ ઉપર પધરાવીયા રે. ઘન૦ ૨
બંગલા ઉપર બાંધી હિંડોળો, હરિવરને હિચકાવીયા રે. ઘન૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ મનોહર, મોહન મારે મન ભાવીયા રે. ઘન૦ ૪

પદ ૪

શ્યામ છબીલો ઘનશ્યામ છબીલો, નેણાં લોભણાં મારાં જોઇને રે; ઘન૦ ટેક.
કંદર્પ કોટી ત્યારૂં લઈ વારણે, રહી છું અંગોઅંગ મોહીને રે. ઘન૦ ૧
છેલ છબીલાની પાગને તોરે, રાખ્યું છે મન મારૂં ઠોઇને રે. ઘન૦ ૨
નવલ મનોહર નટનાગરને, રાખું જીવડલામાં પ્રોઇને રે. ઘન૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે શ્રી ઘનશ્યામના, પીઉં ચરણ નિત્ય ધોઇને રે. ઘન૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

"હરિ હૈયાના હાર છો," એ ઢાળ.

આવો તો ગોઠડી કીજે, ગોવિંદ ઘેર આવો તો ગોઠડી કીજે;
મુખડું જોઇને સુખ લીજે, ગોવિંદ ઘેર આવો તો ગોઠડી કીજે; ગોવિં૰ ટેક
ઘેર આવો તો કહો તેમ કીજે રે, તન મન તમને દીજે. ગોવિં૰ ૧
અંગો તે અંગ આલિંગન લઇને રે, પ્રેમ અધર રસ પીજે. ગોવિ૰ ૨
રંગભીના વહાલા તારા રંગમાં રે, મન મારૂં અતિ ભીંજે. ગોવિ૰ ૩
છેલ છબીલા તારા છોગલા જોઇને રે, પ્રેમસખી ઘણી રીઝે. ગોવિં૰ ૪

પદ ૨ જું

આવોને મંદિર મારે, સુંદરવર આવોને મંદિર મારે;
મોહી છું લટકે તારે, સુંદરવર આવોને મંદિર મારે; સુંદ૰ ટેક.
લટકામાં લાલચ ઘણી લાગી રે, જોઇ જોઇ વહાલ વધારે. સુંદ૰ ૧
મન માન્યું મુખને મરકલડે રે, નેણે તે કામણગારે. સુંદ૰ ૨
વાતલડી વહાલી ઘણી લાગે રે, સુણતાં હૈડું ઠારે. સુંદ૰ ૩
અલબેલા આવો મંદિરીએ રે, પ્રેમસખી પ્રાણ વારે. સુંદ૰ ૪

પદ ૩ જું

ગુણવંતા ગિરિધારી, આવોને ઓરા ગુણવંતા ગિરિધારી;
જાઉં તારા મુખપર વારી, આવોને ઓરા ગુણવંતા ગિરિધારી; આવો૰ ટેક.
મનમોહનજી મૂરતી તમારી રે, લાગે છે મને અતિ પ્યારી. આવો૰ ૧
અલબેલા આંખડલીમાં રાખું રે, સુંદરવર સુખકારી. આવો૰ ૨
પ્રાણજીવન છો પ્રાણથી વહાલા રે, જીવનદોરી છો મારી. આવો૰ ૩
પ્રેમસખી કહે પ્રાણ વધાવું રે, લાડકડા લાલ વિહારી. આવો૰ ૪

પદ ૪

મૂર્તિ મારે મન માની, મોહન તારી મૂર્તિ મારે મન માની;
રાખું નેણામાં છાની, મોહન તારી મૂર્તિ મારે મન માની; મોહ૰ ટેક
છાની રાખું કોઇને નવ દાખું રે, રસિયા છેલ ગુમાની. મોહ૰ ૧

નટનાગર હરિ રૂપ ઉજાગર રે, સુંદરવર સુખખાની. મોહ૦ ૨
મુખ મંદહાસ અધર બિંબ રાતાં રે, રેખા ઉઠે છે નાની નાની. મોહ૦ ૩
પ્રેમસખી એ શોભા નિરખી રે, રાત દિવસ દિવાની. મોહ૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

"રઘુપતિ રામ રુદામાં રેજ્યોરે " એ ઢાળ છે.

વહાલા તારી મૂરતિ મન માની રે, વશ કીધી છેલ ગુમાની વહા૦ ટેક.
મનમોહન મોરલીવાળા રે, મરમાળા આંખડલીના ચાળા રે;
કામણગારા છેલ છોગાળા. વહા૦ ૧
વહાલી લાગે છે મુખની વાણી રે, તેણે લીધું છે મન મારૂં તાણી રે;
હું તો હાથ તમારે વેચાણી. વહા૦ ૨
હું તો હારી ને દોરી તમારી રે, જાઉં તન મન ધન બલિહારી રે;
મને ગમીયા છો ગિરિધારી. વહા૦ ૩
તમે છો મારા પ્રાણઆધારા રે, મારી આંખડલીના તારા રે;
છો પ્રેમસખીને પ્યારા. વહા૦ ૪

પદ ૨

વહાલા તારી વાતડી વહાલી લાગે રે, મારૂં સાંભળતાં
દુઃખ ભાગે; વહા૦ ટેક
તારા મુખમાં મોહન વેલી રે, સાંભળતાં થઇ હું તો ઘેલી રે;
તમે વાળી છે રંગડાની રેલી. વહા૦ ૧
જોઇ તમને તે જાદવરાય રે, મારૂં હૈડું તે ટાઢું થાય રે;
મારૂં મન મળવાને વ્હાય. વહા૦ ૨
તારી વાતો લાગે મને વહાલી રે, હું તો કેમ કરી આવું ચાલી રે;
તારે બોલે બાંધી મને ઝાલી. વહા૦ ૩
અલબેલા મંદિર મારે આવ રે, વાતો સાંભળવાનો છે ભાવ રે;
વહાલા પ્રેમસખીના નાવ. વહા૦ ૪

પદ ૩

છેલા તારા છોગલાપર વારી રે, વહાલી લાગે છે મુરતિ તારી; છેલા૦ ટેક
પાતળિયા પલવટ વાળી રે, આવી ઉભા છો વનમાળી રે;
ઓરા આવોને લીજે તાળી. છેલા૦ ૧
તારા ઉરપર મોતિની માળા રે, રૂડા લાગો છો નાથ રુપાળ રે;
ચિત્ત ચોરે છે નેણાનાં ચાળા. છેલા૦ ૨
મન માન્યા છો અલબેલા રે, વહાલા લાગો છો રંગના રેલા રે;
આવો મળીયે સુંદવર છેલા. છેલા૦ ૩
હુંતો મોહી પાઘડલીને છેડે રે, મારૂં મનડું ફરે તમ કેડે રે;
પ્રેમસખી તે મળવાને તેડે. છેલા૦ ૪

પદ ૪

નેણામાં નાથજી આવો રાખું રે, મારા પ્રાણ વારીવારી નાંખું; નેણાં૦ ટેક.
હવે નિમિષ ન મેલું ન્યારા રે, છો જીવન પ્રાણ હમારા રે;
મારો જનમ સુધારો ને પ્યારા. નેણા૦ ૧
મારે તમથી વહાલું નહિ કોઇ રે, રાખું જીવલડામાં પ્રોઇ રે;
તમ વીના મરૂં હું તો રોઇ. નેણા૦ ૨
મારો સફળ જનમ તમે કીધો રે, રૂડી રીતે મેં લ્હાવો લીધો રે;
જગ ઉપ્પર તેં ડંકો દીધો. નેણા૦ ૩
મેં તો સહુથી ટાળી પ્રીતિ રે. વહાલા જાણી તમારી રીતિ રે;
હવે પ્રેમસખી જગ જીતી. નેણા૦ ૪

પદ ૫

આંખડલીમાં આકળા માં થાજ્યો રે, વહાલા મોરલડી મીઠી વાજ્યો; આંખ. ટેક
મારા નેણાં તમારૂં ધામ રે. અલબેલા રહો આઠો જામ રે.
નવ આવીયાં ક્રોધ ને કામ. આંખ. ૧
તમ વિના બીજું નહિ ભાળું રે, એવી આંટી હું મનમાં વાળું રે,
તમે કરજ્યો મારૂં ઉપરાળું. આંખ. ૨

તારી મૂરતિ મનમાં ધારૂં રે. હુશિયાર રહું નહિ હારૂં રે.
કામ ક્રોધને ગરદન મારૂં. આંખ. ૩
વહાલા તમ ચરણે શિર નામી રે, એવા વિચારને હું પામી રે;
મળ્યા પ્રેમસખીના સ્વામી. આંખ. ૪

પદ ૬

મનોહર વેગળા નહી મેલું રે, મેં તો બાંધ્યું છે તમ સંગ બેલું; મનો૦ ટેક
વહાલા એક ટક રહું હું તો જોઇ રે. ચિતવૃત્તિ તે તમમાં પ્રોઇરે;
તારી મૂરતિમાં હું તો મોહી. મનો૦ ૧
વહાલા હૃદય કમળમાં ઘાલી રે, બાંધું પ્રેમ દોરિયે ઝાલી રે.
નટવરજી ન શકો ચાલી. મનો૦ ૨
શા સારૂં મોહ્યું મન પે'લું રે, વાલમ ન વિચાર્યું વે'લું રે;
હવે ક્ષણું એક ખ્યાલ ન મેલું. મનો૦ ૩
તારૂં રૂપ હૃદયમાં ધારી રે, નહિ પરણી હું રહી છું કુંવારી રે.
વહાલા પ્રેમસખી છું તમારી. મનો૦ ૪

પદ ૭

મોહન મારી પ્રીત તમસંગ લાગી રે, હવે થઇ હું પુરણ બડભાગી; મોહ૦ ટેક.
મારે સરવસ સુંદર શ્યામ રે, તમ વિના તે બીજું હરામ રે;
મન માન્યા છો પુરણકામ. મોહ૦ ૧
તમે ચાલો છો સુંદર ચાલે રે, હેતે હસીને હેરો છો વહાલે રે;
મને એ સુખ નિશદિન સાલે. મોહ૦ ૨
તમ દીઠે ઘણું સુખ થાયે રે, અણદીઠે તે દલડું દુખાયે રે.
વહાલા વિના હવે ન રહેવાયે. મોહ૦ ૩
મારે અખંડ રહો ગિરિધારિ રે, મારા અવગુણિયાને વિસારી રે;
પ્રેમસખી છે દાસી તમારી. મોહ૦ ૪

પદ ૮

લાડીલા લાલજી આવો ઓરા રે, ખોસું પાઘડલીમાં તોરા; લાડી૦ ટેક
શૂરા પુરા છો શ્યામ સંગાથી રે, એવડા શું રે કરો અબળાથી રે;

ઓરા આવો કઠણુ કરી છાતી. લાડી૦ ૧
વહાલા આવોને પ્રાણઆધાર રે, દેખાડું અનુપમ સાર રે;
એક નાનકડી છે નાર. લાડી૦ ૨
રૂપાળી છે સુંદર તનમાં રે, તમ કાજે કરે તપ વનમાં રે;
તમને વરવાનું છે મનમાં. લાડી૦ ૩
વહાલા ચિતવૃત્તિ એનું નામ રે, એને પરણે તે પૂરણકામ રે;
વહાલા પ્રેમસખીના શ્યામ. લાડી૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

વંદુ દુર્ગપુર ધામ, સુંદર શોભે ઘનશ્યામનું જો;
પરમ પાવન અભિરામ, કૃષ્ણ પૂરણ કામનું જો. ૧
પ્રગટ પુરૂષોતમરાય, રાજે ગઢપુરમાં શ્રીહરિ જો;
જેને નિગમ નેતિ ગાયે, નિજ ઇચ્છાએ દેહ ધરી જો. ૨
અક્ષરપતિ અવિનાશ, આવ્યા કરુણા કરી અતિ જો;
કીધો ગઢપુર નિવાસ. વરણી વેશ નૈષ્ટિક જાતિ જો. ૩
ધન્ય ઉત્તમ નરદેવ, ઘેર રાખ્યા ઘનશ્યામને જો;
પરિપુરણ કરી સેવ, વશ કીધા સુખધામને જો. ૪
ઉત્તમ જાણીને નિજ ભક્ત, વશ થયા નિજ દાસને જો;
વરણી અતિશે વિરક્ત, રહ્યા અખંડ કરી વાસને જો. ૫
કીધું અધિક ગઢપુર, સાત પુરી ચાર ધામથી જો;
પ્રેમાનંદ કે' જમ દૂર, ભાગે ગોપીનાથ નામથી જો. ૬

પદ ૨

ધન્ય ઉત્તમ દરબાર, ધન્ય ઓરડાની ઓસરી જો;
થયો મુક્તિ દાતાર, અખંડ રાજે ત્યાં શ્રીહરિ જો. ૧
ધન્ય ઓરડી અનુપ, પ્રીતે પોઢે ભગવાન જ્યાં જો;
થઇ અક્ષરસ્વરૂપ, સંત ધારે નિત્ય ધ્યાન ત્યાં જો. ૨
ધન્ય નિંબવૃક્ષ છાંય, ઘોડી ફેરે હરિ ફરતા જો;

જન ત્રપત ન થાય, ધન્ય દરશન કરતાં જો. ૩
ધન્ય ધરણીનાં ભાગ્ય, ધન્ય ગઢપુર ધામને જો;
ધન્ય હરિજન ગૃહ ત્યાગ, કરી નિરખે ઘનશ્યામને જો. ૪
ધન્ય ગઢપુરનાં લોક, ધન્ય હરિજન નરનારીને જો;
થયાં સરવે અવિશોક, પ્રગટ નિરખ્યા ગિરિધારીને જો. ૫
ધન્ય પૂજ્યા કરી પ્યાર, ધર્મકુંવર સુખકંદને જો;
પ્રીતે પે'રાવ્યા હાર, ધન્ય ધન્ય પ્રેમાનંદને જો. ૬

પદ ૩

ધન્ય દુર્ગપુર ધામ, ધન્ય ઉત્તમ નરેશજી જો;
મહિમા અધિક અભિરામ, ગુણ ગાય જેના શેષજી જો. ૧
ધન્ય ગઢપુરની શેરી, ધન્ય ગઢપુરના વાસને જો;
હરિ ચાખડિયો પેરી, ચાલી જાય ઘેર દાસને જો. ૨
ધન્ય ગંગા ઉન્મત્ત, નિત્ય ન્હાયે હરિ નીરમાં જો;
સંગે મુનિવર સમરથ, લઈ રમે હરિ તીરમાં જો. ૩
કરે લીળા બહુ ભાંત, બેસી ગંગા મધ્ય પુરમાં જો;
ગાયે કિરતન કરી ખાંત, પાડે તાળી બહુ સૂરમાં જો; ૪
ધન્ય ગંગાનો ઘાટ, ધન્ય ખળખળિયા નામને જો;
ધન્ય નારાયણ હ્રદની વાટ, રથ હાંકવો ઘનશ્યામને જો. ૫
ન્હાયીને મુનિવર લઇ સાથ, હરિ આવે નિજમંદરમાં જો;
શોભે પ્રેમાનંદનો નાથ, જેમ તારા મધ્ય ચંદ્રમા જો. ૬

પદ ૪

ધન્ય પુરની બજાર, ધન્ય લક્ષ્મીનો બાગ છે જો;
થઇને અશ્વ અસંવાર, જાયે જીવન જોયા લાગ છે જો. ૧
ધન્ય આંબાની છાંય, ધન્ય બેઠક બેસે હરિ જો;
સંત કીર્તન ત્યાં ગાય, નિરખે નાથને નેણાં ભરી જો. ૨
ગુંથી ગુલાબના હાર, સંત પે'રાવે પ્રીતસું જો;
બાંધે બાજુ કરી પ્યાર, ઘાલે ગજરા રસ રીતસું જો. ૩

સંત ગાયે કીર્તન વાજે, દોકડ સારંગીયો જો;
મેવા જમે જીવન, કેળાં દ્રાક્ષ નારંગીયો જો. ૪
ધન્ય રાધાની વાવ, ધન્ય બાગ રાધાતણો જો;
હરિ જાય કરી ભાવ, અતિ મહિમા તેનો ઘણો જો. ૫
પુરણ પુરષોત્તમ દેવ, એમ વિચરે ગઢપુરમાં જો;
મોટા મુનિવર કરે સેવ, પ્રેમાનંદ તો હજૂરમાં જો. ૬

પદ ૫

રાજે ગઢપુર મહારાજ, પૂરણબ્રહ્મ પરમાતમા જો;
આવ્યા ગરીબનિવાજ, એતો અક્ષરના આતમા જો. ૧
છાયો પ્રબળ પ્રતાપ, કહ્યો નવ જાયે રસના જો;
કીધો અધર્મ ઉથાપ, વાગ્યા ડંકા અતિ જશના જો. ૨
માર્યા અસુર અપાર, કામ ક્રોધાદિક વાંકડા જો;
સુર અસુર નરનાર, જેને આગે સહુ રાંકડા જો. ૩
મત પંથને માથે મેખ, મારી લીધા જન છોડવી જો;
મુંઝ્યા કેઇક ગુરૂ ભેખ, પાડ્યા માહંતને ગોડવી જો. ૪
આપી પરચા અનૂપ, માયિક મતને ઉખાડીયા જો;
જીવ માયા બ્રહ્મ રુપ, જથારથ તે દેખાડીયા જો. ૫
સમાધિમાં સહુ ધામ, દેખાડ્યાં નરનારને જો;
એવા સહજાનંદ શ્યામ, પ્રગટ્યા પ્રેમાનંદ કારણે જો. ૬

રાગ પરજ દેશી. પદ ૧

મારગડે રોકો માં મોહન મારગડે રોકો માં,
મારગડે રોકી શાંને કાજે ગોવાળીયા;
લાજતો નથી કહાના લાજતો નથી,
જરા લાજતો નથી લોક લાજે ગોવાળિયા.
ગોરસ પાને અલી ગોરસ પાને,
ગોરસડાવાળી ગોરસ પાને ગોવાળણી;

દાણુ અમારું અલી દાણુ અમારું,
દાણુ દઇને ચાલી જાને ગોવાળણી. ૨
કાંકરડી માર માં કહાના કાંકરડી માર માં,
મહીની મટુકી નંદાશે ગોવાળિયા;
પાલવડો મેલને મોહન પાલવડો મેલને,
નહિ તો મનમાની ગાળો ખાશે ગોવાળિયા. ૩
અદકું શું બોલે આલી અદકું શું બોલે,
અદકું બોલ્યા માં શું આવે ગોવાળણી;
આંખ્યું અણિયાળી તારી આંખ્યું અણિયાળી,
આંખ્યું કાઢીને બીવરાવે ગોવાળણી. ૪
ગાવડલી ચારને ઘેલા ગાવડલી ચારને,
ગાયો ચારી જાને ટાંણે ગોવાળિયા;
વનનો રહેનાર કહાના વનનો રહેનાર તું,
વનચર તે દાણમાં શું જાણે ગોવાળિયા. ૫
ગોરસવાળી અલી ગોરસવાળી,
ગુજરી તું જાત ગમાર ગોવાળણી;
માન મેલીને અલી માન મેલીને,
ગોરસ પાને ગોળી ઉતારી ગોવાળણી. ૬
મીટડલી માર માં મોહન મીટડલી માર માં,
માર માં મીટડલીની ચોટ ગોવાળીયા;
ગોરસ પીશો કુંવર ગોરસ પીશો,
પીશો કરીને લાંબો હોઠ ગોવાળિયા. ૭
મહીની મટુકી અલી મહીની મટુકી,
ફુટશે ને હાર તારો તુટશે ગોવાળણી,
ગોરસ પાઇશ અલી ગોરસ પાઇશ,
ત્યારે પાલવડો છૂટશે ગોવાળણી. ૮
આવડા અકળાઓ માં કુંવર આવડા અકળાઓ માં,

આકળા થઇને ઘર ખોશો ગોવાળિયા;
પછી પછતાશો કુંવર પછી પછતાશો,
પછતાઇને આંસુડાં લોશો ગોવાળિયા. ૯
મરમાળી બહુ છે અલી મરમાળી બહુ છે,
મરમ તણાં વેંણ મારે ગોવાળણી;
જેનું બળ હોયે તારે જેનું બળ હોયે,
તેને ચઢાવી લાવ આ ઠારે ગોવાળણી. ૧૦
શીદને ફૂલો છો કુંવર શાદને ફૂલો છો,
નાશી છૂટયા છો અડધી રાતે ગોવાળિયા;
છોને માર્યા છે બંધવ છોને માર્યા છે,
બંદીખાને પડ્યા માત તાત ગોવાળિયા. ૧૧
મેંણલાં તું માર માં અલી મેણલાં તું માર માં,
ખબર પડશે થોડે કાળ ગોવાળણી;
ખેદ ન મેલે અલી ખેદ ન મેલે,
સિંધ ને ક્ષત્રિતણા બાળ ગોવાળણી. ૧૨
શિખવ્યા ન બોલીયે કોઇના શિખવ્યા ન બોલીયે.
સાંભળશે કંસતણા દુત ગોવાળીયા;
બાંધી લઇ જાશે કુંવર બાંધી લઇ જાશે,
પછી જણાશો ક્ષત્રીપૂત ગોવાળિયા. ૧૩
દાણ અમારૂં અલી દાણ અમારૂં,
આપીને જા તું કરવા જાણ ગોવાળણી;
મહિડું વિંખાશે તારૂં મહીડું વિંખાશે,
હાંસી કરતાં થાશે હાણ ગોવાળણી. ૧૪
બોલીયે વિચારી કહાના બોલીયે વિચારી,
આવ્યું નથી ઘેર રાજ ગોવાળિયા;
પારકે ઘેર રે કહાના પાર કે ઘેર રે,
પેટ ભરો છો તજી લાજ ગોવાળિયા: ૧૫

જોબનનું જોર અલી જોબનનું જોર તારે,
જોબનનું જોર નથી માતું ગોવાળણિ;
દાણ અમારું અલી દાણ અમારલું,
દેવાનું મન નથી થાતું ગોવાળણી. ૧૬
કે દી લીધું છે કહાના કદી લાધુ છે,
દાણ તેં ને તારે બાપે ગોવાળિયા;
ફેલ ન કરીએ ઝાઝા ફેલ ન કરીયે,
રહીએ પોતાને માપે ગોવાળિયા. ૧૭
ગોરસ પાને અલી ગોરસ પાને,
મેલીને વાદ વિવાદ ગોવાળણી;
ભાવના ભુખ્યા તારી ભાવના ભુખ્યા અમે,
જોઇયે મેળવણીનો સ્વાદ ગોવાળણી; ૧૮
હેતે ને પ્રીતે કહાના હેતે ને પ્રીતે,
પ્રીતે તો પ્રાણ લઇ આપું ગોવાળિયા;
જોર જોરાઇયે કહાના જોર જોરાઇયે,
જોરાઇયે નાંપું એક ચાંપું ગોવાળિયા. ૧૯
રીસ તે ઉતરી હરિની રીસ તે ઉતરી,
રીસ ઉતરી ને રંગ જામ્યો ગોવાળિયા;
પ્રીતડલી વાધી ચરણે પ્રીતડલી વાધી,
પ્રીતડી વાધી ને કલેશ વામ્યો ગોવાળિયા. ૨૦
પૂરણ પ્રીતે ગોપી પૂરણ પ્રીતે,
પૂરણ પ્રીતે ગોરસ પાયે ગોવાળણી;
દાણ લીલા હરિની દાણ લીલા એ,
પ્રીતે પ્રેમાનંદ ગાયે ગોવાળણી. ૨૧
ગાશે સાંભળશે જે કોઇ ગાશે સાંભળશે,
તેના પર હરિ રાજી થાશે ગોવાળણી;
વાંછીત વર પામશે જન વાંછીત વર પામશે,
જનમ મરણ દુઃખ જાશે ગોવાળણી. ૨૨

રાગ ગરબી. પંદર તિથિઓ.

આવોને વહાલા ધર્મકુંવર સુખકંદ જી;
આવોને સુખના સાગર સહજાનંદ જી. ૧
આવોને પડવે પધારો મારે ઓરડે;
આવોને મોતીડાં પ્રોવું તારે તોરડે. ૨
આવોને બીજે બીરાજો મારે બારણે;
આવોને મુખડું નિરખીને જાઉં વારણે. ૩
આવોને ત્રીજે જોવું છું તારી વાટડી;
આવોને ફુલડે સંવારી સુંદર ખાટડી. ૪
આવોને ચોથે ચરણ ધોઇને પીજીયે;
આવોને ભૂધર ભેટીને લાવો લીજીયે. ૫
આવોને પાંચમે પધારો મારા નાથજી;
આવોને જીવન જમાડું મારે હાથજી. ૬
આવોને છઠે રાખું છેલા ઉરમાં;
આવોને હાજર રહીશ હજુરમાં. ૭
આવોને સાતમે સજો શણગારને;
આવોને નાથજી નિરખું કરી પ્યારને. ૮
આવોને આઠમ આવી અલબેલડા;
આવોને રમીયે રંગભર રંગરેલડા. ૯
આવોને નોમે નિરખું મુખચંદજી;
આવોને પ્રાણજીવન સહજાનંદજી. ૧૦
આવોને દશમે તે દુઃખ બહુ દીધલાં;
આવોને પ્રાણ અમારાં હરી લીધલાં. ૧૧
આવોને એકાદશી ઉત્સવ કીજીયે;
આવોને વદન દેખાડી સુખ દીજીયે. ૧૨
આવોને બારસે મુનિને જમાડીયે;
આવોને પ્યારા પધારો ફુલવાડીયે. ૧૩

આવોને તેરસે ત્રપત કરો નેણને;
આવોને શ્રવણે સંભળાવો મીઠાં વેણને. ૧૪
આવોને ચૌદસે સભા કરી ચોકમાં;
આવોને દરશન આપો બેસી ગોખમાં. ૧૫
આવોને પુનમે પધારી સુખ દીજીયે;
આવોને અમને કૃતારથ કીજીયે. ૧૬
આવોને પ્રેમાનંદ નિરખે નેણાં ભરી;
આવોને જીવમાં રાખીશ જતને કરી. ૧૭

રાગ ધોળ. પદ ૧

તમેરે ઉદ્ધવ કહેજો એટલી રે, જાઇને વહાલાજીને વાત જો; તમે૰ ટેક.
તમને નગણા અમે જાણ્યા નહી રે, વિશ્વાસ દઇને કીધી ઘાત જો; તમે૰ ૧
અમને છળ કરીને તમે છેતરયાં રે, મોહન વાઇને મધુરી વેણ જો;
વાંસળિયે વેધીને મથુરાં ગયા રે, દઇને દુઃખડાં દિન રેણ જો. તમે૰ ૨
અમે શું જાણું જે અધવચ મેલશો રે, હેતે કરીને હરશો પ્રાણ જો;
વ્યાધતણી પેરે વેંધી ગયા રે, મારી કમળનયનનાં બાણ જો. તમે૰ ૩
તમને ઉર ઉપર અમે રાખતા રે, જોતાં નિત્ય નિત્ય નવલે નેહ જો;
તમપર તન મન પ્રાણ લઇ વારતાં રે, તે તમે નિરદઇ દીધો છેહ જો. તમે૰ ૪
દયા જરીયે હરિ આવી નહી રે, તોડતાં બાળપણાંની પ્રીત જો;
નિરદઇ પ્રેમાનંદના નાથજી રે, શું ઘણું કહીયે મોહન મીત જો. તમે૰ ૫

પદ ૨

ઉદ્ધવ વ્રજવનિતાની વિનતિ રે, કહેજો કૃષ્ણજીને જરૂર જો; ઉદ્ધ૰ ટેક.
વહાલા વ્રજવનિતાના નેણથી રે, તમને ન ઘટે રહેવું દૂર જો. ઉદ્ધ૰ ૧
તમે હરિ વ્રજવાસીના પ્રાણ છો રે, પ્રાણ વીનાનો નવ રહે દેહ જો;
નીર વિના ન જીવે માછલી રે, એવો વ્રજવાસીનો સ્નેહ જો. ઉદ્ધ૰ ૨

અમને એમ કહી હરિ તમે ચાલીયા રે, હમણાં આવુંછું તમે પાસ જો;
મથુરામાં મામાને આવુ મળી રે, પ્રાણ રહ્યાછે એ વિશ્વાસ જો. ઉદ્ધવ૦ ૩
જો હરિ આવી પાછા નહી મળો રે, અમે તરત તજીશું પ્રાણ જો;
એ આંટી હરિ વ્રજઅબળાતણી રે, તે તમે જાણ જો.
શ્યામ સુજાણ જો. ઉદ્ધવ૦ ૪
સુના ગોકુળમાં ગમતું નથી રે, ઘર. વન સરવે ખાવા ધાય જો;
પ્રેમાનંદના પ્યારા તમ વીના રે, પળ એક કલ્પ સરીખી જાય જો. ઉદ્ધવ૦ ૫

પદ ૩

જાઇને ઉદ્ધવ કહેજો કહાનનેરે, તમ વીના ગોકુળવાસી લોક જો; જાઇ૦ ટેક.
ભોજન ખાન પાન નિદ્રા તજીરે, સરવે કરે તમારો શોક જો. જાઇ૦ ૧
જશોદા શોકે કરી સુકાઇ ગયાંરે નેણે અંધ થયા છે નંદ જો;
એક વાર આવીને જુવો હરિરે, પાછા જાજો આનંદકંદ જો; જાઇ૦ ૨
તમ વીના ગ્વાળ બાળ વલખાં કરેરે. તૃણ તજી ઝૂરે તમારી ગાય જો;
દૂધ ન ધાવે નાનાં વાછડારે તમ વીના શોકે વ્યાકુળ થાય જો. જાઇ૦ ૩
તમ વીના વૃન્દાવન નથી શોભતુંરે, શોકે સુકાણી વનવેલ જો;
વનમાં પશુ પંખી વ્યાકુળ ફરેરે, તમ વીના નંદકુંવર અલબેલ જો. જાઇ૦ ૪
વિરહે પંખી પણ નથી બોલતારે, કોયલ શૂક સારીકા મોર જો;
પ્રેમાનંદના નાથ રાજી કરોરે, એક વાર આવી નંદકિશોર જો. જાઇ૦ ૫

પદ ૪

અમને ઉદ્ધવ હરિ બહુ સાંભરેરે, કશુંયે કામ ન લાગે હાથ જો; અમ૦ ટેક.
રોતાં રોતાં જાયે દિન રાતડીરે, હવે કયારે નેણે દેખશું નાથ જો. અમ૦ ૧
અમને બહુ હેતે બોલાવતા રે, વરસી અમૃત સરખાં વેણ જો;
સામું બહુ હેતે કરી હેરતારે, મળતા શ્યામળિયો સુખદેણ જો. અમ૦ ૨
ઉદ્ધવ હરિનું હસવું બોલવું રે, જે હરિ કરતા અમસુ વિહાર જો;
તે જ્યારે અમને ઉદ્ધવ સાંભરેરે, ત્યારે નહીં દુઃખતો
વાર ને પાર જો. અમ૦ ૩

ઉદ્ધવ આ ગેડી ને વાંસળિરે, લઇને જાતા ચારવા ગાય જો;
વનમાં વાતા મોહન મોરલીરે, સાંભળીને જાતાં મળવા ત્યાંય જો. અમ૦ ૪
આ પાદુકા પેહેરી આવતારે, હરખે જોતાં હરિની ચાલ જો;
જેમ જેમ સાંભરે તેમ થાય વેદનારે, પ્રેમાનંદ કહે
ગિરિધરલાલ જો. અમ૦ ૫

રાગ ધોળ–પદ ૧

અલબેલા આવો ઓરા, આંખડલિમાં રાખું વહાલા;
તન મન ધન મારૂં, તમપર વારી નાંખું વહાલા. ૧
સુંદર સ્વરૂપ રૂપ, નેણાં ભરી નિરખું વહાલા;
નિખશિખ નિરખીને, હૈંડામાં હરખું વહાલા; ૨
ઉપમા કહી ન જાયે, એક રસનાયે વહાલા.
નિગમ શારદ શેષ, નેતિ કહી ગાયે વહાલા. ૩
નખની ચંદ્રિકા જોઈ, ઝાંખા ચંદ્ર સૂર વહાલા;
કોટિક કંદર્પ જોઇ, લાજી રહ્યા દૂર વહાલા. ૪
દીઠામાંતો કાંઇ નથી, ઉપરથી લગાર વહાલા.
માંહી તો વ્યાપીને રહ્યો, તેજનો અંબાર વહાલા. ૫
મનતો નઠારૂં મારૂં, તેમાં નવ લાગે વહાલા;
રમતા જમતા જોવું, આંખડલિને આગે વહાલા. ૬
નવા નવા શણુગાર, સજીને પધારો વહાલા;
બળવંત બોલાવીને, તાપ નિવારો વહાલા. ૭
ઘણુારે દિવસનાં તરસ્યાં, નેણાં ત્રપત કરો વહાલા;
પ્રેમાનંદ કહે દરશન, દઇ દુઃખ હરો વહાલા. ૮

પદ ૨

નવલ સનેહિ છોજી, ચતુર સુજાણુ વહાલા;
શાને કાજે તરતા હીંડો, જીવન પ્રાણુ વહાલા. ૧
પરાણે પ્રિતડલી પેહેલી, શા સારું કીધી વહાલા;

બહુનામી બિરૂદ તમારૂં, સંભાળીને લેજો વહાલા;
અમને કેવું ઘટે તે, રાજીથકા કહેજો વહાલા. ૭
અમે તો તમારે હરિ, હેતે બંધાણાં વહાલા;
પ્રેમાનંદના નાથ હાથ, તમારે વેચાણાં વહાલા. ૮

પદ ૪

નટવર નેણાં અમારાં, રૂપમાં લોભાણાં વહાલા;
પાતળિયાજી પરવશ કીધાં, પ્રીતે પરોવાણાં વહાલા. ૧
મુખના મરકલડામાં, મોહની લગાડી વહાલા;
જોયા વીના જંપ ન થાયે, નેણે ટેવ પાડી વહાલા. ૨
જાદવરાય જોઇ તમારી, ગજગતિ ચાલ વહાલા;
ચાંખડલિને ચટકે, વધાર્યું ઘણું વહાલ વહાલા. ૩
નીલ કલેવર જોઈ, મન મારૂં મોહ્યું વહાલા;
મળવાનું થાયે ઘણું, કેમ જાયે કહ્યું વહાલા. ૪
કટિ પીતાંબર ઉર, ઉતરી અનુપ વહાલા;
શ્રીવત્સ કૌસ્તુભ મણી, શોભે સુખરૂપ વહાલા. ૫
વદન પ્રભામાંહીં, શોભા છે નવીન વહાલા;
કુંદ ને પ્રવાલાં શુક, આલિંગન મીન વહાલા. ૬
દીર્ઘ ઉદાર ભુજા, ભક્ત ભયહારી વહાલા;
મન અભિલાખ સરવે, પુરોને અમારી વહાલા; ૭
અખંડ એવાને એવા, આંખડલીમાં રેહેજો વહાલા;
પ્રેમાનંદના સ્વામી નિત્ય, દરશન દેજો વહાલા, ૮

રાગ ગરબી. પદ ૧

સજની શ્રીજી મુજને સાંભર્યા રે, હૈડે હરખ રહ્યો ઉભરાય; સજ૦ ટેક
નેણે આંસુની ધારા વહે રે, વિરહે મનડું વ્યાકુળ થાય. સજ૦ ૧
સુંદર મૂર્તિ શ્રીમહારાજની રે, સુંદર કમળ સરીખાં નેણ;
સુંદર કરતા લટકાં હાથનાં રે, સુંદર અમૃત સરિખાં વેણ. સજ૦ ૨

વા'લપ દેખાડી અમને, પરવશ કીધી વહાલા. ૨
આવડલા તો જાણ્યા નોતા, અંતરના ઓછા વહાલા;
છેલવર છેહ દીધો, આપીને ભરોસો વહાલા. ૩
કોલ બોલ માંહી કશો. નથી એકે ઢંગ વહલા;
શું સમજીને મોટા, મુનિ કરે સંગ વહાલા. ૪
સાગર સુતા વાંસે ફરે, શોભા ભાળી વહાલા;
અમે તો જોઇ વિચારી, હવે ગાંડ વાળી વહાલા. ૫
નગણાથી નેહ કરવો, એજ મોટી ભુલ વહાલા;
માણસ માણસ મળી, કરી આપે મુલ વહાલા. ૬
છપાવી છપી ન રહે, અંતરની આશ વહાલા,
દાબી દુબી નવ રહે, કસ્તુરીની વાસ વહાલા. ૭
બીજે મન માન્યું એતો, જાણ્યું બહુનામી વહાલા;
વિસારી દેશો માં અમને, પ્રેમાનંદના સ્વામી વહાલા. ૮

પદ ૩

શ્યામળિયાજી શરણાગતની, વિનતિ સાંભળો વહાલા;
હેતે શું બોલાવી અમને, એક વાર મળો વહાલા. ૧
દામ વિનાની અમે, દાસીયો તમારી વહાલા;
જીવત નાખ્યું છે અમે, તમપર વારી વહાલા. ૨
તમ અરથે કીધો અમે, સંસારીયો ઝેર વહાલા;
સહી કીધા શિર સાટે, એમાં નથી ફેર વહાલા. ૩
જીવન જીવડલો જાશે, એતો કુરબાણ વહાલા;
તમને મળાશે નહિં, એતો નિશ્ચે જાણ વહાલા. ૪
વજ્રની ભૂમીમાં મારી, વજ્રતણી મેખ વહાલા;
અલબેલા એવી જાજ, અબળાની ટેક વહાલા. ૫
એમ જાણી જતન કરશો, ત્યારે સુખ થાશે વહાલા;
જાળવ્યા વીના તો જીવન, જીવડલો જાશે વહાલા. ૬

શી કહું શોભા અંગોઅંગતણી રે, નિરખી લાજે કોટિક કામ;
હસતાં હસતાં હેત વધારતા રે, એવા સુખનિધિ શ્રીઘનશ્યામ. સજ૦ ૩
સદા શ્વેતાંબર શ્રીજી ધારતા રે, અંબર જરકસીયાં કોઈ વાર;
ગુચ્છ કલંકી તોરા ખોસતા રે, ગજરા બાજુ ગુલાબી હાર. સજ૦ ૪
એ છબી જોવા તલપે આંખડી રે, મધુરાં વચન સાંભળવા કાન;
એ હરિ મળવાને હૈડું તપે રે; પ્રેમાનંદના જીવનપ્રાણ. સજ૦ ૫

પદ ૨

મનડું મૂર્તિમાં વળગી રહ્યું રે, ચિંતવન કરવા ચિત્ત આતુર; મન૦ ટેક.
તરૂણ મનોહર મૂર્તિ નાથની રે, રાજીવલોચન જોબનપૂર. મન૦ ૧
સોળે ચિહ્ન સહિત અતિ શોભતા રે, સુંદર ચરણકમળની જોડ;
હળવી રહીને હેતે ચાંપતી રે, ક્યારે હવે પૂરશે મનના કોડ. મન૦ ૨
પિંડી જાનું નીત્ય નિરખતી રે, રુડા સાથળ ચિહ્ન સહિત;
શ્યામ કટિ જોઇ જાદવરાયનીરે, નિત્યનિત્ય નૌત્તમ ઉપજે પ્રીત. મન૦ ૩
ઉંડી નાભી કમળસરીખડી રે, ત્રિવળી નિરખી ઉદર માંય;
છાતી ઉપડતી અતિ ઓપતિ રે, હવે ક્યારે ભુજગ્રહી બાથ ભરાય. મન૦ ૪
મુખની શોભા જોઇ મહારાજની રે, લાજે પંકજ પૂરણચંદ;
નાસા નેણ ભ્રકુટિ જોઇ ભાલને રે, જાય બલિહારી પ્રેમાનંદ મન૦ ૫

પદ ૩

સજની નિમખ ન વિસરે નાથજી રે, નિત્ય નવા તરૂણપણાના ખેલ; સજ૦ ટેક.
આ ઓસરીયે આવી બેસતા રે, આ ઢોલીડે નટવર છેલ. સજ૦ ૧
આ તકીયાં તે વાંસે મેલતા રે, માળા આ ફેરવતા શ્યામ;
ગાતા ગોઠીડાના સાથમાં રે, ઘેરે સાદે પૂરણકામ. સજ૦ ૨
આ મોજડીયો વહાલો પહેરતાં રે, આ છડી લેતા કરવરમાંય;
આ પાદુકા પે'રી આવતા રે, મારે મંદિર મુનિના રાય. સજ૦ ૩
આ ફૂળિયામાં ઘોડી ફેરવતા રે, માણકી મતવાળી મહારાજ;
સંતની સભા કરી યાં બેસતા રે, શ્રીહરિ સુરનર મુનિશિરતાજ, સજ૦ ૪

કીર્તન મુનિવરને અત્તરાવતા રે, ભેળા ગાતા શ્રીવ્રજચંદ;
એવા ધર્મકુંવર હરિ ઉપરે રે, તન મન વારી પ્રેમાનંદ. સજ૦ ૫

પદ ૪

લટકાં લટકાળા ઘનશ્યામનાં રે, ખટકે ઉંડાં અંતર માંય; લટ૦ ટેક.
પ્રીત કરી મુજને બોલાવતા રે, તે સંભારી બહુ દુઃખ થાય. લટ૦ ૧
આ સજ્યા તે શ્રી મહારાજ તણી રે, આ બાજોઠે બેસતા લાલ;
આ ઠેકાણે ન્હાતા નટવરજી રે, લુતા અંગ કર લઇ રૂમાલ. લટ૦ ૨
આ ઠેકાણે જમવા બેસતા રે, જમતા વિધવિધના પકવાન;
સુંદર શાક કરી વંતાકના રે, જમીને દેતા પ્રસાદી કહાન. લટ૦ ૩
આ ખળખળિયે ન્હાતા નાથજી રે, ન્હાયીને હરિજન મુનિ લઇ સાથ;
આવતા માણકચોકમાં મલપતા રે, પુરજન થાતાં જોઇ સનાથ. લટ૦ ૪
વહાલો બેસતા જાઇ ફુલ બાગમાં રે, પ્હેરતા ગજરા ગુલાબી હાર;
જેમ જેમ સાંભરે તેમ થાય વેદના રે, પ્રેમાનંદના પ્રાણઆધાર. લટ૦ ૫

પદ રાગ-ગરબી.

અરજ કરે છે અબળા તે ઉર ધારો રે વહાલાજી;
વહાલપણું વાલમજી માં વિસારો મારા વહાલાજી.
પડવે મારા પ્રાણ લઇને પધારયા રે વહાલાજી;
મને રડતી મેલી ન રહ્યા કોઇના વારયા મારા વહાલાજી. ૧
બીજે ક્યાંઇ જાઇ વસિયા રંગના રસિયા રે વહાલાજી;
ઉદય થયા આવી ગોકુલ શશિયા મારા વહાલાજી. ૨
ત્રીજે તમને જોવાને જીવન મારા વહાલાજી;
આકુળ વ્યાકુળ થાય છે મારૂં મન મારા વહાલાજી.
ચોથે તમને ચારે દીશે જોઉં રે વહાલાજી;
સહની મારી વ્યાકુળ થઇને રોઉં મારા વહાલાજી. ૪

પાંચમે પધારો માર ઘેર રે વહાલાજી;
અબળા ઉપર રાખો કાંઈક મે'ર મારા વહાલાજી. ૫
છઠે આવો છેલા છોગલાં મેલી રે વહાલાજી;
જોવા સારૂં તલખે સૌ સાહેલી મારા વહાલાજી. ૬
સાતમે આવો તો શોભા કરિયે રે વહાલાજી;
હાર પે'રાવી સુંદર છોગલાં ધરિયે મારા વહાલાજી. ૭
આઠમે આવોને પ્રાણુઆધાર રે વહાલાજી;
કાંઈ કરૂણા રાખો કેસરના અસવાર મારા વહાલાજી. ૮
નોમે નવલા નેહ વધારો આવી રે વહાલાજી;
સુખ આપો શ્યામળિયાજી બોલાવી મારા વહાલાજી. ૯
દશમે દુઃખિયાં કીધાં સૌ નરનારી રે વહાલાજી;
આ ક્યાંથી આવી પુતના સમ હત્યારી મારા વહાલાજી. ૧૦
એકાદશીનો ઉત્સવ આવ્યો આજ રે વહાલાજી;
આવો મુનિમંડળને દરશન દેવા કાજ મારા વહાલાજી. ૧૧
બારસે બહુ ભાતે કર્યા મેં થાળ રે વહાલાજી;
તમે જમવા સારૂં આવો દીનદયાળ મારા વહાલાજી. ૧૨
તેરસે તમ કાજે ઢોળિયો ઢાળી રે વહાલાજી;
વાટડલી જોઉં છું ચોક વાળી મારા વહાલાજી. ૧૩
ચૌદશે મને ચિંતા થાય છે ભારી રે વહાલાજી;
હરિ નવ આવ્યા મને શે વાંકે વિસારી મારા વહાલાજી. ૧૪
પુનમે પધારો પૂરણચંદ રે વહાલાજી;
વદન વિલોકી સૌ પામે આનંદ મારા વહાલાજી. ૧૫
મનના મનોરથ કરજો મારા પૂરા રે વહાલાજી;
નિજ જનનાં કારજ કરવા છો શૂરા મારા વહાલાજી. ૧૬
તિથીઓ ગાઇને પ્રેમાનંદ એ માગે રે વહાલાજી;
રહો સહજાનંદજી આંખડલીને આગે મારા વહાલાજી. ૧૭

રાગ ગરબી-પદ ૧

"ગોકુલ વેહેલા પધારજો રે" એ ઢાલ છે.

સુખના સાગર શ્રીહરિ રે;
સહજાનંદજી ધર્મકુમાર શ્યામ. સુખ૦ ટેક૦
ધર્મકુળ પ્રગટ થયા શ્રીકૃષ્ણજી રે;
કરવા પામર પતિત ઓધાર શ્યામ. સુખ૦ ૧
પશ્ચિમ ભૂમી તે પાવન કરી રે;
ગુર્જર સોરઠ આદિક દેશ શ્યામ. સુખ૦ ૨
નિજમત દ્રઢ કરીને સ્થાપન કર્યો રે;
વિચરયા નરનાટક ધરી વેષ શ્યામ. સુખ૦ ૩
નૌતમ નિજભક્તને સુખ આપીયાં રે;
આપી દિવ્ય અલૌકિક દૃષ્ટિ શ્યામ. સુખ૦ ૪
નિજ કૃત ધામ સરવે દેખાડીયાં રે;
સર્વે મુક્તતણી ત્યાં સૃષ્ટિ શ્યામ. સુખ૦ ૫
માયિક મત તે અતિખંડન કર્યા રે;
દેખાડતા નિજ પ્રબળ પ્રતાપ શ્યામ. સુખ૦ ૬
જ્ઞાન વૈરાગ્ય ને ભક્તિ ધર્મને રે;
કીધાં તરુણ કળીમાં આપ શ્યામ. સુખ૦ ૭
જજ્ઞ કરીને દ્વિજ ત્રપત કર્યા રે;
આપી દક્ષિણા બહુ દાન શ્યામ. સુખ૦ ૮
કીધાં મંદિર તે શ્રીકૃષ્ણનાં રે;
તેમાં પધરાવ્યા ભગવાન શ્યામ. સુખ૦ ૯
કીર્તિ બહુ વિસ્તારી લોકમાં રે;
કરવા અગણિત જન ઉધ્ધાર શ્યામ. સુખ૦ ૧૦
થોડી વયમાં બહુ લીલા કરી રે;
તેનો શેષ ન પામે પાર શ્યામ. સુખ૦ ૧૧
બહુ સુખ આપીને સુખીયાં કર્યાં રે;

મેલી પધાર્યા નિજધામ શ્યામ. સુખ૦ ૧૨
સુખના સિંધુ સ્વામી તમ વિના રે;
નથી હવે રહેવાતું ધનશ્યામ શ્યામ. સુખ૦ ૧૩
હવે આ નયણે ક્યારે નિરખશું રે;
સુંદર મૂરતિ સુખની ખાણુ શ્યામ. સુખ૦ ૧૪
હવે મહા દુઃખમાં ઘડી પળ વીતશે રે;
તમ વિના પ્રેમાનંદના પ્રાણુ શ્યામ. સુખ૦ ૧૫

પદ ૨

આવું નો'તું કરવું નાથજી રે;
ચાલ્યા મારગડામાં મેલી નાથ. આવું૦ ટેક.
અમને છળ કરીને તમે છેતર્યાં રે;
નાખ્યાં દુઃખને દરિયે ઠેલી નાથ. આવું૦ ૧
હવે અમે કે સામું જોઈ જીવશું રે;
કેને પાસે જાઇને બેસશું નાથ. આવું૦ ૨
કેની વાતો સુણી શાંતિ વળે રે;
કેને આગળ દુઃખડાં કહેશું નાથ. આવું૦ ૩
દુઃખના ડુંગર તે તુટી પડયા રે;
દુઃખના દરિયા ઉર લહતા આજ નાથ. આવું૦ ૪
અમારી દ્રષ્ટિથી અળગા થય રે;
સહજાનંદજી શ્રીમહારાજ નાથ. આવું૦ ૫
પુણ્ય અમારાં સહુ આવી રહ્યાં રે;
તમ વીના ઉગ્યા દુઃખના ડાભ નાથ. આવું૦
હવે અમે અભાગીયાં થઇને રહ્યાં રે;
હરિ અમે હાર્યા સરવે લાભ નાથ. આવું૦ ૭
દુઃખના દિવસ વાંસે ક્યાં હતા રે;
અમે આવું પે'લું નો'તું જાણ્યું નાથ. આવું૦ ૮
અમે શું જાણું જે તમે મેલશો રે;

મહા વનમાંહી અમારો સાથ નાથ. આવું૦ ૯
આકાશ તુટી કેમ પડતું નથી રે;
પૃથવી કેમ નથી દેતી માગ નાથ. આવું૦ ૧૦
પાપી પીંડ તે કેમ પડતો નથી રે;
કાટતો કેમ નથી કાળો નાગ નાથ. આવું૦ ૧૧
કઠણ છાતી કેમ ફાટતી નથી રે;
ચાલ્યા મેલી શ્યામ સુજાણ નાથ. આવું૦ ૧૨
શું સુખ લેવાને વાંસે રહ્યાં રે;
જાતા કેમ નથી પાપી પ્રાણ નાથ. આવું૦ ૧૩
દુઃખની સીમા તે આવી રહી રે;
એથી દુઃખ બીજું ન કે'વાય નાથ. આવું૦ ૧૪
દુઃખિયો પ્રેમાનંદ વિનતિ કરે રે;
સ્વામી કરજો અમારી સહાય નાથ. આવું૦ ૧૫

પદ ૩

સ્વામી દીનદયાળ છો રે;
દયા દરદી ઉપર આણો નાથ. સ્વામી૦ ૧
અમને તમ વિના મહાદુઃખ છે રે;
દુઃખની વેદના જીવન જાણો નાથ. સ્વામી૦ ૨
કોઇને દુઃખિયો દેખી નવ શકો રે;
એવા કોમળ કરૂણાકંદ નાથ સ્વામી૦ ૨
અમ દુઃખિયાંને હરિ સુખિયાં કરો રે;
આવો સ્વામી સહજાનંદ નાથ. સ્વામી૦ ૩
અમને હેત કરી બોલાવતા રે;
દેતા પરસાદીના થાળ નાથ. સ્વામી૦ ૪
હેતે હળવા રહીને ભેટતા રે;
હવે ક્યારે મળશો દીનદયાળ નાથ. સ્વામી૦ ૫
વાધા પાઘ પછેડી ધોતીયાં રે;

દેતા અંગનાં વસ્ત્ર ઉતારી નાથ. સ્વામી૦ ૬
દેતા હાર પ્રસાદી હેતમાં રે;
હસતા સામુ જોઇ સુખકારી નાથ. સ્વામી૦ ૭
કીર્તન વાજામાં ગવરાવતા રે;
ક્યારે ગાતા ગરબી ઘોળ નાથ. સ્વામી૦ ૮
રાજીવલોચન જોઇને રીઝતા રે;
દેતા મુખમાંથી તંબોલ નાથ. સ્વામી૦ ૯
ક્યારે ચરણકમળ કરૂણા કરી રે;
દેતા છાતીમાં સુખધામ નાથ. સ્વામી૦ ૧૦
માથે હસ્ત કમળ હરિ મેલતા રે;
હવે ક્યારે મળશો શ્રીઘનશ્યામ નાથ. સ્વામી૦ ૧૧
અમને ચરણામૃત કરી આપતા રે;
દેતા અધરામૃત નિત્ય નિત્ય નાથ. સ્વામી૦ ૧૨
ભૂષણ વસ્ત્ર પે'રી શોભતા રે;
દેતા દરશન કરી બહુ પ્રીત નાથ. સ્વામી૦ ૧૩
એવાં સુખ આપીને ઉછેરીયાં રે;
નાનાં કષ્ટ થકી ઉગારીયાં નાથ. સ્વામી૦ ૧૪
પ્રેમાનંદના નાથ મેલી ગયા રે;
અમને મોત વિનાનાં મારીયાં નાથ. સ્વામી૦ ૧૫

પદ ૪

શ્રીહરિ સ્વામી સહજાનંદજી રે;
વહાલા વહાલપણું માં વિસારજો રાજ. શ્રીહરિ૦ ટેક.
નેહ નિભાવણ નાથજી રે,
અરજી અબળાની ઉર ધારજો રાજ. શ્રીહરિ૦ ૧
જે દહાડાથી મારા નાથજી રે;
રાજ પધાર્યા છો નિજધામ રાજ. શ્રીહરિ૦ ૨
તે દહાડાથી થયાં અમે દુઃખિયાં રે;

કાંઇ નવ સુઝે ઘરનું કામ રાજ. શ્રીહરિ૦ ૩
નીર વિના જેમ માછલી રે;
સુરજ વિના જેવાં નેણાં રાજ. શ્રીહરિ૦ ૪
મણી રે વિના જેવો અહિ ફરે રે;
તેમ તમ વિના અમે સુખદેણુ રાજ. શ્રીહરિ૦ ૫
વ્યાધ વિરહે વિંધ્યો પ્રાણીયો રે;
સુખ નહિ દિવસ ને રાત રાજ. શ્રીહરિ૦ ૬
ઘેલી સરખી સહુ ઘરમાં ફરૂં રે;
કેને કહીએ દુઃખની વાત રાજ. શ્રીહરિ૦ ૭
ભોજન પાન ભુલી ગઇ રે;
નેણે આંસુ નવ સુકાયે રાજ. શ્રીહરિ૦ ૮
તમ વિના હૈડામાં હોળી બળે રે;
પળ પળ પ્રલય જેવી જાયે રાજ. શ્રીહરિ૦ ૯
કુસુમની સજ્યા તે સુળી થઇ રે;
સરવે પુરૂષ તે ભોયંગ રાજ. શ્રીહરિ૦ ૧૦
તમ વિના પ્રાણનાથજી રે;
અમને ન ગમે કેનો સંગ રાજ. શ્રીહરિ૦ ૧૧
શીતળ ચંદન ચંદ્રની કીરણો રે;
તે જેમ દાવાનળ સમ લાગે રાજ. શ્રીહરિ૦ ૧૨
સુંદર મંદિર ગોખ અટારીયો રે;
તેમાં મનડુ નવ અનુરાગે રાજ. શ્રીહરિ૦ ૧૩
અંબર ભૂષણ તો વિષ સમ થયાં રે;
હૈડાં કંપે જોઇને હાર રાજ. શ્રીહરિ૦ ૧૪
એવું જાણી દરશન આપજો રે;
પ્રેમાનંદના પ્રાણઆધાર રાજ. શ્રીહરિ૦ ૧૫

રાગ મારુ–પદ ૧.

કહાવે સંદેશા વ્રજનાર રે ઉદ્ધવજી સાથે,
થયા નિરદયી નંદકુમાર રે ઉદ્ધવ અમ માથે
ઉદ્ધવ કહેજો એટલું રે જઇને જીવન પાસ,
દીલાસે દુઃખિયા થયાં રહ્યાં કપટીને વિશ્વાસે રે. ઉદ્ધ૦ ટેક.
ચઇતર માસે રે ચિંતા થઇ ચઇતર માસે રે,
ચઇતરે ચિંતા થઈ ઘણી રે સ્યોરે કરૂં ઉપાયે;
વિયોગે વલખી ફરૂં મારા પાપી પ્રાણ ન જાયે રે. ઉદ્ધ૦ ૧
વાયા વૈશાખે રે વાવલીયા વાયા વૈશાખે રે,
વૈશાખે વરસે ઘણી રે ગ્રીષ્મ રુતુની ઝાળ;
નીર વિના જેમ માછલી તેમ દુઃખિયાં અમે ગોપાલ રે. ઉદ્ધ૦ ૨
જેઠે જાણ્યું રે ઊધા અમે જેઠે જાણ્યું રે,
જેઠે જાણ્યું નહીં જીવું રે જાદવ વિના જરુર;
દાહ દેવાને મેલજો તમે વળી વેહેલો અક્રૂર રે. ઉદ્ધ૦ ૩
અષાડે ના આવ્યા રે ઉદ્ધવજી અષાડે ના આવ્યા રે,
ના આવ્યા અષાડે નાથજી રે ગરજ્યો મેઘ મલાર;
પરદેશે વિલમિ રહ્યા કોઈ મળી રે ઠગારી નાર રે. ઉદ્ધ૦ ૪
શ્રાવણ વરસે રે સરવડીએ શ્રાવણ વરસે રે,
શ્રાવણ વરસે સરવડે રે બોલે ચાત્રક મોર;
કોકિલા ટહુકે ઘણી મને વિરહ સંતાપે છે જોર રે. ઉદ્ધ૦ ૫
રેણ અંધારી રે ભાદરવાની રેણ અંધારી રે,
રેણ અંધારી હું એકલડી રે ગરજે ભાદર માસ;
વિજળડી ચમકા કરે નહીં પ્રાણ રહ્યાની આસ રે. ઉદ્ધ૦ ૬
આશા લાગી રે આસો માસે આશા લાગી રે,
આશા લાગી લાલની રે જેમ તે ચંદ ચકોર;
જીવન જમુના કાંઠડે ક્યારે મળશે નંદકિશોર રે. ઉદ્ધ૦ ૭

કારતક માસે રે કહાવ્યું હરિએ કારતક માસે રે,
કારતક માસે કહાવ્યું રે કપટ વચન બળવીર;
દીવાળી દુઃખમાં ગઇ ન આવ્યા શ્યામ શરીર. રે. ઉદ્ધ૦ ૮
માગશર માસે રે ઊધા હવે માગશર માસે રે,
માગશર માસે નહીં મળે રે મોહન સુંદરશ્યામ'
પ્રાણ સહિત અમે લાગશું ઉદ્ધવજી ગોકુળ ગામ રે. ઉદ્ધ૦ ૯
પોષે પહેરી રે ઊધા અમે પોષે પેહેરી રે,
પોષે (પોષે) પેહેરીને ચાલશું રે, જોગણીયોના ભેખ;
આવીને જગાવશું અમે મથુરામાં અલેખ રે. ઉદ્ધ૦ ૧૦
માઘે મેલી રે ઊધા અમે માઘે મેલી રે,
માઘે મોહન કારણે રે મેલી લોકની લાજ;
જોગણુ થઇ વ્રજવનિતા તમે આવો જોવા વ્રજરાજ રે. ઉદ્ધ૦ ૧૧
ફાગણ ફુલ્યો રે ઊધા હવે ફાગણ ફુલ્યો રે,
ફાગણ ફુલ્યો ફુલડે રે મોર્યા આંબા મોર;
વિરહિની અંતર વેંધવા ફુલ્યાં કેસું નાહર નોર રે. ઉદ્ધ૦ ૧૨
અધિક માસે રે આવ્યા હરિ અધિક માસે રે,
અધિક માસે આવ્યા રે રામકૃષ્ણની જોડ;
પ્રાણ સનેહિ શ્યામળે પુર્યા ગોપીના સરવે કોડ રે. ઉદ્ધ૦ ૧૩
જે કોઇ ગાયે રે પ્રીતે કરી જે કોઈ ગાયે રે,
જે કોઇ ગાયે ને સાંભરે રે પ્રીતે બારે માસ;
પ્રેમાનંદનો નાથજી તેને આપશે વૈકુંઠે વાસ રે. ઉદ્ધ૦ ૧૪

રાગ સોરઠ. પદ ૧

કઠણ હૈયાનારે કહાન ગોવાળ, કીધાં ઘેલાં વેણુ વાઇને રસાળ રે. કઠ૦ ૧
એ મધ રાતે વાઈ મોરલી રે, મધુરી મોહનલાલ;
સાંભળતાં સુધ વિસરી, અમે આવ્યાં ઉઠી તતકાળ રે. કઠ૦ ૨
એ આશ ભર્યાં સહુ આવીયા રે, તજી ઘર કુટુંબ જંજાળ;

વન તેડી તરછોડીયાં, અમને નિરદેઇ નઠોર ગોપાળ રે. કઠ૦ ૩
એ અમે અબળા વન એકલાં રે, ઉઠે ઉર વિરહની જાળ;
પ્રેમાનંદના નાથ વિના હવે, કુણ લેશે સંભાળ રે. કઠ૦ ૪

પદ ૨

નગણ્યા ન થઇયે રે નટવર નાવ, વહાલા અમપર આવડો શો દાવરે. નગ૦ ૧
એ અમે તમારી કિંકરી રે, દામ વિનાની માવ;
મોહન મન વચન કર્મ કરી, અમે પૂજું તમારા પાવ રે. નગ૦ ૨
એ લાગી લગન છુટે નહીં રે, જ્યું ઘણ હીરે ઘાવ.
કોઇ કાળે ના ઉપજે, વહાલા મીનને નીર અભાવ રે. નગ૦ ૩
એ સ્વાંત વિના અન્ય નીરનો રે, ચાત્રુક મન નહિ ચ્હાવ;
પ્રેમાનંદ વ્રજજન ચકોરીના, ચંદ્ર તમે વ્રજરાવ રે. નગ૦ ૪

પદ ૩

વદન દેખાડો રે મોહન મીત, કરી કહાન વર કોમળ ચીત રે. વદ૦ ૧
એ નીર ન બોળે કાષ્ટને રે. જુવો હરિ ક્યાંની પ્રીત;
પોતાનું સિંચ્યું જાણીને, એ છે મેટાની રીત રે. વદ૦ ૨
એ જળમાં વસે કુમુદીની રે, ગગને વસે શશિ શીત;
પોતાના સનેહિ જાણીને, પોખે છે નીત નીત રે. વદ૦ ૩
એ અમૃત પાઇને ઉછેરીયાં રે, અમને અકળ અજીત;
પ્રેમાનંદના નાથ તમ વિના, પલક તે કલપ વિતીત રે. વદ૦ ૪

પદ ૪

મદન સંતાપે રે બળવીર, કેમ ધરિયે તમ વિના ધીર રે. મદ૦ ૧
એ મધ્ય રાતે અમે માનિની વિકટ કાલિંદ્રી તીર
વિકળ ફરૂં વન રોવતી રે, નેણે વરસે નીર રે. મદ૦ ૨
એ ગોપીગણ મધ્ય પ્રગટ્યા રે, સુંદર શ્યામ શરીર;
વદન ચંદ્ર છબી નિરખતાં, મટી વ્રજવનિતા તન પીર રે. મદ૦ ૩
એ પ્રફુલિત વન શશિ ચાંદની રે, ત્રિવિધ વહે સમીર;
પ્રેમાનંદનો નાથ ગોપી સંગ, રમે વન રાસ રુચિર રે. મદ૦ ૪

રાગ પરજ દેશી-પદ ૧

રે ગોકુળ આવોને વહાલા, લાડીલા નંદતણા લાલા રે; ગોકુ૦ ટેક.
રે આંખડિયું ઉઠી છે રોઇ, વહાલાજીની વાટડિયો જોઇ રે. ગોકુ૦ ૧
રે માણીગર ગયા છો મેલી, તે દહાડાથી ફરૂં છું ઘેલી રે. ગોકુ૦ ૨
રે વાલીડાની વાતો સંભારી, ભરાઇ આવે છાતડલી મારી રે. ગોકુ૦ ૩
રે પ્રેમસખી રહી છે પોકારી, આવો વેહેલા વાલમ ગિરિધારી રે. ગોકુ૦ ૪

પદ ૨

રે મોહનજી આવોને માવા, મીઠી મીઠી મોરલડી વાવા રે; મોહ૦ ટેક.
રે માણીગર મળવાને આવો, શું બાંધ્યો છે અબળાથી દાવો રે. મોહ૦ ૧
રે વાલમજી દયા મન આણી, આવો વહાલા પોતાની જાણી રે. મોહ૦ ૨
રે વાલમજી આવો તો ઠરીએ, તમ વિના રોઇને મરીએ રે. મોહ૦ ૩
રે ન ગમે તો જાજોને વળી, વહાલા પ્રેમસખીને મળી રે. મોહ૦ ૪

પદ ૩

રે ચીતડું ચોર્યું નંદલાલે, વેંધ્યું મન નેણતણે ભાલે રે; ચીત૦ ટેક.
રે લીધું મન ચાલતણે ચટકે, તે તો બહુ કાળજડે ખટકે રે. ચીત૦ ૧
રે લટકાં કરતા વનમાળી, રહેતી મોહી છોગલિયાં ભાળી રે. ચીત૦ ૨
રે નટવર જોઇ નટ વેષે, જાતી જોવા પાણીડાની મિષે રે. ચીત૦ ૩
રે વાલીડાને લાવે કોઇ ખોળી, પ્રેમસખી જાયે વેહેલી ઘોળી રે. ચીત૦ ૪

પદ ૪

રે દરદે થઇ છું દીવાની, ડોલરીયાની સુરત મન માની રે; દરદે૦ ટેક
રે ન ગમે પિયર સાસરીયું. ચીતડું તો વાલમસું વરિયું રે. દરદે૦ ૧
રે વિસારયો ન જાયે વિસરી, દિવસ રાત ખટકે હૈયે હરિ રે. દરદે૦ ૨
રે ઘેલી મુને કીધી નંદલાલે, વાલીડાનાં એંધાણુ બહુ સાલે રે, દરેક૦ ૩
રે પ્રેમસખી તલખે દિન રાતી, એકવાર મળો ભરી છાતી રે. દરદે૦ ૪

રાગ પરજ દેશી—પદ ૧

લઇને ગયો મન પ્રાણુ રે, માવો મારાં લઇને ગયો મન પ્રાણુ રે; માવો૦ ટેક.
પ્રાણુ લઇને વહાલે પરવશ કીધી, ભૂલી હું તનડાનું ભાન રે. માવો૦ ૧
જોયા વિનારે જીવડલો જાયે છે, થાય છે જો તનડામાં તાણુ રે. માવો૦ ૨
નેણુાંને આગે કોઇ આણી મીલાવે, સુંદરશ્યામ સુજાણુ રે. માવો૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથની છું હું તો, દામ વિનાની વેચાણુ રે. માવો૦ ૪

પદ ૨

દઇને ગયો મને છેહ રે, છોગાંવાળો દઇને ગયો મને છેહ રે; છોગાં૦ ટેક.
કઠણુ હૈયાને કહાને પળમાં તોડયો, બાળપણુાનો સનેહ રે. છોગાં૦ ૧
મનની વાતોરે મારા મનમાંહી રહી ગઇ, પુછી ન શકી હું સંદેહ રે. છોગાં૦ ૨
એ સાથેરે મેં તો કપટ ન રાખ્યો, તન મન સોંપ્યું સરવે ગેહ રે. છોગાં૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે અધવચ મેલ્યાં, કાનુડે કઠણુ સનેહ રે. છોગાં૦ ૪

પદ ૩

કયાં ગયો હૈડાનો હાર રે, બેની મારો કયાં ગયો હૈડાનો હાર રે; બેની૦ ટેક.
હૈડાનો હાર ઘનસ્યામ છબીલો, નેણુતણો શણુગાર રે. બેની૦ ૧
નેહનિભાવણુ નાથ અમારો, પ્રાણુતણો આધાર રે. બેની૦ ૨
જે સુખ દુર્લભ દેવ મુનિને, તે સુખનો દેનાર રે. બેની૦ ૩
પ્રેમાનંદનો પ્રાણુ જીવનધન, નટવર ધર્મકુમાર રે. બેની૦ ૪

પદ ૪

આંખડિયો અકળાયે રે, જોવા વિના આંખડિયો અકળાયે રે; જોયા૦ ટેક.
રાત દિવસ જોવું વાટ વહાલાની, આંસડાં ન સુકાયે રે. જોયા૦ ૧
સુની સેજ જોઇ મંદિરમાં, કાળજડું કોરાયે રે. જોયા૦ ૨
શ્રીઘનશ્યામ વદન જોયા વિના, પળ પળ જુગ સમ જાયે રે. જોયા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે તનડું તપે છે, મળવાને મોહનરાયે રે. જોયા૦ ૪

પદ ૫

રેહતી નથી હૈયે ધીર રે, વાલમ વિના રેહેતી નથી હૈયે ધીર રે; વાલ૦ ટેક.
સુંદર મૂરતિ સંભારું હું જ્યારે, નેણુ ભરાઇ આવે નીર રે. વાલ૦ ૧

હસવું ને બોલવું જોવુ વહાલાનું, ખટકે છે જાણીયે તીર રે વાલ૦ ૨
બેસતા હરિ આવી જે ઠેકાણે, દેખીને દાઝે શરીર રે. વાલ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ વિના મારે, વાધે છે વિરહની પીર રે. વાલ૦ ૪

પદ ૬

ચટક રંગીલી ચાલ રે, જોતી હું તો ચટક રંગીલી ચાલ રે; જોતી૦ ટેક.
ચટક ચટક મારે મંદિર આવતાં, નિરખીને થાઉં નિહાલ રે. જોતી૦ ૧
ઉઠી ઉતાવળી હું ઢોલીડો ઢાળતી, બેસતા આવીને નંદલાલ રે. જોતી૦ ૨
સામી બેસીને દહાડી દરશન કરતી, જોતી હું રૂપ રસાલ રે. જોતી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે આ દુઃખ ક્યાંથી, વિધિયે લખ્યું મારે ભાલ રે. જોતી૦ ૪

પદ ૭

મુખડું જોયાનું હતું નેમ રે, દાંડી મારે મુખડું જોયાનું હતું નેમ રે; દાંડી૦ ટેક.
મુખડું જોયા વિના પાણીએ ન પીતી, ચંદને ચકોર જોતી જેમ રે. દાંડી૦ ૧
વદન જોવાને ઘનસ્યામ વહાલાનું, રહેતી હાજર એમની એમ રે. દાંડી૦ ૨
કામ ને કાજ ઘરબાર સંસાર મેં તો, મેલ્યો પડતો જેમ તેમ રે. દાંડી૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ જોયા વિના, હવે કરીશ હું કેમ રે. દાંડી૦ ૪

પદ ૮

કોઇ દેખાડો ઘનશ્યામ રે, મોતિયંવાળો કોઇ દેખાડો ઘનશ્યામ રે; મોતિ૦ ટેક.
શ્રીઘનશ્યામ નારાયણ મારે, સરવે સુખનો ધામ રે. મોતિ૦ ૧
એ સારૂં ઘરબાર જગત સુખ, સરવે કીધું મેં હરામ રે. મોતિ૦ ૨
શત્રુ કંપે છે જેનું નામ સુણીને, માન ક્રોધાદિક કામ રે. મોતિ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ વિના સરવે, વ્યાકુળ ગોકુળ ગામ રે. મોતિ૦ ૪

રાગ પરજ દેશી-પદ ૧

શું જાણું રે ક્યાં ગયા હરિ, હરે ક્યાં ગયા હરિ રે ક્યાં ગયા હરિ; શું૦ ટેક.
શ્રીઘનશ્યામ મનોહર સજની, હાંરે પ્રાણ મારા રે પરવશ કરી. શું૦ ૧
નાથ નમેરા થઇને વિસરયા, હાંરે દયા ના આણીરે અલબેલ જરી. શું૦ ૨

વાયદા કરીને ગયા વનમાળી, હારે નવ આવ્યા રે નેહડામાં ફરી. શું૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ સનેહિ, હારે છેલ ગયા રે મુજને જો છેતરી. શું૦ ૪

પદ ૨

લખું કાગળિયો રે લઇ જાઓ કોઇ, હરિ લઇ જાઓ કોઇ રે
લઇ જાઓ કોઇ; લખું૦ ટેક.
ધર્મકુંવર ઘનસ્યામને દેજો, હારે કે'જો વાલપ તમારી અમે
જીવન જોઇ. લખું૦ ૧
કપટ તમારૂં હરિ અમે જો જાણુતી, હારે આવતીયું ભોળી
કે રાખતી રે ઠોઇ. લખું૦ ૨
છેલ છબીલા છેતરીને છેહ દીધો, હારે પ્રાણુ લીધા અમારા
પ્રીતડીમાં પ્રોઇ. લખું૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથજી તમ વિના, હારે મરૂં છું રે રાત દિન રોઇ. લખું૦ ૪

પદ ૩

ઘનસ્યામ પિયા પ્રાણુ લઇને ગયા, હારે પ્રાણુ લઇને ગયા રે
પ્રાણુ લઇને ગયા; ઘન૦ ટેક.
ધર્મકુંવર ઘનસ્યામ સનેહી, હારે દીનબંધુ રે કેમ તોડી દયા. ઘન૦ ૧
પ્રાણુજીવન મારી પીડ ન જાણી, હારે એમ કહાવે રે
ભખુભાણુતનયા. ઘન૦ ૨
વાલમ વહાલ વિસાર્યું ક્ષણુમાં, હારે શે વાંકે નાથ નિરદયી થયા. ઘન૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથજી ન ઘટે, હારે નિજ દાસીયો તજીને
અળગા રે રહ્યા. ઘન૦ ૪

પદ ૪

સાંભળજો રે અબળાની અરજી, હારે અબળાની અરજી રે
અબળાની અરજી; સાંભ૦ ટેક.
ઘડી ઘડી પળ પળ જુગ સમ જાયે, હારે તમ વિના સનેહી
સુંદર વરજી. સાંભ૦ ૧
નાથ વિજોગતણી રે વેદના, હારે અમ સારૂં રાખીતી તમે
ક્યાં સરજી. સાંભ૦ ૨

શ્રીઘનશ્યામ દયાના સાગર, હાંરે દયા આણો દાસીપર ગીરધરજી. સાંભ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ હરો દુઃખ, હાંરે દેખાડો વદન સુખસાગરજી. સાંભ૦ ૪

રાગ ઠુમરી-પદ ૧

ક્યારે હવે મળશે રે પ્યારા, ઘનશ્યામ સનેહિ મારા; ક્યારે૦ ટેક.
જીવનપ્રાણ શ્યામ ઘન સુંદર, આંખડલીના તારા. ક્યારે૦ ૧
નેણામાં રાખું પ્રાણ વારી નાંખું, નિમખ ન મેલું ન્યારા. ક્યારે૦ ૨
રાજીવલોચન ભવદુઃખમોચન, જનમ સુધારણહારા. ક્યારે૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ નારાયણ, નટવર ધર્મદુલારા. ક્યારે૦ ૪

પદ ૨

દરસ દાન આવી રે દેજો, અલબેલા અરજ સુણી લેજો; દરસ૦ ટેક.
કૃપા કરીને કેશવ મારા, મંદિરિયામાં રે'જો. દરસ૦ ૧
દીનાનાથ દાસીયો જાણીને, કેવું ઘટે તે કે'જો. દરસ૦ ૨
અવિનાશી અંતરમાં મારે, દરસ તરસ ઘણી છેજો. દરસ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કેહે વદન દેખાડો તો, નિત્ય નવો નેહ વધેજો. દરસ૦ ૪

પદ ૩

ક્યારે હરિ દેખું રે હસતા, મારા મંદિરિયામાં વસતા; ક્યારે૦ ટેક.
જરકસીયા જામા પે'રીને, ગુઢો રેંટો કટિ કસતા. ક્યારે૦ ૧
ફુલડામાં ગરકાવ થઇને, અત્તરમાં મસમસતા. ક્યારે૦ ૨
મુનિવર સારૂ રસોઇ કરાવીને, પંગતમાં પિરસતા. ક્યારે૦ ૩
પ્રેમાનંદ આગે ગાયે તારે, આવે ઓરા ઓરા ખસતા. ક્યારે૦ ૪

પદ ૪

એક વાર વાલમ રે આવો, હસી સુંદર વદન દેખાવો; એક૦ ટેક.
અમે અબળા હાર દાસી તમારી, અમપર આવડો શો દાવો. એક૦ ૧
શ્યામ સનેહિ સુંદર મુખના, વચનામૃત સંભળાવો. એક૦ ૨
પ્રીત કરીને પ્રાણજીવન અમને, અધર સુધારસ પાવો. એક૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે ભુજ ભરી ભેટીને, તનના તાપ સમાવો. એક૦ ૪

રાગ ગરબી—પદ ૧

ઉદ્ધવજી કહેજો જાઇ હરિને સંદેશો રે;
મારા પ્રાણતણા આધાર કેટલુંક રહેશો રે. ઉદ્ધ૦ ટેક.
વાલમજી વીના વ્રજનાર હિયામાં કલપે રે;
વહાલા નીર વિછોયાં મીન એણીપેરે તલપે રે. ઉદ્ધ૦ ૧
વહાલા ચંદ્ર વિના જ્યું ચકોર મેઘ વિના મોરાં રે;
જોવાને વ્યાકુળ નેણ મુખડાં તોરાં રે. ઉદ્ધ૦ ૨
વહાલા સુફલ કરો મારાં નેણ નાગર નંદા રે;
વહાલા હરીને હૈયાના તાપ ગોકુળચંદા રે. ઉદ્ધ૦ ૩
વહાલા શરદ પુનમની રાત અતિ રૂપાળી રે;
જીવનજી રમાડોને રાસ આવો વનમાળી રે. ઉદ્ધ૦ ૪
વહાલા જમનાજીને તીરે વેણુ વજાડો રે;
વહાલા પ્રેમસખીના શ્યામ સંગે રમાડો રે. ઉદ્ધ૦ ૫

પદ ૨

લટકાળા મોહનલાલ ગિરિધર ઘેલા રે;
શું જોઇને મોહ્યા શ્યામ સુંદર છેલા રે. લટ૦ ટેક.
વહાલા બાલપણાના મિત્ર કે વાટડી જોવે રે;
કુંભારીને નટવરલાલ ઘણું ઘણું રોવે રે. લટ૦ ૧
આવીને સુંદર શ્યામ મુખડાં આપો રે;
આપી ચરણકમળ મહારાજ પોતાનાં થાપો રે. લટ૦ ૨
ગોવાળને સંગ શ્યામ મોરલી વાઓ રે;
વાંસલડીને નાદે નાથ ધેન બોલાવો રે. લટ૦ ૩
શોભો છો સુંદર શ્યામ જમુનામાં ના'તા રે;
ગોવાળા સંગે લાલ તાળી દૈ ગાતા રે. લટ૦ ૪
એવા જમતા ને રમતા આવ નેણામાં રેજો રે;
આવી પ્રેમસખીના શ્યામ દરશન દેજો રે. લટ૦ ૫

પદ ૩

મનમાન્યા મોહનલાલ કુંજવિહારી રે;
વહાલા વ્રજવનિતાના પ્રાણ છો ગિરધરી રે. મન૦ ટેક૦
લટકાળા અમારા પ્રાણ લટકે લીધા રે,
વહાલા ખગ મૃગ વંશીમાંહ્ય મોહન વશ કીધાં રે. મન૦ ૧
વહાલા કોકીલા ઉંચે સ્વર કે મોર બકોરે રે;
રસિયા વિના ભ્રમર કુરંગ અતિ મન ઝુરે રે. મન૦ ૨
વહાલા સરિતા સુકયાં નીર વેલીયો કરમાણી રે;
વહાલો હરી ગયા સર્વના પ્રાણ કે મોહનકાણી રે. મન૦ ૩
વહાલા માધવી કેતકી જાય ચંપો વનવેલી રે.
તમે આવો તો સુંદર શ્યામ ફુલે ચંમેલી રે; મન૦ ૪
વહાલા પે'રોને ચંપાના હાર ફુલ્યાં આવો ડમરા રે;
વહાલા પ્રેમસખીના પ્રાણ કે ભોગી ભ્રમરા રે. મન૦ ૫

પદ ૪

રંગભીના સુંદર છેલ આવોને વહાલા રે;
રસિકના જીવનપ્રાણ છો નંદલાલા રે. રંગ૦ ટેક
લટકાળા લટકા માંહ્ય મનડાં લીધાં રે;
મોહનજી મોરલી માંહ્ય કામણ કીધાં રે. રંગ૦ ૧
તમ સાથે સુંદર શ્યામ પ્રીત બંધાણી રે;
તમને જોઇને જાદવરાય હું લોભાણી રે. રંગ૦ ૨
અસમાની રંગે પાઘ કેશરિયા જામા રે;
સુથણુલી જોઉં શ્યામ રો'ને મુંજ સામા રે. રંગ૦ ૩
કાને કુંડળ મોતીના હાર બાજુબંધ ઝળકે રે;
કરપોંચી કંદોરા જોવાને મન મારૂં લળકે રે. રંગ૦ ૪
લટકતા ચાલોને લાલ કે ઘુઘરૂં ધમકે રે;
જોઇયે પ્રેમસખીના શ્યામ વજાડોને ઠમકે રે. રંગ૦ ૫

રાગ ગરબી. રાજીના મહીનાનો ઢાળ છે. પદ ૧

સખી કઠણુ હૈયાનો કહાન મેલીને ચાલ્યા રે;
હવે શ્યોરે કરૂં ઉપાય કેમ રહે ઝાલ્યા રે. ૧
સખી રસિયે તોડી પ્રીત ચાલ્યા મારી રે;
હવે કેઇ પેરે પ્રાણજીવન કે રાખું વારી રે. ૨
સખી મેલીને ચાલ્યા નાથ કેમ રે'વાશે રે;
રસિયા વિના દિવસ ને રાત ખાવા ધાશે રે. ૩
સખી વનમાં મોહન મોરલી કોણ વાશે રે;
રસિયા વિના મહીનો દાણી હવે કોણ થાશે રે. ૪
સખી મોરલીમાં મધુરાં ગીત હવે કોણ ગાશે રે;
સખી રસિયા વિના અધર અમૃત કોણ પાશે રે. ૫
સખી ક્યારે મળશે નાથ જમુના તીરે રે;
છમકલડાં કરતાં લાલ વળગશે ચીરે રે. ૬
સખી એવા દુઃખના દિવસ ક્યારે વળશે રે;
સખી પ્રેમસખીનો નાથ આવીને મળશે રે. ૭

પદ ૨

સખી વ્રજવાસીના પ્રાણજીવન કેમ ના'વ્યા રે;
કોઇ મળી ધુતારી નાર તેણે લલચાવ્યા રે. ૧
સખી વળશું વેહેલા રામ ગયા છે કઇને રે;
સખી હેત કરી દીનાનાથ દીલાસા દઇને રે. ૨
સખી રહેતા આપણુ પાસ હતા બહુ લાગી રે;
સખી મોહનજીને પ્રીત કે સાથે લાગી રે. ૩
એવી કોણ મળી હશે નાર રાખ્યા વાઇ રે;
કોઇ અલબેલીને સંગ રહ્યા ગુંથાઇ રે. ૪
સખી જોઇ સુંદર છેલ કામણ કીધાં રે;
સખી વ્રજવનિતાના પ્રાણ વશ કરી લીધા રે. ૫
સખી હવે નહિ આવે છેલ મોહન રસિયો રે;

સખી એ ગુણવંતી નારને મન વસિયો રે. ૬
સખી મનડું વ્યાકુળ થાય ધીર કેમ ધારૂં રે;
સખી પ્રેમસખીનો નાથ મળે તો ઘણું સારૂં રે. ૭

પદ ૩

અબળાની અરજી નાથજી સાંભળજો રે;
વિચારીને પ્રાણજીવન કે વેહેલા વળજો રે. ૧
મનડામાં મોહનલાલજી વિચારજો રે;
ક્યાંઇ વિલંબ ન કરશો નાથ ગોકુળ પધારજો રે. ૨
દુઃખ મેટણ દીનદયાળ છો ગિરિધારી રે;
અમો ચરણકમળની નાથ દાસી તમારી રે. ૩
અમ કારણ સુંદર શ્યામ ગોવરધન ધારયો રે;
સહુ દેખતા વ્રજરાજ કંસને માર્યો રે. ૪
દાવાનળ પીધો નાથ માસી મારી રે;
અમ કારણ વનમાં માવ ગાયો ચારી રે. ૫
વહાલા બાળપણાનાં ચરિત્ર કેટલાંક કહિયે રે;
સંભારીને મારા નાથ વ્યાકુળ થઇયે રે. ૬
પ્રીતમજી પ્રાણ આધાર પ્રીતે પળજો રે;
વહાલા પ્રેમસખીના નાથ વેહેલા મળજો રે. ૭

પદ ૪

રસિયાજી રસના જાણ આવજો વેહેલા રે;
શું જોઇને ભોલ્યા શ્યામ સુંદર છેલા રે. ૧
પરદેશી સાથે પ્રીતડી નવ કરીએ રે;
વિચારીને વ્રજના નાથજી પરહરિએ રે. ૨
વહાલા જે દહાડા'રી રાજ ગયા છો મેલી રે;
રસિયા વિના વ્રજની નાર ફરે છે ઘેલી રે. ૩
મધુરે સુર વાઇને વેણ ગયા છો મોહી રે;
વાટડલી ગોપી ગ્વાલ રહ્યાં છે જોઇ રે. ૪

ગોકુળમાં તમ વિના નાથ વસીયે વાસે રે;
મોહનજી અમારા પ્રાણ ફરે છે તમ પાસે રે. ૫
ધન્ય ધન્ય તે દિવસ નાથ અમ સંગ ગાશે રે;
ધરી મોરમુકુટ મહારાજ મોરલી વાશે રે. ૬
કૃતારથ કરશો નાથજી રસ રેલે રે;
આવી પ્રેમસખીના નાથ વળગશો એલે રે. ૭

રાગ ગરબી. પદ ૧

નવલ સનેહિ નાથજી રે, પ્રેમી જનના છો પ્રાણ (૨); નવલ૦ ટેક.
વહાલા સાંભળજો વિનતિ, વહાલા સાંભળજો વિનતિ જીરે
છો જાણ સુજાણ. નવલ૦ ૧
મેલી વનમાં એકલાં જીરે, ગયા ધર્મકુમાર (૨);
ન ઘટે તમને નાથજી, ન ઘટે તમને નાથજી જીરે
અમે અબળા અવતાર. નવલ૦ ૨
આવ્યાં તમારે આસરે જીરે, મેલી કુટુંબ પરિવાર (૨);
જાણ્યું અમને પાળશો, જાણ્યું અમને પાળશો જીરે
હરિવર હૈડાના હાર. નવલ૦ ૩
તમે કરી જે આ સમેજી રે, એવી ન કરે કોઇ નાથ (૨);
પડતાં મેલ્યાં આભથી, પડતાં મેલ્યાં આભથી જીરે
બલવંત ઝાલીને હાથ. નવલ૦ ૪
બહુ દયાળુ જાણતાંજી રે, કઠણ થયા કેમ આજ (૨);
પ્રેમાનંદના નાથજી, પ્રેમાનંદના નાથજી જીરે
દયા આણો મહારાજ. નવલ૦ ૫

પદ ૨

પ્રાણજીવન ઘનસ્યામજી રે, આવો ભક્તપ્રતિપાલ (૨) પ્રાણ૦ ટેક.
દાસ તમારાં દુઃખિયાં, દાસ તમારાં દુઃખિયાં જીરે;
દરશન વિના દયાળ. પ્રાણ૦ ૧

તમ વિના અમે દુઃખની જી રે, કેને કહીએ હરિ વાત (૨);
મીન વિછોયાં નીરથી, મીન વિછોયાં નીરથી જીરે
એમ જાયે દિવસ ને રાત. પ્રાણ૦ ૨

સુંદર મૂરતિ સાંભળો જી રે, સુંદર કરતા વિહાર (૨);
કામ રહે સહુ હાથમાં, કામ રહે સહુ હાથમાં જીરે
નેણે આંસુની ધાર. પ્રાણ૦ ૩

ધેરે સાદે બોલતા જી રે, દેતા સાદ લઇ નામ (૨);
તે જ્યારે અમને સાંભરે, તે જ્યારે અમને સાંભરે જીરે
ખટકે ઉરમાં શ્યામ. પ્રાણ૦ ૪

ચટ ચટ બાજત ચાખડી જી રે, જાણ્યું આવ્યા અલબેલ (.);
ઉઠી ઉતાવળી હેરતી, ઉઠી ઉતાવળી હેરતી જીરે
પ્રેમાનંદના રંગ છેલ. પ્રાણ૦ ૫

પદ ૩

લોચન વ્યાકુળ કહાનજી જી રે, જોવા ગજગતિ ચાલ (૨); લોચન૦ ટેક.
સામા મળતાં સેરીયે, સામા મળતાં સેરીયે જીરે,
હસીને કરતા નિહાલ. લોચન૦ ૧

રૂમાલ જમણા હાથમાં જી રે, કટિપર ડાબો કર મેલી (૨)
ખેસ ખભે હરિ ઓઢતા, ખેસ ખભે હરિ ઓઢતા જીરે
માથે પાઘ અલબેલી. લોચન૦ ૨

આવી ઓસરીયે બેસતા જી રે, દરશન દેતાને દાન;
તે દી કયારે, દેખાડશો, તે દી કયારે દેખાડશો જીરે
સહજાનંદજી ભગવાન. લોચન૦ ૩

હાર પે'રાવી હેતમાં જી રે, જોતી મુખડું મુનિરાય (૨);
એ સુખ જ્યારે સાંભરે, એ સુખ જ્યારે સાંભરે જીરે.
કરવત મેલ્યું ઉરમાંય. લોચન૦ ૪

નૌત્તમ નિત્ય નિત્ય દેખતા જીરે, લટકાં કરતા હું લાલ. (૨);

પ્રેમાનંદ કહે વિધિ પાપીએ, પ્રેમાનંદ કહે વિધિ પાપીએ જીરે
એ દુઃખ લખ્યું મારે ભાલ. લોચન૦ ૫

પદ ૪

વહાલા તમારી વાટડી જી રે, જોઉં વારમવાર (૨); વહાલા૦ ટેક.
વેહેલા આવો વરતાલથી, જી રે, વેહેલા આવો વરતાલથી જીરે
રસિયા ધર્મકુમાર. વહાલા૦ ૧

તમ વિના ઘનસ્યામજી રે, જીવમાં જંપ નવ થાય (૨);
વિરહતણી બહુ વેદના, વિરહતણી બહુ વેદના જીરે
પાપી પ્રાણ ન જાય. વહાલા૦ ૨

ઓસરીયે ઉભી એકલી જી રે, મુખડું જોવા જીવન (૨);
કાળ પડે અતિ અંતરે, કાળ પડે અતિ અંતરે જીરે
રોતાં જાયે રાત દિન. વહાલ૦ ૩

મુનિ સભામાં બેસતી જી રે, આ મારા પિયુનો પરયંક (૨);
સાંભરતાં સુધ વિસરે, સાંભરતાં સુધ વિસરે જીરે
રોઉં થઇને નિશંક. વહાલ૦ ૪

મુજ દુઃખણીના દુઃખનો જી રે, નાવે અંત ઘનસ્યામ (૨);
પ્રેમાનંદ કહે નાથજી, પ્રેમાનંદ કહે નાથજી જીરે
લેજો સાર સુખધામ. વહાલા૦ ૫

રાગ ઠુમરી. પદ ૧

બાલાપનમેં બેરામન કર દીની રે; બાલા૦ ટેક
કર કર પ્રીત મીત બાલાપનમેં, સુધ બુધ મોરી હર લીની રે. બાલા૦ ૧
શ્રીઘનસ્યામ સુંદરકી બતિયાં, છતિયાં છેદી પરબસ કીની રે. બાલા૦ ૨
બાવરી ફીરૂં મોયે કછુ ન સોહાવે, જાત કલપસમ પલ છીની રે. બાલા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' અટક રહી ઉર બીચ, શ્યામરીસી મૂરત રંગભીની રે. બાલા૦ ૪

પદ ૨

બાલાપનમેં બેરાગની હો ગૈયાં રે; બાલા૦ ટેક
શ્રીઘનસ્યામ રસિક રંગ છેલા, લરકૈયા નિકરી ગયો સૈયાં રે. બાલા૦ ૧

જોગન હોય ભભુત લગાઇ, આંસુનકી માલા રટત રૈયાં રે. બાલા૦ ૨
પરત ન ચેન રેન દિન સજની, બિરહ બીથામે વિકળ ભૈયાં રે. બાલા૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ ધરમસુત, કેસી કરૂં મેં મીલત નૈયાં રે. બાલા૦ ૪

પદ ૩

મનમોહન મોહની મોંપે ડારી ગયો રે; મન૦ ટેક
નટવર નાગર રૂપ ઉજાગર, સુખસાગર નેનાં મારી ગયો રે. મન૦ ૧
હસી મુસકાયકે નેહરો લગાયકે, જદુપતિ જીયરા નીકારી ગયો રે. મન૦ ૨
રસઉમેં રસ બસ કરીકે રસિકવર, બિરહા અનળ તન જારી ગયો રે. મન૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીત બાલાપનકી, પરમ ચતુર બીસારી ગયો રે. મન૦ ૪

પદ ૪

ઘનશ્યામ સુંદર મન હર ગયો રે; ઘન૦ ટેક
ચિતવનીમેં મેરો ચિત્ત હર લીનો, મુસકનીમેં જાદુ કર ગયો રે. ઘન૦ ૧
સેનનમેં સમુજાય સલોનો, બેનમેં બાવરો કર ગયો રે. ઘન૦ ૨
બીનું દેખે મે તો રહી ન શકું અબ, એહી સ્વભાવ મેરો પર ગયો રે. ઘન૦ ૩
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ સુંદર વર, પ્રીત પુરાની બીસર ગયો રે. ઘન૦ ૪

રાગ ઠુમરી–પદ ૧

મન લે ગયો રે મન લે ગયો રે, મનમોહન મેરો મન લે ગયો રે. મન૦ ટેક.
કર કર નેહ છેહ દે સટકયો, મધુપુર કીયો જાય નેહ નયો રે. મન૦ ૧
રેન દિના મોયે બિરહ સંતાવે, જાત નહીં દુઃખ કાંસું કયો રે. મન૦ ૨
ભોજન ખાન પાન તજ દીનો, મનમથકે મેરે બેર ભયો રે. મન૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથ બીના અબ, તપતહે મેરો તન જયું તયો રે. મન૦ ૪

પદ ૨

કહી ન બને કછુ કહી ન બને રે, કા' કહીયે કછુ ન બને રે; કહી૦ ટેક.
દુઃખ દાવાનળ આયે ગ્રહ્યો બ્રજ, હરિ સાગર સુખ ભયો સ્વપને રે. કહી૦ ૧
હમસું બેર કીયો પદ્માતમજ, જોગ લીખ્યો તબ કપટ મને રે. કહી૦ ૨

તાપર શોક ભઇ શિર કુબજ્યા, કસર ન રહી કછુ રતિ મરને રે. કહી૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથસું કહિયો, તુમ બીના મિત્રહિ કોન હને રે. કહી૦ ૪

પદ ૩

બેરન મોરી બેરન મોરી, કુબરી જનમકી બેરન મોરી; બેર૦ ટેક.
હમરે પ્રાણજીવન બસ કીને, કછુ એક ટોના કર બરજોરી. બેર૦ ૧
મનમોહનકો મન હર લીનો, કર સુંદર તન ચંદન ખોરી. બેર૦ ૨
કર કર હાવ ભાવ સેનનમેં, નિરખી બદન છબી ચંદ જયું ચકોરી. બેર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પ્રભુ અબ નહીં આવે, ગોકુળસું ગયે પ્રીતિ તોરી. બેર૦ ૪

પદ ૪

અબ ન જીયુંગી અબ ન જીયુંગી, નંદકુંવર બીના અબ ન જીયુંગી; અબ૦ ટેક.
શ્યામ બિયોગ સહ્યો નહીં જાવત, જાયકે કાશી કરવત લીયુંગી. અબ૦ ૧
યા જીવનતેં મરન ભલોહે, વિખકો પ્યાલા મેં ઘોરી પીયુંગી. અબ૦ ૨
રચીકે ચિતા કાષ્ટકી સજની, તામેં બેઠ હુતાશ છીયુંગી. અબ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ મીલાવે તો, જો મુખ માગે સોઇ દીયુંગી. અબ૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

ગોકુળ આવો શ્રીનાથજી રે,
હો જી રે વ્રજવનિતાના પ્રાણઆધાર રે લાલ; ગોકુળ૦ ટેક.
કહાવે સંદેશો વ્રજવનિતા રે,
હો જી રે જીવન કરશો માં ઘણી વાર રે લાલ. ગોકુળ૦ ૧
તમ વિના ગોકુળમાં ગમતુ નથી રે,
હો જી રે વિરહે વ્યાકુળ વ્રજની નાર રે લાલ. ગોકુળ૦ ૨
તમ વિના ગોકુળવાસી ઘેલડાં રે,
હો જી રે મીન ના જીવે નીરથી બહાર રે લાલ. ગોકુળ૦ ૩
તમ વિના ધેનું ઝુરે વન વિષે રે,
હો જી રે વછરું ઝુરે ઘર મોઝાર રે લાલ. ગોકુળ૦ ૪

તમ વિના પંખી વ્યાકુળ વન વિષે રે;
હો જી રે પ્રેમાનંદના ... સણમા? રે લાલ. ગોકુળ૦ ૫

પદ ૨

લોચન વ્યાકુળ શ્રીનાથજી રે,
હો જી રે જોવા સુંદર શશિમુખ હાસ્ય રે શ્યામ; લોચન૦ ટેક.
શ્રવણ તલપે છે રે સુણવા મોરલી રે
હો જી રે વચન સાંભળવા મન ઘણી પ્યાસ રે શ્યામ. લોચન૦ ૧
મોહન મળવાને હૈડું તપે રે,
હો જી રે પ્રિતમ પુરો અમારી આશ રે શ્યામ. લોચન૦ ૨
રસિયા રસ પાઇને અળગા થયા રે,
હો જી રે રંગભર રમાડીને રાસ રે શ્યામ. લોચન૦ ૩
પ્રથમની હાંસી હવે સાચી ઠરી રે,
હો જી રે રાસમાં રોવરાવ્યાં દાસ રે શ્યામ. લોચન૦ ૪
પ્રેમાનંદના નાથ દયા કરો રે,
હો જી રે આપો ચરણકમળ નિવાસ રે શ્યામ. લોચન૦ ૫

પદ ૩

મથુરા રહેજો માં તમે માવજી રે
હો જી રે ગોકુળ પધારો કરી પ્રીત રે કહાન મથુરા૦ ટેક.
મથુરા મધ્ય રાતે મેલવી પડી રે,
હો જી રે તેથી અધિક હવે વિપરીત રે કહાન. મથુરા૦ ૧
મથુરામાં મામા ને મામી મળી રે,
હો જી રે ભાવ ભર્યા છે પરમ પુનિત રે કહાન. મથુરા૦ ૨
ભોળા ભરવાડોની પ્રીતડી રે,
હો જી રે જરીયે જુવો આવીને મીત રે કહાન. મથુરા૦ ૩
વૃન્દાવનમાં રમના રસ ભર્યા રે,
હો જી રે કરતા કેલી કુંજ લલિત રે કહાન. મથુરા૦ ૪
એ રસ મેલી મથુરા શું રહ્યા રે,
હો જી રે ચોરી પ્રેમાનંદનાં ચિત્ત રે કહાન. મથુરા૦ ૫

પદ ૪

ગોકુળ ક્યારે પધારશો રે,
હો જી રે જીવન રહી છું વાટડી જોઇ રે છેલ; ગોકુળ૦ ટેક
ચાખડીયો સોતાં ચરણકમળમાં રે,
હો જી રે મોહન રહી છું મનડું પ્રોઇ રે છેલ. ગોકુળ૦ ૧
ક્યારે ચરણ ધોઇને ચાખડી રે,
હો જી રે પે'રાવીશ પાંપણીને લોઇ રે છેલ. ગોકુળ૦ ૨
ઉભી અટારિયે જોવું વાટડી રે,
હો જી રે ઉઠી આંખડીયો રોઇ રે છેલ. ગો ળ૦ ૩
મથુરા લખ આવે ને લખ જાય છે રે.
હો જી રે સદેશો ન લાવે કોઈ રે છેલ. ગોકુળ૦ ૪
પ્રેમાનંદના પ્યારા તમ વિના રે,
હો જી રે પલક એક કલ્પ સરીખી હોઇ રે છેલ. ગોકુળ૦ ૫

રાગ જંગલાની ગરબી—પદ ૧

વિનતડી રે વ્રજનારની રે, કહેજો વહાલાજીને જાઇજી;
ભલી તમે પાર ઉતારી પ્રિતમ, બાલપણાંની સગાઇ. ઉદ્ધવ કહેજોજી૦ ૧
ત્રિકમ તમારી ઘાતડી રે, અમે આવડલી નવ જાણીજી;
અમને જોગ લખી મોકલ્યો, તમે કીધી કુબજા રાણી. ઉદ્ધવ૦ ૨
પે'લાં અમે નવ જાણતાં રે, તમે જોડી પ્રીત પરાણેજી;
વિસવાસીને વ્યાધ વધે મૃગ, તેમ મારયાં દ્રગ બાણે. ઉદ્ધવ૦ ૩
પ્રીત કરીને તમે પરહરયાં રે, હવે શી પેર થાશે અમારીજી;
અધવચથી જેમ વરત વાઢે, કોઇ કુવામાં ઉતારી. ઉદ્ધવ૦ ૪
અમૃત પાઇને ઉછેરિયાં રે, સરવે કષ્ટથકી ઉગાર્યાંજી;
પ્રેમાનંદના નાથજી હવે, મોત વિના તમે મારયાં. ઉદ્ધવ૦ ૫

પદ ૨

ગિરિધર ગોકુળથી ગયા રે, તે દહાડાથી વ્રજનારીજી;
આઠે પહોર અતિ દુઃખમાં ફરે, વ્યાકુળ વ્રહની મારી. ઉદ્ધવ કહેજોજી૦ ૧
વિરહ અગ્નિમાં તન બળે રે, મારું મન મળવા અકળાયેજી;
જંપ ન થાયે મારા જીવમાં, મને મંદિર ખાવા ધાયે. ઉદ્ધવ૦ ૨
પીડા પ્રિતમ વિયોગની રે, મને ક્ષણું એક નથી સ્હેવાતીજી;
રોતાં જાયે દિન રાતડી રે, મારી આવે ભરાઇ છાતી. ઉદ્ધવ૦ ૩
ચિતડામાં ચિંતા ઘણી રે, મને અન્ન નવ ભાવે ઉચાટેજી;
હૈડામાં હોળી બળે, મને વિસારી શા માટે. ઉદ્ધવ૦ ૪
વાલમ ક્ષણુંયે ન વિસરે રે, મારા ઉરમાં ખટકે આવીજી;
પ્રેમાનંદનો નાથજી, ક્યારે મળશે હેતે બોલાવી. ઉદ્ધવ૦ ૫

પદ ૩

ઉદ્ધવ અમને કૃષ્ણુ ધુતારે, છળ કરીને છેતરિયાંજી;
મીઠું બોલીને મોહ પમાડયાં, પ્રાણુ અમારાં હરિયા. કેને કહિયેજી૦ ૧
વેણુ વાઇને વશ કરી લીધી, મોહનવર મરમાળેજી;
રસ પાઇને મેલી રઝળતી, કપટી અંતર કાળે. કેને૦ ૨
નેહ લગાડીને છેહ દઇને, મોહનવર ગયા મેલીજી;
પ્રીત કરી પાતળિયે નાંખ્યાં, દુઃખદરિયામાં ઠેલી. કેને૦ ૩
સંસારમાં હવે સુખ નવ આવે, નાથ વિના ન રહેવાયેજી;
વિરહતણી થાયે વેદના ઉરે, રોતાં રાત દિન જાયે. કેને૦ ૪
ભોજન પાન વસન વિસરિયાં, શું જાણું શું થાશેજી;
પ્રેમાનંદના નાથ વિના હવે, જીવડો નિશ્ચે જાશે. કેને૦ ૫

પદ ૪

પ્રાણુ હરિને પરદેશ વિરમી રહ્યા, વિઠ્ઠલવર વનમાળીજી;
વિરહાનળ લાગો દુઃખ દેવા, કાળજ નાખ્યાં બાળી. નાથ વિયોગેજી૦ ૧
લોકના ભોગ વિષ જેવા લાગે. કહો ઘરમાં કેમ રહિયેજી;
ઉદ્ધવજી અંતરનું દુઃખડું, કેને આગળ કહીયે. નાથ૦ ૨

પિંડ થયો પાંજરેડું સુકાઇ, વિરહની અગ્નિ ઝાળેજી;
રોતાં રોતાં જાયે દિન રેજની, નયણાં વહે પરનાળે. નાથ૦ ૩
ચઢી ચઢી ગોખ પિયા પંથ હેરૂં, ચારે દીશે જોવુંજી;
સુરત સંભારી શ્યામની પછે, નાંખી નિસાસા રોવું. નાથ૦ ૪
શબ્દ સ્પરસ રસ રુપ ગંધ મને. નાથ વિના નથી ગમતાજી;
પ્રેમાનંદના નાથ કેડે મારા, પ્રાણુ ફરે છે ભમતા. નાથ૦ ૫

પદ ૫

રસિયા વિના રાત દિન ઝુરૂં, કામ કાજ નવ સુઝેજી;
દરદ દિવાની વન વન રોઉં, અંતર પીડ ન બુઝે. બહુ દુઃખ થાયેજી૦ ૧
દુઃખ દરિયામાં નાંખી મુજને, નાથ વસ્યા જાઇ દુરેજી;
શ્યામ વિયોગે વિરહ બથામાં, થઇ છું ચકનાચૂર. બહુ૦ ૨
સેજડલી શુળી સમ લાગે, મંદિર ખાવા ધાયેજી;
પળ જુગ જેવડી જાયે વાલમ વિના, વિરહ વેદના ન સહેવાયે. બહુ૦ ૩
પાપી પ્રાણુ નથી નીસરતા, કાળજ કટકા થાયેજી;
છાતી વજ્ર સમાન કઠણુ થઇ, જીવડલો નવ જાયે. બહુ૦ ૪
ઉદ્ધવજી એટલો સંદેશો, નંદકુવરને કહેજોજી;
પ્રેમાનંદના નાથજી હવે, પ્રાણદાન આવી દેજો. બહુ૦ ૫

પદ ૬

ઉદ્ધવજી ઘનશ્યામ અમારી, આંખલડીના તારાજી;
હૈડાના છે હાર હરિવર, જીવનપ્રાણુ અમારા. જોઇને જીવુંજી૦ ૧
રાત દિવસ રટના એક એની, જેમ ચંદ ચકોરજી;
નીર વિના જેમ માછલીને, મેઘ વિના જેમ મોર. જોઇ૦ ૨
જેમ ઋતુરાજ વિના કોયલ ગતિ, સ્વાંત વિના બપૈયાજી;
એમ વ્રજચંદ વિના વ્રજવનિતા, જાઇ એમ કહિયો. જોઇ૦ ૩
ઉદ્ધવ પ્રાણુ રહ્યા છે અમારા, એક દરશનની આશેજી;
દરશન વિના તો પ્રાણુ તજીને, આવશું પ્રીતમ પાસે. જોઇ૦ ૪

જો હરિ પ્રાણુ જીવાડવા ચાહો તો, વહેલાં દરશન દેજોજી;
પ્રેમાનંદના નાથજી નહીં તો, પાસ તેડાવી લેજો. જોઇ૦ ૫

રાગ સોરઠ–પદ ૧

માંસું ન તોરાયે મહારાજ, રસિયા રાજકુમાર સલુના; માંસું૦ ટેક.
અર્થ સર્યો સઘળો ભય ભાગ્યો, અબતો કુબડીમેં મન લાગ્યો;
તોડયો નેહ જ્યું ધાગો ના તરછોડીયે મહારાજ. રસિ૦ ૧
કુબજા કુટિલ કંસકી દાસી, સ્વૈરિણી કુલટા કામકી રાસી;
દેખત આવે હાંસી તાસું ન જોડીયે મહારાજ. રસિ૦ ૨
બોલે જગ મુખ વિપરીત વાણી, પ્રેમાનંદરા પ્રભુ સારંગપાણી;
જોડી પ્રીત પુરાની મુખડું ન મોડીયે મહારાજ. રસિ૦ ૩

પદ ૨

થારો કાંઇ પતિયારો રાજ, નટવર નંદકુંવર નિરદૈયા; થારો૦ ટેક.
વે દિન નાથ ગયા થાને બીસરી, કીધા મોટા પાઇ દુધ મીસરી;
અબ છેહ દીનો નિસરી કાંઇ છે વાંક હમારો રાજ. નટ૦ ૧
યા કારન રસિયા રંગ લેહેરી, કીને લોક કુટુંબ સબ વેરી;
જીવતી શશિમુખ હેરી કરી કેંદ્રકો તારો રાજ. નટ૦ ૨
નગણુસું નેહ કરો મત કોઇ, હમતો અપની બીતી જોઇ;
પ્રેમાનંદ કહે હોઇસો હોઇ હો ગયો માંસું ન્યારો રાજ. નટ૦ ૩

રાગ કાફી–પદ ૧

ગયો કાનુડો કપટી મને મેલી રે, સાંભળ સાહેલી; ગયો૦ ટેક.
કેમ કરિયે રે હવે કેને કહિયે, વિરહે થઇ છું હુતો ઘેલી રે. સાંભ૦ ૧
બાલપણામાં બહુ લાડ લડાવ્યાં, પ્રીત કરીને એણે પે'લી રે. સાંભ૦ ૨
એરે દુઃખે મારી દાઝે છાતલડી, તનડામેં થાયે તાલાવેલી રે. સાંભ૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ ગયો મને, દુઃખ દરિયામાંહે ડેલી રે. સાંભ૦ ૪

પદ

કોઇ આણી મેળાવે અવિનાશી રે, સુખડાનો રાશી; કોઇ૦ ટેક.
ધર્મકુંવર ઘનશ્યામ છબીલો, અખિલભુવનનો નિવાસી રે. સુખ૦ ૧
પાતળિયો રે મારા પ્રાણનો જીવન, હું તો એના ચરણની દાસી રે. સુખ૦ ૨
રાત દિવસ શ્યામળિયા રે સારૂં, રે'છે મારો જીવડલો ઉદાસી રે. સુખ૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ ગયો મને, નાંખી પ્રેમ ગળે ફાંસી રે. સુખ૦ ૪

પદ ૩

મને વહાલા વિના વિરહ સતાવે રે, નથી રે'વાતું; મને૦ ટેક.
સેજલડી રે શુળી સમ ભાસે, અન્નકું ઉચાટે ન ભાવે રે. નથી૦ ૧
રોતાં રજની જાયે સજની, નયણે નિંદ ન આવે રે. નથી૦ ૨
બહુ દુઃખ થાયે પાપી જીવ ન જાયે, પળ એક કયાંઇ સુખ ના'વે રે. નથી૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને કોઇ મારી, વિનતિ જાઇ સંભળાવે રે. નથી૦ ૪

પદ ૪

ક્યારે દેખું આંખડલીને આગે રે, જીવન મારાને; ક્યારે૦ ટેક.
શોભારે ધામ કામમદ ગંજન, મનરંજન વહાલો લાગે રે. જીવ૦ ૧
સુંદર વદન સદન સર્વે સુખનું, હસીને બોલાવે અનુરાગે રે. જીવ૦ ૨
ચંચળ લોચન ભવદુઃખ મોચન, જોઇ જોઇ દુઃખ મારાં ભાગે રે. જીવ૦ ૩
સુંદર કર ક્યારે ધરશે શિરપર, પ્રેમાનંદ એ માગે રે. જીવ૦ ૪

રાગ કાફીની ગરબી—પદ ૧

નવલ સનેહી નાથજી રે, આવડો શો અમારો વાંક; નવલ૦ ટેક.
મેલીને ચાલી નિરરયા, વહાલા શીદ રોતાંગાવ્યાં રાંક. નવલ૦ ૧
બાંહ ગ્રહીને બળવંતજી રે, છેક દીધો કેમ છેહ;
પ્રીત કરીને હરિ પરહરયાં, વહાલા તોડી બાગ સનેહ. નવલ૦ ૨
સમરથ થઇને શ્રીહરિ રે, નિજ આશ્રિત ને હીન;
ત્રિકમ કેમ તરછોડિયાં, જેમ કાઢે સાગરથી મીન. નવલ૦ ૩

અમે આવડું નવ જાણ્યું રે, રહ્યાં વિશ્વાસે નાથ;
મધ્ય પૂરમાં ડેલી મેલિયાં, વહાલા પ્રથમ ગ્રહીને હાથ. નવલ૦ ૪
તમે જેવા છો તેવું કરજો રે, અવગુણ જોશો માં માત્ર;
પ્રેમાનંદના હો નાથજી, નેહ નિભાવણ નાવ. નવલ૦ ૫

પદ ૨

અક્ષરપતિ અલબેલડા રે, આવ્યા અમારે કાજ; અક્ષર૦ ટેક.
અનેક પતિત ઓધારિયા, વહાલા અદળ ઢળ્યા છો આજ. અક્ષર૦ ૧
કરૂણા તે રસમય મૂરતિ રે, દયા વરસે છે નેણ;
કરૂણા સાગર કુંવર ધર્મના, કરૂણા ભરયાં છે વેણ. અક્ષર૦ ૨
કરૂણામય જોવું હસવું રે, કરૂણામય છે ચાલ;
કરૂણા ભરયાં કર લટકાં, વહાલા જોઇ થયાં નિહાલ. અક્ષર૦ ૩
કરૂણાસિંધુ સદા જાણતા રે, ક્રૂર નો'તા લગાર;
ક્રૂરપણું ક્યાંથી આવિયું, મળી કોઇ ધુતારી નાર. અક્ષર૦ ૪
કામણ કીધાં તમને કોરમાં રે, થયા અમથી ઉદાસ;
પ્રેમાનંદકે અમને તજી, ગયા કોઇ પ્યારીને પાસ. અક્ષર૦ ૫

પદ ૩

ધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણજી રે, મારા પ્રાણઆધાર;
જીવન જાશો માં વિસરી, હરિવર હૈડાના હાર. ધર્મ૦ ૧
દયાળુ દયા મન આણજો રે, જાણી પોતાનાં દાસ;
બિરૂદ પોતાનું પાળજો, વહાલા અમને તમારી આસ. ધર્મ૦ ૨
અમૃત પાઇને ઉછેરિયાં રે, આપ્યાં સુખડાં અપાર;
સર્વે તે કષ્ટથી ઉગારિયાં, પ્રાણ પ્યારા શિરદાર. ધર્મ૦ ૩
એવા દયાળુ થઇ શ્રીહરિ રે, થયા નિર્દયી બહુ નાથ;
ઘણા રે દિવસની પ્રીતડી, વહાલા કેમ તોડી એક સાથ. ધર્મ૦ ૪
દગો નાખી હરિ દીલમાં રે, કીધો વિશ્વાસઘાત;
પ્રેમાનંદના નાથ છેતરયાં, કહિયે કેને દલડાની વાત. ધર્મ૦ ૫

પદ ૪

ઘણું જીવો ઘનશ્યામજી રે, દીનબંધુ દયાળ; ઘણું૦ ટેક.
દરશન દઈને કાપો દુઃખડાં, વહાલા ઘણું વધારો વહાલ. ઘણું૦ ૧
દરશન વિના દુઃખિયાં ઘણા રે, સર્વે તમારા જન;
ગોવિંદ ક્યાંયે નથી ગોઠતું, વહાલા કામ કાજ ઘર વન. ઘણું૦ ૨
પંચ પ્રકાર સુખ જગતના રે, અમે કીધાં હરામ;
તમ સંગ બાંધી છે પ્રિતડી, જીવન મારા તમે સ્યામ. ઘણું૦ ૩
તાપ સમાવો મળી તનના રે, ઠારો દરશન દઈને નેણ;
ઘ્રાણને સુંઘાડો હાર ફુલના, કરણે મધુરા તે વેણ. ઘણું૦ ૪
રસના તલખે મહાપ્રસાદને રે, દેશો બોલાવી થાળ;
જીવત સુફળ ત્યારે જાણશું, પ્રેમાનંદના પ્રતિપાળ. ઘણું૦ ૫

રાગ કાફી રેખતા–પદ ૧

આવતા કયોં નહીવે, શ્યામલડા આવતા કયોં નહીવે યાર; આવ૦ ટેક.
જામે પેરી જરીદા બાંધી પગીયાં પેચોંદારવે;
હસતા હસતા સુંદર બદન, દેખાવતા કયોં નહીવે યાર. આવ૦ ૧
હમારી અલિયાં ગલિયાં મૈયા સાંઝ સવાર કનૈયાવે;
મધુરે મધુરે સ્વર મોહન બંસુરી બજાવતા કયોં નહીવે યાર. આવ૦ ૨
એક આછી તાન ગાવો પ્યારે દીલ સુખ હોય હમારાવે;
પ્રેમાનંદ કહે બંસી નેક સુનાવતા કયોં નહીવે યાર. આવ૦ ૩

પદ ૨

જાનતા કયોં નહીવે, હમારી પીર જાનતા કયોં નહીવે લાલ; જાન૦ ટેક.
નંદદે સલોને અગર હમકું, સબુરીમે સમુઝાવતાવે;
બહુ દિનાકી અરજી હમારી, માનતા કયોં નહીવે લાલ. જાન૦ ૧
દે દિદાર દયાવંત આવંદ તું માલિક મુલકુંદાવે;
હમ બંદુવા તેરી બંદગી કરત, પીછાન્તા કયોં નહીવે લાલ. જાન૦ ૨

તું મુરષદહે કોમળ કાબિલ સબકુ નર નાર તેરે હાથવે;
પ્રેમાનંદકે પ્યારે હમપર મેહેર, આન્તા ક્યોં નહીંવે લાલ. જાન૦ ૩

રાગ ગરબી–પદ ૧

અરેજી એક અબળા ણી, તમે સાંભળજો ઘનસ્યામ રે, મારા વહાલાજી રે;
પ્રીતમ પુરણકામ વાલીડા, નંદલાલાજી રે. નંદ૦ ટેક.

મેલીને મથુરાં ગયા, તે દહાડાથી વ્રજનાર રે; મારા૦
અખંડ આંસુ ધાર નેણે. નંદ૦ ૧

આંખડીયો ઉંડી રોઇને, કીધી નેણે નિદ્રા હરામ રે; મારા૦
રટણ આઠોજામ લાગી નંદ૦ ૨

વિરહતણી વ્યાધી ઘણી વિસાર્યાં ભોજન પાન રે; મારા૦
ભુલી દેહના ભાન સરવે. નંદ૦ ૩

લડથડતા ડગલા ભરે, વહે ઘટ માંહી ક્ષીણ શ્વાસ રે; મારા૦
પ્રેમાનંદ એક આસ તમશું. નંદ૦ ૪

પદ ૨

તમ વિના અમે એકલાં, હવે કેમ કરી રહીએ નાથ રે, અલબેલાજી રે;
કેને કહીએ વાત દુઃખની, વ્રજ છેલાજી રે. વ્રજ૦ ટેક.

ગોવિંદજી ગમતું નથી, ક્યાંયે નથી થાતી સુવાણ રે; અલ૦
મંદરિયાં રે મસાણ જણાયે. વ્રજ૦ ૧

સેજડલી રે શૂળી થઇ, સર્વે ભોગ થયા છે રોગ રે; અલ૦
કીધો તમે વિયોગ વાલીડા. વ્રજ૦ ૨

વિસરતા નથી વાલમા રે, અમને ક્ષણું એક ઘનસ્યામ રે; અલ૦
સર્વે સુખના ધામ છોજી. વ્રજ૦ ૩

સુંદર મુખ શોભાનિધિ, દેખાડો આનંદકંદ રે; અલ૦
બલિહારી પ્રેમાનંદ તમપર. વ્રજ૦ ૪

પદ ૩

દરશન વિના અતિ અંતર રે, વહાલા થાયે છે ઘણી દાઝ રે, નથી રે'વાતું રે;
વિરહતણું રે મહારાજ દુઃખડું, નથી રે'વાતું રે. નથી૦ ટેક.

ખટકે છે અતિ નાથજી રે, મારા ઉરમાંહી એધાણ રે; નથી૦
વેધ્યાં નેહને બાણ સાલે છે. નથી૦ ૧
બહુ હેતે બોલાવતાં રે, વહાલા મોહન દઈને માન રે; નથી૦
દેતા દરશન દાન આવીને. નથી૦ ૨
રમતાં જમતાં એકઠાં રે વહાલા, મળતાં કરી અતિ હેતરે; નથી૦
મરમતણા રે સંકેત સાંભરે. નથી૦ ૩
કુટુંબ તે અમને માનતાં, તમે દીનાનાથ દયાળ રે; નથી૦
પ્રેમાનંદ પ્રતિપાળ આવોને. નથી૦ ૪

પદ ૪

દુર્લભ દરશન થઈ ગયા, હવે ક્યારે મળશો નાથ રે, સુખના સાગરજી રે;
ભેટો ભુજ ભરી બાથ, રસિયા રૂપ ઉજાગરજીરે; સુખ૦ ટેક.
દુર્લભ વાતો મુખતણી વહાલા, સાંભળતાં સુખ થાયરે; સુખ૦
પરસે પાતક જાયે તમને. રૂપ૦ ૧
જેજે ઠેકાણે બેસતા વહાલા, કરતાં લટકાં લાલ રે; સુખ૦
તે જેમ ખટકે ભાલ ઉરમાં. રૂપ૦ ૨
જ્યારે જીવન સાંભરો, ત્યારે દુઃખતણો નહિ પાર રે; સુખ૦
છાતી વજ્રસાર ફાટે નહિ. રૂપ૦ ૩
મહેર કરીને હવે માવજીરે, વહેલા લેજો શ્યામ સંભાળ રે. સુખ૦
પ્રેમાનંદ પ્રતિપાળ વાલીડા. રૂપ૦ ૪

પદ રાગ ધોળ.

"પધાર્યા પ્રભુ નાગર નંદજીનો લાલ રે" એ ઢાળ છે.

પધાર્યા વા'લો શ્યામળિયો સુખકંદ રે, પધા૦ જગપતિ જગવંદ રે; પધા૦ ૧
અખિલ ભુવનનો આધાર રે, પધા૦ વરત્યો તે જયજયકાર રે; પધા૦ ૨
સામૈયું લઈ થાઓ ત્યાર રે, પધા૦ માનિની સજો શણગાર રે; પધા૦ ૩
માનિની મંગળ ગાઈએ, પધા૦ વા'લો વધાવાને જાઈએ; પધા૦ ૪
થાળ ભરો ગજમોતીએ, પધા૦ ચાલો વે'લા જઈ પોતીએ; પધા ૫

શ્રીફળ સોપારી અક્ષત લીજીએ, પધા૦ કેશર કંકુનાં તિલક કીજીએ; પધા૦ ૬
લોને સુગંધી ફુલ હાર રે, પધા૦ ગજરા બાજુ ને તોરા સાર રે; પધા૦ ૭
સામૈયું લઇને સામા નિસર્યા, પધા૦ મુખ જોઇને દુઃખ વિસર્યાં; પધા૦ ૮
અગણિત વાજાં વાજીયાં; પધા૦ દુરિજન દેખી બહુ દાઝીયાં; પધા૦ ૯
પ્રીતે પ્રભુને પધરાવિયા, પધા૦ પ્રેમાનંદે ગુણ ગાવીયા; પધા૦૧૦

રાગ હોરી. પદ ૧

મોહન આવોને રમિએ રંગ હોરી, રંગ હોરી રે રંગ હોરી,
નંદજીના હો લાલ;
જીવન લા'વો લીજીએ કેણે દીઠી, કેણે દીઠી રે કેણે દીઠી,
અલબેલા કાલ. મોહન૦ ૧
વાલા ઝોળી ભરોને ગુલાલની ગિરિધારી, ગિરિધારી હો ગિરિધારી,
વાલો રંગની રેલ;
પ્રીતે પધારો ને શ્યામળા સહુ જાણે, સહુ જાણે હો સહુ જાણે,
જગમાં અલબેલ. મોહન૦ ૨
વા'લા રંગે ભરો પિચકારીયો લેઇ છાંટો, લેઇ છાંટો હો લેઇ છાંટો,
અમ ઉપર શ્યામ,
તાપ શમાવોને તનના રંગભીના, રંગભીના હો રંગભીના,
રસિયા સુખ ધામ. મોહન૦ ૩
વા'લા ઉત્તમ અવસર આવિયો રમવાને, રમવાને હો રમવાને,
રસિયા તમ સાથ;
જન્મ સુફળ થયો અમ તણો તમને નિરખી, તમને નિરખી હો
તમને નિરખી, પ્રેમાનંદના હો નાથ. મોહન૦ ૪

પદ ૨

પ્રીતમ જુવોને પ્રીતડી રસરંગે, રસરંગે હો રસરંગે,
ફુલ્યો ફાગણ માસ;
ફૂલી ફરે વ્રજવાનતા રમવાને, રમવાને હો રમવાને;

આવ્યાં તમ પાસ. પ્રીતમ૦ ૧
આંબા મોર્યા કેસું ફુલીયા કરે ભમરા, કરે ભમરા હો કરે ભમરા,
વનમાં ગુંજાર;
ફુલી ચમેલી ચંપે ચડી પે'રાવા, પે'રાવા હો પે'રાવા,
અલબેલાને હાર. પ્રીતમ૦ ૨
વા'લા વસંત ઋતુ રળિયામણી રમવાને, રમવાને હો રમવાને,
નરનારીને મન;
તનમાં આભૂષણ પે'રી સહુ આવ્યાં, સહુ આવ્યાં હો સહુ આવ્યાં,
રમવાને જન. પ્રીતમ૦ ૩
કનક કળશ રંગે ભર્યાં સરવે આવી, સરવે આવી હો સરવે આવી,
અબળા વ્રજનારી;
પ્રેમાનંદ જાયે વારણે તમને કે'છે, તમને કે'છે હો તમને ક'છે,
વાલા થાઓ તૈયાર. પ્રીતમ૦ ૪

પદ ૩

વા'લો હરખિ ઉઠ્યા હરિ હેતમાં હસી હેર્યાં, હસી હેર્યાં
હો હસી હેર્યાં, વ્રજનારીનાં મુખ;
ત્રિવિધ તાપ સમી ગયા અંગે ઉપજ્યું, અંગે ઉપજ્યું હો
અંગે ઉપજ્યું, અલૌકિક સુખ. હરિ૦ ૧
વા'લો કમર કસી સામા આવીયા ભરી ઝોળી, ભરી ઝોળી
હો ભરી ઝોળી ગુલાલની હાથ;
સરખા સખા લીધા સાથમાં માંડ્યા રમવા, માંડ્યા રમવા
હો માંડ્યા રમવા, બ્રહ્માદિકનો નાથ. હરિ૦ ૨
વા'લે અબીર ગુલાલે ઘેલા કર્યાં બોળ્યા રંગમાં, બોળ્યા રંગમાં
હો બોળ્યા રંગમાં, ચોળીને ચીર;
મનના મનોરથ પુરીયા લટકાળે, લટકાળે હો લટકાળે,
હળધરજી ને વીર. હરિ૦ ૩
આવ્યા સુર નર મુનિ સર્વે દેવતા જોવાને, જોવાને હો

જોવાને, હરિ જાદવરાય;
પુષ્પ વૃષ્ટિએ વધાવિયા શોભા નિરખી, શોભા નિરખી હો
શોભા નિરખિ, પ્રેમાનંદ ગાય. હરિ૦ ૪

પદ ૪

ગિરિધર ઘેર્યા ગોપીએ ભેળી થઇને, ભેળી થઇને હો ભેળી થઇને,
ઉભા રો'ને મહારાજ;
ઘણાં રે રોળ્યાં અમને રંગમાં ક્યાં જાશો, ક્યાં જાશો હો
ક્યાં જાશો, અલબેલા આજ. ગિરિધર. ૧
વાલો નાના કરતાં નારીએ લેઇ છાંટયો, લેઇ છાંટયો હો
લેઇ છાંટયો, કેશરનો રંગ;
મારી તેં મુઠી ગુલાલની આવી લાગી, આવી લાગી હો
આવી લાગી, છબિલાને અંગ. ગિરિધર. ૨
એક શીશી ભરીને ગુલાલની આવી રંગી, આવી રંગી હો
આવી રંગી, રસિયાજીની પાઘ;
આંખ્યોમાં આંજણ આંજ્યાં મુખ મિડયો, મુખમિડયો હો
મુખ મિડયો, જાવક રંગ રાગ. ગિરિધર. ૩
એક મૃગમદ ચંદન ચરચિયા પે'રાવ્યા, પે'રાવ્યા હો પે'રાવ્યા,
ચંપાના હાર;
પ્રેમાનંદ છબી જોઇને કીધો લેખે, કીધો લેખે હો કીધો લેખે,
ધન્ય ધન્ય અવતાર. ગિરિધર. ૪

ફુલડોળનાં પદ-૧

ફુલડોળે ફુલડોળે બેઠા છે નાથ ફુલડોળે, ઉડે રંગની છોળે; બેઠા૦
ગોપીનાથ ગોકુળનો ઠાકોર, જોવા મળ્યું છે સહુ ટોળે. બેઠા૦ ૧
અબીલ ગુલાલ ઉડાવે ગોપી, મદ કેસર ઘોળે. બેઠા૦ ૨
રંગની ધૂમ મચી અતિભારી, દોડી પરસ્પર ઢોળે. બેઠા૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને ગોપી, અત્તર ગુલાબી ચોળે. બેઠા૦ ૪

પદ ૨

વનમાળી વનમાળી બેઠા છે ડોળે વનમાળી રે.
ગાયે ગોપીયો દઇ તાળી; બેઠા૰
વનમાળી વ્રજજીવન વા'લો, સંગે રાધા રૂપાળી. બેઠા૰ ૧
પહેર્યાં છે વાઘા કેસરિયા કાજુ, પાઘ બાંધી છે પેચાળી. બેઠા૰ ૨
ગોપીનાથ ઝુલાવે ગોપી, ગાવે મીઠી મીઠી ગાળી. બેઠા૰ ૩
પ્રેમાનંદના નાથનું મુખડું, મગન થાય છે ભાળી ભાળી. બેઠા૰ ૪

પદ ૩

ડોળ જોવા ડોળ જોવા આવ્યા છે સહુ ડોળ જોવા રે,
સુંદર મૂરતિમાં મન ડોવા. આવ્યા૰
ફુલડોળમાં બહુ ફુલડાંની શોભા, દેખી દેખી દુઃખ ખોવા. આવ્યા૰ ૧
વિશ્વકર્માએ ડોળ રચ્યો રે વિચિત્ર, સુરનર મુનિ મન મોવા. આવ્યા૰ ૨
ઉડે રે અબીર ગુલાલ અરગજા, કેસર ચંદન ચોવા. આવ્યા૰ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામની રે શોભા, અંતરમાંહી પરોવા. આવ્યા૰ ૪

પદ ૪

ગિરિધારી ગિરિધારી બેઠા છે ડોળ ગિરિધારી રે,
જાઉં વદન પર વારી; બેઠા૰
ઉડે અબીર ગુલાલ અરગજા, રંગભરી પીચકારી. બેઠા૰ ૧
વાજે તાલ મૃદંગ ઝાંઝ ડફ, ગાયે ફાગ વ્રજનારી. બેઠા૰ ૨
છાંટે રંગ ગુલાલ શ્યામપર, રંગભીની રાધા પ્યારી. બેઠા૰ ૩
શ્રીઘનસ્યામ છબી પર તનમન, પ્રેમાનંદ બલહારી. બેઠા૰ ૪

પદ ૫

નંદલાલો નંદલાલો બેઠા છે ડોળ નંદલાલો રે,
ગોપીજનનો વા'લો; બેઠા૰
શોભે ડોલ છબી અતિનૌતમ, સૈયર જોવા ચાલો. બેઠા૰ ૧
હોળી ગાવે ને રંગ ઉડાવે, મોહન છેલ છોગાળો. બેઠા૰ ૨
બાંધી પાઘ વસંતી સુંદર, ઓઢયો છે પીત દુશાલો. બેઠા૰ ૩
પ્રેમાનંદ કે' ફગુવા લઇએ, મોહનજીને ઝાલો. બેઠા૰ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

નખરાં ન કરો કા'ન કેશરિયા, તમે સુંદર વર ગિરિધરિયા; નખરાં૰
મારી મોતીમાળા તોડી, નખ૰ મારી ઝાલી બાંહ્ય મરોડી, નખરાં૰ ૧
મારી આળ્ય ન કરશો આવી, નખ૰ નહિ ફાવે મુજને બોલાવી; નખરાં૰ ૨
તમે આવી અચાનક મારી, નખ૰ મારી આંખ્યોમાં પીચકારી; નખરાં૰ ૩
તમે મારી ગુલાલની મુઠી, નખ૰ મારા ઉરમાં આવી ઉઠી; નખરાં૰ ૪
હું જાતી તી લાજ કાઢી, નખ૰ મારો ઘુંઘટડો ઉઘાડી; નખરાં૰ ૫
લઇ કંકુ મુખડું માંજી, નખ૰ આંખ્યોમાં આંજણ આંજી; નખરાં૰ ૬
મારી લોકોમાં લાજ લેવાણી, નખ૰ હું તો રહીશું મલાજો આણી; નખરાં૰ ૭
ઘણું સાંખી રહી છું તમારૂં, નખ૰ પ્રેમાનંદના વા'લા માનો મારૂં; નખરાં૰ ૮

પદ ૨

ઉભલા રો'ને લાલ લટકાળા, ક્યાં જાશો છેલ છોગાળા; ઉભલા.
તમે દહાડી મારગ માંઇ, ઉભ૰ બોલીને કાંઇનું કાંઇ. ઉભલા. ૧
આજ આવો રમવા હોળી, ઉભ૰ નાખીશ હું રંગમાં બોળી. ઉભલા. ૨
આજ જોઉં જોર તમારૂં, ઉભ૰ શૂરવીરપણું સંભારૂં. ઉભલા, ૩
જો નંદ જસોદાના જાયા, ઉભ૰ કા'ન કરૂં આજ છતરાયા. ઉભલા. ૪
શૂરાતન આજ લે'વાશે, ઉભ૰ જેમ હશે તેમ કે'વાશે. ઉભલા. ૫
એમ કહીને રાધા પ્યારી, ઉભ૰ મારી મુખ ઉપર પીચકારી. ઉભલા. ૬
ભરી મુઠી ગુલાલની મારી, ઉભ૰ મુખ જેમ તેમ બોલી ગારી. ઉભલા. ૭
પ્રેમાનંદને નાથે વિચાર્યું, ઉભ૰ આજ ન થાયે આપણું ધાર્યું. ઉભલા. ૮

પદ ૩

પાતળિયે પળવટ વાંળી, રમવા સારૂ સુંણુ સાહેલી;
મંડાણી રંગની એલી, રમવા સારૂં સુંણુ સાહેલી. રમવા. ૧
વા'લે સાનમાંઇ સમઝાવી, રમવા૰ લીધા ગોપ સખાઓ બોલાવી. રમવા. ૨
સહુ રંગ ભરી ભરી આવ્યા, રમવા૰ મનમોહનને મન ભાવ્યા. રમવા. ૩
ભરી અબીર ગુલાલે ઝોળી, રમવા૰ વળી મૃગમદ કેશર ઘોળી રમવા. ૪
સામસામી રમત મંડાણી, રમવા૰ શોભા નવ જાયે વખાણી. રમવા. ૫

પડે અબીર ગુલાલની મુંઠી, રમવા૦ મારે મુખ ઉર આંખમાં છુટી. રમવા. ૬
વરસે રંગભર પીચકારી, રમવા૦ જેમ ભાદરવે ઝડી ભારી. રમવા. ૭
મચ્યો કીચ ચાલી રંગરેલી, રમવા૦ જાણે ભારદવે ભર એલી. રમવા. ૮
પ્રેમાનંદનો નાથ વિહારી, રમવા૦ વા'લે દેહ દશા વિસારી. રમવા. ૯

પદ ૪

બોલી શ્રીવૃષભાનું કિશોરી, ગિરિધર ધીરો રે'જે ધુતારા;
આજ કોડ પુરા કરૂં તારા, ગિરિધર ધીરો રે'જે ધુતારા. ગિરિ૦ ૧
કાલ નવરંગ ચુનડી ચોળી, ગિરિ૦ લઇ રસિયા રંગમાં બોળી. ગિરિ૦ ૨
મારી આલી બાલ્ય મરોડી, ગિરિ૦ મારી મોતીમાળા તોડી. ગિરિ૦ ૩
કાલ રંગ ગયા છો છાંટી, ગિરિ૦ આજ થાજ્યો મોહન માટી. ગિરિ૦ ૪
એમ કહીને રાધા ઝપટી, ગિરિ૦ જાઇ જગજીવનને લપટી. ગિરિ૦ ૫
જેમ કનક વેલી તમાલે, ગિરિ૦ લઇ મૃગમદ મુખ અજવાળે. ગિરિ૦ ૬
શિર અત્તર શીશી ઢોળી, ગિરિ૦ લઇ પાઘ રંગમાં બોળી. ગિરિ૦ ૭
મળી ગોપીઓની ટોળી, ગિરિ૦ પહેરાવી ચુંનડી ચોળી, ગિરિ૦ ૮
વળી કરમાં કંકણ ચુડી, ગિરિ૦ શોભે છે કન્યા રુડી. ગિરિ૦ ૯
પહેર્યો ઘાઘરડો ઘેરાળો, ગિરિ૦ ઝીનખાપતણો રૂપાળો. ગિરિ૦ ૧૦
બન્યા ગોપી શ્રીગિરિધારી, ગિરિ૦ જાયે પ્રેમાનંદ બલિહારી. ગિરિ૦ ૧૧

રાગ ગરબી–પદ ૧

બલિહારિ કૃષ્ણ દિનેશ પ્રગટયા પૂરવમાં,
જેને ગાવે શારદા શેષ પ્રગટયા પુરવમાં.
અક્ષરપર શ્રીવાસુદેવ થયા ભક્તિ ધર્મના બાળ રે,
શ્રી પુરૂષોત્તમ પૂરણ પોતે કેશવ દીનદયાળ. પ્રગટયા૦ ૧
હરિપ્રસાદ તે તાત ધર્મતનુ ભક્તિ પ્રેમવતી નામ રે,
ગોત્ર સાવર્ણિ કોથુમી શાખા શગ્વરીયા વેદ સ્યામ. પ્રગટયા૦ ૨
અવધપુરીને પાસે સુંદર છપૈયા એક ગામ રે,
ચૈત્ર શુકલ નવમીએ પ્રગટયા પાંડે શ્રીઘનસ્યામ. પ્રગટયા૦ ૩

મોટા બંધુ રામપ્રતાપ ને છોટા ઇચ્છારામ રે,
વચેટ પ્રેમાનંદનો સ્વામી કેશવ પૂરણ કામ. પ્રગટમા૦ ૪

પદ ૨

નિત્ય લાડ લડાવે માતા ભક્તિ પ્રેમ કરી,
જેના પુત્ર થયા પ્રગટ વિખ્યાત ભક્તિ પ્રેમ કરી;
નિત્ય નિત્ય લાડ લડાવે મુખડું ચુંબી કંઠ લગાવે રે,
ખમાખમા મારા લાડકડા ઘનશ્યામ કહી બોલાવે. માતા૦ ૧
પ્રાણથકી પળ એક ન મેલે ન્યારા શારંગપાણી રે,
કોયલ હંસ ચકોર મોર રમકડાં આપે આણી. માતા૦ ૨
રડતા રાખે છાના ત્યારે કરે ઘુઘરો નાદ રે,
ગદગદ કંઠ સજળ લોચન મુખ નીરખે હરિપ્રસાદ. માતા૦ ૩
માંખણ મિશ્રી લઇ ચટાવે વહેલા મોટા થાય રે,
બડભાગી પ્રેમાનંદ નિત્ય નિત્ય પ્રગટ લીલા ગાય. માતા૦ ૪

પદ ૩

નિત્ય લાડ લડાવે માત હૈડે હેત ઘણું,
હિંચકાવે ગાતાં ગાતાં હૈડે હેત ઘણું;
હીરા માણક રતન પ્રવાળાં જડ્યાં પાલણે ભારી રે,
રેશમ દોરી લઇ હિંચકાવે ધર્મ દેવની નારી. હૈડે૦ ૧
રત્નજડિત કંચન મંદિરની શોભા અતિશે સાર રે,
અષ્ટ સિદ્ધિ નવ નિધિ જેનો નિત્ય ઝાડે દરબાર. હૈડે૦ ૨
કનકભવનની ઓશરીયે લઇ ઊભી આનંદકંદ રે,
પશ્ચિમ દિશમાં શોભે જાણીયે તિથિ બીજ લીયે ચંદ. હૈડે૦ ૩
ભક્તિમાત કુંવરનું મુખડું જોતાં તૃપતિ ન થાયે રે,
પ્રેમાનંદનો સ્વામી જેના પુત્ર પરબ્રહ્મ રાય. હૈડે૦ ૪

પદ ૪

વા'લો બોલે કાલા કાલા કુંવર ધર્મતણા,
અતિ લાગે સઉને વા'લા કુંવર ધર્મતણા;

રત્નજડિત કરકડાં વિરાજે હેમ હાંસડી સોહે રે,
કટિમેખલા નુપુર પગમાં ચાલતા ચિત્ત મોહે. કુંવર૦ ૧
મુક્તાહાર કાનમાં મોતી બાંહે બાજુબંધ રે,
લટકાં કરતા રાય આંગણમાં ખેલે આનંદકંદ. કુંવર૦ ૨
અધર પ્રવાળ નાસિકા પોપટ ભ્રકુટિ ધનુષ વિરાજે રે,
ભાલ વિશાળ ચપળ ખંજન દ્રગ નિરખી ગતિ લાજે. કુંવર૦ ૩
કટિ પાતળી છાતી ઉંચી લાંબી ભુજા ઉદાર રે,
કંબુકંઠ હસિત મુખ સુંદર પ્રેમાનંદ બલિહાર. કુંવર૦ ૪

વટપત્તનની લીલા. રાગ લાવની—પદ ૧

પધારે વટપત્તન સ્વામિ (૨);
સહજાનંદ મહારાજ પૂરન પુરૂષોત્તમ બહુનામી. પધારે૦ ટેક.
ચલે વરતાલસેં અવિનાશી (૨);
આયે કીયા મુકામ ગામ સાંકરદે સુખરાશી. પધારે૦ ૧
સંગ લે સેના અતિ ભારી (૨);
ચતુરંગની બલવાન લગતહેં દેખત અતિપ્યારી. પધારે૦ ૨
પદાતિ ઘોડે રથ હાથી (૨);
શુરવીર મહા સુભટ દુર્જય દેખી કંપે છાતી. પધારે૦ ૩
આયે ગામ છાની ગીરધારી (૨),
પ્રેમાનંદ કહે સનમુખ આઇ નૃપકી અસવારી. પધારે૦ ૪

પદ ૨

દેખી હરિ મગન ભયે સબહી (૨);
ઉતરી ગજ રથ ઘોડે પરસે પરે ચરન તબહી, દેખી૦ ટેક
ખડા એક ગજ આગે આના (૨);
બેઠા પ્રભુ ઇસ ગજપર યું કહે નારૂપંત નાના. દેખી૦ ૧

ચડે તેહી ગજપર બહુ નામી (૨);
દુસરે ગજપર બેઠે શુકમુનિ મુક્તાનંદસ્વામી. દેખી૦ ૨
તિસરે ગજપર દોઉ ભાઇ (૨);
પાંડે શ્રીરઘુબીર અવધ્પ્રસાદજી સુખદાઇ. દેખી૦ ૩
ઓર મુનિ અગનિત સંગ આવે (૨);
પ્રેમાનંદ કહે રથપર કેતે કેતે પગ ધાવે. દેખી૦ ૫

પદ ૩

ચલે ગજ બેઠી મહારાજા (૨)
બોલત જય જય ચોપદાર બાજતહેં બહુ બાજા. ચલે૦ ટેક.
ચમર શિર નાનાસાહેબ ઢોરે (૨);
મંદમંદ ગજ ચલત સંતકી ભીર ચહું કોરે. ચલે૦ ૧
છબી અતિ અદભુત બિરાજે (૨);
કંચનકે બીચ કલશ અંબાડી કંચનકી છાજે. ચલે૦ ૨
ચલતહેં ઘોડે ગજ આગે (૨);
પીછે પાલખા પેદલ રથ છબી બહુત નીકી લાગે. ચલે૦ ૩
રુપ ઘનસ્યામકો અતિ સોહે (૨)
પ્રેમાનંદકે નિરખી કોટિક મનમથ મન મોહે. ચલે૦ ૪

પદ ૪

બજતહેં બાજે બહુ આગે (૨);
પણવ દુદુભી ગોમુખ ધોસા બહુત નીકે લાગે. બજ૦ ટેક.
સરનાઇ પડઘમ ડફ ભેરી (૨),
સુની તાસેકી શોર દોરી જન આયે સબ શેહેરી. બજ૦ ૧
ઉડતહે નિશાન 'પચરંગી (૨),
દોરત ઘોડે ઘુમત નેજા બાજત રણશીંગી. બજ૦ ૨
બજાવે ઝાંઝ મૃદંગ ગાવે (૨);
પ્રેમાનંદ છબી નિરખી આનંદ અંગ નહીં માવે. બજ૦ ૩

પદ ૫

કીયો જબ પ્રવેશ પુરમાંહી (૨);
ખબર સુની પુરવાસી ભાવિક ધાયે હરખાઇ. કીયો॰ ટેક.
ઠાડે સબ સનમુખ કર જોરી (૨),
ચકીત ભયે લખી રુપ ભૂપ હરિ ધર્મકુંવરકોરી. કીયો॰ ૧
ભલે તુમ આયે બહુનામી (૨)
બહુત દિનકે પ્યાસે લોચન સુફળ કીયે સ્વામી, કીયો॰ ૨
કહત યું પુરજન મન હરખી (૨)
પ્રેમાનંદ કે' નાથ પધારે જાની અંતરકી. કીયો॰ ૩

પદ ૬

ચલી જબ આગે અસવારી (૨);
હરિ મુખ નિરખન રાજમારગમેં ભીર ભઇ ભારી. ચલી॰ ટેક.
અટારી ચઠી સબ પુરનારી (૨),
નિરખે શ્રીમહારાજ બદન છબી લેતી હે બલહારી. ચલી॰ ૧
મુદિત મન કુસુમ કળી બરખે (૨)
ભયો સફળ અવતાર આજ યું બોલી મન હરખે. ચલી॰ ૨
નિગમ કહે નેતિ નેતિ જ્યાહિ (૨),
પ્રેમાનંદ કે' નાથ સો આયે વટપત્તન માંહી. ચલી॰ ૩

પદ ૭

લેહો ભરી લોચન ઉર લઉં (૨)
હોઇહેં દુર્લભ દરશન કરી હો ફેરી મન પછતાઉં. લેહો॰ ટેક.
પુરુષ યહ પૂરન અવતારી (૨)
ઘર બેઠે ચલી આયે મૂરત લેહો ઉર ધારી. લેહો॰ ૧
સૃષ્ટિકે કારન હય યેહી (૨)
અનંત જીવ આધાર કાજ ધરી સુંદર નર દેહી. લેહો॰ ૨
એસી સબ શુધ ભાવવારી (૨)
પ્રેમાનંદ મહારાજકો મહિમા ગાવતી પુરનારી. લેહો॰ ૩

પદ

ચલત હરિ ચીતવત ચહુ ઓરે (૨)
ઝુક રહી સુંદર ભુવન અટાકી ઘટા ચહું કોરે. ચલ૦ ટેક.
ભામિની ઠાડી સબ ઠોરે (૨)
કરી પ્રણામ કર કુસુમ માળ લઇ ડારતીહેં હોરે. ચલ૦ ૧
હસી મુખ મંદ મંદ સ્વામી (૨)
આનંદ ઉપજાવતહેં ઉંચે ચિતવી બહુનામી. ચલ૦ ૨
ચલત જબ નૃપદ્વારે આયે (૨)
પ્રેમાનંદ કહે નિરખી ભૂપતિ સનમુખ ઉઠ ધાયે. ચલ૦ ૩

ઢાળ બીજો–પદ ૯

ગજ ઉપરસું ઉતરે હરિ તબ, આઇ સિયાજી ચરન પરે;
કર ગ્રહી પ્રભુકું નિજ મંદિરમે, લે ચલે ઉર અતિ હરખ ભરે. ૧
પધરાયે આસન કરી પ્રીતિ, રાજ રીત ઉત્તમ આની;
ચરન ધોય હસી મીલે અંક ભરી, ધન્ય ભાગ્ય અપનો માની. ૨
ધુપ દીપ કરી સુભગ આરતિ, ઉર ધારી લે ફૂલ માળા;
પેહેરાયે પટ ભૂખન બહુ વિધિ, ઉપર ઓઢાયો દુશાલા. ૩
અર્પન કરી મેવા રુ મીઠાઇ, કર જોડી ઠાડે આગે;
પ્રેમાનંદ કહે બિનતિ કરી નૃપ, ધર્મકુંવરપે વર માગે. ૪

પદ ૧૦

શ્રીનારાયણ અખિલલોકપતિ, પરમપુરુષ તુમ અવતારી;
બહ્યો જાત ભવસાગરમેં મોયે, કૃપા કરી લીનો તારી. ૧
જેહી પદરજ બ્રહ્માદિક સુરમુનિ, ઉર ધ્યાયે પ્રીતિ આની;
તેહી પદ પરસી કીયો મોયે પાવન, કરી કરુના સારંગપાની. ૨
યહ રાજભુવન સંપત્તિ તુમારી, દાસ જાની કૃપા કીજે;
અબ ન બીસારો નાથ ચરનતેં, ભક્તપતિ યહ બર દીજે. ૩
શુદ્ધ ભાવ જાની ભૂપતિકો, શ્રીપુરુષોત્તમ બહુનામી;
પ્રેમાનંદ કહે વર દઇ નૃપકું, અભય કીયો ઇશ્વર સ્વામી. ૪

પદ ૧૧

આનંદ ભયે નૃપ વિનય વચન, સુની ઉરતેં હાર હરિ દીના;
રાજભુવનસું નિકસે બાહર, કઉ મુકામકો મન કીના. ૧
ભયે અસવાર ઓઢી ગજ ઉપર, અખિલલોકપતિ અવિનાસી;
પુની સબ શહેર ફીરીકે દીનો, દરશન સબકું સુખરાશી. ૨
આગે રાવ સિયાજી નિકસે, પાછે હરિકી અસવારી;
ચલે શહરસે બાહર મુકામ, કરને ખાતર સુખકારી. ૩
દીયે ખડે તંબુ અસમાની, ઉંચે કરત ગગન બાતે;
પ્રેમાનંદ કહે મસ્તુબાગમેં, ઉતરે સંત સબ હરખાતે. ૪

પદ ૧૨

કરી પકવાન તહાં સબજીમેં, સંત હરિજન મુદ આની;
ઓરહિ બહુત જીમાયે અન્નાર્થી, તેહી અવસર આયે પ્રાની. ૧
કંચન થાળ ભરી બહુ વ્યંજન, પઠયો ભૂપતિ હરિ કાજે;
આપ જીમી દીની હરિજનકું, પ્રસાદી શ્રીમહારાજે. ૨
તહાં એક બેઠક રચી અનોપમ, તાપર બેઠે હરિ આઇ;
નીચે સંત સભા ભઈ નીકી, દેખતમેં સબ દુઃખ જાઈ. ૩
આવતહેં દરશનકું દુનિયાં, ભીર ભઇ તહાં અતિ ભારી;
નિરખી શ્રીઘનશ્યામકી શોભા, પ્રેમાનંદ જાયે બલિહારી. ૪

પદ ૧૩

રાવ સિયાજી ગજપર બેઠી, પ્રેમાતુર હોઇ તહાં આયે;
નિરખી સંત સભા અતિ શિતળ, તહાં બેઠે મન હરખાયે. ૧
બડે બડે ઉમરાવ દિવાન રૂ, આયે ભટ્ટ પંડિત ગ્યાની;
આયે કવિ ગુની મતવાદી, મલ્લાદિક મહા અભિમાની. ૨
આયે બહુજન વાદવિવાદી, નાટક ચેટક અતિ ભારી;
જ્યું ખદ્યોત ભાનુકે આગે, લખી પ્રતાપ ભયે સબ હારી. ૩
પઢે પુરાન શાસ્ત્રકે વક્તા, પુછત પ્રશ્ન કરત ચરચા;
પ્રેમાનંદ જીતે હરિ સબકું, દેદેકે અદભૂત પરચા. ૪

પદ ૧૪

એસે ભટ પંડિત મતવાદી, સબકું જીતે શ્રીસ્વામી;
પ્રફુલ્લિત ભયે સંત મુનિ હરિજન, ગાવત ગુન આનંદ પામી. ૧
અમિત પ્રતાપ દેખી શ્રીહરિકો, થકીત ભયે સબ નરનારી;
કરત પ્રશંસા નગર ડગરમેં, પ્રગટે પુરૂષ કોઇ અવતારી. ૨
હોત સમાધી ધ્યાન ધારણા, અતિ પ્રતાપહે કળિમાંહી;
કરત બાત નરનારી પરસપર, આજ કોઉ એસો નાહી. ૩
નૌતમ રીત દેખી સંતનકી, મુમુક્ષુ સબ શરને આયે;
પ્રેમાનંદ કહે ભયે કૃતારથ, સ્વામી શરન અતિ સુખ પાયે. ૪

પદ ૧૫

વટપત્તનમેં વિજ્ય કરી હરિ, ચલે કુચ કરી વ્રતપુરી;
અતિ પ્રતાપસેં ચલે ગાજતે, મતવાદિનકો શિર કચરી. ૧
જય જયકાર ભયો ત્રિભુવનમેં, સુરનરમુનિજન સબ હરખે;
બજત દુંદુભી વિબુધ ગગનમેં, સુમન ઝરી હરિપર બરખે. ૨
યા લીલા શ્રીવટપત્તનકી, ધર્મકુંવરકી ઉર ધરીહેં;
સો નર પાવે ધર્માદિક ફલ, ભવસાગર પુની ના ફીરીહેં. ૩
જો નર શિખે ગાયે પ્રેમ કરી, સુને સુનાવે મુદ આની;
પ્રેમાનંદ કહે તાકે ઉરમેં, વાસ કરત સારંગપાની. ૪

રાગ સામેરી—પદ ૧

આવો મારા નાથજી નાના, આવો૦ ટેક.
ઓરા આવો અલબેલડા, આપું રમકડાં રમવાનાં. આવો૦ ૧
મોહન ખાગો માં મોટોડી છેટે જાઇને છાના;
સાકર નાખીને શ્યામને પાવું દૂધ હોય આના. આવો૦ ૨
જોવું જીવન તારા મુખમાં શું ખાધું છે કહાના;
મુખડું ઉઘાડ તું માવજી વેણુ માનીને માતાના. આવો૦ ૩

મુખમાં દેખાડયું વિશ્વને મન ભ્રાંત જશોદાના;
પ્રેમાનંદ કે' જશોમતિ લીયે વારણાં વહાલાના. આવો૦ ૪

પદ ૨

લાલજીના લટકાપર વારી; લાલ૦ ટેક.
લટકાં કરવા પ્રગટયા વહાલો ગોકુળ ગિરિધારી. લાલ૦ ૧
પાન કરતાં પયતું પેહેલી માસીને મારી;
શકટ વિદ્ધારણ કીધલું વહાલે ચરણને વિસ્તારી. લાલ૦ ૨
પોઢયા હતા હરિ પાલણે આવ્યો તૃણાવંત ભારી;
પ્રાણ તેના પોંચાડયા વહાલે પળમાં સ્વર્ગદ્વારી. લાલ૦ ૩
જમલાઅર્જુન તારીયા સઉ દેખતાં નરનારી;
પ્રેમાનંદ કહે ઉરમાં રહો કેશવ કંસારી. લાલ૦ ૪

પદ ૩

ઘેલું કીધું ગોકુળ ગોવાળે; ઘેલું૦ ટેક.
વશ કીધી વ્રજવનિતા વહાલે નેણતણે ચાળે. ઘેલું૦ ૧
ગોવરધન કહાને કર ધર્યો, રાખ્યું ગોકુળ ગોપાળે;
વત્સ વૃષભ વહાલે ભેદિયા, માર્યો કેશી કૃષ્ણ કાળે. ઘેલું૦ ૨
સરવે ગળ્યા ગોપ વાછરૂ રે, અઘાસુર વિકાળે;
મોહન મુખમાં પેશીને, સરવે છોડયાં છોગાળે. ઘેલું૦ ૩
માર્યો અઘાસુર પળમાં, બક ચીર્યો તે સઉ ભાળે;
પ્રેમાનંદને નાથજી, વાઇ મોરલી તે મરમાળે. ઘેલું૦ ૪

પદ ૪

વહાલા લાગે વિઠ્ઠલ વનમાળી; વહાલા૦ ટેક.
ચરિત્ર કરે વહાલો વ્રજમાં મોહ્યા દેવ ભાળી ભાળી. વહાલા૦ ૧
વિધિયે હર્યાં ગાય વાછરૂ નરે નાટક નિહાળી;
નવાં રચ્યાં રંગભીનડે સરવે ગોવિંદે ગોવાળી. વહાલા૦ ૨
દાવાનળ વહાલે પીધલો નાથ્યો જમુનામાં કાળી;
નૃત્ય કીધું કાળી શિશપર વહાલે વજાડી તાળી. વહાલા૦ ૩

વ્રજમાં તેડી વ્રજવનિતા વાઇ બંસી મરમાળી;
પ્રેમાનંદનો નાથજી રમ્યા મનમથમદ ટાળી. વહાલા૦ ૪

રાગ સામેરી—પદ ૧

હો ગિરિધરલાલ, મારગડો મેલીને વેગળા રહોને;
શીદ રોકો છો, મહિ વેચવા મને મથુરા જાવા દોને. હો ગિ૦ ટેક.
તમે ડાહ્યા થઇને નંદલાલા, સહુ વ્રજવાસીને છો વહાલા;
શીદ બાઝો છો અમને ઠાલા. હો ગિ૦ ૧
મેલો પરનારીનો પાલવડો, મારે અંગે આવીને શીદ અડો;
અમણેથી હરડકો શો આવડો. હો ગિ૦ ૨
હજી નાના છો તમે નટવરજી, હમણેથી થયા આવડા ગરજી;
હજી તરુણપણું છેટે હરજી. હો ગિ૦ ૩
વહાલા અરીપરી વાત લેવાશે, એમાંથી અવળું બહુ થાશે;
પ્રેમાનંદ કે' નંદનું ઘર જાશે. હો ગિ૦ ૪

પદ ૨

હો ગોવાલણી, જોબનિયાંને જોરે આવડી બોલે;
બહુ માનભરી, તૃણ બરાબર તું તો અમને તોલે. હો ગો૦ ટેક.
દાણ લાગે મહિનું આ જાગે, જેની રીત હોય તે તો માંગે;
તેમાં આવડું દુઃખ તને શીદ લાગે. હો ગો૦ ૧
મારું દાણ દઇને જા ચાલી, હાં કુણ તને રાખે ઝાલી;
પાછી ગરજ હોય તો આવજે આલી. હો ગો૦ ૨
આલી ઉતારય મહિડું આવ્ય ઓરી, નહિ આપીશ તો
લઇશું જોરી; દા'ડી જાતી દાણ ચોરી ચોરી. હો ગો૦ ૩
ઘણે દા'ડે આવીછું આજ હાથે, થયો ઝગડો ગોવાલણીને સાથે;
સાહ્યો પાલવ પ્રેમાનંદને નાથે. હો ગો૦ ૪

પદ ૩

હો મોહનજી, દાણતણી નવ કીજે નવલી રીતિ;
તમે જાવા દો, એમાંથી બહુ થાશે મોટી ફજીતિ. હો મો૦ ટેક.

અમે નિત્ય જઇયે મહિ વેચવાને, નથી સાંભળ્યા દાણી કયારે કાને;
નવી રીત કરો છો તમે આજ શાને. હો મો૦ ૧
વહાલા છોકરવેડા નવ કરીયે. જોઇ વિચારીને પગલાં ભરીયે;
રાજા કંસતણી બીકથી ડરીયે. હો મો૦ ૨
તમે નંદના નંદન જાણીને, નથી બોલતી મલાજો આણીને;
જાઇ કહીશ જશોદા રાણીને; હો મો૦ ૩
તમે વનમાં ચારી જાણો ઢોરાં, શું જાણો દાણમાં ચીતચોરા;
પ્રેમાનંદના વહાલા વિણી ખાઓ બોરાં. હો મો૦ ૪

પદ ૪

હો મહિયારી, માનભરી બોલે છે મદની માતી;
તું મતવાળી, બીવરાવે મને આંખુ કાઢી રાતી. હો મહિ૦ ટેક
તું ગુજરી ગમારી મત થોડી, બહુ બોલે મુખ બડબડ છોડી;
મહિ પા નહિ તો માટ નાંખીશ ફોડી. હો મહિ૦ ૧
તું કંસની દેખાડે બીક ભારી, તને મળશે તે શિક્ષા સારી;
તારા કંસને પુગાડીશ જમદ્વારી. હો મોહ૦ ૨
તારા કંસની બીકે કુણ ડરશે, તારો કંસ અમારૂં શું કરશે.
કાંઇ છોરાં નહિ જે બ્હી મરશે. હો મોહિ૦ ૩
જાણી ગોપીએ વાત તે ખરાખરી, પાઇ ગોરસ રાજી કીધા હરિ.
પ્રેમાનંદના વહાલાને મળી બથ ભરી. હો મહિ૦ ૪

રાગ કાફી. પદ ૧

દુરીજન દેખશે રે, પાલવડો મારો મેલ છબીલા. દુરી૦ ટેક.
દેખશે બોલ્યા લોક દુરિજન, જાશે મારી લાજ;
સાસુ પુછશે કયારની વહુ તું કયાં ગઇતી આજ. છબી૦ ૧
સરખી સૈયર જાણશે રે, મને બોલશે વાંકાં વેણ;
ઉભી છે વહુ કદમની છાંયે, કહાનજી કીધો સેણ. છબી૦ ૨

પાલવ મેલને પાતળીયા મને થઇ છે ઝાઝી વાર;
હૈયે હાથ ન નાંખશો રે, મારો તુટશે નવસર હાર. છબી૦ ૩
જાવા દ્યો મુજને માવજી રે, મારે ઘેર છે ઝાઝું કામ;
આવીશ પાછી પાતળિયા રે, માનો પ્રેમાનંદના શ્યામ. છબી૦ ૪

પદ ૨

રસિયા રોક માં રે, ઇંઢાણી મારી આલ શ્યામળિયા. રસિયા૦ ટેક.
વાર થાયે છે વિઠ્ઠલ, મારી સાસુ જુવે છે વાટ;
કામ વિના તું કહાનજી, રોકીને શીદ ઉભો છે ઘાટ. શ્યામ૦ ૧
મેલને આળ તું આલ ઉંઢાણી. તાણયમાં મારૂં ચીર;
કર જોડીને કહું છું કેશવ, ભરવા દેને મને નીર. શ્યામ૦ ૨
અમે વહુઆરૂં લાજના માણસ, ત્હારે નહિ લાજ લગાર.
ગોવિંદ ઘેલડો થાય છે જોઇને, ગોકુળિયાની નાર. શ્યામ૦ ૩
ક્યારની કહું છું માન મનોહર, ભરવા દે મને હેલ;
મળશું આપણ કુંજમાં કહાના, પ્રેમાનંદના છેલ. શ્યામ૦ ૪

પદ ૩

મારા સમ માર માં રે, કાંકરડી મને કહાન રંગીલા: મારા૦ ટેક૦
કાંકરડી મને માર માં મોહન, કહું છું વારમવાર;
લાડકડા તારા લાડ હું પૂરા કરીશ નંદકુમાર. રંગીલા૦ ૧
બેડલુ મ્હારે ફૂટશે, મારી સાસુડી કરશે સ્હોર;
કેશવ તુજને કહું છું, કેડો મેલને તું નંદકિશોર. રંગીલા૦ ૨
માધવ તારા મનમાં શું છે, શીદ રોકે છે વાટ;
નિર્લજ નવરો મેલતો નથી; જમુનાજીનો ઘાટ. રંગીલા૦ ૩
કંસને કહેશું કેશવ તારાં, લક્ષણ સર્વે આજ;
પ્રેમાનંદના નાથજી ખોશો, નંદ જશોદાની લાજ. રંગીલા૦ ૪

પદ ૪

કહું છું ક્યારની રે, બાંહડલી મારી મેલ ઠગારા; કહુંછું૦ ટેક.
ચુડિયું ફુટશે નંદના કુંવર, માન તું સુંદરસ્યામ;

સાસુ જાણશે કહેશે, વહુ શું આ કીધું તેં કામ. ઠગારા૦ ૧
ઘુંઘટપટ ઉઘાડ માં મોહન, દેખશે ગામના લોક;
ઠેલ માં માથે ભાર છેરે, મારી લચકાશે રે ડોક. ઠગારા૦ ૨
આડો આવીને ઓડયમાં માધવ, તોડ માં મોતીહાર;
બળિયો છું પણ બાંધી મંગાવીશ, કંસતણે દરબાર. ઠગારા૦ ૩
રહી અસુરી એકલી રે, હું ગયો સૈયરનો સાથ;
મેલી દેને મારા સમ છે મોહન, પ્રેમાનંદના નાથ. ઠગારા૦ ૪

રાગ કાફી. પદ ૧

વાંસલડી કુણ વાયે રે. વેરણ વાંસલડી કુણ વાયે રે;
મારૂં સુણતાં કાળજ કોરાયે રે, વેરણ વાંસલડી કુંણ વાયે રે. વેરણ૦ ટેક,
શ્રવણે સુણીને મારૂં તનડું તપે છે, મન મળવા અકુળાયે રે. વેરણ૦ ૧
કામ કાજ મને કાંઇ નવ સુજે, ઘેલી ફરૂં ઘરમાંયે રે. વેરણ૦ ૨
વાંસલડિયે મારી વેધી પાંસલડી, મને વિરહની વેદના થાયે રે. વેરણ૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ જોયા વિના પળ એક જુગસમ જાયે રે. વેરણ૦ ૪

પદ ૨

વેરણ થઇને લાગી રે વાંસળી વેરણ થઇ, કીધી વ્રજઅબળાને
વેરાગી રે. વાંસ૦ ટેક.
મદનભરી વાગે અતિ વસમી, ખટકે છે જઇને આગી રે. વાંસ૦ ૧
પતિસુતમાંથી પ્રીત તજીને, થઈ છું સર્વે ત્યાગી રે. વાંસ૦ ૨
વ્રજવનિતાનું જીવન સર્વસ, લઇને થઈ છે બડભાગી રે. વાંસ૦ ૩
પ્રેમાનંદને નાથ અધર ધરી, રસિયે શ્યામ સોહાગી રે. વાંસ૦ ૪

પદ ૩

જીવન જમુના તીરે રે, વાયે જીવન જમુના તીરે રે;
મારૂં વિંધ્યુ મન બલવીરે રે. વાયે જી૦ ટેક.
મંત્ર ભણીને મધરાતે મોહન, ટેર સુણાવે ધીરે ધીરે રે. વાયે જી૦ ૧
સાંભળતામાં સરવે ભૂલી, ડોલી દરદની પીરે રે. વાયે જી૦ ૨

હૈડું મારૂં ભરાઇને આવ્યું, નેત્ર ભરાયાં છે નીરે રે. વાયે વ્ર૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને મળવા, ઉપજ્યો વિરહ શરીરે રે. વાયે વ્ર૦ ૪

પદ ૪

મોરલીમાં મન લીધું રે, મોહને મોરલીમાં મન લીધું રે;
છેલે કામણ કાંઇક કીધું રે. મોહને૦ ટેક.
વાંસલડી વાઇને વનમાં, તેડીને દરશન દીધું રે. મોહને૦ ૧
રસમાં રસબસ કીધા રસિયે, પ્રીતે અધરામૃત પીધું રે. મોહને૦ ૨
અંગોઅંગ ફૂલી વ્રજવનિતા, જોઇ મોહન મુખવિધું રે. મોહને૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને મળતાં, કારજ સરવે સીધ્રું રે. મોહને૦ ૪

રાગ હમીર કલ્યાણ–પદ ૧

સુન સુન સજની શ્યામકી, બતીયાં મન માની; સુન૦ ટેક.
સુની બતીયાં છતીયાં ભઇ શીતળ, સુધ્ર ભૂલી ધન ધામકી. બતી૦ ૧
કામ કાજ મોયે કછુયે ન ભાવે, રટના લગી એક નામકી. બતી૦ ૨
ઘરી ઘરી પળ છીન બીસરત નાહીં, મૂરતી આતમરામકી. બતી૦ ૩
પ્રેમાનંદ લઇ વારે શ્યામપર, શોભા કોટીક કામકી. બતી૦ ૪

પદ ૨

નીરખી છબી નંદલાલકી, અંખીયાં લલચાની; નીર૦ ટેક.
મરકતમની જલદ લખી લાજે, શોભા શ્યામ તમાલકી. અંખી૦ ૧
ખંજન મીન અલી મૃગ લાજે, લખી છબી નેન બીસાલકી. અંખી૦ ૨
રાજહંસ કલહંસ ઐરાવત લાજે, લટક લખી ચાલકી. અંખી૦ ૩
પ્રેમાનંદ વારે મનમથ કોટીક, મુસકની નીરખી ગોપાલકી. અંખી૦ ૪

પદ ૩

રટ રટ રે મન બાવરે, એક નામ હરિકો; રટ૦ ટેક.
પ્રગટ હરિ રાજત દ્રગ ગોચર, બન્યો હે અમોલીક દાવ રે. એક૦ ૧
પ્રગટ પ્રમાન રૂપ ઉર ધરી લે, પ્રગટ હરિ ગુન ગાવ રે. એક૦ ૨

બીતે જાત હે અવસર એસો, જ્યું લોહેકો તાવ રે. એક૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે ફીરી પછતયહો, પરીહો દુઃખ દરીયાવ રે. એક૦ ૪

પદ ૪

શ્યામ સુંદર સુખદાઇ રે, સુન મોહન મેરે; શ્યામ૦ ટેક.
તજ દે આસ અસત જગતકેરી, ચરનકમળ ચીત લાઇ રે. સુન૦ ૧
શ્રીહરિકૃષ્ણ નારાયનસ્વામી, લે રસના ગુન ગાઇ રે. સુન૦ ૨
તજ આળસ પરમાદ મોહ મદ, ભજ મન કમ જદુરાઇ રે. સુન૦ ૩
પ્રેમાનંદકે' નાથસુ નેહા, કર લે પ્રીત ઉપજાઈ રે. સુન૦ ૪

રાગ જંગલો. પદ ૧

હો નરનારાયણ સ્વામી, ભજીયે સબ સુખધામી; હો૦ ટેક.
હો દીનબંધુ હિતકારી, પ્રગટે દયા ઉર ધારી. હો૦ ૧
હો નરનારાયણ હેતું, કલીમે ભવ જળ સેતુ. હો૦ ૨
હો બદ્રિપતિ પ્રાણુનાથ, પતિત જન ગ્રહે હાથ. હો૦ ૩
હો પ્રેમાનંદ જાની દાસ, દીનો ચરને નિવાસ. હો૦ ૪

પદ ૨

હો નરનારાયણ નામ, પતિત જનકો વિશ્રામ; હો૦ ટેક.
હો ભજીહો દીન જન કોઉ, નરનારાયણ દોઉ, હો૦ ૧
હો નરનારાયણ ગાવે નિશ્ચે ભવમેં ન જાવે. હો૦ ૨
હો બોલે સત્ય વ્રત ધારી, લેઉં દીન જન તારી. હો૦ ૩
હો પ્રેમાનંદ કહે સંત. આયો પતિતોકો અંત. હો૦ ૪

પદ ૩

હો નરનારાયણ આજ, લીનો વ્રત મહારાજ; હો૦ ટેક.
હો શરણાગત જન કોઈ, જાન ન દેઉ મેં સોઇ. હો૦ ૧
હો ગાઇહો નારાયણ નામ, દેઉ નિજ સુખ ધામ. હો૦ ૨
હો સ્વરમાદિક લોકમાંહી, મેરે બીના સુખ નાહિં. હો૦ ૩
હો એસે પ્રભુ સુખદાઇ, પ્રેમાનંદ બલી જાઇ. હો૦ ૪

પદ ૪

હો નારાયણ હસીકે, આયે કમર કસીકે; હો૦ ટેક૦
હો બોલે મંજુલ બેના, સબ કહત સુખ દેના. હો૦ ૧
હો દીન જન નરનારી, આવો શરને હમારી. હો૦ ૨
હો મેરો રુપ ઉર ધારો, જમકો કાગદ ફારો. હો૦ ૩
હો પ્રેમાનંદ ગુન ગાવે, બહોરી ભવમેં ન આવે. હો૦ ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

સખી આજ મોહન દીઠા રે, શેરીએ આવતા રે;
મોરલીમાં ગીત મધુરાં રે, ચાલ્યા આવે ગાવતા રે. ૧
આવે વહાલો હસતા ને રમતા રે, ગોવાળાના સાથમાં રે;
ઉછાળતા આવે મોહન રે, ફૂલદડી હાથમાં રે. ૨
રંગડાનો રાતો માતો રે, ચાલ્યો આવે શેરીમાં રે;
રસિયો જોવાને કાજે રે, ઉભી છું ગોખમાં રે. ૩
મોહનજીનું મુખડું જોયું રે, ઘુંઘટની ઓટમાં રે;
જોઇને ઘાયલ થઇ છું રે, નેણાંકેરી ચોટમાં રે. ૪
હૈયાપર હાર ઝળકે રે, રહ્યું મન મોહીને રે;
બ્હેની પ્રેમસખીના નાથને રે, રહું છું જોઇને રે. ૫

પદ ૨

સખી આજ સાંજને ટાણે રે, આવે વહાલો ઝુલતા રે;
સખાને ગળે બાંહડલી રે, નાંખી આવે ડોલતા રે. ૧
સખી અલબેલો આવી રે, ઉભા મારે બારણે રે;
વહાલાને વધાવ્યા મોતીડે રે, ગઇ હુતો વારણે રે. ૨
ગાયોની ભીડ ઘણેરી રે, શેરી આવી સાંકડી રે;
મેંતો માહી મરમ લખીને રે, નાંખી ફુલ પાંખડી રે. ૩
ચતુરાઇ અદભુત દીઠી રે, સુંદર વર કહાનમાં રે;

ફૂલદડો ઉંચો ઉછાળી રે, સમજાવી સાનમાં રે. ૪
નેણામાં નેહ ધણેરા રે, મધુરાં હાસ્ય કરીને રે;
ચાલ્યા પ્રેમસખીનો વહાલો રે, મન ચિત્ત પ્રાણ હરીને રે. ૫

પદ ૩

સખી અલબેલે વહાલે રે, કામણ મને કીધલાં રે;
મોરલીમાં મંત્ર ભણીને રે, મન મારાં લીધલાં રે. ૧
મોહનજીએ મોહની નાંખી રે, મીઠા મીઠા વેણુની રે;
કાળજડું કોરીને પેઠી રે, ચપળતા નેણુની રે. ૨
સખી જળ ભરવા ગઇતી રે, જમુનાના ઘાટમાં રે;
અચાનક આવીને મળિયા રે, ભુજ ભરી વાટમાં રે. ૩
તે દહાડાથી ઘેલડી કીધી રે, નંદને ગોવાળિયે રે;
બ્હેની મને વશ કરી લીધી રે, મોહન વનમાળિયે રે. ૪
મન મારૂં ઝંખીને રહ્યું રે, ક્યારે દેખું નંદનો લાલો રે;
હવે બ્હેની પ્રેમસખીને રે, ક્યારે બોલાવશે વહાલો રે. ૫

પદ ૪

સખી મને પ્રીત બંધાણી રે, કોડીલા કહાનમાં રે;
નેણે મારે વાસજ કીધો રે, શ્યામળિયાના વાનમાં રે. ૧
અધર રસ પાનજ કરવા રે, વશ થયા નાથને રે;
પ્રેમે ઉર ઉપર ધરવા રે, ભુજદંડ હાથને રે. ૨
સખી એને લાલચ લાગી રે, વહાલાના અંગમાં રે;
મગન થઇ ભમતા ફરે છે રે, મોહનજીના સંગમાં રે. ૩
શિવ સનકાદિક જેવા રે, ખોળતા જઇ ફરે છે રે;
તે રસ લોચન મારાં રે, સખી નિત્ય પાન કરે છે રે. ૪
મોટા મોટા મહા મુનિના રે, ધ્યાનમાં મોહન નાવે રે;
કૃપા કરી પ્રેમસખીને રે, વહાલો નિત્ય લાડ લડાવે રે. ૫

રાગ ગરબી–પદ ૧

રે સગપણ હરિવરનું સાચું, બીજું સર્વે ક્ષણભંગુર કાચું; ટેક.
રે સૌ સાથે પ્રીતિ ટાળી, રે ભાગ્યું મન મિથ્યા ભાળી;
છે વરવા જેવા એક વનમાળી. રે સગ૦ ૧
રે સ્થિર નહિ આવરદા થોડી, રે તુચ્છ જાણી આશા તોડી;
મે જગના જીવન સાથે જોડી. રે સગ૦ ૨
રે ફોકટ ફેરા નવ ફરીએ, રે પરઘર પાણી શું ભરીએ;
રે વરીએ તો નટવરને વરીએ. રે સગ૦ ૩
રે ભૂધર ભેટયા ભય ભાગો, રે સૌ સાથે તોડયો ધાગો;
એ રસિક રંગીલાથી રંગ લાગો. રે સગ૦ ૪
રે એવું જાણીને સગપણ કીધું, રે મેહેણું તે શિર ઉપર લીધું;
બ્રહ્માનંદનું કારજ સીધું. રે સગ૦ ૫

પદ ૨

રે લગની તો હરિવરથી લાગી, મેં તન ધનની આશા ત્યાગી; ટેક.
રે વાત કહું સુણ સાહેલી, રે બળિયોજી કીધા બેલી;
માથુ પેહેલું પાસંગમાં મેલી. રે લગ૦ ૧
રે ન ડરું હું લોકતણી લાજે, રે શિર ઉપર ગિરધર ગાજે;
આ દેહ ધર્યો નટવર કાજે. રે લગ૦ ૨
રે શિરપર જો બીજો ધારું, રે તો બગડે જીતતર મારું;
હું જીતી બાજી તે કેમ હારું. રે લગ૦ ૩
રે હરિ વિના બીજાને વરવું, રે ગજ તજી ખર ચડીને ફરવું;
એ જીવ્યાથી રુડું મરવું. રે લગ૦ ૪
રે મરજાદા જગની મેટી, રે બાંધી મેં પ્રેમતણી પેટી;
બ્રહ્માનંદનો વ્હાલો ભેટી. રે લગ૦ ૫

પદ ૩

રે શિરસાટે નટવરને વરીએ, રે પાછાં તે પગલાં નવ ભરીએ; ટેક.
રે અન્તર દૃષ્ટિ કરી ખોળ્યું, રે ડહાપણ ઝાઝું નવ ડોળ્યું;

એ હરિ સારૂ માથું ધોળ્યું. રે શિર૦ ૧
રે સમજ્યા વિના નવ નિસરીએ, રે રણુમધ્યે જાઇને નવ ડરીએ;
ત્યાં મુખપાણી રાખી મરીએ. રે શિર૦ ૨
રે પ્રથમ ચડે શૂરો થઇને, રે ભાગે પાછો રણમાં જઇને;
તે શું જીવે ભુંડું મુખ લઇને. રે શિર૦ ૩
રે પેહેલુંજ મનમાં ત્રેવડીએ, રે હોડેહોડે જુધ્ધે નવ ચડીએ;
જો ચડીએ તો કટકા થઇ પડીએ. રે શિર૦ ૪
રે સંતસહિત હરિને રટીએ, રે હાક વાગે પાછા નવ હટીએ;
બ્રહ્માનંદ કહે ત્યાં મરી મટીએ. રે શિર૦ ૫

પદ ૪

રે ધરિયા અંતર ગિરિધારી, શું કરશે ધોળ્યાં હવે સંસારી; ટેક.
રે હું કોઇની ન રહું ઝાલી, રે વહાલાને થાવા વહાલી;
રે શિર કરમાં લેઇને ચાલી. રે ધરિયા૦ ૧
રે જેમ ગજ જાય બજાર ખુસી, રે શ્વાન મરે બહુ ભસી રે ભસી;
તે હાથીને નહિ શંકા કશી. રે ધરિયા૦ ૨
રે બળવા ગઇ જો સતી સાચી, રે રોમ રોમ પીયા સંગ રાચી;
તે પડમાં જાઇ ન વળે પાછી. રે ધરિયા૦ ૩
રે જો પડથી પાછી આવે, રે લાજ તજી મન લલચાવે;
તે સતી મટીને કુત્તી કહાવે. રે ધરિયા૦ ૪
રે બ્રહ્માનંદ એમ વિચારી, રે બીક સર્વે કાઢી બા'રી;
રે મળિયા મોહન સુખકારી. રે ધરિયા૦ ૫

રાગ ગરબી—પદ ૧

લાગ્યો મારે નટવરથી નેડો, કે હવે મેં તો શિર નાખ્યો છેડો રે; ટેક.
કે સહુ મળીને મુજને વારી, કે અટકી મનવૃત્તિ મારી;
કે ધણી મેં તો ધાર્યા ગિરિધારી રે. લા૦ ૧

કે શું મતલબ મારે કોઇ સાથે, કે મેહેણું મારે મોહનનું માથે;
કે હરિવરે મુંને ઝાલી હાથે રે. લા૦ ૨
કે મોડું વેહેલું સહુ જાવાનું, કે તેને બ્હિજ્યે તે શું થાવાનું;
કે મેહેણું મારે અવિચળ માવાનું રે. લા૦ ૩
કે કોઇ કહી મુજને શું કરશે, કે ગજ ચઢી શંકા કોણ ધરશે;
કે શ્વાન ભસી ભસીને મરશે રે. લા૦ ૪
કે સમઝીને મેંતો પગ ભરીયા, કે સર્વે વિષયરસ વિસરીયા;
કે બ્રહ્માનંદનો વહાલો વરીયા રે. લા૦ ૫

પદ ૨

લાગી મારી નટવરથી લગની, કે મર્યાદા મેલી જગની રે; લાગી૦ ટેક
કે એક ટેક અંતર ધારી, કે સગાં કુટુંબ સહુ વિસારી;
કે મન કર્મે વરિયા મોરારી રે. લાગી૦ ૧
કે કર્યું મેં તો તન ધન કુરબાણી, કે હરિ વિના ન વહું અન્ય વાણી;
કે કહાન કુંવરથી અટકાણી રે. લાગી૦ ૨
કે સુખ મેં તો સંસારી છોડયું, કે સહુ સાથે સગપણ તોડયું;
કે જગજીવન સાથે જોડયું રે. લાગી૦ ૩
કે મેહેણાં જગકેરાં સહીને, કે સ્થિર મન મતવાળી થઇને;
કે ચાલી હું તો શિર કરમાં લઇને રે. લાગી૦ ૪
કે બેઠી હું તો ભય જગનો ખોઇને, કે મન નિશદિન રહું છે મોહીને;
કે બ્રહ્માનંદનો વહાલો જોઇને રે. લાગી ૫

પદ ૩

મોહી હું તો નટવરને વાને, કે કીધી વશ ડોલરિયે કહાને રે; મોહી૦ ટેક.
કે ચિત્તડામાં લાગી ચટકી, કે લોકતણી લજ્જા પટકી;
કે નંદના નંદન સાથે અટકી રે. મોહી૦ ૧
કે જીવી જીવને શું પરણું, કે જેના શિર ઉપર મરણું;
કે સમરથનું લીધું શરણું રે. મોહી૦ ૨

કે થઇ પુરુષોત્તમથી પ્રીતિ, કે નથી હું લોકથકી બ્હીતી;
કે જગપતિ વરી હું તો જગ જીતી રે. મોહી૦ ૩
કે અસલ વાત મુને ઓળખાણી, કે થઇ મારે સર્વ દુઃખની હાણી;
કે પ્રીતમ મુખ રાખ્યું પાણી રે. મોહી૦ ૪
કે સ્થિર થઇ અંતરમાં ઠરીયું, કે વ્હાને મારું મન ગમતું કરીયું;
કે બ્રહ્માનંદનું કારજ સરીયું રે. મોહી૦ ૫

પદ ૪

કે વર્યા મેં તો રંગભર વહાલાને, કે લટકાળા નંદલાલાને રે; વર્યા૦ ટેક.
કે કીધું મેં તો નિશ્ચય વિચારીને, કે દુરીજન થાક્યાં મુને વારીને;
કે ધાર્યા એક વર ગિરિધારીને રે. વર્યા૦ ૧
કે જેમ રણશૂરાની લગનિ, કે ઉડે તોપ બાણુ અગ્નિ;
કે પાની ન ધરે પાછી પગની રે. વર્યા૦ ૨
કે સતી જેમ પાછું નવ ભાળે, કે તનકેરાં સુખને ટાળે;
કે અગ્નિમાં અંગ પરજાળે રે. વર્યા૦ ૩
કે શૂરો કાયર થાય ડરી, કે સતી ઘર આવે પાછી ફરી;
કે માત પિતામાં તેને ખોટ ખરી રે. વર્યા૦ ૪
કે બ્રહ્માનંદ એમ જોવું પેહેલું, કે દેખીને નવ થાવું ઘેલું;
કે કામ કઠણ છે નથી સેહેલું રે. વર્યા૦ ૫

રાગ ગરબી—પદ ૧

અવસર આવ્યો રે સારો, વરીએ નટવર નંદદુલારો; ૧
અંતર વિચારી રે જોવું, ખોટા સંગ ન જીવતર ખોવું. ૨
તુચ્છ જગસુખને રે તજીએ, ભવદુઃખ મેટણ નટવર ભજીએ. ૩
ધડક ન મનમાંરે ધરીએ, સગપણ શ્યામળિયા સાથે કરીએ. ૪
વહાલો બ્રહ્માનંદનો રે વરતાં, છાને દુરીજન દાઝી મરતાં. ૫

પદ ૨

સગપણ કીધું રે સાચું, હવે હું રંગ બીજે નવ રાચું. ૧
અખંડ એવાતન રે મારું, હરિ વિના ધણી નવ બીજો ધારૂં. ૨

માથું જાતાં રે કેમ મેલું, બાંધ્યું મારે કહાન કુંવરથી બેલું; ૩
એ સુખ ન શકું રે વરણી, પૂરણ પુરૂષોત્તમને પરણી. ૪
બ્રહ્માનંદ ઉપર રે હરિ રાજી, દુરીજન છોને મરતાં દાઝી. ૫

પદ ૩

દઢ મન આંટી રે ધારી, વરી હું તો નટવર કુંજવિહારી. ૧
હરિવર વરિયા રે હેલી, મેં માયાની લાલચ મેલી. ૨
તનની આશા રે ટાળી, મેં તો ઉર ધાર્યા છે વનમાળી. ૩
શંકા જગની રે મેટી, ભાવે હું તો ભૂધરજીને ભેટી. ૪
બ્રહ્માનંદનો રે સ્વામી, પૂરણ પુણ્ય કરીને પામી. ૫

પદ ૪

સમજી વિચારી રે ચાલી, મોહન વરવા આંટી ઝાલી. ૧
માથું જાતાં રે નવ છૂટે, ફોડયો હીરો જેમ નવ ફૂટે. ૨
મનડું બાંધ્યું રે મારૂં, હવે હું જગ ભાગી નવ હારૂં. ૩
કેદી નહીં મેલું રે કેડો, રહાયો મેં નંદકુંવરનો છેડો. ૪
બ્રહ્માનંદ કેરો રે પ્યારો, ન કરૂં નટવર અધક્ષણ ન્યારો. ૫

રાગ ગરબી–પદ ૧

હું તો ચાલી રે હું તો ચાલી, શિર લઇ કરમાંય, વરવા તે નંદકુમારને. હું૦ ૧
ખોટા સુખમાં રે ખોટા સુખમાં, નવ મન લલચાય, નિશ્ચય કરિયે નિરધારને. ૨
સગાં સર્વે રે સગાં સર્વે, દેખીને દુભાય, ન ધરૂં હું તેના ભારને. હું૦ ૩
હરિ ભજતાં રે હરિ ભજતાં, તન ધન જો જાય, કેદી ન માનું હરિને. હું૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે રે બ્રહ્માનંદ કહે, વરી જાદવરાય, સર્વ તજી સંસારને. હું૦ ૫

પદ ૨

મેં તો નાખ્યો રે મેં તો નાખ્યો, હવે છેડો શીશ, મનડું લોભાણું કહાનમાં. મેં૦ ૧
નવ કરશો રે નવ કરશો, દેખી કોઇ રીસ, તનડું વેધાણું તાનમાં. મેં૦ ૨
લોભાણી રે લોભાણી, હું તો વિશ્વાસે, વિઠ્ઠલજીના વાનમાં. મેં૦ ૩

માથું જાતાં રે માથું જાતાં, હું નહિ મેલીશ ઘરથી, વિચારૂં ધ્યાનમાં. મેં૦ ૪
બ્રહ્માનંદને રે બ્રહ્માનંદને, વહાલે જગદીશે, મુજને બોલાવી શાનમાં. મેં૦ ૫

પદ ૩

મુંને લાગો રે મુંને લાગો, રસિયા તારો રંગ, ન વરૂં હું બીજા કોઇને. મુ૦ ૧
હું તો આવીશ રે હું તો આવીશ, છેલા તારે સંગ, કુળમર્યાદા ખોઇને. મુ૦ ૨
આંટી પાડી રે આંટી પાડી, ઉરમાંય અભંગ, મન મતવાળી હોઇને. મુ૦ ૩
ભાવે ભેટી રે ભાવે ભેટી, અતિ આનંદ અંગ, મનડું રહ્યું છે મોહીને. મુ૦ ૪
બ્રહ્માનંદના રે બ્રહ્માનંદના, વહાલા લેહેરી તરંગ, જીવું છું તુજને જોઇને. મુ૦ ૫

પદ ૪

નવ કરીએ રે નવ કરીએ, જગકેરી લાજ, વરીએ તો સુંદર શ્યામને. નવ૦ ૧
સર્વે જુઠો રે સર્વે જુઠો, સંસારી સાજ, આપે નહિ આરામને. નવ૦ ૨
તન કરીએ રે તન કરીએ, નટવરને કાજ, સર્વ તજી ધન ધામને. નવ૦ ૩
ઉર ધરીએ રે ઉર ધરીએ, રસિયો ગુણ જહાંજ, નિત્ય ગાયે ગુણગ્રામને. નવ૦ ૪
બ્રહ્માનંદનો રે બ્રહ્માનંદનો, વહાલો વ્રજરાજ, હૈડાની પૂરે હામને. નવ૦ ૫

રાગ ગરબી—પદ ૧

વહાલા લાગો છો વિશ્વાધાર રે, સગપણ તમ સાથે;
મેં તો સર્વે મેલ્યો સંસાર રે, સગપણ તમ સાથે. ૧
મારા મનમાં વસ્યા છો આવી શ્યામ રે, સ૦ તમ સારુ તજ્યું ધન ધામ રે. સ૦૨
મારું મનડું લોભાણું તમ પાસ રે, સગ૦ મુંને નથી બીજાની આશ રે. સ૦૩
મારે માથે ધણી છો તમે એક રે, સગ૦ મારી અખંડ નિભાવજો ટેક રે. સ૦૪
મેં તો દેહ ધર્યો છે તમકાજ રે, સગ૦ તમને જોઇ મોહી છું વ્રજરાજ રે. સ૦૫
હું તો હેતે વેચાણી તમ હાથ રે, સગ૦ છો બ્રહ્માનંદના નાથ રે. સ૦૬

પદ ૨

મારે આવ્યો અલૌકિક દાવ રે, કોઇ મુંને શું કરશે;
માથા સાટે વર્યા મેંતો માવ રે, કોઇ મુંને શું કરશે. ૧

હવે બળે છે જગમાં બલાય રે. કો૦ મેં તો મેટ્યા છે ભૂધર રાય રે. કોઇ૦ ૨
અતિ આનંદ થયો છે મારે અંગરે, કો૦ લાગ્યો રસીયાજીનો રંગ રે. કોઇ૦ ૩
થઇ જગમાં અલૌકિક જીતરે, કો૦ લાગી પૂરણ સલુણા સાથે પ્રીત રે. કોઇ૦ ૪
મારે વહાલે દીધું છે મુને માન રે, કો૦ મુને કીધી સોહાગણ કહાન રે. કોઇ૦ ૫
હવે થયો સંસારિડો ઝેર રે, કો૦ બ્રહ્માનંદને વહાલેજી કીધી મેહેર રે. કોઇ૦ ૬

પદ ૩

જોઇ છેલ છબીલાની ચાલ રે, મન મારું લોભાણું;
વળી ભૂરકી નાખી છે નંદલાલ રે, મન મારું લોભાણું. ૧
સહુ ઘેલી કહેછે સંસાર રે, મન૦ મેં તો નિરખ્યા છે નંદ કુમાર રે. મન૦ ૨
કોઇ શાને કરો છો મારી છેડ રે, મન૦ નહીં મેલું કાનુડાની કેડ રે. મન૦ ૩
સર્વે ભૂલી છું ઘરડાનું કાજ રે, મન૦ એક વહાલા કીધા છે વ્રજરાજરે. મન૦ ૪
હવે રટના લાગી છે દિન રાત રે, મન૦ થઇ શિરસાટાની વાત. રે. મન૦ ૫
મુંને કીધી માનિતી સહુ માંહ્યરે, મ૦ બ્રહ્માનંદને વહાલેજી ઝાલી બાંહ્ય રે. મન૦ ૬

પદ ૪

મારી કાઢી જગતની બીક રે, વરી હું તો વનમાળી;
મેં તો સમઝી વિચારી કીધું ઠીક રે, વરી હું તો વનમાળી. ૧
તુચ્છ જાણીને કીધું સર્વે ત્યાગ રે, વરી૦ મોહી રસિક સલુણાને રાગ રે. વરી૦ ૨
મુંને ચટકી લાગી છે ચિત્તમાંહ્ય રે, વરી૦ બીજું વહાલા વિના ન સોહાય રે. વરી૦ ૩
મુંને કાંઇ ન સુઝે કામ રે, વરી૦ થયું હરિ વિના સર્વે હરામ રે. વરી૦ ૪
હવે નિઃશંક થઇ છું નચિન્ત રે, વરી૦ થઇ જગમાં અલૌકિક જીત રે. વરી૦ ૫
સમઝી કીધું છે તન કુરબાન રે, વરી૦ બ્રહ્માનંદના વહાલાથી બાંધ્યા પ્રાણ રે. વરી૦

રાગ ગરબી પદ ૧

મારે આજ પ્રીતમ ઘેર આવશે જીરે; મુને હેતે કરીને બોલાવશે જીરે. આ. ૧
એના સાથીડાને સાથે લાવશે જીરે; કરી લટકાં તાળી દઇ ગાવશે જીરે. આ. ૨
હરિ હેતે કરીને સામું ભાળશે જીરે; રંગડાની તે રેલુ વાળશે જીરે. આ. ૩

કરી ખ્યાલ અલૌકિક ખેલશે જીરે; માથે ફૂલડાંનાં છોગલાં મેલશે જીરે. આ. ૪
બ્રહ્માનંદનો સ્વામી શ્યામળો જીરે; સુખ દેશે આવીને ઉતાવળો જીરે, આ. ૫

પદ ૨

જોઇ રહી છું પ્રીતમજીની વાટડી જીરે; મેં તો ખાતે ઢાળી ખાટડી જીરે. જો. ૧
અગર ચંદને લીંપાવું ઓરડા જીરે; જળ કુંભ ભરાવું કોરડા જીરે. જો. ૨
રૂડાં ભોજન કર્યાં છે રસભર્યા જીરે; તાજાં તરત તૈયાર ઢાંકી ધર્યાં જીરે. જો૦ ૩
મેં તો સજ્જ કરાવી શેરીયા જીરે; ચોકે ચોકે તે ફુલડાં વેરીયાં જીરે. જો૦ ૪
બ્રહ્માનંદના સ્વામીને કોડલે જીરે; મેં તો તોરણ બંધાવ્યા ટોડલે જીરે; જો૦ ૫

પદ ૩

ધન્ય ધન્ય ઘડી છે આજની જીરે; રુડી ખબર આવી મહારાજની જીરે. ધ૦ ૧
સખી મળીમળી મંગળ ગાય છે જીરે; અતિઆનંદ ઉભરાણો જાય છે જીરે. ધ૦ ૨
મોતીથાળ ભરી ટોળે મળી જીરે; સખી હરિને વધાવા થઇ આકળી જીરે. ધ૦ ૩
સર્વે ઘરનો તે ધંધો વિસરી જીરે; હરિને મળવા આતુર થઇ સુંદરી જીરે. ધ૦ ૪
ઘરમાંથી આવી ઉભી બારણે જીરે; બ્રહ્માનંદના સ્વામીના કારણે જીરે. ધ૦ ૫

પદ ૪

મારે આજ પ્રીતમ ઘેર આવિયા જીરે; ભરી મોતીડે થાળ વધાવિયા જીરે. આ૦ ૧
પહેલાં નીરે ઉને નવરાવિયા જીરે; પછી પ્રીતમ મહીં પધરાવિયા જીરે. આ૦ ૨
મેં તો ભોજન જમાડ્યાં ભાતભાતનાં જીરે; વહાલે આપ્યાં તે સુખ એકાંતનાં જીરે. આ૦ ૩
પહેલું પરઠયું હતું તે વેણ પળ્યા જીરે; વહાલો હેતે કરીને મુજને મળ્યા જીરે. આ૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે આજની ધન્ય ઘડી જીરે; મારો વહાલો પધાર્યા સેજડી જીરે. આ૦ ૫

પદ ૫

વારી જાઉં પ્રીતમજીની ઉપરે જીરે; મારા વહાલાજીને જોઇને નેણાં ઠરે જીરે. વા૦ ૧
વારેવારે બોલાવે વાલમ જીરે; મારું ચિત્ત લોભાણું એની ચાલમાં જીરે. વા૦ ૨
એનાં ફુલડાંનાં છોગાં જોઇને જીરે; મારું મન રહ્યું છે મોહીને જીરે. વા૦ ૩
ઉભા મોરલી મધુરે સ્વરે વાય છે જીરે, સુણી હૈયામાં હરખ ન માય છે જીરે. વા૦ ૪
વહાલો પ્રગટ થયા અમ કારણે જીરે; કહે બ્રહ્માનંદ જાઉં એને વારણે જીરે. વા૦ ૫

પદ ૬

હુંતો મોહી રંગીલા તારા રંગમાં જીરે; મારે આનંદ વાધ્યો છે અંગમાં જીરે. મો. ૧
સમજાવી તેં મુજને સાનમાં જીરે; મન તાણી લીધું મોરલીના તાનમાં જીરે. મો. ૨
મુને નેહડો જણાયો નેણમાં જીરે; વળી મેં ઠપ લાગી તારા વેંણમાં જીરે. મો. ૩
હુંતો ઘેલી થઇ તારા ગીતમાં જીરે; તારૂં છોગલું પેઠું મારા ચિત્તમાં જીરે. મો. ૪
બ્રહ્માનંદ કહે પ્રેમની લહેરની જીરે; મુને ભુરકી નાંખી કાંઇ પેરની જીરે. મો. ૫

પદ ૭

જાણી જાણી છબીલા તારી વાટડી જીરે; ઘણી કીધી છે મુજને ઘાતડી જીરે, જા. ૧
તમકાજે સજી મેં તો સેજડી જીરે; તમને વચમાં બીજી નવ રીજડી જીરે. જા. ૨
તમે મુજને બાંધી ગયા કોલમાં જીરે; જઇ મહાલ્યા તે કોઇના મહેલમાં જીરે. જા. ૩
એવી કોણ મળી તમને માનિની જીરે; જેણે શુદ્ધ ભુલાડી ખાનપાનની જીરે. જા. ૪
બ્રહ્માનંદ કહે જોઇ રહી વાટડી જીરે; તમે કુડની માંડી છે ભલી હાટડી જીરે. જા. ૫

પદ ૮

ધન્ય ધન્ય જશોદા નંદને જીરે; ઘણે હેતે મળ્યા ગોવિંદને જીરે. ધ૦ ૧
જેને નેતિ નેતિ વેદ ગાય છે જીરે; જેની ગાયો ચરાવા જાય છે જીરે. ધ૦ ૨
જેનું ધ્યાન જોગી મનમાં ધરે જીરે; તે તો પુત્ર થઇને ઘરમાં ફરે જીરે. ધ૦ ૩
જેના નામ તણું લેખું નહિ જીરે; તેને ગોપી બોલાવે કહાનુડો કહી જીરે. ધ૦ ૪
જેને કાજે મુનિ વને દેહ દમે જીરે; તે તો બ્રહ્માનંદ ગોવાળમાં રમે જીરે. ધ૦ ૫

રાગ ગરબી. પદ ૧

તમ પર વારી રે વહાલા, નૌતમ સુંદર વર નંદલાલા ત૦ ટેક.
મોરલી મધુરી રે વાતા, મારે ઘેર આવજો ગાતા ગાતા;
નેણાં ઠરે છે જોઇને, મનડું રહ્યું છે તમ પર મોહીને. ત૦ ૧
રસિયા આવો રે રમતા, ગિરિધર ગોપીને મન ગમતા;
તમ વિના તનડું રે દાઝે, તન ધન કુટુંબ તજ્યું તમ કાજે. ત૦ ૨
સુંદર લટકે રે મન લીધાં, કામણ મોરલીમાં કાંઇ કીધાં;

જોતાં વર તમ જેવો રે કોઇ ન જડે, મોહી છું મુખડાને મરકલડે. ત૦ ૩
મૂર્તિ તમારી રે માવા, જો રે રાખું નહીં દઉં જાવા;
રુપ અનુપમ રે રસિયા, બ્રહ્માનંદતણે મન વસિયા. ત૦ ૪

પદ ૨

મારે ઘેર આવજો રે વહેલા, ગિરિધર શું થઇ બેઠા ઘેલા. મારે૦ ટેક.
હાજર ઉભાં રે રહેશું, જે જોઇએ તે આણી આણી દેશું;
છાના રાખું નહીં કરૂં છતા, જે ભાવે તે લેજો ખાવા. મારે૦ ૧
મારે ઘેર ગોરસડાની ગોળી, ભાવે તે પીજો બીજું નાંખજો ઢોળી;
તેનું કોઇ નવ કહેશું તમને, મનમાં આવે તેમ કહેજો અમને. મારે૦ ૨
જેમ તેમ કરીને રે આવો, શું બેઠા છો બાંધી દાવો;
કહો તો પગભર ઉભાં ગાએ, વળી તમે વેંચો ત્યાં વેંચાએ. મારે૦ ૩
અમે તમારાં રે કહેવરાવ્યાં, પહેલાં તમે પ્રીત કરીને બોલાવ્યાં;
કાલપ મેલો રે કાલા, વારી જાઉં બ્રહ્માનંદના વહાલા. મારે૦ ૪

પદ ૩

જુગતિ તમારી રે મેં જાણી, કીધી તમે કુબ્જાને પટરાણી. જુ૦ ટેક.
સાચી વાત ગમે નહી કોઇને, માટે બેઠા મુખડું જોઇને;
કહોને કુબ્જાએ રે શું દીધું, બીજે લુંટી તમારૂં શું લીધું. જુ૦ ૧
લોક કરે છે રે હાંસી, તમને વશ કરી લીધા દાસી;
જેમ તેમ કહે છે આવતાં જાતાં, તે તો અમથી નથી ખમાતાં. જુ૦ ૨
છળ બળ છેતરવાની વાતુ, કોની પાસે શિખ્યા છો ધાતુ;
મોહન ધરના રે ધૂતારા, મામા માસીને હાથે માર્યા. જુ૦ ૩
તમને લાજ મળે નહિ તેની, કોઇ આવી મુખડા ઉપર કહેની;
કોઇ વિધ તમમાં નવ મળે કાચું, બ્રહ્માનંદ કહે છે સાચું. જુ૦ ૪

પદ ૪

મારે ઘેર આવજો રે કહાના, શાને તમે રહો છો છાના છાના. મારે૦ ટેક.
દુરિજન લોકડાં રે શું કરશે, મતિયાં મનમાં બળી બળી મરશે;

શંકા ધરો છો રે કેની, જોતાં જગત વિચારે છેની. મારે૦ ૧
મંદિર પધારો રે માવા, સૌ જાણે તેમ થઇને ચહાવા;
મોહન આવો છોગલાં મેલી, સહુકો સુખ પાવે સાહેલી. મારે૦ ૨
મહેણું તમારૂં રે અમ માથે, સમપણ કીધું છે તમ સાથે;
સંગડો તમારો રે શિર સાટે, મોહન આવો નહીં શા માટે. મારે૦ ૩
તન ધન સર્વે રે તમારૂં, જો તમે લિયો તો હું પરવારૂં;
મોરલી મધુરી રે વાજો, બ્રહ્માનંદને અધર રસ પાજો. મારે૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

મથુરાંથી મોહન પાસેથી, ઉદ્ધવજી ભલે આવ્યા રે;
અમ ઉપર અતિ મહેર કરીને, કૃષ્ણ સંદેશો લાવ્યા રે. ૧
કૃષ્ણે કહ્યું તમે બ્રહ્મ વિચારો, જોગની જુક્તિ જાણો રે;
સચરાચર વ્યાપક હું સઘળે, તે અંતરમાં આણો રે. ૨
એકાંતે બેસી આસન સાધવા, પ્રાણાયામ ન થાવે રે;
રેચક પૂરક કુંભક રીતિ, એ અમને નવ આવે રે. ૩
તમે તો હરિના હુકમ હજુરી, મન રાખો વિચાર રે;
એકે મન કરી જોગ અભ્યાસો, બીજે કરો વ્યવહાર રે. ૪
ગોકુળ વાસીને મન એકજ તે, હરિ લઇ ગયા સાથે રે;
બ્રહ્માનંદ કહે મન સોતાં, વેંચાણાં એને હાથે રે. ૫

પદ ૨

વ્યાપક બ્રહ્મને કોઇક વિચારે, જે તમ જેવા જોગી રે;
અમે તો ભોગીલાં આહિરડાં, ભૂધરજીનાં ભોગી રે. ૧
નામ ને રૂપ મળે નહીં જે તે, નહીં જેને આકાર રે;
એવા તેહિ પ્રભુ તમારે, અમારે નંદકુમાર રે. ૨
મન મોહન લટકાળાને મળીને, બીજે મન નવ જાવે રે;
અમૃતના પીનારાને ઉદ્ધવ, ખાટી છાશ કેમ ભાવે રે. ૩

અલબેલા નટવર વિના અમને, અંતરે સુખ નવ થાય રે;
સો લાંઘણ પડે આવીને સામટી, કેસરી ઘાસ ન ખાય રે. ૪
અમે વેપાર ન કરીએ ઉદ્ધવજી, આગલા ભવની ઉધારે રે.
બ્રહ્માનંદ કહે હરિ જોએ, પ્રગટ પ્રમાણ અમારે રે. ૫

પદ ૩

અમને તો જોગની વાત ઉદ્ધવજી, અંતરમાં નવ ભાવે રે;
મન મોહન નટવરની મૂર્તિ, તે વિના કાંઇ ન સુહાવે રે. ૧
દાદુર મીન બેઉ જળનાં સ્નેહી, જળમાં રહે જળ પીવે રે;
નીર વિના દાદુર તન રાખે, જળ વિના મીન ન જીવે રે. ૨
મીન તણી ગતી થઇ છે અમારે, નીર તે નંદ દુલારો રે.
તમે તો મોટા કૃષ્ણના કાકા, જોઇને જોગ વિચારો રે. ૩
જોગ તો .ઉદ્ધવ તે કરે, જેને વહાલા નહીં ઘનશ્યામ રે,
જેનું શરીર અરોગી તેને, ઔષધનું શું કામ રે. ૪
લાખ વાતુની એક જ વાત છે, કૃષ્ણ અમારા પ્રાણ રે;
બ્રહ્માનંદ કહે બીજી રીતે, અમને ન થાય સુવાણ રે; ૫

પદ ૪

કહોને ઉદ્ધવજી વ્રજની ક્યારે, વાત કરે છે વહાલો રે;
ક્યારેય કહે છે જે નંદ જશોદાને, મળવા કાજે ચાલો રે. ૧
ક્યારેય કહે છે કંસથી છાના, ગોકુળમાં અમે રહેતા રે;
મારગમાં રોકી મહીઆરી, લુંટીને મહી લેતા રે. ૨
ક્યારેય કહે છે જમુના જળમાં, નિત્ય નિત્ય રમતાં નહાતા રે;
ગોપીના ઘરમાં પેસીને, મહી માંખણને ખાતા રે. ૩
ક્યારેય કહે છે વનમાંહી જાતા, સર્વે ગોવાળા સાથે રે;
ગુંજાના હાર ગળા માંહી પહેરીને, મેલતા છોગલાં માથે રે. ૪
ઉદ્ધવજી અમને કહી દાખો, રસિયાજીની રીતિ રે;
બ્રહ્માનંદ કહે કેવીક થઇ છે, કુબ્જા સંગાથે પ્રીતિ રે. ૫

રાગ ગરબી પદ ૧

ચિત્ત નાવે તેવાં ચરિત્ર કરો, ચરિતાળા જી;
વળી મનુષ્ય સરીખા થઇ ફરો, ચરિતાળા જી. ૧
તમે કરૂણાનિધિ કેહેવાઓ છો, ચ૦ દોર્યા જનના દોરાઓ છો. ચ૦ ૨
એક મુનિ દ્વારામતી આવીયા, ચ૦ ધન વિના નહી નત્રરાવિયા. ચ૦ ૩
ત્રણ લાંઘણ થઇ જળ કાંઠડે, ચ૦ ગયા ઉઠીને આરામડે. ચ૦ ૪
ત્યાંહી કોરી માગે છાપની, ચ૦ મનુવાર કરે કહી થાપની. ચ૦ ૫
અન્ન ન મળ્યું ત્રણ દી પેટમાં, ચ૦ ગયા બેડી બેસી બેટમાં. ચ૦ ૬
મંદિર ગયા દર્શન કારણે, ચ૦ નિર્ધન જોઇ કાઢ્યા બારણે. ચ૦ ૭
બેઠા મંદિર સામે હાટડે, ચ૦ ગુગળી દ્વિજને પાયે પડે. ચ૦ ૮
દ્યો દર્શન છૂટી મુજને, ચ૦ દેખું અંતર કોમળ તુજને. ચ૦ ૯
કહે દ્વિજ તું જોવા બહુ ફરે, ચ૦ સૌ કોરી દઇ દર્શન કરે. ચ૦ ૧૦
એ તીરથ એવી રીત છે, ચ૦ એક પૈસા સાથે પ્રીત છે. ચ૦ ૧૧
એમ જાણી મુનિ ઉદાસ થયા, ચ૦ દિન ચાર ઉપોષણ કરી રહ્યા. ચ૦ ૧૨
મુનિ સ્તવન બહુ વિધિ કિધલાં, ચ૦ ત્યારે તમે દર્શન દીધલાં. ચ૦ ૧૩
મહા પ્રસંન થઇ મુનિને મળ્યા, ચ૦ તનતાપ પાપ સર્વે ટળ્યાં. ચ૦ ૧૪
મુખ માગ્યું તે તમે આપિયું, ચ૦ ત્યાગીનું સંકટ કાપિયું. ચ૦ ૧૫
ત્યાંનાં રહેનારાં ઉપરે, ચ૦ થયા અધિક કુરાજી અંતરે. ચ૦ ૧૬
સચ્ચિદાનંદની અરજી સુણી, ચ૦ ભૂધર આવ્યા વરતાલ ભણી. ચ૦ ૧૭
લક્ષ્મીનારાયણમાં વસ્યા, ચ૦ અવિદ્યાના કરતલ આળસ્યા. ચ૦ ૧૮
સૌ સામગ્રી લઇ આવીયા, ચ૦ હરિભક્તતણે મન ભાવિયા. ચ૦ ૧૯
ધારહર ધારૂ ગોમતી, ચ૦ વરતાલ કરી દ્વારામતી. ચ૦ ૨૦
સૌ તીરથ આગળ પાસળે, ચ૦ મુનિવરનાં મંડળ ત્યાં મળે. ચ૦ ૨૧
ત્યાં પ્રગટ કરી તમે છાપને, ચ૦ બાળે કોટી જન્મનાં પાપને. ચ૦ ૨૨
વરતાલ અખંડ વિરાજીયા, ચ૦ ભક્તોનાં સંકટ ભાંજીયાં ચ૦ ૨૩
એ લીલા તમારી ગાય છે, ચ૦ તેને મનવાંચ્છિત સુખ થાય છે. ચ૦ ૨૪
બ્રહ્માનંદ કહે મેલી આંબળો, ચ૦ રાજી થઇ જાણો રાવળો. ચ૦ ૨૫

રાગ કાફી–પદ ૧

આજ મેં તો ભેટ્યા રે, અંક્ભરે પ્રગટ હરિ,
આનંદ ઉદીયો રે, નિરખી નજર ઠરી; ટેક.
ધન્ય સખી દિન આજનો, વળી ધન્ય મુહૂરત ધન્ય વાર,
કરુણાનિધિ મુજ કારણે, મારે મંદિર પધાર્યા મોરાર;
દુર્બળ જાણી રે, મુજપર મેહેર કરી. આ૦ ૧
સ્વ ઇચ્છા આવ્યા ચાલીને, આગુની ઓળખાણ,
તન મન ધન મોહન છબી ઉપર, કરી નાખું કુરબાણ;
અઢળક ઢળીયા રે, સખી મુને અભર ભરી. આ૦ ૨
હું સૂતીતી ભર નિદ્રામાં, જગવી શ્યામ જરુર,
ભેટંતાં અંતરથી ભાંગ્યું, મોહ માયાનું પૂર;
અંખિયાં ઉઘડી રે, થઇ છે ખબર ખરી. આ૦ ૩
સુંદર શ્યામ મનોહર સુરત, મૂરતિ બેઉ સમાન,
બ્રહ્માનંદ થઇ છું રસબસ, દેખંતાં ગુલતાન;
શંકા મેટી રે, હું તો વર અમર વરી. આ૦ ૪

પદ ૨

મંદિર પધાર્યા રે, મોહન મન ગમતા,
બંસી વાતા રે, રસિક એ રંગ રમતા; ટેક.
આવીને આંગણામાં રે, ઉભા ઓચિંતા અલબેલ,
હું જાગી પ્રીતમ ગલ લાગી, મચી છે રંગની રેલ;
રુપે રુડા રે, કોમળ પદ કમતા. મં૦ ૧
નૌત્તમ ચાલ ખ્યાલ પુનિ નૌત્તમ, રાજત નૌત્તમ રીત,
નૌત્તમ લાલ નિરખતાં સજનિ, પૂરણ વાધી પ્રીત;
આનંદ વાધ્યો રે, ગઇ સબ ઉન્નમતા. મં૦ ૨
ચમકા કરતી ચાંખડી પગે, છડી જડી નંગ હાથ,
જરકસ પાઘ જરીમય જામો, નિરખ્યા દીનાનાથ;
લોભિત નેણાં રે, શોભિત લાવણ્યતા. મં૦ ૩

અદ્‌ભુત રુપ અજબ આભૂષણ, નટવર નંદકુમાર,
બ્રહ્માનંદ પ્રગટ પ્રીતમ પર, વારી વારંવાર;
ભૂધર ભેટ્યા રે, થઇ અંતર સમતા. મ૦ ૪

પદ ૩

મોટો મહિમા રે, જગમાં હરિજનનો,
મોહ નિવારે રે, દુષ્કર આ મનનો; ટેક.
અગમ અગાધ સ્વરૂપ અગોચર, વદત નેતિ કરી વેદ,
પ્રગટ પ્રમાણું હરિ પુરૂષોત્તમ, સાધુ જાનત ભેદ;
વેરો ભાગો રે મનકૃત ભિન્ન ભિન્નનો. મોટો૦ ૧
સાધે પ્રાણુ સમાધિ ચડાવે, આસન દૃઢ એકાંત,
મનની ભ્રમણા તબ મીટે, જબ ભેદ બતાવે સંત;
તેને સંગે રે અભ્યાસ ટળે તનનો. મોટો૦ ૨
અડસઠ તીર્થ કરી ફરી આવે, દેત વિધિવત દાન,
સતસંગ બિન સમજે નહીં, કોઇ સાચી વાત નિદાન;
સંશય ભાંગે રે અંતર પાપ પુણ્યનો. મોટો૦ ૩
શ્રુતિ સ્મૃતિ સબ હી મીલ ગાવત, સંત સમાગમ સાર,
ભવસાગર તરવાને કારણ, નાવ રચ્યો કીરતાર;
બ્રહ્માનંદ શરણો રે ન તજીએ સંત ધનનો. મોટો૦ ૪

પદ ૪

હરિજન સંગે રે, રવે હરિ તરત મળે,
આનંદ વાધે રે, ભ્રાંતિ સર્વે ટળે. ટેક.
અષ્ટ સિદ્ધિ નવ નિધિ આદિ સબ, ચૌદ લોક સુખ સોય,
આરત જનને આ ભવમાંહી, સંત સમો નહીં કોય;
આતુર જાણી રે હરિજન અઢળ ઢળે. હરિ૦ ૧
કલ્પતરૂ પારસ ચિંતામણી, ઉપમા સબ અલપાન.

વે પ્રાપત વિષયા સુખદાયક, વે કરે આપ સમાન;
જેને સંગે રે અક્ષરમાંહ્ય ભળે. હરિ૦ ૨
કાયા કલેશ કરંતાં કેદી, નવ ટળે ભવપાશ,
આ ભવસાગર પાર ઉતારે, હરિ કે હરિકો દાસ;
સંત સમાગમ રે, જાયે ત્રિય તાપ ટળે. હરિ૦ ૩
માયાનો જન તોજ મટે, જો હરિજન શરણે જાય,
બ્રહ્માનંદ કહે વાર ન લાગે, તરત જીવ શિવ થાય;
મહાપદ પામી રે, પાછો કેદી ન વળે. હરિ૦ ૪

રાગ સોહણી–ગરબી. પદ ૧

નંદના લાલા તમે ઓરા આવો,
તમે તો ઓરા આવો, તમે ઓરા આવો, હસીને બોલાવો. નંદના૦
આંગણીએ મારે આવીને રે તમે, ધીરે મધુરે સ્વરે ગાવો;
મોહન વાજે રૂડી મોરલી રે, માંહે ઢાળ અલૌકીક લાવો. તમે૦ ૧
છોગલિયે તારે શ્યામળા રે, વારી મોતીડાં લટકાવો;
બાંધો નૌતમ બેરખાં રે, મારા ચિત્તડાંને લલચાવો. તમે૦ ૨
માવા તમારી મુરતિ રે, મારા અંતર માંહી ઠેરાવો;
બ્રહ્માનંદના વાલમા રે, કહાના કંથ અમારા કહાવો. તમે૦ ૩

પદ ૨

જીવું છું જોઇને સલૂણા મારા છેલા;
સલૂણા મારા છેલા, સલૂણા મારા છેલા, છો રંગના રેલા. જીવું૦
અમથી ન રહેતા વેગળા રે, ઘડી પ્રાણજીવન તમે પેહેલા;
મંદિર અમારૂં પરહર્યું રે, કહોને ગિરિધર થયા કેમ ઘેલા. સલૂ૦ ૧
બહુ હેતે બોલાવતા રે, તમે વહાલમ વેહેલા વેહેલા;
પાડ અમારો નથી પૂછતા રે, કહોને કે સંગ નેહ કરેલા. સલૂ૦ ૨

મારે ઘેર તમે આવજી રે, આવી અલવ કરો અલબેલા;
બ્રહ્માનંદના વહાલમા રે, આવો ભૂધર રંગ ભરેલા. સલુ૦ ૩

પદ ૩

વ્રજના જીવન તમપર વારી;
તમ પર વારી, હું તમપર વારી, છો હાર હજારી. વ્રજ૦
આવા રંગીલું તારૂં મોળિયું રે, માંયે નવલ કલંગી સારી;
તે જોઇને મારા વહાલમા રે, નિત્ય નેણુ ઠરે છે મારી. હું ત૦ ૧
માંણીગર તારી મૂરતિ રે, મુને પ્રાણ થકી છે પ્યારી;
અહોનિશ રાખું મારી આંખમાં રે, વારી નિમિષ ન મેલું ન્યારી. હું ત૦ ૨
તોડી સૌ સંસારથી રે, એક તમ સંગ કીધી યારી;
શ્યામ છોગાળા તારે ઉપરે, જાય બ્રહ્માનંદ બલિહારી. હું ત૦ ૩

પદ ૪

રંગિલાને રૂપે રહી છું હું તો મોહીને;
રહી છું હું તો મોહીને, રહી છું હું તો મોહીને, હો જીવન જોઇને. રંગી૦
કહાન કુંવરને કારણે રે, ઉભી નયણે કાજળ ટોઇને;
એ સંગ કીધી આસકી રે, હેલી કુળ મરજાદા ખોઇને. રહી૦ ૧
કરી જમાડીશ કહાનજીને, કાજુ સુંદર પાક રસોઇને;
પાઇસ ઝાઝા પ્રેમથી રે, વળી દૂધ ગાવલડી દોહીને. રહી૦ ૨
પહેરાવીશ મારા પ્રાણજીવનને, માળા મોતીડાંની પ્રોઇને;
બ્રહ્માનંદના નાથને રે, રાખું લોચનિયામાં ઠોઇને; રહી૦ ૩

રાગ સોહણી. પદ ૧

ભલા વે સહજાનંદકો મેં ઉપાસી, ચરણકમળકો નિવાસી, ભલા૦
માત પિતા બંધુ સહજાનંદ, સહજાનંદ સુખરાશી. ભલા૦ ૧
સહજાનંદ મનોહર મૂરતિ, નવલ નાથ અવિનાશી. ભલા૦ ૨
સહજાનંદ વિના કુણ મેટે, કઠણ કાળકી ફાંસી. ભલા૦ ૩
સહજાનંદ મીલે બ્રહ્માનંદ, કુણ ભ્રમે વન કાશી. ભલા૦ ૪

પદ ૨

ભલા સહજાનંદ શ્યામ હમારા, ન રહત પળ મોસે ન્યારા. ભલા૦
સહજાનંદ વિના ભવસિંધુ, કુંણુ ઉતારે પારા. ભલા૦ ૧
સહજાનંદ ચરણુ વિન મોકું, સબ જગ લગત અસારા. ભલા૦ ૨
સહજાનંદ સદા સ્વેસામૃથ અખિલ ભુવન આધારા. ભલા૦ ૩
સહજાનંદ મીલે બ્રહ્માનંદ, પ્રાણુ નવલ પ્રિય પ્યારા. ભલા૦ ૪

પદ ૩

ભલા સહજાનંદ શ્યામ સુહાગી, યાતે મેં અનુરાગી. ભલા૦
સહજાનંદ ભજનસે મેરે, ભવભટકણુ સબ ભાગી. ભલા૦ ૧
સહજાનંદ શ્યામ સુંદરકી, અકળ વાત અતિ આગી. ભલા૦ ૨
સહજાનંદ વિના ભવ ભટકત, કુણુ ગૃહી કુણુ ત્યાગી. ભલા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ સહજાનંદ ચરણે, લગન મગન હોય લાગી. ભલા૦ ૪

પદ ૪

ભલા સહજાનંદકી બલિહારી, મોય લગત છબી પ્યારી. ભલા૦
પ્રિય મુખ વેણુ નેણુ અતિ તીખે, અંબુજકી અનુસારી. ભલા૦ ૧
સુખ કો સદન મદન મનમોહિત, વદન કમળ પર વારી. ભલા૦ ૨
ભાલ વિશાળ ગાલ ગલ શોભિત, ચાલ જગતસેં ન્યારી. ભલા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ વસે ઉર અંતર, સહજાનંદ સુખકારી. ભલા૦ ૪

રાગ ખમાચ. પદ ૧

આજની ઘડી રે ધન્ય આજની ઘડી;
મેં નિરખ્યા સહજાનંદ, ધન્ય આજની ઘડી. ટેક.
કામ ક્રોધ ને લોભ વિષય, રસ ન શકે નડી;
બાવજીની મૂર્તિ મારા હૃદામાં અડી રે, ધન્ય૦ ૧
જીવની બુદ્ધિ જાણી ન શકે, એ મોટી અડી;
સદ્‌ગુરૂની દૃષ્ટિ જોતાં, વસ્તુ એ જડી રે. ધન્ય૦ ૨

ચોર્યાસી ચહુ ખાણુમાં હું તો, થાક્યો આથડી.
અંતર હરિસું એકતા તારે, દુગધા દૂર પડી રે. ધન્ય૦ ૩
જ્ઞાનકુંચિ ગુરૂ ગમસેં, ગયાં તાળાં ઉઘડી;
લાડુ સહજાનંદ નિહાળતાં, ઠરી આંખડી રે. ધન્ય૦ ૪

રાગ મેવાડી–પદ ૧

હેડાનો હાર હરિ રે, મારે રંગ ભીનો, હેડાનો હાર હરિ;
મંદિરમાં પધરાવી મોહનને, ભેટું હું અંક ભરી રે. મારે૦ ૧
જગના જીવનને હું નહીં દેઉં જાવા, રાખીશ જતન કરી રે. મારે૦
રસિક નવલ વર રાજેશ્વરને, નિરખીને નયણ ઠરી રે. મારે૦ ૩
બ્રહ્માનંદના નાથને સજની, મન કર્મ વચને વરી રે. મારે૦ ૪

પદ ૨

વર નંદલાલ વરૂં રે, સખી અલબેલો, વર નંદલાલ વરૂં;
મૂરખ લોક દાઝી છો ને મરતાં, કોઇની શંકા ન ધરૂં રે. સખી૦ ૧
કહાન કુંવર સંગે નેહ કરીને, જગથી તે શીદ ડરૂં રે. સખી૦ ૨
પરણું તો વર પુરૂષોત્તમ પરણું, નહીં તો કુંવારી મરૂં રે. સખી૦ ૩
બ્રહ્માનંદના નાથને માથે, તન કુરબાન કરૂં રે. સખી૦ ૪

પદ ૩

ધોળી હું ગિરિધરિયા રે, માથે તારે મોહન ધોળી હું ગિરિધરિયા;
પ્રાણજીવન મારે મહોલ પધારો, ભૂધર રંગ ભરીયા રે. માથે૦ ૧
પહેલી પ્રીત કરીને મારા, પ્રાણ તમે હરિયા રે. માથે૦ ૨
મસ્તકને સાટે મેં તમને, વહાલમજી વરિયા રે. માથે૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે એક ઘડી દૂર, રહો મા ડોલરિયા રે. માથે૦ ૪

પદ ૪

લાગેલ રંગ ઝડી રે, મારા રસિયાજીસું, લાગેલ રંગ ઝડી;
મોહન લાલ રંગીલાની મૂરતી, જીવડલામાં જડી રે. મારા૦ ૧

પ્રાણજીવન પાતળિયાને આગે, હાથ જોડીને ખડી રે. મારા૦ ૨
માટ થકી ક્ષણું દૂર ન મેલું, પ્રેમને પાશ પડી રે. મારા૦ ૩
બ્રહ્માનંદના નાથને ભેટી, ધન્ય ધન્ય આજ ઘડી રે. મારા૦ ૪

રાગ મેવાડી—પદ ૧

મુખડાની માયા લાગી, મુખડાની માયા લાગી;
મુખડાની માયા લાગી રે, મોહન તારા મુખડાની માયા લાગી. ટેક.
મુખડાની મીઠી વાણી, તેણે મન લીધું તાણી;
ઝબકીને સૂતી જાગી રે. મોહન૦ ૧
મુખડું મેં જોયું તારૂં, બીજું સર્વે થયું ખારૂં;
હવે હું તો બડભાગી રે. મોહન૦ ૨
મુખડું જોવાને માટે, સહી કીધું શિર સાટે;
મેહેણું મેં તો લીધું માગી રે. મોહન૦ ૩
બ્રહ્માનંદ જાયે વારી, આશા એક મુને તારી;
તરછોડી મ થાશો ત્યાગી રે. મોહન૦ ૪

પદ ૨

વર્યા મેં તો વનમાળી, વર્યા મેં તો વનમાળી;
વર્યા મેં તો વનમાળી રે, શિરને સાટે વર્યા મેં તો વનમાળી ટેક.
તનડાની આશા ત્યાગી, લગની એ સાથે લાગી;
મોહી હું ભૂધર ભાળી રે. શિર૦ ૧
સંસારના સુખ એવાં, ઝાંઝવાનાં પાણી જેવાં;
તુચ્છ જાણી આશા ટાળી રે. શિર૦ ૨
પરણી પ્રીતમ પ્યારો અખંડ સોહાગ મારો;
રંડાપાની બીક ટાળી રે. શિર૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કેરે વહાલે, કર સહાયો નંદલાલે;
થઇ હું તો મતવાલી રે. શિર૦ ૪

પદ ૩

મનડું લોભાણું મારૂં, મનડું લોભાણું મારૂં;
મનડું લોભાણું મારૂં રે, સલુણો જોઇને મનડું લોભાણું મારૂં. ટેક.
શું કરે સંસારી ખોટા, પાણી કેરા પરપોટા;
તેની બીક શીદ ધારૂં રે. સલુણો૰ ૧
શ્યામળો સનેહી ભેટી, જમકેરી શંકા મેટી;
સર્વે મુને થયું ખારૂં રે. સલુણો૰ ૨
બંધાણું હરિથી બેલું, શિર જાતે નવ મેલું;
વહાલા માથે તન વારૂં રે. સલુણો૰ ૩
બ્રહ્માનંદ કેરે નાથે, હેત કરી ઝાલી હાથે;
સધર્યું કારજ સારૂં રે. સલુણો૰ ૪

પદ ૪

વરીએ તો શ્યામળિયો વરીએ, વરીએ તો શ્યામળિયો વરીએ;
વરીએ તો શ્યામળિયો વરીએ રે, ચતુર વર વરીએ. ટેક.
તેનું તો એવાતન કાચું, પરણી રંડાવું પાછું;
તેને ઘર શું પાણી ભરીએ રે. ચતુર૰ ૧
જેને પરણે દુઃખ જાયે, અખંડ સોહાગ થાયે;
તેની સંગે પ્રીતિ કરીએ રે. ચતુર૰ ૨
સરવે સંસારી જુઠાં, શું થાવાનું રૂઠયાં ત્રૂઠયાં;
તેને તુચ્છ જાણી ફરીએ રે. ચતુર૰ ૩
બ્રહ્માનંદ કેરે વહાલે, લટકાળે નંદલાલે;
હાથ મારો સહાયો હરિએ રે. ચતુર૰ ૪

પદ રાગ ગરબી–પદ ૧

શેરી ભલી પણ સાંકડી રે, નગર ભલું પણ દૂર રે કેસરિયા;
એકવાર ગઢડે પધારજો રે. ટેક.
આવો તો વેલેરા આવજો રે, જોઉં મારા વાલાની વાટ રે; કેસ૰ ૧

શેરીએ આવંતા શોભતા રે, ઘોડલીએ અસવાર રે; કેસ૦ ૨
માણક ચોકમાં મલપતા રે, ઉડે છે અબીર ગુલાલ રે; કેસ૦ ૩
ઓશરીએ ઢોલીડો ઢળાવતા રે, બેસંતા બહુ વાર રે; કેસ૦ ૪
ગોપી તે નાથનાં મંદિરીયાં રે, તમ વિના સુનાં દેખાય રે; કેસ૦ ૫
સહજાનંદજી સુજાણ છો રે, બ્રહ્માનંદના નાથરે; કેસ૦ ૬

પદ ૨

સુંણો કહું એક વિનતિ રે, સહજાનંદ સુખધામ રે શ્યામળિયા;
સુંણો કહું એક વિનતિ રે. ટેક.
સુનું મુકયું તમે ગઢડુ રે, કયાં ગયા પ્રાણ આધાર રે. શ્યામ૦ ૧
તમ વિના પુરવજનને રે, અતી વિષ તુલ્ય થાય રે. શ્યામ૦ ૨
પશુ પક્ષી પણ તમ વિના રે, મનમાં ઘણું અકળાય રે. શ્યામ૦ ૩
ઉનમત્ત ગંગાનાં નીર જે રે, તમ વિના થયાં પંકસમ રે. શ્યામ૦ ૪
અક્ષર ઓરડીમાં પોઢતા રે, તમ વિના સુની દેખાય રે. શ્યામ૦ ૫
રાજમારગમાં ચાલતા રે, સરવે મુનિ ચારે પાસ રે. શ્યામ૦ ૬

પદ

માનત સજ્જન સહુ મળી રે, શોભા તણા શણગાર રે મોહનવર!
માનત સજ્જન સહુ મળી રે. ટેક
દેતા સુખ અતિ ઘણાં રે, સુખ સાગર ઘનશ્યામ રે. મોહન૦ ૧
પુરૂષોતમ તમે પ્રગટી રે, કર્યાં સહુનાં કલ્યાણ રે. મોહન૦ ૨
મુજ સરખા દાસ અતિ ઘણા રે, સેવે તમારા ચરણ રે. મોહન૦ ૩
પૂર્વે કહ્યું'તું ઉદ્ધવને રે, લઇશ બીજો જનમ રે. મોહન૦ ૪
તે તમે ભક્તિ ધરમથી રે, ભૂપર ધર્યો અવતાર રે. મોહન૦ ૫
બ્રહ્માનંદ મારે તમથી રે, અંતરે સુખ અપાર રે. મોહન૦ ૬

પદ ૪

સ્વામિનારાયણ સત્ય છે રે, પ્રગટિયા પરબ્રહ્મ રે પુરૂષોત્તમ;
સ્વામિનારાયણ સત્ય છે રે. ટેક.
સહજાનંદ હું તમ વિના રે, ઘેલી ફરૂં જગમાંય રે. પુરૂષો. ૧

તમ વિના મારા નાથજી રે, કોઇનો નહિ મારે ભાર રે. પુરૂષો૦ ૨
કોસલ દેશથી આવીયા રે, ઇયાં રહ્યા પૂરણ કામ રે. પુરૂષો૦ ૩
મુંજને સંભારજો શ્યામળા રે, અંતે સુંદર શ્યામ રે. પુરૂષો૦ ૪
દયા ધરી અહીં આવજો રે, સર્વના જીવન પ્રાણ રે. પુરૂષો૦ ૫
બ્રહ્માનંદના શ્યામળા રે, મેલો માં ઘડી દૂર રે. પુરૂષો૦ ૬

રાગ મેવાડી. પદ ૧

કહાનજી શું કહી મેલ્યું રે, ઉધાજી અમને કહાનજી શું કહી મેલ્યું;
મનડાને લઇ ગયા છે, પાપી પ્રાણ બાકી રહ્યા છે;
તે પણ તૈયાર થયા છે રે. ઉધા૦ ૧
માછલાંને પાણી પ્યારૂં, તે ન જીવે આવી બારૂં;
એવું કામ છે અમારૂં રે. ઉધા૦ ૨
જેનું મન હોયે રોગી, તે ફરે થઇને જોગી,
અમે તો ભૂધરનાં ભોગી રે. ઉધા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે ખાઇ સમને, સાચી વાત કહી તમને;
એવું તો મ કેજો અમને રે. ઉધા૦ ૪

પદ ૨

જોગનો સંદેશો લાવ્યા રે, ઉધાજી તમે જોગનો સંદેશો લાવ્યા; ટેક.
મન હરી લીધું હરીએ, શેણે કરી ધ્યાન ધરીએ;
કહોને હવે કેમ કરીએ રે. ઉધા૦ ૧
જોગની જુગતી ભારી, અમે ભોળા વ્રજનારી;
આ'રે જોઇએ ગિરિધારી રે. ઉધા૦ ૨
છેલોજી નાંખેછે છોળુ, બહારે નોય તો માંહ્ય ખોળું;
નિતર્યાંને શાને ડોળું રે. ઉધા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે જોગી થાશું, તો અમે મથુરાં જાશું;
પ્યારાજીને મહીડાં પાશું રે. ઉધા૦ ૪

પદ ૩

રસિયાની કહોને રીતિ રે, ઉધાજી અમને રસિયાની કહોને રીતિ;
ઉધાજી તમે ભલે આવ્યા, અમારા અંતરમાં ભાવ્યા;
શ્યામનો સંદેશો લાવ્યા રે. ઉધા૦ ૧
લોકમાં ચાલી છે વાણી, કુબ્જાને કીધી રાણી;
વહાલાજીની વાત જાણી રે. ઉધા૦ ૨
કુબ્જા કંસની દાસી, ખુબ બની જોડ ખાસી;
લોકડિયાં કરેછે હાંસી રે. ઉધા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે રંગ ઢાળ્યો, કુબડીનો ઘર ભાળ્યો;
જદુકુળ અજવાળ્યો રે. ઉધા૦ ૪

પદ ૪

વહાલાજીની વાતો જાણી રે, ઉધાજી અમે વહાલાજીની વાતો જાણી;
બળી જેવો જોદ્ધો બળિયો, છોકરાને વેશ છળિયો;
કહો એ જેવો કુણ કળિયો રે. ઉધા૦ ૧
નારી વિના દુઃખી જોઇને, સુર્પનખા આવી મોહીને;
કાન નાક ગઇ ખોઇને રે. ઉધા૦ ૨
વૃન્દાને છળીને બાળી, વેદની મરજાદા ટાળી;
વેધ્યો બાણે કરી વાળી રે. ઉધા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે દૈત્ય મારી, લાવ્યા ઘરે સીતા નારી;
તેને કાઢી મુકી બહારી રે. ઉધા૦ ૪

રાગ રેખતા—પદ ૧

આવના મેરે મનકે, મેરમ સલુને શ્યામ રે;
સલુને શ્યામ રે, મેં સમરૂં તેરા નામ રે. આવ૦ ટેક.
પહેલી પ્રીત લગાયકે, અબ આશ કરો મત દૂર;
દૂર રહે દુઃખ હોત હે, મેં તરત મરંગી ઝુર રે. મેર૦ ૧

દરદે દીવાની મેં ડોલું, મેરે વેદકા બાઢયા રોગ;
રોગકી મારી રીસમેં, મેં જાય પેરૂંગી જોગ રે. મેર ૨
પ્રીતમ ડાર્યા પ્રેમકા, તુંમ જોર ગળે બીચ ફંદ;
ફંદકી મારી મેં ફરૂં, બલ જાવત બ્રહ્માનંદ રે. મેર૦ ૩

પદ ૨

આવના મેરે આશક, જાની રંગીલે વહાલમે;
રંગીલે વહાલમે, મેરે દિલકે મા'સુક માલમે. આવ૦ ટેક.
બોત રસીલી બોલની પ્યારે, અંખીયાં તેરી લાલ;
લાલ પ્રિયા તેરે કારને મેં, લીન ફકીરી હાલ રે. જાની૦ ૧
પેહેરૂં કફની પ્રેમકી, લેઉં હક્કી ઝોલી હાથ;
હાથ તેરે મેરા હીયરા, નિશ દિન ડોલુંગી સાથ રે. જાની૦ ૨
બ્રહ્માનંદકી વિનતિ, સુન લીજે સુંદર શ્યામ;
શ્યામ પ્રિયા તેરી અંતરે, મેરે રટના આઠું જામ જાની૦ ૩

પદ ૩

શ્યામરે મેરે પ્રાણકે, પ્રીતમ પ્યારી તેરી બોલની;
પ્યારી તેરી બોલની, દિલચોર અલૌકિક ડોલની. શ્યામ૦ ટેક.
લાલ ગુલાબી અંખીયાં તેરી, છેલ અલૌકિક ચાલ;
ચાલ લખી તેરી લાલજું, મેરે નેન ભયે ખુશીઆલ રે. પ્રીત૦ ૧
વહાલમ તેરે વેનમેં ભયા, ચિત્ત મેરા ગુલતાન;
તાન તેરે દિદારકી મેરે, છેલ છબીલે કહાન રે. પ્રીત૦ ૨
રૂપ તેરા દિલ ભીંતરે રહું, રસના તેરા નામ;
નામ તેરે કુરબાનમેં, બ્રહ્માનન્દ કે' સુંદર શ્યામ રે. પ્રીત૦ ૩

પદ ૪

આયકે બસી અંતર, મેરે છબી પ્યારે કહાનકી;
છબી પ્યારે કહાનકી, લગી રટના ભીને વાનકી. આય૦ ટેક.
મેં ભઇ અબ બાવરી, મેરા મન રહ્યા નહિ હાથ;
હાથ બેકાની નાથકે, મેં તો જાઉંગી વાકે સાથ રે. મેરે૦ ૧

કુંન ભરે જળ હેલિયાં, અબ કુંન કરે ઘર કામ;
કામ કનૈયા લાલકા, કુરબાન કરૂં ધન ધામ રે. મેરે૦ ૨
બ્રહ્માનંદ કે' નાથકા અબ, ખૂબ ચઢયા મોય રંગ;
રંગ તજ્યા સંસારકા, ભઇ દોસ્તી મેરમ સંગ રે. મેરે૦ ૩

રાગ ધોળ પદ ૧

મેં તો સરવે સંગાથે તોડી રે સાહેલી,
એક જગના જીવન સાથે જોડી રે સાહેલી. ૧
શું કરશે પિયર સાસરિયાં રે, સા૦ મેં તો સમજીને પગલાં ભરિયાં રે સા૦ ૨
મેં તો નિશ્ચે કર્યું મનમાંથી રે, સા૦ શિર સાટે એ વર કયાંથી રે. સા૦ ૩
પહેલું માથું પાસંગમાં મેલ્યું રે, સા૦ પછી વરવાનુ બીડું ઝીલ્યુ રે. સા૦ ૪
હું તો રહું નહિ કોઇની વારી રે, સા૦ ધાર્યો એક ધણી ગિરિધારી રે. સા૦ ૫
છાની વાત નહી એ છાવી રે. સા૦ બ્રહ્માનંદના વહાલાની કહાવી રે. સા૦ ૬

પદ ૨

જોયું સરવે જગત તપાસી રે રઢ લાગી,
એક પુરૂષ દીઠા અવિનાશી રે રઢ લાગી.
બીજે અબળાની સર્વે ટાળી રે, રઢ૦ દીઠું ચૌદ ભુવન લગી ખોળી રે. રઢ૦ ૨
અબળા અબળાને શું પરણું રે, રઢ૦ માટે બળીયાનું લીધું શરણું રે. રઢ૦ ૨
કહાન કુંવરથી સગપણ કીધું રે, રઢ૦ એનું મહેણું મેં માથે લીધું રે. રઢ૦ ૪
શિશ નાંખ્યો હવે મેં તો છેડો રે, રઢ૦ લાગ્યો નંદના નંદન સાથે નેડો રે. રઢ૦ ૫
સર્વે અવર પુરૂષ પરહરિયા રે, રઢ૦ બ્રહ્માનંદના વહાલાને વરિયા રે. રઢ૦ ૬

પદ ૩

શું કરશે સંસારી કહીને રે. હરિ વરિયા,
ચાલી જગમાથે પગ દઇને રે હરિ વારયા. ૧
જેમ શૂરો રણમાં ખેલે રે, હરિ૦ શત્રુ સન્મુખ પગલાં મેલે રે. હરિ૦ ૨
થઇ નિઃશંક લડાઇ લેવે રે, હરિ૦ કેદી પાછા પગ નવ દેવે રે. હરિ૦ ૩

એમ સમજીને હું તો ચાલી રે, હરિ૰ મનમાં મરવાની આંટી ઝાલી રે. હરિ૰ ૪
સૌ સાથે તે નાતો તોડ્યો રે, હરિ૰ હાથેવાળો તે હરિસું જોડ્યો રે. હરિ૰ ૫
બ્રહ્માનંદ કહે થઇ મતવાળી રે, હરિ૰ માથા સાટે વર્યા વનમાળી રે. હરિ૰ ૬

પદ ૪

એવી અંતર આંટી પાડીરે સુણ બેહેની,
ઉખડે નહીં કોઇની ઉખાડી રે સુણ બહેની. ૧
જેમ ચાતક આંટી રાખે રે સુણ૰ વિના સ્વાતિ નીર નવ ચાખે રે. સુણ૰ ૨
જેમ કેસરી ઘાસ ન ખાયે રે, સુણ૰ સો લાંઘણ કરી મરી જાય રે. સુણ૰ ૩
એમ નિશ્ચે વિઠ્ઠલને વરવું રે, સુણ૰ નહીં તો સાવ કુંવારાં મરવું રે. સુણ૰ ૪
બીજા પુરૂષ સામું નવ જોવું રે, સુણ૰ ચિત્ત પાતળિયામાં પ્રોવું રે. સુણ૰ ૫
બ્રહ્માનંદ કહે પહેલે વિચારી રે, સુણ૰ પછી વાત કાઢી મેં બારી રે. સુણ૰ ૬

રાગ ગરબી. પદ ૧

તારી મુખની લાવણ્યતા મીઠી રે, મોહન વનમાળી;
એવી ત્રિભુવનમાંઇ નવ દીઠી રે, મૂરતિ મરમાળી. તારી૰ ટેક.
ચટક રંગીલા તારા મોળીડાને છેડે, મનડું ડોલે છે કેડે કેડે રે. મો૰ ૧
રંગડા જામ્યો છે ફૂલડાંને રે તોરે, ભમરા ભમે છે ચહુ કોરે રે. મો૰ ૨
ભાલ તિલક કેશર કેરૂં રાજે, મુખ જોઇ શશિયર લાજે રે. મો૰ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે સરવસ વારૂં, રૂપ જોઇને વહાલા તારૂં રે. મો૰ ૪

પદ ૨

તારાં લટકાં પ્યારાં મુને લાગે રે, લહેરી લટકાળા;
હું તો રીઝી સલુણા ઘેરે રાગે રે, છેલા છોગાળા. તારાં૰ ટેક.
સુંદર નેણ કમળદળ જેવી, ભ્રકુટી ભ્રમર રહ્યા સેવી રે. લ૰ ૧
ગૌર કપોળ સુભગ તિલ ત્રાજુ, કોમળ નાસા કાજુ રે. લ૰ ૨
અધર ઉપર જાણે કંકુ ઢળીયું, દાંત દાડમ કેરી કળીયું રે. લ૰ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે સામું જોઇને, મનડું લીધું છે મારૂં પ્રોઇને રે. લ૰ ૫

પદ ૩

વહાલી લાગે છે મુખડાની વાણી રે, પ્રીતમજી પ્યારા;
મીઠે મરકલડે લોભાણી રે, સુંદર વર સારા. વહાલી. ટેક.
નટવર આડી નજરે નીહાળી, રંગડાની રેલું વાળી રે. પ્રી૦ ૧
મધુર મધુર મુખ હાસ કરીને, લીધા છે પ્રાણ હરીને રે. પ્રી૦ ૨
મનમોહન તારી નૌત્તમ મૂરતી, નીમખ ન મેલું મારા ઉરથી રે. પ્રી૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે રીજી તારે રાગે, અહોનીશ રહેજો મારે આગે રે. પ્રી૦ ૪

પદ ૪

તારાં છોગલીયાંની છબી ભારી રે, કુંવર કાનુડા;
છેલા ગુણવંતા ગિરિધારી રે, લાગો છો રૂડા. તારાં૦ ટેક.
પ્રાણજીવન શીર કેશ રૂપાળા, કાળા ખીંતલીયાળા રે. કું૦ ૧
લાલ કસુંબી તારા મોળીડાને ચટકે, જોઇને મોહી છું કર લટકે રે. કું૦ ૨
કુંડળની છબી નથી રે કહેવાતી, નીરખી ઠરે છે મારી છાતી રે. કું૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે રહોને રંગિલા, આંખડલીમાં અલબેલા રે. કું૦ ૪

રાગ ગરબી–પદ ૧

છેલા તારૂં છોગલું અતિ સારૂં રે, જોઇ મોહી રહ્યું મન મારૂં રે. છેલા૦ ટે.
રૂડાં લટકાં કરો છો લહેરી રે, બાંધી પાઘ ગુલાબી ઘેરી રે;
મારી નીરખી આંખડલી ઠેરી. છેલા૦ ૧
જોઇને મોહી છું ચંદન ખોરે રે, તારી મૂરતિ વસી દીલ મોરે રે;
કીધી ઘાયલ ફૂલાંકેરે તોરે. છેલા૦ ૨
કાજુ શોભે છે ભમર કાનસીયાં રે, બહુ અંતરમેં રસબસિયા રે;
બ્રહ્માનંદને આવી દીલ વસીયા. છેલા૦ ૩

પદ ૨

આવો આવો લાલજી લટકાળા રે, મોતીડાની પે'રાવું હું માળા રે. આવો. ટે.
કાજુ ફુલડે તે સેજ બીછાવું રે, આગે પગભર ઉભી ગાવું રે;

આવો મંદિરમાં પધરાવું. આવો. ૧
દુધ પાઇશ ગાવડલી દોઇનેરે, માંઇ નાખીશ શાકર ઘોઇને રે;
રાખું આંખડલીમાં પ્રોઇને. આવો. ૨
ભાવે આવોને રંગડાના ભરીયારે, હેતે પ્રાણ મારા તમે હરીયા રે;
બ્રહ્માનન્દના વા'લા ડોલરીયા. આવો. ૩

પદ ૩

રસીલા લાલજી રંગભીના રે, આવો છેલ કુંવર નંદજીના રે. ર. ટે૦
તમને મળવાને મન મારૂં ધાખ્યું રે, લોકે જેમ કહ્યું તેમ સાંખ્યું રે;
જોવા કાજે આતુર થાય છે આંખ્યું. ર. ૧
નિરખ્યા કાજ ઉભી ચઢી મેડે રે, મારૂં મનડું ડોલે તમ કેડે રે;
હું તો મોહી છું પાઘડલીને છેડે. ર. ૨
નટ નાગર છેલ નાનુડા રે, માથે નવલ મોતીડાના જુડા રે;
બ્રહ્માનંદના વાલા લાગો રૂડા. ર. ૩

પદ ૪

કહાના તારા રૂપની બલિહારી રે, મનવરતિ લોભાણી છે મારી રે. ક. ટે.
કાને કુંડળ નૌતમ રાજે રે, છોગાં નવલ કલંગી છાજે રે;
આવે દેવ ત્રીયા જોવા કાજે. ક. ૧
ફુલ ગજરા બાજુબંધ ફાવે રે, છબી ચિત્તડાંને લલચાવે રે;
જોતાં નેણુ ત્રપત ન થાવે. ક. ૨
રંગ ખેલોછો પલવટ વાળી રે, વાઓ છો મોરલડી રૂપાળી રે;
બ્રહ્માનંદના વહાલા વનમાળી. ક. ૩

રાગ ગરબી. પદ ૧

ઓરા આવો મારા લેરખડા લેરી, કિધો તમ સારૂ મેં ગજ વેરી. ઓરા. ટેક
કાજુ નૌત્તમ જામા જરકશીયા, શોભે પાઘડલિ શિર સોનેરી. ઓરા. ૧
નંગ જડીએલ બાજુ બેરખડા, કર પોંચી હેમકડાં પે'રી. ઓરા. ૨
તમે રસિયા રંગડાના ભરીયા, મુખ મોરલડી વાતા ઘેરી. ઓરા. ૩
બ્રહ્માનંદના છેલા છોગાળા, ચાલો ચાલ મલપતા ગજકેરી. ઓરા. ૪

પદ ૨

મરમાળા મનમાન્યા માવા, શેંને આંખડલી આગે આવા મર. ટેક
તારાં મનમોહન મીઠાં વેણાં, આવો શ્યામ તમે મુને સંભળાવા. મર. ૧
નિત્ય વાલમ આવો મારે મંદીરીયે, રૂડી ચાલ ચતુરાઇ શીખાવા. મર. ૨
તમે ના'વો તો હું નંદજીને કહીએ, બહુ હેત કરીને આવું બોલાવા. મર. ૩
બ્રહ્માનંદના બાળ સનેહીડા, રાખું જોર કરીને નહીં દેવું જાવા. મર. ૪

પદ ૩

વા'લું લાગે મુને મોહન મુખ તારૂં, છે જો પુરણ ચંદ્રથકી સારૂં. વા. ટે.
તારા મુખડાની મીઠી લાવણ્યતા, જોઈ કોટી કોટી કંદર્પ વારૂં. વા. ૧
શુભ ગૌર કપોળે તીલ તાજું, તેમાં લોભાણું મનડું મારૂં. વા. ૨
તારા મુખની શોભા મરમાળા, નિત્ય નીરખી અંતરમાં ધારૂં. વા. ૩
બ્રહ્માનંદ કહે વશ કીધી મુજને, છે જો કોડીલું કામણગારૂં. વા. ૪

પદ ૪

તારી મૂરતિ મન માની મારે, હવે શંકા જગની કોણ ધારે. તારી૰ ટેક.
લટકાળા તમને લાડકડા, મેં તો દીઠેલ જમુનાને આરે. તારી૰ ૧
મનમોહન સુંદર મોળીડે, તોરા ફુલતણા ઝુકીયા તારે. તારી૰ ૨
શુભ નાસા દીપસમાન બણી, કાજુ નેણ કમળકેરે અનુસારે. તારી૰ ૩
બ્રહ્માનંદના હાર હજારીડા, હું તો જીવું છું તુંને દેખું જ્યારે. તારી૰ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

તારે ચટક રંગીલો છેડલો, અલબેલા રે;
કાંઇ નવલ કસુંબી પાઘ, રંગના રેલા રે.
શીર અજબ કલંગી શોભતી, અ૰ હેડામાં રાખ્યા લાગ. રં૰ ૧
મોળીડું છાયું મોતીયે, અ૰ ફુલડાંની સુંદર ફોર. રં૰ ૨
ગેરે રંગે ગુચ્છ ગુલાબના, અ૰ જોઇ ભમર ભમે તે ઠોર. રં૰ ૩
તારી પાઘડલીના પેચમાં, અ૰ મારું ચિત્તડું થયું ચકચુર. રં૰ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે તારી મૂરતિ, અ૰ વણ દીઠે ઘેલડી તુર. રં૰ ૫

પદ ૨

કેસરનું તિલક સોહામણું, ગિરિધારી રે;
ઝળકે છે સુંદર ભાલ, જાઉં બલિહારી રે.
રસ રેખડલી બીલસી રહી, ગિ૦ નીરખીને થઇ છું નીહાલ. જા૦ ૧
વારી બેહદ ભ્રુકુટી વાંકડી, ગિ૦ જાણે કરડી શ્યામ કમાણ. જા૦ ૨
રુપાળી તસરુ રાતડી, ગિ૦ લોચનીયાં તીખાં બાણ. જા૦ ૩
નાસા અણીયાળ નમણી, ગિ૦ જોઇ લાજે દીપક કીર. જા૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે જોઇ રહેતી નથી, ગિ૦ ઉર દેવત્રિયાને ધીર. જા૦ ૫

પદ ૩

કુંડળ બેઉ રાજે કાનમાં, વ્રજચંદા રે;
સુંદર માંઇ બિંદુ શ્યામ, નંદના નંદા રે.
રંગ ભીના તારા રુપને, વ્ર૦ જોઇ લાજે કોટીક કામ. નં૦ ૧
તીલનું એક નૌતમ ત્રાજવું વ્ર૦ કંકોલેલ ગૌર કપોળ. નં૦ ૨
તારા અધર પ્રવાળા સરખા, વ્ર૦ છબી વદન કમળની ગોળ. નં૦ ૩
તારા દાંત ડોલરિયાની કળી, વ્ર૦ વળી દાડમ કેરાં બીજ. નં૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે હાસ્ય વિલાસમાં, વ્ર૦ રહી વ્રજનારી રંગ ભીજ. નં૦ ૫

પદ ૪

બાયે બાજુ કાજુ બેરખા, મને પ્યારા રે;
બહુ મુલી લટકે બોર, કામણગારા રે.
હાથોમાં પોંચી હેમની, મ૦ ખાસી તન ચંદન ખોર. કાં૦ ૧
બણી શોભા વેંટી વેઢની, મ૦ હિયે નવલ ગુલાબી હાર. કા૦ ૨
તારું રુપ જોઇ ઘેલી ફરે, મ૦ ગોકુળીયા કેરી નાર. કા૦ ૩
જોઇ તેજ અલૌકિક અંગનું, મ૦ થયા ઝાંખા સુરજ ચંદ. કા૦ ૪
તારી નવલ છબીને ઉપરે, મ૦ બલિહારી બ્રહ્માનંદ. કા૦ ૫

પદ ૫

છોગાળા તારે છોગલે, મન લીધું રે;
વળી પાઘડલીને તાર, કામણ કીધું રે.

નલવટની રેખુ જોઇને, મ૦ ભુલી છું ઘર ને બાર. કા૦ ૧
રંગીલે નેણે રાતડે, મ૦ કાજુ અણીયાળી કોર. કા૦ ૨
હેતાળે લટકે હાથને, મ૦ બાજુડા કેરે બોર. કા૦ ૩
મનમોહન તારી મોરલી, મ૦ સાંભળતાં થઇ ગુલતાન. કા૦ ૪
લાવણ્યતા મુખની જોઇને, મ૦ બ્રહ્માનંદ કહે ભીને વાન. કા૦ ૫

પદ ૬

રંગીલા તારા રૂપને, મેં જોયું રે;
લટકાળા નંદના લાલ, મનડું મોયું રે.

ફારાલું છોગું ફુલનું, મેં૦ ચટકાળી તારી ચાલ. મ૦ ૧
વળી આડી નજરે દેખવું, મેં૦ વસ કીધી વ્રજની નાર. મ૦ ૨
બાજુડા કેરાં બોરને, મેં૦ હિયે મોતીડાનો હાર. મ૦ ૩
કરમાં એક ફુલ ગુલાબનું, મેં૦ હેરે છે હેત સહીત. મ૦ ૪
કાજુ તીલ ચિહ્ન કપોલમાં, મેં૦ બ્રહ્માનંદ કહે ધેરે ગીત. મ૦ ૫

પદ ૭

આજ દીઠી મુજને એકલી, ધુતારે રે;
આવીને રોકી વાટ, જમુનાને આરે રે.

મારી નવરંગ ફાડી ચુનડી, ધુ૦ મૈડાંનું ફોડયું માટ. જ૦ ૧
કાંઇ લાજ ન રાખી લોકની, ધુ૦ બોલે મુખમાંથી ગાળ. જ૦ ૨
સંગ લઈ છોરાની મંડળી, ધુ૦ તોડી મોતીની માળ. જ૦ ૩
બેની કાયર અમને કીધલાં, ધુ૦ રોકે છે સાંજ સવાર. જ૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે છોટે છોકરે, ધુ૦ અમને મનવી છે હાર. જ૦ ૫

પદ ૮

કહોને આ ગોકુળ ગામમાં, કેમ રહીએ રે;
કરે વઢવા જેવી વાત, કેને કહીએ રે.

કટાણે છોડે વાછરું, કે૦ રંજાડે દી ને રાત. કે૦ ૧

નાનકડો છોરો નંદનો, કે૦ આવીને આપે આણ. કે૦ ૨
રોકે છે મારગ ચાલતાં, કે૦ માગે મેડાનાં દાણ. કે૦ ૩
છોરાની લઇ સંગ મંડળી, કે૦ તાણે છે નવરંગ ચીર. કે૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે કાયર કીધલાં, કે૦ નથી ભરવા દેતો નીર. કે૦ ૫

રાગ ગરબી–પદ ૧

નંદલાલો રે નંદલાલો, છે જો પ્રાણથકી મુને વહાલો રે. નંદ૦ ૧
એનાં ચરણકમળની રેખુ, જોઇ જન્મ સફળ મારો લેખું રે. નંદ૦ ૨
નખમંડળ અધિક તેજાળું, અંતરમાં કરે છે અજવાળું રે. નંદ૦ ૩
પગ ઘુંટી અજબ ગોળ પ્યારી, એનું ધ્યાન ધરે છે ત્રિપુરારી રે. નંદ૦ ૪
ગિરિધરની નવલ પીંડી ગોરી, બ્રહ્માનંદની છે જીવનદોરી રે. નંદ૦ ૫

પદ ૨

રંગભીનો રે રંગભીનો, એનો નિત્ય નિત્ય ભાવ નવીનો રે. રંગ૦ ૧
જાનું જુગલ જોઇને સુખી થાયે, નિત્ય કમળા ચાંપેછે ચતુરાયે રે. રંગ૦ ૨
દીલ હરખ વાધે છે ઉરૂ દીઠે, તેતો શોભે ગરૂડકેરી પીઠે રે. રંગ૦ ૩
કટી નવલ પીતાંબર ભારી, કંદોરો જડીત સુખકારી રે. રંગ૦ ૪
નાભી અજને થયાનું ઠેકાણું, બ્રહ્માનંદનું ત્યાં મન લોભાણું રે. રંગ૦ ૫

પદ ૩

અલબેલો રે અલબેલો, છોગાંવાળો તે છેલ છબીલો રે. અલ૦ ૧
તુંડ ત્રિવળી અધિક રૂપાળી, જોઈ મગન રહેછે મહીવાળી રે. અલ૦ ૨
પેટ નરમ પોયણકેરૂં પાનું, માંહી રહેછે બ્રહ્માંડજૂથ છાનું રે. અલ૦ ૩
છબીદાર ઉપડતી પો'ળી છાતી, રહે લક્ષ્મી અખંડ રંગરાતી રે. અલ૦ ૪
કંઠ શંખસરીખો કાજુ શોભે, બ્રહ્માનંદનું તે મનડું લોભે રે. અલ૦ ૫

પદ ૪

ગિરિધારી રે ગિરિધારી, એની મૂર્તિ લાગેછે મને પ્યારી રે. ગિરિ૦ ૧
ભુજદંડ પ્રચંડ શોભે ભારી, કંઠ નાખી ડોલેછે વ્રજ નારી રે. ગિરિ૦ ૨

રૂડાં કુંડળ જડાઉ કાને રાજે, મુખ જોઇ કમળ શશિ લાજે રે. ગિરિ૦ ૩
તિલ ત્રાજુ છે ગૌર કપોળે, સુખ અનંત રહ્યાં છે એને ઓળે રે. ગિરિ૦ ૪
નાસા નેણુ તિલક છબી જોઇને,બ્રહ્માનંદ કહે રાખું છું ચિત્ત પ્રોઇને રે. ગિ૦ ૫

રાગ ગરબી—પદ ૧

વા'લા મારી શુધ બુધ તેં હરી લીધી રે, તારે લટકે વેરાગણુ કીધી. વાલા૦ ટે.
તારી નવલ કલંગી દીઠી રે, મનડામાં લાગે અતી મીઠી રે;
જાણે જબર જાદુડાની ચીઠી. વાલા૦ ૧

જોયું મોળીડું આંટે ફરતું રે, પળ એક નથી વીસરતું રે;
મારૂં હૈડું ધીરજ નથી ધરતું. વાલા૦ ૨

ભાલે આડ કેસર કેરી ભાળી રે, રેખા ત્રણુ ઉપડતી રૂપાળી રે;
જાણે મન પકડયાની છે જાળી. વાલા૦ ૩

બંકી ભ્રુકુટી ઘણી મન ભાવી રે, બ્રહ્માનંદને વસી ઉર આવી રે;
જાણે શ્યામકબાણુ ચડાવી. વાલા૦ ૪

પદ ૨

પ્યારા તારી પ્યારી લાગે પાંપણીયાં રે, જોઇ ભેખ લીધો મેં જોગણીયાં; પ્યારા. ટેક.
તારાં લોચન:બાણુ તીખડીયાં રે, ઘણાં જાદુ હથોડીનાં ઘડીયાં રે;
આવી ઓચીંતાં મુજ પર પડીયાં. પ્યારા૦ ૧

તારી નાસીકા સુંદર નમણી રે, છે જો દીપક કીર લજમણી રે.
એતો જીવનદોરી છે અમણી. પ્યારા૦ ૨

કાને કુંડળ નૌત્તમ ધરીયાં રે, ભારી નંગ વળી રંગભરીયાં રે;
આવી અંતરમાં ઉંડાં ગરીયાં. પ્યારા૦ ૩

દીઠું મુખડું ચંદ્રા કેરે ડોલે રે, તિલ દક્ષિણુ ગૌર કપોળે રે;
બ્રહ્માનન્દ કહે તેને મુનિ ખોળે. પ્યારા૦ ૪

પદ ૩

રૂડી તારી મુંછની રેખા ઉપડતી રે, ચિત્ત ચોર્યું ચાલ્ય લડથડતી. રૂડી૦ ટેક.
હૈડામાં વસી મારે હાંસી રે, એને સમરે છે જોગ અભ્યાસી રે;
જાણે પ્રેમ તણી માંડી ફાંસી. રૂડી૦ ૧
હેતે દાંત બત્રીસી હેરી રે, ઠીક થૈને વૃત્તિ મારી ઠેરી રે;
કાજુ કળીયો તે દાડમકેરી. રૂડી૦ ૨
વા'લા મોરલી ધીરે સ્વરે વાજો રે, પ્રીતે અધરઅમૃત રસ પાજો રે;
જ્યાં જાઓ ત્યાં સાથે તેડી જાજો. રૂડી૦ ૩
જ્યારે ચાવો છો પાન સોપારી રે, છોળ આવે તંબોળની બા'રી રે;
તેનો બ્રહ્માનન્દ અધિકારી. રૂડી૦ ૪

પદ ૪

કહાના તારો કંઠ કહ્યામાં ન આવે રે, એ તો કૌસ્તુભ મણીને શોભાવે. કા'ના૦ ટેક.
હિયે પેર્યો છે હાર હજારી રે, ભુજદંડ પ્રચંડ છે ભારી રે;
નાખી કંઠ જીવે વ્રજનારી. કા'ના૦ ૧
શોભે કમરે રેંટો સુધો સારો રે, જ્ઞાની ધ્યાનીનો દિવસ ગુજારો રે;
ચાલ જોઇ લાજે હંસ બીચારો. કા'ના૦ ૨
રૂડી લાગે છે પગની આંગળીયો રે, નખતેજ જાય નહીં કળીયો રે;
જાણે ચંદતણી મંડળીયો. કા'ના૦ ૩
રાજે ચરણ લાંબી ઉર્ધ્વરેખુ રે, હું તો ધ્યાન વીના એને દેખું રે;
બ્રહ્માનન્દ કહે જન્મ ધન્ય લેખું. કા'ના૦ ૪

રાગ ગરબી—પદ ૧

ચાલો ચાલો સૈયરનો સાથ, વૃન્દાવન જઇએ રે;
સખી છેલ છબીલાને સંગ, હળી મળી ગાઇએ રે. ૧
વહાલો જુવે છે આપણી વાટ, ઉભા છે વનમાં રે;
સખી આપણે સાથ એકાંત, મળ્યાનું છે મનમાં રે. ૨

વહાલે મોરલી લીધી છે હાથ, વજાડે છે ઘેરી રે;
આવી ઉભા છે જમુનાને તીર, પીતાંબર પેરી રે. ૩
વહાલે પેર્યા છે ફુલડાના હાર, બાંધ્યા છે બાજુ રે;
એને ઝળકે છે કાંનમાંહી, કુંડળીયાં કાજુ રે. ૪
વહાલે મૃગલાં પમાડ્યાં મોહ, વંશીને નાદે રે;
હરી ગાવેછે સુંદર ગીત, મધુરે સાદે રે. ૫
હરીને હેત કરીને હાથ, ઝાલ્યાનો છે હેવા રે;
સખી બ્રહ્માનંદનો નાથ, કહે રમવા જેવા રે. ૬

પદ ૨

જોને જોને સખી એનું રૂપ, મનોહર રાજે રે;
મુખ લાવણ્યતા જોઇ કામ કે, કોટીક લાજે રે. ૧
જોને ફુલડાંનો તોરો શીશ, સુંદર શોભે રે;
જોઇ લાલ સુરંગી પાઘ, મનડું લોભે રે. ૨
વહાલો નેણે જણાવે છે નેહ, હેતે હેરે રે;
મુને ન્યાલ કરી નંદલાલ, બાજૂને ફેરે રે. ૩
પેરી શોભીતા શણગાર, રૂડા લાગે રમતા રે;
વહાલો વ્રજનારીને ચિત્ત, ગિરિધર ગમતા રે. ૪
મારાં લોચનીયાં લોભાય, નટવર નીરખી રે;
હું તો મગન થઇ મનમાંય, દીવાની સરખી રે. ૫
ઉભા ગીત મધુરાં ગાય, ગોપીજન સંગે રે;
વહાલો બ્રહ્માનંદનો નાથ, રમે રસ રંગે રે. ૬

પદ ૩

આવો આવોને નંદજીના લાલ, આપણુ રમીએ રે;
રૂડાં ભોજનીયાં બહુ ભાત, જમાડું તે જમીએ રે. ૧
વારી શ્યામળીઆ તમ સાથ, લાગી પ્રીતિ રે;
હવે શું કરશે સંસાર, કોઇથી નથી બીતી રે. ૨

મારા હેતુ છો હૈડાના હાર, તમપર વારી રે;
તમ કાજ કોડીલા કહાન, સેજ સમારી રે. ૩
મારે તમથી જગમાં કોઇ, બીજું નથી વહાલું રે;
જે જોઇએ તે જાદવરાય, આણી આણી આલું રે. ૪
લેઇ સરવસ સુંદર શ્યામ, તુજપર વારૂં રે;
તારા છોગલીયામાં શ્યામ, મોહ્યું મન મારૂં રે. ૫
બ્રહ્માનંદના વહાલા ગુણવાન, પધારોને પ્યારા રે;
તમને એક ઘડી અલબેલ, ન મેલું ન્યારા રે. ૬

પદ ૪

તારી આંખડલી અલબેલ, અતિ અણીયાળી રે;
હુંતો ગરક થઇ ગુલતાન કે, ભુધર ભાળી રે. ૧
માથે લાલ કસુંબી પાઘ, તોરો લટકે રે;
છબી જોઇને સુંદર શ્યામ, મન મારૂં અટકે રે. ૨
રૂડી કેશર કેરી આડ કે, ભાલ બીરાજે રે;
જોઇ મુખની શોભા માવ, પુરણ શશી લાજે રે. ૩
શોભે ઘુઘરડીનો ઘેર, કેડે કંદોરે રે;
ગળે મોતીડાની માળ, ચિત્તડું ચોરે રે. ૪
શોભે સુંથણલી સોરંગ, રૂપાળો રેંટો રે.
વહાલા પેરીને પ્રાણઆધાર, ભાવેસું ભેટો રે. ૫
વહાલા બ્રહ્માનંદના નાથ, આવી સુખ આપો રે,
મને મેર કરી મોરાર, પોતાની થાપો રે. ૬

પદ ૫

સખી નંદતણે દરબાર, મહા રંગ રેલે રે;
વા'લો ગોવાળાની સાથ, ખાંતીલો ખેલે રે. ૧
મને કહાનુડાના કોડ, ગમતી જોવા રે;
વાલે કીધો અલૌકિક ખ્યાલ, મારૂં મન મોવા રે. ૨

કહાને ગોપી ગોવાલાને ઘેર કે, ગોપ જમાડયા રે;
રૂડાં લટકાં કરી નંદલાલ કે, ખુબ રમાડયા રે. ૩
હસી હેત કરી હરીરાય, આલી મને હાથે રે;
વા'લે દુધતણી લઇ હેલ, ઢોળી મારે માથે રે. ૪
મને કીધી રસબસ કહાન, ભીંજી મારી સાડી રે;
મને ચસકો લાગ્યો એ સાથ, જાઇશ હું તો દાડી રે. ૫
વાલો ડોલે ગોવાળીડા સંગ, બોલે સારૂં સરૂં રે;
હેલી બ્રહ્માનન્દને નાથ, મોહ્યું મન મારૂં રે. ૬

પદ ૬

ઓરા આવોને સુંદર શ્યામ, એકાંતે મળીએ રે;
વા'લા દીન જાણીને દયાળ, અઢળક ઢળીએ રે. ૧
વારી મૂરતી તમારી માવ, વસી દીલ મોરે રે;
હું તો જોઈને થઈ ગુલતાન, ફુલાકેરે તોરે રે. ૨
કહાના તમને મળ્યાના છે કોડ, કરીએ વાતું રે;
વહાલા તમ વીના પળ એક, નથી રે'વાતું રે. ૩
તમે દીલડાના દરીયાવ કે, છેલ છોગાળા રે;
મારા મનમાન્યા મોરાર, છો મરમાળા રે. ૪
આવી તમ સાથે અલબેલ, પ્રીત બંધાણી રે;
મુખ લાવણ્યતા જોઈ માવ, હું લોભાણી રે. ૫
તમે મોટા થઇ મહારાજ, શું લલચાવો રે;
વા'લા બ્રહ્માનંદના નાથ, હસી બોલાવો રે. ૬

પદ ૭

તારાં મુખડાંની મોરાર, માયા લાગી રે;
મેં તો લોકડીયાંની લાજ, સરવે ત્યાગી રે. ૧
હવે છેડો નાંખ્યો શીશ, થઇ દીવાની રે;
તારી છબી અલૌકિક છેલ, મનડું માની રે. ૨

મેં તો તમથી બાંધી પ્રીત, બીજેથી તોડી રે;
હવે શ્યામળીયા તમ સાથ, બની છે જોડી રે. ૩
વા'લા ગાવો છો સુંદર ગીત, અલૌકિક લટકે રે;
તારાં છોગલીયામાં છેલ, મન મારૂં અટકે રે. ૪
છબી જોઇને સુંદર શ્યામ, છે નેણાં રે;
રૂડાં લાગે છે રંગરેલ, વા'લા તારાં વેણાં રે. ૫
અલબેલા પ્રાણ આધાર, પધારોને પ્રીતે રે;
વા'લા બ્રહ્માનંદના નાથ, રમો રસ રીતે રે. ૬

પદ ૮

મારૂં મનડું પમાડયું મોહ, વંશીને તાને રે;
મને ગરક કરી ગુલતાન, કોડીલે કા'ને રે. ૧
મને સરવે સૈયરમાં શ્યામ, સુહાગણ કીધી રે;
વાલે હસી દેખાડી હેત, બાંહી ગ્રહી લીધી રે. ૨
સરવે પુરી પ્રાણ આધાર, હિયાની હામુ રે;
આજ મહેર કરી મહારાજ, જોયું મુજ સામું રે. ૩
વા'લે હેતે ઝાલ્યો હાથ, લીધી હાથ તાળી રે;
મારે જગપતિ સાથે જોડ, બણી રૂપાળી રે. ૪
અતી હરખ ભરી ન સમાય, આનંદ અંગે રે;
મારે રમતાં જામ્યો રંગ, શ્યામળીયા સંગે રે. ૫
હું તો મગન થઇ મસ્તાન કે, ખાંતે ખેલું રે;
બાંધ્યું બ્રહ્માનંદના નાથ, સંગાથે બેલું રે. ૬

રાગ ગરબી—પદ ૧

ધન્ય ધન્ય મારી આંખડી, નીરખ્યા વ્રજપતિ વા'લો;
માથે સુંદર મોળીયું, ઓઢયો નવલ દુસાલો. ધન્ય૦ ૧
ભાલ તિલક સોયામણું, ભૃકુટી રૂપાળી;
લોચન તીખાં લાગણાં, નાસા મરમાળી. ધન્ય૦ ૨

કુંડળ જડાઉ કાનમાં, મકરાકૃતિ ભારી;
તે જોઇને ફૂલી ફરે, સરવે વ્રજનારી. ધન્ય૦ ૩
કાજુ ગોર કપોળમાં, તીલ ત્રાજુ શોભે;
ગોકુળવાસી ગોપનાં, જોઇ જોઇ મન લોભે. ધન્ય૦ ૪
અધર લાલ શુભ દાંત છે, દાડમ કળી જેવા;
બ્રહ્માનંદના નાથને, હસી બોલ્યાનો હેવા. ધન્ય૦ ૫

પદ ૨

આજ મારે આનન્દ અંતરે, જગજીવન જોઇને;
મનમોહનની મૂરતી, રાખું નેણુમાં પ્રોઇને. આજ૦ ૧
ઘોડલાંની વાંસે ઘુમરૂ, હાથીડાની હાર્યું;
અસવારો અલબેલની, જોઇ તન ધન વારૂ. આજ૦ ૨
ગિરિધર ગજ અંબાડીએ, ચાલ્યા મથુરાની શેરી;
વનિતા લેવે વારણાં, ફુલડલાં વેરી. આજ૦ ૩
વાજાં બહુત પ્રકારનાં, નીશાણુ પટાળાં;
ચમર ઢળે શીર શ્યામને, લાગે રૂપાળાં. આજ૦ ૪
ચોપદાર ઉંચે સ્વરે, જય વાણુ ઉચ્ચારી;
બ્રહ્માનંદ છબી જોઇને, જાય બલીહારી. આજ૦ ૫

પદ ૩

હરિવર બેશી હાથીએ, માણીગર મા'લે;
ચમર ઢળંતે શ્યામળો, છોગાળો ચાલે. હ૦ ૧
મથુરાં નગરની માનિની, હેતે અતી હેરે;
ઝાખ ચડે ગજગામની, ફૂલડલાં વેરે. હ૦ ૨
ડમરી અબીલ ગુલાલની, ઉડે અતી ભારી;
તે જોવાને આવીયા, બ્રહ્મા ત્રિપુરારી. હ૦ ૩
ઢોલ દદામાં ગડગડે, ત્રાંબાળુ વાજે;
કુબુદ્ધ મંત્રી કંસના, દેખીને દાઝે. હ૦ ૪

બ્રહ્માનંદના નાથની, ઓપે અસવારી;
કોટીક જન પાવન થયાં, નીરખી નર નારી. હ૦ ૫

પદ ૪

શી કહું શોભા આજની, વર્ણવ્યામાં ના'વે;
ગિરિધર ગજ અંબાડીએ, મલપંતા આવે. શી૦ ૧
પાઘ ઉપર શીર પેચની, શોભા અતી સારી;
અજબ દુસાલો ઓઢીઓ, વ્રજરાજ વિહારી. શી૦ ૨
હૈડા ઉપર હીંડળે, મોતીડાની માળા;
મથુરાં ફેરી શેરીએ, લાગે રૂપાળા. શી૦ ૩
કર્યું નિકંદન કંસનું, નિજ જન સુખ આપ્યું;
દેવકી વસુદેવનું, ભવબંધન કાપ્યું. શી૦ ૪
જોગી જતી જલે બલે, સનકાદીક ચાલે;
બ્રહ્માનંદ પાવન કર્યાં, લોચન નન્દલાલે. શી૦ ૫

રાગ પરજ ખમાચ-પદ ૧

આંગણિયે ઝાઝું શું ભણિયે, આવો કહાના મારે આંગણિયે. ટેક૦
ભાવ કરી નટ નાગર ભેટો, હૈડાના તાપ પીયા હણિયે. આવો૦ ૧
હાથકડાં મોતીડાંકેરી માળા, સુંદર છેલ બણી ઠણીયે. આવો૦ ૨
નૌતમ સુંદર પાઘડલીના, પેચ ઝુકયા આવી પાંપણીયે. આવો૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે પ્રેમ કરીને, ત્રપત કરૂં મળી માંખણીયે. આવો૦ ૪

પદ ૨

ઓસરિયે મનડાં હરિયે, આવો પ્યારા મારી ઓસરિયે. ટેક૦
મારૂં મંદીરીયું તે શ્યામ તમારૂં, છેટે છેલા શીદને ફરીયે. આવો૦ ૧
પ્રીતમ નૌતમ પાઘડલીમાં, સુંદર છોગલીયાં ધરીયે. આવો૦ ૨
ફુલડાંના હાર અનુપમ પે'રી, કોડે કોડે લટકાં કરીયે. આવો૦ ૩
બ્રહ્માનંદના નાથ છબી તારી, જોઇ જોઇ અંતરમાં ઠરીયે. આવો૦ ૪

પદ ૩

ડોલરિયા રંગના ભરિયા, હસીને બોલો હરિ ડોલરિયા. ટેક.
નટવર સુંદર નાથજી રે, તમને મેં અંતરમાં ધરિયા. હસીને૦ ૧
મિથ્યા જગની લાલચ મેલી, પ્રાણ થકી પ્યારા કરીયા. હસીને૦ ૨
જગજીવન તારા રૂપને જોઇને, સર્વે વિષયરસ વિસરિયા. હસીને૦ ૩
બ્રહ્માનંદના છેલ છબિલા, કહાન ચતુરે વર કેશરીયા. હસીને૦ ૪

પદ ૪

વાતડલી રે'ને રાતડલી, વાલા પૂછું એક વાતડલી. ટેક.
પીતાંબર સાટે મારા પ્રીતમ, સાડી લાવ્યા નવી ભાતડલી. વાલા૦ ૧
મોરલડી લઇને મનમોહન, દીધું વેલણ કોણે હાતડલી. વાલા૦ ૨
જેને ઘેર રજની તમે જાગ્યા, કોણ હતી તેની જાતડલી. વાલા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે સંશય થયો નહીં, ધન્ય છે તમારી છાતડલી. વાલા૦ ૪

રાગ કરાડડો. પદ ૧

તારૂં છોગું મારે આવીને ચિત્તમાં રહ્યું. તારૂં૦
જગના જીવન રૂડું છોગું જોઇને, અંતરમાં અજવાળું થયું. તારૂં૦ ૧
સુંદર શ્યામ સોહાગી તારૂં, મુખ નીરખીને દુઃખ દૂર ગયું. તારૂં૦ ૨
આનન્દ સહીત થયું સુખ અંતર, એકે જીભે નવ જાય કહ્યું. તારૂં૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે એ છોગા સારૂં, લોકડીયાનું અમે મે'ણું સહ્યું. તારૂં૦ ૪

પદ ૨

કા'ના નેણે તારે કીધાં મને કામણીયાં. કાના૦
નેણાં તારાં નાગર નંદના, બાણ સરીખાં તીખાં બણીયાં. કાના૦ ૧
જાદવ રંગભર સામું જોઇને, હેત કરીને મનડાં હણીયાં. કાના૦ ૨
ઘાયલ થઇને હું તો ઘેલી ફરૂં છું, શું જાણું જે મંત્ર શું ભણીયાં. કાના૦ ૩
બ્રહ્માનન્દના નાથ રંગીલા, ભાવે હું લેઉં તારાં ભામણીયાં. કાના૦ ૪

પદ ૩

તારૂં મોળીડું જોઇને હું તો ઘેલી થઇ. તારૂં૦
મોંઘા મૂલનું નૌતમ મોળીડું, નવલ કલંગી શીર ઝૂકી રહી. તારૂં૦ ૧

ભૂધર તારૂં મોળીડું ભાળી, ઘાયલ થઇને સુધ ભુલી ગઇ. તારૂં૦ ૨
ઔષધ મુળી અંગે ન લાગે, કુટી કુટીને થાકયા વૈદ કઇ. તારૂં૦ ૩
બ્રહ્માનંદના નાથ ન મેલું; શિરને સાટે રે મેં તો કીધું સઇ. તારૂં૦ ૪

પદ ૪

માવે મોરલી વજાડીને મનડાં હર્યાં. માવે૦
બેહદ નૌતમ વેણુ વજાડી, શબ્દ સુણાવી જાદુડાં રે કર્યાં. માવે૦ ૧
પાઘ બાંધી રે રંગ ચોળ કસુંબી, મન ગમતારે છોગાં શીશ ધર્યાં. માવે૦ ૨
અલવીલા નટ નાગર કેરાં, લોચનીયાં રે જાદુડે જો ભર્યાં. માવે૦ ૩
રૂપ અલૌકિક જોઇને સજની, બ્રહ્માનન્દના વાલાને વર્યાં. માવે૦ ૪

રાગ પરજ. પદ ૧

મોળીડામાં મોહી રે, છેલાજીના મોળીડામાં મોહી, ટેક.
રસીક સલુણાનું મોળીડું રંગીલું, નીરખતાં તૃપ્ત ન હોઇ રે. છે૦ ૧
નૌત્તમ રંગ ચઢયો મારા મનમાં, જગના જીવનને જોઇ રે. છે૦ ૨
શ્યામળીયા સંગ રમતાં રે સજની, કુણ રે રાખે મુંને ઢોઇને રે. છે૦ ૩
બ્રહ્માનંદના વાલાની મૂર્તિ, રાખું આંખડલીમાં પ્રોઇ રે. છે૦ ૪

પદ ૨

છોગલીયે ચિત્ત ચોર્યું રે, શ્યામળીયાને છોગલીયે ચિત્ત ચોર્યું. ટેક.
છેલ છબીલાનું નૂવલ છોગલીયું, મોતિડેથી મોર્યું રે. શ્યા૦ ૧
પાઘ બાંધી શીર અજબ અલોકીક, કાજુ સોનેરી કોર્યું રે. શ્યા૦ ૨
અધિક અધિક માંહિ નૌત્તમ ઉડે, ફુલડાંના હારની ફોર્યું રે. શ્યા૦ ૩
બ્રહ્માનંદના નાથની કેડે, દીલડું રહે છે હાર્યું દોર્યું રે. શ્યા૦ ૩

પદ ૩

લાગી નેણુ કટારી રે, કાનુડાની લાગી નેણુ કટારી; ટેક;
જમુનાને મારગ પાણીડે જાતાં, ઘાયલ કરી ગિરિધારી રે. કા૦ ૧
જોર નજર ભરે સનમુખ જોઇને, મનમાં અચાનક મારી રે. કા૦ ૨

કોટીક વૈદ મથી મથી હાર્યા, કોઇની ન લાગે કારી રે. કા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે પરવશ થઇ છું. તનડાંની સુરત વિસારી રે. કા૦ ૪

પદ ૪

આંખલડીની અણીયે, વેંધ્યા વાલે આંખડલીની અણીયે. ટેક.
નટવર લાલ રંગીલાનાં નેણાં, બાણુ સરીખાં ગણીયે. વેં૦ ૧
ભીતર ઘાવ લાગો અતી ભારી, રાત દિવસ રણુકણીયે. વેં૦ ૨
દરદીની વાતો તે દરદીડાં જાણે, બેદરદીને શું ભણીયે. વેં. ૩
બ્રહ્માનંદ કહે એણીપેરે વેંધ્યાં, મણીને ભેદે જેમ મણીયે વેં૦ ૪

રાગ પરજ. પદ ૧

આજ ગઇતી હું તો જમુનાનાં પાણી, માથે હેલ ઉપાડી રે;
ઓચિંતે આવીને મારે વાલીડે, મોહન વેણુ વજાડી રે.
સાંભળતામાં મારી શુદ્ધ બુદ્ધ વીસરી, દીલમાં થઇ છું દીવાની રે;
અંતર લાગી મારે પ્રેમની કટારી, કેમ કરી રાખું છાની રે. ૨
ઘાયલ થઇને હું ઢળી ધરણી પર, ઉઠું તોય ન ઉઠાય રે;
કહાન કુંવરને મળવાને કાજે, મન મારું અકળાય રે. ૩
પરવશ થઇને પડ્યું છે મારું તનડું, મનડું ડગ નવ ચાલે રે;
મંત્ર ભણી નાખી મને મોહની, બ્રહ્માનંદને વહાલે રે. ૪

પદ ૨

જમુનાં તીરે જદુપતી ઉભો, સુંદર છેલ છોગાળો રે;
વ્રજનારીનાં મનડાં લેવા, લટકાં કરે લટકાળો રે. ૧
આંખડી નૌત્તમ અણીયાળી, ભાલ તિલક છબી ભારી રે;
વ્રજજીવનનું મુખડું જોતાં, સરવસ નાંખું વારી રે. ૨
પાઘડલી પેચાળી રે બાંધી, રસીક પીયે નવ રંગી રે;
રતન જડેલી લટકી રહી છે, કાજુ નવલ કલંગી રે. ૩
સામો મળ્યો મને શ્યામ સલુણો, સુંદર વ્રજની શેરી રે;
બ્રહ્માનંદના નાથની મૂર્તિ, આવીને અંતર ઠેરી રે. ૪

પદ ૩

વનમાંહી રે મોરલડી વાગી, ભણુક પડી મારે કાને રે;
લટકાળે રે મને વશ કરી લીધી, તીખી તીખી તાને રે. ૧
વાંસલડી રે પડી મારે વાંસે, વેરણને કોઇ વારો રે;
મોડી રે વે'લી મોરલડી આ, લેશે પ્રાણ અમારો રે. ૨
નાદ ભેળી રે નટવરની મૂર્તિ, હૈડામાં દેખાય રે;
તે જોઇને ઘરડાંનો રે ધંધો, ઝેર સરીખો મને થાય રે. ૩
કામણીયું રે મોરલીમાં કાંઇ કીધું, ચિત્તડું લીધું મારૂં ચોરી રે;
બ્રહ્માનંદના નાથની રે વંશી, નાખ્યું કાળજ મારૂં કોરી રે. ૪

પદ ૪

શેરડીયે રે સામો રે મળીયો, વાલાડા કુંજાવહારી રે;
અજબ દુસાલો ઓઢી રે લીધો, અંગરખી ફુલકયારી રે. ૧
પેશ અલોકીક લીધું રે બાંધી, મોળીકું મરમાળે રે;
લટકાળે મનડું લલચાવ્યું, આંખડલીને ચાળે રે. ૨
ગેરાં લોચન રંગ ગુલાબી, હેતાળાં જાણે હસતાં રે;
તે જોઇને મારાં પણ નેણાં, છેટે પળ નથી ખસતાં રે. ૩
ભીને વાન રંગીલે ભૂધરે, આડી નજરે હેરી રે;
બ્રહ્માનંદના વસી ઉર અંતર, મૂરતિ નટવર કેરી રે. ૪

રાગ પરજ. પદ ૧

મોરલીવાળા રે, મીઠી મોરલી બજાવ;
મોરલી બજાવ વહાલા, પરજ કેરા લાવ. મોર૦ ટેક.
મોરલી સુણાવ હું આવી, મેલી ઘરડાં કેરૂં કામ;
વાલમ રાજી થઇ વજાડો, છોગાળા ઘનસ્યામ. મોર૦ ૧
સુણ્યા વિના ચિત્તડામાં, નહીં આવે નિરાંત;
તે માટે હું સૌથી છાની, આવી છું એકાંત. મોર૦ ૨

મોરલી સુણીને મેલ્યો મેં તો, સૈયરૂ કેરો સાથ;
પ્રેમ સુધારસ પાયીને વહાલા, બ્રહ્માનંદના નાથ. મોર૦ ૩

પદ ૨

તારી મૂરતિ રે, છે જો નેણાંનો શણગાર;
નેણનો શણગાર, મારા હૈડાકેરો હાર. તા૦ ટેક.
મોહન તારી મૂર્તિ જોઇને, ભુલી છું તન ભાન;
નીરખતાં નજરામાં થઇ છું, ગજરામાં ગુલતાન. તા૦ ૧
માથે ઝીણી પાઘ મનોહર, સુંદર શ્યામ શરીર;
નથી રહેતી તારૂં રૂપ નીહાળી, વ્રજનારીને ધીર. તા૦ ૨
બાંય જડાવું બાંધેલ બાજુ, કાજુ નંદકિશોર;
બ્રહ્માનંદ કહે મોહી છું વેણે, નેણે જાદુ જોર. તા૦ ૩

પદ ૩

નાગર નંદના રે. મારે તમથી લાગી પ્રીત;
તમથી લાગી પ્રીત, મારૂં ચોરી લીધું ચિત્ત. ના૦ ટેક.
ફુલનો તોરો સુંદર ફાવ્યો, પાગનો આવ્યો તાલ;
પાતળિયા અતિ લાગે છે પ્યારાં, લટકાં તારાં લાલ. ના૦ ૧
મોતીડાંના હારની શોભા, વર્ણવી નવ જાય;
ખાંતીલા તારી આવીને ખુંતી, મૂરતિ અંતરમાંય. ના૦ ૨
અધર ઉપર જાણે કંકુ ઢળીયું, દાડમ કળીયો દાંત;
બ્રહ્માનંદના વાલમા, તમથી ખેલ કર્યાની ખાંત. ના૦ ૩

પદ ૪

સુંદર શ્યામળા રે, આવો છોગાંવાળા છેલ;
છોગાંવાળા છેલ, વા'લા આવીશ તારી ગેલ. સુંદર૦ ટેક.
છેલ છબીલા રંગના રેલા, કેશર ભીના કાન;
સંભળાવો મને શ્યામ સલુણા, મોરલડીની તાન. સુંદર૦ ૧
મોહન તારી મૂરતિ મારા, નેણાંમાં રાખીશ;
ભૂધર તારી ચાલ ત્રિભંગી, લાલ કલંગી શીશ. સુંદર૦ ૨

તમ વીના રે મારે ઘડી ન ચાલે, પ્રડી પટોળે ભાત;
બ્રહ્માનંદના વાલમા, આવી રહો મારે ઘેર રાત. સુંદર૦ ૩

રાગ સોલા. પદ ૧

મારે મો'લે આવો હસીને બોલાવો રે, રંગભીના છેલા નંદજીના. છોજી રાજ. ૧
પાઘડલી પેચાળી બાંધી છે રૂપાળી રે, લટકાળા મોતીડાંવાળા. છોજી રાજ. ૨
કા'ના ગિરિધારી મૂર્ત્તી તારી રે, મનમાની છેલ ગુમાની. છોજી રાજ. ૩
બ્રહ્માનંદના પ્યારા શોભો છો સારા રે, કેશરીયા રંગના ભરીયા. છોજી રાજ. ૪

પદ ૨

નંદજીના લાલા લાગો છો વા'લા રે, નવરંગી લેર તોરંગી. છોજી રાજ. ૧
નેણુંનો નજારો મને અતી પ્યારો રે, અળબેલા છેલ છબીલા. છોજી રાજ. ૨
કુંજના વિહારી મૂરતી તારી રે, હરી મોરી જીવનદોરી. છોજી રાજ. ૩
બ્રહ્માનંદ કહે છે મન મારૂં રહે છે રે, વેણામાં મારા નેણાંમાં. છોજી રાજ. ૪

પદ ૩

આંખ્યો અણીયાળી માવા મરમાળી રે, કાંઇ કીધું મન મારૂં લીધું. છોજી રાજ. ૧
મંદીર પધારો જનમ સુધારો રે, છોગાં મેલી બળવંત બેલી. છોજી રાજ. ૨
સુંદર સોહાગી લગની લાગી રે, તમ સંગે ભીના રંગે. છોજી રાજ. ૩
બ્રહ્માનંદ ગાવે મૂરતી સોહાવે રે, રહો તાજા વ્રજના રાજા. છોજી રાજ. ૪

પદ ૪

બાંધે માથે તોરા આવોને ઓરા રે, ધીરે ગાતા રંગના રાતા. છોજી રાજ. ૧
હોઠે પરવાળાં લાગે છે રૂપાળાં રે, નેણું ગેરી લાલજી લે'રી. છોજી રાજ. ૨
શામ સલુણા નેણુંમાં કુંણા રે, વ્રજરાણી હું લોભાણી. છોજી રાજ. ૩
બ્રહ્માનંદ વારૂં તન મન મારૂં રે, તમ માથે સદા મારે સાથે. છોજી રાજ. ૪

રાગ ધોળ–પદ ૧

હેલી જોને આ નન્દકુમાર, સલુણો શોભતા;
ચાલે મદઝર ગજની ચાલ, રસીક ચિત્ત લોભતા. ૧
પ્યારી લાલ સુરંગી પાઘ, અનોખી બાંધણી;

છુટા પેચ ઝુકયા ચઉકોર, અધિક શોભા બણી. ૨
રૂડી રાજેછે નલવટ રેખ, મનોહર માવને;
જોતાં કેસર તિલક અનુપ, વધારે ભાવને. ૩
ઉભા અલવ કરે અલબેલ, સખાના સંગમેં;
ખેલે બ્રહ્માનંદનો નાથ, રાજેશ્વર રંગમેં. ૪

પદ ૨

શોભે નટવરજીને શીશ, કલંગી વાંકડી;
પુખરાજ પિરોજા લાલ, મોતીડેથી જડી. ૧
તોરો ફૂલતણો નવરંગ, મોળીડા ઉપરે;
જોઇને કાનકુંવરનું રૂપ, મારાં નેણાં ઠરે. ૨
સખી આંટાદાર અનુપ, પીયાજીની પાઘડી;
તે તો વિસરે નહીં પળ એક, જીવડલામાં જડી. ૩
ઝળકે કુંડળ કાનુમાંય, મોઘાં મુલનાં;
બાંધ્યાં બ્રહ્માનંદને નાથ કે, બજુ ફૂલનાં. ૪

પદ ૩

આંખડલી શરદ સરોજ, રસીલા લાલની;
દેખી મનડું પામે મોહ, તિલક છબી ભાલની. ૧
નાસા સુંદર દીપ સમાન, અધિક શોભી રહી;
મુખ નીરખીને શશીયર, જ્યોત ગગન ઝાંખી થઇ. ૨
લીધી લટકાળે નંદલાલ કે, હાથ કબાંણને;
એની ચટક રંગીલી ચાલ, હરે મન પ્રાણને. ૩
કાજુ મોતીડે જડીત કટાર, કમર કસી લીધલો;
નીરખી બ્રહ્માનંદ કહે, જન્મ સુફળ મારો કીધલો. ૪

પદ ૪

સખી કસરભીનો કા'ન, ઠરે જોઈ ઝાતડી
રૂડી આંખડલીમાં રેખ, મનોહર રાતડી. ૧

એની સાંભળતાં ગુલતાન, થઇ એના ગીતમાં;
રસીયા વર કેરો રંગ, ચડયો મારા ચિત્તમાં. ૨
સમજાવી મુજને શ્યામ, નેણુ કેરી સાનમાં;
મને મગન કરી મસ્તાન, અમૃતરસ પાનમાં. ૩
કાજુ રાજેછે ગૌર કપોળ, સુભગ તીલ ત્રાજવી;
શોભે બ્રહ્માનંદનો નાથ, રસીલો રાજવી. ૪

રાગ ગરબી–પદ ૧

ગઇતી ગઇતી ભરવાને નીર, સૈયરના સંગમાં રે લોલ;
રમતા દીઠા શ્યામ સુજાણ, રંગીલો રંગમાં રે લોલ. ૧
જોયું રસિયાજીનું રૂપ, અલૌકિક આજનું રે લોલ;
જાણે શરદ પુનમનો ચાંદ, વદન વ્રજરાજનું રે લોલ. ૨
સનમુખ આવે ગજગતિ ચાલ, કે અંગ મરોડતા રે લોલ;
રસિયો નેણું સાથે નેણ કે, જોરે જોડતા રે લોલ. ૩
નાંખી બ્રહ્માનંદને નાથ, અચાનક આંખડી રે લોલ;
મારા ચિત્તમાં લાગી ચોટ કે, ઘાયલ થઈ પડી રે લોલ. ૪

પદ ૨

રૂડી કેસરકેરી આડ, મનોહર ભાલમાં રે લોલ;
ચોર્યાં વ્રજનારીનાં ચિત્ત, લટકતી ચાલમાં રે લોલ. ૧
શોભે નટવરજીને સંગ, મનોહર મંડળી રે લોલ;
કરે છે જમુના તીરે ખેલ, સખા સરવે મળી રે લોલ. ૨
હેલી મારાં લોચન પામ્યાં લોભ કે, નીરખી નાથને રે લોલ;
કીધાં સુખડાંમાં ગુલતાન, ગોપીજન સાથને રે લોલ. ૩
જોતાં આડી નજરે જોર કે, કાંઇક કો રાખતાં રે લોલ;
શોભે બ્રહ્માનંદ કે' ચોટ, નયનની નાંખતાં રે લોલ. ૪

પદ ૩

હેલી મારે મંદીરીએ મોરાર, પધાર્યા પ્રીત ધરી રે લોલ;
રસિયે બોલાવી ગ્રહી બાંહ્ય કે, રસની રીતથી રે લોલ. ૧
સુંદર છોગાં મેલ્યાં શીશ, કલંગી શોભણી રે લોલ;
પહેર્યા ફુલડાકેરા હાર, અલૌકિક છબી બની રે લોલ. ૨
અતીશે આનંદ વાધ્યો અંગ, થઇ રંગ રેલડી રે લોલ;
આવી અલબેલાને સાથ, બંધાણી બેલડી રે લોલ. ૩
સજની આમા સામા આજ, અધર રસ પીધલા રે લોલ;
નીરખી બ્રહ્માનંદનો નાથ કે ઉર પર લીધલા રે લોલ. ૪

પદ ૪

હેલી હું તો સંધ્યા ટાણે આજ, ઉભીતી ઘર બારણે રે લોલ;
રસિયો છેલ છબીલો શ્યામ કે, જોવા કારણે રે લોલ. ૧
આવે ગાયો કેડે નાથ, અલૌકિક ગાવતા રે લોલ;
ઘેરી મોરલડીને સાદ કે, ધેન બોલાવતા રે લોલ. ૨
પહેરી વનમાળા વ્રજરાજ, કુંડળિયાં કાનમાં રે લોલ;
જોઈ મારૂં મનડું પામ્યું મોહ, સલુણાના વાનમાં રે લોલ. ૩
જાણી મુજને આડી મીટ કે, હેતે હેરતા રે લોલ;
ચાલ્યા બ્રહ્માનંદનો નાથ, કમળ કર ફેરતા રે લોલ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

માનો હઠીલા કુંવર નંદના રે, મારે માથે છે જળડાની હેલ રે. માનો૦
વાલા દુરીજન દેખે છે લોકડાં રે, ઘોળ્યાં ઢાલી ચડાવશે આળ રે. માનો૦
આ વાટે રોકો માં મને વિઠ્ઠલા રે, દેશે દેશે સાસુડી મને ગાળ રે. માનો૦
ભાર લાગે છે માથે ભૂધરા રે, ખોટી થઇએ છૈયે ઘરડાનું કામ રે. માનો૦
જોર જણાવો શીદ જાદવા રે, નથી લીધી વેંચાતી નાખી દામ રે. માનો૦
હલકાં વેણ ન કાઢીએ રે, રહીએ સમજી પોતાકેરી રીત રે. માનો૦
વનમાં રોકો છો પર વનિતા રે, તમે થાશો એમાંથી ફજીત રે. માનો૦

મારગ મેલીને રહોને વેગળા રે, શીદ અમને કરો છો હેરાન રે. માનો૦
બ્રહ્માનંદના સ્વામી શ્યામળા રે, કેડો મેલોને આલીગારા ક્હાન રે. માનો૦

પદ ૨

મેલોને મારગ માવજી રે, મારે લાગે છે મહીડાનો ભાર રે. મે૦
વહાલા કેડે કેડે આવો શીદ કાનજી રે, શું સમજીને રોકો છો વાટ રે. મે૦
નવરા નિશ દિન નાથજી રે, આવી ઘેરો છો જમુનાને ઘાટ રે. મે૦
અમે મહીયારાં રાવલાં રે, વળી રહીએ રાજા કેરે વાસ રે. મે૦
રીસ જણાવો છો આંખમાં રે, શાનું દાણ માગો છો અમ પાસ રે. મે૦
આવી બાઝો માં તમે ઓઢણે રે, જાશે રાજ દરબારમાં વાત રે. મે૦
મોટાં મોટાં વેણ ન બોલીયે રે, અમે જાણી તમારી જાત રે. મે૦
દાણને નામે ના'પું દોકડો રે, નહીં પાઉં મહીડું નવટાંક રે. મે૦
બ્રહ્માનંદના સ્વામી વાટમાં રે, અમને રોકી ઉભા છો શે વાંક રે. મે૦

પદ ૩

આવોને સુંદર શ્યામળા રે, વહાલા કહેવી છે કંઇ એક વાત રે. આ૦
વહાલા વારે વારે જોઉ છું હું વાટડી રે, વારી સેજ બીછાઇ તમ કાજ રે. આ૦
તમથી બાંધી છે પ્રીતડી રે, મેં તો મેલી સંસારીડાની લાજ રે. આ૦
ઘરના સૌ કહે છે ઘેલડી રે, મારે તમ સંગાથે લાગી તાન રે. આ૦
મળવા તમને માવજી રે, મુને કોડ ઘણા છે ક્હાન રે. આ૦
નેણાં હરખે છે નિત્ય નિરખવા રે, હરખે આલિંગન કાજે અંગ રે. આ૦
મંદિર પધારોને મલપતા રે, વારી છેલ છબીલા નવ રંગ રે. આ૦
તાપ નીવારો મારા તનના રે, વહાલા મનડાની પુરો આવી આશ રે. આ૦
બ્રહ્માનંદની એ છે વિનતિ રે, પ્રિયા પ્રીત કરીને રાખો પાસ રે. આ૦

પદ ૪

કોડીલા કુંવર કાનજી રે, મારે તમ સંગ લાગી પ્રીત રે. કો૦
વહાલા જોઇને તમને જાદવા રે, મારાં શીતળ થાય છે નેણ રે. કો૦
નટવર સુંદર નાથજી રે, તુજથી રટના લાગી દીન રેણ રે. કો૦
ફુલી ફરું છું તારા કેફમાં રે, હું તો ભૂલી છું તનડાનું ભાન રે. કો૦

ઘેરી મુખ વાગ્યો છો મોરલી રે, તેણે સુણતાં થઈ હું ગુલતાન રે. કો૦
વારે વારે હેરો છો હેતમાં રે, બીને વાને ચોરો છો મારૂં ચિત્ત રે. કો૦
મનમાં વસી તારી મૂર્તિ રે, મારે પૂરણ લાગી છે પ્રીત રે, કો૦
શેભો છો ગોપીજન સાથમાં રે, હાથે લટકાં કરતા નંદલાલ રે. કો૦
બ્રહ્માનંદ જાયે નિત્ય વારણે રે, તારૂં નિરખી વદન થઇ ન્યાલ રે. કો૦

રાગ ગરબી. પદ ૧

મન લીધુ મોરલડીની તાનમાં રે,
હું તો મોહી છું છેલાજીના વાંનમાં રે. મન૦ ટેક૦
સખી આજ ગઇતી હું તો પાણીએ રે.
વહાલે મુજને બોલાવી મીઠી વાણીએ રે. મન૦ ૧
વહાલો ઉભાતા ગોવાળીડાના સાથમા રે.
લીધી બંસી મનોહર હાથમાં રે. મન૦ ૨
રૂડાં છોગાં મેલ્યાં રળીયામણાં રે;
ભાળી લીધાં ભૂધરજીનાં ભામણાં રે. મન૦ ૩
મારી લગની લાગી છે નંદલાલમાં રે;
બ્રહ્માનંદને વહાલેજી જોયું વાહાલમાં રે. મન૦ ૪

પદ ૨

ઓરા આવોને નાગર નંદના રે,
આવી વાળોને ઓધ્ર આનંદના રે. ઓરા૦ ટેક.
વહાલા હુંસ ઘણી છે મારા મનમાં રે,
તમ આવે ટાઢું થાય તનમાં રે. ઓરા૦ ૧
વહાલા એકલાં તે કેમ કરી રીજીએ રે,
કહાના આવોને ગોઠડી કીજીએ રે. ઓરા૦ ૨
તમ સાથે બંધાણી પ્રીત ઘાટડી રે,
મારે ઉગડી હૈડા કેરી હાટડી રે. ઓરા૦ ૩
બ્રહ્માનંદના તે શ્યામ સુજાણ છો રે,
પ્યારા પરમ સ્નેહી મારા પ્રાણ છો રે. ઓરા૦ ૪

પદ ૩

મનમાની મોહન તારી મુતિ રે;
એક નિમિષ ન મેલું ઉરથી રે. મન૦ ટેક.
મને નેહડો જણાણો તારા નેણુમાં રે;
રઢ લાગી ન ભૂલું દીન રેણુમાં રે. મન૦ ૧
જોયું રૂપ તારૂં રળીયામણું રે;
બીજું સરવે થયું અળખામણું રે. મન૦ ૨
હું તો ગરક થઇ તારા ગીતમાં રે;
ચડ્યો કેફ અલારીક ચિત્તમાં રે. મન૦ ૩
પીયા પ્રેમેથી સેજડી પધારજો રે;
બ્રહ્માનંદને ઘડી માં વિસારજો રે. મન૦ ૪

પદ ૪

વા'લી લાગે વા'લા તારી વાતડી રે;
છેલા મળીયે ઠરે મારી છાતડી રે. વાલી૦ ટેક.
રંગભીના રંગાણી તારા રંગમાં રે;
અતિ આનંદ થયો છે મારા અંગમાં રે. વાલી૦ ૧
હું તો જીવું મોહન તૂને જોઇને રે;
વળી રાખું અખડલીમાં પ્રોઇને રે. વાલી૦ ૨
કાના નેણુમાં કામણુ કીધલાં રે
રૂડાં લટકાં કરી મન લીધલાં રે. વાલી૦ ૩
વારી એકાંતે રંગભર આવજો રે;
બ્રહ્માનંદને હશીને બોલાવજો રે. વાલી૦ ૪

પદ ૫

ઘેલી કીધી ગોવિંદે ગારડી રે;
મન લેતાં ન લાગી વારડી રે. ઘેલી૦ ટેક.
એની આજ અસુરી પાણીડે ગઇ રે;
રંગભીનો દેખી મોહીને રઇ રે. ઘેલી૦ ૧

લાગી ચોટ નયણકેરાં બાણુની રે;
હરી લીધી હેમત મારા પ્રાણુની રે. ઘેલી૦ ૨
છેલે લટકાં કરીને ચિત્ત ચોરીયું રે;
લાગો ઘાત કાળજ મારૂં કોરીયું રે. ઘેલી૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કે' સુખ ખુબ લીધલી રે;
અને કાનુડે રસબસ કીધલી રે. ઘેલી૦ ૪

પદ ૬

જસોદા મારે મંદીર મેલો કાનને રે;
જાણે દીધું જીવતકેરાં દાનને રે. જસોદા૦ ટેક.
મારે મહીડું વલોવું દોવી ગાવડી રે;
મોહન મેલો જસોદા માવડી રે. જસોદા૦ ૧
સામા સામું તે નેતરૂં તાણશું રે;
સરવે પાડ તમારો જાણશું રે. જસોદા૦ ૨
સારું મહી ને માંખણીયું જમાડશું રે;
રૂડી રીતે વાલમને રમાડશું રે. જસોદા૦ ૩
રાજી થાશે તો રાખશું રાતડી રે;
બ્રહ્માનંદના વાલાથી કરશુ વાતડી રે. જસોદા૦ ૪

પદ ૭

વારી વેતાં રોકો માં આવી વાટમાં રે;
મારે મહીડું ભર્યું છે જો જો માટમાં રે. વારી૦ ટેક.
કાના આવા તે ફેલ ન કીજીએ રે;
પ્રીતે રીતે માગી મહી પીજીએ રે. વારી૦ ૧
અમે જોર તમારૂં જાણીયે રે;
શીદ બોલો છો વઢવાની વાણીયે રે. વારી૦ ૨
હેરો વનમાં પગેરાં ખોળતા રે;
જો જો મસ્ત થઇને મહી ઢોળતા રે. વારી૦ ૩

કાના લોકલજ્જા ઉર ધારીયે રે;
બ્રહ્માનંદના વાલા તમને વારીયે રે. વારી૦ ૪

પદ ૮

કહાના જવા દ્યો મારે ઘર કામ છે રે,
મારે માથે તે મૈડાંનું ઠામ છે રે. કહાના૦ ટેક.
દી ને રાત આ વાટે અમે ચાલીએ રે,
દાડી દાડી તે દાણ ક્યાંથી આલીએ રે. કહાના૦ ૧
વહાલા જુઠું તે મુખથી નવ ભાખીએ રે,
કાંઇક રીત માણસકેરી રાખીએ રે. કહાના૦ ૨
કોઇક દેખી ભરમ મન ધારશે રે,
મને સાસુડી મેણાં મારશે રે. કહાના૦ ૩
તમે જવાનીના તોરમાં રે,
બ્રહ્માનંદના વહાલા બોલો જોરમાં રે. કહાના૦ ૪

રાગ ગરબી પદ ૧

આવોને ઓરા છેલ છબીલા મારી શેરીએ,
આવોને ઓરા હેત કરીને સામું હેરીએ. ૧
આવોને ઓરા લાવો મળ્યાનો આપણ લીજીએ,
આવોને ઓરા કહાના એકાંતે વાતો કીજીએ. ૨
આવોને ઓરા ખાંત કરીને આપણે ખેલીએ,
આવોને ઓરા માથે કલંગી સુંદર મેલીએ. ૩
આવોને ઓરા ફુલે બીછાવી મેં તો સેજડી,
આવોને ઓરા હાથ જોડીને આગે છું ખડી. ૪
આવોને ઓરા મનડાં મળ્યાં તે નથી છૂટતાં,
આવોને ઓરા દુરિજન દેખીને છાને કૂટતાં. ૫
આવોને ઓરા પ્રગટ થયા અમારે કારણે,
આવોને ઓરા બ્રહ્માનંદ જાયે તમારે વારણે. ૬

પદ ૨

પધારો નાથ વાટ જોઇને ઉભી ક્યારની,
પધારો નાથ શંકા તજી મેં સંસારની. ૧
પધારો નાથ મંદિર અમારે રંગ માણીએ,
પધારો નાથ અવગુણ અમારા ચિત્ત નાણીએ. ૨
પધારો નાથ તમને વધાવું મોતીડે કરી,
પધારો નાથ પ્યારા રાખીશ હૈયા ઉપરી. ૩
પધારો નાથ માથા સાટે વરીશું રાજને,
પધારો નાથ મેલી લોકડીઆંની લાજને. ૪
પધારો નાથ ચિત્તડું મોહ્યું તમારી ચાલમાં,
પધારો નાથ ભૂધર લખ્યા છો મારા ભાલમાં. ૫
પધારો નાથ છેલ છબીલા કુંવર નંદના,
પધારો નાથ વહાલા રસીલા બ્રહ્માનંદના. ૬

પદ ૩

છબીલા છેલ દુર ફરો છો શીદ ડોલતા,
છબીલા છેલ અમથી શા માટે નથી બોલતા. ૧
છબીલા છેલ અમને તમારો એક આશરો,
છબીલા છેલ મનમાં ન ગોઠે પીયર સાસરો. ૨
છબીલા છેલ વાલપ લાગી તમારા વેણમાં,
છબીલા છેલ આવોને રાખશું જો નેણમાં. ૩
છબીલા છેલ મુજને લાગી તમારી આંખડી,
છબીલા છેલ પ્યારા પધારો પેરી ચાંખડી. ૪
છબીલા છેલ ભાવ કરીને આવો ભેટવા,
છબીલા છેલ મનડાંની દાઝ સરવે મેટવા. ૫
છબીલા છેલ આળસ મેલી હવે આવીએ,
છબીલા છેલ બ્રહ્માનંદને હસી બોલાવીએ. ૬

પદ ૪

રંગીલા કાન અરજી અમારી એક ઝીલીએ;
રંગીલા કાન મનની આંટી તે હવે મેલીએ. ૧
રંગીલા કાન રહોને આવીને અહીં રાતડી;
રંગીલા કાન વાલપની કરીએ જો વાતડી. ૨
રંગીલા કાન ઝાઝું તમને શું કહી દાખીએ;
રંગીલા કાન રાંકુથી રીસ નવ રાખીએ. ૩
રંગીલા કાન છેટે રહેવું તે વારી નવ ધરે;
રંગીલા કાન મળ્યા વિના તે પીડા નવ મટે. ૪
રંગીલા કાન પ્રીત કરીને અમને પરહર્યાં;
રંગીલા કાન કુબ્જાનાં ઘર તે પોતાનાં કર્યાં. ૫
રંગીલા કાન બ્રહ્માનંદની તે અરજી સાંભળો;
રંગીલા કાન આવીને એકાંતે મુજને મળો. ૬

રાગ ગરબી. પદ ૧

પ્રીતમજી વેલા પધારો રે, વાટ જુવે છે વ્રજનારી;
તનડાના તાપ નિવારો રે, વાટ જુવે છે વ્રજનારી. ટેક.
તમ વિના વ્રજ સુનું લાગે રે, વાટ૦ ભૂધર દેખી દુઃખ ભાગે રે. વાટ૦ ૧
આવો સુંદર સ્યામ સોહાગી રે, વાટ૦ શું બેઠા થઇ ત્યાગી રે. વાટ૦ ૨
આળસ મેલીને આવો રે, વાટ૦ શું છેટે રઈ લલચાવો રે. વાટ૦ ૩
જીવન તમે મથુરાં જઇને રે, વાટ૦ રહ્યા નાથ નમેરા થઇને રે, વાટ૦ ૪
આવો અરજી અંતર ધારી રે. વાટ૦ જાયે બ્રહ્માનંદ બલિહારી રે. વાટ૦ ૫

પદ ૨

મોહન મથુરાંના વાસી રે, વ્રજમાં આવો વાલમજી;
હવે મેલો કુબ્જા દાસી રે. વ્રજમાં આવો વાલમજી. ટેક.
તમે પે'લી પ્રીતિ કીધી રે, વ્ર૦ વા'લા વળતી ખબર ન લીધી રે. વ્ર૦ ૧
તન પરથી ચિંતા ટાળો રે, વ્ર૦ ભૂધરજી સામું ભાળો રે. વ્ર૦ ૨

વ્હાલા છીએ દાસ તમારા રે, વ૦ આવી પૂરો કોડ અમારા રે. વ૦ ૩
વારી ગુણવંતા ગિરિધારી રે, વ૦ આવો અવગુણીયા વિસારી રે. વ૦ ૪
બ્રહ્માનંદની અરજી સુણીને રે, વ૦ કાંઇ કુબ્જા પાત્ર ભણીને રે. વ૦ ૫

પદ ૩

મથુરાંના વાસી માવા રે, પ્રીતમ આવો પાતળીયા;
અમે નોતા જાણ્યા આવા રે, પ્રીતમ આવો પાતળીયા. ટેક.

ગુણવંત કુબ્જાના ઘેલા રે. પ્રી૦ મોહનજી આળસ મેલા રે. પ્રી૦ ૧
તમ સાથે પ્રીતિ બાંધી રે. પ્રી૦ વહડાંના વેરી વાંધી રે. પ્રી૦ ૨
એકલડાં કેમ કરી રહીએ રે. પ્રી૦ દુઃખ કેને આગે કહીએ રે. પ્રી૦ ૩
અંતર ગતની જાણો છો રે. પ્રી૦ છટેરકી ચિત્ત તાણો છો રે. પ્રી૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે જુગલ થઇને રે. પ્રી૦ કુબ્જાને સંગ લૈને રે. પ્રી૦ ૫

પદ ૪

નિરમોહિડા શ્યામ હમારા રે, ભૂધર કેણે ભરમાવ્યા;
ડોલરીયા નંદદુલારા રે, ભૂધર કેણે ભરમાવ્યા, ટેક.

કેનાં તમે કારજ સાર્યાં રે. ભૂ૦ વ્રજવાસીને વિસાર્યાં રે. ભૂ૦ ૧
કુબ્જામાં મન લોભાણું રે. ભૂ૦ હવે ઠીક જડયું ઠેકાણું રે. ભૂ૦ ૨
વાલા સરખે સરખું મળીયું રે. ભૂ૦ શીદ ચિત્ત ચડે ગોકળીયું રે. ભૂ૦ ૩
નટવરજી ભૂરકી નાખી રે. ભૂ૦ મંદીરમાં લીધા રાખી રે. ભૂ૦ ૪
બ્રહ્માનંદના નાથ પધારો રે. ભૂ૦ જાણીશું પાડ તમારો રે. ભૂ૦ ૫

રાગ ગરબી—પદ ૧

અલબેલાજી પ્રાણઆધાર રે, તમ પર વારી રે;
તારે નેણે તે, નંદકુમાર રે, મોહી વ્રજનારી રે. ૧
છોગાંવાળા મનોહર છેલ રે, નંદજીના લાલા રે;
ગુણવંતા આવીશ તારી ગેલ રે, વ્રજપતિ વાલા રે. ૨
મીઠાંબોલા રંગીલા માવ રે, લાગ્યો છે નેડો રે;
નહીં મેલું હું નટવર નાવ રે, કાન તારો કેડો રે. ૩

છબી જોઇને અલૌકીક શ્યામ રે, મોયું મન મારૂં રે;
બ્રહ્મ મુનિ કહે ધન તન ધામ રે, તારા નામપર વારૂં રે. ૪

પદ ૨

મારા જનમ સંગાથી જદુનાથ રે, ગિરિવર ધારી રે.
તારી મૂરતી વસી છે મનમાંય રે, ન મેલું ઘડી ન્યારી રે. ૧
તમ સાથે રંગીલા નાથ રે, બાંધી છે બેલી રે;
મારો હેતે ઝાલ્યો છે તમે હાથ રે, માં દેશો મેલી રે. ૨
મારા પ્રીતમ જીવનપ્રાણ રે, જીવું છું જોઇને રે;
તમસંગે કરી છે ઓળખાણ રે, લોકલજ્જા ખોઇને રે. ૩
રસીયાજી મારે ઘેર રાત રે, આવીને રો'ને રે;
બ્રહ્મમુનિ કહે દીલડાંની વાત રે, એકાંત આવી કો'ને રે. ૪

પદ ૩

આજ ગઇતી કાલંદ્રીને તીર રે, ભરવાને પાણી રે;
મેં તો જોયા ત્યાં બળભદ્ર વીર રે, મોહન હાણી રે. ૧
શોભે ફુલડાંનો તોરો એને શીશ રે, કસુંબલ ફેંટો રે;
ઉભો ડોલરીઓ જગદીશ રે, રંગીલો ઓઢી રેંટો રે. ૨
કર્યું તીલક કેશર કેરૂં ભાલ રે, ફુલડાંની માળા રે;
વાલો ચાલે છે હંસ કેરી ચાલ રે, લાગે છે રૂપાળા રે. ૩
ખેલે સરવે ગોવાળાને સાથ રે, આનંદી અલબેલો રે;
જોયા બ્રહ્મ મુનિનો નાથ રે, રંગડાનો રેલો રે. ૪

પદ ૪

તારી નવલ છબી નંદલાલ રે, પ્રીતમ પ્યારા રે;
હું તો નીરખીને થઇ છું નીહાલ રે, જીવન મારા રે. ૧
મુખ બોલો મનોહર વેણ રે, અતિ સુખકારી રે;
મારી લગની લાગી છે દીન રેણ રે, કુંજવિહારી રે. ૨
શોભે સોનેરી શીરપાવ રે, કાનમાં મોતી રે;
મારા રસીયા માણીગર આવ રે, હું નિત્ય જોતી રે. ૩

મારા હૈડામાં નાથ હમ્મેશ રે, દરશન દેજો રે;
બ્રહ્મમુનિ કહે નટવર વેશ રે, આંખડલીમાં રેજો રે. ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

લટકાળા તારે લટકે રે, લેરખડા હું લોભાણી;
વાંસલડી કેરે કટકે રે. ચિત્તડાને લીધું તાણી. ૧
છોગલિયું તારૂં છેલા રે, આવી અટક્યું અંતરમાં;
વણુ દીઠે રંગના રેલા રે, બેઠી અકળાઉ ઘરમાં. ૨
રાતી આંખડલીની રેખુ રે, મનડામાં ખુંતી મારે;
ડોલરીયા હું નવ દેખું રે, જંપ નથી થાતો જ્યારે. ૩
મરમાળી મૂરતી તારી રે, વાલમ મારે ચિત્ત ચડી;
બ્રહ્માનંદના હાર હજારી રે, કેમ કરી મેલું એક ઘડી. ૪

પદ ૨

રૂડું ભાલ તિલક રૂપાળું રે, કોડે કીધું કેશરનું;
ભાવે હું સુંદર ભાળું રે. કામડલું મેલી ઘરનું. ૧
વાંકી ભ્રકુટી જોઈ વનમાળી રે, મારૂં લોભાણું મનડું;
મોહન નાસા મરમાળી રે, દીપશ્રી વેળાનું ઘનડું. ૨
તારાં લોચનીયાં નંદલાલા રે, રંગ ભીનાં રંગનાં ભરીયાં;
વ્રજ જીવન નટવર વાં'લા રે, ગુણીયલ અંતરમાં ગરીયાં. ૩
લટકાળા મોહની લાગી રે, ભાવે મુખડું ભાળીને;
બ્રહ્માનંદના શ્યામ સુહાગી રે, બેઠી જગ ભય ટાળીને. ૪

પદ ૩

માણીગર મોળીડું તારૂં રે, સુંદર ફુમકેથી છાયું;
મોહન તેમાં મન મારૂં રે, ઠીક કરીને દેરાયું. ૧
રૂપાળું રંગનું ભરીયું રે, શોભે કોર્યું સોનેરી;
છોગલીયું નૌતમ ધરીયું રે, લાડકડા વાલમ લેરી. ૨
કાજુ નવલ કલંગી નીરખી રે, ચિત્તડામાં લાગી ચટકી;
થૈ ગઈ દીવાની સરખી રે, લોકલજ્જા સરવે પટકી. ૩

બહુ અંતરમાં રસબસીયું રે, ગરક કસુંબે બોળીડું;
બ્રહ્માનંદના મનમાં વસીયું રે, મોહન તારૂં મોળીડું. ૪

પદ ૪

વ્રજજીવન શ્યામ વિહારી રે, લાવણ્યમાં હું લેવાણી;
મેં તો મેલ્યો જગ વીસારી રે, કાનડ તારી કેવાણી. ૧
સુંદર વર રંગડો ચડીયો રે, મરમાળા મોહન તારો;
જગ તૃણ સરખો ત્રવડીયો રે, કુંણ માને એનો ડારો. ૨
મારે તમથી પ્રીતિ બાંધી રે, કોઇની શંકા કેમ ધરૂં;
ચિન્તામણી સુંદર લાધી રે, રાંક થઇને શીદ ફરૂં. ૩
તમ સાથે રંગના ભીંના રે, દીલડું માન્યું ડોલરીયા;
બ્રહ્માનંદના નાથ નવિના રે, વાલમ મેં તમને વરીયા. ૪

રાગ ગરબી–પદ ૧

ચાલો સૈયો જાયે જમુનાં કાંઠડે રે, ખાંતીલેને માંડયો સુંદર ખેલ રે;
મોહનને જોવાને જાયે મલપતાં રે, પાણીડાંની માથે લેને હેલ રે. ચાલો.
બાજુ ને કાજુ રે બાંયે બાંધીયા રે, હીડલતોને પેર્યો હૈડે હાર રે;
હસીને કરે છે લટકાં હાથનાં રે, લટકાળો નંદનો કુમાર રે. ચાલો.
છેલાનાં મોતીડાં કેરાં છોગલાં રે, પ્યારી તે રંગીલી રૂડી પાગ રે;
મીઠીને વજાડે કાનો મોરલી રે, સુણીને પીયાસે ડોલે નાગ રે. ચાલો.
રસની જાણે રે સર્વે રીતડી રે, વાલો મારો ચતુર સુજાણ રે;
બ્રહ્માનંદ જાય રે એને વારણે રે, વ્રજની નારીનો જીવન પ્રાણ રે. ચાલો.

પદ ૨

મરમાળાજી આવો મારા મો'લમાં રે, પાતળીયા રંગીલા મારા પ્રાણ રે;
આવીને શોભાવો મારો ઓરડો રે, છેલ છબીલા ચતુર સુજાણ રે. મર.
ચિત્તડામાં ખૂત્યું છે તારૂં છોગલું રે, રૂડીને કલંગી ખૂંપીદાર રે;
સોનેરી કાર્યું રે મોર્યું મોતીયે રે, મોળીડું દેખીને વાધે પ્યાર રે. મર.

મનડામાં પ્રોવાણી તારી મુરતી રે, હાથ ન લાગે ઘરડાં કેરું કામ રે;
હસીને બોલાવો મુને હેતમાં રે, શ્યામળિયા રંગીલા મારા શ્યામ રે. મર.
કાનકુંવર રંગ ભીના તારે કારણે રે, લોક તણી મેલી મેં સર્વે લાજ રે;
બ્રહ્માનંદના નાથ પધારો સેજડી રે, રસિક સલુણા છોગાળા વ્રજરાજ રે. મર.

પદ ૩

જમુનામાં ઝીલે રે સુંદર શ્યામળો રે, સર્વે ગોવાળીડાને સાથ રે;
છોળ્યુ ને ઉછાળે વાલો નીરની રે, હીલો લાવે જલમાં એકે હાથ રે. જ૦
આસપાસ સખા કેરી મંડળી રે, ગેરે ને મધુરે સ્વરે ગાય રે;
હેલડલી ઉપાડી ચાલો પાણીયે રે, રસીયો જોવાને જાદવ રાય રે. જ૦
દેખંતાં દેખંતાં મારે ડૂબકી રે, સખા સરવે ઝીલે ચારે કોર રે;
ઝીણી ઝીણી બુંદ પડે છે મેઘની રે, મોહનને જોઇ નાચે બોલે મોર રે. જ૦
જળની લીલા રે છેલા કાનની રે, જેણે દીઠી તેનાં મોટાં ભાગ્ય રે;
શોભા રૂડી બ્રહ્માનંદના શ્યામની રે, રાત દીવસ હૈડામાં રાખ્યા લાગ રે. જ૦

પદ ૪

કોડીલો ઝીલે રે છેલો કાનજી રે, નીરમળ રૂડાં જમુનાકેરાં નીર રે;
નિર્મળ ખેલે પાસ સખાની મંડળી રે, નિર્મળ નેણે હેરે છે બળવીર રે. કો૦
કાંઠેને ઉભી રે વ્રજની કામની રે, ગાવે છે મધુરે સાદે ગીત રે;
હાથેને ઉછાળે પાણી હેતમાં રે, પ્રેમી જનને વાધે જોઇ જોઇ પ્રીત રે. કો૦
ઇંદ્રાદિક જોવાને કાજે આવીયા રે, છાઇ રહ્યાં આકાશે વિમાન રે;
ઉત્સાહ કરીને ગાવે અપછરા રે, શંકર જોવા આવ્યા મેલીને ધ્યાન રે. કો૦
શોભે છે ગોઠીડા કેરા સાથમાં રે, તારાના મંડળમાં જાણું ચંદ રે;
જળની લીળા જોઇને જાદવરાયની રે, બલિહારી જાય છે બ્રહ્માનંદ રે. કો૦

ગરબી—પદ ૧

રંગીલા રંગડાને ચટકે રે, કે મારું મન લીધું છે લટકે રે. ૧
બીરાજે ફુલડાનો તોરો રે, મનોહર કેડે કંદોરો રે. ૨
બની છે ફુલડાંની ટોપી રે, અનુપમ અંગરખી ઓપી રે. ૩

સુરંગી સુંથણુલી સારી રે, લોભાણી જોઇને વ્રજનારી રે. ૪
બાંધ્યા છે ફુલડાંના બાજુ રે, કાનોમાં કુંડળીયાં કાજુ રે. ૫
સોનેરી ફેંટા કટિ કસીયો રે, કહે બ્રહ્માનંદને મન વસીયો રે. ૬

પદ ૨

મારે ઘેર અલબેલો આવ્યા રે, કે પ્રેમ કરી મેં પધરાવ્યા રે. ૧
પલંગ મેં તો ફુલડાંથી કસીયો રે, તે ઉપર બેઠા છે રસીયો રે. ૨
હસી જોયું છે મુજ સામું રે, કે પૂરી મારી હૈડાંની હામું રે. ૩
અંગોઅંગ આલિંગન લીધું રે, કે કરવાનું સરવે કીધું રે. ૪
રંગડાની લાગી છે તાળી રે, કે જોડ બની છે રૂપાળી રે. ૫
બ્રહ્માનંદનો સ્વામી નિરખી રે, ઘણું મારા હૈડામાં હરખી રે. ૬

પદ ૩

વારી જાઉં સાચું કહો વાલા રે, કે આજ ક્યાં ગયાતા નંદલાલા રે. ૧
રમીયા કે સંગે રાતે રે, કે અમ ઘેર આવ્યા પરભાતે રે. ૨
બોલો છો બી'તા મુખવેણાં રે, નિદ્રામાં ઘેરાણાં નેણાં રે. ૩
હિયે ઉઠી મોતીડાની માળા રે, કે તેણે લાગો છો રૂપાળા રે. ૪
કપોળે કાજળની રેખા રે, દિશો છો ચોળાણા સરખા રે. ૫
બ્રહ્માનંદ કહે સમ છે તમને રે, થયું તેમ કહો સર્વે અમને રે. ૬

પદ ૪

તમે નહીં કહો પણ હું જાણું રે, તમારૂં મન ત્યાં લોભાણું રે. ૧
પડયું આવી તે સાથે પાનું રે, છપાડયું કેમ કરી રહે છાનું રે. ૨
તમારે તે સાથે સાજુ રે, જણાય છે નયણાંમાં ઝાઝું રે. ૩
તે સારૂ વેણી વનફૂલ લઇ આવો રે, ગુંથી ગુંથી ગજરા પેરાવો રે. ૪
કુડું કુડું અમ આગે કહો છો રે, રાતલડી તે પાસે રહો છો રે. ૫
બ્રહ્માનંદ કહે સાચું વહાલા રે, ચતુરાઇ મ કરો નંદલાલા રે. ૬

પદ ૫

અલ્યા કેમ વાર્યું નથી કરતો રે, કે કોઇની લાજ નથી ધરતો રે. ૧
ધાર્યું છે શું તારા મનમાં રે, રોકીને ઉભો વનમાં રે. ૨

એકલડી જાણી તેં મુજને રે, શીખામણ આપીશ હું તુજને રે. ૩
મુજમાં નહીં તારૂં ફાવે રે, જસોદાને કહે જઈ પરણાવે રે. ૪
પરણી એક પોતાની કરીએ રે, બીજી કેડે નવ ફરીએ રે. ૫
બ્રહ્માનંદ સાચું બતાવે રે, પરણ્યા વિના પાર નહીં આવે રે. ૬

પદ ૬

રહો રહો નંદતણા લાલા રે, આવા તમે શું થાઓ છો કાલા રે. ૧
સૌને દેખંતાં છળીયાં રે, કે આવી બાઝોમાં બળીઆ રે. ૨
કહાવો છો બાળ બ્રહ્મચારી રે, દિસો છો લખણના ભારી રે. ૩
લખણ તમારાં છે આવાં રે, કે કરશો અપતન જગ ચાવા રે. ૪
હજી તો દીસોમાં નાના રે, વિચારી બોલો મુખ કાના રે. ૫
બ્રહ્માનંદ કહે જાઉં હું વારી રે, ન રોકો વનમાં પરનારી રે. ૬

પદ ૭

વજાડી વાંસલડી વનમાં રે, કે ચટપટી લાગી છે તનમાં રે. ૧
સુણી સુણી આતુર થાઉં રે, કે જાણી હું તો સર્વ મેલી જાઉં રે. ૨
ચાલી હું તો ઘર ધંધો મેલી રે, ઘરને ઠેરાવી ઘેલી રે. ૩
જોયા મેં વા'લાને જ્યારે રે, કે તનડું ટાઢું થયું ત્યારે રે. ૪
માવાની મોરલીમાં મોડી રે, કે કૂલની મરજાદા ખોઈ રે. ૫
બ્રહ્માનંદ થઈ છે રંગ રેલુ રે, હવે કેમ મોહનને મેલું રે. ૬

પદ ૮

થઈને લીલ તણા લાડા રે, કે આવી ઉભા છો કેમ આડા રે. ૧
દેખાડો છો એવડો જોરો રે, કે માથે ઘાલી ફૂલડાંનો તોરો રે. ૨
કસુંબી પાઘડલી બાંધી રે, ડરાવો છો લોચનીયાં સાંધી રે. ૩
જાણો છો મહી એનું ખાશું રે, ખાઈને ક્ષેમ કુશળ જાશું રે. ૪
એમાં તો વાર ઘણી વાલા રે, ખોશો માં લાજડલી ઠાલા રે. ૫
બ્રહ્માનંદનો સ્વામી રસીયો રે, ગોપીનાં વચન સુણી હસીયો રે. ૬

રાગ ગરબી. પદ ૧

કાનુડે મેલ્યું એમ કાવી, સૈયર મને કાનુડે મેલ્યું એમ કાવી;
ગ્વાલણી મારે મન ભાવી, સૈયર મને કાનુડે મેલ્યું એમ કાવી. ટેક.
સર્વે કરીશ તારા મનનું ગમતું રે, જે માગીશ તે આપીશ લાવી. સૈયર૦ ૧
સારી પેઠે હું તુજને રાખીશ રે, ઘરેણાં વસ્ત્ર પેરાવી. સૈયર૦ ૨
તું તો મારે મનડે માની રે, છાની નથી વાત ચાવી. સૈયર૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે માબાપને કેજે રે, ખોટી થશો બીજે પરણાવી. સૈયર૦ ૪

પદ ૨

કાનુડો આવી એમ કહે છે, સૈયર મને કાનુડો આવી એમ કહે છે,
કેની છોડી ક્યાં રહે છે, સૈયર મને કાનુડો આવી એમ કહે છે. ટેક
કઇ શેરીમાં ઘર છે તારૂં રે, પુછી ખબર સર્વે લે છે. સૈયર૦ ૧
મોટી દેખાય છે રે મહીની મટુકડી રે, તારે દૂધ ગાય કેટલું ક દે છે. સૈયર૦ ૨
ઉભી રહે ગોવાલણી અલબેલી રે, શીદ બીયે છે આંઇ કેનો ભે છે. સૈયર૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે હસી હેત દેખાડી રે, પુછે બેન તારે એક કે બે છે. સૈયર૦ ૪

પદ ૩

કાનુડાને શું કરીએ, સૈયર હવે કાનુડાને શું કરીએ;
દેખી દેખી મનમાં ડરીયે, સૈયર હવે કાનુડાને શું કરીએ. ટેક.
આવી રોકે જમુનાનો આરો રે, કેમ કરી પાણીડાં ભરીયે. સૈયર૦ ૧
કાંઇ ન કેવાયે એવું આવી બોલે રે, જો કૈયે તો લાજી મરીએ. સૈયર૦ ૨
જ્યાં જાઇએ ત્યાં કેડ ન મેલે રે, અમે રાત દીન ભાગતાં ફરીયે. સૈયર૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે એ તો વરવા ઉભો રે, કોને વર્યા તે કેમ કરી વરીયે. સૈયર૦ ૪

પદ ૪

કાનુડે ઘેલી કીધી રે, સૈયર મને કાનુડે ઘેલડી કીધી;
સુધ બુધ સર્વે હરી લીધી, સૈયર મને કાનુડે ઘેલડી કીધી. ટેક.
નાના કરતાં મહીની મટુકી રે, પરાણે લઇને પીધી રે. સૈયર૦ ૧
નંદતણે છોરે નાનડીયે રે, સઉ દેખતાં ગાળ દીધી. સૈયર૦ ૨

જેમ કહીયે તેમ અવળો ચાલે રે, સમજે નહીં વાત સીધી. સૈયર૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે અણતેડયો આવે રે, કાચું નહીં કોઇ વીધી. સૈયર૦ ૪

પદ ૫

કાનુડાને શું કહીએ. સૈયર હવે કાનુડાને શું કહીએ;
જો કહીએ તો નિર્લજ્જ થઇએ, સૈયર હવે કાનુડાને શું કહીએ. ટેક.
બળ દેખાડી વાટ જ બાંધે રે, નાખે છે હાથ માટ મૈયે. સૈયર૦ ૧
આવી બોલે નિત્ય વાત ઉઘાડી રે, દહાડીનું કેટલું સૈયે. સૈયર૦ ૨
જમુનાંજીને આરે ઉભો રે, જળ ભરવા નિત્ય જઇએ. સૈયર૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે કાંઇ કહ્યું ન માને રે, કેમકરી ગોકુળ રહીએ. સૈયર૦ ૪

પદ ૬

કાનુડે ચુંદડી તાણી, સયર મારી કાનુડે ચુંદડી તાણી;
કોઇની લાજ નવ આણી, સૈયર મારી કાનુડે ચુંદડી તાણી. ટેક.
સર્વે સાહેલી સાથે લઇને રે, ગઇતી જમુનાં પાણી. સૈયર૦ ૧
મન મસ્તાન થઇને ડોલે રે, જેમ તેમ બોલે મુખ વાણી. સૈયર૦ ૨
નવ જોબનવંતી હું નારી રે, દેખી એની આંખ લોભાણી. સૈયર૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે એની મુજ માથે રે, ઠાવકી વાત ઠેરાણી, સૈયર૦ ૪

પદ ૭

કાનજીને કુબજા પ્યારી, સૈયર લાગી કાનજીને કુબજા પ્યારી;
સર્વે વ્રજ વનિતા વિસારી રે, સૈયર લાગી કાનજીને કુબજા પ્યારી. ટેક.
ત્રણ વંકિ એનું તનડું વળ્યું છે રે, કુળ પણ એનું બહુ ભારી. સૈયર૦ ૧
મથુરાંમાં જઇને મોહનજી રે, લોકલાજ લેઇ દુર ટારી. સૈયર૦ ૨
પતિવ્રતા સર્વે વાતે પુરી રે, શીલ લક્ષણ ગુણ સારી. સૈયર૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે કુબજા સંગે રહીને રે, ઠાવકા થયા ઘરબારી. સૈયર૦ ૪

પદ ૮

કાનજીને કુબજા વાલી, સૈયર લાગી કાનજીને કુબજા વાલી;
જઇ બેઠા એનું ઘર આલી, સૈયર લાગી કાનજીને કુબજા વાલી. ટેક.

આપણુ સાથે પ્રીત કરીને રે, દઇ ગયા દાઝ હીયે ઠાલી. સૈયર૦ ૧
દામોદર દાસીમેં મોયા રે, વાતડી લોકમાં હાલી. સયર૦ ૨
કુણ જાણે એણે શાં તપ કીધાં રે, છબીલો ગયા ત્યાં ચાલી. સૈયર૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે હરિ હાથ કરીને રે, ફરે છે નિત્ય ફુલી ફાલી. સૈયર૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

નાનકડા રે નાનકડા તમે નંદકુમાર, આવો તે ફેલ ન કીજીએ ના૦ ૧
માં રોકો રે માં રોકો વનમાં પરનાર, પાઇએ તે ગોરસ પીજીએ. ના૦ ૨
તમે થયા છો રે તમે થયા છો મોહન મેવાર, અમે તમથી બહુ બીજીએ. ના૦ ૩
માથે લાગે છે માથે લાગે મેડાનો ભાર, કેમ કરી ઉભા રીજીએ. ના૦ ૪
બ્રહ્માનંદના રે બ્રહ્માનંદના વહાલા લાગે છે વાર, રીત માગો તે લીજીએ. ના૦ ૫

પદ ૨

સહુ જાણે રે સહુ જાણે વહાલા તારી વાત, ચોરી છે તારા ચિત્તમાં. સ૦ ૧
દીસે છે રે દીસે છે દીલડામાં ઘાત, બાહાર બોલાવો છો પ્રીતમાં સ૦ ૨
નવ કરીએ રે નવ કરીએ આવડી ઉતપાત, મળે નહીં લાભ ફજીતમાં સ૦ ૩
હું જાણું રે હું જાણું જાદવ તારી જાત, રહેજે પોતાની રીતમાં. સ૦ ૪
બ્રહ્માનંદના રે બ્રહ્માનંદના વહાલા દી ને રાત. ઘેલી ફરું તારા ગીતમાં સ૦ ૫

પદ ૩

નહીં આપું રે નહીં આપું મહીડાંનુ દાણુ, સમજીને વેણુ ઉચારીએ. ન૦ ૧
નવ કરીએ રે નવ કરીએ હૈયા જોર હલાણુ, વિનતડી ઉર ધારીએ ન૦ ૨
નથી લાધી રે નથી લીધી મુજને વેચાણુ, મેણાં દેઈ નવ મારીએ' ન૦ ૩
તમે આવડી રે તમે આવડી શીદ રાખો છો તાણુ, જાવ ગોકુળ ગાયો ચારીએ. ન. ૪
બ્રહ્માનંદના રે બ્રહ્માનંદના વહાલા ચતુર સુજાણુ, વાત હદે વિચારીએ. ન૦ ૫

પદ ૪

છેટે રેજે રે છેટે રેજે મહીડાના ચોર, દાણુ જોરાએ નહીં જડે. છે૦ ૧
જાણું છું રે જાણું છું જાદવ તારું જોર, તું મોટો તે અમ વડે. છે૦ ૨

નવ ચડીએ રે નવ ચડીએ પરનારીને નોર, શું જાણે શું નિવડે. છે૦ ૩
ફાટે છે રે ફાટે છે સાલુડાની કોર, એમાં તારૂં નહીં ઉઘડે. છે૦ ૪
બ્રહ્માનંદના રે બ્રહ્માનંદના વહાલા નફટ નઠોર, બાઝીશ માં મહીને ઘડે. છે૦ ૫

પદ ૫

તારે શું છે રે તારે શું છે મોહન મનમાંય, બાઝ માં મહીની ગોળીએ. તા૦ ૧
એ વાતે રે એ વાતે કોઇનું ઘર જાય, વનમાં પગેરાં ન ખોળાએ. તા૦ ૨
તું તો નવરો રે તું તો નવરો વનમાં મોરલી વાય, ચઢાવ્યાં તે ચકડોળીએ. તા૦ ૩
શાને બોલે રે શાને બોલે અહીંતાં ખોટી થાય, નંદની ગાયો ટોળીએ. તા૦ ૪
બ્રહ્માનંદના રે બ્રહ્માનંદના વહાલા આ શી બલાય, દાડી દાડી નવ રોળીએ. તા૦ ૫

પદ ૬

તારો પીતા રે તારો પીતા છે નંદ આહીર, તું તે રાજા ક્યાંયનો. તા૦ ૧
શાને બોલે રે શાને બોલે ફાડે છે ચીર, મર્મ હું સમજી માંયનો. તા૦ ૨
ખાધી ઝાઝી રે ખાધી ઝાઝી ગોકુળમાં ખીર, એ પરતાપ તો આંયનો. તા૦ ૩
થઇ બેઠો રે થઇ બેઠો કારમો અમીર, વાતે મોટો દીસે નાંયનો. તા૦ ૪
બ્રહ્માનંદના રે બ્રહ્માનંદના વાલા જમુનાને તીર, છળ કેમ રહેશે છાયનો. તા૦ ૫

પદ ૭

છોરા નંદના રે છોરા નંદના તારે નહીં લાજ, વણ સમજે તું બાંઝ માં. છો૦ ૧
નથી આવ્યું રે નથી આવ્યું તારે ઘેર રાજ, મહીની મટુકી ભાંજ માં. છો૦ ૨
સર્વે તારે રે સર્વે તારે વઢવાનો સાજ, તતપર છો એ કાજ માં. છો૦ ૩
જાણે બોલે રે જાણે બોલે મહારાજાધીરાજ, ગાયો ચારીને ગાજ માં. છો૦ ૪
બ્રહ્માનંદના રે બ્રહ્માનંદના વાલા વઢવા કાજ, આવી છું ઝાઝી દાઝ માં છો૦ ૫

પદ ૮

તુંને કોણું રે તુંને કોણું કુડા બોલા કાન, આડો ઉભો શીદ વાટમાં. તું૦ ૧
અમને કાધાં રે અમને કીધાં વનમાં હેરાન, જળ જમુનાંના ઘાટમાં. તું૦ ૨
દીસે છે રે દીસે છે મનમાં સેતાન, દૃષ્ટિ છે મહિના માટમાં. તું૦ ૩
કોણ કે'શે રે કોણ કે'શે તુજને ભગવાન, નવરો ફરતો લાટમાં. તું૦ ૪
બ્રહ્માનંદના રે બ્રહ્માનંદના વાલા મોરલીના તાન, થકીત ભઇ તારા ઘાટમાં. તું૦ ૫

પદ ૯

વાલા લાગો રે વાલા લાગો છોગાળા છેલ, પ્રીતમ જીવન પ્રાણ છો. વા.
આવી વળગો રે આવી વળગો બળીયા મારી બેલ, આનંદ સુખની ખાણ છો. વા.
રૂપાળા રે રૂપાળા રસીયા રંગરેલ, આંખડલીના ભાણ છો. વા.
હુંતો આવીશ રે હુંતો આવીશ ગીરધર તારી ગેલ, મારી સેજડલીની સુવાણ છો. વા.
બ્રહ્માનંદના રે બ્રહ્માનંદના વાલા અલબેલ, જગપતિ અંતર જાણ છો. વા.

રાગ ગરબી-પદ ૧

એકલડાં કેમ રહેવાય, તમ વિના વા'લાજી;
મંદીરીયું ખાવા ધાય, તમ વિના વા'લાજી. ટેક.
હૈયાંની પુરે કુણ હામ. તમ૦ મારે હાથ ન લાગે કામ. તમ૦ ૧
કુણ જાણે દીલની વાત. તમ૦ સુખ ના'વે દી ને રાત. તમ૦ ૨
મારે જુગ તુલ્ય રજની જાય. તમ૦ મહાદુઃખ છે હૈડામાંય. તમ૦ ૩
બ્રહ્માનંદના સ્વામી જાણ. તમ૦ હું કેમ કરી રાખું પ્રાણ. તમ૦ ૪

પદ ૨

મરમાળા મારે મો'લ, આવો અલબેલા;
છોગાળા સુંદર છેલ, આવો અલબેલા. ટેક.
હું સજી રહી શણગાર. આવો૦ મારા પ્રાણતણા આધાર. આ૦ ૧
હું જોઇને રહી છું વાટ. આવો૦ મેં ખાંતે ઢાળી ખાટ. આ૦ ૨
જાણો છો રસની રીત. આવો૦ પાતળીયા તમથી પ્રીત. આ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે મચે ખેલ. આવો૦ રંગડાની કરવા રેલ. આ૦ ૪

પદ ૩

નયણાને ચાળે નાથ, પ્રીતમ પાતળીયા;
મન ફરે તમારે સાથ, પ્રીતમ પાતળીયા. ટેક.
કામણીયાં કીધાં કોય. પ્રી૦ વણ દીઠે સુખ નવ હોય. પ્રી૦ ૧
મારે હાથ ન લાગે કામ. પ્રી૦ શું કીધું સુંદર શ્યામ. પ્રી૦ ૨

કારણ છે મોરલીમાંય. પ્રી૦ સાંભળતાં શુદ્ધ વિસરાય. પ્રી૦ ૩
બ્રહ્માનંદના સ્વામી છેલ. પ્રી૦ હું આવીશ તારી ગેલ. પ્રી૦ ૪

પદ ૪

આવોને રમીએ આજ, જગના જીવનજી;
રંગમાં ચતુરા છો રોજ, જગના જીવનજી. ટેક.
સોનાની [illegible] છે સાર. જ૦ માણોને નંદકુમાર. જ૦ ૧
મુજ દાસી ઉપર મેર. જ૦ આવી કરોને લીલાલેર. જ૦ ૨
મારૂં તનડું ટાઢું થાય. જ૦ હૈડામાં હરખ ન માય જ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે વારમવાર. જ૦ તમ સાથે લાગ્યો પ્યાર. જ૦ ૪

પદ ૫

મેં જાણી છે તારી વાત, કપટી કાનુડા;
છે દીલમાં તારે ઘાત, કપટી કાનુડા. ટેક.
વન તેડ્યાં વજાડી વેણુ. ક૦ રઝળાવ્યાં સાચી રેણુ. ક૦ ૧
તું સાથે કરતાં પ્રીત. ક૦ જગમાંહી થયાં ફજેત. ક૦ ૨
તારાં પ્રાક્રમનો નહીં પાર. ક૦ તુ હુન્નર કરે હજાર. ક૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે ન કરીશ છેડ. ક૦ નહીં તો થાશે વઢવેડ. ક૦ ૪

પદ ૬

મુને ભોળુડી નવ જાણ, નંદના નાનડીયા;
નહીં આપું મહીનું દાણ, નંદના નાનડીયા. ટેક.
જાણું છું તારો તોલ. નં૦ મુખ વિચારીને બોલ. નં૦ ૧
આવડી કેમ માંડી આળ. નં૦ તું ગાયોનો ગોવાળ. નં૦ ૨
સૌ જાણે તારી વાત. નં૦ નાશી આવ્યો અધરાત નં૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે વઢવા કાજ. નં૦ જાણીને આવી છું આજ. નં૦ ૪

પદ ૭

કેમ માંડી બેઠો ફેલ, છોટા છોકરડા;
દોડે છે પરનારી ગેલ, છોટા છોકરડા. ટેક.

તુંને કોય નથી કે'નાર છો૦ માટે થયો છે મેવાર. છો૦ ૧
તેં મેટી જગ મરજાદ. છો૦ આવડલી શી ઉદમાદ. છો૦ ૨
ગાયોનો ચારણહાર. છો૦ રોકે છે કેમ પરનાર. છો૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે મહીના ચોર. છો૦ જાણું છું તારૂં જોર. છો૦ ૪

પદ ૮

નવ ડરશો મુજથી નાથ, સુંદર શ્યામળીયા;
હું હવે તમારે હાથ, સુંદર શ્યામળીયા. ટેક.

કરજો મન ગમતું કાન. સું૦ પ્રતમ અધરામૃત પાન.
કે આગે નહીં કહું વાત. સું૦ જેમ પડા પંટાળે ભાત. સું૦ ૨
બોલ્યાની ઉપર રીત. સું૦ તમથા લોભાણું ચિત. સું૦ ૩
બ્રહ્માનંદના સ્વામી સેણ. સું૦ નિરખી હરખે છે નેણ. સું૦ ૪

રાગ ગરબી–પદ ૧

સાચું બોલો શ્યામ સલુણા, કોણ તમને વા'લી વારી;
વણતેડયા તેને મંદીરીયે, જાઓ છો ચાલી વારી. ૧
સમ છે તમને કે'જો સાચું, અમથી મ ડરજો વારી;
પછી તમારા મનમાં આવે, તેમ જાઇને કરજો વારી. ૨
અમે તમારી અટકળ કાધા, મન બીજે માન્યું વારી;
હીયે હોય તે હોઠે આવે, કેમ કરી રહે છાનું વારી. ૩
અમે તમારે કેડે ફરીયે, તે મનમાં નાણો વારી;
તેને ઘેર જઇ મહી વલોતાં, નેતરડું તાણો વારી. ૪
તેને તમે તમારે એથી, પ્રીતડલી બાંધી વારી;
કોઇ પેરની આવી એણે, કામકળા સાધી વારી. ૫
કોણ જાણે જે શાં તપ કીધાં, જે તમને ભાવી વારી;
એને સાથે જોર બંધાણી, પ્રીતડલી આવી વારી. ૬
સૌ સૈયરમાં હળતા મળતા, રસીયાજી રહો છો વારી;
ઉંડી વાતો અંતરગતની, જાઇ તેને કહો છો વારી; ૭

હરતાં ફરતાં તેના ઘરની, રાખો છો રખવાળી વારી;
બ્રહ્માનંદ કહે જોડ બની છે, રૂડી રૂપાળી વારી. ૮

પદ ૨

આવ સખી એકાંતે કહું, તુંને વાલાની વાતુ બેની;
પાડોશણસું પ્રીત કરી, તે નથી ખમાતું બેની. ૧
દાડી એના મંદીરીયામાં, અણુતેડ્યો આવે બેની;
એનું મુખડું ભાળી ભાળી, તાળી દેઇ ગાવે બેની. ૨
જેવે તેવે મન નવ માને, રંગ નવલે રાચે બેની;
એને આગે આંટી મેલી, નચવે તો નાચે બેની. ૩
બીજાનાં તો મેવા મીસરી, મીઠા નવ લાગે બેની;
એને આગે ઓશીયાળા થઇ, મહી માંખણુ માગે બેની. ૪
કઇ પેરનાં કાન કુંવરને, કામણીયાં કીધાં બેની;
એ આગે તો એમ વરતે, જાણે વેંચાતા લીધા બેની. ૫
એના ઘરની સરવે ચિન્તા, ઉપાડી માથે બેની;
બીજાં શું તો ઉલા વરતે, સુધા એ સાથે બેની. ૬
એને આગે ડરતાં ડરતાં, છોગાળો ચાલે બેની;
એને ઘેર એકાંતે જઇને, મનગમતું મા'લે બેની. ૭
વાલોજી એને મન વસીયા, એને એ પ્યારી બેની;
બ્રહ્માનંદનો વાલો વશ કીધા, ધન્ય તે વ્રજનારી બેની, ૮

પદ ૩

ચાલ સખી સાંભળવા જાઇએ, વંસી વાલાની હેલી;
મધુરે સુર મન પ્રાણુ હરે છે, નન્દલાલાની હેલી. ૧
ચાલ અનુપમ એની મારૂં, ચીત્તડું ચોરે છે હેલી;
લટકાળાનાં લટકાં માંહીથી, કાળજ કોરે છે હેલી. ૨
ગોવાળા સંગ રાતો માતો, રંગડાનો ભીનો હેલી;
હું જોઇને ગુલતાન થઇ મુખ, મરકલડો એનો હેલી. ૩

મુખડાને મરકલડે મારે, મનડું લાભાણું હેલી;
બેઠાં સુતાં એ વિના બીજું, કાંઇ નવ જાણું હેલી. ૪
આંખ્યુંને ઉલાળે વ્રજવનિતાને, વશ કીધી હેલી;
પ્રેમ અધર રસ પાઇને જાણે, વેંચાતી લીધી હેલી. ૫
ચાલ ચાલ શું બેસી રહી છો, જલદીથી જઇએ હેલી;
મોહનજીની મૂરતી નીરખી, અતિ સુખીયાં થઇએ હેલી. ૬
શું કહું શોભા સુંથણલાની, કેડે કંદોરો હેલી;
લાલ કસુંબી ફેંટા ઉપર, ફુલડાંનો તોરો હેલી. ૭
ચસકો લાગ્યો શ્યામળીયાથી, સુંદર સવાદે હેલી;
બ્રહ્માનંદ કહે મન વેંધાણું, મોરલીને નાદે હેલી. ૮

પદ ૪

આજ સખી અલબેલો મુજને, મારગમાં મળીયા સજની;
મહેર કરી મુજ ઉપર વહાલો, અઢળક ઢળીયા સજની. ૧
હેત ઘણે હૈડામાં ભીડી, આલીંગન લીધું સજની;
જે જે મારા મનનું ગમતું, તે સરવે કીધું સજની. ૨
અચરજ સરખો આનંદ મારા, ઉરમાં ન માયો સજની;
સામા સામો પ્રેમ મધુર રસ, પીધો ને પાયો સજની. ૩
પ્રેમ સહીત નીરખીને વહાલે, લીધી હાથ તાળી સજની;
તેણે મારા મનમાં હું તો, થઇ છું મતવાલી સજની. ૪
હું તો વહાલાને કંઠે વળગી, મરજાદા મેલી સજની;
શ્યામળીયાને સંગે થઇ છે, આનંદની એલી સજની. ૫
સર્વે મળીને જાતી હતી, સૈયરની ટોળી સજની;
તેમાંથી મુજને કર ઝાલી, રંગડામાં રોળી સજની. ૬
વહાલાનાં મુખડાંની વાતુ, વર્ણવી નવ જાયે સજની;
જેવું છે તેવું સમજીને, જાણી રહેવાયે સજની. ૭

મોહનજીને મળતાં આનંદ, વાધ્યો છે અંગે સજની;
બ્રહ્માનંદ મહા સુખ પામી, શ્યામળીઆ સંગે સજની. ૮

રાગ ગરબી–પદ ૧

વનમાળી વનમાંથો આવે, વેણુ મધુરી વાતો રે. વન૦ ૧
ફુલડાંની વનમાળ બીરાજે, ગોવાળા સંગ ગાતો રે. વન૦ ૨
ગોરજનો ભીનો ગિરિધારી, રૂપાળો રંગ રાતો રે. વન૦ ૩
વાલપણે વ્રજનારને વાંસ, ધાંખ કરી કરી ખાતો રે. વન૦ ૪
બ્રહ્માનંદનો સ્વામી વાલીડો, હૈડામાં હુલસાતો રે. વન૦ ૫

પદ ૨

મોહ્યું રે મન મારૂં સજની, શ્યામળીયાની સાથે રે. મોહ્યું૦ ૧
એ વીના ક્ષણ ન રેહેવાયે સજની, હું વેચાણી એના હાથે રે. મોહ્યું૦ ૨
બાંધ્યા છે ફુલડાંના બાજુ, મેલ્યાં છે છોગલાં માથે રે. મોહ્યું૦ ૩
આંગણીએ મારે નિત્ય આવીને, ગાવી તે પ્રેમની ગાથે રે. મોહ્યું૦ ૪
શું જાણું મુને શું કરી નાખ્યું, બ્રહ્માનંદને નાથે રે. મોહ્યું૦ ૫

પદ ૩

આવે રે અલબેલો વહાલો, સુંદર છેલ છોગાળો રે. આવે૦ ૧
લાલ કસુંબી ફેંટા ઉપર, તોરો છે મરમાળો રે. આવે૦ ૨
સુંદર ચાલ અલૌકીક સજની, સુંદર નેણુનો ચાળો રે. આવે૦ ૩
ગોવાળાને સંગે ગાતો, મનમોહન મતવાલો રે. આવે૦ ૪
બ્રહ્માનંદનો સ્વામી વાલીડો, લાગે છે રૂડો રૂપાળો રે. આવે૦ ૫

પદ ૪

વાલાની વાટડલી જોઇને, બેઠી છું સેજ બીછાવી રે. વા૦ ૧
મુજને કહે કોઇ એ હરી આવ્યા, તો આપું હું પ્રાણ વધાઇ રે. વા૦ ૨
મળવાને કાજે તનડું તપે છે, જુગતુલ્ય પળ એક જાઇ રે. વા૦ ૩
છળ કીધો શ્યામળીયે મુજને, વાયદો કરી ગયા વાઇ રે. વા૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે કેદી હું દેખીશ, હલધરજીનો ભાઇ રે. વા૦ ૫

રાગ ગરબી—પદ ૧

ચાલ સખી જોવાને રે જાઇએ, ખાંતીલો વનમાં ખેલે રે;
લટકાં કરી નંદજીનો રે લાલો, રંગભીનો રંગ રેલે રે. ૧
મોરલીને તાને મનોહર વાને, ચીત્તડાંને લલચાવે રે;
વ્રજનારીનો જીવન વાલો, ગીત મધુરાં ગાવે રે. ૨
જોરે જોરે ગળે બાંહડલી રે નાખે, હેત કરી ઝાલે હાથે રે;
ફુલડાંના હાર પેર્યા છે રે કોટે, મેલ્યાં છે છોગલાં માથે રે. ૩
ગોવાળાને મનડે રે ગમતાં, ચરિત્ર કરે વનમાળી રે;
જલદીથી જાયે તો સુખીયાં રે થાયે, ભુધરજીને ભાળી રે. ૪
ઉઠ મારી હેલી જોઇએ વેલી વેલી, ધીરજ નથી ખમાતી રે;
બ્રહ્માનંદના સ્વામીને ભેટી, શીતળ કરશું છાતી રે. ૫

પદ ૨

આજ સખી અલબેલો રે વાલો, ઉભા છે જમુનાને તીરે રે;
સુંદર મોરલી હાથ લેઇને વાઇ, તે બળભદ્ર વીરે રે. ૧
સાંભળતાં ગુલતાન થઈ હું, શું જાણું શું કીધું રે;
ઘરડાંનો ધંધો હાથ ન લાગે, લટકાંએ મન લીધું રે. ૨
મોરલીને નાદે મૃગલાં રે મોયાં, ઉભાં છે તૃણ જળ મેલી રે;
વે'તાં થંભ્યાં જમનાજીનાં પાણી, થકીત થયાં વનવેલી રે. ૩
વાલાની વંશી સુણીને વનમાં, મગન થયાં છે પંખા રે;
શબ્દ સુણીને રે શ્રવણે લોભાણાં, રૂપે લોભાણી આંખી રે. ૪
બ્રહ્માનંદના વાલાની વંશી, જે સુણસે નર નારી રે;
કેડે કેડે કાનુડાને ફરશે, ઘરનાં તે કાજ વિસારી રે. ૫

પદ ૩

સુંદર વર મારા પ્રાણના જીવન, અલબેલા ઘરે આવો રે;
હું છું દાસી ચરણકમળની, બાંહ્ય ગ્રહી બોલાવો રે. ૧
લટકાળા તારાં લટકાં રે જોઇને, મોહી રહ્યું મન મારૂં રે;
તન મન ધન હું તો સર્વે લેઇને, વાલમ તુજપર વારૂં રે. ૨

મારૂં તે સર્વે તમારૂં છે મોહન, અંતર રંચ મ આણો રે;
સુંદર નેણે સકોમળ વેણે, મુજને પોતાની જાણો રે. ૩
તમ કારણ શ્યામળીયા રે વાલા, લોકની લજ્જા ત્યાગી રે;
રાત દિવસ સુતા સુપનામાં, રટના તમારી લાગી રે. ૪
સગાં કુટુંબ પીયર સાસરીયાં, સર્વે મેલ્યાં વિસારી રે;
બ્રહ્માનંદ કહે શ્યામ મનોહર, મન વસીયા મોરારી રે. ૫

પદ ૪

મનમોહન મારે મંદીરીએ, ખાંતે આવીને બેસો રે;
બાંધો બાજુ કાજુ ગજરા રે, પેરો માથે તે છોગલાં મેલો રે. ૧
વિધવિધના હું તો પાક કરાવી, જુગતીથી તમને જમાડું રે;
હેડા ઉપર લેઇને હરીવર, રૂડી તે રીતે રમાડું રે. ૨
મૂર્તિ તમારી શ્યામ મનોહર, નિરખી ઠરે મારાં નેણાં રે;
મનમોહન લાગે અતિ મીઠાં, વહાલા તમારાં વેણાં રે. ૩
મુજ ઉપર અલબેલા રે વહાલા, બેહું તમારૂં બાનું રે;
સરવે લોકમાં સહુ કોઇ જાણે, કેમ કરી રાખું છાનું રે. ૪
અંતર આશ ઘણી છે રે વહાલા, આવીને સુખ આપો રે;
બ્રહ્માનંદના શ્યામ સોહાગી, પોતાની કરી થાપો રે. ૫

રાગ ગરબી—પદ ૧

કે'જો કા'નને, કુબજાને વશ થઇને કેમ બેશી રહ્યા;
કેમ ભુલી ગયા, મહી માંખણ ખાઇને ગોકુળ મોટા થયા. ટેક.
જે દી નાથ તમે હતા નાના, છુપી રહેતા કંસ થકી છાના;
તે દી અમે કર્યાં ઝાઝાં વાનાં. કે૦ ૧
પ્રીતમ છબી અંતરમાં પ્રોતા, દુધ પાતાં ગાવડલી દોતાં;
અમે ફુલતણી મેટે જોતાં. કે૦ ૨
અમે જાણ્યું તમે અમારા છો, વળી પાડોશણુના પ્યારા છો;
તમે સાચા બોલા પણ સારા છો. કે૦ ૩

કહે બ્રહ્માનંદ મનડે ભાવ્યા, બહુ રૂડી રીતે બોલાવ્યા;
જઇ કામે કુબજાને આવ્યા. કે૦ ૪

પદ ૨

કુંજે કુબજાને, કામણિયાં કાનાને એવાં શાં કર્યાં;
તારે વશ થઇને, વ્રજવાસી સરવે રે એને વીસર્યાં. ટેક.
આંખ્યુ અતિ સુંદર અણીઆળી, મુખ મોરલી વાય છે મરમાળી;
તેં ભોળવીયો નાનો બાળી. કે૦ ૧
ભુરકી તેં નાખી મંત્ર ભાંખ્યો, વળી ચસકો લાગ્યો રસ ચાખ્યો;
તેં રૂપાળો જોઇને રાખ્યો. કે૦ ૨
એ વાત ઘણી નવ ચોળવી, આ થાપણ અમારાં ઓળવી;
ભૂધરને રાખ્યા ભોળવી. કે૦ ૩
તારે કરવાનું હોય તે કહેજે, વળી જોએ તો નાણું લેજે;
કહે બ્રહ્માનંદ પાછો દેજે. કે૦ ૪

પદ ૪

કુંજે કુબજાને, કામણિયાં શીખાવે જો મારા નાથને;
શીખી તુજ પાસે, આવીને શીખવશે વ્રજના સાથને. ટેક.
અલબેલા નટવર આવાને, ચિત્ત ગોપીનાં ચોરાવાને.
એવા મંત્ર ભણાવે માવાને. કે૦ ૧
તું કપટ તજી સરો કેજે, વળી ન ભણે તો ડારો દેજે.
થઇ પંડયાણી પાસે રે'જે. કે૦ ૨
માંજી દેજે પાટી મોટી, જો પાડ ભણે મુખથી ખોટી.
તો સમકાવે લૈને સોટી. કે૦ ૩
કહે બ્રહ્માનંદ આળસ મેલી, વીદ્યા શીખાવે વે'લી વે'લી;
એને તું જેવો કરજે હેલી. કે૦ ૪

પદ ૪

કુંજે કુબજાને, કાનાની કરજે જો ચુંપે ચાકરી;
નાનો જાણી, આંખ ચડાવી બેની મ બોલે આકરી. ટેક.

જે જોઇએ તે લેજે આણે એને પ્રાણથકી પ્યારો જાણે;
વળી મનગમતી મોજું માણે. કે૦ ૧
જે બોલે તે રેજે સાંખે, એને જોજે પુલતણી આંખે;
નિત્ય જમતાં ઉભી વા નાખે. કે૦ ૨
એને પરભાતે જોઇએ પોળી, બહુ ઝાઝા ઘૃત માંહી બોળી;
ગોરસ પાજે સાકર ઘોળી. કે૦ ૩
પુરણ સુખ સેજે પામીને, નિત્ય ચરણે માથું નામીને.
એવે બ્રહ્માનંદના સ્વામીને. કે૦ ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

કાનુડો રે કાનુડો રે, જમુનાજીને આરે;
પાણીડાં વાળે રે, બેની કાનુડો. ટેક.
કાનુડો રે કાનુડો રે, ઓચીંતાનો આવે આવી બોલાવે રે. બેની૦ ૧
કાનુડો રે કાનુડો રે, ફોડે જળની હેલ્યુ બોલે ઘેલું ઘેલું રે. બેની૦ ૨
કાનુડો રે કાનુડો રે, વૃન્દાવનની વાટે બાઝે મહીને માટે રે. બેની૦ ૩
કાનુડો રે કાનુડો રે, ડોલરીયો થઇ રોલે જેમ તેમ બોલે રે. બેની૦ ૪
કાનુડો રે કાનુડો રે, બ્રહ્માનંદ કહે હેલી કીધી મૂને ઘેલી રે. બેની૦ ૫

પદ ૨

છોગાળો રે છોગાળો રે, મોરલી લીધી હાથ;
છોગાં મેલે માથે રે, છેલ છોગાળો. ટેક.
છોગાળો રે છોગાળો રે, ગોપીજનને સંગે આનંદ અંગે રે. છેલ૦ ૧
છોગાળો રે છોગાળો રે, ખાંતે ખાંતે ખેલે રંગડો રેલે રે. છેલ૦ ૨
છોગાળો રે છોગાળો રે, કસુંબલિયે ફેંટે રાતે રેંટે રે. છેલ૦ ૩
છોગાળો રે છોગાળો રે, રંગ ભીનો રૂપાળો અતી મરમાળો રે. છેલ૦ ૪
છોગાળો રે છોગાળો રે, બ્રહ્માનંદનો પ્યારો કમર કટારો રે. છેલ૦ ૫

પદ ૩

વાલાજી રે વાલાજી રે, મારે મંદિર આવો;
હસીને બોલાવો રે, મારા વાલાજી. ટેક.
વાલાજી રે વાલાજી રે, રૂપ તમારૂં જોઇને રહી છું મોહીને રે. મારા૦ ૧
વાલાજી રે વાલાજી રે, લેઇને સરવસ મારૂં તમપર વારૂં રે. મારા૦ ૨
વાલાજી રે વાલાજી રે, આવો મોરલી વાતા મધુરે ગાતા રે. મારા૦ ૩
વાલાજી રે વાલાજી રે, તમથી પ્રીતી લાગી ભ્રમના ભાંગી રે. મારા૦ ૪
વાલાજી રે વાલાજી રે, બ્રહ્માનંદના બેલી આવો છોગાં મેલી રે. મારા૦ ૫

પદ ૪

રંગીલો રે રંગીલો રે, રંગડાનો છે રેલો;
અતી અલબેલો રે, રંગ રંગીલો. ટેક.
રંગીલો રે રંગીલો રે, નેહ જણાવે નેણુ વાલપ વેણુ રે. રંગ૦ ૧
રંગીલો રે રંગીલો રે, અક્ષત્ર કરતો આવે ચિત્ત લલચાવે રે. રંગ૦ ૨
રંગીલો રે રંગીલો રે, બોલે સુંદર વાણી હું લોભાણી રે. રંગ૦ ૩
રંગીલો રે રંગીલો રે, ધુન્ય સુણાવે ઘેરી મોરલી કેરી રે. રંગ૦ ૪
રંગીલો રે રંગીલો રે, બ્રહ્માનંદનો વાલો નંદજીનો લાલો રે. રંગ૦ ૫

પદ ૫

કોડીલો રે કોડીલો રે, કોડે આળ્યુ કરતો;
આવે મન હરતો રે, કાન કોડીલો. ટેક.
કોડીલો રે કોડીલો રે, કોડે સામું ભાળે રંગ ઢોળે રે. કાન૦ ૧
કોડીલો રે કોડીલો રે, કોડે છાનું કાને મુને બોલાવે રે. કાન૦ ૨
કોડીલો રે કોડીલો રે, કોડે ચાલે કાલો લાગે મુને વાલો રે. કાન૦ ૩
કોડીલો રે કોડીલો રે, કોડે રંગનો ભરીયો મારો ઠાકરીયો રે. કાન૦ ૪
કોડીલો રે કોડીલો રે, બ્રહ્માનંદનો સ્વામી અંતરજામી રે. કાન૦ ૫

પદ ૬

લટકાળો રે લટકાળો રે, લટકે મનડું લેતો;
આવે સુખ દેતો રે, લાલ લટકાળો. ટેક.

લટકાળો રે લટકાળો રે, લટકાં સુંદર લાવે મનડે ભાવે રે. લાલ૦
લટકાળો રે લટકાળો રે, લટકે વેણુ વજાડે લટકે સુણી મન અટકે રે. લાલ૦
લટકાળો રે લટકાળો રે, લટકાં પ્યારાં લાગે આવી બેસે આગે રે. લાલ૦
લટકાળો રે લટકાળો રે, લટકામાં મન લોભે સુંદર શોભે રે. લાલ૦
લટકાળો રે લટકાળો રે, બ્રહ્માનંદ કહે એની આશા મુને એની રે. લાલ૦

પદ ૭

મરમાળો રે મરમાળો રે, મરમ કરંતો બોલે ;
આવે મુજ ઓળે રે, માર મરમાળો. ટેક.

મરમાળો રે મરમાળો રે, મર્મની વાતો જાણે આવે સંધ્યા ટાણે રે. માવ૦
મરમાળો રે મરમાળો રે, મર્મ કરી કરી હેરે ઘાટે આવી ઘેરે રે. માવ૦
મરમાળો રે મરમાળો રે, શોભે જળમાં રમતો મનડે ગમતો રે. માવ૦
મરમાળો રે મરમાળો રે, પેરે જરકસી જામો આવે મુજ સામો રે. માવ૦
મરમાળો રે મરમાળો રે, બ્રહ્માનંદ કહે રંગી સાચો મારો સંગી રે. માવ૦

પદ ૮

શ્યામળિયા રે શ્યામળિયા રે, વાલી લાગે વાતુ;
નથી રેવાતું રે, સેણુ શ્યામળિયા. ટેક.

શ્યામળિયા રે શ્યામળિયા રે, આવો આવો ઓરા માથે ઘાલી તોરા રે. સેણુ૦
શ્યામળિયા રે શ્યામળિયા રે, તમથી લાગો નેડો રાખે મારો કેડો રે. સેણુ૦
શ્યામળિયા રે શ્યામળિયા રે, તમ વિના કેમ કરી રહીયે દુઃખ કેને
કહીયેરે. સેણુ૦
શ્યામળિયા રે શ્યામળિયા રે, તમથી સગપણ કીધું સરવસ દીધું રે. સેણુ૦
શ્યામળિયા રે શ્યામળિયા રે, બ્રહ્માનંદના પ્યારા રહો માં ન્યારા રે. સેણુ૦

રાગ ગરબી પદ-૧

આવો હરિ મહી વલોવા, મિષે મંદીરીયું જોવા. ટેક
મહી વલોવા મંદીરીયું જોવા, ગાવડલી દોવા કાજ;
ઘરનાં માણુસ ઘેર નથી કોઇ, આપણુ બેનું રાજ. આવો૦ ૧

ભાવથી ઝાઝાં ભોજન આપીશ, તાજાં તર્ત તયાર;
પીશો તેટલું ગોરસ પાશું, કરી કરી મનવાર. આવો૦ ૨
પલંગ ઉપર પોઢજો પ્યારા, પ્રેમે ચાંપીશ પાવો;
એક પગ ભર ઉભી ઉભી, વીંજણે ઢોળીશ વાવો. આવો૦
કેશો તે વિચાર કરી કરશું, રેહેશો તો રાખશું રાત;
બ્રહ્માનંદ કહે આપણ કરશું, બાળપણાની વાત. આવો૦ ૪

પદ ૨

મારે ઘેર આવજો કાના, છપાડીને રાખશું છાના; ટેક
આવજો કાના રાખીશું છાના, કરશું વાનાં કોડ;
એકલા બેઠા અકળાઓ તો, આવીને બેશીશ જોડ, મારે૦ ૧
ખડકીએ બેશીને ખબર રાખીશ, થાવા નહીં દઉં ભીડ;
કોઇ ન જાણે એવું કરશું, પંડની હરશું પીડ. મારે૦ ૨
મનમાં આવે તો જમજો મેવા, દુધની રેડારેડ;
નવરા બેઠા નાથજી કરજો, વાંક વિના વઢવેડ. મારે૦ ૩
મંદીરમાં પધરાવીશ આઘા, કરીશ બંધ કમાડ;
બ્રહ્માનન્દ કહે માનશું અમે, તોય તમારો પાડ. મારે૦ ૪

પદ ૩

મારે ઘેર આવજો માવા, મીઠી મીઠી મોરલી વાળા. ટેક..
આવજો માવા મોરલી વાવા, ચાવા આવા સેણ;
હેત કરી કરી મનડું હરવા, પાવન કરવા નેણ. મારે૦ ૧
આગળ મારે ઉભા રહીને, કરજો લટકાં કાન;
વાલમ આપણ તાળી વજાડી, તોડશું ભેળી તાન. મારે૦ ૨
મારા સમ જો આવજો મોહન, પ્રીતમ મારે પાસ;
જોડાજોડે બાંહોડી ઝાલી, રમશું આપણ રાસ. મારે૦ ૩
આળસ મેલીને આવજો, જો જો મનમાં ધરતા બીક;
બ્રહ્માનન્દ કહે રજની સારી, રમશું ઠીકાઠીક. મારે૦ ૪

પદ ૪

વાલા એક કામ છે મારે, કે'શું ઘેર આવશો ત્યારે; ટેક.
કામ છે મારે આવશો ત્યારે, કેવું છે એકાંત;
સુણતાં તમને શ્યામળા, થાશે અંતરમાં નીરાંત. વાલા૦ ૧
હરતા ફરતા હેરણાં હેરો, રસીયા દી ને રાત;
તેણે કાંઇક કહી મેલ્યુ છે, તે કેવી છે વાત. વાલા૦ ૨
વાલમ તમને જે છે વા'લું, તેની તમથી પ્રીત;
ભેળાં થયાંની ભુધરા તમને, વતવી દેશું રીત. વાલા૦ ૩
જેને કારણ તમને રૂછે, અંતરમાં ઉતાપ;
બ્રહ્માનન્દ કહે તે સંગાથે, કરી દેશું મેળાપ. વાલા૦ ૪

પદ ૫

વારે વારે કહું છું વા'લા, મહી જોઇ થાશો મા કાલા. ટેક.
કહું છું વાલા થાઓ માં કાલા, લ્યો માં મારૂં નામ;
એમાંથી તો એવું થાશે જાણશે બધું ગામ. વારે૦ ૧
જ્યારે જોયે ત્યારે વાટમાં આડા, ઉભા છો સાંજ સવાર;
માવજી તમને હું સરીખી, નથી મળી કોઇ નાર. વારે૦ ૨
મારગ વે'તાં લુટશો અમને, નથી તમારૂં રાજ;
મહીને સાટે ખોઇને જાશો, લુગડાં સોતી લાજ. વારે૦ ૩
મુખ સંભાળી બોલીયે, રૈએ માણુસ કેરી રીત;
બ્રહ્માનન્દ કહે વનમાં માંડી, આવડી કેમ અનીત. વારે૦ ૪

પદ ૬

જસોદા કાન તમારો, રોકે સાંજ સવારો. ટેક
કાન તમારો સાંજ સવારો આવીને રોકે વાટ;
બળ દેખાડીને આવીને બાઝે, મૈડા કેરે માટ. જશોદા૦ ૧
વાછરૂ છોડે ઠામડાં ફોડે, રોળે છે દી ને રાત;
અમે તમારે આગળે આવી, કેટલીક કહીએ વાત. જશોદા૦ ૨
આવીને જ્હાડે ખાતર પાડે, દુખ દહીને કાજ;

જોર જણાવે થયો છે જોશી, લોકની મેલી લાજ. જશોદા૦ ૩
ભરવા દે નહિ જમુનાં પાણી, કરવા દે નહીં કામ;
બ્રહ્માનન્દ કહે લાલ તમારો, કરશે ઉજડ ગામ. જશોદા૦ ૪

પદ ૭

કાંના મારો મેલને કેડો, સહાયો શીદ ચીરનો છેડો. ટેક.
મેલને છેડો ઝાલમાં છેડો, ખોટી થઇએ કામ;
ઘર રેઢું મારે સૌ ગયાં છે, ઘરનાં માણસ ગામ. કાના૦ ૧
આડો આવી શીદ ઉભો છું. મારગ મારે મેલ;
ફેલ કરંતો ફેડતો, જોજે મૈડાં કેરી હેલ.. કાના૦ ૨
કહું છું તુંને કર માં કાના, સૌ દેખંતાં છેલ;
નિર્લજ છોરાં નંદના મારે, કેમ પડયો છો કેલ. કાના૦ ૩
જમુના આરે રાત દી ઉભો, નવરો આડો જામ;
બ્રહ્માનન્દ કહે રીતથી બારૂ, લે માં મારૂં નામ. કાના૦ ૪

પદ ૮

હેલી જોને નંદનો છોરો. જણાવે છે કેટલો જોરો. ટેક.
નંદનો છોરો જણવે છે જોરો, તોરો ઘાલે શીશ;
દીલમાં રાજી બહાર દેખાડે. આંખડલીમાં રીસ. હેલી૦ ૧
ટાંણે કટાંણે આવીને ટોકે, વેંતા રોકે વાટ;
જળ ભરંતાં જેલ કરે છે, જમુનાજીને ઘાટ. હેલી૦ ૨
કામણગારી મોરલી એની, કામણગારાં નેણ;
બહુ પ્રકારે વનમાં બોલે, વાંકા વાંકા વેણ. હેલી૦ ૩
કેડે કેડે રાત દી ડોલે, મુખથી બોલે ગાળ;
બ્રહ્માનન્દ કહે ઉપરે નાખે, ઠાલી ઠાલી આળ. હેલી૦ ૪

રાગ પંચમ–પદ ૧

મંદીરીયે મારે રે પીયુજી પધારીયા રે, આજ મારે નવલા વાધ્યા રે નેહ;
હરખ ન માયે રે બેની મારે હૈયડે રે, જોઇ મારી નવ પલ્લવ થઇ દેહ, મં૦
સેજડી બીછાઇ રે બેની મેં તો સજ કરી રે, સજી કાંઇ બેઠીતી સણગાર;
વાટડલીને જોતાંરે અલબેલો આવીયારે, વાલો મારો અવિચલ સુખનો દાતાર. મં૦
અલબેલાને મળવું રે બેની એકાંતમાં રે, હતી મારા હૈડામાં હામ;
મનના મનોરથ રે સર્વે સિદ્ધ થયા રે, વાલે મારે કીધાં પુરણ કામ. મં૦
સોહાગણ કીધી રે બેની મુને શ્યામળે રે, હસી મારો હેતે સહાયો હાથ;
રંગેને વિયાણી રે રજની આજની રે, સેજે સુખ પામી પીયુજીને સાથ. મં૦
છેલ છબીલે રે બેની એણે શ્યામળે રે, વાલપ વધાર્યો દેઇ દેહ વાલ;
હવે હું ઓશીયાળીરે નહીં બેની કોઇ તણીરે, બ્રહ્માનંદને સ્વામી કીધી નીહાલ. મં૦

પદ ૨

આજુની રજની રે શી કહું વારતા રે, રમીયા મારી સેજલડી રે મોરાર;
રસબસ કીધી રે બેની મુને રંગમાં રે, વાલે મારે કીધો નવલ વિહાર. આ૦
હું સુતીતી રે બેની ઘર માહરે રે, ઓચીંતાના આવ્યા પ્રાણજીવન;
આંગણીયેને વાગી હરજીની ચાંખડી રે, સુણી મારૂં આતુર થયું રે મન આ૦
પંથડાને જોતાં રે પીયુજી પધારીયા રે, રંગ વાધ્યો માજમ ગલતી રે રાત;
સેજે સુખ આપ્યું રે, બેની મુને શ્યામળે રે, વાલપ દેઇને કીધી મુજને રે વાત. આ૦
નેણ લોભાણાં રે બાઇ એનાં રૂપમાં રે, શ્રવણ લોભાણાં સુણતાં રે વેણ;
મીઠીને લાવણ્ય રે બાઈ એના મુખતણી રે, તેણે મારૂં મન થયું છે રે મેણ. આ૦
મરજાદાને મેલી રે વાલાજીને હું મળી રે, આલીંગન લીધું ભેળી રે અંગ;
મહાસુખ પામી રે વામી સર્વે વેદના રે. બ્રહ્માનન્દના સ્વામીને રે રંગ. આ૦

પદ ૩

વાલોજી વજાડે રે વનમાં વાંસળી રે, સુણતાં બેની અંતર ન રહી રે ધીર;
સ્થિરતા તજીને રે મન વ્યાકુલ થયું રે, સુધ ભૂલીશીતળ થયું રે શરીર. વા૦
ચટકીને રે લાગી રે બેની મારા ચિત્તમાં રે, આતુર થઇ છું મોહન મળવા રે કાજ;
નિઃશંક થઇને રે માથે છેડો નાંખીયો રે, મેલી મેં તો લોકડીયાંની રે લાજ. વા૦

દીવાની થઇને રે એની હું તો નીસરી રે, કોઇનું મેં નવ માન્યું રે કેણ;
મગન થઇને રે વાલાજીને હું મળી રે, નીરખી મારાં પાવન કીધાં રે નેણ. વા૦
અતીને મરમાળું રે બાઈ એનું બોલવું રે, મરમાળી મોરલી વાલાજીને હાથ;
મહાને મનોહર રે મરમાળી એની મુરતી રે, શોભે વાલો ગોવાળાને સાથ. વા૦
ક્યારેક ખેલાવે રે એની વાલો ઘોડલાં રે, ક્યારેક તાણે કરડી કબાણ;
બ્રહ્માનન્દનો સ્વામી રે અતિ સોયામણો રે, પ્રેમીજનનો છે જો જીવનપ્રાણ. વા.

પદ ૪

નંદને નાનડીયે રે બાઇ ઘેલાં કર્યાં રે, કરી કરી નેણાંની રે સાન;
મીઠું મીઠું બોલી રે બાઇ મનડું હર્યું રે, તનડું વેંધાણું મોરલીની તાન. નં૦
સર્વને સઇયરના રે એની હું તો સાથમાં રે, જાતી હુતી જમુનાં ભરવા રે નીર;
આડોને આવીને રે ઉભો એની એકલો રે, બાંહુડી મરોડી ફાડયો રે ચીર. નં૦
મમતુંને કીધું રે બાઇ એના મનતણું રે, કરવા ન દીધું ઘરડાંનું કાજ;
છોટને છોકરડે રે બાઇ મુને જે કર્યું રે, તે તો મુને કેતાં આવે રે લાજ. નં૦
કેણીપેરે રૈયે ગોકુળ ગામમાં રે, નિત્ય નિત્ય કરે આવી રે છેડ;
હરતો ને ફરતો રે એની હેરણાં રે, કાનુડો ન મેલે મારી રે કેડ. નં૦
આવીને કટાણે રે છોડે એની વાછરૂ રે, મહીડાંનો ફોડે આવી રે માટ;
બ્રહ્માનંદનો સ્વામી રે અતી ઉછાંછળો રે, વૃંદાવનની રોકે આવી રે વાટ. નં૦

રાગ રામગ્રી. પદ ૧

રાધા રીસાણી કાનથી, લલીતા સમજાવે;
ઉઠ સખી તુંને તેડવા, મેલી મુને માવે. રાધા૦ ૧
માન ન કીજે માનિની, જોબનિયું દેખી;
વાંકાં કે'વા વેણુડાં, કે પાસે તું શીખી, રાધા૦ ૨
ઉઠ ઉઠ અલબેલડી, માની લે કહ્યું મારૂં;
રસીયાથી રંગ રીસાણું, થોડું તેમ સારૂં. રાધા ૩
તુજ કારણે તલફે ઘણું, સેજે સુખ નાવે;
તારા સમ તારે કારણે, હરી હાર બનાવે. રાધા૦ ૪

રાધા રાધા મુખ રટે, બેઠા પંથ નીહાળી;
બ્રહ્માનંદ કહે તુજ વિના, વ્યાકુળ વનમાળી; રાધા૦ ૫

પદ ૨

રાધા ભરાણી રોસમાં, લલીતા સંગ બોલે;
તુંજ રે ધૂતીને હુ ઓળખું, આવી ધુતવાને ઓલે. રાધા૦ ૬
તુમાં ને તારા શ્યામમાં, કાંઇ ન મળે કાચું;
બેઉ જણાં બોલો નહીં, સુપનામાં સાચું. રાધા૦ ૭
હું તારે વચને કરી, ભોળી ભરમાણી;
મેં તુંને કપટણ મો'રથી, આવી નવ જાણી. રાધા૦ ૮
એ કપટીને હું ઓળખું, પાડોસણનો પ્યારો;
આંટી ન મેલે અંતરે, શીખાવેલ તારો. રાધા૦ ૯
ધૂર્તવિદ્યા મૂને નાવડે, એ ધુતાની પેરે;
બ્રહ્માનંદ વહાલી હોયે, તું જા તેને ઘેરે. રાધા૦ ૧૦

પદ ૩

માનીતીને મનાવવા, પોતે હરી આવ્યા;
રાધા કાજે પુલના, ગજરા ગુંથી લાવ્યા. મા૦ ૧
સુર ઉગ્યા લગે સુંદરી. જોઈ વાટ મેં તારી;
રાત થઇ જુગ જેવડી, તુજ વિના પ્યારી. મા૦ ૨
માન કહ્યું તું માહેરૂં, જોઇએ તે આલું;
તારા સમ તુજ સરીખું, બીજું ન વાલું. મા૦ ૩
કુડું નહી એ કામિની, જાણે સરવ સાચું;
કહે તો રાધા તારે આગળે, એક પગભર નાચું. મા૦ ૪
રાધા અતી રાજી થઇ, મન ભ્રાંતી ભાંગી;
બ્રહ્માનંદના વાલાતણે, ચરણે જાય લાગી. મા૦ ૫

પદ ૪

રાધાનું રંગ રીસણું, ત્રિકમજીએ ટાળ્યું,
સુંદરી સાથે શ્યામળે, બોલ્યા તે પાળ્યું. રાધા૦ ૧

વા'લ વધાર્યું વાલમે, રંગડાની રીતે;
આપ્યું સુખ એકાંતનું, પાતળીયે પ્રીતે. રાધા૦ ૨
રમતાં સંગ રાધાતણે, લાગે રૂપાળા;
હેત કરી આપી હરી, મોતીડાંની માળા. રાધા૦ ૩
રંગભીની રાધા રમે, શ્યામળીયા સંગે;
હેત ન માયે હૈડે, આનંદ અતિ અંગે. રાધા૦ ૪
પીય પ્યારીને ઉપરે, વારૂં ચંદ્ર કરોડી;
બ્રહ્માનંદ જાયે વારણે, અવિચળ આ જોડી. રાધા૦ ૫

રાગ કાફી–પદ ૧

સમજાવો કંઈ વાત, માડી તારા કાન કુંવરને. સમ૦ ટેક.
મંદીર આવીને મૈડાં અમારાં, જોર જોરાયેં ખાત. માડી૦ ૧
ખાતાં ખાતાં જો નવ ખૂટે, દે છે માંકડલાંને હાત. માડી૦ ૨
નાના ગામમાં નહીરે ખંટાય, આવડો તે શ્યો ઉતપાત. માડી૦ ૩
બ્રહ્માનંદના વાલાને વારો, કેડે પડયો છે દી ને રાત. માડી૦ ૪

પદ ૨

મેલોને ઘડીક મોરાર, માડી મારા મંદિરયામાં. મેલોને૦ ટેક.
સાસુડી મારી ગામ સધાવી, નણદલ ગઈ છે બા'ર. માડી૦ ૧
જગજીવન વાલો વૈદું રે જાણે, તેણે મને થાય છે કરાર, માડી૦ ૨
એકાંતે મળી મુક્વા આવીસ, નહી રે લગાડું ઝાઝી વાર. માડી૦ ૩
બ્રહ્માનંદના વાલાને સાટે, આપું મારો નવસર હાર. માડી૦ ૪

પદ ૩

માગ્યો દેને મુને માવ, માડી તારે પાય પડું છું. માગ્યો૦ ટેક.
એકલડાં કાંઈ નથી રે ઉકલતું, ગોળીમાં મહીનો ભરાવ. માડી૦ ૧
આજ આપો તો આખી ઉમરમાં, કોય દીન ન કરૂં રાવ. માડી૦ ૨

મોહનને મારે મંદિરીયે આવ્યાનો, છે મનમાં ભાવ. માડી૦ ૩
બ્રહ્માનંદના નાથ સંગાથે, છે જો મારે ઘરનો બનાવ. માડી૦ ૪

પદ ૪

લઇ જાવા દે તારો લાલ, માડી મારા મંદિર સુધી. લઇ૦ ટેક.
સામા સામું નેતરૂં સહાતાં, અજબ બણે છે મારે તાલ. માડી૦ ૧
જતન કરીશ હું તો જીવની પેઠે, આવવા નહી દઉં આળ. માડી૦ ૨
નટવર ઉપર વારીને નાખું, ઘરડાંનો ધન માલ. માડી૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે રાખીસ રજની, મુકી જાઇશ આવી કાલ. માડી૦

રાગ મારૂ. પદ ૧

મીટડલી મારી, માવે મુંને મીટડલી મારી. ટેક.
સહજે હું ઘરમાંથી આંગણીએ, ઉભી હતી બારી. મા૦ ૧
સામું જોતાં હું તો શુધબુધ ભૂલી, ઘાવ લાગ્યો ભારી. મા૦ ૨
મન વેધ્યું મારા તનમાંહી, પેઠી કાલજ કટારી. મા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે શું ય કરી નાંખ્યું, ગુણીયલ ગિરિધારી. મા૦ ૪

પદ ૨

નેણતણે બાણે, મારી મુંને નેણતણે બાણે. ટેક.
આડો આયો જમુનાજીને આરે, એકલડી જાણે. મા૦ ૧
કાંઇક મુજપર જાદુ રે કીધું, લીધું ચિત્ત તાણે. મા૦ ૨
ઘાયલ થઇને ઘર સુધી હું, પોતી પરાંણે. મા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે એ વિના વ્હાલે, અંતર ઉફાણે. મા૦ ૪

પદ ૩

નેણુને ચાળે, ચોર્યું ચિત્ત નેણુને ચાળે. ટેક.
સામે આવીને સાન કરી મુને, કાનુડે કાળે. ચો૦ ૧
મુરલી નાંખી મુજને ભરમાવી, ગિરિધર ગોવાળે. ચો૦ ૨
બંસી અજબ અલૌકિક વાઇ, પરજતણે ઢાળે. ચો૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે મુજ સામું, ભાવ કરી ભાળે. ચો૦ ૪

પદ ૪

મોરલીમાં માવે, હેર્યું મન મોરલીમાં માવે. ટેક.
મન હરવા મારે મંદિરીયે, અણુ તેડયો આવે. હે૦ ૧
લટકાં કરી નન્દજીનો રે લાલો. ગેરે સુર ગાવે. હે૦ ૨
ફુલની માલ બાજુબન્ધ ગજરા, તોરા લટકાવે. હે૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે ચાલ વાલાની, ચિત્તડું લલચાવે. હે૦ ૪

પદ ૫

વંસીમાં વાલે, લીધું મન વંસીમાં વાલે. ટેક.
શિથળ અંગ થયાં સાંભળતાં, જાણે મારી ભાલે. લી૦ ૧
એહદ નૌતમ ભાત વજાડી, નન્દતણે લાલે. લી૦ ૨
ઘાયલ તન થયું મારી બેની, ચિત્તડું નવ ચાલે. લી૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે એની બંસી, સુણુતાં ઘર ઘાલે. લી૦ ૪

પદ ૬

નેણુતણી સાને, લોભાણી હું નેણુતણી સાને. ટેક.
ઘેલી થઇ ઘરધંધો રે ભૂલી, ગિરિધરને ગાને. લો૦ ૧
લટકાં કરી મારૂં મનડું રે લીધું, કોડીલે કાને. લો૦ ૨
રૂપ જોઇ ગુલતાન થઇ છું, વાલાને વાને. લો૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે મન વિંધ્યું, મોરલીને તાને. લો૦ ૪

પદ ૭

મથુરાંમાં જઇને, મુંધા થયા મથુરાંમાં જઇને. ટેક.
લાલ તમે અમને લલચાવ્યાં, દીલાસા દઇને. મું૦ ૧
ભુધરજી કેમ ભૂલી ગયા તમે, શું ગયા હતા કહીને. મું૦ ૨
કાન કુંવર તમે હાંસી કરાવી, દાસીવશ થઇને. મું૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે બેસી રહ્યા શું, કુબજાને લઇને. મું૦ ૪

પદ ૮

કુબજાને કીધી, માનિતી કુબજાને કીધી. ટેક.
મહિની મટુકી અમારી મોહનજી, પરાણે પીધી. મા૦ ૧
પ્રીત કરી અમને તમે પ્રીતમ, દાઝ હૈયે દીધી. મા૦ ૨

કુબજાના ઘરની સર્વે ચિન્તા, ઉપાડી લીધી. મા૦ ૩
બ્રહ્માનન્દ કહે દુભાશો પણ, વાત કહીશું સીધી. મા૦ ૪

પદ ૯

કાનાને કેજો, ઉધા એમ કાનાને કે'જો. ટેક.
કઠણ વચન કાંઇ કુબજા કહે તે, સાધુ થઇ સે'જો. ઉ૦ ૧
દોણું વલોણું ને ખાંડવું દળવું, કામ કરી દેજો. ઉ૦ ૨
કર જોડી કુલવંતીને આગે, ઉભા થઇ રહેજો. ઉ૦ ૧
બ્રહ્માનન્દ કહે એ સંગે લાવો, સારી પેઠે લેજો. ઉ૦ ૨

પદ ૧૦

કાનાને છાનું, કહેજો ઉધા કાનાને છાનું. ટેક.
જગજીવન મથુરામાં જઇને, કામ કર્યું નાનું. કા૦ ૧
અલબેલા તમ ઉપર આવ્યું, દાસીનું બાનું. કા૦ ૨
કહોને તમારે કયાથી પડયું આવી, એ સાનું પાનું. કા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે મેલો ભલા થઇ, ઘર તમે કુબજાનું. કા૦ ૪

પદ ૧૧

એટલું એકાંતે, કહેજો ઉધા એટલું એકાંતે. ટેક.
વલવલતી વ્રજનારને મેલી, કરતી કલપાંતે. કા૦ ૧
મનમોહન મથુરામાં જઇને, બેઠા નિરાંતે. કા૦ ૨
કયાં વરસે છોરૂ કુબજાનાં, બેસસે કેની પાતે. કા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે લાજ પોતાની, ખોઇ તમે ખાંતે. કા૦ ૪

પદ ૧૨

મથુરાં જઇ માત્રા, બેસી રહ્યા મથુરાં જઇ માવા. ટેક
કુબજાને સંગ રહીને વાલા, કેમ કઠણ થયા આવા. બે૦ ૧
સમરથ થઇને શું બાંધ્યા તમે, અબલાઓથી દાવા. બે૦ ૨
પ્રાણજીવન ગોકુળમાં પધારો, બંસી બજાવા. બે૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે રાખસું છાના, નહી કરીએ ચાવા બે૦ ૪

રાગ ખંભાતિ-પદ ૧

હરખ ભર્યાં રે નેણાં હરખ ભર્યાં, મારે નાથ નિહાળી નેણાં હરખ ભર્યાં. ટેક.
પ્રાણજીવન ઝીણી પાઘડલીમાં, છોગલીયા રે છબીદાર ધર્યાં રે. મારે૦ ૧
છોગાળો નટવર રંગ છેલે, હરિવર જોઇને સામું મનડાં હર્યાં રે. મારે૦ ૨
લટકાળા મોહન કેરાં લટકાં, આવીને અંતરમાંહી ગર્યાં રે. મારે૦ ૩
બ્રહ્માનંદને નટવર વા'લે, કરી પોતાનાં અમને ન્યાલ કર્યાં રે. મારે૦ ૪

પદ ૨

રીઝી રહ્યાં રે નેણાં રીઝી રહ્યાં, મારો જીવન જોઇને નેણાં રીઝી રહ્યાં. ટેક.
પ્રાણજીવન કાનમાં પેર્યાં, કુંડળિયાં રે નવ જાય કહ્યાં રે, મારો૦ ૧
મનમોહન મોળિડામાંઇ, ગજ મોતિડાં રૂડાં વિલસી રહ્યાં રે. મારો૦ ૨
પ્રેમસહિત નિરખી મોહન મુખ, અંતરથી રે દુઃખ સરવે ગયાં રે. મારો૦ ૩
બ્રહ્માનંદના નાથને સંગે, ચઉદ ભુવનમાં અમે પ્રસિદ્ધ થયાં રે. મારો૦ ૪

પદ ૩

ન કરીએ રે આળ્યુ ન કરીએ, કા'ના મારગ જાતાં આળ્યું ન કરીએ. ટેક.
માણસની શંકા મનમોહન, કાંઇક અંતરમાં ધરીએ રે. કા૦ ૧
રાત દિવસ આવી મારગ રોકો, કેમ કરી અમે પાણીડાં ભરીએ રે. કા૦ ૨
લોકલાજ મરજાદ અમારે, દેખીને તમને મનમાં ડરીએ રે. કા૦ ૩
બ્રહ્માનંદના નાથ વિહારી, મન મસ્તાન થઇ ન ફરીએ રે. કા૦ ૪

પદ ૪

સ્યો ઝઘડો રે વાલા સ્યો ઝઘડો રે, આવો મારગ જાતાં માંડયો
વા'લા સ્યો ઝઘડો. ટેક.
હાથડલે રે મારે નાજુક ચુડિ, માથડલે રે છે જો મહીનો ઘડો રે. આવો૦ ૧
આંખડલી રે ચાલાહાર અટારી, નથી તમારે બોલ્યાનો ધડો રે. આવો૦ ૨
કોઇકતણું કહ્યું માનીને કાના, શ્યામ ચતુર ચાળે શિદ ચડો રે. આવો૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે આળ ન કરીએ, નટવર છો તું હજી નાનકડો રે. આવો૦ ૪

રાગ સામેરી. પદ ૧

મોહનરે મોહી તારે લટકે, મોઇ તારે લટકે મોરલીડાને ચટકે. મો૦
લટકે તારે મારૂં મનડું લોભાણું, લટકેથી વેણુ વજાવ; મો૦ ૧
લટકાં તારાં અતી પ્યારાં રે લાગે, મીઠડા બોલા માવ. મો૦ ૨
વણુ રે દીઠે ઉર દુઃખડું વધેછે, દીઠાથી સુખડું થાય. મો૦ ૩
લટકાળા મન મોહન તારૂં, મુખ મેલ્યું નવ જાય. મો૦ ૪
રસીક સલુણા તારૂં રૂપ અલૌકીક, નીરખીને થઇ છું નીહાલ. મો૦ ૫
બ્રહ્માનંદના નાથ રંગીલા,, લટકાળા નંદલાલ. મો૦ ૬

પદ ૨

વેંધાણી રે વા'લાની વાંસળીયે, વાલા'ની વાંસળીયે મોહનજીને મળીયે વેં૦
રાસ રમ્યા સારૂ વનમાં તેડાવ્યાં, શરદ પુનમની રેણુ. વા૦ ૧
નૌત્તમ રાગ આલાપીને નટવર, બેહદ વજાડી વેણુ. વા૦ ૨
મોરલી સુંણી મારૂં મનડું લોભાણું, સુરત લાગી એક તાન. વા૦ ૩
આતુર થઇ હું તો ઝબકીને ઉઠી, ભુલી રે ભોજન પાન. વા૦ ૪
મોહન કાજ લીધો મારે માથે, લોકતણો અપવાદ. વા૦ ૫
બ્રહ્માનંદ કહે ઘાયલ થઈ છું, મોરલડીને નાદ. વા૦ ૬

પદ ૩

ચાલો રે પ્રીતમજીની પાસે, પ્રીતમજીની પાસે જો રમવાનેરાસે ચાલો૦
જમુનાને તીર જદુપતી વાલો, મોરલી મનોહર વાય. પ્રી૦ ૧
અંતર ધીર રહી નહી મારે, મનડું સુંણી લલચાય. પ્રી૦ ૨
ઘરડાંનો ધંધો હાથ ન લાગે, રટના લાગી એક તાર. પ્રી૦ ૩
પાવન નેણુ કરીશું રે સજની, નીરખીને નંદકુમાર. પ્રી૦ ૪
ગજગતી ચાલ અલૌકીક એની, જોઇને ચોરાણું ચીત. પ્રી૦ ૫
બ્રહ્માનંદના નાથ સંગાથે, પુરણ લાગી પ્રીત. પ્રી૦ ૬

પદ ૪

જાઇશ રે શ્યામળીયાની સાથે, શ્યામળીયાની સાથે છેડો નાખ્યો માથે. જા૦
નંદના નંદનથી નેડો રે બંધાણો, એ વિના મન અકળાય. શ્યા૦ ૧

જગના જીવનને ન દેખું રે જ્યારે, જુગતુલ્ય રજની જાય. શ્યા૦ ૨
કાનકુંવર સાથે પ્રીત કરીને, અરપી દીધું મેં તો અંગ. શ્યા૦ ૩
મસ્તક જાતાં પડે નહી મોળો, રસીક સલુંણાનો રંગ. શ્યા૦ ૪
લોકતણી મરજાદ તજી મેં તો, શું કરશે સંસાર. શ્યા૦ ૫
બ્રહ્માનંદનો નાથ રંગીલો, નયણતણો સણગાર. શ્યા૦ ૬

રાગ સામેરી. પદ ૧

સખી નાવલીયો નવરંગ, અમથી રીસાણા રે;
ઓલી સોકલડીને સંગ, ભૂધર ભરમાણા રે. ટેક.
અમ સાથે નવ રાખતા રે, અંતર એક લગાર.
ભૂધરને ભરમાવીયા કોઇક, કામણગારી નાર. અમથી૦ ૧
હસતા રમતા હેતમાં રે, મળતાં દેતા માન;
લેઇ એકાંતે લાલના કોઈ, કામણે ભરીયા કાન. અમથી૦ ૨
બહુ હેતે બોલાવતા રે, રંગભીનો રસ રીત;
બ્રહ્માનન્દને વાલમે હવે, પર ઘર જોડી છે પ્રીત. અમથી૦ ૩

પદ ૨

બેની રસીયો ભરાણો રે રોષ, જઇને મનાવો રે.
કાંઇ નથી રે અમારો દોષ, કંઇ સમજાવો રે. ટેક.
પીયુડે અમને પરહર્યાં રે, કુંણ જાણે શા કાજ;
વાલમના વિજોગથી મારે, દીલડામાં થાય છે દાઝ. જઇ૦ ૧
જે માગે તે આપશું રે, કહેશે તે કરશું ટેલ;
જેમ તેમ કરીને મેળવો, મુને છોગાં તે વાળો છેલ. જઇ૦ ૨
સુખ ન આવે સેજડી રે, જુગતુલ્ય રજની જાય;
બ્રહ્માનન્દના વિના વાલા મુને, મંદીર ખાવા ધાય. જઇ૦ ૩

પદ ૩

સખી શ્યામળીયે અમ સાથ, અબોલા લીધા રે;
વાલો નીરમોહીડો મારો નાથ, કુંણે વશ કીધા રે. ટેક.

માયા લગાડી મો'રથી રે, છળીએ દીધો છેહ;
અમને મેલ્યાં ઉભલાં, જાઇ નવલા તે કીધા નેહ. અ૦ ૧
આંટી રાખે છે અંતરે રે, શ્યામળીયો અમ સંગ;
જુનાં જાણી પરહર્યાં, વાલો રાચ્યા તે નવલે રંગ. અ૦ ૨
વાલે વીસારી મેલીયાં રે, શું રે જીવ્યાનું સુખ;
બ્રહ્માનંદ બ્રહ્માંડમાં બીજું, નહીં રે એ જેવું દુઃખ. અ૦ ૩

પદ ૪

તમે મોટા છોજી મહારાજ, હસી મુખ બોલો રે;
હવે રોપ તજો વ્રજરાજ, અંતર ખોલો રે. ટેક.
અક્ષરના છો આત્મા રે, અનંત ભુવનના ઇશ;
ન ઘટે તમને નાથજી એવી, રાંકુને ઉપર રીશ. હ૦ ૧
જેવાં તેવાં રાજનાં રે, અમને તમારી આશ;
રસીયાજી નવ રીઝીયે વારી, અમ સાથે ઉદાશ. હ૦ ૨
રમો હસો રંગ રીતમાં રે, ચિત્ત ધરો ઉછાવ;
બ્રહ્માનંદના વાલમા તમે, દીલડાના દરીયાવ. હ૦ ૪

રાગ સામેરી–પદ ૧

કામણીયાં રે કાંઇ કુબ્જા જાણે, કાનકુંવર વશ કીધા, રાજ કા૦
કાનકુંવર વશ કીધા મારી બેની, વેચાતા કરી લીધા, રાજ કા૦
વેચાતા કરી લીધા મારી બેની, બાંધ્યા ધાગે કાચે, રાજ કા૦
બાંધ્યા ધાગે કાચે મારી બેની, જ્યમ નચવે તેમ નાચે, રાજ કા૦
જ્યમ નચવે તેમ નાચે મારી બેની, બોલાવે તેમ બોલે, રાજ કા૦
બોલાવે તેમ બોલે મારી બેની, થેઇ થેઇ કરતા ડોલે, રાજ કા૦
થેઇ થેઇ કરતા ડોલે મારી બેની, હાંજી હાંજી કહીને, રાજ કા૦
હાંજી હાંજી કહીને મારી બેની, વરતે સુધા થઇને, રાજ કા૦
વરતે સુધા થઇને મારી બેની મનમાં ડરતા ડરતા, રાજ કા૦
મનમાં ડરતા ડરતા મારી બેની, કેડે કેડે ફરતા, રાજ કા૦

કેડે કેડે ફરતા મારી બેની, આઠ પોર ઓશીયાળા, રાજ કા૦
આઠ પોર ઓશીયાળા મારી બેની, એની જ ફેરે માળા, રાજ કા૦
એની જ ફેરે માળા મારી બેની, તોય એ હુકમ ચલાવે, રાજ કા૦
તોય એ હુકમ ચલાવે મારી બેની, સર્વે કામ કરાવે, રાજ કા૦
સર્વે કામ કરાવે મારી બેની, નીમખ ન મેલે ન્યારો, રાજ કા૦
નીમખ ન મેલે ન્યારો મારી બેની, બ્રહ્માનંદનો પ્યારો, રાજ કા૦

રાગ પરજ—પદ ૧

પાતળીયે હર્યા પ્રાણ રે, બેની મારા. પા૦ ટેક.
મુજ સામું વાલે જોઇને માર્યાં, આંખડલીનાં બાણ રે. બેની૦ ૧
લટકાળે રે મુને ચટકી લગાડી, છેલે ચતુર સુજાણ રે. બેની૦ ૨
શ્યામળીઆને જોવા સારૂ, તનડામાં થાયેછે તાણ રે. બેની૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે અંતર વિંધ્યું, ડોલરીયે દીવાણ રે. બેની૦ ૪

પદ ૨

દીલડાના દરીયાવ રે, ગિરિધર. દી૦ ટેક.
જગજીવન રૂડી શોભા જોઇને, અંતર થાયે છે ઉછાવ રે. ગિરિ૦ ૧
રૂપ રહ્યું છે મારે હદીયે તારૂં, રૂપાળા વ્રજરાવ રે. ગિરિ૦ ૨
પ્રાણ જાતાં રે પાતળીયા પ્યારા, મેલું નહી કેદી માવ રે. ગિરિ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે શીરને સાટે, ઠીક કીધેલ કેશવ રે. ગિરિ૦ ૪

પદ ૩

રૂપાળો રંગરેલ રે, વા'લો લાગે. ૦ ટેક.
આવી વશ્યો છે અંતરમાં રે ખાંતીલાનો ખેલ રે. વાલો૦ ૧
સોનેરી શીર ફેંટા બાંધી, ઉભો છે અલબેલ રે. વાલો૦ ૨
વીઠલને વ્રજનારીયે ઘેર્યો, જેમ કળાયેલ ઢેલ રે. વાલો૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે સુણતાં વંશી, અધર ડોલે છે મારી હેલ રે. વાલો૦ ૪

પદ ૪

શ્યામળીયો શીરદાર રે, છે જો મારે. શ્યા૦ ટેક.
શ્યામળીયાસું મેં તો સમપણ કીધું, બીજાનો શો હવે ભાર રે. છે૦ ૧
મરમાળો રે મારે મનડે માન્યો, કાનો નંદકુમાર રે. છે૦ ૨
પ્રાણજીવન પાતળીયો પ્યારો, ન્યારો ન કરૂં લગાર રે. છે૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે વારી નાખું, એ માથે ઘરબાર રે. છે૦ ૪

રાગ પરજ—પદ ૧

લગાડી તેં પ્રીતી લાલ રે, લગાડી તેં પ્રીતી લાલ રે;
પ્રીતડલી તો લગાડી. ટેક.
પ્રીતમ માર્યાં પ્રેમનાં, તમે તીખાં રે તીખાં બાણ;
જોતાં તમને જાદવા રે, થિયા પરવશ મારા પ્રાણ રે. પ્રી૦ ૧
વાલી ભ્રુકુટી વાંકડી, વા'લાં લાગે છે સુંદર વેણ;
નટવર તમને નીરખવા, મારાં નાખે છે ઝડપુ નેણ રે. પ્રી૦ ૨
હાર હજારો પેરીયો, નેણનો નજારો જોર;
બ્રહ્માનંદ હૈડે વસ્યા, કોડીલા નંદકીશોર રે. પ્રી૦ ૩

પદ ૨

વજાડી તેં વંશી કાન રે, વજાડી તેં વંશી કાન રે;
વાંસલડી તો વજાડી. ટેક.
વેણુ વજાડી વીઠલા, તમે રૂપાળા રંગરેલ;
ઘર ધંધો ભુલી ગઈ, હું તો ભરવી ભુલી હેલ રે. વાં૦ ૧
માવા તમારી મોરલી, મારે ખુબ પડી છે ખેદ;
કીધાં એણે કારમાં, છાતડલી માંઇ છેદ રે. વાં૦ ૨
વ્રજમાં વાગી વાંસળી, આવી સુંદર ઝીણે સાદ;
બ્રહ્માનન્દ કહે વશ થઇ, મોરલડી કેરે નાદ રે. વાં૦ ૩

પદ ૩

પેચાળી તેં બાંધી પાઘ રે, પેચાળી તેં બાંધી પાઘ રે;
પાઘડલી તો પેચાળી. ટેક.
પાઘડલીના પેચમાં, થયું મન મારૂં ગુલતાન;
વાલમ મુને વશ કરી, કોડીલા છેલા કાન રે. પા૦ ૧
ફુલતોરાની ફોરમાં, જોઈ ભમર થયા ચકચુર;
મતવાલા થઈને ફરે, મેલી ન જાય દુર રે. પા૦ ૨
ભાવ તમારૂં ભોળીયું, મેં દીઠું આંટાદાર;
બ્રહ્માનંદના વાલમા, વીસાર્યો મેં સંસાર રે. પા૦ ૩

પદ ૪

મરમાળી છે આંખ્યુ ભાવ રે, મરમાળી છે આંખ્યુ ભાવ રે;
આંખડલી મરમાળી. ટેક.
આંખડલી અણીયાળીયું, વારી જાણું રે તીખાં બાણુ;
ચિત્તડામાં ચોટી ગઈ, મને કરી લીધી વેંચાણ રે. આં૦ ૧
નેણ તમારાં નાથજી, છે છેલા રે રાતાં ચોળ;
અંતરમાં ઉંડા ભર્યાં, થયું હૈડું હાલકલોલ રે. આં૦ ૨
અતીશે દીઠાં આકરાં, આડી દીધી રે ધીરજ હાલ.
બ્રહ્માનન્દ કહે મારકાં, લોચનીયાં તારાં લાલ રે. આં૦ ૩

રાગ પરજ પદ ૧

ઓરા આવો છેલ છબીલા, છેલ છબીલા રંગના રેલા;
લટકાળા નન્દલાલ હો. વાલમ. ઓરા૦ ટેક.
કુંડળીયાં કાનમાં પે'રાવું, હૈડે પે'રાવું હાર;
જુગતે મારા નાથ જમાડું, કરી કરી મનુવાર રે. વાલમ. ઓરા૦ ૧
જાદવ તારી સુરતી જોઈને, લોચનીયાં લોભાય;
મરમાળા મનમોહન તારૂં; મુખ મેલ્યું નવ જાય રે. વાલમ ઓરા૦ ૨

ખાંત કરીને ખાટડી ઢાળું, પ્રેમે પખાળું પાવ;
બ્રહ્માનંદના વાલમા મારા, ઓરડીયામાં આવ રે. વાલમ. ઓરા૦ ૩

પદ ૨

કોડીલા છેલ કાનુડા, છેલ કાનુડા લાગો છો રૂડા;
મીઠડા બોલા માવ હો. મેરમ. ૧૦ ટેક.
લાલ ગુલાબી આંખડી તારી, છેલ રંગીલી ચાલ;
મરમાળા તું મોહન મારી. આંખ્યુનો ધનમાલ રે. મેરમ. કો.૦ ૧
સુંદર તારૂં મુખડું ભાળી, થાય અધિક સુવાણુ;
છેલછબીલા રહો માં છેટે, પાતળીયા મારા પ્રાણુ રે. મેરમ. કો૦ ૨
મનડું મારૂં મોહને રહ્યું, તમથી લાગેલ પ્યાર;
બ્રહ્માનન્દના નાથ પધારો, સેજતણા સણુગાર રે. મેરમ. કો૦ ૩

પદ ૩

રંગીલા છેલ રૂપાળા, છેલ રૂપાળા મોરલીવાળા;
ડોલરીયા દેસોત રે. મોહન. રં૦ ટેક.
પાઘમાં તોરો ઝુકી રહ્યો. જાણે મોતીડાંનો મોર,
ઘેલડાં થૈને ભમર ભમે છે, ફુલડાં કેરી ફોર રે. મોહન. રં૦ ૨
ડોલરીયા તારી સુરતી દેખી, બારી મેં કાઢી બીક;
લટકાળા તારી આંખડી લાગી, હાવકી ઠીકાઠીક રે. મોહન. રં૦ ૨
લાગંતા પગ લડથડયો, ફુટી પાણીડાંની હેલ;
બ્રહ્માનંદના નાથજી આવી, ઉઠાડો અલબેલ રે. મોહન. રં૦ ૩

પદ ૪

માણીગર મીટડી તારી, મીટડી તારી પ્રેમ કટારી;
કામણગારા કાન. હો છેલા. મા૦ ટેક.
મીટડી તારી પ્રેમ કટારી, થઈ છે આરમપાર;
ઘાયલ થઈને ઘુમતી ડોલું, ભુલી છું ઘરબાર. હો છેલા મા૦ ૧

પાણીડું ભરવું વીચમાં રહ્યું, ઘર થઇ ગયું દુર;
મરમાળા તારા નેણુને મારે, ચિત્ત થયું ચકચુર હો છેલા મા૦
ચોટ અચાનક લાગતાં થયું, દીલડું ડોલાડોલ;
બ્રહ્માનંદ કહે લોચન તારાં, પ્રેમતણી પીસતોલ. હો છેલા. મા૦ ૩

રાગ પરજ-પદ ૧

વાલે વગાડી છે વાંસળી રે, માવે વજાડી છે મોરલી રે, કાલંદીને તીર;
નાગ પીયાલે ડોલિયો રે, એવો શબ્દ ગંભીર. હો બેની. વાલે૦ ટેક.
ધેનુ તૃણ ભુલી ગઇ રે, વછાં ભૂલ્યાં ખીર;
જોને સખી જમુનાંતણું રે, વે'તું થંભ્યું નીર. હો બેની. વાલે૦ ૧
ઘેલી થઇ સરવે ગોપીકા રે, ભુલી ગઇ રે શરીર;
કામ રહ્યાં છે હાથમાં રે, ઓઢણુ ભુલી ચીર. હો બેની. વાલે૦ ૨
વેણુ અલૌકીક વીઠલે રે, વાઇ બળભદ્ર વીર;
બ્રહ્માનંદ સુર સાંભળી રે, અંતર ન રહી ધીર. હો બેની. વાલે૦ ૩

પદ ૨

વંશીમાં મુને વીઠલે રે, મોરલીમાં મુને માવે રે, કીધાં કામણ કહાન;
મનકલ્પિત સરવે ટળ્યું રે, ભુલી હું તનનું ભાન. હો હેલી. વં૦ ટેક.
ઘરધંધો ગમતો નથી રે, ન ગમે ભોજન પાન;
મન ભરમાણું માહરૂં રે, મોરલડીને તાન. હો હેલી. વં૦ ૧
એને દેખી સુખ ઉપજે રે, વીન દીઠે હેરાન;
એક પલક નવ વીસરે રે, વહાલો બીને વાન. હો હેલી વ૦ ૨
થઇ છું હું તો ઠાવકી રે, છોગામાં ગુલતાન;
બ્રહ્માનંદ નવ વીસરે રે, રાત દીવસ એનું ધ્યાન. હો હેલી. વ૦ ૩

પદ ૩

વીસામાની વાંસળી રે, મરમાળાની મોરલી રે, વાગી મહા વનમાંય;
છેલ છબીલો શ્યામળો રે, ઘેરે નાદે ગાય. હો બેની. વી૦ ટેક.

બ્રહ્માને વિસ્મય થયો રે, શીવને ન સમજાય;
મોહ પામ્યા સરવે દેવતા રે, સંશય થયો સુરરાય. હો બેની. વી૦ ૧
ચોરાસી સીધ સાંભળે રે, સ્થિર નવ અંતર થાય;
નીરત ડગી નવ નાથની રે; ચિત્ત મળવા લલચાય. હો બેની. વી૦ ૨
જમુનાને તીરે જદુપતિ રે, વેણુ અલૌકીક વાય;
વશ કીધી વ્રજ વનિતા રે, બ્રહ્માનંદ બલ જાય. હો બેની. વી૦ ૩

પદ ૪

અલબેલે અધરાતની રે, મનમોહન મધરાતની રે, વાલે વજાડી વેણુ;
ભણુક પડી મારા કાનમાં રે, મનડું થયું મારૂ મેણુ. હો બેની. અ૦ ટેક.
ચટકી લાગી મારા ચિત્તમાં રે, વહ લાગ્યો દુઃખ દેણુ;
મોહન વજાડી મોરલી રે, માજમ ગળતી રેણુ. હો બેની. અ૦ ૧
સુણુતાં મનડું સ્થિર થયું રે, તનડું થઇ ગયું ખેણુ;
જોવાને જાદવરાયને રે, આતુર થયાં છે નેણુ. હો બેની. અ૦ ૨
હું દીવાની હો ગઇ રે, કોઇનું ન માન્યું કેણુ;
શું જાણું મુને શું કર્યું રે, બ્રહ્માનંદને સેણુ. હો બેની. અ૦ ૩

રાગ પરજ—પદ ૧

મથુરાંની વાટે મથુરાંની રે વાટે, વા'લા ન જાઉં મથુરાંની રે વાટે. ટેક.
મથુરાં જવાનું જ્યારે મુખથી બોલો છો, અન્નડું ન ભાવે એ ઉચાટે. મથુ૦ ૧
અવશ્ય હોય તો અક્રૂરને આપી, પ્રાણુ અમારા તમ સાટે. મથુ૦ ૨
કામરૂ દેશની રે વિદ્યા વેંચાય છે, મથુરાં નગરમાં હાટે હાટે. મથુ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે વ્રજ વીસરાવશો, જ્યારે તમે બેસસો પાટે. મથુ૦ ૪

પદ ૨

મથુરાંમાં મ જાશો મથુરાંમાં મ જાશો, મોહન રે હો મથુરામાં
મ જાશો. ટેક.
મથુરાં નગરની રે નારી ધુતારી, વાલમ તેને વશ થાશો. મ૦

ગોપીનાથ મટીને રે ગિરિવર, કુબજાના નાથ કે'વાશો. મ૦
દાસીના રે ઘરમાં ડોલરીયા, મેરમજી કેમ માશો. મ૦
બ્રહ્માનંદ કહે પરવશ થઇને, તેના તે મુખની ગાળ્યો ખાશો. મ૦

પદ ૩

મથુરામાં ન જાવું મથુરામાં ન જાવું, કાના રે હો મથુરામાં ન જાવું. ટેક.
અક્રૂરને રે એ શી બુદ્ધિ આવી, એણે કર્યું છે કામ આવું. મ૦
જન્મ સમે રે કુબજાની રે જનની, ભુલી ગઈ વિખ પાવું. મ૦
લક્ષણ એનાં સર્વે લખ્યામાં ના'વે, કેટલક કહીને બતાવું. મ૦
બ્રહ્માનંદના નાથ ન માનો તો, નંદજીના મુખથી કેવરાવું. મ૦

પદ ૪

મથુરામાં માવા મથુરામાં માવા, નાથ'ન જાઇએ મથુરામાં માવા. ટેક.
મામા કંસ સરીખા માણુસ, એ નગરીમાં સર્વે આવા. મ૦ ૧
માસી પુતના પ્રેમની મૂરતિ, પ્રથમ આવી'તી ધવરાવા. મ૦ ૨
અક્રુરજી પણ ત્યાંના વાસી, રથ લઇ આવ્યા છે બોલાવા. મ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે કુબજાને વરસો, સુંદર થાસો જગ ચાવા. મ૦ ૪

પદ ૫

વાલિડાની વાતુ વાલિડાની રે વાતુ ઉદ્ધવ કહોને વાલિડાની રે વાતુ. ટેક.
કહે છે કાનાને કુબજાના ઘરથી, બાહ્ય નથી નીસરાતું. વા૦ ૧
એરે ગોલિ છે એને કોઇ નવ ઓળખે, કપટનું હૈડામાં છે કાતું. વા૦ ૨
અમને મેલ્યાં તેમ એને પણ મેલસે, માંડી મેલ્યું છે અમે ખાતું વા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે વ્રજમાં આવશે, તે અમને નથી મનાતું વા૦ ૪

પદ ૬

રસીયાજીની રીતિ રસીયાજીની રે રીતિ, ઉદ્ધવ કહોને રસિયાજીની રે રીતિ, ટેક.
કંસ મામાનું સમું કરીને, કેવી પાળે છે રાજનીતિ. ર૦ ૧
રાજ પામીને ઘેર દાસીને રાખી, તેની તો થઇ છે કૂજિતિ. ર૦ ૨
માંડયું હોય તે કેમ મિથ્યા થાયે, કુબ્જા કરમે લખીતિ. ર૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે એ સંગે એને, પુરવ જનમની પ્રીતિ. ર૦ ૪

પદ ૭

મન મથુરામાં મોયું મન મથુરામા રે મોયું, ઉદ્ધવ એનું મન
મથુરાંમાં રે મોયું. ટેક.
એથી અમે અંતર નવ રાખતાં, દિધલ દોયું ને વલોયું. મ૦
પ્રીત કરીને ત્યાં તો પરવસ થયા છે, નરતું સારૂં નવ જોયું. મ૦
એ સારૂ રે અમે આંસું નાખીને, બાળું જોબન ખોયું. મ૦
બ્રહ્માનંદ કહે જાદવ કુળને, પલવટ વાળીને વગોયું. મ૦

પદ ૮

મથુરામાં મેલિ વાલે મથુરામાં મેલિ રે વાલે, ઉદ્ધવ રે હો લજ્જા
મથુરામાં મેલિ રે વાલે. ટેક.
કુલવંતી રે પતિવ્રતા કુબજા, આવી મળી છે સૌ પે'લી. મ૦
વ્રજવાસીને વિસારી રે વાલો, બલવંત થયા છે એના બેલી. મ૦
એને આગે રે વાલો માન તજિને, વાતો કરે છે કાલી ઘેલિ. મ૦
બ્રહ્માનંદ કહે જોડ બની છે, જેમ કલ્લાયલ ઢેલિ. મ૦

રાગ ગરબી. પદ ૧

નાગર નંદદુલારો રે, મન મસ્ત કનૈયો નંદદુલારો;
ઝગરત સાંજ સવારો રે, મન મસ્ત કનૈયો નંદદુલારો. ટેક.
આડો આવીને ઉભો રહે આગે, મૈડાં કેરાં દાણુ માગે રે. મન૦ ૧
લોકલજ્યા મનમાં નવ આણે, નવરંગી ચુનડી તાણે રે. મન૦ ૨
માને નહી ઝાલી બાંય મરોડે, જળની ગાગરીયાં ફોડે રે. મન૦ ૩
ચોરી નાખે માથે આળ ચડાવે. જોરે જોરે વાંસે આવે રે. મન૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે એની રીતી, કે'તી નથી હું તો બીતી રે. મન૦ ૫

પદ ૨

નટવર મોહન દાણી રે, નંદલાલ હઠીલો દાણી;
રોકત જમુનાનાં પાણી રે, નંદલાલ હઠીલો મોહન દાણી. ટેક.
આડો આવે છે જો દાણુને ઓળે, મનમાં આવે તેમ બોલે રે. નં૦ ૧

વે'તાં [illegible] રોકે વૃંદાવનની રે વાટે, બાઝે છે મૈડાંને માટે રે. નં૦ ૨
દાડી ઉઠી મહી વેચવા જાઉં, ખુંચી એને જોરે ખાવું રે. નં ૩
કાયર કીધલાં નંદને છૈયે, કો' વ્રજમાં કેમ રૈયે રે. નં૦ ૪
બૃહ્માનંદ કહે એની વાણી, કે'તી નથી હું તો જાણી રે. નં૦ ૫

પદ ૩

લુંટે છે લાલ તમારો રે, થયો લાડકવાયો લાલ તમારો;
માત જશોદા વારો રે, થયો લાડકવાયો લાલ તમારો. ટેક.
આવી કટાંણે ને વાછરૂ છોડે, ઘરનાં ઠાંમલડાં ફોડે રે. થ૦ ૧
જોરે દેખે તે જોરે લઇ જાવે, બાળકને રોવરાવે રે. થ૦ ૨
દુણી ઝડે સાંજે દુધની દોતાં, જાય છે નાશી જોતાં જોતાં રે. થ૦ ૩
ગોકુળ ગામ કહી કહી હાર્યું, મનમાં કરે એનું ધાર્યું રે. થ૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે એની વાતો, કયા વિના સુખ નથી થાતું રે. થ૦ ૫

પદ ૪

લાડકડા નંદલાલા રે, વારી સાચું કહો નંદજીના રે લાલા;
પુછીયે તમને વા'લા રે, વારી સાચું કહો નંદજીના રે લાલા. ટેક.
નંદજશોદા ગૌર રૂપાળાં, ક્યાંથી થયા તમે કાળા રે. વા૦ ૧
આવીને કોઇક કઇ ગયું અમને, લીધા વેંચાતા તમને રે. વા૦ ૨
માત જશોમતી તમને રે માવા, રાખ્યા છે ગાયો ચરાવા રે. વા૦ ૩
માનો અમે તમને કહીએ સાચું, કન્યાની કોરનું કાચું રે. વા૦ ૪
કાના તમારૂં ઠોર ઠેકાણું, બ્રહ્માનંદ કહે હું જાણું રે. વા૦ ૫

પદ ૫

સુંદર શ્યામ છોગાળા રે, ઓરા આવોને સુંદર શ્યામ છોગાળા;
મીઠા બોલા મરમાળા રે, ઓરા આવોને સુંદર શ્યામ છોગાળા. ટેક.
ચુંપ કરી મેં તો સેજ સમારી, તમ કાજે ગિરિધારી રે. ઓ૦ ૧
તમ સંગ મનડું રહ્યું મારૂં મોઇને, જીવું છું જીવન જોઇને રે. ઓ૦ ૨
પ્રાણથકી કરી રાખું હું પ્યારા, આંખડલીના તારા રે. ઓ૦ ૩

તમ વિના વાત ગમે નહીં બીજી, રૂપે તમારે હું રીઝી રે. ઓ૦ ૪
બ્રહ્માનન્દ શ્યામ સુહાગી, લાલચડી તારી લાગી રે. ઓ૦ ૫

પદ ૬

શ્યાને રહો છો તમે છેટે રે, અલવિલાજી શ્યાને રહો છો તમે છેટે;
મોહી છું રંગીલે રંટે રે, અલવિલાજી શ્યાને રહો છો તમે છેટે. ટેક.
લોકતણી મરજાદા મેં મેલી, બાંધી છે તમ સંગ બેલી રે. અ૦ ૧
દુરજનીયાં છોને જોઇને દુઃખાતાં, મેલું નહીં માથું જાતાં રે. અ૦ ૨
જગ કેરી બીક હૈયે નવ આણું. તમ સંગ મનડું લોભાણું રે. અ૦ ૩
મેણું તમારૂં મેં મસ્તક લીધું, સમજીને સમપણ કીધું રે. અ૦ ૪
શે' માં નાથ પલક એક ન્યારા, બ્રહ્માનંદના પ્યારા રે. અ૦ ૫

પદ ૭

મનગમતા વનમાળી રે, મુને વા'લા લાગો છો રસિયા વનમાળી;
આંખ તારી અણીઆળી રે, મુને વા'લા લાગો છો રસિયા વનમાળી. ટેક
ચાલ તારી મારા ચિત્તડાને ચોરે, મોહી છું હું ફુલડાને તોરે રે. મુ૦ ૧
નીરખીને રૂપ અલૌકીક તારૂં, બીજું તે સરવ વિસારૂં રે. મુ૦ ૨
ફુલના હાર અલૌકીક પહેરી, લટકાં કરો છો લેરી રે. મુ૦ ૩
મૂરતી તારી વા'લા છેલ ગુમાની, જોઇને થઇ મસ્તાની રે. મુ૦ ૪
બ્રહ્માનંદના નાથ રંગીલા, આવો ઓરા અલવીલા રે. મુ૦ ૫

પદ ૮

મોહન છેલ ગુમાની રે, નંદલાલ રંગીલા મોહન છેલ ગુમાની;
મૂર્તિ તારી મન માની રે, નંદલાલ રંગીલા મોહન છેલ ગુમાની. ટેક.
નિશ દીન મનડું ફરે તમ કેડે, મોહી છું મોળીડાને છેડે રે. નં૦ ૧
બાંયે બાજુ કાજુ ફુલડાંની માળા, લાગો છો અધિક રૂપાળા રે. નં૦ ૨
મસ્તક નવલ કલંગી લટકે, જોઇને તેમાં ચિત્ત અટકે રે. નં૦ ૩
નટવર રૂપ અલૌકીક નીરખી, થાઉં છું દીવાની સરખી રે. નં૦ ૪
બ્રહ્માનંદના નાથ પધારો, જનમ સુધારો મારો રે. નં૦ ૫

રાગ ગરબી-પદ ૧

વ્રજમાં એક સમે રે વ્રજરાજ કે, આડો લીધલો રે લોલ;
રોષે રાતાં થયાં છે રે નેણુ, ક્રોધ બહુ કીધલો રે લોલ. ૧
જશોદા હેતે બોલ્યાં રે વેણુ, જાઉં તારે વારણે રે લોલ;
આવડી રીસ કરી રે નંદલાલ, કહોને શા કારણે રે લોલ. ૨
કાનુડા કહે તો તારે કાજ, શીવાડું ઝુલડી રે લોલ;
કાજુ રેશમ કેરી રે કોર, કેરાવું ફુલડી રે લોલ. ૩
નાડી હીરતણી રે નવ રંગ, વણાવું સુંથણી રે લોલ;
આપું હું રે ખાંતે જમવા ખીર, ઘૃત સાકર ઘણી રે લોલ. ૪
જશોદા માતા રે જાણુ પ્રવીણુ કે, મનમાં આણીયું રે લોલ;
રીસાણો બ્રહ્મ મુનિનો રે નાથ કે, કારણુ જાણીયું રે લોલ. ૫

પદ ૨

પરણ્યા કાજ કર્યો રે પરપંચ, મિષ લઇ રીસનું રે લોલ;
ભાળ્યું રે સુંદર પરમ અનુપ, ચરિત્ર જગદીશનું રે લોલ. ૧
જશોદા સમજ્યાં રે પરમ સિદ્ધાંત, લખણુ લાલાતણું રે લોલ;
બોલ્યાં જાણું રે જગદાધાર, રસીક તારૂં રીસણું રે લોલ.. ૨
રસીયા રમો જમો રે સુખરૂપ, કરો રંગ રેલડી રે લોલ;
કાજુ કન્યા રે લાવું તુજ કાજ, અતિ અલબેલડી રે લોલ. ૩
વાલેજી કાંઈક ધરીયા રે કાન. મન શીતળ કર્યું રે લોલ;
માતાનું વેણ મનોહર રે માવ કે, અંતરમાં ધર્યું રે લોલ. ૪
સગપણ કરવાનું રે મન સાથ, ઠાવકું ઠેરીયું રે લોલ;
ત્યારે બ્રહ્મ મુનીને રે નાથ, હસીને સામું હેરીયું રે લોલ. ૫

પદ ૩

જશોદા સરવ કહ્યું રે વૃતાંત કે, આગે નન્દને રે લોલ;
ઘડીયાં લગન લીયો રે તત્કાળ કે, બાળમુકુંદને રે લોલ. ૧
થયો છે લાડકવાયો રે લાલ કે, પરણ્યા જેવડો રે લોલ;
જોઇને કન્યા કુળ આચાર, સગાઇ ત્રેવડો રે લોલ. ૨

હમણાં બાળ અવસ્થા રે માંય, કન્યા કાજુ જડે રે લોલ;
પછી તો મોટા થઇ મહારાજ, કેત્રાયે નીવડે રે લોલ. ૩
માટે આઝું બીજુ રે કાંઈ ડા'પણ, આપણ નવ ડોળીએ રે લોલ;
છોટી કાનકુંવરને રે કાજ કે, કુંવરી ખોળીએ રે લોલ. ૪
વાલો બ્રહ્મ મુનીનો રે નાથ, પરણવા લાગ્ય છે રે લોલ;
જે કોઇ એનો ગ્રહશે રે હાથ, તેનાં બડ ભાગ્ય છે રે લોલ. ૫

પદ ૪

જશોદા નંદ મળીને રે એકાંત, એમ વિચારીયું રે લોલ;
બ્રખુભાન ગૃહે રે વિવાહ, કર્યાનું ધારીયું રે લોલ; ૧
નામાજોડું રે મુહુરત વરગ, લગન જોવરાવીયું રે લોલ;
વર કન્યાને પૂરણ પ્રીત, સરવ શુભ આવીયું રે લોલ. ૨
બ્રખુભાણતણે રે દરબાર, જશોદાજી ગયાં રે લોલ;
દીધાં સુંદર બીડાં રે પાન, આસન આપીયાં રે લોલ. ૩
બોલ્યાં રે કલાવંતી ને બ્રખુભાન, પધાર્યાં ભલે ભામિની રે લોલ;
કીધી રે તમે મેહેર અલૌકીક આજ, અમારા ઘરભણી રે લોલ. ૪
જશોદા સુંદર બોલ્યાં રે વેણ, જોડી હાથને રે લોલ;
આપોને રાધા રે કુંવરી બ્રહ્મ,-મુનીના નાથને રે લોલ. ૫

પદ ૫

મનમાં રાજી થયા રે બ્રખુભાણ, કલાવંતી કોપીયાં રે લોલ;
જશોદા સાથે કરવા વઢવેડ કે, નેત્ર રોપીયા રે લોલ. ૧
નંદની નારી એવી રે વાત, સંકેલી મેલો હાટમાં રે લોલ;
મારી કુંવરી રે મોતીડાં ભાર, પડી નથી વાટમાં રે લોલ. ૨
તું તો મોટી તારે રે ઘેર, દેખાડે શું માનને રે લોલ;
રાધા ગોરી સુંદર રૂપ, ન દેઉં કાળા કાનને રે લોલ. ૩
મારી રે પુત્રી અતિ સકુમાર, કમળ કેરી પાંખડી રે લોલ.
તારો પુત્ર ભમે રે વનમાંય, પગે નહીં ચાંખડી રે લોલ. ૪

વાતો કરતામાં રે વેવાણુ, બેઉ વાદે ચડયાં રે લોલ.
જાણી રે બ્રહ્મમુનીના વાલાને કાજ, જશોદાજી લડયાં રે લોલ. ૫

પદ ૬

જશોદા લોચન કીધાં રે લાલ, કલાવંતી ઉપરે રે લોલ;
રીસે રોમાંચિત થયાં રે ગાત્ર, અધર મુખ ફરફરે રે લોલ. ૧
એલી તારી છોડી ચાળા રે દાર, છાશ પીને ઉછરી રે લોલ;
કાળો તોય કાનો રાજકુમાર, ગોરી તોય ગુજરી રે લોલ. ૨
એવી કોણુ ત્રણુ ભુવનમાં નાર, જે એને નહીં વરે રે લોલ;
વારૂ રાધા જેવી રે લાખ, કાનાની ઉપરે રે લોલ. ૩
કલાવંતી ટારે થાય નહિ રે ચિત્ર, ચિત્ર થાય ભીંતમાં રે લોલ;
તમે શું જાણો આડાં રે લોક, રાજાઓની રીતમાં રે લોલ. ૩
તારી કુંવરી જેવી રે કોડ, એને વાંસે ફરે રે લોલ;
રસીયો બ્રહ્મ મુનીનો રે નાથ, મનમાં નવ ધરે રે લોલ. ૫

પદ ૭

બોલા રોષ કરીને બળસોત, નારી ભ્રખુભાણુની રે લોલ;
વૃષ્ટી માંડી રે જશોમતી શીશ, વચન કેરાં બાણુની રે લોલ. ૧
જો હોય લાડકવાયો રે લાલ, તો બાંધ ગળે ઘુઘરો રે લોલ;
એવા તારા પુત્રતણા રે આચાર, રહેશે ઉધરો રે લોલ. ૨
કોને એનું પ્રીતે રે પુંખીને કોણુ, નાક મરોડશે રે લોલ;
હશે જે નવરી લજ્જા રે હીન, તે ચોખા ચોડશે રે લોલ. ૩
જશોદા બોલ્યાં ક્રોધ રે સોત, કરી તિરસ્કારને રે લોલ;
લજ્જા અક્કલતણો રે નહીં લેશ, ગુજરની નારને રે લોલ. ૪
કરી કરી બ્રહ્મ મુની કહે વીષવાદ, સહુ ધ્રાપીયાં રે લોલ;
વીવાની પડતી મેલી રે વાત, જશોદા ઘરે ગયાં રે લોલ. ૫

પદ ૮

વાલે મારે ધાર્યો અચળ સિદ્ધાંત, પોતે પરણ્યાતણો રે લોલ;
આપણુ હાથે કરીએ રે આજ, વીવા આપણો રે લોલ. ૧

માવે વૃન્દાવનની રે માંય, વગાડી વાંસળી રે લોલ;
રાધા વેંધાણી ઝીણી રે તાન, આવીને એકાંતે મળી રે લોલ. ૨
અંગો અંગ નૌતમ બણી રે અનુપ, શોભા કાનની રે લોલ;
જોઇને રસીયાજીનું રે રૂપ, મગન થઇ માનની રે લોલ. ૩
વનમાં તે અવસર તતકાળ, બ્રહ્મા આવીયા રે લોલ;
ભાળ્યો વર કન્યાનો રે ભાવ, તરત પરણાવીયાં રે લોલ. ૪
ફલાવંતી નંદ જશોદા બ્રખુભાણુ, કુટુંબ સર્વે રચું ધર્યું રે લોલ;
છાનું બ્રહ્મ સુનીને રે નાથ, કારજ પોતાનું કર્યું રે લોલ. ૫

રાગ ગરબી. પદ ૧

જાવા દેને રે જાવા દેને, કા'ના ગાળ્યો બોલે છે આવી કેને રે. જાવા૰ ૧
અમે કંસતણાં મહીયારાં, તે માટે ન રહીયે રોકયાં તારાં રે. જાવા૰ ૨
વાટે દૂધ દહીંનું દાણુ કેવું, જો જો થાશે એમાંથી જોયા જેવું રે. જાવા૰ ૩
તારે લુંટી લીધાનો પડયો હેવા, સારી પેઠે કરીશ તારી સેવા રે. જાવા૰ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે ઘણા દી અમે સાંખ્યું, નથી બી'તી જોઇને તારી આખ્યું રે. જાવા૰ ૫

પદ ૨

દાણુ દેને રે દાણુ દેને, તારો રાજા હોય તો લાવ તેને રે. દાણુ૰ ૧
આ વાટે અમારૂં દાણ લાગે, જુની રીત હશે તે નહી ભાંગે રે. દાણુ૰ ૨
દહાડી ચોરી ચોરીને દાણુ જાતી, આજ શીતળ કરીશ તારી છાતી રે. દાણુ૰ ૩
હવે આઝે દહાડે તે હાથ આવી, એલી ચોરી થઈ છે તારી ચાવી રે. દાણુ૰ ૪
બ્રહ્માનન્દ કહે મહી દે જાને ખુટ્ઠી, સીદ ચુંદડી ફડાવીશ ગુઠી રે. દાણુ૰ ૫

પદ ૩

તુંને જાણું રે તુંને જાણું, શાને કાજે કરે છે ધેંગાણું રે. તુંને૰ ૧
તું તો નન્દ મહરનો છોરો, ઠાલો રાજા થયાનો હીંશોરો રે. તુંને ૨
આપણુ વાસે રાજાને સર્વે રહએ, તેમાં નાનું મોટું કેને કહીયે રે. તુંને૰ ૩
કેણે રાજગાદીનું ટીલું કીધું, તારે બાપે કે દાડે દાણ લીધું રે. તુંને૰ ૪
બ્રહ્માનન્દ કહે લક્ષણ તારાં આવાં, થાશે જશોદા નંદ જગ ચાવાં રે. તુંને૰ ૫

પદ ૪

મહીવાળી રે મહીવાળી, મુખે બોલે તું વેણુ સંભારી રે. મ૦ ૧
તારી બોલી જણાય છે બહુ તીખી, તું તો રીત રાજાઓની કેદી શીખી રે. મ૦ ૨
અમે ગોકુળ ગામના રાજા, તારા બાપ જેવા તે લોક ઝાઝા રે. મ૦ ૩
અમે આદ્ય જગતના દાણી, આવું હલકું બોલે છે તું શું જાણી રે. મ૦ ૪
બ્રહ્માનન્દ કહે તું થઇ મદમાતી, ત્યારે મુંઘી થાય છે મરડાતી રે. મ૦ ૫

પદ ૫

દૂર રૈયે રે દૂર રૈયે, એવી વાતે ફજીત કાના થૈએ રે. દૂ૦ ૧
અમે રાજાપણું તમારૂં ભાળ્યું, ગાયો વાંસે ફરે છે ખાય છે ગાળ્યુ રે. દૂ૦ ૨
કે દી બાપે તમારે લોક ધાર્યાં, આજ સુધી પરાયાં ઢોર ચાર્યાં રે. દૂ૦ ૩
હમણે થયું છે દુઝાણું ઘેર ભારી, તે જોઇને ફાટી છે આંખ તારી રે. દૂ૦ ૪
બ્રહ્માનન્દ કહે આમે તે ખોટી થાશો, ખુબ દાણુ સારુ તે ગાળ્યુ ખાશો રે. દૂ૦ ૫

પદ ૬

કજીયાળી રે કજીયાળી, કેવાં વેણુ લાવે છે ટાળી ટાળી રે. ક૦ ૧
વઢવેડ કર્યાની વાત લાવે, એવે વેણે તે રીસ કને નાવે રે. ક૦ ૨
અમે રાજા આહીરની તું છોડી, સામું બોલે નાખીશ માટ ફોડી રે. ક૦ ૩
મસ્તાની થૈ છે છાશ પીને, ત્યારે દે છે તુંકારા નન્દજીને રે. ક૦ ૪
બ્રહ્માનન્દ કહે ધીરી રે સારૂં થાશે, તું સોતી મટુકી તારી જાશે રે. ક૦ ૫

પદ ૭

ખોટી થા માં રે ખોટી થા માં, કાના મઝને ભરોંસે મરી ખા માં રે. ખોટી૦ ૧
મુને છાશ પીતાં તે કયારે ભાળી, તારે કે દી આવે સોનાની થાળી રે ખોટી૦ ૨
તારા ડારા થકી હું નથી ડરતી, નથી જાત અમારી તુંથી નરતી રે. ખોટી૦ ૩
પર નારીને કેડે ન પડીયે, એમાંથી તો ચોવટે ચડીયે રે. ખોટી૦ ૪
બ્રહ્માનન્દ કહે ન કરીએ ઠાલી વાતુ, હોય રીત જુની તો કાઢ ખાતું રે. ખોટી૦ ૫

પદ ૮

હરી રીઝયા રે હરી રીઝયા, ભાળી ભાવ ગોપીનો પ્રેમે ભીંજયા રે. હ૦ ૧
હસી બોલ્યા સલુણો ગોપી સાથે, હેતે મટુકી ઉતારી લીધી હાથે રે. હ૦ ૨

જેને જશાનું હોમ્યું નવ ભાવે, તેને ગોપી પૂરણ મહી પાવે રે. હ૦ ૩
પોતે પીધું બીજાને પાયું પ્રીતે, રાજી કીધી ગોપીને રૂડી રીતે રે. હ૦ ૪
બ્રહ્માનન્દના વાલાની લીલા એવી, હરીજનને અમૃતરસ જેવી રે. હ૦ ૫

રાગ ગરબી. પદ ૧

સખી ગોકુળ ગામના ચોકમાં રે, ખાંતે માંડયો રસીલે ખેલ;
રમે રાસ રંગીલો રંગમાં રે. ટેક

ચહુ ગોરે સખાની મંડળી રે, ઉભા વચમાં છેલો અલબેલ. રમે૦ ૧
સખી ચાલોને જઇએ દેખવા રે. વા'લે પેર્યાં છે વસ્ત્ર શોભીત. રમે૦ ૨
તાળી પાડે રૂપાળી તાનમાં રે, મુખ ગાવે મનોહર ગીત. રમે ૩
શોભા બણી સલુણા શ્યામની રે, ઉભી વ્રજની નારી જોવા કાજ. રમે૦ ૪
હસી હેરે છબીલો હેતમાં રે, બ્રહ્માનન્દનો વહાલો વ્રજરાજ. રમે૦ ૫

પદ ૨

સખી નંદ મહરને આંગણે રે, ગોપી આનંદ મંગળ ગાય;
છબી જોને સનેહી શ્યામની રે, ટેક.

મરમાળે અખાડો માંડીયો રે, કાજુ આસોપાલવની છાંય. છ૦ ૧
વહાલે પ્રીત કરીને પેરીયો રે, રૂડો સોનેરી સુરવાળ. છ૦ ૨
સખ ફરતાં લાગે છે ફુટડો રે, ઝીણી અંગરખીની ચાળ. છ૦ ૩
બહુમુલી મોળીડું બાંધીયું રે, કાજુ ચળકે સોનેરી કોર. છ૦ ૪
રૂડાં લટકાં કરે છે હાથનાં રે, બ્રહ્માનન્દનો વહાલો ચિત્ત ચોર. છ૦ ૫

પદ ૩

સખી જોને ગોવાળના સાથમાં રે, વહાલો ફરે અલૌકીક ફેર.
કહી શોભા ન જાય પ્યારા કાનની રે. ટેક.

છેલે ઠમકે માંડે પાવ ઠાવકા રે, વાજે ઘુઘરડીનો ઘેર. કહી૦ ૧
છાજે નવલ મોળીડું ફુલ છોગલે રે, રાજે નવલ કલંગી છબીદાર. કહી૦ ૨
રૂડો જામો પેર્યો છે જરકસી રે, શોભે અંગો અંગે શણગાર. કહી૦ ૩
રંગભીના કહાના કેરી રાસની રે, છબી જોવા આવ્યા સુરવૃંદ. કહી૦ ૪
સખ નવલ રંગીલી છબી ઉપરે રે, વારી જાય છે બ્રહ્માનંદ. કહી૦ ૫

પદ ૪

સખી આજ ગઇતી હું તો પાણીએ રે, ઉભો છોગાવાળો રંગ છેલ;
મુને વહાલો લાગે કુંવર નંદનો રે. ટેક.
સખી જમુનાને આરે ઝીલતો રે, જોઇ ભરવી ભુલી જળહેલ. મુને૦ ૧
સખી મંત્ર ભણીને નાખી મોહની રે, થઇ થકીત ન ચાલે મારા પાવ. મુને૦ ૨
સખી શું રે જાણું મુને શું કર્યું રે, મરમાળે રંગીલે માવ. મુને૦ ૩
સખી એની અલૌકીક આંખડી રે, મારે ચોટી છે ચીતડા માંય. મુને૦ ૪
બ્રહ્માનંદના વહાલાની મૂર્તિ રે, ઘડી છેટે મેલી કેમ જાય. મુને૦ ૫

રાગ ગરબી-પદ ૧

સ્વામી પ્રગટ થયા તે કહું સાંભળો રે, સાધુ જનને અલૌકીક સ્વાદ;
ગુણ ગાયે પવિત્ર ધર્મવંશના રે. ટેક.
જેની માતા ભકતી નામે મહાસતી રે, પિતા પાંડે હરી પરસાદ. ગુણ૦ ૧
ગુણવંત છપૈયા એક ગામ છે રે, પાસે અવધનગર મોટું ધામ. ગુણ૦ ૨
ચૈત્ર શુકલ નૌમીએ પ્રભુ જન્મીયા રે, હરિકૃષ્ણ ધર્યું છે શુભ નામ. ગુણ૦ ૩
બાલલીળા કરે છે બહુ ભાતની રે, માતા પિતાને હરખ ન માય. ગુણ૦ ૪
વા'લો ચંદ્રકળાની પેરે વર્ધતા રે, નરનારી જોઇને સુખી થાય. ગુણ૦ ૫
આઠ વરસે પામ્યા તે ઉપવીતને રે, તજ્યું ભવન પામીને વૈરાગ. ગુણ૦ ૬
ગુણ ચરિત્ર મનોહર ગાવવા રે. મળ્યો બ્રહ્માનંદને માગ. ગુણ૦ ૭

પદ ૨

ચાલ્યા ઉત્તર દિશમાં પોતે એકલા રે, વન પર્વત ઓળંઘ્યા દશ વીશ;
બલીહારી નવલ ઘનસ્યામની રે. ટેક.
મુક્તનાથ જઇને તપ કીધલું રે, સાધી જોગ કળા તે જગદીશ. બલી૦ ૧
ત્યાંથી તીરથ કરતા ચાલીયા રે, કરતા બહુ જનને ઉપદેશ. બલી૦ ૨
જગન્નાથ જાઇ દક્ષીણ પધારીયા રે, પછી આવ્યા તે પશ્ચીમ દેશ. બલી૦ ૩

ગેરી છાયા અજબ ગિરનારની રે; ભેટયા રામાનંદ સુખકંદ. બલી૦ ૪
દેઇ દીક્ષા પોતાનું પદ સ્થાપીયું રે, ધર્યું નામ તે સહજાનન્દ બલી૦ ૫
કચ્છ ગુર્જર ધરાને પાવન કરી રે, આવી વસ્યા દુરગપુર આપ. બલી૦ ૬
બ્રહ્માનંદ કહે જગ ઉપરે રે, વધ્યો દીન દીન અધિક પરતાપ બલી૦ ૭

પદ ૩

ત્યાંથી નિજ કુટુંબીને તેડાવીયાં રે, બે ભાઈ ભાઇનો પરીવાર;
વધી શોભા અધિક ધર્મ વંશની રે. ટેક.
મોટા ભાઇ તે રામપ્રતાપજી રે, છોટા ઈચ્છારામ ઉદાર. વધી૦ ૧
મોટા બંધુના અવધપ્રસાદજી રે, બંધુ છોટાના રઘુવીર વધી૦ ૨
એને આચારજ કર્યા સંતસંગના રે, જાણી ધર્મ ધુરંધર ધીર. વધી૦ ૩
ધર્મવંશી હોય તે રહે ધર્મમાં રે, પરત્રિયા સુતા માત સમાન. વધી૦ ૪
પરપુરૂષ બાઇને પિતા સરખો રે, હોય છોટો તો પુત્ર નિદાન. વધી૦ ૫
કરે પુરૂષ પ્રબોધ રૂડા પુરૂષને રે, કરે ત્રિયા ત્રિયાને ઉપદેશ. વધી૦ ૬
એવી રીતિ ઉદ્ધવ સંપ્રદાયની રે, કહે બ્રહ્માનંદ પાપ નહી લેશ. વધી૦ ૭

પદ ૪

સાવર્ણી ગોત્ર શાખા કૌથમી રે, સરવરીયા બ્રાહ્મણ વેદ સામ;
રૂડી ઉદ્ધવ મતની કહું રીતડી રે. ટેક.
તેનાં રૂડાં પ્રવર વળી ત્રણ છે રે, સર્વે ત્યાગી નમે નિષ્કામ. રૂડી૦ ૧
નાયે ધોયે પુજા લેઇ હાથમાં રે, પ્રેમે નમવું ગ્રહીને ગુરૂ પાય. રૂડી૦ ૨
ઉપદેશ દીયે તે ઉર ધારવો રે, જેથી જન્મમરણ દુઃખ જાય. રૂડી૦ ૩
માટી દારૂ ચોરી અવેરી મુકવા રે, એવા નિયમ ધરાવે સાક્ષાત. રૂડી૦ ૪
નહીં હિંસા વટલાવે વટલે નહી રે, નહી કરે પોતે પોતાની ઘાત. રૂડી૦ ૫
જેવો હોય અધિકારી તેવો જોઇને રે, પછી સંભળાવે મંત્રરાજ. રૂડી૦ ૬
કહે બ્રહ્માનંદ એ મત અનુસરે રે, તેનાં સરે અલૌકીક કાજ. રૂડી૦ ૭

રાગ ગરબી-પદ ૧

આજ મેં તો દીઠા વા'લાને વાટ વે'તાં;
નેણાં રોકયાં નથી રે'તાં રે બેની. આજ૦ ટેક.
પાઘડી બાંધી છે ત્રૈલોકયથી ન્યારી;
ધીરજ રે'તી નથી મારી રે બેની. આજ૦ ૧
ચોળ રંગીલો ફડો મોળીડાંનો છેડો;
ભુલી ભાળીને જળ બેડો રે બેની આજ૦ ૨
ટુણાં ભર્યાં છે એને ફુલડાંને તોરે;
મનને તાણે છે જોરે જોરે રે બેની, આજ૦ ૩
બ્રહ્માનંદનો વા'લો કુંજનો વિલાસી;
હૈડે વસી છે એની હાંસી રે બેની. આજ૦ ૪

પદ ૨

આજ વા'લો ઉભા છે જમુનાને આરે;
મૂર્તિ વસી છે મન મારે રે હેલી. આજ૦ ટેક.
કેશરની આડ ફડી નલવટ કીધી;
આંખ્યું વેચાતી કરી લીધી રે હેલી. આજ૦
વાંકડી ભ્રુકુટી મુંને લાગે અતી વા'લી;
સર્વે મેલીને જાય ચાલી રે હેલી. આજ૦ ૨
લોચન રંગીલાં તીખાં બાણ જેમ લાગાં;
ઉંડાં ગરી ગયાં આઘાં રે હેલી. આજ૦ ૩
બ્રહ્માનંદનો વા'લો કુંજનો વિહારી;
છબીપર જાઉં બલિહારી રે હેલી. આજ૦ ૪

પદ ૩

આજ મુંને સામો મળ્યો છે અલબેલો;
છોગાવાળો રંગ છેલો રે અલી. આજ૦ ટેક.
મુંઘા મુલી રે પેહેરી મોતીડાંની માળા;
ભાલ કપોળ કેસરાળા રે આલી. આજ૦ ૧

ગજરા પેર્યા છે ગેરા રંગના ગુલાબી;
શોભા ત્રિલોક કેરી દાબી રે આલી. આજ૦ ૨
બાજુ કાજુ રે લીધા ફુલડાંના બાંધી;
ભમર ભમે છે તાર સાંધી રે આલી આજ૦ ૩
બ્રહ્માનંદને વા'લો રંગડાનો ભરીયો;
લઇને હૈયામાંઇ ધરીયો રે આલી, આજ૦ ૪

પદ. ૪

આજ મારે નંદનો નંદન ઘેર આવ્યા;
મુંઘે મુંઘે મોતીડે વધાવ્યા રે સૈયો. આજ૦ ટેક.
હસીને બોલાવી મુને હેતમાંઇ હેરી;
રેંટા બાંધેલ સોનેરી રે સૈયો. આજ૦ ૧
સોનેરી કોરનું નાખેલ ખંભે સેલું;
રસીયે કીધેલ રંગ રેલું રે સૈયો. આજ૦ ૨
ફુલડાંનાં મેલ્યાં માથે છોગલાં રે ફરતાં;
મુને નથી વિસરતાં રે સૈયો. આજ૦ ૩
બ્રહ્માનંદના વાલા'થી પ્રીતડી બંધાણી;
મેણું લીધું મેં માથે તાણી રે સૈયો. આજ૦ ૪

પદ ૫

જોર નવ કરીયે હો વ્રજવાસી;
મેલને મટુકી અવિનાશી રે વા'લા. જોર૦ ટેક.
જઇને કેશું રે અમે નંદજીને આગે;
જોને કાનો માટ ભાંગે રે વા'લા. જોર૦ ૧
આવી રોકો છો સીદ જમુનાનો આરો;
શ્યો છે વાંક અમારો રે વા'લા, જોર૦ ૨
ડરતા નથી ને સીદ કેડે કેડે ડોલો;
મુખથી વિચારીને બોલો રે વા'લા. જોર૦ ૩

બ્રહ્માનંદના વા'લા તમને હું વારૂં;
થોડુ કહ્યામાં ઘણું સારૂં રે વાલા. જોર૦ ૪

પદ ૬

કોને હવે શું છે તમારે કામ કા'ના;
સમઝી વિચારી રો'ને છાના રે પ્યારા. કાને૦ ટેક.
નવરા ડોલો છો વાલા કામ નહી તમારે,
મૈંડુ વલોવું ઘેર મારે રે પ્યારા. કાને૦ ૧
હમણાં થયા છો તમે કારમા કંઇ દાણી;
વાતો અમે નવ જાણી રે પ્યારા. કાને૦ ૨
તમે રાજા તમારી રીતમાં રે રૈયે;
છાસનું તે દાણુ શું દૈયે રે પ્યારા. કાને૦ ૩
વા'લા । બ્રહ્માનંદના મનમાં વિચારો;
મારગ સૌને સૈયારો રે પ્યારા. કાને૦ ૪

પદ ૭

અળવ ન કરીયે રે અળવીલા;
રસીયા છેલ રંગીલા રે કાના. અ૦ ટેક.
વાટે ચાલંતાં વઢવેઃ નવ કરીયે;
લોકલજ્જા ઉર ધરીયે રે કાના. અ૦ ૧
હમણાં તમારે બેક ગાવડી વીયાણી;
ત્યારે બોલો છો વેણુ તાણી રે કાના. અ૦ ૨
કહું છું સાચું રે તેમાં વાત નહીં કુડી;
બાંધી મુઠી તે રૂડી રે કાના. અ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે લેજો મનમાં વિચારી;
થોડી હાંસી તેમ પ્યારી રે કાના. અ૦ ૪

પદ ૮

ઘેલા નવ થાયે રે ગિરિધારી;
મેલને મટુકી મારી રે છેલા. ઘેલા૦ ટેક.

હળવે બોલું છું મુખ વાત મીઠી મીઠી;
રીસ ચડી નથી ડીઠી રે છેલા; ઘેલા૰ ૧
આરે મારગ અમે દાડી દાડી જાયે;
દાણ દીધાના સમ ખાયે રે છેલા. ઘેલા૰ ૨
હમણાં સુધી રે તમે ગાવડી રે ચારી;
નથી થયા ઘરબારી રે છેલા. ઘેલા૰ ૩
બ્રહ્માનન્દના વાલા જોર નવ કીજે;
પાયે તેવું મહી પીજેરે છેલા. ઘેલા૰ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

ૐ એવા શબ્દતણી આદી રે, કે ન જાણે સ્વાંગી ને વાદી રે. ૧
અગમ અગોચર જે રે છે રે, કે જેને વેદ નેતિ કરી કહે છે રે. ૨
જે હરી કા'વે નહી કેવા રે, કે ડોલે થઇને બાળક જેવા રે. ૩
જેને નિત્ય શેષાદીક ગાવે રે, કે તે નંદઘેર ગાયો ચરાવે રે. ૪
કાળના કાળ જગત કરતા રે, કે રહે તે કંસ થકી ડરતા રે ૫
બ્રહ્માનન્દ અકળ ચરિત્ર એવું રે, કે સુરત દઈ સાંભળવા જેવું રે. ૬

પદ ૨

નટવર ચાલવા શીખે રે, કે ગુડણભર ભૂમિપર રીખે રે. ૧
નન્દ ઘર થઇ બાળક નાના રે, કે છપે જઇ કોઠી તળે છાના રે. ૧
જોઇએ જો કાંઇ રમવા જેવું રે, કે રોઇ જગડીને તે લેવું રે. ૩
છપે જાઇ ઘર થંભા ઓળે રે, કે જશોમતી થઇ વ્યાકુળ ખોળે રે. ૪
ક્યારે કણ ચાંદલીયો માગે રે, કે મળે નહી તો ગોળી ભાગે રે, ૫
કરે નિત્ય જમવાનો કજીઓ રે, કે બ્રહ્માનન્દને મનડે રજીયો રે. ૬

પદ ૩

મનોહર પાયે ઝાંઝર પે'રી રે, કે ગુંજારવ થાયે ચાલતાં ગેરી રે. ૧
સુણી ધુની અતિ આનન્દ હોવે રે, કે જીવન ફરી ફરીને જોવે રે. ૨
જાયે કેદી ઘર રમવા બીજે રે, કે કોઇ ઝાલે તો અતિ ખીજે રે. ૩

ઢેંચણુભર પગ બે ધસતા રે, કે હેંડી જાય કોઇ કેડે હસતા રે. ૪
જોયે પાછું આઘેરા જાઇ રે, કે ભાગે પાછા બે ભાઇ રે. ૫
બ્રહ્માનંદનો સ્વામી છેલો રે, કે થાય છે જાણીને ઘેલો રે. ૬

પદ ૪

શીખામણ આપે મેતારી રે, કે બાગડ બેઠી છે બારી રે' ૧
જે કોઇ ઘર મેલી જાય છે રે, કે તેના કાન બેઉ ખાય છે રે. ૨
માટે તમને કહું પ્યારા રે, કે ન જાજો ઘર મેલી બારા રે. ૬
પોતાને ઘરબેઠા રમીયે રે, કે ઝાઝુ મહી માં ‹ણુ જમીયે રે. ૪
માંખણુ મહી ખાઇ મોટા થઇએ રે. કે મોટા થઇ ગાયોમાં જઇએ રે. ૫
બ્રહ્માનન્દ કહે બહુ દીન રીખ્યા રે, કે હવે તો પગે ચાલવા શીખ્યા રે, ૬

પદ ૫

ઝંખના લાગી છે મનમાં રે, કે રમવા જાવાની વનમાં રે. ૧
બહુ જાણે રમવાની બાજી રે, કે રહે નિત્ય કૌતકમાં રાજી રે. ૨
ચડી ચડી લાકડીને ઘોડે રે, કે ગોપીજન દેખતાં દોડે રે. ૩
કેવું એક બેલ તણી પેરે રે, કે વઢે બે અરસપરસ વેરે રે. ૪
કે બોલી પંખીની બોલે રે, કે ડોલરીયો થઇને ડોલે રે. ૫
રહે નિત્ય અલબેલો રમતો રે, કે બ્રહ્માનન્દને મનડે ગમતો રે. ૬

પદ ૬

કેદી કણુ વનમાંઇ જાવે રે, કે પકડી માંકડલાં લાવે રે. ૧
કેદી કણુ સાવજ જયું ઘરકે રે, કે મનોહર ઘરકીને મરકે રે. ૨
કેદી કણુ વાંસલડી વાયે રે, કે ગેરે સ્વરે ઉભો ગાયે રે. ૩
કેદી કણુ વૃક્ષતણી ડાળે રે, કે લુંબે અતિ સલબી ભાળે રે. ૪
કેદી કણુ મોર કળા માંડે રે, કે ભડે તો ગાળો પણુ ભાંડે રે. ૫
બ્રહ્માનન્દનો સ્વામી જેવી રે, કે કીધી વ્રજનારી ઘેલી રે. ૬

પદ ૭

કેદી કણુ ગોપીને ઘેર જાઇને રે, કે નાચે દઇ તાળી ગાઇને રે. ૧
કહે તે કામ સરવ કરવું રે, કે કરીને મન એનું હરવું રે. ૨

કેદી કૃષ્ણ જશોમતીને આગે રે, કે જાઇને મહીં માંખણ માગે રે. ૩
દેતાં જો વાર ક્ષણ હોલું રે, કે તો રોષ કરીને અતિ રોવે રે. ૪
કેદી કૃષ્ણ વનમાંઇ જાઇને રે, કે બેસે પંડ રાજા થાઇને રે. ૫
બ્રહ્માનંદનો સ્વામી ખેલે રે, કે નિરખી ઉર કુંપલ મેલે રે. ૬

પદ ૮

છબીલો ગ્વાલીડા સંગે રે, કે રંગભીનો ખેલે રંગે રે. ૧
મનોહર બાળતણી લીલા રે, કે કરે વહાલો ગોકુળમાં ક્રીલા રે. ૨
સરખા ગ્વાલીડા સાથે રે, કે મોરાંનાં પીછ ધર્યાં માથે રે. ૩
ગોપી ગઈ પાણીડું ભરવા રે, કે કીધું મન ચોરી કરવા રે. ૪
ભેળા થયા મંડળી વાળી રે, કે કે ચાલ્યા ઘર રેઢુ ભાળી રે. ૫
બ્રહ્માનન્દ હરિ તસ્કરીયા રે, કે ગોપીના ઘરમાંઇ ગરીયા રે. ૬

રાગ ગરબી. પદ ૧

જશોદા કહીને સમજાવો, લાલ તમારો છે;
અમ સાથે બાંધ્યો દાવો, લાલ તમારો છે. ૧
કેમ કીધો લાડકવાયો. લાલ૦ અમારે મહોલે આવ્યો. લાલ૦ ૨
એ મારે ઝાલી આવ્યાં. લાલ૦ એણે છોરે ચાક ચડાવ્યાં. લાલ૦ ૩
શું કહીએ ઝાઝું માંડી. લાલ૦ રોળે છે દાડી દાડી. લાલ૦ ૪
હવે કરવા શીખ્યો ચોરી. લાલ૦ ઝાલ્યો છે જોરા જોરી. લાલ૦ ૫
બ્રહ્માનંદ કહે સમ ખાઇને. લાલ૦ તમે જાયો તો શું ખાઇને. લાલ૦ ૬

પદ ૨

રેઢાં જોઇને ઘર ફાડે, ધુમ મચાવે છ;
વળી બાળકને રોવાડે, ધુમ મચાવે છે. ૧
કાંઇ ઝાઝું નથી કે'વાતું. ધુ૦ કીધા વિના નથી રે'વાતું. ધુ૦ ૨
દુધ દૈનાં દુણાં લઇને ધુ૦ જાય છે ગાળ્યુ દઇને. ધુ૦ ૩
તમ સારૂં સાખી રૈયે. ધુ૦ નહિ તો રાજાને કહીયે. ધુ૦ ૪

લઇ માંકડલાંની ટોળી. ધુ૦ નાખે છે ફોડી ઢોળી. ધુ૦ ૫
બ્રહ્માનંદ કહે રાખો વારી. ધુ૦ એમાં જાશે લાજ તમારી. ધુ૦ ૬

પદ ૩

રૂડો તો લાભ તમારે, લાડ ચડાવ્યો છે;
એમાં શું નફો અમારે, લાડ ચડાવ્યો છે. ૧
જો હોય સુધો વાલો લા૦ તે જે માગે તે આલો. લા૦ ૨
પણ અમ પાસે શું માગે. લા૦ નિત્ય દુણાં દહિનાં ભાગે. લા૦ ૩
તું જાણીશ માં જે તારો. લા૦ એ તો છે પુત્ર પિયારો. લા૦ ૪
એ કાગ કોયલને પેરે. લા૦ એમ આવ્યો છે તારે ઘેરે. લા૦ ૫
બ્રહ્માનંદ કહે એને વારો. લા૦ ઘર ખોશે સાંજ સવારો. લા૦ ૬

પદ ૪

શું કહું તમારે આગે, એનાં કામડલાં;
મુંને કહેતાં લજ્જા લાગે, એનાં કામડલાં. ૧
ગઇ એની હું એક દીનમાં. એ૦ કાંઇ કામે વૃંદાવનમાં. એ૦ ૨
મુજને એકલડી ભાળી. એ૦ આવ્યો ત્યાં પલવટ વાળી. એ૦ ૩
વારંતા આવી વળગ્યો. એ૦ કીધો નવ થાયે અળગો. એ૦ ૪
એને મનને ગમતે મેલી. એ૦ શું કહીયે ઝાઝું હેલી. એ૦ ૫
બ્રહ્માનંદ કહે આ છોકરડો. એ૦ દોંગાયે હાલે ઠરડો. એ૦ ૬

પદ ૫

એક બીજી ગોપી બોલી, સાંભળ નંદરાણી;
હું કહું છું અંતર ખોલી, સાંભળ નંદરાણી. ૧
એ દીઠામાં છે છોટો. સાં૦ માંહી તો સુધો છે મોટો. સાં૦ ૨
મારું કહ્યું જો માનો. સાં૦ વતવું તમને એક વાનો. સાં૦ ૩
લાડકડી કન્યા લાવો. સાં૦ એને પ્રીતેસું પરણાવો. સાં૦ ૪
એમ કીધે લજ્જા રે'શે. સાં૦ નહીં તો એ લંછન દેશે. સાં૦ ૫
કહે બ્રહ્માનંદ કર જોડી. સાં૦ ક્યાંઇક જુવો કુંવારી છોડી સાં૦ ૬

પદ ૬

એક ત્રીજી બોલી ત્યારે, એને જાણું છું;
એને લવ ફાવી છે બારે, એને જાણું છું. ૧
પરણાવી ખોટી થાશો. એ૦ વેવાઇની ગાળ્યુ ખાશો. એ૦ ૨
એને નહીં ગોઠે જેવી તેવી. એ૦ એને જોઇએ એ જેવી. એ૦ ૩
પરણી ઉભી વા ખાશે. એ૦ ઘેર બીજીને એ જાશે. એ૦ ૪
એના મનનું ગમતું કરશે. એ૦ કહેશે તો પાણી ભરશે. એ૦ ૫
જોઇ નીચું લજ્જા પામી. એ૦ ઉભા બ્રહ્માનંદનો સ્વામી. એ૦ ૬

પદ ૭

હિબકતા બોલ્યા બળીયો, ગ્વાલણી જુઠી છે;
એણે મુજને નીરબળ કળીયો, ગ્વાલણી જુઠી છે. ૧
હું ચોરીમાં શું જાણું. ગ્વા૦ હા મેં કીધું ઘેંગાણું. ગ્વા૦ ૨
હું નાનો ને એ મોટી. ગ્વા૦ એક મારી મુજને સોટી. ગ્વા૦ ૩
મુને ઝાઝી ગાળી દીધી. ગ્વા૦ મારી મોરલી ખુંચી લીધી. ગ્વા૦ ૪
મા એ સાચું નવ બોલે. ગ્વા૦ મસ્તાની થઇને ડોલે. ગ્વા૦ ૫
બ્રહ્માનંદ કહે એમની વાણી. ગ્વા૦ ઘર જાવાની નીશાણી. ગ્વા૦ ૬

પદ ૮

હશી જશોમતી લીધો ઓરો, કુંવર કાનાને;
કેડે પેરાવ્યો કંદોરો, કુંવર કાનાને. ૧
ગોપી જોઇને મુસકાની. કું૦ વળી આવજો એવું જાણી. કું૦ ૨
પછી મોરલી દીધી પાછી. કું૦ કાંઇ વાત ન રાખી કાચી. કું૦ ૩
એમ ખેલ કરે છે હાડી. કું૦ નિત્ય લુંણ ઉતારે માડી. કું૦ ૪
છે એવાં ચરીત્ર અપારે. કું૦ શેષાદીક અંતર ધારે. કું૦ ૫
જોઇ બ્રહ્માનંદનો સ્વામી. કું૦ ગોપી અતિ આનંદ પામી. કું૦ ૬

રાગ ગરબી—પદ ૧

હો અળવીલા અળવ ન કીજે, કોઇનું મહીડું ઝુંટી નવ લીજે. હો૦ ટેક.
અમે ચાલ્યાં જઇએ છએ વાટે, આડો ઉભો છે જમનાને ઘાટે;
આવી બાઝ માં મહીને માટે. હો૦ ૧
હું છું કંસ તણી મહીયારી, મારે વાંસે છે બળ ભારી;
મુખ બોલજે વેણ વીચારી. હો૦ ૨
તારાં રોકયાં અમે નવ રહીયે, જેમ હોય તેમ મુખ પર કહીયે;
દાણ જોરાઇએ નવ દઇએ. હો૦ ૩
કેમ નિર્લજ્જ સરખું બોલે, તેને કેજે હોય તુજ તોલે;
મુજ કેડે તું શાને ડોલે. હો૦ ૪
તારૂં નામ જાણું છું જે કાનો, છે સૌને ચાવો નથી છાનો;
બ્રહ્માનંદના વાલા કહું માનો. હો૦ ૫

પદ ૨

હો કાનુડા મેલને કેડો, શું સમજીને ઝાલે છે છેડો. હો૦ ટેક.
વુઠી જાય છે સૈયરની ટોળી, મારે માથે છે મહીની ગોળી;
નહિ આપું હું નાખીશ ઢોળી. હો૦ ૧
બોલે વઢવા જેવી તું વાણી, આડો આવે છે થઇને તું દાણી.
આવી બાઝે છે અમને શું જાણી. હો૦ ૨
થઇને નંદતણો તું છોરો, માથે ઘાલી ફુલકિરો તોરો;
તેનો અમને શું જણાવે છે જોરો. હો૦ ૩
તું તો આવો નોતો આજ પેલો, હમણાં સુધો થયો છો તું છેલો;
મહી દેખીને માં થા તું ઘેલો. હો૦ ૪
એ માં વનમાં તું નામ અમારૂં, થાશે ચાવું તે સાંજ સવારૂં;
બ્રહ્માનંદ કહે તુજને હું વારૂં. હો૦ ૫

પદ ૩

હો ધુતારા તુજને હું જાણું, શાને કાજે કરે છે ધીંગાણું. હો૦ ટેક.
તારી મોરલીમાં જાદુ છે ભારી, સુણી વશ થઇ વ્રજનારી;
તારી આંખ્યુ છે કામણગારી. હો૦ ૧

અમે લેતાં નથી તારૂં નામ, જાવા દેને ખોટી થઇએ કામ;
માથે મહીનું ફુટશે ઠામ. હો૦ ૨
અમે જાણી નથી કાંઈ કે'તાં, લોકલાજથી બી'તાં રે'તાં;
હવે ઝાઝું થયું છે સે'તાં. હો૦ ૩
એવી વાત ન કરીયે ઘેલી, કરશું રાવ નંદજીની ડેલી;
આવો પુત્ર કર્યો કેમ ફેલી. હો૦ ૪
આવી બાઝ માં મહીને માટે, જડશે ઝાઝી ગાળ્યુ મહી સાટે;
બ્રહ્માનંદ કહે વુઠો જાને વાટે. હો૦ ૫

પદ ૪

હો દીવાના બોલ મા ઘેલું, મહી મારૂં લેવું નથી સે'લુ, હો૦ ટેક.
આ વાટે હાડી અમે ચાલું, કેદી દાણ તુંને અમે આલ્યું;
આમ્યે તુત જગાડે છે ઠાલું. હો૦ ૧
જેમ હોય તેમ કહીયે સીધું, કેદી દાણ મો'રે અમે દીધું;
પુછ બાપ તારે કેદી લીધું. હો૦ ૨
આડો આવે છે દોડી દોડી, શાને બાંહ્ય મારી તે મરોડી;
એ વાત ઘણી નહીં થોડી. હો૦ ૩
મુખ બોલજે વેણ સંભાળી, નહીં સાંખું તારી હવે ગાળી;
કાંઇ નથી એવી ઓશીયાળી. હો૦ ૪
બ્રહ્માનન્દ કહે બોલે વેરે, આડો આવી રાજાની પેરે;
ગાયો ચારી વુઠા જાને ઘેરે. હો૦ ૫

પદ ૫

હો રંગીભીના છેલ છબીલા, રસીયા વર કાન રંગીલા, હો૦ ટેક.
તુજ કાજે સહ્યાં અમે મેંણાં, વાલા લાગે વાલાં તારાં વેણાં;
મારાં નીરખીને હરખે છે નેણાં. હો૦ ૧
તારી વંશી તે વનમાં વાગી, સુણી ઓચીંતાં હું જાગી;
મારી લાલચ તુજથી લાગી. હો૦ ૨

મેં તો લોકલાજ સરવે ખોઇ, મારૂં મનડું રહ્યું છે મોઇ;
હું તો જીવું છું તુજને જોઇ. હો૦ ૩
ગુલતાન થઇ કંદોરે, તારૂં છોગલીયું ચિત્ત ચોરે;
હું તો રીઝી છું ફુલડાને તોરે. હો૦ ૪
કાંઇ કામણ સુજન તેં કીધું, તેં તો લટકાં કરીને મન લીધું;
બ્રહ્માનંદનું કારજ સીધ્યું. હો૦ ૫

પદ ૬

હો મનમોહન તુજપર વારી, તારી રીત અલૌકીક ન્યારી. હો૦ ટેક.
તારી મોરલડી મરમાળી, રંગરેલ અતિ રૂપાળી;
મારા મનગમતા વનમાળી. હો૦ ૧
તુને જોઇને અતિ સુખ થાય, વણ દીઠે તે ક્ષણુ ન રહેવાય;
તારૂં મુખ મેલ્યું નવ જાય. હો૦ ૨
રંગ ચોળ કસુંબી વાઘે, તું રહેજે આંખડીયોને આગે;
તારાં લટકાં તે પ્યારાં લાગે. હો૦ ૩
તારી વંશીમાં વેંધાણી, વાલી લાગે છે મુખડાંની વાણી;
તારી લાલચમાં હું લોભાણી. હો૦ ૪
ખાંતે નિઃશંક થઇ હવે ખેલું, તુંજ સાથે બધાણું છે બેલું;
બ્રહ્માનંદ કહે પલક નવ મેલું. હો૦ ૫

પદ ૭

હો મનમાન્યા લાલ ગુમાની, તારાં દરશન વિના હું દીવાની. હો૦ ટેક.
તારી છબી અલૌકીક સારી, મુને જોઇને લાગે છે પ્યારી;
તારી બાનકની બલિહારી. હો૦ ૧
મારા દીલડાના દીવાન, તમે પ્રીતમ જીવન પ્રાણ;
સુખસાગર શ્યામ સુજાણ. હો૦ ૨
ઓરા આવો આલીંગન દીજે, પ્યારા પ્રેમ અધર રસ પીજે;
મારૂં મનડું ન માને બીજે. હો૦ ૩

ગળે પેરી ફુલાં કેરી માળા, તેણે લાગો છો રૂપાળા;
મારા મનમોહન મરમાળા. હો૦ ૪
અતી આપો છો આનન્દ, મારા ગુણવંતા ગોવીંદ;
બલિહારી બ્રહ્માનન્દ. હો૦ ૫

પદ ૮

હો છોગાળા શ્યામ સોહાગી, મારી લગની તે તુજથી લાગી. હો૦ ટેક.
શોભે ફુલડાંના શણગાર, નીરખી મગન થઇ વ્રજનાર;
વારી કોડીલા નન્દકુમાર. હો૦ ૧
કાના રૂપ અલૌકિક તારૂં, જોઇ મનડું લોભાણું છે મારૂં;
લેઇ સરવસ તુજપર વારૂં. હો૦ ૨
તારી નૌતમ સુંદર ચાલ, મુંને વાધે છે જોઇને વહાલ;
મારા લટકાળા નન્દલાલ. હો૦ ૩
આવો પ્રેમ અધર રસ પાવા, મારાં ચિતડાંને લલચાવા;
તારી મૂરતિ મનોહર માવા. હો૦ ૪
મારા પ્રીતમ સેજ પધારો, વાલા જોઇ જોઇ વહાલ વધારો;
બ્રહ્માનંદનો જન્મ સુધારો. હો૦ ૫

રાગ કેરબા. પદ ૧

પનિયાં ભરનદો પ્યારે, પનિયાં ભરનદો પ્યારે. ટેક,
મગ વિચ આય ખડે મનમોહન, કહા મનમાંહી વિચારે;
ક્યું તુમ એસી અટક કરત હો, નહી કછુ રાજ તુમારે. ૫૦ ૧
નિત્ય નિત્ય આયકે છેડ કરત હો, યા જમુંનાકે આરે;
નંદબાવાકો કરજ માગનો, નહી કુછ પાસ હમારે. ૫૦ ૨
હમ જાનત તુંમ જેસે જગમેહી, કોઉ ન આન ઠગારે;
જેસે બાહર શ્યામ દેખાત હો, તેસે અંતર કારે. ૫૦ ૩
એ કૃત તુમરો રહે ન છાંનો, માનો નંદદુલારે;
બ્રહ્માનંદ કહે જશોમતિકું, સબ કહેગે વિસ્તારે. ૫૦ ૪

પદ ૨

કાન ફેરી ગગરીયાં મેરી, કાને ફેરી ગગરીયાં મેરી. ટેક.
જશોમતિકું મિલ કહત ગ્વાલની, સુંન મૈયા ચિત્ત દેરી.
ગેલ પર્યો અબ લાલ તિહારો, બ્રજ કેઇ ભાત વસેરી. કા૦ ૧
ઘરમેં આયકે બોલત ગારી, રોકત ટોકત સેરી;
વનમેં જાઉં તો છોરા લેકે, આય લેતહે ઘેરી. કા૦ ૨
જમુનાં નીર ભરન નહિ દેવે, કરત હે રાર ઘનેરી;
યાકે ડર ગોકુળ તજી જઇહું, સુંન મૈયા સું તેરી. કા૦ ૩
વાતનસેં કરી રાર બુઝાઈ, ઓપી ગીરધર કેરી;
બ્રહ્માનંદ કહે નંદ રાની, હરી મુખ દેખી હસેરી. કા૦ ૪

પદ ૩

હરી નાહક જોર ન કીજે; હરી નાહક જોર ન કીજે. ટેક.
બહુત અબેર ભઇ મનમોહન, સાસુ નણંદ મોરી ખીજે;
જોર જોરાઇએં દાન મહીકો, લેનો હોય સો લીજે. હ૦ ૧
કબકે દાની ભયે તુમ પ્યારે, નઇ રીત ન કરીજે;
પૈસો ટકો ન પાસ હમારે, પાવે સો મહી પીજે. હ૦ ૨
નઇ રાજા તુમ કોઉ દેશકે, સમજ વિચાર કહીજે;
દાન છોડકે નંદ મહરકી, ગૌ વનકું ચારીજે. હ૦ ૩
હમ તમારી પરવાહ ન રાખે, નૃપકે વાસ વસી જે;
બ્રહ્માનંદ કહે રહો છાને, દાન નહીં હમ દીજે. હ૦ ૪

પદ ૪

હરીકું રાધે નાચ નચાવે, હરીકું રાધે નાચ નચાવે. ટેક.
પાહુનમેં નેપુર કરી દીને, કર ચુરી ઠહરાવે;
મિલકે જુથ સબે વ્રજનારી, લાલકું પ્યારી બનાવે. હ૦ ૧
કછનિ કંબરીયાં દુર બહાયકે, લે લેઘા પહિરાવે;
પાઘ ઉતાર ઓઢાઈ ચુંનરીયાં, નેનન કાજર લગાવે. હ૦ ૨

આંગ સમાર ભાલ દે બેદી, કર ગ્રહી તાલ શીખાવે;
રાધે રાધે કાન કાન કહી, નચવત તાન મિલાવે. હ૦ ૩
રૂપ બનાય લગાયકે ઘુંઘટ, જશોમતિપેં લે જાવે;
બ્રહ્માનંદ કહે તેરે સુતકું, એહિ કુંવરી પરનાવે. હ૦ ૪

રાગ પરજ. પદ ૧

અમે કહો વ્રજમાં કેમ રૈયે, મૈયાં રે તારો લાલ અટાગે. ટેક.
રાત દિવસ મારી કેડ પડયો છે, અમે કેટલુંક આવીને કૈયે. મૈયાં૦ ૧
ચોરી કરે મારા ઘરમાં છાનો, તો દાડીનું દુઃખ કેમ સૈહીએ. મૈયાં૦ ૨
જેલ કરે જમુનાજીને આરે, તો આવી બાઝે મારે મૈયે. મૈયાં૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે ગોકુળ મેલી, કો'તો મથુરામાં જૈયે. મૈયાં૦ ૪

પદ ૨

મારી આળ કરે શીદ આવી, એને રે તમે વારો જશોદા. ટેક.
પાણીડું ભરતાં પાલવ ઝાલે, છાની વાત નહિ છાવી. એને૦ ૧
મારગ જાતાં મહીડું લુંટે, છોરાંને સાથે બોલાવી. એને૦ ૨
તમારી આગે સાચો થાવા, વાતું કરે છે બનાવી. એને૦ ૩
બ્રહ્માનંદતણે એ વાલે, અમને તે હાર મનાવી. એને૦ ૪

પદ ૩

જોઇ મૂરતિ મનોહર તારી, માવા રે મારાં નેણાં લોભાણાં ટેક.
પાઘડલી ઉપર શોભે છે, નવલ કલંગી અતિ સારી. માવા૦ ૧
હેત કરી હૈડા ઉપર રાખું. પે'રાવું મોતીની માળા સારી. માવા૦ ૨
અતિ શોભે છાતિ ઉપડતિ, ચાલ જગતથી ન્યારી. માવા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે સરસવ લૈને, તમપર નાખું વારી. માવા૦ ૪

સરવસ પદ ૩

તારી લાવણ્યમાં લેવાણી, વાલા રે મારા નવલ વિહારી. ટેક.
મૂરતિ મનોહર જોઇને તારી, ભુલી હું ભરવું પાણી. વાલા૦ ૧
પુરણ ચંદ સરિખું મુખડું, ભ્રકુટિમાં ભરમાણી. વાલા૦

છોગલિયે ચકચૂર થઇ છું, ડોલરિયા વ્રજરાણી. વાલા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે જોઇ તારાં નેણાં, વેંણામાં વેંધાણી. વાલા૦ ૪

રાગ કાફી. પદ ૧

વાલીડા વેરી કીધોરે, કુંજવિહારી વા૦
નીરમોહી નાથ તમને તે શું ઘણું કહીએ રે, વિચારી મનમાં રહીએ રે. કું૦
નીરમોહી નાથ પહેલાં તેં લાડ લડાવ્યા, વળતી તો વિસરાવ્યાં રે. કું૦
નીરમોહી નાથ અમૃત પાઇને મોટાં કીધાં; વિજોગે વિષ દીધા રે. કું૦
નીરમોહી નાથ વહેલા પધારી દર્શન દેજો, કાં તો તેડાવી લેજો રે. કું૦
નીરમોહી નાથ બ્રહ્માનન્દની એ છે અરજી, સાંભળજો હોય મરજી રે. કું૦

પદ ૨

વહાલાજી વે'લા આવોરે, પ્રીતમ પ્યારા. વ૦
પ્રીતમજી પ્યારા તમથી લાગી છે આવી પ્રીતિ, જાણો છો સર્વે રીતિ રે. પ્રી૦
પ્રીતમજી પ્યારા વાધી છે વહડાની વેલી, ગયા છો ઉભાં મેલી રે. પ્રી૦
પ્રીતમજી પ્યારા તલખે છે વ્રજકેરી નારી, ભેટ્યાની આશા છે ભારી રે. પ્રી૦
પ્રીતમજી પ્યારા દર્શન દઇને દુઃખ ટાળો, રંગડાની રેલ વાળો રે. પ્રી૦
પ્રીતમજી પ્યારા બ્રહ્માનંદની અરજી સુણીએ, શું ઝાઝું તમને ભણીએ રે. પ્રી૦

પદ ૩

જીવનજી તમને જાણ્યા, છેલ ગુમાની. જી૦
ગુમાની છેલ પહેલાં અમૃત રસ પાઇ, ગયા છો તમે વાઇ રે. છે૦
ગુમાની છેલ મનડાં અમારાં તમે લઇને, બેઠા છો મથુરાં જઇને રે. છે૦
ગુમાની છેલ વહડાની પીડ ન જાણી, ગયા છો મન તાણી રે. છે૦
ગુમાની છેલ અમે આવીને તમને વરીયાં, તમે તો છેતરીયાં રે. છે૦
ગુમાની છેલ બ્રહ્માનંદના વહાલા લે'રી, થયા છો તમે શે'રી રે. છે૦

પદ ૪

શ્યામળીયા સામું જો જો રે, મથુરાંના વાસી. શ્યા૦
શ્યામળીયા વહાલા એ છે જો નમરી ઠગારી, ત્રિભુવન થકી ન્યારી રે. શ૦

શ્યામળીયા વહાલા લાના તે લોક નઠારાં, ઉપરથી બોલે સારાં રે. મ૦
શ્યામળીયા વહાલા મથુરામાં મોહન વેલી, આ કુબજા અલબેલી રે. મ૦
શ્યામળીયા વહાલા તમને એકાંતે જો જો તેડી, ચઢાવી દેશે મેડી રે. મ૦
શ્યામળીયા વહાલા બ્રહ્માનંદના સ્વામી કહાના, ચાલી નીકળજો છાના રે. મ૦

રાગ પરજ પદ ૧

શું કહીએ વાલમ તમને રે શું કહીએ. શું૦ ટેક.
પહેલીવેલી રે વહાલા પ્રીત કરીને, વીસારી મેલ્યાં હવે અમને રે. શું૦ ૧
બીજે તમારૂં વાલા મનડું લોભાણું, સાચું કહીયે છૈયે આપ સમને રે. શું૦ ૨
તમ રે વિના મારા નવલ સનેહી, કુણ જાણે છે બીજું મરમને રે. શું૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે છેટે રહેવું, એમ ઘટે નહી મેરમને રે. શું૦ ૪

પદ ૨

પેહેલી પ્રીતડી લગાડી એમ ન કરીએ રે. પે૦ ટેક.
શોકડલીનું સુખડું દેખી, અંતરમાં દાઝી મરીયે રે. પે૦ ૧
અમથકી તો તમે છેટે ફરો છો, કહોને કઇપેરે ઠરીયે રે. પે૦ ૨
તમ રે વિનારે મારા નાથ રંગીલા, ધીરજ કેમ કરી ધરીયે રે. પે૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે અમથી વાલમ, છેટે છેટે નવ ફરીયે રે, પે૦ ૪

પદ ૩

શીદ હાલો છો અમથી તરતા રે. શી૦ ટેક.
મરમાળી રે મોરલડીને વાતા, હેત કરી મન હરતા રે. શી૦ ૧
માથે રંગીલાં છેલા છોગાં મેલી, ભાવે પગલાં ભરતા રે. શી૦ ૨
નવલ પીયા નટવર નવરંગી, શીશ કલંગીને ધરતા રે. શી૦ ૩
બ્રહ્માનંદના નાથ વીહારી, શોકલડીને સુખી કરતા રે. શી૦ ૪

પદ ૪

મુને મારી રે નેણુને ભલકે રે. મુ૦ ટેક.
ઘાવ લાગ્યો રે મારૂં અંતર ઘુમે, મહની રે પીડા ઉર લળકે રે. મુ૦ ૧

ઘરડાંનો રે મારગ હું તો ભુલી, હેલડલી મારી ઝળકે રે. મુ૦ ૨
આંખડલી રે અંતરમાં લાગી, મરમ જાણ્યો છે બાધે મલકે રે. મુ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે કેમ જીવાશે, હૈડું ચઢ્યું છે મારૂં હલકે રે. મુ૦ ૪

રાગ ગરબી પદ ૧

વહાલા અમ સાથે રે, અલબેલ આંટી રાખો છો;
તમે વઢવા જેવાં વેણ, દૂરે રહી દાખો છો. ૧
વારી બીજે ઘર બલવંત, પ્રગટ બીરાજો છો;
કાના આવંતાં અમ પાસ, શાને લાજો છો. ૨
વહાલા પહેલાં હરીયા પ્રાણ, પ્રીત લગાડીને;
પછી મેલ્યાં તમે માવ, ડાંબાં પાડીને. ૩
તમે અજાણ્યાને સાથ, જોરે જોરે બોલો છો;
વિન તેડ્યા તેની કેડ, ડાયા ડોલો છો. ૪
વળી શીખ્યા જાદુ શ્યામ, મનડું હરવાનું
તમને લક્ષણ પડીયું લાલ, પરઘર ફરવાનું. ૫
વારી બ્રહ્માનંદના નાથ, મનડે ભાવો છો;
વહાલા છેટે રહીને શ્યામ, શું લલચાવો છો. ૬

પદ ૨

તમે કામણગારા કાન, કામણ જાણો છો;
રૂડી મોરલડીની તાન, ચિત્તડાં તાણો છો. ૧
બીજે છોગાં મેલી છેલ, નિત્ય પધારો છો;
અમને છેટે રહીને શીદ, મેણાં મારો છો. ૨
વારી કોઇને ઘેર જાઇ નાથ, ખાંતે ખેલો છો;
વાલા નવા કરો છો નેહ, જુનાને મેલો છો. ૩
તમે પાડોશણને પાસ, નિસ દીશ રહો છોજી;
આવી અમ આગે અલબેલ, કુડું કુડું કહો છોજી. ૪

જાણ્યાં જાણ્યાં તમારાં કામ, જાદુગારાજી;
તમે ધુત્યું ગોકુળ ગામ, છો ધુતારાજી. ૫
આવા મોંઘા થયા છો માવ, અમ ઘર આવંતાં;
બ્રહ્માનંદ કહે બીજા કેડ, ડોલો ગાવંતા. ૬

પદ ૩

તમે શું સમજીને શ્યામ, આડા આવો છો;
વારી એકલડાં વનમાંઇ, શીદ બોલાવો છો. ૧
મારે માથે મહીનો માટ, જો જો ફોડંતા;
તમે નિશ દીન નવરા નાથ, ડોલો દોડંતા. ૨
આવી બાઝો માં અલબેલ, વાટે વે'તાને;
વાલા ઝાઝી થઇ છે વાર, અમને સે'તાને. ૩
જ્યારે મુખડાંની મહારાજ, ગાળ્યો સાંભળશો;
ત્યારે સમજીને તતકાળ, વાલમજી વળશો. ૪
તમે સુધા થયા છો છેલ, હમણાં શ્યામળીયા;
વાલા છળ કરવા અમ સાથ, શીખ્યા છો છળીયા. ૫
માનો બ્રહ્માનંદના નાથ, એમાં નહીં સારૂં;
તમે ખાઇને થયા છો ખુબ, મહી માંખણુ મારૂં ૬

પદ ૪

ઓરા આવોને નંદજીના લાલ, કાંઇ કહેવું છે;
મારે એકાંતે તમ પાસ, રસીયા રહેવું છે. ૧
તમે લટકે વજાડી વેણુ, મનડું મોવાને;
સુણી આવી છું અલબેલ, મુખડું જોવાને. ૨
મને લાગે છે પ્યારી લાલ, મુખની વાતલડી;
તમને મળવા કારણ માવ, હરખે છાતલડી. ૩
વહાલા તમ વિના ત્રિભુવનરાય, પળ નથી રે'વાતું.
તમે છેટે રહો છો શ્યામ, તે દુઃખ નથી સે'વાતું. ૪

મારૂં મન લોભાણું માવ, માને નહીં બીજે;
કાના આવોને એકાંત, ગોઠડલી કીજે. ૫
વારી બ્રહ્માનંદના નાથ, દુઃખડાં કાપોને;
વાલા મેર કરીને મોરાર, દરશન આપોને. ૬

રાગ જંગલો–પદ ૧

આગરિયાં મોરી ફોરી રે, આગરીયાં મોરી ફોરી, ઘનશ્યામ રે ગુમાની. આ૦ ટેક.
સુંદર તન ચંદન ખોર કીયે ગજ ચલત ચાલ ચાલ મસ્તાની. આ૦ ૧
સંગ ગ્વાલ બાલ દશ વિસ લિયે, સુખ કહત વાત તોફાની. આ૦ ૨
નિત્ય સાંજ સવાર બેરાન કરે, મગ રોકત હો કર દાની. આ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે શંક નહી મનમેં, ગ્રહિ લેત આય પહચાની. ગા૦ ૪

પદ ૨

મેં કાસે કહું બતીયાં રે, મેં કાસે કહું બતીયાં, મોરી બાંહ્યાં મરોરી. મેં૦ ટેક.
મેં જાત સખી મહી બેચનકું, મોય પકર લૈ ઇન દોરી. મેં૦ ૧
મુરકાય ગઇ ચુરીયાં સજની, ગલ માલ મનોહર તોરી. મેં૦ ૨
નહીં લાજ રખત ડર લોકનકી, નહીં માનત કછુ બરજોરી. મેં૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહત ઇન મોહનને, મોકું બહુત કરી નહીં થોરી. મેં૦ ૪

પદ ૩

મેં તુમસેં કીયા નેરા રે, મેં તુમસે કીયા નેરા, મેરા નવલ વિહારી. મેં૦ ટેક.
મેં નટવર તુમસેં નેહ કીયા, કુલ લોક લાજ વિસારી. મેં૦ ૧
સુખદેન મનોહર શ્યામળિયા, છબી અધિક લગત મોય પ્યારી. મેં૦ ૨
નેનનમેં રાખું જતન કરી, જ્યું અહી રાખે મની ધારી. મેં૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે નટવર રૂપ લખી, તન ધન મન ડારત વારી. મેં૦ ૪

પદ ૪

શ્યામળિયે ચિત્ત ચોર્યો રે, શ્યામળિયે ચિત્ત ચોર્યો, મેરો મોરલી બજાઇ. શ્યા૦ ટેક.
મે સુતીથી સુખસેજ સખી, નિજ નવલ ભુવનકે માંઇ. શ્યા૦ ૧
બ્યાકુળ મોય કીની વંસરીયાં, ધૂની સુનત ઉઠી અકુલાઇ. શ્યા૦ ૨

કછુ મંત્ર ભરી યહ મોરલિયાં, સુની શ્રવન રહ્યો નહીં જાઈ. શ્યા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે શ્યામ વિહારી જ્યું, કરી સાંન તાંન સુખ આઈ. શ્યા૦ ૪

રાગ જંગલો–પદ ૧

નવલ કનૈયા ચિત્તકો હરૈયા, નવલ કનૈયા ચિત્તકો હરૈયા. ટેક.
ગ્વાલ બાલ સબહી સંગ લીને, વનમેંહી ધેન ચરૈયા. ક૦ ૧
મેં જમુના જળ ભરન ગઇતી, કોઉ ન સંગ મનૈયા. ક૦ ૨
આય અચાનક મગ બિચ ઠાડો, કછુ મોય વાત કહૈયા. ક૦ ૩
મોરલી સુનાય મગન કરી ડારી, બ્રહ્માનંદ સુખ દૈયા. ક૦ ૩

પદ ૨

નવલ ગુમાની ભરન દે પાની, વલ ગુમાની ભરન દે પાની. ટેક.
જમુનાકે તટ આય જદુપતી, તુમ હોય બેઠે દાની. ગુ૦ ૧
તેરે કાજ નણુંદ મોય ઝગરત, સાસુ ફીરત રીસાની. ગુ૦ ૨
ઓર કોઉ નહીં વસતહે વ્રજમેં, એક મોકું પહીચાની. ગુ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે મીઠે તરકી, મૂર લેવત હો તાની. ગુ૦ ૪

પદ ૩

શ્યામ સલુના દૂર ન હૂના, શ્યામ સલુના દૂર ન હૂના. ટેક.
મોહન લાલ પીયા તેરી મુરતી, દેખી ચડત રંગ દુના. સ૦ ૧
પ્રાણજીવન રંગ મહેલ પધારો, કરીહુ ફૂલ બીછુના. સ૦ ૨
રેખે ભાલ મનોહર નીકી, લાલ કમળ દગ કૂના. સ૦ ૨
બ્રહ્માનંદ કહે તેરી છબી વિન, સબ જગ લગત અલુના. સ૦ ૩

પદ ૪

મૂરતિ તિહારી લગત હે પ્યારી, મુરતિ તિહારી લગત હે પ્યારી, ટેક.
પેચદાર બંધી શીર પગીયાં, પહીરે હાર હજારી. તિ૦ ૧
શોભિત સુંદર નવલ દુસાલો, અંગરખી ફૂલક્યારી. તિ૦ ૨
એહી મૂરતિકું દેખી અહોનિશ, મગન રહત વ્રજનારી. તિ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહત તેરી છબીકો, ધરત ધ્યાન ત્રિપુરારી. તિ૦ ૪

રાગ કરાઇડો. પદ ૧

મોહન મહોલે પધારો, રંગભીના રે;
મહોલે પધારો રે, મારો જનમ સુધારો રે, રંગભીના રે. મો૦ ટેક.
ગજગતી ચાલે, ગુલતાન થઇ છું હું તો;
ચિત્તને ચોરે છે, રાવલો કમર કટારો. રંગ૦ ૧
આડી આડી મીટે જોતાં, મનડાંને મો'તા વારી;
નીપટ લાગે છે, વાલો નેણુંનો નજારો. રંગ૦ ૨
નવલ કલંગી ચંગી, રસીક રસીલી લાગે રે;
મોળીડું શોભે છે, જાણે ફુલડાંનો ભરો. રંગ૦ ૩
બ્રહ્માનંદના રે વાલા, છેલ છબિલા વારી;
આવી મારા મનડા કેરા, તાપ નીવારો. રંગ૦ ૪

પદ ૨

મોહન મનડું હરો છો, મરમાળા રે;
મનડું હરો છો, છેલા રંગમાં ફરો છો, મરમાળા રે. મો૦ ટેક.
મોરલી વજાતા ગેરી, લાલ તો રંગીલા લેરી;
રસના રંગીલા મારા, ઉરમાં ગરો છો. મ૦ ૧
જરકસી પેરી રે જામા, આવો છો સામા વારી;
ભાવ સહીતાં પ્રેમે, પગલાં ભરો છો. મ૦ ૨
પાઘડલી પેચાળી રે બાંધી, રો છો દગ સાંધી વાલા;
રંગના રંગીલા હોગાં, શીશ ધરો છો. મ૦ ૩
બ્રહ્માનંદના રે વાલા, છેલ ગુમાની રે લાલા;
લોચન અમારાં, સુફળ કરો છો. મ૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

ઓરા આવો નટવર નાનડીયા; તમે મારા જીવ સાથે જડીયા; ઓ૦
શોભો છો સોનેરી પટકે, છબી રંગ ચોળતણે ચટકે
લીધું મન હાથ તણે લટકે. ઓ૦ ૧

ફરી મેં તમ અર્થે કાયા, લાગી છે મુખડાંની માયા;
જીવો ઘણું જશોદાના જાયા. ઓ૦ ૨
સુંદર વર લાગો છો સારા, ન મેલું એક ઘડી ન્યારા;
છોજી મારે પ્રાણ થકી પ્યારા. ઓ૦ ૩
વાતો થકી દુઃખડાં વીસરીયે, જોઇ જોઇ અંતરમાં ઠરીયે;
કાના આવો ગોઠડલી કરીયે, ઓ૦ ૪
કટીપર પીતાંબર કસીયા, હેતે નિત્ય બોલો છો હસીયા;
બ્રહ્માનંદના વાલા રસીયા. ઓ૦ ૫

પદ ૨

વાઓ હરી વાંસલડી વાલા, લાડીલા નંદતણા લાલા. વા૦
મોહ્યું મન વંશીના સ્વરમાં, ભરી છું આનંદના ભરમાં;
નથી હવે રે'વાતું ઘરમાં. વા૦ ૧
બુઝી સરવે અંતરની બળગું, વંશીમાં ચીત્ત આવી વળગ્યું;
અર્ધ ક્ષણ નવ થાયે અળગું. વા૦ ૨
વેધાણી વંશીને નાદે, સુણું છું સુંદર સ્વાદે;
ગાવો હરી ઉંચે રે સાદે. વા૦ ૩
આવી છું સાંભળવા ઓળે, વંશી અતિ મરમાળી બોલે,
સુણી દીલ વસીયર જ્યું ડોલે. વા૦ ૪
વંશી મુને લાગે છે પ્યારી, ગેરી ગેરી વાજો ગિરિધારી;
બ્રહ્માનંદ જાયે બલિહારી. વા૦ ૫

પદ ૩

આવો આવો સુંદર વર ઓરા, જોઉં માથે ફુલ્લોના તોરા; આ૦
મારૂં સરવે આવ્યું છે મંજરે, દેખો છો અમૃતની નજરે;
ગોઠયું મન ફુલાંને ગજરે. આ૦ ૧
શોભે મુખ ઉપર તિલ ત્રાજુ, કપોળે તીલકડી કાજુ;
બહુ રૂડા લાગે છે બાજુ. આ૦ ૨

મનોહર મૂર્તિ મન માની, છપાડી કેમ કરી રહે છાની;
દેખી હું તો થૈ છું દીવાની. આ૦ ૩
કેસરની આડ કરી ભાલે, વળી વળી બોલો છો વહાલે;
ચાલો છો હંસતણી ચાલે. આ૦ ૪
સુરંગી સુંથણુલી ચંગી. અનુપમ પે'રી છે અંગી;
બ્રહ્માનંદના વાલા રંગી. આ૦ ૫

પદ ૪

છો જી તમે નંદતણા નંદા, ચતુર વર ગોકુળના ચંદા; છો૦
કોડીલા કુંવર કાનુડા, નટવર સુંદર નાનુડા;
રાજેશ્વર દીસો છો રૂડા. છો૦ ૧
આંખ્યો તારી અતીસે અણીયાળી, મનોહર સુંદર મરમાળી;
રંગીલી મૂરતી રૂપાળી. છો૦ ૨
આવો ઘરે આવા ને આવા, ખાંતે મહી માંખણીયું ખાવા;
મીઠું મીઠું બોલોને માવા. છો૦ ૩
પે'રી તન જરકસીયા જામા, ચાલી આવો વાલમજી સામા;
વાઓ રૂડી વંશી વીસામા. છો ૪
કોઇ વિધ જાઓ નહીં કળીયા, હેતે તમે કુંણુતણે હળીયા;
વારી બ્રહ્માનંદના વાલા છળીયા. છો૦ ૫

રાગ સોરઠ. પદ ૧

સુન માત જશોદા ગોરી, સુ૦ તેરે લાલ અંગુઠી ચોરી; સુન૦ ટેક.
કરત રસોઇ અપને કરતેં, કાઢી ધરી એક ઠોરી;
કહા જાનું કહા કરકે માઇ, નજર ચોરાઇ મોરી. સુન૦ ૧
લછન તેરે નવલ લાલકે, મેં નહીં જાનત ભોરી;
લેકે સટક ગયો લરકનમેં, કર કર વાત ઠગોરી. સુન૦ ૨
નિત્ય નિત્ય ઘરમેં પેઠકે, માંખન લેત જોરાજોરી;
બ્રહ્માનંદ કહે યાકી લીલા, એસી લાખ કરોરી. સુન૦ ૩

પદ ૨

સુત એસે કામ ન કીજે, સુ૰ છાની વસ્તુ ન કબુહ લીજે; સુન૰ ટેક.
અપને સુતકું કહત જશોમતી, પર ઘર પગ ન ધરીજે;
લાજ જાત દેખત લોકનમે, સુને તો રાજા ખીજે. સુન૰ ૧
અપને ઘરમેં કમી ન મહીકી. જયું ભાવે ત્યું પીજે;
સુંદર શ્યામ અંગુઠી યાકી, હસકે પાછી દીજે. સુન૰ ૨
તુમ છોરે અબતે કૃત એસે, કહો કુન લોક પતિજે;
બ્રહ્માનન્દ કહે તેરે કારન, કન્યા કહાં માગીજે. સુન૰ ૩

પદ ૩

વહ બોલત ગ્વાલન જુઠી, ય૰ મૈયા મેં નહીં લીન અંગુઠી; ય૰ ટેક.
મૈયારી અસ્તાન ભઇહે, લરન ભરનમેં લુંઠી;
રાર કરતમે રસના યાકી, કબુ હોત ન કુઠી. ય૰ ૧
જોબન ધનકો જોર જનાવત, રહત હે નિશદિન રૂઠી;
છોરા દેખી ડરાવત મોકું, દેવત ગાલ અપુઠી. ય૰ ૨
કુન જાણે યાકી કુન લેગયો, ઉઘત ઉઘત ઉઠી;
બ્રહ્માનન્દ કહે નહીં માનો તો, ખોલ દેખ લે મુંઠી. ય૰ ૩

પદ ૪

સબ કહત હે જુઠ કનૈયા, સ૰ સાચી મત માનો તુમ મૈયા, સ૰ ટેક.
મોહન ચોર અંગુઠી મેરી, સો દીની હલવૈયા;
સબ દેખત હલવાઇ પાસે, લીની સેર મીઠૈયા. સ૰ ૧
જાય મીઠાઇ દીની લરકનકું, વે સબ કહત ખવૈયા;
જો મે યામે જુઠ કહું તો, પૂછ દેખ બલ ભૈયા. સ૰ ૨
નામ નિશાન સહીત ઉન દીને, ચોર કાન ઠહરૈયા;
બ્રહ્માનન્દ કહ્યો હસી જશોમતી, અબ નહીં એસી કરૈયા. સ૰ ૩

રાગ ભૂપાલી–પદ ૧

ગોપી ઘેર લિયે અવિનાશી, ગોપી ઘેર લિયે અવિનાશી;
અવિનાશીકી કરત હે હાંસી. ગોપી૦ ટેક.
ગોરે તાત રૂ માત તીહારે, તુમ કહાંસે ભયે એસે કારે. ગોપી૦ ૧
કુન જાને કહાંસે તેં આયો, તોકું ઉંધત જશોમતી જાયો. ગોપી૦ ૨
તેરો જન્મ ભયો જગ છાંનો, તેરે બાપકો નહીં ઠીકાનો. ગોપી૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે ગ્વાલન મદમાતી, હુલસાત હે શ્યામ હસાતી. ગોપી૦ ૪

પદ ૨

મીલ પૂછત હે વ્રજનારી, મીલ પૂછત હે વ્રજનારી;
વ્રજનારી ગ્રહે ગિરિધારી. મીલ૦ ટેક.
તેરી માત જશોમતી ભોરી, તુમ સીખે કહાં પ્યારે ચોરી. મીલ૦ ૧
તેરે નંદ અહીર હે બાવા, ફીર જાદવ કેસે કહાવા. મીલ૦ ૨
તેરી જાતકી નાંહી ન યાદી, કહો કીસ વીધી હોવ હી સાદી. મીલ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે પીયા કહો સાચી, તેરે કુલકી બાત હી કાચી. મીલ૦ ૪

પદ ૩

જાહું જશોમતિકું તુમ પૂછો, જાહું જશોમતિકું તુમ પૂછો;
પૂછો કુલ મેરો કેસો હે ઉંછો જાહું૦ ટેક.
તેરે મામાકી કેસી હે જાતી, તેરે બાપકે કુંણ બરાતી. જાહું૦ ૧
તુમ દુર્બર બળભદ્ર માતા, હમ જાનત લીય હે બેકાતા. જાહું૦ ૨
તેરે ઓઢન કાંબર તુટી, બલદાઉકે પગીયામેં બુટી. જાહું૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે નાથ પધારો, વન જાયકે ગૈયન ચારો. જાહું૦ ૪

પદ ૪

હમ પૂછત હેં બલ વીરા, હમ પૂછત હેં બલ વીરા;
તુમ જાદવ હો કે અહીરા. હમ૦ ટેક.
હો વો જાદવ તો બેસો પાટે, કાહેકું ગૌવાં ચારત અન્ન સાટે. હમ૦ ૧
દેખી દેખી દોલત હમ તોરી, બાથ પીત હો કરી કરી ચોરી. હમ૦ ૨

લુંન દે કે જશોમતી લીનો, મહી પાંય બડો હમ કીનો. હમ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે હમ સબ જાની, તોકું કન્યા બી ને મીલે કાંની. હમ૦ ૪

રાગ કાફી–પદ ૧

મોહન મારો મેલને રે કેડો કેડો રે; મો૦ ટેક.
સખીયર સમાણી બીજી નહીં કોય સાથે, માથે મારે પાણીડાંનોબેડો રે. મો૦ ૧
વેઢ વીંટી ને પોંચી કડાં તારાં દીઠાં, દીઠો તારો પાઘડલીનો છેડો રે. મો૦ ૨
મારગ જાતાં રે માણસ દેખે રે, ભુલ્યાં અમે કીધલ સનેડો રે. મો૦ ૩
બ્રહ્માનંદના નાથ વિચારીને, નટવર કરી દ્યો નિવેડો રે. મો૦ ૪

પદ ૨

કાનુડા કહ્યું માનને મારૂં મારૂં રે. કા૦ ટેક.
આ મારગ અમે નિત્ય નિત્ય આવું રે, નથી કાંઇ લેતાં નામ તારૂં રે. કા૦ ૧
હજી સુધી તો તારે રાજ નથી આવ્યું, આવું શીદ બોલે છે અટારૂં રે. કા૦ ૨
આમાંથી તો કાંઇ એવું રે થાશે, માણસની રીતે તુંને વારૂં રે. કા૦ ૩
બ્રહ્માનંદના નાથ વિહારી, હજી સમજો તો ઘણું સારૂં રે. કા૦ ૪

પદ ૩

રસીલા નંદલાલ ગોરા આવો આવો રે. ર૦ ટેક.
રાય આંગણ બીચ ઉભા રે રહીને, ગેરે સુર મોરલડી બજાવો રે. ર૦ ૧
પ્રીત સહીત મારા નાથ પધારો, દરશન દેઇને જીવારો રે. ર૦ ૨
મરમાળા રે માવા મૂરતી તમારી, આવી મારા નેણુમાં ઠેરાવો રે. ર૦ ૩
બ્રહ્માનદના રે નટવર વહાલા, મોહલુંમાં કરોને મેળાવો રે. ર૦ ૪

પદ ૪

છોગાળા રંગ છેલ જાઉં વારી વારી રે. છો૦ ટેક.
તમ સારૂ રે મારા રસીયા રે વાલમ, ફુલડે સેજ સમારી રે. છો૦ ૧
માથું જાતાં રે હું નહીં મેલું, દઢ ઉર આંટી એવી ધારી રે. છો૦ ૨
સોનેરી રે તોરા કલંગી સહીતી, પાઘડલી લાગે છે અતી પ્યારી રે. છો૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે વેગે પધારો રે. મન કર્મ વચને તમારી રે. છો૦ ૪

રાગ ધનાશ્રી. પદ ૧

મારા કેશરીયા વર કહાન, જાઉં તારે વારણીયે;
મોહી છું મોરલડીને તાન, આવી ઉભી બારણીયે. ટેક.
આવી વસ્યું છે મારે અંતરે રે, વાલા રૂપ અલૌકિક તારૂં;
છેલ છબીલું તારૂં છોગલું રે, મને પ્રીતમ લાગે પ્યારૂં. જા૦ ૧
શુભગ સોનાકેરાં સાંકળાં રે, માંહે ચુની રતન જડાઉં;
નવલ રંગીલા મારા નાથજી રે, હું તો પ્રેમ કરીને પેરાવું. જા૦ ૨
ફુલતણી રે માળા ફુટડી રે, વારી પ્રાણજીવન તમે પે'રી;
બ્રહ્માનન્દના વાલમા રે, મારા લાડકડા રંગ લે'રી. જા૦ ૩

પદ ૨

મોહી છું વાલમ બીને તાન, મોહન મરમાળા રે;
થઇ રૂપ જોઇને ગુલતાન, રસિયા રૂપાળા રે. ટેક.
રસીક સલુણા રૂડા રૂપમાં રે, વારી મનડુ આવી મેલું;
છેલ છબીલા મારૂં ચિત્તડું રે, તારી પાઘડલીમાં પ્રોયું. મો૦ ૧
ભાલ તિલક સોયામણું રે, મીઠી મુખડાં કેરી વાણી;
કુંડળીએ રે તારે કાનજી રે, મારૂં મનડું લીધું તાણી. મો૦ ૨
અંબર આભૂષણ અંગમાં રે, નિત્ય પહેરીને દર્શન દેવું;
બ્રહ્માનંદના વહાલમા રે, વહાલા બીજું નહીં તમ જેવું. મો૦ ૩

પદ ૩

મારા શ્યામળીયા સુખધામ, મોહી છું મરકલડે રે;
તમને જોઇને સુંદર શ્યામ, ચિત્તડે રંગ ચડે રે. ટેક.
તમ કારણ મારા નાથજી રે, મેં તો જગની લજ્જા ત્યાગી;
રસીયા તારા રૂપમાં રે, મારી લમની અહોનિશ લાગી. મો૦ ૧
હાથ કડાં બેઉ હેમનાં રે, તમે પેર્યાં પ્રીતમ પ્યારા;
નટવર રાખું નયણમાં રે, નિત્ય મોહન જીવન મારા. મો૦ ૨
છબી જોઈને તારી છેલવર, મારી મનવૃત્તિ લોભાણી;
બ્રહ્માનંદના વાલમા રે, આવી તમ સંગ પ્રીત બંધાણી. મો૦ ૩

પદ ૪

મારા લેરખડા નંદલાલ, વાલી તારી વાતડલી રે;
જોઇને ચટક રંગીલી રૂડી ચાલ, ઠરે છે મારી છાતડલી રે. ટેક.
વ્રજજીવન તારી વાતડી રે, મારે પ્રીતમ અંતર પેઠી;
નીમખ ન મેલું મારા નાથજી રે, હું તો સમરૂં સૂતી બેઠી. વા૦ ૧
રાજેશ્વર તારા રૂપમાં રે, મેં તો મનવૃત્તિ ઠેરાવી;
મોહન તારી મૂરતી રે, રહી આંખડલીમાં આવી. વા૦ ૨
અજબ સોનેરી પહેરી ઉતરી રે, મહી માણેક જડીયેલ મોતી;
બ્રહ્માનંદના વાલમા રે, હું તો જીવું છું નિશ દિન જોતી. વા૦ ૩

રાગ ખમાચ-પદ ૧

ભરવા દેને મને પાણી રે, ભરવા દેને પાણી પાણી રે;
ડોલરીયા મોહન દાણી. ભર૦ ટેક.
છેડ કરો માં મારી છેલ છબિલા, દેખે છે સૈયર સમાણી રે. ભર૦ ૧
તમ સારૂ નિશ દિન મુજ ઉપર, સાસુ ફરે છે દુવાણી રે. ભર૦ ૨
નણદલ મારી બહોત અટારી, વઢશે દેવરીયો રોષ આણી રે. ભર૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે આજ જાવા દો, કાલ આવીશ હું તો જાણી રે. ભર૦ ૪

પદ ૨

રોકે છે જમુનાને આરે રે, રોકે છે જમુનાને આરે આરે રે;
કહેને વાલા શું કરવું છે તારે. રોકે૦ ટેક.
આ ટાણે એકલડાં જોઇને, લોક ભરોસો મન ધારે રે. રોકે૦ ૧
તું તો લાજ રહિત મસ્તાનો, લાજ સહિત રહેવું મારે રે. રોકે૦ ૨
હરિવર નવરો મારગ હેરે, ઘેરે છે સાંજ સવારે રે. રોકે૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે નહીં રે છાનું, થાશે પ્રગટ જગ સારે રે. રોકે૦ ૪

પદ ૩

કર જોડીને તને કહીયે રે, કર જોડીને કહીયે કહીયે રે;
સમજીને લાજમાં રહીયે. કર૦ ટેક.

એવડી નહીં ઓસીયાળી તમારી, લોકરાજાનાં અમે છઇયે રે. કર૦ ૧
શું જાણીને શ્યામ સલુણા આવી, બાઝો છો મારે મહીયે રે. કર૦ ૨
મારગ વે'તાં જોઇને મોહન, કોઇની કેડ ન લઇયે રે. કર૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે રાજ કંસનું, ગિરિધર ઘેલા નવ થઇયે રે. કર૦ ૪

પદ ૪

દાણુ માગે છે કાનો દાડી રે, દાણુ માગે છે દાડી દાડી રે;
જશોદા વારોને માડી. દાણુ૦ ટેક.
આજ એકેલી ગઇતી અસુરી, મહીડાંની મટુકી ઉપાડી રે. દાણુ૦ ૧
આવી અચાનક ઘેરી મુજને લઇને ગોવાલીડાંની ધાડી રે. દાણુ૦ ૨
ઉપર તો એ સાધુ સરખો, ઘટમાં ભરી છે એને ધાડી રે. દાણુ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે મસ્ત કર્યો તમે, ઝાઝું માખણુ જમાડી રે. દાણુ૦ ૪

રાગ ખમાચ–પદ ૧

કાના આવી બાઝો મા જો મહીડાંને માટ; કાના૦ ટેક.
રસિક ચતુર વર નહિ રોકાય, વૃન્દાવનની રે વાટ. કાના૦ ૧
કે દી લાગે છે કહોને દાણુ તમારૂં, ગિરિધર જમુનાંને ઘાટ. કાના૦ ૨
કંસ રાયનું જોર અમારે, નહિ જો થાય મહીડાંની ખાટ. કાના૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે એ વાતોથી, ગભરાશો હાટોહાટ. કાના૦ ૪

પદ ૨

કાના મારી મટુકી મેલોને મહારાજ; કાના૦ ટેક.
મારગમાં રોકો માં મોહન, ખોટી થઇએ ઘરડાંનાં કાજ. કાના૦ ૧
કાલ ગઇતી હું તો દાણુ ચુકાવી, આવીને ઉભા છો શીદ આજ. કાના૦ ૨
કર જોડીને વાલા કહું છું હું તમને, ચાલ્યો જાય સખીનો સમાજ. કાના૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે કાંઇક રાખો, લોકડીયાની તમે લાજ. કાના૦ ૪

પદ ૩

જાવા ઘોને કાના મારૂં માનોને કેણુ, જાવા૦ ટેક.
કાન કુંવર મુંથી ઝગડો કરતાં, થઇ ગઇ ઘડી બે ત્રણુ. જાવા૦ ૧

આરે આવીને તમે નવરા ઉભા, રસિયાજી દીન રેણ. જાવા૦ ૨
તીખાં તીખાં નાથ તમારાં, વઢવા જેવાં છે જો વેણ. જાવા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે મહી સારૂ શીદને, કરો છો રાતાં નેણ. જાવા૦ ૩

પદ ૪

વાલા મારી વિનતિ માનોને બળવીર; વાલા૦ ટેક.
થોડુ કહેતાં બહુ કહેવાશે, અમે છીએ જાતનાં આહીર. વાલા૦ ૧
મોહન તમને અમે કીધા મોટા, ખૂબ પાઇને દધિ ખીર. વાલા૦ ૨
સમજીને મેલો સ્યામળીયા, શ્યામ ચતુર મારો ચીર. વાલા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ જાય બલિહારી, સુંદર શ્યામ શરીર. વાલા૦ ૪

રાગ મેવાડી. પદ ૧

અંતરની કેને કહીએ રે, ઓધાજી અમે અંતરની કેને કહીએ રે, ટેક.
વ્હાલે પ્રીત કરી પહેલી, મથુરાં ગયા છે મેલી;
કહોને હવે કેમ રહીએ રે; ઓ૦ ૧
સ્નેહનું શલ્ય સાલે, પીયુ વિના કોણ પાળે;
હરિએ ન જાણ્યું હૈયે રે. ઓ૦ ૨
આંખડીએ આવે છે આંસુ લોકડીયાં કરે છે હાંસુ;
તે તો અમે સર્વે સહીયે રે. ઓ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદને નાથે, અમને ન માર્યાં હાથે,
આવું કરવું'તું તો જૈયે રે. ઓ૦ ૪

પદ ૨

અંતર દાઝે છે અતિ રે, ઓધાજી મારૂં અંતર દાઝે છે અતિ રે, ટેક.
જે દિના સધાર્યા શ્યામ, તે દિનું ન સુઝે કામ;
મુંઝાઇ ગઇ છે મતિ રે, ઓ૦ ૧
દરદે દીવાની ડોલું, બોલતાં બેફામે બોલું;
ઘેલાના જેવી છે ગતિ રે. ઓ૦ ૨

બોલ્યુ નવ ગમે કેનુ, મુખ જોયા વિના એનું;
હદે સુખ નથી રતી રે ઓ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદનો સ્વામી, જાણે છે અંતરજામી;
તોયે કહેજો મારીવતી રે. ઓ૦ ૪

પદ ૩

અંતરે ઉદાસી રહેછે રે, ઓધાજી મારૂં અંતર ઉદાસી રહે છે. ટેક.
રાત દિન હૃદયામાંય, સાંભરે રસીકરાય;
તેણે નેણે નીર વહે છે રે- ઓ૦ ૧
અમને વિસાર્યા વ્હાલે, નેક નદજીને લાલે;
તેણે દિન દુઃખમે છે રે. ઓ૦ ૨
મથુરાના રાજા ઠર્યા, ભલે કુબજાને વર્યા;
તેનું એને કોણ કહેછે રે. ઓ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદનો રાજ, કાંરે આપે ના'વે આજ;
હવે એને કોનો ભય છે રે. ઓ૦ ૪

પદ ૪

અંતરગતની વાતું રે, ઓધાજી કહું અંતરગતની વાતું રે. ટેક.
પ્રહેલું વહેલું આપી સુખ, પછી દઇ ગયા દુઃખ;
તે તો નથી સહ્યું જાતું રે. ઓ૦ ૧
કુળમાં કડવા થયાં, લોકડીયાનાં મેણાં સહ્યાં;
મન એને રંગ રાત્યું રે. ઓ૦ ૨
સગાની સોબત તોડી, માવશું મોબત જોડી;
તોય એણે રાખી ખાતું રે. ઓ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદને વ્હાલે, કર્યું છે નંદલાલે;
કહ્યું કેને નથી જાતું રે. ઓ૦ ૪

રાગ સોરઠ-પદ ૧

પિયુજી વ્હેલા પધારજો, વ્હાલા જોઉ છું વાટ,
વાયદો કર્યો તે વીતી ગયો, નાથ ન આવ્યા શા માટ, પિ૦ ૧
અમાસે અરજ અમારડી, સુણો શ્યામ સુજાણ;
પહેલી કરી હરિ પ્રીતડી, પિયુ હરવાને પ્રાણ. પિ૦ ૨
એક અમારા આધાર છો, બીજે ન બેસે મન;
અંતર રહે છે આલોચના, જોવા મુખ જીવન. પિ૦ ૩
બીજે ઉપાયે અમારડે, ના'વે સુખ શરીર;
અંતર શાંતિ ઉપજે નહિ, ધરૂં કઇ પેર્યે ધીર. પિ૦ ૪
ત્રીજે ત્રિકમ તમારડું, મુખ જોશું મહારાજ;
તે દિન લેખે કરી લેખશું, જાશે દિલડાની દાઝ. પિ૦ ૫
ચોથે તે સુખ ચિંતવતાં, વળી જાયે મારૂં ચિત;
સાલે ઘણું રે શરીરમાં, પિયુ તમારી પ્રિત. પિ૦ ૬
પાંચમે પિયુજી પુરીયે, અમે અબળાની આશ;
દયાળુ દર્શન દિજીયે, જાણી પોતાના દાસ. પિ૦ ૭
છઠે છબિલાજી છેતરી, નોતું જાવું હો નાથ;
એવું હતું જો અંતરે, સ્વામી લેવાતા સાથ. પિ૦ ૮
સાતમે શી પેરય કીજીયે, ઘણું તલફે છે તન;
વિરહતણા વારિધિમધ્યે, મુકી ગયા મોહન. પિ૦ ૯
અઠયમે અમને મેલી કરી, ગયા ગોકુળચંદ;
વિયોગે વ્હાલા અમે વિલખું, તમે કરો આનંદ. પિ૦ ૧૦
નોમે તે નવલી પ્રીતમાં, તમે લોભાણા લાલ;
વિસારી મેલી મુને વ્હાલમા, કાંઈ જાણી કંગાલ. પિ૦ ૧૧
દશમે દશ દોરિ નહિ, એવો શીયો અપરાધ;
અબળા ઉપર હરિ એવડો, વ્હાલા મ કરો વાદ. પિ૦ ૧૨
એકાદશિયે હરિ અમારડા, અવગુણ છે અનેક;
દીનબંધુ દયા કરી, જીવન જોશો માં એક. પિ૦ ૧૩

દ્વાદશિયે દલ માહેરૂં, દાઝે દર્શન કાજ;
વ્હાલાજી વે'લેરા પધારજો, મહેર કરી મહારાજ. પિ૦ ૧૪
તેરસે વદન વિલોકવા, લોભી રહ્યાં લોચન;
મનમાં મનોરથ થાય છે, વ્હાલા જોવાને વદન. પિ૦ ૧૫
ચૌદસે ચટકંતી ચાલશું, આવો લટકંતા લાલ;
મુખ તમારૂં મોહનજી, નીરખી થાઉં નિહાલ. પિ૦ ૧૬
પૂરણ પુણ્યે પ્રગટયાં દેવા અમને આનંદ;
નિષ્કુળાનંદના નાથજી, સુખદાયિ સહજાનંદ. પિ૦ ૧૭

રાગ ગરબી. પદ ૧

'કહેજો કાનાને કુબજાને વશ થઇને કેમ બેસી રહ્યા," એ ઢાળ છે.

મારા પ્રાણજીવન, આવડલું અમ સાથે રે કહો કેમ કીધું;
પહેલાં પીયુષ પાઇ, વ્હાલમજી વાસેથી વિખડું દીધું. ટેક.
વ્હાલા જેઠ માસે જીવન મારા રે, મેલી મંદિરને ચાલ્યા બા'રા રે;
કર્યા ઉપવન જઇ ઉતારા રે. મારા૦ ૧
જાણ્યું અખંડ ભેળાં રહેશું અમે રે, લેશું સુખ ઘણું સમે સમે રે;
ત્યાં તો તરછોડી ચાલ્યા તમે રે. મારા૦ ૨
વ્હાલા નેક નોધારાં નાખી અમનેરે. નોતું ઘટતું નાથ જાવા તમને રે;
નાખી અમપર વેળા વિખમનેરે; મારા૦ ૩
વ્હાલા તમ વિના ધીરજ કેમ ધરીયે રે, વણ દીઠે વ્યાકુળ થઈ ફરીયે રે;
નાથ નિષ્કુળાનંદના આવું નવ કરીયે રે. મારા૦ ૪

પદ ૨

વ્હાલા અષાઢે અમને અનાથ કરી રે, મેલી મહા દુઃખમાં હલ્યા હરિ રે;
આવું કષ્ટ કેમ શકશું જો તરી રે. મારા૦ ૧
વ્હાલાં વરસાવો વરસશે વેરી રે, સમે સાંભળશો લાલમ લે'રી રે;
દેતાં દર્શન વસન સુંદર પહેરી રે. મારા૦ ૨

ચડી ચાખડીયે આવતા ચાલી રે, હરતા તાપ આપ દર્શન આલી રે.
વળી વાત કરતા વ્હાલી વ્હાલી રે. મારા૦ ૩
એહ વિસારે કેમ વિસરીયે રે, સુખ સંભારી નયણાં ભરીયે રે;
નાથ નિષ્કુળાનંદના આવું નવ કરીયે રે. મારા૦ ૪

પદ ૩

વ્હાલા શ્રાવણે સાલે છે સુખડું રે, મને મોંઘું થયું મહાસુખડું રે;
આવું હેવું નોતું અમને દુઃખડું રે. મારા૦ ૧
ના'તા નાથ જઈ નદીયે નીરે રે, સ્યામ સુંદર શોભતા શરીરે રે;
કરતાં દર્શન અમે બેસી તીરે રે. મારા૦ ૨
જળ ઉછાળતા સખા સાથરે, નીર નાંખતા એક એક માથે રે;
ન્હાતાં જળમાં ઝાલી લેતા હાથે રે. મારા૦ ૩
સાલે એંધાણુ એ ફરી ફરીયે રે, વ્હાલા વિજોગે વિલખી મરીયે રે;
નાથ નિષ્કુળાનંદના આવું નવ કરીયે રે. મારા૦ ૪

પદ ૪

વ્હાલા ભાદરવે બહુ ભાત્યતણા રે, જમતા શાક પાક સુંદર ઘણાં રે;
દેતા પ્રસાદી જાણી જન આપણા રે. મારા૦ ૧
હવે એ પ્રસાદી કયાંથી મળે રે, એવું સંભારતાં અંતર બળે રે;
થયું મુખ અભાગીયું આંણી પળે રે. મારા૦ ૨
ગઈ વાત હાથથી ન આવે હવે રે, એવું વિચારતાં કાળજય કવેરે;
પડી વાત જઈ જનમ નવેરે. મારા૦ ૩
બળે અંતર નિરંતર કેમ ઠરીયે રે, એહ કષ્ટ અમારૂં આવી હરીયે રે;
નાથ નિષ્કુળાનંદના આવું નવ કરીયે રે. મારા૦ ૪

પદ ૫

વ્હાલા આસુ માસે આનંદકારી રે, વાત સાંભરે છે વણુસંભારી રે;
હીરો હાથ થકી હું બેઠી હારી રે. મારા૦ ૧
દેખી દીપમાળા ઝાળ થાશે રે, ખાલી મંદિરીયે કેમ ખમાશે રે;
જોઈ જીવલડો મારો જાશે રે, મારા૦ ૨

કેને જમાડીશ અન્નકૂટ કરી રે, જાતા રહ્યા જમનારા તમે હરી રે;
ખાધી ખોટ મોટી એ અમે ખરી રે. મારા૦ ૩
દઇ સુખ અમને દોવટે રે, આજ ઉતારીયાં દુઃખને તટે રે;
નાથ નિષ્કુળાનંદના આવું નવ ઘટે રે. મારા૦ ૪

પદ ૬

વ્હાલા કાર્તિક માસે કેમ કરૂં રે, ગયું સુખ સર્વે દુઃખ આવ્યું નરૂં રે;
એવું કેમ કરી લઇશ હું શરૂ રે. મારા૦ ૧
ભાગ્યું મહાસાગરમધ્યે ઝાજ રે, મારે ગ્રહ્યો આથમીયો આજ રે;
રહ્યા પ્રાણ મારા તે કોણ કાજ રે. મારા૦ ૨
પડયું નહિ વજ્ર કેમ વિજળી રે, થાત ચુરણ કે હું જાત બળી રે;
આવું દુઃખ નવ દેખત વળી રે. મારા૦ ૩
લખ્યું હતું અમારે લલાટે રે, તમે ન મટાડયું તે કેમ મટે રે;
નાથ નિષ્કુળાનંદના આવું નવ ઘટે રે. મારા૦ ૪

પદ ૭

વ્હાલા માગસરે મહાદુઃખમાંઇ રે, મેલી ગયા છો અમને આંઇ રે;
તેનો કરો નાહ વિચાર કાંઇ રે. મારા૦ ૧
વ્હાલા અડવું કરી ગયા આંગણિયું રે, દેતા દયા કરીને દર્શણીયું રે;
થઇ આંખ્યું હવે આ અભાગણિયું રે. મારા૦ ૨
હારી બેઠા મુડી હવે હાથથકી રે, ખોઇ ખરી મીરાથ્ય પૂરણ પકી રે;
હવે મરશું અમે એ સુખને સકીરે. મારા૦ ૩
જ્યારે દુઃખનો દરિયો ઉલટે રે, ત્યારે કોઇનો હટાડયો કેમ હટે રે;
નાથ નિષ્કુળાનંદના આવું નવ ઘટે રે. મારા૦ ૪

પદ ૮

વ્હાલા પોષ માસે પંડય પરજળીયું રે, મારૂં ચિતવતાં ચિત્તડું ચળીયું રે;
જોજો પાપ પૂરવનું આવી મળીયું રે. મારા૦ ૧
કરતાં શાક સુંદર તે સાંભરીયાં રે, ઘણે હેવેજે ઘીયે ભરીયાં રે;
જમી જમાડયાં જાયે નહિ વિસરીયાં રે. મારા૦ ૨

શીત ઋતુમાંઇ સુંદર આપે રે, તમે તાપતા સુખડ તાપે રે;
એહ સમો સંભારતાં કાળજ્ય કાપે રે. મારા૦ ૩
એવું સંભારતાં સુખડું વટે રે, અંગો અંગમાંઇ દુઃખ ઉલટે રે;
નાથ નિષ્કુળાનંદના આવું નવ ઘટે રે. મારા૦ ૨

પદ ૯

વ્હાલા માઘ માસે મારે કેમ થાશે રે, જ્યારે જન મળી વસંત ગાશે રે;
ત્યારે તમ વિના કેમ રહેવાશે રે. મારા૦ ૧
પહેરી વસંતી વસન અંગે રે, ઉડાડતા ગુલાલ ઉછરંગે રે;
રમતા રાજી થઇ સખા સંગે રે. મારા૦ ૨
એહ લટક ખટકશે ઉરવિષે રે, ત્યારે સખ શરીરે કેમ રહેશે રે;
દુઃખ અણતોળ્યું અતિ આવશે રે. મારા૦ ૩
હતી શ્રીહરિ તમ સાથે હેડી રે, તે તો તરત નાખી તમે ફેડી રે;
હવે નિષ્કુળાનંદ કહે લ્યો તેડી રે. મારા૦ ૪

પદ ૧૦

વ્હાલા ફાગણ માસે ફરશું ઘેલાં રે, સુખ સાંભરશે જે દીધાં પે'લાં રે;
આજ રહ્યાં અભાગીયાં એકિલાં રે. મારા૦ ૧
ભરી પિચકારી રસિયા રંગે રે, આવી નાખતા અમારે અંગે રે;
કહું વાત એવી હું ક્યાં લગી રે. મારા૦ ૨
એવાં સુખ હું શાંશાં કહું વરણી રે, પામી દુઃખ એવી કરી કરણી રે;
કેમ વેર નથી દેતી ધરણી રે. મારા૦ ૩
વ્હાલા નાખી ગયા હો નક્કી બેડી રે, તે તો ઉખેડે નહિ કેની ઉખડી રે;
હવે નિષ્કુળાનંદ કહે લ્યો તેડી રે. મારા૦ ૪

પદ ૧૧

વ્હાલા ચૈત્ર માસે ચિંતવું છું ચિત્તે રે, રહ્યો દેહ મારો તે કોણ રીતે રે;
પાપી પડ્યો નહિ કેમ પ્રીતે રે. મારા૦ ૧
કોઇ કઠણ કરમનો થર આવ્યો રે, વ્હાલ મારા તમે નવ મટાવ્યો રે;
છેલીવાર અમને ભોગવાવ્યો રે. મારા૦ ૨

અમે જીવું છઉં શા સુખ સારૂ રે, નથી દરસ પરસ તમારૂં રે;
અમથું રહ્યું અભાગિયું તન મારૂં રે. મારા૦ ૩
નાખ્યો કાગળ અભાગિયા ચેડી રે, તેમ અવધિ પણ નાખિ નેડી રે;
હવે નિષ્કુળાનંદ કહે લ્યો તેડી રે. મારા૦ ૪

પદ ૧૨

વ્હાલા વૈશાખે વસમું લાગે છે રે, જોને સભાગિયાં તન ત્યાગે છે રે;
મારી વેળાયે મોત કેમ ભાગે છે રે. મારા૦ ૧
સર્વે હારી બેઠાં છૈયે સુખડું રે, કેડે રહ્યું છે કેવળ દુઃખડું રે;
માટે માગું છું મરવું હુંકડું રે. મારા૦ ૨
હવે જે જે પદાર્થ જાંખી જોશું રે, ત્યાં ત્યાં સાંભરશો ને અમે રોયું રે.
એમ જંખા જંખી જીવત ખોયું રે. મારા૦ ૩
વ્હાલા અમ ઉપર દુઃખડાં રેડી રે, તમે થયા છો ખરા ખેડી રે.
હવે નિષ્કુળાનંદ કહે લ્યો તેડી રે. મારા૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

લટકાળો લટકંતો રે આવે, મોહન મોરલી વાતો રે; લટ૦ ટેક.
સખાને સંગે અતિ ઉછરંગે, ગીત મધુરાં ગાતો રે. લટ૦ ૧.
કેસરીએ વાઘે કસુંબલ પાઘે, કેસર રંગમાં રાતો રે. લટ૦ ૨.
ફુલડાના તોરા ગજરા ને ટોપી, ફુલાને હારે ફુલાતો રે. લટ૦ ૩.
નિષ્કુળાનંદનો સ્વામી શ્યામળીયો, આવે અમીરસ પાતો રે. લટ૦ ૪.

પદ ૨

શ્યામળીઓ સનેહનો બાંધ્યો, આવે છે અલબેલો રે; શ્યા૦ ટેક.
રંગમાં રાતો ને વાંસળી વાતો, છોગાળો છેલ છબીલો રે. શ્યા૦ ૧
અતિ પ્રસન્ન વદન વ્હાલાનું, આવે ભર્યો અલબેલો રે. શ્યા૦ ૨
દર્શન દેવાને કાંઇક કહેવા, રસબસ કરવા રસીલો રે. શ્યા૦ ૩
નિષ્કુળાનંદનો સ્વામી શ્યામળીઓ, આવે વ્હાલપેશું વ્હેલો રે. શ્યા૦ ૪

પદ ૩

છબીલાની છબી રે જોઇને, મોહી રહ્યું મન મારૂં રે; છબી૦ ટેક
નેણાં વિશાળ ને વાણી રસાળ, તે પર તન મન વારૂં રે. છબી૦ ૧
વ્હાલાનું વદન સુખનું સદન, શોભે છે સુંદર સારૂં રે. છબી૦ ૨
જીવન જોઇ હું મનમાં મોહી, મીટે મટકું ન મારૂં રે. છબી૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથને નીરખી, અંતરમાંઇ ઉતારૂં રે. છબી૦ ૪

પદ ૪

છોગાળા તારા છોગલા ઉપર, વા'લમજી જાઉં વારી રે; છોગા૦ ટેક.
નટવર નાગર સુખના સાગર, મનમાન્યા મુરારી રે. છોગા૦ ૧
કાન ગોવાળા ને વાંસળીવાળા, તમે મીરાંથ્ય છો મારી રે. છોગા૦ ૨
નંદના લાલા લાગો અતિ વ્હાલા, ગુણવંતા ગિરિધારી રે. છોગા૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના સ્વામી શ્યામળીયા, હું છઉં દાસી તમારી રે. છોગા૦ ૪

પદ ૫

મારા સમ મંદિરીએ મારે, રાજ રહો રંગભીના રે; મારા૦ ટેક.
પળ એક સુખ દઇને સીધાવ્યા, કેની બીકે એવા બીના રે. મારા૦ ૧
શીદ ઉધડકીને ઉઠો છો એવા, નિશંક રહો નાથ દીના રે. મારા૦ ૨
ભડકી ન ભાગીએ ભૂધર ભોળા, નહિ મેલું નાથ નવીના રે. મારા૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના સ્વામિ શ્યામળીયા, અમે રહેશું આધીના રે. મારા૦ ૪

પદ ૬

સાચું કહોને શ્યામળીયા રે વ્હાલા, અમઘેર કેમ ન ગોડે રે; સાચું ટેક.
કઇ સખીએ કહોને કામણ કીધું, પ્રેમે ફરો તેની પુઠે રે. સાચું ૧
કોઇક સખીને હેતે હળ્યા છો, જેમ વુઠા વરસે છે વુઠે રે. સાચું ૨
ઉપલે મને બોલાવો છો અમને, હૈયાનું જણાય છે હોઠે રે. સાચું ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથ તમ વિના, અંતર અકુળાઇ ઉઠે રે. સાચું ૪

પદ ૭

મોહનનું મુખ જોવાને માટે, લાલચ અમને લાગી રે; મોહ૦ ટેક
પ્રેમનો પ્યારો નાથ અમારો, સુંદર શ્યામ સોહાગી રે. મોહ૦ ૧

સુંદર વદન કમળદળ લોચન, નીરખતા ભાવટ ભાગી રે.. મોહ૦ ૨
આપ્યું રે સુખ દુઃખ દૂર કાપ્યું, તે કેમ મૂકાય ત્યાગી રે. મોહ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદનો નાથ નીરખતાં, આનંદ વધાઇ વાગી રે. મોહ૦ ૪

પદ ૮

ભાગ્ય અમારે ભેટયા ભૂધરજી, અલબેલો અવિનાશી રે. ભાગ્ય૦ ટેક,
છેલ છબીલો રાજ રસીલો, વૃન્દાવનનો વાસી રે. ભાગ્ય૦ ૧
નિર્મળ કોમળ નાથ અમારો, રૂપાળો રૂપનો રાશી રે. ભાગ્ય૦ ૨
મૂર્તિ સારી નિરાંતે નીરખતાં, કોટી કર્મ જાય નાશી રે. ભાગ્ય૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથની છઉં, ચરણકમળની હું દાસી રે. ભાગ્ય૦ ૪

રાગ ગરબી પદ ૧

"આંગણિએ ઝાઝુ શું ભણીયે" એ ઢાળ છે.

આવો મળીયે દુઃખડાં દળીયે, અલબેલાજી આવો મળીયે; ટેક.
દર્શન દૈયે દૂર ન રહીયે, આવો ફુલાળા મારે ફળીયે. અલ૦ ૧
સોકડલીનું સાલ ટળ્યું છે, કોણ ચીંધે હવે આંગળીયે. અલ૦ ૨
છોગાં મેલી હવે આવો છોગાળા, કોઇના ખાળ્યા નવ ખળીયે. અલ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથ પીયારા, અમપર અઢળક ઢળીયે. અલ૦ ૪

પદ ૨

પ્રીત જડી નહિ મેલું છડી, તમ સાથે વ્હાલા પ્રીત જડી; ટેક.
દુરીજનીયાં છોને દાજીને મરતાં, શું કરશે ઘણું ઘણું નડી. તમ૦ ૧
કુળ કુટુંબનું કેણુ ન માન્યું, લોકડીયાં છોને મરે લડી. તમ૦ ૨
માથાને સાટે મેલું નહિ માવા, એવી આંટી ઉરમાંયે પડી. તમ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથ તમારી, લાગી છે મુજને લાલચડી. તમ૦ ૪

પદ ૩

બાંધ્યું બેલું હવે નહિ મેલું, તમ સાથે મારે બાંધ્યું બેલું; ટેક.
શીરને સાટે મેં સાબિત કીધું, તોયે સોંઘું મેં તો માન્યું સ્હેલું. તમ૦ ૧

અલભ્ય લાભ મેં આજથી લીધો, ખોટ ખાધી જે ન જાણ્યુ પ'લું. તમ૦ ૨
નટવર નાથજી સાથે તમારે, લાજ તજી હવે આજ ખેલું. તમ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથ તમારૂં, રૂપ અનુપમ રૂદે રહેલું. તમ૦ ૪

પદ ૪

મુખ જોઇ મન રહ્યું મોઇ, મોહનજી તારૂં મુખ જોઇ; ટેક.
અવર પુરૂષની આશા તજીછે, તમ વિના નવ ગમે કોઇ. મો૦ ૧
મીઠડા બોલાજી મુરતિ તારી, પ્યારા મેં ચિત્તમાં લીધી પ્રોઇ. મો૦ ૨
કમળ નેણ કંકોળેલ વ્હાલા, હેતે ભર્યાં અતી દીસે દોઇ. મો૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથ તમારૂં, રૂપ જોઇ દીલદાઝય ખોઇ. મો૦ ૪

રાગ ધોળ.

આનંદ આપ્યો અતી ઘણો રે, આ સમામાં અલબેલ પુરૂષોતમ પ્રગટી રે; ટેક.
અમૃતના સિંધુ ઉલટયા રે, રગડાની વાળી છે રેલ. પુરૂષો૦ ૧
નિર્ભયની નોબત્યો વાગીયો રે, મળીયા મોહન રાય. પુરૂષો૦ ૨
વિધવિધ થયાં વધામણાં રે, કસર ન રહી કાંય. પુરૂષો૦ ૩
ખોટ ગઇ છે ખોવાઇને રે, જીત્યના જાંગીર ઢોલ. પુરૂષો૦ ૪
દુઃખ ગયું બહુ દિનનું રે, આવીયું સુખ અતોલ. પુરૂષો૦ ૫
કળશ ચઢાવ્યો કલ્યાણનો રે, સહુના મસ્તક પર મોડ. પુરૂષો૦ ૬
ધન્ય ધન્ય આ અવતારને રે, જોવા રાખી નહિ જોડ. પુરૂષો૦ ૭
સહુની પારે સહુ ઉપરે રે, એવી ચલાવી છે રીત. પુરૂષો૦ ૮
નો'તી દીઠી નો'તી સાંભળી રે, પ્રગટાવી એવી પુનીત. પુરૂષો૦ ૯
સર્વેના સ્વામી શ્રીહરિ રે, સર્વેના કહાવીયા શ્યામ. પુરૂષો૦ ૧૦
સર્વેના નિયંતા નાથજી રે, સર્વેનાં કરીયાં કામ. પુરૂષો૦ ૧૧
સ્વામિનારાયણ નામનો રે, સિક્કો બેસાડીયો આપ. પુરૂષો૦ ૧૨
એ નામને જે આશર્યા રે, તેના તે ટાળીયા તાપ. પુરૂષો૦ ૧૩
ધામી જે અક્ષર ધામના રે, તેણે આપ્યો છે આનંદ. પુરૂષો૦ ૧૪

અખંડ આનંદ આપી જીવને રે, કાપ્યાં ભારે ભવફંદ. પુરૂષો૦ ૧૫
ખાતાં વળાવ્યાં ખોટનાં રે, ખરી કરાવી છે ખાટય. પુરૂષો૦ ૧૬
બંધ કીધાં બીજાં બારણાં રે, વહેતી કીધી અક્ષર વાટ. પુરૂષો૦ ૧૭
તમ ટાળ્યું ત્રીલોકનું રે, પ્રકાશી પૂરણ બ્રહ્મ. પુરૂષો૦ ૧૮
અંધારૂં રહ્યુંતું આવરી રે, તે ગયું થયું સુગમ. પુરૂષો૦ ૧૯
સુરજ સહજાનંદજી રે, આપે થયા છે ઉદ્યોત. પુરૂષો૦ ૨૦
પૂર્વની દિશાએ પ્રગટયા રે, ખોટા મોટા તે કર્યા ખદ્યોત. પુરૂષો૦ ૨૧
અષાઢી મેઘે આવી કર્યા રે, ઝાઝા બીજા આકળ. પુરૂષો૦ ૨૨
પૂર ચાલ્યાં પૃથ્વી પરે રે, ધોયા ધરતીના મળ. પુરૂષો૦ ૨૩
ગાજ વીજ ને વરસવું રે, અગમ સુગમ કર્યું સોય. પુરૂષો૦ ૨૪
સહુ જનને સુખ આપીયું રે, દુઃખી રહ્યું નવ કોઇ. પુરૂષો૦ ૨૫
ધર્મનો ઢોલ સુણાવીયો રે, દેવા લાગ્યા પોતે દાસ. પુરૂષો૦ ૨૬
દુર્બળનાં દુઃખ કાપીયાં રે, ન જોઇ જાત કુજાત. પુરૂષો૦ ૨૭
ધન્ય ધન્ય મારા નાથજી રે, ધન્ય ઉદ્ધારીયા જન. પુરૂષો૦ ૨૮
ધન્ય ધન્ય આ અવતારને રે, ભલે મળ્યા ભગવાન. પુરૂષો૦ ૨૯
વારી વારી જાઉં વારણે રે, કર્યાં અમારાં કાજ. પુરૂષો૦ ૩૦
ઘણે હેતે ઘનશ્યામજી રે, મળ્યા અલબેલો આજ. પુરૂષો૦ ૩૧
કહીએ મુખેથી કેટલું રે, આપીયો છે જે આનંદ. પુરૂષો૦ ૩૨
નિષ્કુળાનંદ જાય વારણે રે, સહેજે મળ્યા સહજાનંદ. પુરૂષો૦ ૩૩

રાગ ધોળ. પદ ૧

આજ આવીયો આનંદ અંગ, ઉમંગ ઉરે અતિ;
અતિ મળ્યો મોટો સતસંગ, રંગે રંગાણી મતિ. ૧
મતિમાંય મેં કર્યો વિચાર, પાર સંસાર લેવા;
લેવા સુખ સમાગમ સાર, નથી કોયે સંત જેવા. ૨
જેવાં લખ્યાં આગમે એંધાણ, તેવા સાચા સંત મળ્યા;
મળ્યા જેથી પ્રગટ પ્રમાણ, પ્રભુજી અઢળ ઢળ્યા. ૩

ઢળ્યા જીતના પાસા પુનિત, ચિત્ત તીયાં ચોંટયું સઇ.
સઇ નિષ્કુળાનંદ કે રીત, પ્રીત મારી તેથું થઇ. ૪

પદ ૨

થઇ જીત મારી જગમાંય, રહાય શ્રીહરિએ કરી;
કરી કૃપા તે કહી ન જાય, ફેરો ના રાખ્યો ફરી. ૧
ફરી નોયે ત્રાસ ગર્ભવાસ, દાસ જાણી આણી દયા;
દયાસિંધુ આપે અવિનાશ, દાસ પાસ વાસે રહ્યા. ૨
રહ્યા નહિ સંશય કોયે શોક, પ્રગટ પ્રભુને પામી;
પામી વૃત્તિ આનંદ અલોક, કહો કાંઇ રહી ખામી. ૩
ખામી વામી ને થઇ છે ખાટ, સુખ મુખે નાવે કહ્યું;
કહ્યું નિષ્કુળાનંદ તે માટ, કાજ આજ સારૂં થયું. ૪

પદ ૩

થયું મનગમતું મારે આજ, લાજ લાખેણી રહી;
રહી વૃત્તિ ફરતી કાંઇ કાજ, સુખ તેતો પામી સહી. ૧
સહી કહીયે આ સમયની વાત, આ લાભ છે જો અતી;
અતી પ્રાપ્તિ મોટી વિખ્યાત, પામ્યા તે પરમ ગતી. ૨
ગતિ હતી જગમાં સુખસાથ, નાથે તે નિવારી દીધી;
દીધી બુડતાં બાંહ ગ્રહી હાથ, વાત એહ વડી કીધી. ૩
કીધી કરૂણા તે કહી ન જાય, થાપ ન થાય તેહ;
તેહ નિષ્કુળાનંદ નિત્ય ગાય, ઉરે સંભારી એહ. ૪

પદ ૪

એહ સુખને કોઇ સમાન, નાવે બીજું જોડે જોતાં;
જોતાં સુર નર નાગ નિદાન, સુખ નવ સુણ્યું સુતાં. ૧
સુતાં જઇને પામીયે સુખ, વિમુખ હરિથી થઇ;
થઇ રહીયે શ્યામ સનમુખ, સદા સતસંગે રઇ. ૨
રઇ આજ મોર્યે જેતી લાજ, સાચા હરિ મળે;
મળે સુંદર એવો સમાજ, પાપ તાપ તરત ટળે. ૩

ટળે ત્યારે સરવે ફંદ, જ્યારે હરિ મળે આપે;
આપે નિષ્કુળાનંદ આનંદ, કષ્ટ બીજાં સર્વે કાપે. ૪

રાગ ધોળ.

ભાગ્ય જાગ્યાં રે આજ જાણવાં, થયાં કોટિ કલ્યાણ;
ઉધારો ન રહ્યો એહનો, પામ્યા પ્રભુ પ્રગટ પ્રમાણ. (૨) ભાગ્ય૦
અનાથપણાનું મ્હેણું ઉતર્યું, સદા થયા સનાથ;
ડર ન રહ્યો બીજા દેવનો, ગ્રહ્યો હરિએ હાથ. (૨) ભાગ્ય૦
કંગાલપણું કહેવા ના રહ્યું, સદા મનાણું સુખ;
મસ્તી આવી રે અતિ અંગમાં, દૂર પલાણાં દુઃખ. (૨) ભાગ્ય૦
અણસમજણ અળગી થઇ, સમી સમજાણી વાત;
પાપ ખર્વે પરાં પડયાં, મળ્યા શ્રીહરિ સાક્ષાત. (૨) ભાગ્ય૦
કસર ન રહી કોઇ વાતની, પામ્યા પ્રભુ પ્રગટ પ્રસંગ;
ખોટ મટીને ખાટય થઇ, રહી ગયો છે રંગ. (૨) ભાગ્ય૦
ભૂધર મળતાં ભલું થયું, ફેરો ફાવ્યો આ વાર;
સુખ તણી સીમા શી કહું, મન મોદ અપાર. (૨) ભાગ્ય૦
આજ આનંદ વધામણાં, હૈયે હરખ ન માય;
અણમળતી વાત તે આવી મળી, શી કહું સુખની સીમાય. (૨) ભાગ્ય૦
આજ અમૃતના હેલી થઇ, રહી નહિ કાંઇએ ખોટ;
એક કલ્યાણ ક્યાં રહ્યું, થયા કલ્યાણ કોટ. (૨) ભાગ્ય૦
રંકપણું તો રહ્યું નહિ, કોઇ મ કહેશો કંગાલ;
નિર્ધનીયા અમે નથી, મહા મળીયો છે માલ (૨) ભાગ્ય૦
કોણ જાણે આ કેમ થયું, આવ્યું અણચિંતવ્યું સુખ;
દાળો અલૌકિક વળી ગયો, મળ્યા હરિ મુખોમુખ. (૨) ભાગ્ય૦
ધન્ય ધન્ય અવસર આજનો, જેમાં મળ્યા રે મહારાજ;
નિષ્કુળાનંદ ડંકો જીતનો, વાગી ગયો છે આજ. (૨) ભાગ્ય૦

રાગ પરજ.

મે હું આદિ અનાદિ, આ તો સર્વે ઉપાધિ;
સદ્‌ગુરૂ મીલ્યા અનાદિ, મીટ ગઇ સર્વે ઉપાધિ. ટેક.
કહાં કાષ્ટ ને કહાં કુહાડા, કહાં હે ઘડનરેહારા;
જબતે મોયે સદ્‌ગુરૂ મીલીયા, મીટ ગયા સર્વે ચાળા. મેં હું૦ ૧
કોણ કુળ ને કોણ કુટુંબી, કોણ માત ને તાત;
કોણ ભાઇ ને કોણ ભગીની, બ્રહ્મ અમારી જાત. મેં હું૦ ૨
નહિ રહ્યા મેં નહિ ગયા મેં, નહિ સુધર્યા નહિ બીગડા;
અમે અમારા કુળ સંભાર્યા, મત કરના કોઉ જગડા. મેં હું૦ ૩
પાણીમેંસે પુરૂષ બનાયા, મળમૂત્રકી ક્યારી;
મીલ્યા રામ ને સર્યા કામ, અબ ન રહી કોઉસેં યારી. મેં૦ હું ૪
આગે તપસી તપસા કરતા, રહી ગઇ કિંચિત કામા;
તે કારણ યા નરતન ધરીયો, સો જાનત હે રામા. મેં હું૦ ૫
જે કારણ આ નરતન ધરીયો, તે સરીયું છે કામ;
નિષ્કુળાનંદ કહે પ્રગટ મળ્યા મોહે, ટળ્યું નામ ને ઠામ. મેં હું૦ ૬

રાગ પરજ. પદ ૧

"પાનળીયે હર્યા પ્રાણ રે બેની મારા" એ ઢાળ છે.

સ્વામિનારાયણ દેવ રે, ભજ મન નરનારાયણ દેવ રે; ટેક.
શિવ સનકાદિક નારદ સરખા, નિત્ય કરે છે જેની સેવ રે. ભજ૦ ૧
વિશાળાવાસી સબ સુખરાશી, જોગઅભ્યાસી અભેવ રે. ભજ૦ ૨
જેને ભજતાં ભવદુઃખ નાશે, ત્રાસે તાપ તતખેવ રે. ભજ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદ કહે નાથ ભજ્યાની, પાડી અંતરમાં ટેવ રે. ભજ૦ ૪

પદ ૨

સ્વામિનારાણ નામ રે, વ્હાલું લાગે સ્વામિનારાયણ નામ રે. ટેક.
રાત દિવસ મારા રૂદિયા ભીંતર, જપીશ આઠું જામ રે. વ્હાલું૦ ૧

ભવજળ તરવા પાર ઉતરવા, ઠરવાનું છે મારે ઠામ રે. વ્હાલું૦ ૨
સર્વોપરી શ્યામ છે નટવીર નામ, સુંદર સુખડાનું ધામ રે. વ્હાલું૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથને ભજતાં, વારે તેનું નહિ કામ રે. વ્હાલું૦ ૪

પદ ૩

સ્વામિનારાયણ નાથ રે, મારે શીર સ્વામિનારાયણ નાથ રે; ટેક.
અવર દેવને હું સ્વપ્ને ન ઇચ્છું, મન માનીયું મારૂં એ સાથ રે. મારે૦ ૧
ભરતખંડના ભૂપને ભાળી, હવે શીદને રહું અનાથ રે. મારે૦ ૨
સર્વના સ્વામિ અંતરજામી, એવા જાણી સોંપ્યો એને હાથ રે. મારે૦ ૩
નિષ્કુળાનંદ કહે નિઃશંક થઇ, ગાઇશ એના ગુણગાથ રે. મારે૦ ૪

પદ ૪

સ્વામિનારાયણ વીર રે, વસ્યા રૂદે સ્વામિનારાયણ વીર રે; ટેક.
અસ્થિર મન સ્થિર થયું છે, ગયું અંતરનું અધીર રે, વસ્યા૦ ૧
શમ્યો સંશય ને શોક સર્વે, થઇ શાંતિ સુખ શરીર રે. વસ્યા૦ ૨
નિર્ભય થયા ગયાં દુઃખ દિલનાં, થઇ ચિત્તની વૃત્તિ સ્થિર રે. વસ્યા૦ ૩
નિષ્કુળાનંદ કહે આનંદ આવ્યો, હવે દિસે નહિ દિલગીર રે. વસ્યા૦ ૪

પદ ૧

"જોને વિચારી તારા જીવમાં હો પ્રાણીયા" એ ઢાળ છે.

વાલમ જોઉં છું તારી વાટડી મોહનજી,
આવો ઓરા જો અલબેલ રે કેસરિયા કુંવર;
મનડું ઇચ્છે છે જોવા મુખને મોહનજી.

ચરણુમાં પહેરી રૂડી ચાખડી, મોહ૦ આવો મ કરો વાલા વેળ રે. કેસ૦ ૧
મનોહર આવજો મલપતા, મોહ૦ લટકાળા લટકંતા લાલ રે. કેસ૦ ૨
પહેરી પછેડી રૂડી ઉજળી, મોહ૦ હલાવતા હાથમાં રૂમાલ રે. કેસ૦ ૩
ભોજન કર્યાં છે મેં તો ભાવતાં, મોહ૦ જુગતે જમીયે ઘનસ્યામ રે. કેસ૦ ૪
નિષ્કુળાનંદના હો નાથ છો, મોહ૦ પુરો હરિ હઇડાની હામ રે. કેસ૦ ૫

પદ ૨

હેતે ભરી કરીએ વાતડી જીવનજી,
સનમુખ બેસી દેવા સુખ રે સલુણા શ્યામ;
નયણાં ઠરે છે તમને નિરખી જીવનજી.

સાંભળીશ સરવે કામ તજી, જીવ૦ જે જે કહેશો મનોહર મુખ રે. સલુ૦ ૧
વાત તમારી સારી સાંભળી, જીવ૦ ધારી રાખીશ ઉરમાંય રે. સલુ૦ ૨
વાલપનાં વેણુ દેણુ સુખનાં, જીવ૦ સુણે કાસળ રહે નહિ કાંય રે. સલુ૦ ૩
વાલ વાધે છે વાલા વાતથી, જીવ૦ હૈયે ઉપજાવે વળી હેત રે. સલુ૦ ૪
નિષ્કુળાનંદના હો નાથ છો, જીવ૦ કહેજો મીઠા બોલા મારા મિત રે. સલુ૦ ૫

પદ ૩

ભાવ ઘણો છે મારે ભીતરે ભૂધરજી,
તમને મળવા તલફે છે તન રે કોડીલા વાલા;
આવીને ભેટિયે ભરી ભાવશું ભૂધરજી.

હેત આવે છે અતિ હઇડે, ભૂધ૦ આવો અંગે મળીયે મોહન રે. કોડી૦ ૧
હેતનું મળવું હરે તાપને, ભૂધ૦ આપે વળી અંગમાં આનંદ રે. કોડી૦ ૨
હઇડું ઠરી થાયે જો હેમાદરી, ભૂધ૦ તમને મળ્યે કરણાના કંદ રે. કોડી૦ ૩
ઘણી હોંશ થાય છે મારે હઇડે, ભૂધ૦ અંગોઅંગ લેવાને.આલિંગન રે. કોડી૦ ૪
વાલા નિષ્કુળાનંદની સુણો વિનતિ, ભૂધ૦ મળી મને કરીયે મગન રે. કોડી૦ ૫

પદ ૪

કર જોડી કરૂં છું હું વિનતિ પ્રીતમજી,
સાંભળજો તમે ઘનશ્યામ રે શ્યામળીયા સેણુ;
સાચેરા સગા છો મારા પ્રાણના પ્રીતમજી.

તમે આગે અમને સુખ આપિયાં, પ્રીત૦ તે તો સભિરે જીવમાં આઠુ જામ રે. શ્યામ.
સમે સમે આપ્યાં સારાં સુખને, પ્રીત૦ લાડિલાજી લડાવિયાં લાડ રે. શ્યામ.
અણુતોળ્યાં આપ્યાં સુખ આગળે, પ્રીત૦ આજ એ વાતની થઇ ગઇ આડ રે. શ્યામ.
એહ સારૂં પોકારૂં હું પેરયે પેરયે, પ્રીત૦ સુણી વાલા કરજો વહેલી સાર રે. શ્યામ.
નિષ્કુળાનંદના તમે નાથ છો, પ્રીત૦ અલબેલા અમારા આધાર રે. શ્યામ.

રાગ પરજ-પદ ૧

"મોહન મો'લે પધારો, રંગભીનારે" એ ઢાળ છે.

તારી મોટે રે મોહન, મન હરિયાં રે; તારી૦
મન હરિયાં રે, જાણું જાદુ કરીયાં રે. તારી૦ ટેક.
મીટડી તમારી વારી, કામણગારી રે વાલી;
નજરે ચઢ્યા તે નવ ઉગરિયા રે. તારી૦ ૧
વાંકે વદને જોઇ, પ્રાણુ લ્યો પરોઇ રે વાલા;
નયણુનાં બાણુ ઘટમાં ગરિયાં રે. તારી૦ ૨
ઘાયલ થઇ રે, હું તો ન શકુ રઇ રે વાલા;
રોઇ રોઇ રે આંખ્યે આંસુ ઝરિયાં રે. તારી૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના સ્વામી, અંતર જામી રે વાલા,
તમને જોઇને મારાં નયણાં ઠરિયાં રે. તારી૦ ૪

પદ ૨

તારી વાતે રે વાલમ વશ કરી રે, તારી૦
વશ કરી રે લીધા પ્રાણુજ હરી રે. તારી૦ ટેક.
વાત કોયે જો રીતે, કરો છો પ્રીતે રે વાલા;
તે તો મારા ચિત્તડામાં ખુતી ખરી રે. તારી૦ ૧
વાત તમારી સારી, સદા સુખકારી રે વાલા;
વળી વળી સુંણુ જાણું શ્રવણુ ધરી રે. તારી૦ ૨
શુંણી એ વાતો અમે, નથી રહેવાતું રે વાલા;
જાણું ભેટું રે આવી ભાવ ભરી રે. તારી૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના પ્યારા, સનેહી મારા રે વાલા;
હેતની વાતો હવે કરજો હરિ રે. તારી૦ ૪

પદ ૩

તારે સંગે રે, મોહન મન મળિયું રે, તારે૦
મન મળિયું રે, ખાળ્યું નવ ખળિયું રે. તારે૦ ટેક.

સુંદર સારૂં છે, રૂપ તમારૂં રે વાલા;
જોઇને ચિત્ત એણે ઢાળે ઢળિયું રે. તારે૦ ૧
સોળ કળારે શોભા, જોઇ મન મોહીરે વાલા;
ચિતવતાં રે ચિત્તે લાગ્યું ગળિયું રે. તારે૦ ૨
અનેક દિવસનું રે જે, દુઃખ હતું રે વાલા;
મુખ જોઇને તે તો તર્ત ટળિયું રે. તારે૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના સ્વામી, જોઇ સુખ પામી રે વાલા;
ભાગ્ય ભલેરૂં મારૂં આજ વળિયું રે. તારે૦ ૪

પદ ૪

તમ દીઠે રે દીલડાની દાઝ ટળે છે; તમ૦
દાઝ ટળે છે સુખ શાંતિ વળે છે. તમ૦ ટેક.
રૂપ અનુપમ સારૂં, જોઇને તમારૂં રે વાલા;
દુઃખના દિવસ મારા દૂર પળે છે રે. તમ૦ ૧
છબી તમારી પ્યારી, જોઇને હું વારીરે વાલા;
આલિંગન લેવા તન ટળવળે છે. તમ૦ ૨
ભાવે આવીને ભેટો, દુઃખડાં સમેટો રે વાલા;
વણ મળે રે અંગે આગ્ય બળે છે. તમ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથ, જોડી કહું હાથ રે વાલા;
મનડું તો મારૂં તમ સાથે મળે છે. તમ૦ ૪

રાગ ગરબી–પદ ૧

"રંગીલા રંગડાને ચટકે રે, કે મારૂં મન લીધું છે લટકે રે." એ ઢાળ છે.

વાત મેં તો વિચારી મને રે, વાલો મને મળીયા સ્વપને રે;
એવું નોતું અમપાસે કાંયે રે, જેણે કરી હરિ પરસન થાયે રે. ૧
મળિયા મેરય મોટી આણી રે, પાળો હરિ પોતાના જાણી રે;
અહો વાત આશ્ચર્ય જેવી રે, આવી પળ ઓળખી લેવી રે. ૨
ક્યાં હરિ અખિલ ભુવન પતિ રે, ક્યાં મુજ ગરીબ તણી ગતિ રે;

આજ સમો મળીયો છે સારો રે, આવ્યો તકે અવતાર મારો રે. ૩
મળવું મોંઘું છે મારે રે, ન મળે શત શિરને સાટે રે;
તે હરિ હેત કરી મળિયા રે, અઢળ અમ ઉપર ઢળિયા રે. ૪
કાઢી મને અંધધંધથી લાધી રે, ઓળખાણુ પોતાની દીધી રે;
કરી વહાલે વા'લપના વાતુ રે, ભાગી તેણે ભવ તણી ભ્રાંતુ રે. ૫
માન્યું ભાગ્ય મારું મન સઈ રે, પ્રીત મારી પરબ્રહ્મ શું થઈ રે;
નથી કાંઈ વાત સરખી વાત રે, નિષ્કુળાનંદના મળ્યા નાથ રે. ૬

પદ ૨

મળ્યા મને મેર્ય કરી માવા રે, નથી અમે ઓસિંગલ થાવા રે;
કર્યા ગુણ કોટ ઘણા અમને રે, નથી કાંઈ અમે દેવા તમને રે. ૧
તન મન ધન તમને દૈયે રે, તેણે શું જો ઓસિંગલ થૈયે રે;
ગણી મને ઘરતણી ગોલી રે, તેણે મારા મનમાં રહી ફુલી રે. ૨
કરે કોણ તમ વિના સા'યે રે, સ્વારથ નોતો કાંઈ મુજમાંયે રે;
પરમાર્થી એક તમે પોતે રે, નથી બીજો ન મળે ગોતે રે. ૩
દયાળુ એક તમે દેવા રે, નથી બીજો અન્ય કોઈ કેવા રે;
મોટપણે એક તમે મોટા રે, બીજા સહુ અજ આદે છોટા રે. ૪
કૃપાળુ એક તમે કહાવ્યા રે, કૃપા કરી આજ હરિ આવ્યા રે;
સુખદાયિ એક અંતરજામી રે, નિષ્કુળાનંદ તણા સ્વામી રે. ૫

પદ ૩

પ્રીત રીત જોઈને કીજે રે. કીજે તો નિભાવી લીજે રે;
હતા હરિ જાણતાં અમને રે, નોતાં કાંઈ અગમ અમે તમને રે. ૧
ઘડી ઘડી પળ પળની ઘાત રે નથી કાયે અજાણી નાથ રે;
જાણી જોઈને જે કરીયે રે, તેનો હવે ધોખો શો ધરીયે રે. ૨
હવે તો થઈ તે થઈ રે, બાંહે હરિ ગ્રહી તે ગ્રહી રે,
મુકતાં લાજ લાગે તમને રે, તજતાં જોગ્ય નહિ અમને રે. ૩
અમે તમે એમ મળી ફરીયે રે, બોલ્યું તે પાછું ન ફરીયે રે;

તન મન ધન આપ્યું તમને રે, તમે કર્યાં પોતાનાં અમને રે. ૪
જાણી પ્રભુ પોતાનાં પણું રે, દયા હવે કરજો દયાળું રે;
દયા કરી દરશન દીજે રે, મુખ જોઇ સુખ અમે લીજે રે. ૫
તમને જેહ કે'વું તે ખોટું રે, કહ્યા વિના દુઃખ રહે મોટું રે;
નિષ્કુળાનંદ કહે નાથ રે, સુંણજો ગરીબતણી ગાથ રે. ૬

પદ ૪

આજ મને મોહનજી મળીયા રે, અમ પર અઢળક ઢળીયા રે;
દયાળુ દયા ઘણી કીધી રે, બુડતાં બાંહ્ય ગ્રહી લીધી રે. ૧
મળીયા અણુઆશે અમને રે, તેનો શિયે ગુણ કરૂં તમને રે;
નથી કાંઇ આપવા અમ પાસ રે, દૂરબળ એમ ભાખ્યું દાસ રે. ૨
મોટા મન મોટાઇ આણી રે, આવ્યા હરિ અધમ મને જાણી રે;
ન મળો કોટિ ઉપાયે કોઇ રે, મળો તમે બિરૂદ સામું જોઇ રે. ૩
પારસમણિ પૈસે કેમ પામે રે, જેમાં દ્રવ્ય સર્વ મળી સામે રે;
ચિંતામણી મૂલ્ય વડે ન મળે રે, ચિંતા જેને ચિતવતાં ટળે રે. ૪
ચંદન નિપજે નહિ વાહાવે રે, મેહુલાતો મૂલ્ય વિના આવે રે;
રવિ જેમ રજની નશાવે રે, એટલાં તો અણુઇચ્છયાં આવે રે. ૫
તેમ હરિ મળિયા છો તમે રે, વિચારી તે જોયું જો અમે રે;
ધન્ય ધન્ય એમ ઘટે આજ રે, નિષ્કુળાનંદતણા રાજ રે. ૬

રાગ ગરબી. પદ ૧

"ચાલ સખી જોવાને રે જાઇએ" એ ઢાળ છે.

સાંભળને સાહેલી રે મારી, વર્ણવી કહું એક વાત રે;
મનમોહન મંદિરીયે રે મારે, આજ આવ્યા અર્ધ રાત રે. ૧
આવીને એણે મને જગાવી, કહ્યું કમાડ ઉઘાડ રે;
શું કરૂં હું શણગાર ઉતારી, સુતીતી વાસી કમાડ રે, ૨
પછી ઉત્તરે પર ઉત્તર આપી, સજવા લાગી શણગાર રે;
ભુલ્યા છો ભવન ભોળા હૈયાના, જાઓ કર્યો જ્યાં કરાર રે. ૩

એણે કહ્યું નથી ભુલ્યો ભામિની, આવ્યો રમવા તું સાથ રે;
જાણુતી કેમ નથી જીુવતિ હું, નિષ્કુળાનંદનો નાથ રે. ૪

પદ ૨

તેયે એને મેં એમજ કહ્યું, નાથ ન કરે અનીતિ રે;
રાખ ભુંસી રડવડવું જે રાતે, કહો ક્યાંની એ રીતિ રે. ૧
એણે કહ્યું હું મુગટ ધારી, મોટા નમે છે મુને રે,
કાંરે નથી તું જાણુતી રાધા, સું રે થયું સખી તુંને રે, ૨
મેં કહ્યું મુગટધારી મોટા રાજા, પ્રજાને પાળે પ્રીતે રે;
ભુલ્યે પણ કેને ભવન ન આવે, રહે પોતાની રીતે રે. ૩
એણે કહ્યું હું મોરલીવાળો, મોરલી મારે હાથ રે;
મીઠી વાઇને મન હરું છું, નિષ્કુળાનંદનો નાથ રે. ૪

પદ ૩

મેં કહ્યું મોરલી વાયે વાદીડા, ઝાલે ભોયંગ ભર્યા ઝેરે રે;
દિવસે આવે સર્પ દેખાવે, રાતે ના'વે કેને ઘેરે રે. ૧
એણે કહ્યું હું ગિરિવર ધારી, ધર્યો મેં ગોવરધન રે;
વ્રજમાં સહુ વાત જાણે છે, નરનારી જે જન રે, ૨
મેં કહ્યું ગિરિ ધર્યો હનુમાને, કર્યાં રામજીનાં કાજ રે
સદા રહે સિયા રામજી સંગે, ઇયાં ન આવે એ આજ રે. ૩
એણે કહ્યું શંખજધારી, સુંદર શંખ છે હાથ રે;
શબ્દ સુણાવી આનંદ આપું છું, નિષ્કુળાનંદનો નાથ રે. ૪

પદ ૪

મેં કહ્યું શંખ ધારી હોયે સિદ્ધ, વસે તે વનને માંય રે;
અર્ધ રાતે રે આસનથી રે ઉઠી, આવે નહિ એ આંય રે. ૧
એણે કહ્યું હું ચકર ધારી, ફરે છે ચકર મારું રે;
દાસ મારા ને જે દુઃખ દિયે, તેને હું તર્ત સંહારૂં રે. ૨
મેં કહ્યું ચક્રધારી પ્રજાપત, પાત્ર ઉતારે બહુ પેર રે;
જોશે તો આવશું જરૂર લેવા, હમણાં જાઓ તમે ઘેર રે. ૩

એણે કહ્યું અહ્નાધારી હું ગોરી, અહ્નાધર મારૂં નામ રે;
મોટા પાપીને પ્રાજય કરૂં હું. નિષ્કુળાનંદનો શ્યામ રે. ૪

પદ ૫

મેં કહ્યું અન્નાધારી મહા મોટા, ભીમે કર્યો ભારથ રે;
જોધા હોયે ત્યાં જુદ્ધ કરો જઇ, ઇયાં નહિ સરે અર્થ રે. ૧
એણે કહ્યુ હું પદમધારી, નથી બરાબર બીજો રે;
શોધી જો હવે મુજ સરિખો, કોઇ હોયે તો કહેજો રે. ૨
વળતિ હું તો રહી વિચારી, ઉત્તર ન મળ્યો એક રે;
પદમધારી કોયે પુરૂષ ન દીઠો, વિધવિધ કર્યો વિવેક રે. ૩
શણગાર પણ સજી રહી સરવે, ઓછો ન રહ્યો અંગે યે;
નિષ્કુળાનંદના નાથને પછી, ઉઠી મળી ઉછરંગે રે. ૪

પદ ૬

મોહન મુખ જોઇ દુઃખ ટળિયાં, વળિયા અમારા વાન રે;
સરવે પેર્યે સુખ પામી સાહેલી, થઇ રહી ગુલતાન રે. ૧
સામું જોઇ શ્યામળિયે રે વાલે, હેતે હસિને બોલાવી રે;
ભલો ઉત્તર તેં આપ્યો અમને, ડહાપણ દલનું લાવી રે, ૨
તેયે કહ્યું મેં ન ઓળખ્યા તમને, ગજ મ કરશો રોષ રે;
અજાણમાં જે બોલીવાં અમે, તેનો નિવારજો દોષ રે. ૩
એમ સખી અલબેલાને સંગે, રંગે ત્રિયાણી રાત રે;
નિષ્કુળાનંદના નાથ શું મળી, તેની કહી તને વાત રે. ૪

પદ રાગ ગરબી—પદ ૧

"સજ્યા શણગાર શોભતા રે" એ ઢાળ છે.

સાંભળ સૈયર વાતડી રે, અલબેલાની એક;
ભજવ્યો છે ભલી ભાતડી રે, ભૂધર ધરી ભેખ. ૧
માથે લટકે લટરિયું રે, આવી પડે ગાલ;
ભસ્મ ચોળી કરી ભુરિયું રે, લોચન કીધાં લાલ. ૨

ભલું બ્રાહ્મણાયું ભજાવવા રે, જનેઇ પહેરી જાણ,
મન રાધાનું રિઝાવવા રે, સિધ્ધ થયા સુજાણ. ૩
મોટા માણિગર મુંજનો રે, બાંધ્યો છે આડબંધ;
શ્રહ્યો મનો જોગ શુંનતો રે, મૃગછાલા છે કંધ. ૪
ભખુભાણને સદને રે, જઇ બેઠા બળવાન;
નાથ નિષ્કુળાનંદને રે ધર્યું ત્યાં જઇ ધ્યાન. ૫

પદ ૨

ભખુભાણ બહુ ભાવ શું રે, પુછે આણી પ્રેમ;
અમ આંગણિયે ઉછાવશું રે, કહોને આવ્યા કેમ. ૧
ભોજન માગોને ભાવતાં રે, મુખથકી મહારાજ;
લાગે નહિ વાર લાવતાં રે, આણી આપું આજ. ૨
શાક પાક સોયામણાં રે, તળેલાં ને તયાર;
હાજર કરૂં આણી હમણાં રે, વળી ન લાગે વાર. ૩
આપું અમલ ભાંગ્ય આકરી રે, લેતાં આવે લહેર;
કરૂં ઓપે કરી ચાકરી રે, પ્રેમે શું બહુ પેર, ૪
આજ દિન આનંદનો રે, કહે છે ભખુભાણ;
નાથ નિષ્કુળાનંદનો રે, વળતા બોલ્યા વાણ. ૫

પદ ૩

વળતા બોલ્યા વાવલીયો રે, વસું અમે વન;
વેંતો પિયે વાયોલિયો રે, ભાવે નહિ ભોજન. ૧
જડીબુટી જંગલમાં રે, ખોદી ખાયે કંદ,
આઠો પો'ર અમલમાં રે, અમારે આનંદ. ૨
આજ આવ્યું એવું મનમાં રે, આવ્યા તારે ઘેર,
વળી જાશું પાછા વનમાં રે, કરશું લીલાલેર. ૩
તારાં બાળ ગોપાળને રે, લઇ લગાડો પાય;
જોઇ જગતના જંજાળને રે, જાશું જંગલમાંય. ૪

ઉઠયો ભર્યો આનંદનો રે, ભોળો ભ્રખુભાણ;
નાથ નિષ્કુળાનંદનો રે જોગિડો સુજાણ. ૫

પદ ૪

ફળાવંતીને ફાવિયું રે, આવ્યો છે એક સિદ્ધ;
એના મનમાં એમ આવિયું રે, રાજી દેવા રિધ્ધ. ૧
મોંઘી રાધાને મુકિયે રે, માગે ગમતું સુખ;
તક આવી તે ન ચુકીયે રે, સારૂં દેશે સુખ. ૨
પૂજા લઇ બહુ પેરની રે, ચાલી રાધા રાણ્ય;
મોટા નજરે કરો મેરની રે, ઉભી જોડી પાણ્ય. ૩
ઝાંખી જોયું છે જોગિયે રે, રાધાજીનું રૂપ;
ભાળ્યું ભાળે જેમ ભોગિનિયે રે, સુંદરીનું સ્વરૂપ. ૪
હસિ ફાંસે નાખી ફંદને રે, માર્યાં મીટે બાણ;
નાથ નિષ્કુળાનંદને રે પ્રોવી લીધા પ્રાણ. ૫

પદ ૫

જોઇ જોગીની જુક્તિ રે. રાધા થઇ રળિયાત;
અવળ આણી જાણી ઉક્તિ રે, વળતી પુછી વાત. ૧
કહોને જોગી કયાંથી આવિયા રે, વસો છો કયાં વાસ;
સંગે સેવક નથી લાવિયા રે, આવા કેમ ઉદાસ. ૨
ગુરૂ મળ્યા કોણ ગામના રે, કેણે ફુંકયો કાન;
ઉપદેશી મુક્યા આમના રે, ખોટાં ધરવા ધ્યાન. ૩
નથી પત્તર ઝોળી પાવડી રે, નથી મુદ્રા છાપ;
ઘેરે રોતી હશે માવડી રે, ગોતતો હશે બાપ. ૪
નથી કહું કરી વંદના રે, ઝાઝા દિનો જોગ;
નાથ નિષ્કુળાનંદના રે, શીદ ભુલો છો ભોગ. ૫

પદ ૬

જાને ભવન તારે ભામિની રે, કઉ ન લઇએ કેડ;
ઝાઝી કરીએ નહિ કામિની રે, જોગિયોની છેડ. ૧

જોગી હોય કોઇ રીતમાં રે, ભજનમાં ભરપુર.;
ચિટક કરી જાય ચિત્તમાં રે, થાયે ગાંડાતુર. ૨
એવું કહી નઇ કોઇને રે, લાગતાં લાવી વેણ,
હું તો રહ્યો છું જોઇને રે, નમણાં તારાં નેણ. ૩
લેને ભભુતની ચપટી રે, જોગી જાય છે વન;
વળતી રાધાએ વાત કપટી રે, મસકાણી છે મન. ૪
આવી મલ્યા આનંદને રે, કરી લીલા લહેર;
નાથ નિષ્કુળાનંદને રે, રાધા મેલી ઘેર. ૫

પદ ૭

જોગી પો'તા પાધરમાં રે, ત્યાંથી તાણી નાડય;
રાધા ઘેલી થઇ ઘરમાં રે, રોઇને પાડી રાડય. ૧
પિંડ પૃથવિયે પડિયું રે, આંસુ વિના અંગ;
કોઇ કે' ભજ્યું ચોઘડિયું રે, ભખી ક્યાં ભોયંગ. ૨
એક કહે ગોતો ગારડી રે, કાં તો શોધો સિદ્ધ;
આ તો મરશે કુંવારડી રે, કરો કાંયેક વિદ્ધ. ૩
તેડી લાવોને તેહને રે, બાવો બેઠા બા'ર
ખોળ બેસારો એહને રે, વહેલી કરે વા'ર. ૪
બ્રખુભાણે કરી વંદના રે, જોગી લાવ્યા ઘેર;
નાથ નિષ્કુળાનંદના રે, અમને કરો મહેર. ૫

પદ ૮

જોગી જોઇને બોલિયા રે, નથી નાડી પ્રાણ;
લખ્યા લેખ આના ઉલિયા રે, શીદ ભુલો સુજાણ. ૧
કાંતો દાટો આ દેહને રે, કાંતો આલો આગ્ય;
શીદ રાખી રહ્યા એહને રે, તન કીધું છે ત્યાગ. ૨
એમ કરતાં આપો અમને રે, લઇએ એની ઘાત;
તે તો કેમ કહેવાય તમને રે, વણ ઘટતી વાત. ૩

બ્રખુભાણને કાઇક ભાવ્યું રે, કાઇક લાગ્યું દુઃખ;
પછી એમજ મનમાં આવ્યું રે, ધાર્યું જોવું સુખ. ૪
વળતા બોલ્યા છે વદને રે, આપો તમને એહ;
નાથ નિષ્કુળાનંદને રે, તરત ઉઠાડી તેહ. ૫

પદ ૯

કરી ચરિત્ર કોડામણાં રે, ગયા ગોકુલ નાથ;
લીધાં જશોદાએ ભામણાં રે, બીડયા રુદા સાથ. ૧
કા'ના કયાં ચારી ગાવડી રે, કયાં પાયાં નીર;
બકી લઇને બોલ્યાં માવડી રે, વાલમ મારા વીર. ૨
ભૂધર ભોળા છો મનના રે, સમજો નહિ સંસાર;
દિન આવશે જોબનના રે, જોગે નવલ નાર. ૩
કહોતો કુંવર કન્યા આણિયે રે, પરણો જીવન પ્રાણ;
તે તો જરૂર જોશે જાણિય રે, સ્યામળીયા સુજાણ. ૪
માતા કહે છે મુકુંદને રે, સાંભળો મારા સેણ;
નાથ નિષ્કુળાનંદના રે, વળતાં કહ્યાં વેણ. ૫

પદ ૧૦

માતા વસુ અમે વનમાં રે, સમજું નહિ સગાઇ;
જાણું નહિ જોબનમાં રે, કન્યાને પણ કાંઇ. ૧
નાર આવે છે નેસમાં રે, વાછરૂનો કાળ;
કાઢી મુકશે કોઇ દેશમાં રે, ગાયોના ગોવાળ. ૨
રૂડા છે જો રખવાળયા રે, બીજો માં લગાર;
ગાફલ નથી ગોવાળિયા રે, નહિ આવે નાર. ૩
જશોદાએ એમ જાણીયું રે, આ તો છે અજાણ;
પણ બીજું ન પરમાણિયું રે, ધૂત્યો બ્રખુભાણ. ૪
વળતી બકી લીધી વદને રે, આને કહો કેમ;
નાથ નિષ્કુળાનંદને રે, ઉત્તર આપ્યો એમ. ૫

પદ ૧૧

જાણી વરસાણે વાતડી રે, કહ્યું હતો કાન;
કરી આવ્યો એ ઘાતડી રે, નહિ જોગી નિદાન. ૧
ભડક્યો વૃષભાણુ મનમાં રે, એ કેમ કરે એમ;
એ તો વસે છે વનમાં રે, કન્યા દેવાય કેમ. ૨
મને ભોળવિયો ભેખમાં રે, ખુશીને બહુત;
ઓળખ્યો તો ઊર્ધ્વરેખમાં રે, નંદ મહરનો પુત. ૩
કેમ કરૂં બોલ્યો મુખડે રે, ધીને બેઠી ગાળ;
દીકરીને નાખી દુઃખડે રે, વર મળ્ય ગોવાળ. ૪
હવે એ' જશોદાનંદને રે, વિ'વા કરે વિદ્ધ;
નાથ નિષ્કુળાનંદનો રે, પરણાવે પરસિદ્ધ. ૫

પદ ૧૨

જશોદાને જણાવિયું રે, નંદને કર્યું જાણ;
લગન લાલનું આવિયું રે, મેલ્યું વૃષભાણ. ૧
મળી મંગળ ગાય છે રે, નંદને દરબાર;
આનંદ ઉત્સવ થાય છે રે, બાંધ્યાં તોરણ બાર. ૨
પરણાવ્યા પૂરણ પ્રીત શું રે, જુગતે જીવન પ્રાણ;
દીધી દાત્યું રૂડી રીત શું રે, સુરને થયું જાણ. ૩
દેવે દુદુંભી વજાડિયાં રે, હુવો જે જે કાર;
જશોદાને પાયે લગાડિયાં રે, રૂડી રાધા નાર. ૪
ગતિ જોઈ ગોવિંદની રે, મનમાં મરકયાં માત;
નાથ નિષ્કુળાનંદની રે, સખીએ કરી વાત. ૫

રાગ મેવાડી–પદ ૧

આવજીની મીટે ચડીયાં રે, હો આજ અમે માવજીની મીટે ચડીયાં રે; ટેક.
પીયરીએ પરહરી મે'લી, સાસરીએ સગાઇ મેલી;
ઘરને ગણી છે ઘેલી રે. હો આજ૦ ૧

કુળમાં કડવી થઇ, લોકડયોમાં લજ્જા ગઇ;
ઘરમાં તો ગમે નઇ રે. હો આજ૦ ૨
લોચનીએ લગાડી બાણ, પ્રોરીને લીધા છે પ્રાણ;
તનડામાં તેની તાણ રે. હો આજ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદને નાથે, અમને કીધાં છે હાથે;
પ્રાણ બાંધ્યા એને સાથે રે. હો આજ૦ ૪

પદ ૨

મીટડીને બાણે મારી રે, મર્માળે વાલે મીટડીને બાણે મારી રે; ટેક.
કરતાં ન સુઝે કામ, ઝંખના છે આઠુ જામ;
મનડું ન બેસે ઠામ રે. મર્માળે૦ ૧
ગઇતી જમુનાજીને ઘાટે, પાણીડાં ભરવાને માટે;
મોહન મળીયા વાટે રે. મર્માળે૦ ૨
નયણાંની કરી સાને, મુંજ પર તોડયું તાને;
કામણગારો છે કાન રે. મર્માળે૦ ૩
નિષ્કુળાનંદને વા'લે, નાખી ચોટ નંદલાલે;
સાન એની મને શાલે રે. મર્માળે૦ ૪

પદ ૩

મનડું હરિને લીધું રે, લટકાળે વાલે મનડું હરીને લીધું રે; ટેક.
આવીને એ ઉભો સામો, જરકશી પહેરી જામો;
જોઈ મને લાગ્યો ભામો રે. લટકાળે૦ ૧
ઉભા છે કમર કસી, હેતે મને જોયું હસી;
દીઠે દિલ ગયા વસી રે. લટકાળે૦ ૨
તાને શું પાડતા તાળી, વનમાંયે વનમાળી;
ભુલી શુધ એને ભાળી રે. લટકાળે૦ ૩
લાલ છડી લઈ હાથ, શોભે છે સખાને સાથ;
નિષ્કુળાનંદનો નાથ રે. લટકાળે૦ ૪

પદ ૪

ચિત્તડામાં ચોટી ગયો રે; અલબેલો વાલા ચિત્તડામાં ચોંટી ગયો રે. ટેક

અચાનક એને દીઠો, મનડામાં લાગ્યો મીઠો;
અંતરમાં આવી પેઠો રે. અલબેલો૦ ૧

વિસાર્યા વિસરે નહી, કરીયા ઉપાય કહી;
હવે હું તો હારી રહી રે. અલબેલો૦ ૨

અમારું તો નવ ફાવ્યું, એણે કર્યું એનું ભાવ્યું
મન મારું લઇ લોભાવ્યું રે. અલબેલો૦ ૩

કડવું થયું છે કાજ, વહાલો લાગે વ્રજરાજ;
નિષ્કુળાનંદનો રાજ રે. અલબેલો૦ ૪

રાગ મેવાડો–પદ ૧

"અંતકાળે આવી રે સંભાળી લેજ્યો શ્યામળારે" એ રાગ છે.

અલબેલા આવો રે આજ અમ પાસળેરે,
પુરો પુરો પિયું અમારી રે આશ;
વદન તમારું રે વાં'લા વિલોકયા વિના રે,
અંતર અમારું રહે છે ઉદાસ. અલ૦ ૧

આણી આંણી આંખ્યે રે નાથ મુખ નિરખશું રે,
ત્યારે જાશે દલડાનું રે દુઃખ;
શ્રવણે સાંભળશું રે વાલીડાની વાતડી રે,
ત્યાર સર્વ અંગે થાશે રે સુખ. અલ૦ ૨

સનમુખ બેશી રે ભલા સુખ મુખ નિરખશું રે,
ત્યારે મારું મન થાશે રે મુદિત;
લટકાંને જોશું રે લટકાળા લાલનાં રે,
ત્યારે સુખ થાશે અંતરે ઉદિત. અલ૦ ૩

મારાં નયણાં પિપાસિરે પિયામુખ પેખવા રે,
નિરંતર અંતર રહે છે ઉદાસ;
નિષ્કુળાનંદના રે સ્વામીજી પધારજો રે,
દયા આણી જાણી પોતાના રે દાસ. અલ૦ ૪

પદ ૨

વિસારો માં વા'લા રે અલબેલા અમને રે,
અમે છીએ હરિ તમારાં રે દાસ;
દરશન દેજો રે દયાળુ દયા કરી રે,
અમને છે એક તમારી રે આશ. વિસારો૦ ૧
વાંસળી વાઇને રે વિરહ ઉપજાવીયો રે,
રૂડી રીતે રમાડ્યા હરિ રાસ;
પળે પળે પિયુ રે પ્રેમે શું પોષિયાં રે,
આજ કેમ થયા અમથા ઉદાસ. વિસારો૦ ૨
ભૂધર ભેટિને રે ભવ દુઃખ ભાગિયાં રે,
સમે સમે આપિયા ઘણાં રે સુખ;
હેત કરી હરિ રે અમને જો હેળવ્યાં રે,
હવે કેમ કીધું મોઢું રે મુખ. વિસારો૦ ૩
તમ વિના કહોને રે દિન કેમ કાઢીયે રે,
સુખ ઘણું સાલે છે જો શરીર;
નિષ્કુળાનંદના રે નાથ નિરખ્યા વિના રે,
કહોને કઇ પેર્યે ધરીયે રે ધીર. વિસારો૦ ૪

પદ ૩

વ્રજના વાસીની રે વા'લા વા'ર કીજીયે રે,
લીજે લીજે શ્યામળિયાજી રે સાર;
દીજે દીજે દીનરે દરશન દાનને રે,
કીજે કીજે વા'લા મનવિચાર. વ્રજના૦ ૧

બાળપણામાં ચેરે બાંધી પિયા પ્રીતડી રે,
કરી કરી અંતર મનને રે એક;
અર્ધક્ષણ અમથી રે અળગા રહેતા નહિ રે,
અલબેલા આપિયાં સુખ અનેક. વ્રજના૦ ૨

શરીરમાં સાલે રે સનેહનાં સુખડાં રે,
સ્થળ સ્થળ પ્રત્યે મનોરથ થાય;
ઇહાં બેસી હરિ રે અમને બોલાવતા રે,
સંભારતાં હેત હૈયે ન સમાય. વ્રજના૦ ૩

પળે પળે પિયુ રે પ્રેમે કરી પોષિયાં રે,
સંતોષિયાં શ્યામળિયે દઇ સુખ;
નિષ્કુળાનંદના રે નાથ નથી વિસર્યું રે,
દિન દિન વણ દીઠે દિલ દુઃખ. વ્રજના૦ ૪

પદ ૪

વા'લા વિના વીતે રે ઘડી ઘણી વસમી રે,
આલોચન અંગમાંયે રે ન માય;
પળે પળે દાઝે રે દુઃખે મારી દેહડી રે,
વાલો મળે વિજોગ શ્રહની વિલાય. વાલા૦ ૧

દાવાનળ લાગ્યો રે ડુંગરિયા ડોલિયા રે,
કહોને કેમ કાગળે કરીને બોલાય;
અમૃત એલીયેરે અલબેલા આવજો રે,
મુખ જોયે દુઃખ પળે પળમાંય. વાલા૦ ૨

પાવકની ઝાળે રે પંખી નવ પરજળે રે,
વીતે વનવેલીને વસમી રે વાર,
આગમને વિના રે આવી બની એહને રે,
શ્યામઘન વિના કરે કોણ સાર. વાલા૦ ૩

પાન પરજળ્યાં રે ડાળ્યો લાગી દાઝવા રે,
હવે નથી રહેતું જો ધીરજ મન;

નિષ્કુળાનંદના રે પાયુજી પધારજો રે,
જો હોય જીવાડવાનું જીવન. વાલા૦ ૪

પદ ૫

સારૂ કર્યું સ્વામી રે વાઇ ગયા વા'લમા રે,
વનિતાને વળગાડી વૃક્ષડાળ;
તરૂએ ટીંગાડી રે જાવું નો'તું જાદવા રે,
શ્યામળિયા આવી લીયોને સંભાળ. સારૂ૦ ૧
અવની આકાશ રે વચ્ચે રહી વનિતા રે,
રહી વિલખતી રોતી રાંક,
ધન્ય ધન્ય પ્રીત રે રીત મારા રાજની રે,
અલબેલા વાલા વળિયો છે આંક. સારૂ૦ ૨
એના અવગુણુ રે સામા જોશો શ્યામળા રે,
તો નથી નારી તણો કોઇ નોર,
તમારી કસોટી રે અલબેલા આકરી રે,
અબળાને અંગે એવું નહિ જોર. સારૂ૦ ૩
અનાદિની એવી રે રીત નથી રાવતી રે,
દાવો આવો બાંધવો દીનને રે સાથ;
બુમ બાનિની રે સાંભળો શ્યામળા રે,
કરો દયા નિષ્કુળાનંદના રે નાથ. સારૂ૦ ૪

પદ ૬

દિલના દયાળુ રે દીનને દયા કરો રે,
હરો હરો હરિ અમારી રે દાઝ;
તમ વિના નથી રે કોઇ ત્રણ લોકમાં રે,
સમર્થ સારવા અમારાં કાજ. દિલ૦ ૧
દિલડાની દાઝુ રે કહીએ કેની આગળે રે,
સુખદાયિ સુંણી સુંદર શ્યામ;

અરજી અમારી રે કૃપાળુ કાને ધરો રે,
તમ વિના નથી ઠરવાનું ઠામ. દિલ૦ ૨
અમારે તો તમે રે અલબેલા એક છો રે,
સાચા જો સનેહી શ્યામ સુજાણ;
વસમી વેળાનારે વાર તમે વિઠ્ઠલારે,
છોજી મારા જીવના જીવન પ્રાણ. દિલ૦ ૩
વળી વળી વાલારે વનિતાની વિનતિ રે;
નિષ્કુળાનંદના સ્વામિજી શું કરૂં રે,
અમપર કરો નજરે મારા નાથ. દિલ૦ ૪

રાગ કાફી. પદ ૧

"હરિ હૈયાના હાર છોજી" એ ઢાળ છે.

આવજો આવજો આવજો રે, વા'લા આજ અમ ઘેરે આવજો રે;
મારે તમને ભેટયાનો છે ભાવ જો રે. વાલા૦ ટેક.
સુંદર સારી શોભા તમારી રે, દયા કરીને દેખાડજો રે. વાલા૦ ૧
દયા કરી હરિ દર્શન દેજો રે, મહેર મુજપર લાવજો રે. વાલા૦ ૨
વાલા વળી વળી વાટડી જોઉં છું રે, આવી આનંદ ઉપજાવજો રે. વાલા૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથજી અમને રે, હેતે હસીને બોલાવજો રે. વાલા૦ ૪

પદ ૨

આપજો આપજો આપજો રે, વાલા આજ આનંદ મને આપજો;
તમે મળે ટળે મારા તાપ જો રે. વાલા૦ ટેક.
મુખ જોયા વિના દુઃખ છે દલમાં રે, કૃપા કરીને તે કાપજો રે. વાલા૦ ૧
અંગોઅંગ આલિંગન લઈને રે, હેતે હૈયામાં મને ચાંપજો રે. વાલા૦ ૨
ચંદને ચર્ચિ ચરણુ તમારા રે, છબીલાજી છાતિ મારી છાપજો રે. વાલા૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથ મન મારૂં રે, અસ્થિર સ્થિર કરી સ્થાપજો રે. વાલા૦ ૪

પદ ૩

મળજો મળજો મળજો રે, મીઠા બોલા વાલા મને મળજો;
મારો થાયે જનમ સફળ જો રે. મિઠા ટેક.
દૂર રહ્યાનું જે દુઃખ છે દિલમાં રે, તેતો દરશ દઈ હરિ દળજો રે. મિઠા૦ ૧
પોતાના જાણી દયા દિલ આણી રે, પીયુ પ્રીતે કરી પળજો રે. મિઠા૦ ૨
હું તો છઉં દાસી ચરણ ઉપાસી રે, મુજપર વાલા વાલ્યે વળજો રે. મિઠા૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના સ્વામી શ્યામળીયા રે, આજ અઢળ હરિ ઢળજો રે. મીઠા૦ ૪

પદ ૪

ભેટજો ભેટજો ભેટજો રે, ભાવે ભરી ભૂધર મને ભેટજો;
મને રાખી હૈયાની હેટ જો રે. ભાવે૦ ટેક.
તમ વિના મારૂં તન મન તપે રે, મળી મનના તાપ મેટજો રે. ભાવે૦ ૧
અંગોઅંગે જે અનંગની વેદના રે, તે શ્યામ મળીને સમેટજો રે. ભાવે૦ ૨
અંક ભરી આલિંગન લેતાં રે, મારા પંડયનું પોત પલેટજો રે. ભાવે૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથ મળો જ્યારે રે, ત્યારે ઠરે મારૂં પેટ જો રે. ભાવે૦ ૪

પદ ૫

થાય છે થાય છે થાય છે રે, મારા મનમાં મનોરથ થાય છે;
તે તો ધોડીને તમસંગ ધાય છે રે. મારા૦ ટેક.
લોચન મારાં લોભી રહ્યાં છે રે, તે તમને જોવા ચા'ય છે રે. મારા૦ ૧
હૈડું મારૂં હિંસી રહ્યું છે રે, અંતર અતિ અકુળાય છે રે. મારા૦ ૨
અણદીઠે અલબેલાજી તમને રે, જુગસમ પળ એક જાય છે રે. મારા૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથ જોઉં જ્યારે રે, ત્યારે મારા તાપ સમાય છે રે. મારા૦ ૪

પદ ૬

આશ છે આશ છે આશ છે રે, હરિ અમને તમારી આશ છે;
મારા પ્રાણ તમારે પાસ છે રે. હરિ૦ ટેક.
તમ વિના તન મન હરિ મારૂં રે, અણદિઠે ઉદાસ છે રે. હરિ૦ ૧
મુખ જોવા મોહનજી તમારૂં રે, પ્રીતમ અમને પ્યાસ છે રે. હરિ૦ ૨

સુંદર વદન સદન છે સુખનું રે, અધરે મધુર વાલા હાસ છે રે. હરિ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથ તમ સાથે રે, આલિંગન લેવા ઉલ્લાસ છે રે. હરિ૦ ૪

પદ ૭

પ્રીત છે પ્રીત છે પ્રીત છે રે, પિયુ તમ સાથે મારે પ્રીત છે;
તે તો મન માન્યાની રીત છે રે. પિયુ૦ ટેક.
સંસારસુખ મને સ્વપ્ને ન ગમે રે, તમચરણે મારૂં ચિત્ત છે રે. પિયુ૦ ૧
દેહ ગેહમાં વાલા દિલડું શું દાઝે રે, અંતે જાતા જે અનિત્ય છે રે. પિયુ૦ ૨
આરે જીભાએ કહેશું જશ તમારા રે. ગુણાતીત જે ગીત છે રે. પિયુ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથ તમચરણે રે, સોંપ્યું તનમન ધન સમીત છે રે. પિયુ૦ ૪

પદ ૮

શ્યામ છો શ્યામ છો શ્યામ છો રે, સ્વામી તમે અમારા શ્યામ છો;
સહુ સંતના સુખ વિશરામ છો રે. સ્વામી૦ ૧
દીનબંધુ સદા સુખના સિંધુ રે, સલુણા સુખના ધામ છો રે. સ્વામી૦ ૧
ત્રિવિધ તાપમા તપતા અમને રે, ઠાકુર ઠરવા ઠામ છો રે. સ્વામી૦ ૨
અનાથના નાથ અધમ ઉધાર રે, અમારા આતમરામ છો રે. સ્વામી૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના શ્યામ સુખકારા રે, પિયુ તમે તો પૂર્ણ કામ છો રે. સ્વામી૦ ૪

રાગ આશાવરીની છાયા-પદ ૧

"શું કરૂં રે રાણાજી હું શું કરૂં" એ ઢાળ છે.

નહિ વરૂં રે સૈયર હું તો નહિ વરૂં, આ જગતના જીવને હું નહિ વરૂં; ટેક.
એ અજર અમર રે નહિ સંસારી નર, એને વરતાં ભાગે અવશ્ય ઘર. તો હું૦ ૧
એ નાશવંત રે માથે ધણી શું ધારૂં, તેથી હું કુંવારી સહુજ સારૂ. તો હું૦ ૨
એ દો દિન સારૂં રે કોણ બેસારે ગાળ, રંડાપાની કોણ રોપે વરમાળ. તો હું૦ ૩
જેનું એવા તન રે અવશ્ય ઉતરે, એવા વરને મારી બલાયે ન વરે. તો હું૦ ૪
એ ચાંદલીયો ચોડી રૂડો હારનો ધરશું, નિષ્કુળાનંદના સ્વામિને વરશું તો હું૦ ૫

પદ ૨

નહિ કરૂં રે સૈયર હું તો નહિ કરૂં, સગપણ સંસારી સાથ તો હું નહિ કરૂં. ટેક.
એ શ્વાનસૂકરને ખરજેવા જે જીવ, એવા પાપિને નહિ કરીયે જો પિવ. તો હું૦ ૧
એ મનુષ્ય દેહને કરે અમર વખાણુ, તેને કરે કોણુ પર ને વેચાણુ. તો હું૦ ૨
એ એવી શિખામણુ રે મને કોયે મ દેજો, મારા હેતુ જો હો તો તમે
સમજીને લેજો. તો હું૦ ૩
એ સગાં સંબધી રે સહુ મર કરે જોર, પરાણુ આપે તે નહિ ઠાઠો હું ઢોર. તો હું૦ ૪
નિષ્કુળાનંદનો નાથ કંથ કરીશ, જેને સંગે ભવસિંધુ તરીશ. તો હું૦ ૫

પદ ૩

નહિ ફરૂં રે સૈયર હું તો નહિ ફરૂં, ફેરા ફોગટિયા સાથ તો હું નહિ ફરૂં, ટેક.
કુડિયાં સંગાથે કોણુ જમે કંસાર, સ્વપને ન ગમે મને સુખ સંસાર. તો હું૦ ૧
એ અવર વરને રે બાઇ સોંપુ જો હાથ, તો રે લાજે મારો સમરથ નાથ. તો હું૦ ૨
એ ચોરીએ ન ચડુ રે બાઇ બીજા તેને સાથ,
હું તો વેચાણી છઉં હરજી ને હાથ, તો હું૦ ૩
એ બીજા નર નેરે બાઇ નામુ જો શિશ, તો રે કહેજ્યો મને કુલટા હમેશ તો હું૦ ૪
એ મેં રે કર્યું છે મારૂં મારે મારે જો હાથ, વર વરી છું નિષ્કુળાનંદનો નાથ. તો હું૦ ૫

પદ ૪

શું કરૂં રે સૈયર હું તો શું કરૂં, ખોટા સાથે સનેહ તો હું શું કરૂં; ટેક.
એ છેલ છબીલો રે વાલો ભલે રે ભાવે, અવર પુરૂષ દેખી ઉબકો આવે. તો હું૦ ૧
એ સુખના સાગર રે વર નંદજીનો લાલ, બીજા પુરૂષ તો દીઠા બેહાલ. તો હું૦ ૨
એ જીવન જોતાં રે થાયે તાઢુંકુ તન, અવર પુરૂષ દેખી લાગે અગન. તો હું૦ ૩
એ મનડું માન્યુ રે માઇં સ્યામળિયા સાથ, વાલો લાગે છે મને નટવર નાથ. તો હું૦ ૪
નિષ્કુળાનંદના નાથ સાથે લોભાણી, બીજા પુરૂષ દીઠા ધુડય ને ધાણી. તો હું ૫

રાગ ગરબી. પદ ૧

"નારાયણુ નામ લેને તું પ્રાણી રે" એ ઢાળ છે.

નારાયણુ નામની જપો માળા રે, સર્વે અંગ સંભારી રૂપાળાં નારા૦ ટેક

પગે દશે આંગળિયો દેખીરે, ફણા ઘુંટી પેની જુગ પેખી રે,
ફેરો માળા ષટદશ લેખી. નારા૦ ૧
જંઘા જાનું ઉભે ઉરૂ જોઇરે, નાભી ઉદર ને સ્તન દોઇ રે,
ફેરો માળા દશ ચિત્ત પ્રોઇ, નારા૦ ૨
ભુજ દો કર દશ આંગળિએ રે, કંઠ ચિબુકને મુખ વળી રે,
તેની માળા પંચ દશ મળી. નારા૦ ૩
નાશા નયણ શ્રવણ સંભારી રે, ભ્રહ ભાલ શિષ પરવારી રે,
માળા નવ ફેરો નરનારી. નારા૦ ૪
એમ પૂરણમાળા પચાસ રે, ભજતાં ભવદુઃખનો નાશ રે;
કહે નિષ્કુળાનંદ પ્રકાશ. નારા૦ ૫

પદ ૨

નારાયણ નામને તુલ્ય ના'વે રે, જપ તપ તીરથ વ્રત કા'વે; નારા૦ ટેક
જપ તપ તીરથ વ્રત પાળે રે, દમી દેહને ગળે હિમાળે રે;
અલ્પ પુણ્ય પામે કોઇ કાળે. નારા૦ ૧
જેને નામ તણો પરતાપ રે, જેનો જપ્યો અજામેલે જાપરે;
થયો શુદ્ધ ને ગયો સંતાપ. નારા૦ ૨
હોય અઘના ઓઘ અપાર રે, સર્વે મળી બળી થાય છાર રે;
કરતાં નારાયણનો ઉચ્ચાર. નારા૦ ૩
એવો નામ તણો મહિમાય રે, ભજતાં ભવદુઃખ પલાયરે;
સત્ય નિષ્કુળાનંદ તેને ગાય. નારા૦ ૪

પદ ૩

નારાયણ નામને નિત્ય ગાયે રે, જેથી છોટા મટી મોટા થાયે; નારા૦ ટેક
હતા નારદજી છેક છોટા રે, જગ જાણે તે દાસીના ધોટા રે,
ભજી નારાયણ થયા મોટા. નારા૦ ૧
જેને વાલ્મિકીને વશિષ્ટ રે, જેને એક નારાયણ ઇષ્ટ રે;
ભજી નારાયણ થયા શ્રેષ્ઠ. નારા૦ ૨

એહ આગે અનેક જે એવા રે. હરિ ભજી થયા હરિ જેવા રે.
તેમાં કસર ન રહી કેહેવા. નારા૦ ૩
નામ નામી વિના વાત કાચી રે, જોઈ નાથ સાથે રહો રાચી રે.
કહે નિષ્કુળાનંદ એહ સાચી. નારા૦ ૪

પદ ૪

નારાયણ નામને જે જપે રે, તેથી કાળ માયા મન કંપે રે. નારા૦ ટેક
કામ ક્રોધનું જોર ન જાગે રે, લોભ મોહનો લાગ ન લાગે રે;
હરિ ભજન થકી સહુ ભાગે. નારા૦ ૧
આશા તૃષ્ણા જોયે ઉધડી રે, હરખ શોક તે ન કાઢે હડી રે.
રીષ ઇર્ષ્યા ન શકે નડી. નારા૦ ૨
સર્વે સુખની સંપત્તિ પામે રે, મન લાગે નહિ અન્ય ભામે રે;
પછી હરી બેઠા નૂર ઠામે. નારા૦ ૩
નારાયણનું નામ છે એવું રે, સુખદાયક સમઝી લેવું રે;
સત્ય નિષ્કુળાનંદને કહેવું. નારા૦ ૪

રાગ પરજ—પદ ૧

"છોગલું તારૂં છોગલું તારૂં છોગલું તારૂં" એ ઢાળ છે.

વારણે જાઉં વારણે જાઉં વારણ જાઉં રે,
વા'લા તારે વારણે જાઉં, મનમાં મળવા ચાઉં રે. વાલા૦ ટેક.
આવો અલબેલા ઓરા કરૂં કોડ પુગ રે,
જીવન તમને જોઇ સુખણી થાઉં રે, વાલા૦ ૧
પ્રીતમ પ્યારા મારા સુંદર વર સારા રે,
ત્રિકમ તમને ભેટી તાપ ગમાઉં રે, વાલા૦ ૨
રૂપ જોઇને તારૂં ઇચ્છે મન મારૂં રે,
ભાવે હું તો જાણું ભૂધર ભેટવા ધાઉં રે, વાલા૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના રાજ આવો ઓરા આજ રે,
પ્યારા પાડ માની વળી ગુણડા ગાઉં રે, વાલા૦ ૪

પદ ૨

મુખડું જોવા મુખડું જોવા મુખડું જોવા રે,
મીઠા તારૂં મુખડું જોવા, દા'ડી ગઉં આવીશ દોવા રે, મીઠા૦ ટેક.
ઉઠી હુ ભરી આશે આવું તમ પાસે રે,
વળી નહી રહુ વાલા મહી વલોવા રે. મીઠા૦ ૧
જોઉં હરી મુખ જૈયે થાઉં સુખી તૈયે રે,
નથી બીજો ઉપાય દુઃખ દિલનું ખોવા રે. મીઠા૦ ૨
મનડું મોહ્યું મારૂં જોવા રૂપ તારૂં રે,
હાલું કોણ આવશે હવે મુજને ઢોવા રે. મીઠા૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના વાલા જોઉં નંદલાલા રે,
મોહન જીવન મારૂં મનડું મો'વા રે. મીઠા૦ ૪

પદ ૩

આવજો ઓરા આવજો ઓરા આવજો ઓરા રે,
અમભણી આવજો ઓરા, કરૂં હું નાથજી નોરા રે. અમ૦ ટેક.
ચટકંતી ચાલી ચાલ આવો નંદલાલ રે,
પાઘડીના પેચમાં ફુલના તોરા રે. અમ૦ ૧
ફુલને હારે ફુલ્યા આવો ઝુલ્યા ઝુલ્યા રે.
જીવન જોઇને કરૂં કોડ્યુ પુરા રે. અમ૦ ૨
શણગાર સજી સારા આવો મારા પ્યારા રે.
સુંદર શોભતા અંગે ગોવિંદ ગોરા રે. અમ૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથ મારી છો મીરાંથ રે,
હૈયું હરિ તમને જોવા કરે હિસોરા રે. અમ૦ ૪

પદ ૪

હેતની વાતુ હેતની વાતુ હેતની વાતુ રે,
આવી કરો હેતની વાતુ, મેલી હવે મનની ઘાતુ રે. આવી૦ ટેક૦

અમને મેલી માવા થયા કેમ આવા રે,
જાવા દીયો જાવા હવે નથી ખમાતું રે. આવી૦ ૧
મનની આંટી મેલો ખાંત્યે આવી બેસો રે,
રંગભર રમીયે આવી અમશું રાતુ રે. આવી૦ ૨
મનોરથ પુરો મારા પ્રીતમજી પ્યારા રે,
ખાંતિલાજી પુરીએ મારા મનની ખાંતુ રે. આવી૦ ૩
નિષ્કુળાનંદના સ્વામી અંતરજામી રે,
વારે વારે વાલા મારા નથી કહેવાતું રે. આવી૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

"લટકાળા તારે લટકે રે" એ ઢાળ છે.

અમાસે ભાગ્ય અમારાં રે, પૂરણ આજ પ્રગટ થયાં;
સહજાનંદ મુજને મળિયા રે, સુખ મુખે નવ જાયે કહ્યાં. ૧
એકમે અલબેલો રે, જીવન જોયા જુગત્યે કરી;
ત્રણ ભુવનમાં તમારી રે, હોડયે કોયે ન આવે હરી. ૨
બીજે મન કયાંયે ન બેસે રે, મોહનજી વિના મારૂં;
હું તો રાત દિવસ રૂદિયામાં રે, ધ્યાન ધરૂં છું તમારૂં. ૩
ત્રીજે તનચિહ્ન તમારાં રે, ચિતવે છે ચિત્ત વળી વળી;
મારા અંગમાં આનંદ આવે રે, નખશિખ શોભા નિહાળી. ૪
ચોથે જે ચરણ તમારાં રે, શોભે છે સોળે ચિહ્ને,
જેને અનેક જન આરાધે રે, સેવે છે સદા તેને. ૫
પાંચમે પગ અંગુઠે રે, રેખા દીસે રૂપાળી,
પગ અંકિત લંકિત એવા રે, નિશદીન રહી છું નિહાળી. ૬
છઠે જે છેલ છબિલા રે, પાત્રલીયા પાવન તારાં,
ચિહ્ન ડાબા પગને ગોઠણે રે, શોભે છે ઉભય સારાં. ૭
સાતમે જીવન જોયા રે, દુંદે વળ ત્રણે દીપે;
ઉર જોતાં આનંદ આવે રે, કંઠે તિલ છે સમીપે. ૮

આઠમે અંગ અનુપમ રે, શોભે સુંદર કર કેવા,
પોચાની પાંચ આંગળિએ રે, નખ નિરખી જોવા જેવા. ૯
નામે મુખ અંક અધુર રે, રેખા દીસે રૂપાળી;
દીસે દાંત દાડમની કળીયું રે, રસનાયે વાણી રસાળી. ૧૦
દશમીએ દીલ ઠરે છે રે, તિલ જમણે ગાલે જોઇ;
નાસિકા નયણાં નિરખી રે, મન મારૂં રહ્યું છે મોઈ. ૧૧
એકાદશીએ આનંદ આવે રે, ભ્રકુટી નળવટ નિરખીને;
ચિહ્ન જમણે ભાલે જોઇ રે, હઇડે રહી છું હરખીને. ૧૨
દ્વાદશીએ દીન દયાળ રે, ભૂધર છે ભીને વાને;
મે તો જાુગતે જીવન જોયા રે, દીઠો તિલ ડાબે કાને. ૧૩
તેરસે બરાસની રીતે રે, ચૈતન્ય ધનમયે મૂરતિ;
થયા નિર્ગુણ સગુણ રૂપ રે, નેતિ નેતિ જેને કે' શ્રુતિ. ૧૪
ચૌદશે સભર ભરિયા રે, પિંડ બ્રહ્માંડે પૂરણ રહ્યા;
શેષ શારદ પાર ન પામે રે, તો એક મુખે કેમ જાય કહ્યા. ૧૫
પુનમના ઇંદુ ઉગ્યા રે, સહજાનંદજી સોળ કળા;
નિષ્કુળાનંદના સ્વામી રે, નિરખી સુખ પામી અબળા. ૧૬

રાગ ધોળ. પદ ૧

"ગોકુળ વહેલા પધારજો રે" એ ઢાળ છે.

મીઠાબોલા હો માવજી રે, મીઠું બોલી લીધું મન રાજ; મીઠા૦
મીઠી સુણી વાણી મુખની રે, તેને અર્પ્યાં અમે તન રાજ. મીઠા૦ ૧
મીઠી નજર મહારાજની રે, અમૃત આંખ્યમાં અપાર રાજ; મીઠા૦
નેણાંને ચાળે તનને ચોરિયું રે, વશ કરી વ્રજનાર રાજ. મીઠા૦ ૨
વિરહબાણે પ્રાણ વેંધિયા રે, સાલે સ્નેહનું સુખ રાજ; મીઠા૦
પેયેં પેયેં પીડે પંડને રે, વણ દીઠે આપે દુઃખ રાજ. મીઠા૦ ૩
હેતકારી હરિ હેતશું રે, પિયા પ્રેમે રહીયે પાસ રાજ; મીઠા૦
ઘરમાં ગરતાં ગોઠે નહિ રે, અણ દીઠે હું ઉદાસ રાજ. મીઠા૦ ૪

જેમ કહેશે તેમ કરશું રે, સદા રહેજો મારે સાથ રાજ; મીઠા૦
તમે તેડી માં તડછોડજો રે, ગિરિધર ગ્રહી હાથ રાજ. મીઠા૦ ૫
અખંડ રહેજો અમ પાસળે રે, સુખકારી સુંદર શ્યામ રાજ; મીઠા૦
નાથ નિષ્કુળાનંદના રે, અલબેલા આત્મારામ રાજ, મીઠા૦ ૬

પદ ૨

નટવર કુંવર નંદના રે, અવલ નવલ નાગર રાજ; નટવર૦
પ્રીતમ પ્યારા છો પ્રાણ પેરે, સુખકારી સુખસાગર રાજ' નટવર૦ ૧
બાંધી બાળપણામાં પ્રીતડી રે, હરિવર હેત કરી રાજ. નટવર૦
સુખ જોઇને મોહી રહ્યાં રે, સોંપ્યા તનમન શિષ સમેત રાજ. નટવર૦ ૨
મનમાન્યું મારૂં તમશું રે, ચિત્ત ચોટયું તમ ચરણે રાજ; નટવર૦
સુખ તજી આ સંસારનાં રે, આવ્યાં શ્યામ તમારે શરણે રાજ. નટવર૦ ૩
પ્રીત રીતે પિયુ પોખિયે રે, પુરી હઇડાની હામ રાજ; નટવર૦
સર્વે સુખમાં સંતોષિયાં રે, સુખકારી સુંદર શ્યામ રાજ. નટવર૦ ૪
વા'લા વાલ્યપણાની વાતડી રે, સર્વે જાણો છો સુખ રાજ; નટવર૦
મથુરાં જાવાનું માવજી રે, પીયું કરશો માં પરીયાણ રાજ. નટવર૦ ૫
તમ વિના અમે તલપું રે, નિશદિન મારા નાથ રાજ; નટવર૦
નિષ્કુળાનંદના નાથજી રે, સ્વામી સદા રહેજો સાથ રાજ. નટવર૦ ૬

પદ ૩

મથુરાં જાશો માં માવજી રે, વા'લા સુણો મારી વાત રાજ; મથુરાં૦
અક્રુર અંતરની કહેતો નથી રે, એના ઘટમાં ઘણી ઘાત રાજ. મથુરાં૦ ૧
રથ આવી છોડયો આંગણે રે, જાણી થયો છે અજાણ રાજ; મથુરાં૦
કળે છળે કરે વાતડી રે, પાપી લેવા આવ્યો પ્રાણ રાજ. મથુરાં૦ ૨
માતા જશોદા જાણે નહિ રે, નંદરાયે ભોળો નેક રાજ; મથુરાં૦
હીરો આપે છે પર હાથમાં રે, વામ્યા હૈયાનો વિવેક રાજ. મથુરાં૦ ૩
વા'લા વેરીની વાતડી રે, હોયે દગાની દયાળ રાજ; મથુરાં૦
કંસ પાપી પાપે ભર્યો રે, તમે બેઉ ભાઇ બાળ રાજ. મથુરાં૦ ૪

એકલવેણા અલબેલડા રે, નેક થાયે નહિ નાથ રાજ; મથુરે૦
જાણી જોઇને જીવનજી રે, કેમ જાયે કપટી હાથ રાજ. મથુરાં૦ ૫
ગોકુળ ગામની ગોપિયો રે, ટોળે મળીને ટળવળું રાજ; મથુરાં૦
નિષ્કુળાનંદના નાથજી રે, કારણ તમારૂં ન કળું રાજ. મથુરાં૦ ૬

પદ ૪

નહિ હું જાવા દેઉં નાથ જી રે, મોહન મથુરાં મોરાર રાજ; નહિ૦
વા'લા વિલખતી વનિતા રે, મેલી જાશો માં મોરાર રાજ. નહિ૦ ૧
દગો રાખીને દલમાં રે, સ્નેહ કીધો તો શા માટ રાજ; નહિ૦
સુખમાં દુઃખ દેખ્યું નહિ રે, આવ્યો ઓચિંતો ઉચાટ રાજ. નહિ૦ ૨
વાલા વિયોગી માં વનિતા રે, તમે તરછોડો માં તેડી રાજ; નહિ૦
શેરીમાં યે શયન કરશું રે, જાજો શરિયે રથ ખેડી રાજ. નહિ૦ ૩
આગે અમૃતે ઉછેરિયાં રે, હવે વા'લા મ દિયો વિખ રાજ; નહિ૦
ભલે જીવન જાઓ જોરશું રે, અમે નથી દેતાં શીખ રાજ. નહિ૦ ૪
આંખ્યે આંસુની એલી રચી રે, નયણે નીર નદીપુર રાજ; નહિ૦
પ્રાણ લેવા સારૂં પાપિયો રે, ક્યાંથી આવ્યો અક્રૂર રાજ. નહિ૦ ૫
રથે બેસારીને રાજને રે, તેડી ચાલ્યો તેહ વાર રાજ; નહિ૦
નિષ્કુળાનંદના નાથજી રે, વહેલા વળજો વિશ્વાધાર. રાજ. નહિ૦ ૬

પદ ૫

વાલમ વેલેરા વળજો રે, દયા આણી દીનદયાળ રાજ; વાલમ૦
વા'લા વાલ્યપણાની વાતડી રે, ગતિ જાણો છો ગોપાળ રાજ. વાલમ૦ ૧
તમ વિના તન તલફે રે, જેમ જળ વિના મીન રાજ; વાલમ૦
જેમ પ્રાણ વિના પુતળાં રે, જેમ દાતા વિના દીન રાજ. વાલમ૦ ૨
જેમ નીર વિના નદીયો રે, જેમ પંખી વિના પાંખ રાજ. વાલમ૦
જેમ કંથ વિના કામિની રે, જેમ અણુતેજે આંખ રાજ. વાલમ૦ ૩
વારે વારે હું વાલમા રે, કહું કેટલીક વાત રાજ; વાલમ૦
જેવું હોય તેવું જણાવજો રે, ગિરિધર રાખશો માં ઘાત. વાલમ૦ ૪

અમે ભોળવાણી ભામિની રે, જાણ્યું સદાય રહેશું સાથ રાજ. વાલમ૦
પ્રીત કરીને પરહરિ રે, એમ ઘટે નહિ નાથ રાજ. વાલમ૦ ૫
વ્રજવાસીને વિલખતાં રે, મેલી જાઓ છો મોહન રાજ; વાલમ૦
સ્વામી નિષ્કુળાનંદના રે, દેજો વે'લેરાં દરશન રાજ. વાલમ૦ ૬

પદ ૬

હરિવર હેતની વાતડી રે, સુંણી લેજો સુંદર શ્યામ રાજ; હરિ૦
ભાઇ બેઉ ભેળા મળી રે, મથુરાં જાવાનું કામ રાજ. હરિ૦ ૧
કંસ વંશ છે કપટી રે, ઘણી રચી હશે ઘાત રાજ; હરિ૦
મેલું મોશાળ છે માવજી રે, રસિયા રહશો માં રાત રાજ; હરિ૦ ૨
પે'લી મારી તમે પુતના રે, આણ્યો અસુરનો અંત રાજ; હરિ૦
તેનો દગો રાખી દલમાં રે, આજ તેડાવ્યા એકાંત રાજ. હરિ૦ ૩
ભોળપ્ય રાખશો માં ભેટતાં રે, રહેજો શ્યામળિયા સચેત રાજ, હરિ૦
ઘણા છળ છાના રચ્યા હશે રે, નથી હરિવર તમશું હેત રાજ. હરિ૦ ૪
છળ કળ કંઈ કીધી હશે રે, પાપી પાપે પુરણ પંડ રાજ; હરિ૦
વણ વાંકે વસુદેવને રે, દીધો દેવકીને દંડ રાજ. હરિ૦ ૫
નથી મહેર એના મનમાં રે, હણ્યા બાળક એણે હાથ રાજ. હરિ૦
નિષ્કુળાનંદના નાથજી રે, સિયો સ્નેહ તેને સાથ રાજ હરિ૦ ૬

પદ ૭

કો' કેમ કરૂં હું કામિની રે, જીવન પ્રત્યે નહિ જોર રાજ; કો'૦
મારી ગયા મને માવજી રે, કાપી કાળજડાની કોર રાજ. કો'૦ ૧
ભેટું ભીંતર ભાવ ભલકે રે, વેંધી લીધા મારા પ્રાણ રાજ; કો'૦
ઉગરવાની આશા ટળી રે, લાગ્યું બળિયાનું બાણ રાજ. કો'૦ ૨
એકે ઓષડ ઉસતાદની રે, ટાંકી લાગી નહિ તન રાજ; કો'૦
જીવન વિના જીવું નહિ રે, કરો અનેક ઉપાય અન્ય રાજ. કો'૦ ૩
વણ દીઠે વાલમને રે, દાઝી આવે મારૂં દલ રાજ; કો'૦
અંગોઅંગ ઉઠે અગની રે, જાય જુગ જેવી પળ રાજ. કો'૦ ૪

મુખ જોયે દુઃખ જાય છે રે, શીતળ થાય છે શરીર રાજ; કો'૦
દુઃખ દરશને પલાય છે રે, છે રૂદિયામાંયે ધીર રાજ. કો'૦ ૫
વશ કરી મને વાલમે રે, શ્યામ મળે વળે સુખ રાજ; કો'૦
નિષ્કુળાનંદના નાથને રે, વણ દીઠે વાધે દુઃખ રાજ. કો'૦ ૬

પદ ૮

વાલ્યપ વિસારી વાલ્યમા રે, અળગા જઈ રહ્યા અમશું રાજ; વાલ્યપ૦
કુળવતી કુબજા મળી રે, હવે ગિરિધરને કેમ ગમશું રાજ. વાલ્યપ૦ ૧
રાતી માતી નારી નમણી રે, રૂડી રૂપાળી છે રંગે રાજ; વાલ્યપ૦
અમ ઉપરથી મન ઉતર્યું રે, સગપણ કીધું તેને સંગે રાજ. વાલ્યપ૦ ૨
નવલી નારે રીઝયા નાથજી રે, નવલે નવલો બાંધ્યો નેહ રાજ; વાલ્યપ૦
નવલે ભાવે ભૂધર ભોળવ્યા રે, તેણે દાધો અમને છેહ રાજ. વાલ્યપ૦ ૩
હરિવર હવે હાથમાં રે, કેમ કરી આવે કાન રાજ; વાલ્યપ૦
મન માનું મળું માવને રે, થયા ગિરિધર વર ગુલતાન રાજ. વાલ્યપ૦ ૪
અમે હારી બેઠાં હીરલો રે, નિરધન કરી ગયા નાથ રાજ; વાલ્યપ૦
ભાગ્ય જાગ્યાં ભલાં ભામિની રે, જેને શ્યામળિયોજી સાથ રાજ. વાલ્યપ૦ ૫
એક વાર અમ આંગણે રે, મળવા આવોને મોહન રાજ; વાલ્યપ૦
સ્વામી નિષ્કુળાનંદના રે, વાલા વિલોકું વદન રાજ. વાલ્યપ૦ ૬

રાગ ધોળ. પદ ૧

"નાગર નંદદુલારો રે, મનમસ્ત કનૈયો નંદદુલારો" એ ઢાળ છે.

પ્રીતમ પ્રાણ પ્યારા રે, મન મોહન પ્રીતમ પ્રાણ પ્યારા;
સાચા સનેહી છો મારા રે, મન મોહન પ્રીતમ પ્રાણ પ્યારા. ટેક
નિમિષ એક મેલું નહિ ન્યારા, છો મારી આંખ્યના તારા રે. મન૦ ૧
સરવે થકી મને લાગો છો સારા, ગાઈશ ગુણ તમારા રે. મન૦ ૨
અમૃત વેણે કરો છો ઉચારા, આંખ્યમાં હેત અપારા રે. મન૦ ૩
નિષ્કુળાનંદ કે' નંદ દુલારા, છો મારા પ્રાણ આધારા રે. મન૦ ૪

પદ ૨

રઢય લાગી મને તારી રે, રસિયાવર રઢય લાગી મને તારી;
તમ પર તન મન વારી રે, રસિયાવર રઢય લાગી મને તારી. ટેક
વાત તમારી લાગી મને સરી, સાંભળી ચડી ખુમારી રે. રસિયા. ૧
લોકલાજ ઘરકાજ વિસારી, થઇ રહી છુ તમારી રે. રસિયા. ૨
મૂર્તિ તમારી અતિ મને પ્યારી, નિરખી અંતરે ઉતારી રે. રસિયા ૩
નિષ્કુળાનંદના નાથ મુરારી, તમ પર જાઉં બલિહારી રે. રસિયા. ૪

પદ ૩

તમશું પ્રીત બંધાણી રે, મીઠાબોલાજી તમશું પ્રીત બંધાણી;
સુંણી મેં સુખની વાણી રે, મીઠાબોલાજી તમશું પ્રીત બંધાણી. ટેક.
સંસાર સુખ મેં જુઠડું જાણી, હાથ તમારે વેચાણી રે. મીઠા૦ ૧
હવે હું દાવકી તારી ઠેરાણી, નહિ ખોઉં મુખનું પાણી રે. મીઠા૦ ૨
તારા સ્નેહમાં હું સંકુલાણી, તમ પર તન કુરબાણી રે. મીઠા૦ ૩
નિષ્કુળાનંદ કે' શારંગપાણી, તમને જોઇને લોભાણી રે. મીઠા૦ ૪

પદ ૪

માથાને સાટે ન મેલું રે, મનમાન્યા માથાને સાટે ન મેલું;
તમ શું બાંધ્યું મે બેલું રે, મનમાન્યા માથાને સાટે ન મેલું. ટેક
શૂર સતી ભરે પગલું પહેલું, મરવામાં મન માનેલું રે. મન૦ ૧
શિષ સાટે સુખ જાણુ મેં સહેલું, એ તો આપ્યુ અમે વહેલું રે. મન૦ ૨
હાથમાં શિષ લઈ હવે ખેલું, તન મન તૃણુ કરેલું રે. મન૦ ૩
નિષ્કુળાનંદ કહે મનમાંહેલું, તમને જોઇને લોભેલું રે. મન૦ ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

"પ્રથમ હરિને રે ચરણે શિષ નમાવું" એ ઢાળ છે.

સાંભળ સજની રે લાલતણી કહું લીલા, કુંજ ભવનમાં રે કા'ન કરે છેકીલા. ૧
સરખે સરખા રે સખા લઇને સંગે, અંગ રંગ્યું છે રે લીલે પીળે રંગે. ૨
મંડળી મળી રે બેઠા છે બેઉ ભાઇ, જોઇ જન મન રે રહ્યાં છે મૂરછાઇ. ૩

ઘણે ગોવાળે રે વિંટયા છે વનમાળી, વચમાં વા'લો રે વેણુ વાયે રસાળી. ૪
નટવર નાચે રે રમે રીત રૂપાળી, થેઇ થેઇ થાયે રે વાયે ગોવાળા તાળી. ૫
તાનજ તોડે રે અંગ મરોડે અલબેલો, રંગનો રસિયો રે ઠાકોર છેલછબીલો. ૬
નટવર નાગર રે નટની પેરયે નાચે, ગાયે ગોવાળા રે રુદિયામાં ઘણું રાચે ૭
ભૂધર ભાળ્યા રે સરવે સખા સંગે, નિષ્કુળાનંદનો રે નાથ રમે છે રંગે. ૮

પદ ૨

જીવન જોવા રે હોંશ થઇ મને હૈડે, મોહન મળવા રે માટ ભર્યાં મેં મૈડે. ૧
ચટકે ચાલી રે વૃંદાવનની વાટે, હૈડું હિસે રે મોહન મળવા માટે. ૨
આડી આંખ્યે રે જાઉં વનમાં જોતી, અંતર ઇચ્છે રે ગિરિધર લઉં ગોતી. ૩
એમ આઘેરી રે વિચરિ હું વનમાં, થાય મનોરથ રે મોટા મારા મનમાં. ૪
એમ કરતાં રે આવ્યો એ એકિલો, રંગનો ભીનો રે રૂડો રાજ રસિલો ૫
મહીડાં માગે રે રોકી મને રાજે, પાલવ સાયો રે કાંઇક બીજે કાજે. ૬
કે' કેમ કરૂં રે અબળા એકિલી, અળગા રહોને રે મોહન મારગ મેલી. ૭
અમે છઇયે રે ગોકુળિયાની ગોપી, નિષ્કુળાનંદના રે નાથ લજ્જા કેમ લોપી. ૮

પદ ૩

મહીડાં મારાં રે મીઠાં નથી માવા, શાને રોકો રે જીવન દીજે જાવા. ૧
આપ્યા વિના રે લાલન કેમ લેવાશે, જોર જણાવી રે પરાણે કેમ પિવાસે. ૨
મનને માન્યે રે મીઠાં મહી અસાશે, વ્રજની વાટે રે છેડે કેમ ઝલાશે. ૩
આ મારગમાં રે આવણુ જાવણુ મારૂં, નિત્ય ઉઠીને રે નહિ સાંખુ તમારૂં. ૪
કંસને કહેશું રે તું તે શાનો રાજા, તારે માથે રે મોટા છે મહારાજા. ૫
નાની વયમાં રે નેક ઉપાડયું આણ્યે, માસી મારી રે પ્રાણ સોંસી પરાણ્યે. ૬
છો દહાડામાં રે પ્રાક્રમ કીધું પુરૂં, જુગત્યે જોયું રે નથી કાંયે અધુરૂં ૭
નંદને ઘેરે રે નવલું કાંયેક થાશે, વળતિ વાતો રે નિષ્કુળાનંદ ગાશે. ૮

પદ ૪

તેની તારે રે ચિંતા શી ચાવળી, દાણજ લેશું રે રીત છે રાવળી. ૧
મહીડાં માથે રે જોર જણાવછ ઝાઝું, માટ મહીનું રે નહિ રે'વા દઉં સાજું ૨

કંસને કહેજે રે વહેલો વા'રે આવે, તારી ભીડે રે સુભટ સંગે લાવે. ૩
રસબસ થાશો રે હમણાં ગોરસ રસે, આંઇ ઉપર રે કાંઇ નહિ થાયે કંસે. ૪
કહાવે અબળા રે બળ ઘણું છે બાલી, છુટે મોઢે રે બોલે છે મરમાળી. ૫
ઘણા દનનું રે દાણુજ લેખી લેશું, ત્યારજ પછી રે તને જાવા દેશું. ૬
ઘણું મદમાતી રે થઇ છો મૈયારી, તે મેં જાણી રે સરવે વાતજ તારી. ૭
તે નવ જાણે રે નાથ નિષ્કુળાનંદનો, તારે અંગે રે રંગ ચડયો છે મદનો. ૮

પદ ૫

મદ છે તારે રે જોઇ વિચારી બોલે, તે ઉતરશે રે ભોળા તું મ ભુલે. ૧
છાની છાની રે વાટ પાડો છો વાલા, ખરી ખબર રે નથી કેને નંદલાલા. ૨
જોર તમારૂં રે સરવે જાણ્યું અમે, અરધી રાતે રે કાં' કેમ ભાગ્યા તમે. ૩
બીકે નાશી રે બીજો બાપજ કીધો, જુઓ વિચારી રે જનમ કિયાં લીધો. ૪
વસુદેવના રે દેવકી ઉદર આવ્યા, નંદ જશોદાયે રે તમને લાડ લડાવ્યા. ૫
મોટા થયા રે મહી અમારાં ખાવા, સરવે જાણું રે શું કે'વરાવો માવા. ૬
બાંધી મુઠી રે રાખિયે તો રૂડી, શાને માટે રે કરીયે વાતજ કુડી. ૭
હમણાં કે'વ્યા રે કુંવર જશોદા નંદના, સમજી રહીયે રે નાથ નિષ્કુળાનંદના. ૮

પદ ૬

વાંકાબોલી રે વાંકું તું કેમ બોલે, નાનો જાણી રે ભરવાડી કેમ ભુલે. ૧
મદમાં માતી રે બોલછ તું મહીયારી, હોંસ હૈયાની રે પુરીશ સરવે તારી. ૨
જોબન જોરે રે બોલી ન જાણી બોલી, નંદ જશોદા રે ઘરની થાઇસ ગોલી. ૩
મહીનું મારે રે કારણ નથી કાંયે, ગોપી ગમછ રે તું મારા મનમાંયે. ૪
મહીને મિષે રે પુછું છું પિયારી, મનમાં મારે રે બીજું છે મૈયારી. ૫
સગપણ તારે રે થાસે મારે સાથે, હથેવાળો રે જોડીશ જમણે હાથે. ૬
કારજ તારૂં રે સરવે મુજથી સરશે, જશ જગતમાં રે અવલંબી ઓચરશે. ૭
રાધા બોલી રે એ તો દિન આનંદનો, મનમાં હતું રે નાથ નિષ્કુળાનંદનો. ૮

પદ ૭

નટવર નાના રે હું મોટી મહીયારી, કહો કેમ થાશે રે મનમાં વાત વિચારી. ૧
મનડું માન્યું રે ચિત્તડામાં એ ચોટયો, કયારે થાશે રે મોહનજી વર મોટો. ૨

વળતો વનમાં રે મોટો મંડપ દીઠો, જોવા જેવો રે મનગમતો છે મીઠો. ૩
સુંદર મણીએ રે સજ્યો છે શોભાળો, સેજે સુતો રે દીઠો રાજ રૂપાળો. ૪
બાળક બદલી રે મોટા દીઠા માવો, હસી બોલાવી રે રાધા ઓરાં આવો. ૫
પ્રીત પૂરવની રે સંભારો સાહેલી, રાધા રમિયે રે લજ્જા મનની મેલી. ૬
બ્રહ્મા આવ્યા રે જોડ એવી જોઇ, પ્રેમે પરણ્યાં રે રાધામાધુ દોયે. ૭
દેવ મળીને રે વળતી કીધી વંદના, અવિચળ રહેજો રે નાથ નિષ્કુળાનંદના ૮

પદ ૮

ધન્ય ધન્ય રાધા રે માધવ સંગે મળી, રૂડી રમવા રે સેજ સમારી વળી. ૧
ચુવા ચંદને રે અગર લેપન અરચી, રંગે રમવા રે રૂડી રીતે રચી. ૨
સજ્જ થઇ છે રે સરખા સરખી જોડી, મદે ગળવા રે અંગે આળસ મોડી. ૩
નયણે નયણાં રે મુખે મુખજ મેળું, હૈડે હૈડુ રે ભેટી કાધું ભેળું. ૪
ઉરે ઉરજ રે નાભી નાભિ સાથે, હાવે હાવજ રે મેલ્યો નટવર નાથે. ૫
ક્રીડા કરતાં રે ઓછપ ન રાખી અંગે, પતિ રતિનો રે જાણું રાચ્યો રંગે. ૬
કોક કળામાં રે પ્રવીણ છે પિયારો, રંગે રમી રે નાથ થયો છે ન્યારો. ૭
વળતો વળીયો રે ઓઘ ઘણું આનંદનો, મને મળીયા રે નાથ નિષ્કુળાનંદનો ૮

રાગ સોરઠ. પદ ૧

"કુંકુમને પગલે" એ ઢાળ છે.

મોહનની માયા લાગી મને મોહનની માયા;
સિયાણા થઇ મને સહુ સમજાવે દુરમતિ થઇ ડા'યા;
કોણ કોયનું હું કાને ન ધરૂં કોટિ કરી કા'યા. લાગી૦ ૧
ભલે જનમ આવ્યો આ ભવમાં અમે કમાયા,
પ્રેમે કરી હરિ પાતળિયાના ચરણ કમળ સા'યા. લાગી૦ ૨
ભૂધર વરને ભેટતાં તનના તાપ સમાયા;
અલબેલાને આલિંગન લેતાં કોમળ થઇ કાયા. લાગી૦ ૩
ધન્ય ધન્ય જીભા જશ જેણે ગોવિંદના ગાયા;
નિષ્કુળાનંદ પ્રેમે કરી પ્રીતમ રસિલો રીઝાયા. લાગી૦ ૪

પદ ૨

અમ ઘેરે આવ્યા આજ ભલે અમ ઘેરે આવ્યા;
ચટકતી ચાલ્યે પિયુ પધાર્યા ભૂધર મન ભાવ્યા;
થાળ ભરી મુકતાફળ મેં તો વાલમ વધાવ્યા. આજ૦ ૧
વારણાં લઇને મંદિર મેં તો પિયુ પધરાવ્યા,
ભાવ ભલે રે મેં ભોજન કરી જીવન જમાવ્યા, આજ૦ ૨
સેજ સમારી સુંદર સારી લાલન લડાવ્યા,
અલબેલાને ઉરપર લઈ ખાંત્યે ખેલાવ્યા. આજ૦ ૩
આજ લાજ અલબેલા શું લેશ ન લાવ્યા,
નિષ્કુળાનંદના નાથ સંગાથે સનાથ કહાવ્યા. આજ૦ ૪

પદ ૩

દરશન દેવા આવ્યા હરિ દરશન દેવા,
કૃપા કરીને કાંઇક અમને કથા રસ દેવા;
દયા કરીને દાઝ દાસની નહિ હૈયે રે'વા. આવ્યા૦ ૧
ભલે પધારિયા ભાગ્ય અમારે સાર સ્વામી લેવા,
દાસનાં દુષ્કૃત દૂર કરવા હરિવર છે હેવા. આવ્યા૦ ૨
સંસારના સ્નેહી સરખા તમે નહિ તેવા,
શિવ સનકાદિક નારદ તમને સમજે શુકદેવા, આવ્યા૦ ૩
સાહેર નીરથી ગંભીર ગુણે ઉદાર એવા,
નિષ્કુળાનંદના નાથ તમારી હું શી કરૂં સેવા. આવ્યા૦ ૪

પદ ૪

ભૂધરને ભામે ચડયું ચિત્ત ભૂધરને ભામે,
એ મન મારૂં મોહી રહ્યું છે જરકશિયે જામે;
છેલ છોગાળો ફુલડાંવાળો, તે ન મળે દામ, ચડયું૦ ૧
નટવર કુંવર નાથજી નિરખી મન મોદ પામે,
ત્રિકમ વિના તાપ તનના શાવડે શામે. ચડયું૦ ૨

એ રાત દિવસ ચિત્તે ચિતવતાં વહવેદના વામે,
સહજાનંદ સુખ વિના મન ન બેસે ખામે. ચડયું૦ ૩
મન માન્યા મોહનજી મળતાં ઠરી બેઠા ઠામે,
નિષ્કુળાનંદના નાથ નિરખી પુરી છે હામે. ચડયું૦ ૪

પદ ૫

મોહનને મળતાં મગન થઇ મોહનને મળતાં,
એ અંગોઅંગ આલિંગન લીધું ભાવે શું ભળતાં;
હેત કરી હરિ હૈયામાં ભીડયા વાલાને વળતાં. મગન૦ ૧
એ રોજે સેજે એ સુખજ પામી પ્રીતે શું પળતાં,
સહજાનંદ શિરોમણી મળ્યા જે ન મળે હળતાં. મગન૦ ૨
રસબસ થઇ રસિલાને રંગે ગાંઠય રૂદે ગળતાં,
અંતર શાંતિ પૂરણ પામી તાપ ત્રયે ટળતાં. મગન૦ ૩
આ સંસારમાં શું સુખ લૈયે વેઠે વેળું દળતાં,
નિષ્કુળાનંદના નાથ સંગે હું ઢાળે ઢળી ઢળતાં. મગન૦ ૪

પદ ૬

મીઠડો લાગે મોહન મને મીઠડો લાગે,
શોભે શોભાળો લાગે રૂપાળો સોનેરી વાગે;
જીવન જોઇ હું મનમાં મોઇ કસુંબી પાગે. મોહન૦ ૧
હાર હરિને કરી કતાર્યું પ્રોઇ પ્રેમ ધાગે,
કંઠે આરોપી હું કરી વિનતિ ભલે આવ્યા ભાગે. મોહન૦ ૨
અમે રહેશું હરિ તમારે ચરણે કરી તન મન ત્યાગે;
તેહ વિના ત્રણ લોકમાં રે નથી બીજે જાગે. મોહન૦ ૩
નિશદિન દરશન દેજો દયાળુ મનડું એ માગે,
નિષ્કુળાનંદનો નાથ નિરખતાં ભાગ્ય ભલાં જાગે. મોહન૦ ૪

પદ ૭

લાલ તમે લટકે લીધું મન લાલ તમે લટકે,
ચિત્તડું મારૂં ચોરી લીધું ચાલ્યતણે ચટકે;

ભાવને ભલકે ભીંતર ભેદું ખરાખરૂં ખટકે. લીધું૦ ૧
ઘર તજી હું ઘેલી ફરૂં છું વાંસતણે કટકે,
ચિત્તમાં ચોટી મૂરતિ મને પીતાંબર પટકે. લીધું૦ ૨
મનમાન્યા મોહનજી મળિયા ભેટે નહિ ભટકે,
પ્રેમરસ મને પાયો પાતળિયા ઘોળી પીધો ઘટકે. લીધું૦ ૩
સંસાર રસમાં ચિત્ત ન ચોટે વાત કર્યે વટકે,
નિષ્કુળાનંદના નાથ તમ ચરણે મન મારૂં અટકે. લીધું૦ ૪

પદ ૮

પ્રેમ રસ પાયો પિયે મને પ્રેમ રસ પાયો,
નટવર કુંવર નાથ અમારો જશોદાનો જાયો;
વૃંદાવનની વાટે જાતાં પ્રીતે પાલવ સાયો. પિયે૦ ૧
કરી કટાક્ષની સાન શ્યામળિયે ભુલી શુદ્ધ ભાયો,
તન મન મારૂં મીણું કર્યું છે મે વળી જગાયો. પિયે૦ ૨
વાંસળી વડે વ્યાકુળ કીધી રાગ રૂડો ગાયો,
નંદનો કુંવર નાનો મોટો દીસે છે ડાયો. પિયે૦ ૩
હેતની રીત રૂડી રાખે છે ધસી આવે ધાયો,
નિષ્કુળાનંદનો સ્વામી શ્યામળિયો લેખમાં લખાયો. પિયે૦ ૪

રાગ ગરબી. પદ ૧

આવો આવોને અલબેલડા જીરે, મોહન કરોને મહેર રે, આવો૦ ટેક.
મેલી ગયા મહા વનમાં જીરે, પ્રમદાની શી પેર રે. આવો૦ ૧
અમૃત પાઇને ઉછેરીયાં જીરે, જીવન પાવો માં ઝેર રે. આવો૦ ૨
સુખ અમને શીદ આપીયું જીરે, વ્હાલા કરવું હતું વેર રે. આવો૦ ૩
ભૂમાનંદ કહે કૃપા કરો જીરે. થાયે લીલા લહેર રે. આવો૦ ૪

પદ ૨

નાથ નમેરા કેમ થયા જીરે, ગુણસાગર ઘનશ્યામ રે. નાથ૦ ટેક
અમને મેલી ગયા વનમાં જીરે, દોરો કાઢીને જેમ દામ રે. નાથ૦ ૧

તમ વિના અમે તો રહ્યાં જીરે, જીવ વિના જેમ હાડ ચામ રે. નાથ૦ ૨
સુનાં અમે ન શોભીએ જીરે, ધન વિનાનું જેમ ધામ રે. નાથ૦ ૩
અબળા અમે ક્યાં આવીએ જીરે. ભૂમાનંદના શ્યામ રે. નાથ૦ ૪

પદ ૩

લાખ્યો હરિહર હીરલો જીરે, વીંટી વળી વજનાર રે. લાખ્યો૦ ટેક
મૂર્તિ મનોહર જોઇને જીરે, પામ્યા સુખ અપાર રે. લાખ્યો૦ ૧
મોર મુગટ માથે ધર્યો જીરે, ગળે ગુલાબના હાર રે, લાખ્યો૦ ૨
કાંતિમાં ઝાંખા કર્યા જીરે, કાનવર કોટક માર રે. લાખ્યો૦ ૩
ભૂમાનંદના નાથ છો જીરે, નેણુંતણા શણગાર રે. લાખ્યો૦ ૪

પદ ૪

નાથ ન મેલું વેગળા જીરે, હરિવર આવ્યા છો હાથ રે. નાથ૦ ટેક.
કલ્પીનું ધન કરી રાખશું જીરે, સાચી માનો એ ગાથ રે. નાથ૦ ૧
ઇચ્છો તમો ત્યાં આવીએ જીરે, શ્યામસુંદર તમ સાથ રે. નાથ૦ ૨
તાપ ટાળો અંતરના જીરે, ભેટો મને ભરી બાથ રે. નાથ૦ ૩
વ્હાલા ભૂમાનંદના જીરે, રાખો અમને સંઘાથ રે, નાથ૦ ૪

રાગ ધોળ—પદ ૧

સર્વે સખી જીવન જોવાને ચાલો રે, શેરડીયોમાં આવે લટકંતો લાલો રે. ૧
એની શોભા મુખે વર્ણવી ન જાય રે, જેને નિગમ નેતિ નેતિ કરી ગાય રે. ૨
રોઝેઘોડે રાજેશ્વર બિરાજે રે, છબી જોઇ કોટિક કંદર્પ લાજે રે. ૩
મળ્યા આવે મહામુનિનાં વૃન્દ રે, તેમાં શોભે તારે વીંટયો જેમ ચંદ્ર રે. ૪
શુક સનકાદિક ઉત્તમ જશ ગાવે રે, નૃત્ય કરે નારદ વીણા વજાવે રે. ૫
નિજસખા ચમર કરે લઇ હાથ રે, આ જો આવ્યા ભૂમાનંદના નાથ રે. ૬

પદ ૨

જુઓ છબી શ્યામ સુંદરવર કેરી રે, હીરની નાડી સુંથણુની સોનેરી રે. ૧
જરકશી જામો બુટાદાર રે, કસીયો કમર સોનેરી કટાર રે. ૨

શિર પર પાઘ પેચાળી નવરંગી રે, કાને ગુચ્છ ગુલાબી માંથે કલગી રે. ૩
ગજરા તોરા ગળે ગુલાબના હાર રે, આવી ઉપર ભ્રમર કરે ગુંજાર રે. ૪
પોંચી કડાં બાંયે બાજુબંધ રે, નંગ જડયાં કુંડળ મોતીનાં વૃન્દ રે. ૫
વેગે જુવો વરણાગીયો વનમાળી રે, શીતળ થાયે ભૂમાનંદ કહે ભાળી રે. ૬

પદ ૩

મૂર્તિ ચંચળ જુવો ચટકંતી ચાલ રે, નેતરછડી કરમાં ફુમકીયાળી લાલ રે. ૧
મંદહાસ ચપળ નેણે ચિત્ત ચોરે રે, કરનાં લટકાં કરી કાળજડાંને કોરે રે. ૨
મીઠાબોલો ધેરે રાગે ગાય રે, અધર ધરી મોરલી મનોહર વાય રે. ૩
ઝળકે ભાલ વિશાળ શોભાનું ધામ રે, નાસા અણીયાળી ભમર્યું અતિશ્યામ રે. ૪
અધર લાલમાંહી મધુરી હાસ રે, દંતપંક્તિ કરે અતિ પ્રકાશ રે ૫
જમણે ગાલે ટીબકડી રૂપાળી રે, તાપ ટળ્યા ભૂમાનંદ કહે ભાળી રે. ૬

પદ ૪

ધેરે ચાલી આવ્યા ગોલોકવાસી રે, જેને કહે છે અક્ષરાતીત અવિનાશી રે. ૧
જુવો જીવન મોહનિદ્રામાંથી જાગી રે, વરી એને થાઓ અખંડ સોહાગી રે. ૨
જોતાં વાટ આવી મારે જાન રે, પોતે વર પુરૂષોત્તમ ભગવાન રે. ૩
શુક સનકાદિક ધરે જેનું ધ્યાન રે, મારાં લોચન કરે તે મુખનું પાન રે. ૪
એની સર્વે દેખી અલૌકિક રીત રે, ચોટયું મારૂં સુંદરવરમાં ચિત્ત રે. ૫
હથેવાળો હરિસંઘાથે કીધો રે, ભૂમાનંદ કહે જન્મ સુફળ કરી લીધો રે. ૬

રાગ કાફી–પદ ૧

નાના ગ્રાસ લેવત મનગમતા, નેણાં ભરી જોયા રે હરિ જમતા; નેણાં૦ ટેક.
ઓઢી ઉપરણી રાખી કાન ઉઘાડા, શોભાનિધિ ઘણું ગમતા. નેણાં૦ ૧
વારે વારે જળપાન કરતહે, દમુજ કરીને ઘણું ગમતા. નેણાં૦ ૨
એ છબી જોવા સારૂ ભવ બ્રહ્માદિક, ભાવસહિત કેડે ભમતા. નેણાં૦ ૩
દેવાનંદ કહે જન્મ સુફળ કરી, નિત્ય ચરણોમાં જઇ નમતા. નેણાં૦ ૪

પદ ૨

લાડુ પીરસે પંગતમાં આઇ, સલુણી છબી સહજાનંદ સુખદાઈ. સ૦ ટેક.
ખંભા ઉપર આડો ખેશ બાંધીને, જોઇ રહ્યા જન લલચાઇ. સ૦ ૧
બરફી જલેબી લાડુ સુતરફેણી, બહુવિધ પાક બનાઇ. સ૦ ૨
નિજદાસન સંગ હાસ કરી કરી, જોરાવરેશું જમાઇ. સ૦ ૩
દેવાનંદના નાથ દયાળુ, હસી હસી હેત જણાઇ. સ૦ ૪

પદ ૩

ઘનશ્યામ સુંદર સુખદાઇ, નીમખ નહિ મેલું રે છબી ન્યારી. ની૦ ટેક
મર્મ ભરેલ મુખહાસ મનોહર, વદનકમળ પર વારી. ની૦ ૧
આંખડલી અણીયાળી જોઇને, જાદુભરેલી અતિ ભારી. ની૦ ૨
ભાલ વિશાળમાં રેખ મનોહર, પ્રાણુથકી મને પ્યારી. ની૦ ૩
દેવાનંદ કહે જતનશું જીવમાં, રાખું રસિક ગિરિધારી. ની૦ ૪

પદ ૪

રૂડા લાગે ધર્મસુત લહેરી, ફુલનકી ટોપી રે શિર પહેરી; ફુલ૦ ટેક.
મોગરા જાઇ ગુલાબ ચમેલી, ચલત સુગંધિ અતિ ભારી. ફુલ૦ ૧
હાર હજારી હરિભક્ત પહેરાવે, હેતસહિત છબી હેરી. ફુલ૦ ૨
પોંચી કસુંબી બાજુબંધ ગજરા, નૂપુર ચરણુ બંધેરી. ફુલ૦ ૩
દેવાનંદ કહે મૂર્તિ મનોહર, આવીને ઉરવચ્ચે ઠેરી. ફુલ૦ ૪

રાગ લાવણી.

મારે મંદિર પધાર્યા શ્યામ થઇ બડભાગી,
મારે હરિવર સાથે હેતશું લગની લાગી, મારે૦ ૧
મારા મનની પુરી હામ કૃતારથ કીધી,
ભવ બુડતાં મારી બાંહ્ય ગ્રહીને લીધી. મારે૦ ૨
મારા મનમાં વસીયા માવ તાપ સર્વે ટાળ્યા,
મને મગન કરી મહારાજ દુરગપુર ચાલ્યા. મારે૦ ૩

મને કરવું ન સુઝે કામ કહો કેમ કરીયે,
જબ ચીસે ન સહજાનંદ ઠામ ક્યાં ઠરીયે, મારે૦ ૪
એ સુખની શી કહુ વાત કહી નથી જાતી,
એ સુખ સંભારતાં આજ ફાટે મારી છાતી. મારે૦ ૫
કહે યોગાનંદ મુનિરાય ભજી લ્યો પ્રીતે.
નહિ આવે જમના દૂત શાસ્ત્રની રીતે. મારે૦ ૬

રાગ ગરબી–પદ ૧

તમારે ચરણે શિશ નમાવું, સહજાનંદજી રે; પ્રેમે ગુણ તમારા ગાવું. સ૦ ૧
દેજો બુદ્ધિ દીનદયાળ, સ૦ તમે છો ભક્તોના પ્રતિપાળ. સ૦ ૨
તમારો મહિમા કહું મુરારી, સ૦ પાવન કરજો બુદ્ધિ મારી. સ૦ ૩
તમે નિત્ય અક્ષરધામ નિવાસી, સ૦ તમે છો પુરૂષોત્તમ સુખરાશી. સ૦ ૪
તમારે હાજર રહે નવ નિધિ, સ૦ તમને સેવે આઠે સિદ્ધિ. સ૦ ૫
મુક્તિ ચાર તમારી દાસી, સ૦ તમે રવિ ઇંદુ અનળ પ્રકાશી. સ૦ ૬
તમને નિગમ નેતિ કરી ગાવે, સ૦ તમારા ગુણનો પાર ન આવે. સ૦ ૭
કમળા ચરણ તમારાં સેવે, સ૦ મુનિવર નામ તમારાં લેવે. સ૦ ૮
તમારો મહિમા શેષ વખાણે, સ૦ સંત મધુકર પદરસ માણે. સ૦ ૯
તમારી બીકે ઇંદ્ર જેહ, સ૦ ભૂપર જળ વરસાવે તેહ. સ૦ ૧૦
પ્રીતે ભવ બ્રહ્માદિક દેવ, સ૦ તમારા પદરજની કરે સેવ. સ૦ ૧૧
પાળ વિનાનો સિંધુ નીર, સ૦ તમારી બીકે રહે છે સ્થિર. સ૦ ૧૨
આભમાં તારામંડળ કહે છે, સ૦ તમારૂં રાખ્યું અધર રહે છે. સ૦ ૧૩
તમે છો અનંત બ્રહ્માંડના કર્તા, સ૦ તમે છો દૈત્યોના મદહર્તા. સ૦ ૧૪
તમે છો ધર્મધુરંધર દેવ, સ૦ અધર્મ નાશ કરો તતખેવ. સ૦ ૧૫
તમે છો અગણિત લોકના ઇશ, સ૦ તમને મહામુનિ નામે શીશ. સ૦ ૧૬
જે કાંઇ અચરજકારી કહાવે, સ૦ તે તવ મૂર્તિમાંહી રહાવે. સ૦ ૧૭
ષડ ઐશ્વર્ય સહિત મુરારી, સ૦ ભૂમી ઉપર નરતનુ ધારી. સ૦ ૧૮

કરવા અનેક જીવ ઉદ્ધાર, સ૰ પ્રગટયા કોશળ દેશ મોઝાર. સ૰ ૧૯
તમે થઇ ભક્તિધર્મના બાળ, સ૰ તાર્યાં જનિની તાત દયાળ. સ૰ ૨૦
તજ્યું ઘર પામી વૈરાગ્ય, સ૰ ફરીયા તીરથમાં બડભાગ્ય. સ૰ ૨૧
જનોને દેતા સત ઉપદેશ, સ૰ આવ્યા ફરતા સોરઠ દેશ. સ૰ ૨૨
તમે હરિ કોઇના નવ જાઓ કળીયા, સ૰ મંજુકેશાનંદને મળીયા. સ૰ ૨૩

પદ ૨

તમે છો પોતે પૂરણ બ્રહ્મ, સ૰ તમારો મૂઢ ન જાણે મર્મ. સ૰ ૧
શુક સનકાદિક નારદ યોગી, સ૰ તમારા ચરણકમળ રસ ભોગી. સ૰ ૨
દીધાં જનને દર્શન દાન, સ૰ તેનાં પાપ હર્યાં ભગવાન. સ૰ ૩
ભૂપર પ્રગટ કર્યો પ્રતાપ, સ૰ ધ્યાન સમાધિ કરાવી આપ. સ૰ ૪
તાર્યાં અગણિત જન બહુનામી, સ૰ અગણિત સંત કર્યાં નિષ્કામી. સ૰ ૫
ધારી નૈષ્ઠિક વર્ણીવેષ, સ૰ ફરીયા ગુર્જર આદિ દેશ. સ૰ ૬
ફરતા આવ્યા ગઢપુર શહેર, સ૰ કરવા નિજજન ઉપર મહેર. સ૰ ૭
લીળા કીધી ગઢપુર માંય, સ૰ તે સૌ મુખથી કેમ વર્ણવાય. સ૰ ૮
ભૂપર વિષ્ણુયાગ બહુ કીધા, સ૰ જમાડયા બ્રાહ્મણને દઇ સીધાં. સ૰ ૯
દીધાં દક્ષિણાદાન ઉદાર, સ૰ તેનો ગણતાં ન આવે પાર. સ૰ ૧૦
તમે બહુ મંદિર ભૂપર કીધાં, સ૰ જનને જીવતદાનજ દીધાં. સ૰ ૧૧
તેમાં પધરાવ્યા બહુ દેવ, સ૰ નીરખી પાપ બળે તતખેવ. સ૰ ૧૨
ધર્મ સનાતન સ્થાપન કીધો, સ૰ ચલાવ્યો મુક્તિમાર્ગ સીધો. સ૰ ૧૩
તમે દૈત્યોને મોહ પમાડી, સ૰ નાખ્યું અધર્મ મૂળ ઉખાડી. સ૰ ૧૪
તમે હરિજનનું હિત વિચારી, સ૰ નિજ બંધવના સુત બેઉ ભારી. સ૰ ૧૫
તેને દત્તપુત્ર કરી દેવ, સ૰ દીધી નિજ ગાદી તતખેવ. સ૰ ૧૬
રૂડા અવધપ્રસાદ રઘુવીર, બ૰ બેઉને જાણી ગુણગંભીર. સ૰ ૧૭
મંદિર દેશ કરી વિભાગ, સ૰ દીધા બેઉ જણને બડભાગ. સ૰ ૧૮
સંતકમળ ઝુલાવ્યાં સ્વામી, સ૰ લીળા બહુ કીધી સુખધામી. સ૰ ૧૯
તેનો શેષ ન પામે પાર, સ૰ તમે છો ભક્તતણા આધાર. સ૰ ૨૦

હેતે શીખે સુણે ગાય, સ૦ તે જન બ્રહ્મપુર રહેજે જાય. સં૦ ૨૧
ઇર્ષ્યા માન કરી જે નિંદે, સ૦ તે જન પડશે જમને ફંદે. સ૦ ૨૨
મંજુકેશાનંદ કર જોડી, સ૦ ગાયો મહિમા સૌથી તોડી. સ૦ ૨૩

રાગ પરજ–પદ ૧

વા'લા વિના વિરહની રે મને, અંતર પીડા અતિ થાય છે. વા'લા૦
સુના મંદિરીયામાં સેજ બીછાવેલ, ભાળીને ચિત્ત ભરમાય છે. વા'લા૦ ૧
ખાતાં રે પીતાં સુતાં સ્વપ્નમાં, ઝબકીને તરત જગાય છે. વા'લા૦ ૨
ઘરડાનો ધંધો મને હાથ ન લાગે, મળવાને મન લલચાય છે. વા'લા૦ ૩
દેવાનંદ કહે ક્યારે હવે દેખશું, જીવ જરૂર અકળાય છે. વા'લા૦ ૪

પદ ૨

મેલી ગયા મારો રે મને, પરવશ કરી એની પ્રીતમાં. મેલી૦
અંતર સુધારસ પાયો અલબેલડે, હસી બોલાવી ઘણું હેતમાં. મેલી૦ ૧
તનડું ઘુમે છે એની મોરલીની તાનમાં, ગરક થઇ છું રૂડા ગીતમાં. મેલી૦ ૨
રસિક સલુણાજીની મીઠી મુખલાવણી, ચટકી લગાડી મારા ચિત્તમાં મેલી૦ ૩
દેવાનંદ કહે નિર્દય નાથજી, મનડું લોભાણું જગજીતમાં. મેલી૦ ૪

પદ ૩

ક્યારે હવે મળશું રે મારા, ડોલરીયાજી સુખદેણને, ક્યારે૦
મીન સરીખાં રૂડાં ચંચળ સોયામણાં, નિરખીને જોશું કાજુ નેણને. ૧
જમવાને ટાણે મને પોતાની પ્રસાદી, દેશે મધુરાં કહી વેણને. ૨
પાસે બેસીને હવે પ્રાણઆધારને, દેખું શ્યામળીયા મારા સેણને. ૩
દેવાનંદ કહે ભાવે કરી ભેટશું, મન મારૂં કરવા સારૂ મેણને. ૪

પદ ૪

જોવા સારૂ જાશું રે અમે, નવલ સનેહી ઘનશ્યામને. જોવા૦
જોગણ કેરો તન વેશ ધરીને, ગિરિધર વસવા કેરા ગામને. જોવા૦ ૧
લોકડીયાની તજી લાજ સંસારમાં, કરવું મેલીને ઘરકામને. જોવા૦ ૨

વિરહને તાપે દહાડી તનડું તપે છે, અંતર ઠરવા કેરા ઠામને. જોવા૦ ૩
દેવાનંદ કહે દીલડામાં રાખશું, દોયલી વેળાના કરી દામને. જોવા૦ ૪

દાદરા–પદ ૧

હમસેં કાહે રીસાને કનૈયા, ટેક.
એસી કોન ચુક પરી મોસેં, બાત ન કહી નિર્દૈયા. હમસેં૦ ૧
લોક કુટુંબ મરજાદ ત્યાગ કરી, હાથ તીહારે બીકૈયા. હમસેં૦ ૨
કુબ્જાસંગ હરિ વાસ કરીકે, ખબરી ન લઇ સુખદૈયા. હમસેં૦ ૩
અવધપ્રસાદ કે' નાથ વિના અબ, તલખી તલખી જીવજૈયા હમસેં૦ ૪

પદ ૨

હમસેં ન્યારે ન રહો ગુમાની, ટેક.
શ્યામ બિના પળ એક ન જાવે, સ્નેહ કરી પસ્તાની. હમસેં૦ ૧
નીર બિના જ્યું મીન મરતહે, તેસેહી જીયા અકલાની. હમસેં૦ ૨
કરી કરી નેહ છેહ દીયો હમકું, નેક દયા નહિ આની. હમસેં૦ ૩
અવધપ્રસાદ કે' નાથ મીલે બિન, ભરી આવત દગ પાની. હમસેં૦ ૪

પદ ૩

સખી કોઇ બાત સુનાવે મોરી, ટેક.
કુબ્જા કુટીલ કંસકી દાસી, કરી કરી નેહ ઠગોરી. સખી૦ ૧
પરમ ચતુરવર શ્યામ મનોહર, તાસંગ નેહ કરોરી. સખી૦ ૨
પાતી ન પઠાઇ આપ નહિ આયો, પ્રીત પુરાની તોરી. સખી૦ ૩
અવધપ્રસાદ કે' નાથકું કહીયો, બિનતી હમારી કર જોરી. સખી૦ ૪

પદ ૪

સજની કહાન આવે ઘર મોરે, ટેક.
શિરપર મુગટ કાનમેં કુંડળ, ભાલ તિલક ચિત્ત ચોરે. સજ૦ ૧
કટીપટ પીત અધર ધરે મોરલી, શબ્દ સુની જીયા કોરે. સજ૦ ૨
ચાલ ચલત ગજ હંસકી સુંદર, પ્રફુલિત નંદકિશોરે. સજ૦ ૩
અવધપ્રસાદ કે' નાથ રેહનકી, અરજ કરું કર જોરે. સજ૦ ૪

રાગ કાફી—પદ

અમરના સરદાર, હરિ મારા નેણુતણા શણગાર;
નેણુતણા શણગાર, ગુણવંત માણકીના અસવાર. અમર૦ ટેક.
માથે ધોળી પાઘ મનોહર, છોગું મુગટ અનુસાર;
ધોળાં અંબર તનપર શોભે, રૂમાલ ધોળો સાર. અમર૦ ૧
ભાલ વિશાળ તિલક કેસરનું, કુમકુમ ચંદ્ર ઉદાર;
કામતણા મદને હરનારી, ભ્રકુટી ધનુષ્ય આકાર. અમર૦ ૨
દીપશીખા શુક ચંચુલ ભારી, નાસા નમણી સાર;
દંતછબી જોઇ લાલજીની, અધોમુખ ઝુરે અનાર. અમર૦ ૩
બિંબ નવાંકુર પરવાળાથી, સારા અધર અપાર;
કૃષ્ણાનંદ કહે મુખપર વારૂં, ચંદ્ર સરોજ હજાર. અમર૦ ૪

પદ ૨

પ્રાણતણા આધાર, હરિવર કેસરના અસવાર;
કેસરના અસવાર, કમરે સોનેરી કટાર. પ્રાણ૦ ટેક.
પાઘ સોનેરી છોગે જુત, શિર અટપટી આંટાદાર;
નવલ કલંગી મણી મોતીના, તોરા શોભાદાર. પ્રાણ૦ ૧
સુંદર જરકસી અંબર ધાર્યાં, રાજે તેજઅંબાર;
સોનાકેરી લગામ કરમેં, ધારી ધર્મકુમાર. પ્રાણ૦ ૨
ઘોડાને ઘુમરમાં ઘેર્યો. નટવર પરમ ઉદાર;
બીજા કરમાં છડી સોનાની, ઝળકે છે અતિ સાર. પ્રાણ૦ ૩
હરિની કીર્તિ ગાન કરે છે, ચહુકોરે અસવાર;
કૃષ્ણાનંદ એ શોભા ઉપર, વારી વારમવાર. પ્રાણ૦ ૪

પદ ૩

મુનિતણા શણગાર, હરિ મારે તમસંગ લાગ્યો પ્યાર;
તમસંગ લાગ્યો પ્યાર, સમરથ મુક્તિના દાતાર. મુનિ૦ ટેક.
શિરપર પાઘ સુમનનો તોરો, શોભે છે ઉદાર;

ફુલનો સુંદર જામો પહેર્યો, તેની ફોર અપાર. મુનિ૦ ૧
ફુલના કાજુ બાજુ ગજરા, પ્યારા ઉરપર હાર;
ફુલની સુંથણલી નુપુર પદમાં, ધાર્યા કરીને પ્યાર. મુનિ૦ ૨
અંગ અંગમાં રાજે હરિને, કુસુમતણા શણગાર;
બાગ કુસુમનો ફુલ્યો જાણી, ભ્રમર કરે ગુંજાર. મુનિ૦ ૩
ફુલકલંગી ફુલનાં કાને, કુંડળ મકરાકાર;
કૃષ્ણાનંદ કહે ફુલદડો, ઉછાળે વારમવાર. મુનિ૦ ૪

પદ ૪

કરતા નૌત્તમ ખ્યાલ, હરિવર ભક્તતણા પ્રતિપાળ;
ભક્તતણા પ્રતિપાળ, અંગે ધરીયાં અંબર લાલ. કરતા૦ ટેક.
છટા મુગટ સમ છોગું છાજે, લાલ પાસનો તાલ;
લલિત કલંગી લળકે ઝળકે, લટકે તોરા લાલ. કરતા૦ ૧
જોઇ ખંજન પંકજ લાજે, ચંચળ લોચન લાલ;
કાજુ તીલ ત્રાજુ અતિ રાજે, સુંદર જમણે ગાલ. કરતા૦ ૨
ચાલે ચાલ લટકતી ચાખડી, ચટકતી પહેરી શાલ;
ચાલ જોઇને લાજ્યા મનમાં, કુંજરરાજ મરાલ. કરતા૦ ૩
કરવરમાં લઇને ફેરવે છે, છડી અનુપમ લાલ;
કૃષ્ણાનંદ કહે ઉરપર રાજે, મોતીડાની માલ. કરતા૦ ૪

રાગ કરાઇડો—પદ ૧

હરિ બાનક બસ ગઈ અંતરમેં, રતિવર ગર્વ હરે રે. ટેક.
ઐસી છબી કોઇ યા દુનીયામેં, ઓર નજર નહિ આવે રે;
અંગોઅંગ સુંદર છબી છાઇ, હેરત નજર ઠરે રે. હરિ૦ ૧
જાકી ઉપમા કવિ નહિ પાવે, કહત શેષ સકુચાવે રે;
જેહી દેખી નહિ ઓર સોહાવે, દેખત પાપ જરે રે. હરિ૦ ૨

લાવણ્યસાર દયાદીલ જાને, દેખી વદન વિધુ લાજે રે;
કૃષ્ણાનંદ હરિ સુરત હેરી, ભુવન ભોગ વીસરે રે. હરિ૦ ૩

પદ ૨

શિર પગીયાં ઝુક રહી સોહતહે, હારવર ચતુર ધરે રે. ટેક.
તા બીચ છોગે મુગટજ્યું રાજે, શીરપેચન:છબી છાજે રે;
તેજ અપાર અજબ પેચાળી, જળકત મોતી લટ રે, શીર૦ ૧
જરકશી ખુબીદાર અનોખી, સુરજ તેજ લજાવે રે;
તાપર લટકે લલિત કલંગી, ઝગમગ જ્યોત્ત કરે રે. શીર૦ ૨
જેહી દેખી નરનારી લોભાતે, બંકી જન મન ભાવે રે;
કૃષ્ણાનંદ હરિ પગીયાં દેખી, તન મન તાપ હરે રે. શીર૦ ૩

પદ ૩

દ્રગનસેન લઇ ગઇ જોરનસેં, છતીયન છેદ કરે રે. ટેક.
કહા જાનું મોહે કહા કર ડાર્યો, ખાનપાન નહિ ભાવે રે;
પીર જોરસેં ભઇ હું દીવાની, પરવશ પ્રાંન હરે રે. દ્રગન૦ ૧
સોનેરી તન બસન વિરાજે, કંચન મનીકી માળા રે;
કુંડળ કાન ભાનકી જ્યોતી, કંચન નંગ જડે રે. દ્રગન૦ ૨
અંજન મૃગ અલી મીન લજાવે, ચંચળ નેન વિશાલ રે;
કૃષ્ણાનંદ રેખરત ન્યારી, મુનિજન ધ્યાન ધરે રે. દ્રગન૦ ૩

પદ ૪

લગન મેરી લગ ગઇ લાલનસેં, ઇન બીતું કળ ન પરે રે, ટેક.
રૂપ શીલ ગુન તેજ નિધાની, જેહની જનમન મોહે રે;
નેન સેન મારત ગીરધારી, તન મન પ્રાંન હરે રે. લગન૦ ૧
બસ કીને નરનાર સુજાના, કર કર નૌતમ ટોના રે;
જાદુસેં નૃપરાજ બેહાઇ, જોગન ભેખ ધરે રે. લગન૦ ૨
હાસવિલાસ બિલોકન બંકી, જાસે જન ગુલતાન રે;
કૃષ્ણાનંદ સુની બોલની યાકી, ભવદરીયાવ તરે રે. લગન૦ ૨

રાગ ઠુમરી—પદ ૧

શોભે શોભે રસિક વર છેલ રે, હરિ ધર્મકુંવર સુખકારી; શોભે૦ ટેક.
રાજત શિરપર જરકશી પગીયાં, બંકી કલંગી લટકેલ રે. હરિ૦ ૧
ગજરા શેખર હાર બાજુબંધ, ગુચ્છ ગુલાબી ધરેલ રે. હરિ૦ ૨
કેશર તિલક મનોહર કીનો, કુંડળ નંગજડેલ રે. હરિ૦ ૩
કૃષ્ણાનંદ કહે નાથ નિરંતર, ઉરમે બસો અલબેલ રે. હરિ૦ ૪

પદ ૨

પ્યારે પ્યારે લગત દીલદાર રે, મનમોહન છેલ ગુમાની. પ્યારે૦ ટેક.
અતિ સોહત સુંદર ઉર ઉપર, મોતીન હાર ઉદાર રે. મન૦ ૧
નંગજડિત છબીદાર મનોહર, નૌતમ કમર કટાર રે. મન૦ ૨
બંકે પાગમેં સુમન શેખરપર, ભમર કરત ગુંજાર રે. મન૦ ૩
કૃષ્ણાનંદ કે' નાથ કૃપાનિધિ, લીજે મોહન મેરી સાર રે. મન૦ ૪

રાગ ધનાશ્રી

એક કપટી ન તરે રે મહારાજ, શરન આયે સબહી તરે; ટેક.
પાંડવ પાંચ દ્રૌપદી તરી ગયે; કૌરવ ન તરે સમાજ. શરન૦ ૧
નારદ શુક સનકાદિક તરી ગયે; ન તરે સો રાવન રાજ. શરન૦ ૨
ભક્ત વિભીષણ ઉદ્ધવ તરી ગયે; ન તરે યવન શિરતાજ. શરન૦ ૩
ધ્રુવ પ્રલ્હાદ પરીક્ષિત તરી ગયે; ન તરે અધમ જરાજ. શરન૦ ૪
પ્રગટ પ્રતાપસેં અગણિત તરી ગયે; અવધ પ્રસાદ કહે આજ. શરન૦ ૫

રાગ સોહની.

ગુલાબી પાઘ ધારી રે, સોહે શ્યામળીયો ગુલાબી૦ ટેક.
કેસરજામા ધરે અભિરામા, લીલો દુપટો શુભ ભારી રે. સોહે૦ ૧
કેસર ઘોરી અતિ રંગ રોરી, કર કંચન પિચકારી રે. સોહે૦ ૨
રમે રસરંગે અતિ પ્રફુલિત અંગે, નિજસખા ઘેર ગિરધારી રે. સોહે૦ ૩
અવધપ્રસાદ નીરખી વહ શોભા, તન મન પ્રાન જાત વારી રે. સોહે૦ ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

હરિ મીલે બોરસડીકી છૈયાં, હરી મીલે; ટેક.
મેં જ્યું મધતી જળભરનેકું; હસી બોલાઇ મોરે સૈયાં. હરિ૦ ૧
શ્વેત પાઘ શિર સોહત સુંદર; ફુલતોરા લટકૈયાં. હરિ૦ ૨
કેસર તિલક ભાલબીચ નીરખી; લપકી લપકી પરીછૈયાં. હરિ૦ ૩
અવધપ્રસાદ કહે મન હર લીનો; સહજાનંદ સુખદૈયા. હરિ૦ ૪

પદ ૨

પ્યારી લાગે મોહનજીકી બતીયાં, પ્યારી લાગે; ટેક.
બતીયાં સુનત મેરો મન હર લીનો; કરીકે નેહ દિનરતીયાં. પ્યારી૦ ૧
સુંદર મૂર્તિ ધર્મકુંવરકી; નીરખી હરખી ઠરી છતીયાં. પ્યારી૦ ૨
લટક લટક હરિ ચાલ ચલતહે; લાજત રતિપતિ અતીયાં. પ્યારી૦ ૩
અવધપ્રસાદ કહે ચિત્તમેં ગરગઇ; ચલત હંસ હરી ગતીયાં પ્યારી૦ ૪

રાગ ગરબી-પદ ૧

આજ સખી આનંદની એલી, હરિમુખ જોઇને હું થઇ છું રે ઘેલી. ૧
મારે મુનિના ધ્યાનમાં નાવે, તેરે શ્યામળીયોજી મુજને બોલાવે. ૨
જે સુખને બ્રહ્મા ભવ ઇચ્છે, તેરે શ્યામળીયોજી મુજને રે પ્રીછે. ૩
ના ગઇ ગંગા ગોદાવરી કાશી, ઘેરે બેઠાં મળ્યા ગોલોકવાસી. ૪
તપરે તીરથમાં હું કાંઇ નવ જાણું, સહેજે સહેજે હુંતો સુખડાં રે માણું. ૫
જયરામ કે' સ્વામી સહેજે મળીયા, વાતની વાત વ્હાલો અઢળક ઢળીયા. ૬

પદ ૨

મહેર કરી મારે મંદિરે આવ્યા, થાળ ભરી મેં મોતીડે વધાવ્યા. ૧
આનંદ અંગ ન માય મારી બેની, હરિવર ભેટતાં લજ્જા રે શેની, ૨
દુરીજન મન રે માને તેમ કહેજો, સ્વામીજી મારા હદીયામાં રહેજો. ૩
જેરે જોઇએ તે માગજો માવા, ત્રિકમ તમને હું નહિ દઉં જાવા. ૪
મુખથી તે ઝાઝું શું કહી દાખું, હરીવર મારા હદીયામાં રાખું. ૫
કોણ રે પુણ્યે વિઠલવર પામી, ભલે મળ્યા જયરામના સ્વામી. ૬

પદ ૩

પૂર્વેનું પુણ્ય પ્રગટ થયું જ્યારે, સ્વામિનારાયણ મળિયા ત્યારે. ૧
નેણે મોહનવર નીરખ્યા જ્યારે, પૂરણ કામ થયું મારું ત્યારે. ૨
પ્રેમે કરી મંદિર પધરાવ્યા, શ્યામ સુંદર વર મનડે રે ભાવ્યા. ૩
નીરખી નારાયણ મૂરતિ જ્યારે, ત્રિવિધ તાપ ટળ્યા મારા ત્યારે. ૪
કેશર ચંદન ચર્ચ્યું છે ભાલે, હસતાં સુંદર ખાડા પડે છે ગાલે. ૫
કાનમાં કુંડળ મકરાકાર શોભે, જયરામ કહે મન જોઇ જોઇ લોભે. ૬

પદ ૪

શિરપર કેશ શોભે અતિ સારા, મોહનવર મારી આંખ્યોના તારા. ૧
ભૃકુટી કુટિલ શોભી રહી સારી, જોઇ જોઇ મોહી સદે વ્રજનારી. ૨
હૈયાપર હાર પહેર્યા વનમાળી, ભ્રમર આવે તે સુગંધને ભાળી. ૩
સ્તન શ્યામ શોભે અતિ સારા, જાણે ઉગ્યા આકાશમાં તારા. ૪
નાભિ નૌતમ ઉંડી છે ભારી, બ્રહ્મા બેસે ત્યાં આસન વાળી. ૫
જાનુ જુગલ શોભે અતિ સારા, જયરામ કે' દેખે દાસ તમારા. ૬

રાગ સોરઠ

સુણો સુંદર શ્યામ, એમ ન ઘટે તમને હો દીનાનાથજી;
મારા પ્રાણઆધાર, જેમ રાખો તેમ રહીએ વચનને સાથજી. ટેક.
અમે તમસારૂ સહ્યાં મે'ણાં, વાલમ મુખ સુણવાને વેણાં.
મારા નાથ તૃપત ન કર્યાં નેણાં. સુણો૦ ૧
હારે આવી પ્રીત કરી શાને આગે, દુધ દેખાડીને મારી રહ્યા ડાગે,
પછી તેને તે કેવું વસમું લાગે. સુણો૦ ૨
અમે લોકલાજ કુળને લોપી, અમે ગિરિધરના કહાવ્યા ગોપી.
અમે તમ કારણ પહેરી ટોપી. સુણો૦ ૩
તમને દયા આવેતો દરશન દેજો, નહિતો અખંડ અંતરમાં રહેજો,
એમ * શ્રીરંગના સ્વામીને કહેજો. સુણો૦ ૪

---

* બ્રહ્માનંદ સ્વામીનું નામ છે.

રાગ ગરબી પદ ૧

"અષાડે આનંદકારી રે, અમથી અળગા કેમ થયા" એ ઢાળ છે.

તમે વાત કરોને વાલા રે, અમ ઘેર કો'ને કેમ આવ્યા;
તમે ચૈતન્ય ઘનમય મૂર્તિ રે, બદલી બીજો વેશ લાવ્યા. ૧
સહિ ઓછપ હતી શ્યામળીયા રે, પરિપૂરણ પોતે તમે;
કા'વો અખંડ વ્યાપક એવા રે, કેમ કળી લયે અમે. ૨
તમે અગોચર અવિનાશી રે, પ્રકાશી પિંડ બ્રહ્માંડતણા;
છો સમરસ રસના સિંધુ રે, મોટપણે કાંઇ નહિ મણા. ૩
કહો એવું કેમ આવડીયું રે, આશ્ચર્ય સરખુ એ અમને;
તમે ઇશ્વર કેમ કે'વાણા રે, પ્રેમ કરી પુછું તમને. ૪
તમે સામર્થિ કેમ સંતાડી રે, દીન સરીખા દીસો છો;
ગોપીનાં ગોરસ પીવા રે, હઠડે ઘણું હિસો છો. ૫
એ બોલી ક્યાં બદલાવી રે, કાલુ કાલુ બોલો છો;
એ મોટપ કેમ મેલાણી રે, દેશ વિદેશે ડોલો છો. ૬
હું તો વિસ્મય પામી વા'લા રે, દીલડામાં દીગમૂઢ રઇ;
સમજાવી કો'ને સ્વામી રે, દયાળુ દયાળ થઇ. ૭
છબીલા છળ છાંડી રે, કે'જો કપટ મેલીને;
નિષ્કુળાનંદના સ્વામી રે, સુખ દેવા સાહેલીને. ૮

પદ ૨

દયાળુ દયા કરીને રે, અલબેલાજી આવ્યા છો;
રસિયાજી રંગના ભીના રે, ભૂધર ઘણું ભાવ્યા છો. ૧
તમે મે'ર કરી મુજ ઉપર રે, સગુણ સ્વામી સમર્થે;
જો વ્યાપક રૂપે રહેતા રે, તો આવત નહિ મારે અરથે. ૨
જો અરૂપ અનામી એવા રે, સેવા તેની શું કરીએ;
જો પૂરણકામજ કા'વે રે, તેને શું આપીને અનુસરીએ; ૩

વા'લા તેજોમય તનધારી રે, આવો જો દરશન દેવા;
તો જોતે આંખ્યાં થાયે રે કેમ કરી કરીએ સેવા. ૪
જો છળબળ છાંડી મુકી રે, સાચુ બોલો શ્યામળીયા;
તો અકળપણું કેમ ઓપે રે, છેલ છબીલા છો છગીયા. ૫
તમે કળે કળે કારજ કીધા રે, સેંજે સેંજે શ્યામળીયા;
તમે અકળ અગોચર રહ્યા રે, કો'ને તમને કેણે કળીયા. ૬
એવી કળ આવી છે તમને રે, કારજ જનનાં કરવાને;
તમે સુગમ થયા છો સહુને રે, ભાવે ભક્તિ ધરવાને. ૭
આજ અનેક બાર ઉઘાડયાં રે, બહુપેરે કલ્યાણતણું;
નિષ્કુળાનંદના સ્વામી રે, અઢળ ઢળ્યા છો આજ ઘણું. ૮

પદ ૩

કરુણામય મૂરતિ મોહન રે, જનતણાં મન હરો છો;
કરુણાની દ્રષ્ટિ કરીને રે કારજ અમારાં કરો છો. ૧
કરુણામય મુખની વાણી રે, શીતળ સરખું બોલો છો;
નથી રે'વું કે'વા કેડે રે, બોલીને બંધ ખોલો છો. ૨
કરુણામય મુખની કાંતિ રે, શોભે છે સુંદર સારી;
મોહનજી તારા મુખપર રે, વાલમજી જાઉં વારી. ૩
કરુણામય હાસ વિલાસ રે, લીધું મન કરને લટકે;
તારી ચાખડીયો ચમકારી રે, ચાલો છો ચટકે લટકે. ૪
કરુણામય અંગ આભુષણ રે, કરુણામય વસ્ત્રો વાલા;
કરુણાનું રૂપ ધર્યું છે રે, નીરખી જોયા નંદલાલા. ૫
કરુણામય કરીયા સર્વે રે, યતકિંચિત કારજ કાંઈ,
નથી તજવા જેવું તેમાં રે, ભજવા સરખું સુખદાઇ. ૬
કરુણામય કૃપા કરીને રે, નરતન રૂપે નાથ થયા,
દીનબંધુ દીનદયાળ રે, અમ ઉપર કોઇ કરી દયા. ૭
મોહનજી મે'ર કરીને રે, આનંદ દેવા આવ્યા છો;
નિષ્કુળાનંદના સ્વામી રે, વા'લા અમને ભાવ્યા છો. ૮

પદ ૪

મેં તો સુખના સિંધુ જોઇ રે, બુદ્ધિ મારી ત્યાં બુડી;
મારે અરસ્પરસ એહ સાથે રે, બીજી સમજણ નહિ ઉંડી. ૧
હું તો કુંભક રેચક પૂરક રે, જાણું નહિ કાંઇ સાધીને;
અમે પ્રાણ અપાનને રૂંધી રે, સમજું નહિ સમાધીને. ૨
મુને આંખ્ય મીંચીને અંતર રે, જોતાં નથી આવડતું;
મારે પરમટ મુકી બીજું રે, ચિત્તે કાંઇ નથી ચડતું. ૩
હું તો લીળા ચરિત્ર લટકાં રે, વારમવાર વિચારૂં છું.
મારા અંતરમાં અલબેલો રે, શ્યામળીયા સંભારૂં છું. ૪
મારે એ સંધ્યા ને સેવા રે, રાત દિવસ હૃદયે રાખું;
હું તો જીવનનું મુખ જોઇરે, અંતરમાંયે અભિલાખું, ૫
મારે રે'છે સુખ ને શાંતિ રે, અંતરમાં એણી રીતે;
ગુણ ગાઉં છું ગોવિંદના રે, પ્રેમે કરી પૂરણ પ્રીતે. ૬
મારે છછે વાત અંતરની રે, બા'રે કંઇ બોલીને;
નથી કરવું બીજું કાંઈ રે, ભૂધરજીને ભૂલીને. ૭
સખી એ છે નાથ અમારો રે, અમે તો ઢુંચે એને;
નિષ્કુળાનંદના સ્વામીને રે, ભૂલીને ભજીએ કેને. ૮

પ્રથમ ભાગ સમાપ્ત

શુદ્ધિપત્રમ્

અશુદ્ધ	શુદ્ધ	પૃષ્ઠ	પંક્તિ
તીર	નીર	૨	૯
કને	કાને	૧૧	૧
પ્રેનાનંદ	પ્રેમાનંદ	૧૪	૬
ક	એક	૨૫	૬
કિરણું	કિરણ્યું	૪૯	૧૦
વેલાવલ	વેરાવલ	૧૦૦	૩
સ્વામી કે,	સ્વામી રે કે,	૧૫૦	૭
નયનું નિરઝર	નયનું નીર ઝર	૧૬૧	૧૬
ચા	ચાલે	૧૭૨	૭
પુરૂષોત્તણ	પુરૂષોત્તમ	૨૨૪	૧૧
સ્વતિ	સ્વસ્તિ	૨૨૬	૧૩
અલૌકિક	અલૌકિક કુડી	૨૨૬	૨૧
પ્રેમીસખી	પ્રેમસખી	૨૩૪	૨
અમૃ સરખાં	અમૃત સરખાં	૨૩૬	૧૫
મંગળકારી	મંગળ મંગળકારી	૨૭૦	૧૩
ખીસ આજ	સખી આજ	૨૭૯	૭
ણે આવ્યાં	આવ્યાં	૨૮૯	૭
ઉભારણો	ઉભરાણો	૨૮૯	૨૦
વિંડી	પિંડી	૩૨૪	૧૧
પેષે	પોષે	૩૩૬	૮
ભટકાળા	લટકાળા	૪૪૦	૧૭
રોકે રોકે	રોકે	૪૮૩	૧
હોલુ રે	હાવે રે	૪૯૮	૨
સરસવ	સરવસ	૫૦૬	૧૯
જોગ ગુંનતોરે	જોગ ગુંજનોરે	૫૪૫	૪
ધર્યું રે	ધર્યું ત્યાં	૫૪૫	૬
ભોગિનીયે રે	ભોગિયે રે	૫૪૬	૯
આવી મળ્યા	આપી ચાલ્યા	૫૪૭	૭

જ્ઞાનવિલાસ.

પદ ૧.

'સખી ગોકુળ ગામના ચોકમાંરે' એ રાગ ગરબી.

બલિહારી શ્રીગિરિધરલાલનીરે, વહાલો તેજોનિધિ સુખકંદ;
સદા સાકાર બિરાજે બ્રહ્મમહોલમાંરે. સદા૦ ટેક.
વહાલો દ્વિભુજ ચતુર્ભુજ શ્રીહરિરે, સદા સેવિત શ્રીનંદસુનંદ. સદા૦ ૧
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મને ધરેરે, યોગેશ્વર શ્રીજગદીશ;
ચારે તત્વ ચારે આયુધમાંરે, રચે વિશ્વ તેમાંથી ઈશ. સદા૦ ૨
પદ્મમાંથી રચી પૃથિવી હરિરે, શંખમાંથી રચ્યું જળ શ્યામ;
ચક્રમાંથી રચ્યું તેજ તત્વનેરે, ગદામાંથી વાયુ સુખધામ. સદા૦ ૩
એમ વિશ્વ રચીને હરિ અવતર્યારે, કરવા તે અધમઉદ્ધાર;
પ્રેમાનંદનો સ્વામી ઘનશ્યામજીરે, વ્રજજીવન નંદકુમાર. સદા૦ ૪

પદ ૨.

સખી છેલ છબીલો કુંવર નંદનોરે, અતિ શોભેછે આનંદકંદ;
અલબેલો બિરાજે નંદ આંગણેરે. અલ૦ ટેક.
જેનો મહિમા વખાણે મહામુનિરે, શેષ શારદ નારદ શુક છંદ. અલ૦ ૧
વહાલો સોળ કળા જુક્ત શ્રીહરિરે, નવરસમય નટવર લાલ;
કોટિ કંદર્પ જોઈ લાજે રૂપનેરે, નિરખંતા વાધે ઘણું વહાલ, અલ૦ ૨
એવી શિતળ સભા નંદ આંગણેરે, બ્રહ્મરૂષિ ને રાજરૂષિવૃંદ;
શોભે મુનિ સભાનાં શ્રીપતિરે, વહાલો તારામધ્યે જેમ ચંદ. અલ૦ ૩
કરી લટકાં મોહ્યો વ્રજસાથનેરે, કરી વાતું મોહ્યા મુનિરાય;
જોઇ સુંદર છબી ઘનશ્યામનારે, પ્રેમાનંદ વારી વારી જાય. અલ૦ ૪

પદ ૩

સખી આજ અલૌકિક વાતડીરે, કૃપા કરી કીધી ઘનશ્યામ;
સાંભળીને ઠરે મારી છાતડીરે; સાંભ૦ ટેક.
શુક નારદ ઉદ્ધવ નિજદાસનેરે, પુછ્યાં પ્રશ્ન અતિ સુખધામ. સાંભ૦ ૧
એક શું છે હેતુ કલ્યાણનુંરે, જેણે ન થાયે એવું તે શું કે'વાય;
પછી ન થયો ઉત્તર બીજા કોયથીરે, પોતે બોલ્યા શ્રીવૈકુંઠરાય. સાંભ૦ ૨
ભય પામ્યો મુમુક્ષુ જન્મમરણથીરે, તેને તર્યાનો એજ ઉપાય;
સતશાસ્ત્ર સાકાર મારી મૂર્તિરે, સાચા સંત સાકાર મુને ગાય. સાંભ૦ ૩
એને વિષે જોડાયે જન પાતકીરે, તેતો સહેજે પામે ભવપાર;
પ્રેમાનંદ કે' ભજે જાઈ ધામમાંરે, દિવ્ય રૂપે મને સાકાર. સાંભ૦ ૪

પદ ૪.

ભવસાગર તરવાને ઇચ્છતોરે, એવો જે મુમુક્ષુ જન;
ભજે મુને તજી સર્વ વાસનારે. ભજે૦ ટેક.
કરે સાધન કલ્યાણનાં પ્રીતશુંરે, મારી મૂર્તિમાં ધરી મન. ભજે૦ ૧
મને ભજતાં વિઘન તેને ઘણાંરે, છે સમઝાવું કહી રીત;
મારો આકાર ઉછેદન જે કરેરે, એવાં શાસ્ત્ર સુણે કરી પ્રીત. ભજે૦ ૨
એવા શાસ્ત્રઅભ્યાસી જનછેરે, બ્રહ્મજ્ઞાની તેનો વિશ્વાસ;
એતો નિશ્ચે પાડે કલ્યાણથીરે, મેલે નરકે કરી નિરાશ. ભજે૦ ૩
એજ વિરોધી છે કલ્યાણનારે, એવા જ્ઞાની ને ગ્રંથ કે'વાય;
પ્રેમાનંદનો સ્વામી કે' ત્યાગવારે, પાપરૂપ જાણીને બલાય. ભજે૦ ૪

પદ ૫.

એવા પાપી પાડે મારગ મોક્ષથીરે, મુખે કથી મિથ્યા બ્રહ્મજ્ઞાન;
સંત સરવે કહું તે આપ માનજોરે. સંત૦ ટેક.
દેખાડે સભર ભર્યો આતમારે, ખોદે આકાર અવતાર તોડી તાન. સંત૦ ૧
જન અર્થી હોયે જે કલ્યાણનારે, કરે જો પાપીમાંહી પરતીત;
જેવા પોતે નાસ્તિક પાપા હોયેરે, શિખાવે સર્વે તેવી રીત. સંત૦ ૨
પછે સંત સાકાર મારી મૂર્તિરે; તેમાં દોષ પરઠે તતકાળ;
તજી સેવા ઉપાસના આશરોરે, થઈ બેસે તે બ્રહ્મકુદાળ. સંત૦ ૩
કેવળ કથે મિથ્યા બ્રહ્મજ્ઞાનનેરે. મારી ઉપાસના તજી જન;
પ્રેમાનંદનો સ્વામી કહે શ્રીહરિરે, થઈ પિશાચ ફરે વનોવન. સંત૦ ૪

પદ ૬.

કથનમાત્ર તે બ્રહ્મજ્ઞાને કરીરે, જન સિદ્ધિ પામે નહીં કોયે;
મુમુક્ષુને પાડવાનો પાસ છેરે. મુમુ૦ ટેક.
જેમ તાંદુલ વિના કુટે ફસકારે, તેનો શ્રમ તે નિષ્ફળ હોય. મુમુ૦ ૧
જન ભુખ્યો તર્ષ્યો જ્યેષ્ઠ માસનોરે, પ્રીત કરી ચાટે આકાશ;
નવ જાયે ક્ષુધા તૃષા તેહનીરે, એમ વાંચક જ્ઞાન પ્રયાસ. મુમુ૦ ૨
એવા બ્રહ્મજ્ઞાનિનો સંગ ત્યાગવોરે, મન ક્રમ વચને તે જરૂર;
પંચ મહાપાપના શિરોમણીરે, એવા જ્ઞાનીને ત્યાગજો દૂર. મુમુ૦ ૩
દિવ્ય રૂપ સાકાર મારી મૂર્તિરે, કરૂં લીલા ધરી અવતાર;
પ્રેમાનંદનો સ્વામી કહે શ્રીહરિરે, મારા આશરા વિના મળે ખ્વાર. મુમુ૦ ૪